

Giới thiệu Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần

Câu chuyện Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần của tác giả Quyết Tuyệt kể về Lục Vũ vốn bản tính yêu cái sạch thích cái sẽ vậy mà ông trời trên chọc hấn khi cho hấn cơ hội xuyên không, xuyên qua vào một vị vong linh pháp sư chuyên ở trong mộ địa.

Hấn cũng còn may mắn khi còn có một hệ thống vị diện giao dịch truyện online, muốn mua gì cũng được nên việc đầu tiên hấn mua là dụng cụ vệ sinh cá nhân.

Đây là một câu chuyện xuyên không phấn đấu để bản thân ăn ngon ngủ ngon, nguyện vọng linh pháp sư điều giáo một “Phế sài” đại thiếu ngôn tình hoàn, kết quả điều giáo chính là thành công bị đẩy ngã

Nhân vật chính: Lục Vũ x Lâm Tái

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Hắc Ám Thần Chúc Phúc

Sau khi Lục Vũ tỉnh lại, ngửi thấy một mùi vị vô cùng hôi thối, khiến cho hấn sắp ngất xỉu.

Là một thanh niên yêu thích sạch sẽ từ nhỏ đến lớn, Lục Vũ cảm thấy việc cần làm nhất hiện tại chính là tìm đường chạy trốn.

Nhưng mà, chờ tới khi Lục Vũ mở to mắt ra nhìn, lại phát hiện bản thân không có đường chạy trốn.

“A...” Âm thanh sắc bén vang lên trong đêm tối, kéo dài không dứt, cho đến khi hô lên một tiếng, Lục Vũ cuối cùng cũng bình tĩnh lại.

Bây giờ chính là ban đêm, nhưng hấn lại chẳng biết tại sao có thể nhìn thấy mọi thứ xung quanh rất rõ ràng, thi thể động vật và xương cốt phân tán chất đồng xung quanh hấn, mùi thối thối tiến vào mũi hấn... Lục Vũ muốn dùng miệng hô hấp, nhưng chỉ cần nghĩ đến không khí ghê tởm nơi đây sẽ chui vào miệng, hấn liền ngậm chặt miệng, cùng lúc đó, dùng bàn tay bưng kín mũi miệng, chỉ chừa một kẽ tay để hô hấp.

Không đúng, cái gì ở trên tay mình vậy? Lục Vũ còn không kịp kinh ngạc với hoàn cảnh xung quanh, liền phát hiện đây không phải là tay của mình.

Đây là một đôi tay thon dài tái nhợt, đeo một chiếc nhẫn được làm bằng xương, trên tay còn có không ít vết bẩn... Lục Vũ biết, mình tuyệt đối không thể sở hữu một đôi tay gầy còm như vậy, bên cạnh đó, nếu hấn đeo nhẫn thì cách một khoảng thời gian hấn sẽ tháo ra tẩy rửa một lần bởi vì lo sợ bên trong nhẫn có vết bẩn, bởi vậy hấn tuyệt đối sẽ không đeo một vật phiền toái như vậy, về phần vết bẩn ở trên tay... Hấn luôn mang theo khăn ướt và nước rửa tay, sao có thể dễ dàng chấp nhận trên tay có vết bẩn?

Mẹ nó, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Lục Vũ luôn hào hoa phong nhã nhất thời nóng nảy, hoàn cảnh ghê tởm xung quanh cùng với thân thể dơ bẩn này khiến cho hấn hận không thể lập tức hôn mê bất tỉnh, nhưng nơi này ngay cả chỗ đặt chân còn không có chớ nói chi là nằm, vì không muốn nằm ở nơi ghê tởm như thế này, Lục Vũ lại bắt đầu ép buộc bản thân không được ngất xỉu.

Rốt cuộc mình bị gì vậy? Không phải trước đó còn đang nằm ngủ trong nhà sao? Chẳng lẽ là nằm mơ? Hay là... Xuyên không?

Lục Vũ cũng từng là một thiếu niên tràn đầy sức sống, xem qua không ít truyện tranh tiểu thuyết thượng vàng hạ cám, dĩ nhiên cũng biết đến xuyên không, nhưng mà ngay khi hấn tràn đầy hùng tâm tráng chí lại không xuyên, bây giờ hấn đang sa sút tinh thần thì xuyên rồi!

Thật sự là gặp quỷ! Lục Vũ cắn chặt răng, cuộc sống trước kia của hấn rất tốt nha, còn có cha mẹ thân nhân, cứ như vậy... Xuyên không rồi thì cũng mặc kệ, nhưng tại sao lại xuyên thành một tên biến thái thích chơi đùa trong đám thi thể này vậy? Còn nữa, hấn có thể cảm thấy rõ ràng khí tức hắc ám trên người mình...

Lục Vũ vừa mới oán giận một câu, bỗng nhiên nhìn thấy lam quang xuất hiện trên những thi thể xung quanh mình, lam quang kia đang nhảy nhót trên không trung, càng ngày càng nhiều, cuối cùng là một vùng sáng.

Hấn đứng thẳng dậy, bốn phía đều là thi thể và xương cốt, một số thi thể thối rữa lộ ra xương trắng và một số thi thể mới bắt đầu phân hủy, hình như chúng được sắp xếp thành một đồ án...

Sự tình kì lạ như vậy khiến cho Lục Vũ không biết phải làm sao, hấn đứng ở chính giữa lam quang, đầu đột nhiên đau đớn kịch liệt, sau đó hấn ngày càng thống khổ, mắt nhắm lại, lam quang kia cũng ngày càng sáng, lam quang nhảy nhót một chút rồi bay về phía Lục Vũ. Đột nhiên, trên không trung chấn động, trong giây lát xuất hiện một cái lỗ nhỏ, sau đó lam quang bỏ lại Lục Vũ phía sau mà chui vào trong cái lỗ nhỏ đó, làm cho lỗ nhỏ ngày càng lớn lên.

Cuối cùng tất cả lam quang đều chui vào cái lỗ nhỏ kia, bên trong lỗ nhỏ lại truyền đến lực hấp dẫn, Lục Vũ không còn quan tâm đến vết bẩn trên tay mình nữa, dùng tay ôm đầu rên rĩ, không biết vì cái gì, hắn có cảm giác sinh mệnh của mình cũng bị cái lỗ nhỏ kia hút đi.

Rốt cuộc, Lục Vũ bởi vì không thể chịu đựng được nữa mà hôn mê bất tỉnh, mọi thứ yên tĩnh trở lại, chỉ còn lại cái lỗ nhỏ kỳ quái kia đang vận vẹo giữa không trung.

“Phốc”, một hạt châu trượt ra khỏi lỗ nhỏ, hạt châu màu đen này lòi cuốn không ít lam quang ở xung quanh, nó vừa rời khỏi cái lỗ nhỏ kia, tựa như biến thành một hòn đá bình thường đang rơi xuống, đúng lúc Lục Vũ nằm bên dưới cái lỗ nhỏ.

Lam quang bị bài trừ khỏi lỗ nhỏ rơi xuống thân thể Lục Vũ nháy mắt liền biến mất, mà hạt châu đen thui kia vừa đụng tới đầu Lục Vũ, cũng biến mất không thấy!

Lục Vũ đang hôn mê nên cái gì cũng không biết.

Gió đêm cuốn theo mùi thối ở đây bay về phương xa, đột nhiên, hai bóng đen chạy đến từ hai hướng, nhìn thấy đối phương liền đồng thời đứng lại tại chỗ.

“Đã lâu không gặp, Rammus.” Một nam nhân trên người tràn ngập khí tức hắc ám mở miệng, bởi vì nơi này nồng đậm khí tức hắc ám nên hắn đến, không ngờ lại gặp tên quái nhân đứng đối diện.

“Hắn đã phế rồi.” Một thanh niên được gọi là Rammus nghiêng đầu nhìn nam nhân ẩn mình trong bóng tối phía đối diện, hắn có một mái tóc vàng chói mắt, vốn nên chỉ xuất hiện trên một người nhiệt tình, giọng nói của hắn vô cùng lạnh lùng và thâm trầm, trên khuôn mặt còn khá trẻ kia lại không hề có cảm xúc.

Người kia miễn cưỡng tăng lên thực lực, sau này cả đời sẽ dậm chân tại chỗ, quả thật chính là bị phế đi.

“Phế đi a... Bất quá khí tức hắc ám mạnh như vậy, sao ta có thể không đến xem? Ân, vốn dĩ cứ nghĩ là do pháp thánh gây nên, không ngờ... Đúng rồi, tại sao ngươi cũng tới? Chẳng lẽ ngươi cũng muốn nương tựa vào Hắc Ám thần sao?” Người này khoác áo choàng trùm kín toàn thân, hắc vụ quanh thân bắt đầu khởi động, ngăn chặn những mùi vị khó ngửi ở bên ngoài, ngữ khí thoải mái mang theo ý cười, nhưng nếu có ai nhìn thấy khuôn mặt của hắn, sẽ phát hiện trên mặt của hắn không có một chút ý cười.

“Đương nhiên không phải, ta đến là vì cảm thấy không gian ở đây xảy ra dị động.” Nam tử tóc vàng nhìn Lục Vũ, khuôn mặt lộ vẻ khó hiểu.

“Không gian dị động? Chẳng lẽ có không gian ma pháp sư ở phụ cận giờ trò?” Lá gan tiểu tử này cũng thật lớn, chỗ này tuy rằng bí ẩn nhưng cũng không là gì, vậy mà hắn dám ở chỗ này...

“Không, ngay cả ta cũng không thể tạo ra động tĩnh lớn như vậy.” Rammus nhú mày mở miệng.

“Ngươi cũng không thể? Ngươi chính là không gian ma pháp sư cường đại nhất trên đại lục... Về phần tiểu tử kia... Nên nói hắn may mắn hay là xui xẻo đây? Hắc Ám thần chúc phúc a... Từ trước tới nay chỉ có ba người thành công, kết quả thất bại chính là không thể trở thành pháp thần, ngay cả pháp thánh cũng không phải... Không, hắn chính là trung cấp ma pháp sư!” Người khoác áo choàng đột nhiên cười ha hả, tựa hồ rất vui. Bởi vì hắn cười to, hắc vụ quanh thân hắn cũng run run theo, khiến cho người đứng đối diện chán ghét lui ra một bước.

“Hắc Ám thần chúc phúc”, dùng thi thể vẽ trận pháp để cung cấp cho mình lực lượng pháp thuật tà ác, những người từng phát động trận pháp này đều phải tự tay tàn sát ngàn vạn người sau đó dùng những thi thể này tế luyện tăng lực lượng cho bản thân. Cũng chỉ có tên trước mắt này, thể nhưng chỉ sử dụng một ít thi thể động vật... Bất quá, vô số người trong lúc tế luyện hồn phi phách tán, tên này còn sống coi như là kỳ tích, đáng tiếc người sử dụng cấm thuật này sẽ không thể tiến thêm... Trong quá khứ đều là hắc ám pháp thánh vì thăng cấp lên pháp thần mới phải làm như vậy, còn tên này... Dùng để đột phá sơ cấp trở thành trung cấp! Tại sao hắn lại không tìm được sư đệ mua được tể? Tác dụng phụ của được tể còn nhỏ hơn cách này rất nhiều! Được rồi, được tể quả thật rất quý, mà tên hắc ám ma pháp sư đang nằm trong đồng thi thể động vật kia có vẻ rất nghèo...

Một tên vô danh tiểu tốt, lại có thể hoàn thành “Hắc Ám thần chúc phúc”?

“Một hắc ám ma pháp sư cấp thấp, sử dụng một ít thi thể động vật cùng xương khô trong mộ địa, có ý đồ phát động ‘Hắc Ám thần chúc phúc’, kết quả lại thành công... Điều này cũng không đáng nhắc tới, nhưng tại sao không gian ở đây lại dị động? Dị động như vậy ta căn bản không thể tạo thành... Đừng nói là trên đại lục đã xuất hiện một không gian pháp thần nha?” Trong mắt nam tử tóc vàng lóe lên tia sáng tò mò, bay lơ lửng giữa không trung, quan sát Lục Vũ vài vòng.

Tinh thần lực của hắn rất mạnh, là không gian pháp thánh duy nhất trên đại lục, thể nhưng hiện tại lại không thể nhìn ra dấu vết gì... Chẳng lẽ phụ cận xuất hiện vết nứt không gian? Hoặc là không gian giới chỉ bạo liệt?

Khi có người dùng cấm thuật, hình như có khả năng phát sinh các loại dị động...

“Nếu ngươi cảm thấy tò mò, không bằng cứ mang hắn về... Sao nào?” Giọng nói của nam nhân được hắc vụ vây quanh bỗng nhiên trở nên âm trầm, mang theo một chút uy hiếp. Tuy rằng thăng nhóc trước mắt này đánh mất thể diện của Hắc Ám thần, nhưng dù sao cũng là người dám phát động “Hắc Ám thần chúc phúc”, mặc kệ thế nào, hắn cũng không nguyên ý để cho tên này rơi vào tay người khác.

Nam tử tóc vàng nhìn thoáng qua hắc y nhân đối diện, tuy rằng bởi vì không gian dị động mà đến, nhưng hắn sẽ không hứng thú với tên vong linh pháp sư yếu đuối này, trên người đối phương ngay cả một chút khí tức không gian cũng không có. Hơn nữa, Hắc Ám thần giáo thể lực cường đại, hắn cũng

không muốn đắc tội bọn họ. Nghĩ như vậy, hắn cũng không thèm nhìn tới những thi thể ghê tởm, thân hình vừa động liền biến mất tại chỗ.

“Aiz! Đi nhanh như vậy sao?” Người còn lại lăm bầm lâu bầu, lại nhìn đến tên vong linh pháp sư đang nằm bất tỉnh kia: “Tiểu tử, chúc may mắn, đáng tiếc thần sẽ không bao giờ chúc phúc cho phạm nhân ... Hắc Ám thần chúc phúc? Hay gọi là Hắc Ám thần nguyên rủa đi? Bất quá, tại sao ngươi lại có vận khí tốt như vậy?”

Ngữ điệu trên đùa trước kia hoàn toàn không còn, cô đơn nở nụ cười, hướng về xa xa mà đi, chỉ để lại Lục Vũ đang nằm hôn mê bất tỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Hệ Thống Vị Diện

Lục Vũ có văn hóa có khí chất nhưng lại ... Mập mập.

Lục Vũ khi còn trẻ, là một thiếu niên tươi sáng có diện mạo xuất chúng, có dáng người cân xứng, khi học trung học chính là thành viên của đội bóng rổ, nhưng, tại kỳ nghỉ hè chuẩn bị thi vào trường đại học thì dáng người của hắn đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Nghe nói, lúc trước có một cô gái học cùng trường trung học thầm mến hắn, đại học mới vừa khai giảng liền dẫn theo đám chị em đến lớp hắn, nào ngờ trong kỳ nghỉ hè cô ta đã cắt mất hai mí và giảm cân lập tức biến thành một nữ sinh xinh đẹp, cuối cùng Lục Vũ nhìn thấy liền cau mày dùng khăn ướt lau lau ngón tay mập mập của mình, lúc này hắn chỉ muốn học máu mà chết.

Được rồi, những chuyện này cũng xảy ra lâu rồi, trước khi Lục Vũ xuyên không cũng đã ba mươi tuổi, bởi vì thích sạch sẽ, mập mập và ru rú ở nhà, vì vậy mặc dù hắn có công việc ổn định nhưng vẫn chưa có một cô vợ ... Mà bây giờ xuyên qua, tiền đồ mờ mịt, bên người ngoại trừ một đồng xương cốt thịt thối thì cái gì cũng không có.

Sau khi mặt trời treo cao Lục Vũ mới tỉnh lại. Vừa tỉnh, hắn liền phát hiện mình đang nằm trên một đồng xương, dạ dày lập tức co rút đau đớn, nôn mửa.

Nhưng hình như thân thể này không ăn không uống đã từ rất lâu rồi, cuối cùng ngay cả nước miếng cũng không có để phun ra. Sắp xếp lại tâm tình của mình, ý chí sinh tồn cuối cùng cũng vượt lên hoàn cảnh bi thảm, Lục Vũ nghiêng ngả lao đao mà rời khỏi chỗ này.

Hắn có thể cảm thấy, thân thể này đã suy yếu tới cực điểm, cho dù vậy, cuối cùng hắn vẫn có thể rời khỏi địa phương ghê tởm này, không biết có phải nữ thần may mắn phù hộ hay không, vừa rời khỏi, Lục Vũ liền thấy được một con sông.

Dựa theo thói quen của Lục Vũ, dùng nước uống rửa tay cũng cảm thấy không sạch sẽ, hắn không thể bỏ chất khử trùng vào nước ... Một con sông như vậy, nếu là trước kia hắn nhất định sẽ không nguyện ý chạm vào, nhưng mà bây giờ không còn cách nào khác, nghĩ đến những thứ ghê tởm trên người mình, Lục Vũ không nói hai lời liền nhảy xuống.

Không biết bây giờ là mùa nào, nước sông có chút lạnh, Lục Vũ liền nhịn không được run rẩy một chút, bất quá nước lạnh cũng mặc kệ, hiện tại hắn chỉ muốn thay một lớp da khác!

Nước sông lạnh lẽo bao bọc thân thể, Lục Vũ vừa chà rửa cơ thể vừa đi về phía trước, rốt cục xác định nước sông xung quanh tạm coi là sạch sẽ, hắn mới vốc nước lên uống, đáng tiếc mới uống vài hớp, dạ dày liền đau đớn kịch liệt, hắn không ngờ mình xuyên qua một lần, lại dính phải một cơ thể mắc bệnh đau bao tử.

Dòng sông nhỏ này cũng không sâu, Lục Vũ là người cẩn thận, không dám ra giữa sông, hắn ôm bụng bò vào bờ sông, tìm một tảng đá ngồi xuống, thuận tay nắm chắc một bó cỏ dại đủ màu sắc bên bờ sông làm cố định.

Trên đường đi vừa rồi, mọi thứ ở đây hoàn toàn bất đồng với trái đất, hai bên bờ sông mọc đầy hoa cỏ đủ màu sắc, thỉnh thoảng có những loài chim rất lớn bay qua những cây đại thụ cao ngất ... Hắn, quả nhiên là xuyên không.

Quần áo rách nát chỉ còn lại mấy miếng vải tả tơi, và bây giờ đang bị Lục Vũ nắm trong tay, trên cái thân thể này, ngoại trừ quần áo thì cũng chỉ còn chiếc nhẫn xương trên ngón tay và tảng đá màu đen trên cổ mà thôi ...

Mặc danh kỳ diệu xuyên qua không nói, hắn tốt xấu gì cũng là người có nhà có cửa, đột nhiên biến thành một tên biến thái thích chơi đùa thi thể với hai bàn tay trắng, tại sao lại bi thảm như vậy?

Không, có lẽ đây còn chưa phải là chuyện bi thảm nhất, nhớ lại chuyện trước đó, cảm giác sợ hãi khi linh hồn bị hút đi, trong lòng Lục Vũ đột nhiên nảy sinh một ý tưởng đáng sợ, thân phận của khối thân thể này, không phải là vong linh pháp sư thì cũng là hắc ám ma pháp sư? Nghĩ như vậy, Lục Vũ cảm thấy trên người mình có năng lượng hắc ám cũng không phải là ảo giác, năng lượng âm trầm kia hội tụ lên người hắn, thời điểm vọt tới lòng bàn tay, bàn tay lập tức bị bịt kín một lớp màu đen.

Thật sự là gặp quỷ! Lập đi lập lại nhiều lần như vậy, Lục Vũ vô cùng nóng nảy thậm chí có ý định muốn nhảy sông tự tử, dù sao đời trước hắn cũng từng

có ý định tự tử, vì nhớ thương cha mẹ và chị mới không có hành động, mà hiện tại đã xuyên qua ...

Nước lạnh lấy đi lực lượng trên người Lục Vũ, thân thể này giống như không thể duy trì được nữa... Cũng không biết có phải trùng hợp hay không, bó cổ đại bị Lục Vũ nắm chặt bỗng nhiên bị kéo lên, cơ thể bất ổn lập tức chìm vào trong nước.

Nếu mình chết đi, không biết có thể trở lại Lục Vũ mập mạp trước kia không... Lục Vũ không nhắm mắt lại, hắn muốn tận mắt chứng kiến bản thân sắp sửa đổi mặt với cái chết, lại không ngờ hào quang lóe lên, nước sông trước mắt đột nhiên biến mất, hắn xuất hiện trong một không gian hình hộp.

Không gian cũng không lớn, bên trong chỉ có một cái bàn một cái ghế, thân thể Lục Vũ trần trụi, một tay cầm lấy cổ đại, một tay cầm lấy bộ quần áo rách nát, đột nhiên hoài nghi chẳng lẽ mình lại xuyên qua nữa...

Đôi chân vô lực, Lục Vũ cũng không chút khách khí mà ngồi lên cái ghế kia, không ngờ hắn vừa ngồi lên, một âm thanh máy móc vang lên.

“Hệ thống vị diện giao dịch số 0001 xác nhận chủ nhân, xin đợi...”

Sau khi âm thanh máy móc vang lên, một màn hình lập tức xuất hiện trước mặt Lục Vũ, hiển thị trên đó cũng là những lời này, tiếng Trung giản thể.

Thời gian chờ đợi cũng không lâu, trong chớp lát, trên màn hình liền xuất hiện một hàng chữ: “Nhận chủ thành công, kiểm tra thông tin.”

Kiểm tra xong, ánh sáng màn hình biến thành màu lam đậm, bên trái có hai cái nút là “Hệ thống giao dịch” và “Hấp thụ năng lượng”, bên phải cũng có hai cái nút, một cái là “Người lạ”, một cái là “Bạn tốt”, phía dưới màn hình có một thanh công cụ, có một vài nút như là Che dấu dung mạo, Thay đổi giọng nói, Phiên dịch ngôn ngữ, Phương thức sử dụng... Góc dưới bên phải có vài chữ to — “Năng lượng còn thừa: 94 điểm”

“Hệ thống vị diện giao dịch số 0001 xác nhận chủ nhân thứ 22, chào mừng ngài sử dụng Hệ thống vị diện giao dịch!” Chính giữa màn hình hiện lên một hàng chữ to, Lục Vũ cũng hiểu được, mình xuyên qua không nói, còn nhận được một cái bản tay vàng siêu cấp!

Năng lượng còn thừa không bao nhiêu... Nhưng không biết Hệ thống vị diện giao dịch này rốt cuộc phải sử dụng như thế nào, Lục Vũ cân nhắc một chút, dùng ngón tay nhấn vào nút “Phương thức sử dụng”.

“Phương thức sử dụng” chính là một bản hướng dẫn, giải thích cách sử dụng Hệ thống vị diện giao dịch vô cùng rõ ràng, làm sao để ra vào, làm sao để sử dụng điểm năng lượng, tất cả đều có ghi trong đó, cuối cùng Lục Vũ cũng hiểu rõ. Mà gọi là Hệ thống vị diện giao dịch, chính là một hệ thống có thể câu thông giữa các vị diện, giúp cho chủ nhân hệ thống có thể tiến hành mua bán hàng hóa đồ vật.

Hình thức giao dịch có thể dùng vật đổi vật, cũng có thể dùng điểm năng lượng, mà cách kiếm điểm năng lượng, có thể thông qua giao dịch, cũng có thể tìm vật phẩm hàm chứa năng lượng tiến hành hấp thụ.

Đồng thời, chủ nhân Hệ thống vị diện giao dịch muốn tiến hành giao dịch bằng cách vật đổi vật, vật phẩm có thể tích một mét khối sẽ tiêu phí một điểm năng lượng... Lục Vũ nhìn nhìn mấy chục điểm năng lượng, chỉ sợ là mình không thể dễ dàng sử dụng rồi, dù sao hiện giờ hắn hoàn toàn không biết gì về thế giới này, căn bản không biết thu thập năng lượng từ đâu.

Bất quá, bây giờ hắn cũng có thứ gì đâu, cũng chỉ có thể sử dụng điểm năng lượng mà thôi... Có lẽ, mình sẽ mua một chai sữa tắm nhỉ?

Tuy rằng trước đó còn có ý định tự tử, nhưng Lục Vũ biết mình vẫn không thể bỏ lại người thân. Cha mẹ hắn rất tốt, chỉ cần còn có hy vọng gặp lại cha mẹ, hắn sẽ không ôm ý định đi chết nữa, mà vị diện, không gian...

“Leng keng.” Âm thanh trong trẻo đột nhiên vang lên, Lục Vũ sửng sốt, liền nhìn thấy một khung gợi ý xuất hiện trên màn hình — “Thương nhân vị diện 3289 yêu cầu trò chuyện, chấp nhận hay không?”

Phía dưới còn có một hàng chữ nhỏ — “Cấp bậc vị diện: Cấp thấp.”

Lục Vũ chần chờ một chút, nghĩ đến bộ dáng trần trụi của mình, không chút do dự nhấn nút Che dấu dung mạo, sau đó chấp nhận trò chuyện.

Trên màn hình nhất thời xuất hiện hai khung vuông một lớn một nhỏ, trong cái khung lớn là một thanh niên khoảng hai mươi tuổi mặc quần áo bình thường, mà trong cái khung nhỏ, là một bóng người đen như mực, nếu không có gì ngoài ý muốn, bóng người kia chính là hình ảnh của hắn sau khi che dấu dung mạo.

Nhưng bây giờ, Lục Vũ không có thời gian để chú ý đến bộ dạng bản thân, tất cả lực chú ý của hắn đều đặt vào màn hình — bên cạnh người trẻ tuổi kia chính là hồng trà lạnh XX loại chai nhỏ!

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Lần Đầu Giao Dịch

Lục Vũ vừa khiếp sợ vừa kích động, tựa như bị mất khống chế mà run rẩy đứng lên, sau khi từ một người mập mạp biến thành một người gầy còm, tuy rằng biểu hiện coi như bình thường, nhưng trong lòng vẫn cảm thấy mờ mịt lại có chút luống cuống.

Mặc kệ là cách ăn mặc hay hoàn cảnh xung quanh ra sao, sau khi nhìn thấy mọi thứ ở đây, đều có thể chứng minh Lục Vũ đã xuyên không, nhưng mà hắn không ngờ chỉ trong chốc lát, mình lại có thể nhìn thấy những đồ vật quen thuộc!

Hồng trà lạnh XX, ta yêu ngươi! Lục Vũ rất thích đồ uống có ga, lúc này thật sự rất muốn hét lớn một tiếng để biểu đạt tâm tình của mình.

“Nè nè, ngươi có nghe ta nói gì không? Đúng rồi, ta nói gì ngươi nghe hiểu không?”

Đương nhiên có thể nghe hiểu! Đây chính là tiếng Trung mà hắn vô cùng quen thuộc! Lục Vũ vừa mở miệng, liền phát hiện ngôn ngữ mình đang nói hoàn toàn không phải là tiếng Trung.

Hắn trầm mặc, cũng dần bình tĩnh trở lại, những chuyện đã xảy ra nói cho hắn biết làm người không nên quá dễ tin, cho dù người trẻ tuổi đối diện thoát nhìn có bộ dạng không rành thế sự, nhưng Lục Vũ vẫn phải cẩn thận.

“Có thể nghe hiểu, ngôn ngữ đã được phiên dịch.” Lục Vũ dùng ngôn ngữ của thân thể này nói chuyện, đây là một loại ngôn ngữ rất êm tai, ngay cả bản thân hắn cũng không biết tại sao mình nói được ... Đây coi như là phúc lợi sau khi xuyên không sao? Được rồi, ít nhất cũng không đến mức bởi vì xuyên không mà biến thành người câm.

Người trẻ tuổi đối diện ngẩn người, đột nhiên nhớ tới một chuyện gì đó rất buồn cười, sau đó, Lục Vũ chợt nghe thấy hắn hô lên: “A a! Vừa rồi ta lại quên chức năng Phiên dịch ngôn ngữ ... Bây giờ hắn là có thể nghe hiểu đi?”

Hắn vừa nói tiếng Trung, hệ thống tự động phiên dịch thành ngôn ngữ của thân thể này cho Lục Vũ.

“Ta có thể nghe hiểu.” Lục Vũ dừng một chút, “Ngươi có chuyện gì không?”

“Cũng không có chuyện gì ... Ngươi chấp nhận trò chuyện với ta thật là quá tốt! Hôm nay ta vừa có được cái gì mà Hệ thống vị diện giao dịch, căn bản không biết phải sử dụng thế nào, ta liền chọn bữa một số đề yêu cầu trò chuyện, không ngờ lại có thể kết nối với ngươi!” Người trẻ tuổi kia rất vui vẻ, Lục Vũ còn có thể nhìn thấy sự kinh hi và biểu cảm lầy lòng trên mặt hắn.

Hắn cũng vừa có được hệ thống giao dịch này ... Lục Vũ hít sâu một hơi, tại sao khi mình còn ở Trái đất lại không gặp vận may như vậy, ngược lại bây giờ xuyên qua thành một hắc ám ma pháp sư ... Hắn cũng không cảm thấy đây là chuyện tốt lành gì.

“Ngươi cũng vừa mới có được? Ta nhớ không lầm hình như ngươi đang ở trong một vị diện cấp thấp phải không? Muốn trao đổi vật gì sao?” Lục Vũ vừa rồi xem hướng dẫn liền biết được, các vị diện dựa vào mức độ linh khí để quyết định cấp bậc, hắn đang ở trong một vị diện cao cấp, còn vị diện của đối phương chỉ là cấp thấp mà thôi.

Trái đất ... Hình như cũng không có linh khí gì.

“Hôm nay ta ra đường bị một chậu hoa đập trúng, sau đó cứ như vậy mà có được Hệ thống vị diện giao dịch ... Chỗ của ta là vị diện cấp thấp a ... Ta cũng không biết mình muốn gì, thật ra bây giờ thứ ta cần nhất chính là tiền, nhưng mà ta không có vật phẩm để trao đổi với người, ngược lại có hơn một ngàn điểm năng lượng.” Người trẻ tuổi đối diện gãi gãi đầu.

Lục Vũ lại hít sâu một hơi, bây giờ đối phương so với hắn còn giàu hơn, ít nhất đối phương còn có đồ ăn đồ uống, hắn đói bụng đến mức suy yếu cũng không nói, ngay cả quần áo cũng rách rưới ... Những chuyện này cũng không quan trọng, nhưng đồng thời vừa mới có được hệ thống, tại sao đối phương lại có nhiều điểm năng lượng như vậy chứ? Điểm năng lượng của hắn hiện tại ngay cả một trăm điểm còn chưa tới!

Quay đầu nhìn lại bộ quần áo rách rưới và đám cỏ dại, Lục Vũ giật mình: “Ta cảm thấy hứng thú với mấy món đồ trong thế giới của ngươi, ngươi đi mua nhiều một chút, ta sẽ cho ngươi mấy thứ có thể giúp ngươi kiếm tiền.”

“Thật sao, ngươi chấp nhận giao dịch với ta?”

“Đương nhiên là thật.” Lục Vũ mở miệng, “Ta biết trình độ khoa học kỹ thuật ở vị diện cấp thấp rất phát triển, có nhiều vật dụng dùng rất tốt, như vậy đi, ta yêu cầu một ít dầu gội, sữa tắm, đồ dùng vệ sinh cá nhân, thức ăn, quần áo, ... nhưng tất cả phải mới hoàn toàn!” Nếu không phải sợ đối phương hoài nghi, Lục Vũ thật sự rất muốn báo tên những thương hiệu mà hắn thường sử dụng!

“Không thành vấn đề, ta lập tức xuống siêu thị dưới lầu mua, ngươi chờ ta một chút!” Người trẻ tuổi đối diện nhãn tình sáng lên, mở miệng nói.

“Ừm, dù sao ta cũng không gấp lắm” Lục Vũ nói ra sự thật, bây giờ hắn thật sự không biết thời gian đối với hắn có ý nghĩa gì nữa.

Bất quá, nếu đối phương thật sự ở Trái đất, như vậy hắn có thể nghĩ biện pháp nhờ đối phương chiếu cố cha mẹ của mình không? Không ... Không nên lộng xảo thành chuyên (muốn làm mà rốt cuộc lại phá hư, biến khéo thành vụng), nếu người nọ tâm thuật bất chính, đến lúc đó cha mẹ hắn khẳng định sẽ chịu thiệt thòi lớn! Mà hiện giờ ... Chị hắn sẽ chăm sóc cho cha mẹ thật tốt?

Bất quá, hắn sẽ ngấm lại biện pháp khác để câu thông với thân nhân của mình trên Trái đất ... Hệ thống giao dịch này hiện tại không thể giao dịch sinh vật sống, hay là mình tạo ra một con robot? Ách, hình như là khô lâu binh lính ... Bất quá tình hình hiện tại của hắn, phỏng chừng cái gì cũng không làm được.

Lục Vũ nhìn lên màn hình, người đối diện đã biến mất, lập tức đóng màn hình lại, nhìn về phía đám cỏ dại xinh đẹp ở bên cạnh.

Loại cỏ dại này tương tự như hoa lan trên Trái đất, mọc đầy bên bờ sông. . .

Lục Vũ nghĩ nghĩ, dựa theo bản hướng dẫn, mặc niệm rồi khỏi, quả nhiên, “Phù phù” một tiếng, hắn liền trở về dòng sông.

Rất muốn tắm rửa thêm một lần nữa. . . Nhưng hiện tại cũng không phải lúc, thậm chí không lâu sau mình sẽ có một bộ vật dụng vệ sinh cá nhân, Lục Vũ hít sâu một hơi, đi đến bờ sông đào vài cây cỏ dại. Lúc chuẩn bị trở về, đột nhiên nhìn thấy bên bờ sông có một vỏ sò xinh đẹp, Lục Vũ cũng không khách khí, tiện tay nhặt lên.

Nhiệt độ không khí trong không gian rất thích hợp, cho dù Lục Vũ không có mặc quần áo nhưng cũng không cảm thấy lạnh, hắn kiểm tra những thứ xung quanh mình, không lâu sau, người nọ quay lại.

Người trẻ tuổi kia mang theo hai túi đồ lớn, sau đó lấy ra từng món từng món, ngoại trừ quần áo, còn có dầu gội, sữa tắm, xà phòng cùng với một ít bánh mì, mì ăn liền, lạp xưởng, thịt khô, Lục Vũ nhìn những món đồ hết sức bình thường này, nhưng lại cảm thấy hai mắt của mình cay cay.

“Cái này là mì ăn liền, dùng nước sôi ngâm, qua hai phút là có thể ăn, đương nhiên đừng quên sử dụng gói gia vị có sẵn bên trong.”

“Cái này là dầu gội đầu, cái kia là sữa tắm, ta không biết người thích hương gì, cho nên mỗi loại ta mua sáu mùi khác nhau!”

“Cái này là bánh mì, tốt nhất người hãy ăn liền, những đồ vật khác có thể bảo quản lâu một chút, ta còn mua cho người một ít đồ uống, trong đó còn có cả phê có thể nâng cao tinh thần. . . Người là một nhà nghiên cứu phải không? Ta cảm thấy người sẽ thích!”

“Quần áo này là ta mới mua, không phải là loại tốt nhất, nhưng cũng là hàng hiệu chất lượng cao, không biết người có thích hay không, đúng rồi, người cũng không có dặn ta mua giày, nhưng trước đó có một đợt giảm giá, ta đã mua vài đôi, nếu mang vừa, ta có thể cho người. . .”

“Cái này là quần lót, mặc ở bên trong, có thể bảo vệ bộ vị quan trọng nhất của đàn ông, chắc người cũng biết mà phải không? Hi hi!”

Lục Vũ nhìn người kia giải thích từng món một, tuy những thứ này hắn đều biết, nhưng lại không dám nói ra, cuối cùng đối phương lấy ra cái quần lót kia đặc biệt giải thích một lúc, hắn rốt cục không thể nhịn được nữa: “Là một thương nhân vị diện, không phải cái gì ta cũng không biết như người nghĩ đâu!” Lục Vũ rất muốn nói là cô lậu quả văn (kiến thức thiên cận), đáng tiếc ngôn ngữ hắn đang sử dụng không có câu thành ngữ này.

“A?” Người trẻ tuổi kia đỏ mặt: “Vậy đi, người dùng cái gì để giao dịch với ta vậy? Máy thứ này ta dùng tiền tiết kiệm để mua đó. . . Được rồi, ta vốn là một kẻ nghèo nàn.”

Mặc kệ là người này có dễ bị lừa hay không, chỉ cần mình lấy được mấy món đồ này là được, nhưng đối phương đang ở Trái đất, Lục Vũ thầm tính toán phải tạo dựng mối quan hệ với đối phương. Cho nên sau khi nhìn thoáng qua đám cỏ dại và vỏ sò trên tay mình, hắn nghĩ nghĩ liền tháo xuống chiếc nhẫn xương trên tay.

Chiếc nhẫn xương này vô cùng tinh xảo, chỉ là Lục Vũ không thể cảm nhận được khí tức hắc ám trong nó, cũng không thấy có chỗ nào khác thường, có lẽ chỉ là trang sức. Lục Vũ không thích đeo trang sức, đối với người khác sẽ không có hảo cảm với xương cốt, cho nên hắn không để ý mà đưa cho đối phương.

Lục Vũ đem ra mấy món đồ này nọ, khi người đối diện nhìn thấy, biểu cảm lập tức biến thành kinh hi, đồng thời hô lên: “Giao dịch! Ta muốn giao dịch!”

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Nhìn Thấy Nhân Loại

Lục Vũ lấy được một đồng lớn đồ dùng sinh hoạt, còn có hai đôi giày thể thao, tuy hơi rộng một chút nhưng vẫn có thể mang, cho nên hắn vẫn chấp nhận giao dịch, đáng tiếc chính là, vốn dĩ hắn chỉ có 94 điểm năng lượng hiện tại chỉ còn 93 điểm.

Bất quá, bây giờ cũng không phải là lúc thương tiếc điểm năng lượng, Lục Vũ không chút nghĩ ngợi lập tức tìm kiếm hạn sử dụng trên thực phẩm.

Từ ngày 12/10/2012 đến ngày 15/10/2012. . . Lục Vũ nhớ rõ, ngày cuối cùng mình sống ở Trái đất là ngày 11/10/2012.

Không biết thân thể của hắn ở Trái đất có còn tồn tại hay không? Thân thể của hắn bây giờ đã chết hay là chứa linh hồn của người khác rồi nhỉ? Mặc kệ thế nào, Lục Vũ tình nguyện thân thể của mình bị người khác dùng, cũng không hy vọng cha mẹ người đầu bạc tiễn người đầu xanh.

Màn hình đã tắt, cũng không có người khác tìm hắn giao dịch, Lục Vũ ngồi ăn bánh mì không gian, rồi lại ngủ một giấc. Sau khi tỉnh lại, hắn mới cảm thấy trên người có chút sức lực.

Hiện tại hắn còn không đủ một trăm điểm năng lượng điểm nữa, phòng chừng cũng không thể giao dịch với người khác, bất quá Hệ thống vị diện giao dịch này, trước tiên phải tìm hiểu thật kỹ!

Lục Vũ nghĩ nghĩ, nhấn vào cái nút “Hệ thống giao dịch” ở phía trên bên trái.

Bản hướng dẫn có đề cập đến “Hệ thống giao dịch”, cái gọi là hệ thống giao dịch, thật ra không phải là thương nhân vị diện đem vật phẩm bán cho hệ thống, mà là thương nhân vị diện đem vật phẩm gửi bán bên trong hệ thống.

Gửi bán như vậy, đầu tiên phải trả một trăm điểm phí dụng, cuối cùng giao dịch thành công còn phải nộp lên 10%, bởi vì chuyện này, nên có rất nhiều người không chịu gửi bán vật phẩm của mình, bất quá cũng có vài đại thương nhân không thèm quan tâm đến vấn đề này.

Bên trong “Hệ thống giao dịch” có không ít vật phẩm, bất quá mấy thứ này đối với Lục Vũ mà nói, phần lớn ngay cả nghe cũng chưa nghe qua, điều này cũng thôi đi, vậy mà những thứ kia treo giá hơn mười ngàn điểm năng lượng, trong tay hắn chỉ có vền vền mấy chục điểm...

Tìm kiếm trong chốc lát, cuối cùng Lục Vũ cũng tìm thấy một món đồ khiến cho hắn cảm thấy hứng thú mà giá tiền cũng rất mềm — Áo choàng chống bụi, có công năng tự làm sạch, có thể bảo hộ người mặc không bị cát bụi xâm nhập, thích hợp sử dụng trong địa hình sa mạc.

Thứ này được bán bởi một thương nhân ở một vị diện thiếu nước trầm trọng và bão cát liên miên, nguyên bộ bao gồm quần áo, bao tay, giày bó, khăn trùm đầu, nếu mặc nguyên bộ có thể cosplay thành Batman hoặc là đạo tặc, không thể nghi ngờ đó chính là vật phẩm hợp ý Lục Vũ nhất...

Cho dù hợp ý cũng vô dụng, một bộ đồ như vậy, có giá một ngàn điểm năng lượng...

Lục Vũ nhìn mã số là 9867, chỉ có thể tự nhủ rằng, ráng đợi vài ngày nữa có đủ điểm năng lượng rồi mua.

Bất quá, muốn tận dụng tốt Hệ thống vị diện giao dịch, thì mình phải tìm vật phẩm có thể giao dịch hoặc là vật phẩm có chứa năng lượng, chứ không thể suốt ngày ru rú ở chỗ này lãng phí thời gian... Nghĩ thông suốt chuyện này, Lục Vũ chuẩn bị rời khỏi đây.

Trước đó hắn tiến vào Hệ thống vị diện giao dịch bên bờ sông, nên bây giờ đi ra đương nhiên cũng là bờ sông, Lục Vũ nhìn nhìn dòng sông trong suốt, trong tình huống hắn không còn sự lựa chọn nào khác, buộc phải tắm rửa dưới sông.

Ảnh ngược trong nước cũng không rõ ràng, nhưng có thể nhìn ra được, thân thể này cũng không tồi, là một thanh niên có làn da trắng nõn, cho dù vậy, cũng không thể thay đổi sự thật là thanh niên này tu luyện hắc ám ma pháp.

Lục Vũ nhớ tới quyền tiểu thuyết mà hắn đã từng đọc trước kia, bản chất của người tu luyện quang minh ma pháp cũng không hiệu quả gì, nhưng quang minh ma pháp luôn được dân chúng tín ngưỡng, hắc ám ma pháp thì không giống vậy, trên cơ bản người sở hữu hắc ám ma pháp chính là hắc ám ma pháp sư và vong linh pháp sư, sự tồn tại của họ bị mọi người chán ghét, mà bây giờ hắn lại biến thành một hắc ám ma pháp sư...

Hiện tại hắn đang ở trong một khu rừng rậm, nếu hắn rời khỏi khu rừng này, có khi nào bị một đám người vây công hay không? Còn có, nếu bây giờ hắn đã ở trong thân thể nguyên chủ, vậy tại sao không đem ký ức của nguyên chủ truyền cho hắn? Nếu vừa ra ngoài đã gặp phải kẻ thù, hay vốn dĩ nguyên chủ của thân thể này là một đại phối đản (đồ tồi, khổ nạn) tội ác tày trời... Cho dù hắn có chín cái mạng cũng không đủ cho người ta giết đâu?

Vâng, đi một bước tính một bước, cùng lắm thì mình tạm thời ở lại đây thăm dò khu rừng này một chút, thuận tiện tìm cách vận dụng ma lực trong cơ thể, người có thể thu thập nhiều thi thể như vậy, tạo ra động tĩnh lớn như vậy, chắc là rất mạnh nhỉ? Lục Vũ ước tính năng lượng trong cơ thể mình một chút, ý đồ làm cho mình tin tưởng bản thân là một hắc ám ma pháp sư có thiên phú trắc tuyệt, nhưng rốt cuộc vẫn thất bại — hiện tại trong cơ thể hắn lại trống rỗng!

Một người yêu thích sạch sẽ, thì trên phương diện sinh hoạt khẳng định sẽ có rất nhiều chuyện không như ý, Lục Vũ chính là như vậy.

Ý đồ của hắn là thăm dò khu rừng, nhưng vừa đi không bao lâu, chân đã dẫm lên vùng bùn, hắn cảm thấy không thể chịu đựng được nữa!

Tại sao thân thể này của hắn chỉ có ma lực hệ hắc ám mà không phải là ma lực hệ thủy? Nếu không thì cũng có thể giống với ma pháp trong 《Harry Potter》 ah! Có trời mới biết hắn có bao nhiêu tha thiết nhiệt tình với “Đổi mới hoàn toàn” (Úm ba la chà rửa!)

Còn có Hệ thống vị diện giao dịch, tại sao hắn chỉ còn thừa lại mấy chục điểm năng lượng mà không phải là hơn một ngàn mấy như thằng nhóc trên Trái đất kia? Bộ đồ chống bụi có công năng tự động làm sạch kia thật sự khiến cho người ta yêu thích!

Giấy bị bẩn, trên cây còn có khả năng rút sâu xuống, Lục Vũ rơi vào đường cùng lại lui về bờ sông, sau đó, hắn liền nhìn thấy một “Con nhím”.

Thứ kia thật sự là con nhím sao? Ai tới nói cho hắn biết, tại sao con nhím lại bự như con heo vậy? Lục Vũ nhìn con nhím kia đang thành thoi uống nước, sau khi nhìn thấy hắn liền lập tức cuộn mình lại, trong giây lát nghĩ đến điều gì đó, hắn đi xung quanh thật lâu, nhưng đây là lần đầu tiên nhìn thấy động vật.

Thực vật ở đây vô cùng tươi tốt, không thể nào có chuyện qua một ngày rồi mà chỉ nhìn thấy một con nhím... Nhưng may mắn thay, con nhím này có vẻ rất sợ hắn, chắc sẽ không thương tổn hắn đâu nhì.

Trong lúc Lục Vũ cảm thấy kỳ quái, một tảng đá đột nhiên từ đằng xa bay tới, đúng lúc nện vào người con nhím kia, con nhím này vốn dĩ đang cuộn người thành một cục bên bờ sông, lúc này bị đánh lăn xuống sông.

Sắc mặt Lục Vũ trắng nhợt, bởi vì hắn sắp đối mặt với một nhân loại, về phương diện khác, nghĩ tới mình đã từng uống nước và tắm rửa trên con sông

này... Hắn lại muốn tìm một chỗ để chà lau thân thể thật sạch một lần nữa!

“Con mũi nhọn thú này là của ta!” Lục Vũ còn chưa nghĩ ra cách đối phó với đối phương, một thiếu niên từ trong rừng cây đi ra, sau khi nhìn thấy hắn, miệng hơi mỉm lại, chân mày cũng nhíu chặt.

“Nó là của ngươi.” Tuy rằng Lục Vũ không biết cách sử dụng ma pháp, nhưng khi nhìn về phía thiếu niên kia liền thở phào nhẹ nhõm, đối phương thoát nhìn chỉ có mười bảy mười tám tuổi hơn nữa sử dụng bạo lực đi săn, chắc có lẽ sẽ không phát hiện hắn là một hắc ám ma pháp sư đâu nhỉ?

Thiếu niên kia có một đầu tóc đen, nhưng ánh mắt lại là màu nâu, lúc này đang tươi cười với Lục Vũ, sau đó bước nhanh về phía bờ sông, rút ra thanh đao trên lưng phóng về phía giữa sông, không bao lâu, nước sông đã bị màu máu nhuộm đỏ. Thiếu niên kia lập tức tóm lấy con mũi nhọn thú đã bị đâm thủng bụng, xách trong tay một cách dễ dàng.

Lục Vũ cảm thấy mình nặng hơn con nhím kia, nhưng hiện tại lại không dám chắc chắn... Trong thế giới này, chỉ một con nhím lại có thể lớn như vậy, chẳng lẽ mọi người đều rất mạnh mẽ sao?

“Muốn bắt con mũi nhọn thú này quả nhiên chỉ có thể đánh nó ngã xuống sông, khi đó nó sẽ lộ ra phần bụng mềm mại... Nè, không phải ngươi nói muốn nghiên cứu ma pháp vĩ đại sao, tại sao lại ở chỗ này? Còn mặc bộ quần áo kỳ quái như vậy?” Thiếu niên kia đang xử lý con mũi nhọn bên bờ sông, chẳng hề để ý mà ném nội tạng của con mũi nhọn thú xuống sông, sau đó xoay người nhìn về phía Lục Vũ.

Dòng sông bị máu nhuộm đỏ và hành vi ném nội tạng xuống sông của thiếu niên, khiến cho sắc mặt Lục Vũ trắng bệch, bây giờ hắn không dám tưởng tượng đến việc mình đã từng uống nước và tắm rửa dưới sông, lại không ngờ, thiếu niên kia có vẻ khá quen thuộc mà nói chuyện với mình... Chẳng lẽ là người quen của nguyên chủ thân thể này?

“Ta...” Lục Vũ không biết nên nói cái gì cho phải, những thi thể và xương cốt trước kia chính là vì nguyên chủ muốn nghiên cứu ma pháp vĩ đại sao? Nhưng mấu chốt bây giờ chính là, hắn đối với những thứ này hoàn toàn dốt đặc cán mai!

Còn có, đừng nói là nguyên chủ thân thể này vì theo đuổi sức mạnh mà biến mình thành hắc ám ma pháp sư nha?

“Không thành công sao?” Thiếu niên kia bĩu môi, lên mặt cợt nhả mà mở miệng: “Ta đã nói ngay từ đầu, thiên phú của ngươi không đủ, vậy thì kiếm một công việc mà sống an ổn qua ngày — thật ra ta cảm thấy làm kiến trúc sư cũng không tồi, còn ảo tưởng mình có thể trở thành cao cấp ma pháp sư gì đó, thật sự là không ổn.”

Thâm tính toán trong lòng, hiện giờ mình hoàn toàn không biết gì về thế giới này, không biết nên giả bộ mất trí nhớ hay là trò chuyện với đối phương để tìm hiểu thêm đây...

“Hughes, chuyện ngươi thích Black ai cũng biết, ngươi đặc biệt chạy đến để tìm hắn, nhưng vẫn không có kết quả, ngươi nên hết hy vọng đi.” Thiếu niên kia thấy Lục Vũ trầm mặc cũng không thêm để ý, tiếp tục mở miệng.

Trước kia Black cả ngày kề cận Hughes cũng chính là vì Hughes cho hắn tiền, giúp hắn nấu cơm, chăm sóc hắn mà thôi, mấy năm trước người nọ đi đến để đô, người trong thôn chỉ biết Hughes khẳng định sẽ không ngăn cản, nhưng Hughes vẫn luôn không cam lòng, vậy mà để dành tiền đi đến để đô tìm người... Kết quả, chắc có lẽ bị đá kích rồi?

Lục Vũ nắm bắt được một vài thông tin trong lời nói của đối phương, quyết định không giả bộ mất trí nhớ, nhưng lại giả bộ khờ khạo? “Ta đã hết hy vọng.”

“Ngươi đã chết tâm thì tốt rồi, thật kỳ quái, tại sao hai hôm nay lại có ít động vật như vậy?” Thiếu niên kia có chút nghi ngờ mà mở miệng, hắn không hề hay biết, trước đó vài ngày “Người nào đó” đã bắt giết động vật bình thường và ma thú cấp thấp, còn phát động cấm thuật tà ác, dĩ nhiên đã dọa sợ những động vật xung quanh rồi...

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Hắc Ám Ma Pháp

Lục Vũ trầm mặc cùng thiếu niên kéo con mũi nhọn thú bự đi về phía thôn nhỏ theo như lời đối phương nói.

Từ trong lời nói của thiếu niên kia, Lục Vũ có thể biết được, “Chính mình” thật ra là người cùng thôn với thiếu niên, bắt quả “Chính mình” có tính cách quái gở, cho nên quan hệ với mọi người cũng không tốt lắm, đương nhiên, cũng có ngoại lệ, đó chính là Black.

Nhưng hình như Black được một quý tộc ở Đế đô coi trọng, nhận sự giúp đỡ của quý tộc kia mà đến Đế đô học ma pháp, sau đó chưa bao giờ thấy trở về... Mà nguyên chủ của thân thể này còn đặc biệt đi một chuyến đến Đế đô tìm người, đáng tiếc cuối cùng cũng trở về một mình.

Lục Vũ không có chút ấn tượng nào với Black, tự nhiên sẽ không thương tâm vì đối phương, việc hắn muốn làm hiện tại, chính là nghĩ biện pháp thu thập

điểm năng lượng để liên hệ với cha mẹ, và lại dùng để cho bản thân quá lười thôi như vậy nữa!

Lục Vũ không biết thiếu niên kia tên gọi là gì, đi gần một giờ, ngay khi hần sắp không thể nhìn được nữa bởi vì trên giày toàn là bùn đất, cuối cùng cũng đến được cái thôn kia!

Đây là một cái thôn nhỏ, xung quanh có người khai khẩn một ít ruộng đất, chỉ trồng một vài loại rau dưa, đối với tình huống như vậy Lục Vũ cảm thấy vô cùng kỳ quái — những người đó không thể nào chỉ dựa vào săn bắt mà sống qua ngày được? Hay là người thế giới khác không cần trồng trọt?

Nghi vấn này sau khi Lục Vũ tiến vào thôn liền biết đáp án.

Người trong thôn này chuyên làm nghề rèn, có rất nhiều người đang rèn vũ khí ở trước cửa “Bình bình bang bang”, có một ít đại đao, trường mâu,...

Ngoại trừ rèn vũ khí, cũng có không ít người đang chế tác áo giáp, một phụ nhân mập mạp đang sử dụng những loại kim chích ti (những sợi tơ kim loại) kì lạ để đan áo giáp, khi nhìn thấy Lục Vũ, nàng lập tức buông xuống chiếc áo giáp mới đan được một nửa trong tay mà đứng lên, trên khuôn mặt mím mím lộ ra nụ cười lấy lòng: “Hughes pháp sư, lương bổng của người đã được binh lính thành Byron đưa tới ngày hôm qua!”

Mình còn có lương bổng? Lục Vũ mở to hai mắt, không phải “Chính mình” bởi vì thất tình mà biến thành hắc ám ma pháp sư sao? Tại sao mọi người trong thôn đều hữu hảo đối với mình vậy? Thành chủ còn phát lương cho mình nữa? Nhưng mặc kệ, miễn sao hần không có kẻ thù này nọ là được.

“Hughes pháp sư, lương thực thành chủ đưa tới cho người lần này chính là gạo của quận Noemie đó, con của ta muốn ném thử chút hương vị, người có thể đổi với ta một ít không?” Phụ nhân mập mạp đi đến bên cạnh Lục Vũ, lại nói, đồng thời cũng nhìn thấy bộ đồ thể thao trên người Lục Vũ: “A, Hughes pháp sư, người vừa vào thành sao? Bộ quần áo này nhìn thật đẹp, nhưng mà chỉ có chiến sĩ mới được mặc phải không?”

“Ừm.” Lục Vũ gật gù đầu không nói lời nào, thiếu niên kia đã kéo con mũi nhọn thú đi mất, hiện tại ngay cả nhà mình ở đâu cũng không biết, hay là dựa vào vị đại thẩm này...

Phụ nhân mập mạp kia không phụ sự kỳ vọng của hần, bước nhanh phía trước Lục Vũ, sau đó liền mở ra cánh cửa của một tiểu viện ở phía nam thôn, trong viện mọc đầy cỏ dại, bên trong chỉ có hai gian phòng, một gian mở rộng cửa, có thể thấy một ít đồ vật ở trong đó.

“Có năm mươi cân gạo, Hughes pháp sư, đổi một viên tinh hạch cấp 1 thế nào?” Đại thẩm kia thật cẩn thận mà mở miệng.

Gạo ở quận Noemie không đắt lắm, nhưng đối với bọn họ ở đây vẫn rất đáng giá, ít nhất phải tốn năm tiền bạc mới mua được năm mươi cân, mà một viên tinh hạch cấp 1 cao nhất cũng chỉ có bốn tiền bạc, rõ ràng thì nàng vẫn chiếm lợi. Nhưng mà thằng bé Hughes này, cho tới bây giờ cũng không có quan tâm mấy chuyện vật này, chắc bây giờ cũng không quan tâm nhỉ?

Lại nói tiếp, nếu không phải Black pháp sư rời đi, Hughes pháp sư cũng sẽ không đem gạo hiếm lạ như vậy đổi tinh hạch hoặc là đổi tiền bạc để mua thi thể tử tù và nô lệ đâu!

“Được.” Lục Vũ nhìn thấy một viên bảo thạch trong suốt lớn cỡ móng tay, lập tức đồng ý, năm mươi cân gạo có là gì? Bởi vì hần cảm thấy năng lượng dao động phát ra từ viên tinh hạch kia! Hơn nữa, cho dù hần không thể sử dụng năng lượng bên trong, thì cũng có thể giao dịch với thằng nhóc Trái đất kia đổi lấy mấy trăm cân gạo đi? Trước kia hần từng nhìn thấy một viên ruby trị giá mấy trăm triệu cũng không đẹp bằng viên tinh hạch này!

“Cứ như vậy đi!” Đại thẩm kia lập tức mở miệng, giao tinh hạch cho Lục Vũ, sau đó vác theo bao gạo mà chạy như bay.

Lục Vũ chờ đối phương đi rồi, xoa xoa bàn tay, sau đó mới bắt đầu kiểm kê đồ đạc của mình.

“Lương bổng” của hần đều chất đóng cùng một chỗ, cũng không phải tiền mà là một ít đồ dùng sinh hoạt cùng với... Lục Vũ nhìn về phía hộp gỗ ở đằng kia, mơ hồ truyền đến một ít năng lượng dao động, khi hần vừa mở ra, đồ vật bên trong giống hệt như viên tinh hạch mà đại thẩm kia vừa đưa cho hần, tổng cộng có mười viên.

Lục Vũ cất hộp gỗ vào túi áo trong, sau đó bắt đầu đánh giá nhà của “Chính mình”.

Tiểu viện này hần là mới xây, nguyên chủ cũng không dọn dẹp kỹ, cho nên thoạt nhìn có chút bẩn — Lục Vũ không thể chấp nhận, may mắn là trong viện có một cái giếng, có thể thuận tiện cho hần rửa mặt, không biết nước trong giếng có sạch không nhỉ?

Nhìn một vòng trong phòng, Lục Vũ liền nhìn thấy một đồng lớn sách.

Đối với một người không biết gì về thế giới này, sách không thể nghi ngờ chính là một kho kiến thức! Lục Vũ lật xem từng trang, lại bất đắc dĩ phát hiện đều là sách văn học, nội dung đều là giảng dạy cách làm người, có cả hình ảnh minh họa, còn có vài câu thơ...

Nhưng mà, hiện tại hần không cần mấy thứ này đâu nhỉ?

Lục Vũ nhú mày, nhìn về phía một căn phòng khác.

Cửa phòng bị Lục Vũ bạo lực mở ra, bước vào căn phòng kia, hần liền thấy được một cái giường cùng một cái tủ, trên giường cũng có một quyển sách.

Quyển sách trông có vẻ khác cũ kỹ, nhưng được bảo quản rất tốt, Lục Vũ liếc mắt một cái liền thấy tiêu đề ở phía trên —《Hắc ám ma pháp cấp thấp

bách khoa toàn thư 》.

Hắc ám ma pháp... “Chính mình” quả nhiên là hắc ám ma pháp sư sao? Bất quá, tại sao chỉ có cấp thấp? Lục Vũ có chút buồn bực, nhưng vẫn lật ra xem, vừa nhìn một chút, hần liền bị nội dung bên trong hấp dẫn.

Cái gọi là ma pháp, chính là dùng tinh thần lực vẽ ra ma pháp trận trong đầu, sau đó ma pháp trận sẽ hấp thu ma lực trong cơ thể ma pháp sư và ma lực trong không khí để thành hình, sau khi thành hình, ma pháp sư có thể phóng thích ma pháp ra ngoài!

Đương nhiên, hắc ám ma pháp cũng có thể khống chế tử vong sinh vật, nhưng phải khống chế ma pháp trận khắc lên người tử vong sinh vật, tinh thần lực cần sử dụng cũng càng nhiều, nhưng sau khi thành công chỉ cần một ít tinh thần lực để duy trì, có thể khống chế tử vong sinh vật trong khoảng thời gian rất lâu.

Hệ thống ma pháp như vậy, hoàn toàn khác xa với tưởng tượng của Lục Vũ – cảm ma pháp trạng đọc chủ ngữ ma pháp, nhưng ma pháp sư cũng có thể sử dụng ma pháp trạng, ma pháp trạng có tác dụng gia tăng tinh thần lực khi vẽ ma pháp trận, có thể tăng xác suất thành công, uy lực ma pháp cũng lớn hơn.

Nhưng theo Lục Vũ thấy, tác dụng lớn nhất của ma pháp trạng chính là giúp ma pháp sư nhớ kỹ cách vẽ ma pháp trận, bởi vì dưới tình huống thân thể không vận động, muốn dùng tinh thần lực tưởng tượng vẽ ra một ma pháp trận phức tạp quả thật không dễ dàng, nhưng nếu vừa dùng tinh thần lực vừa cảm ma pháp trạng, quen tay hay việc, có thể giúp cho ma pháp sư nắm vững một ma pháp trận nhanh chóng.

Nguyên chủ không có pháp trạng, Lục Vũ nghĩ nghĩ, không có ma pháp trạng sẽ tốt hơn, một người nếu quen dùng ma pháp trạng, khi không có ma pháp trạng sẽ không thể tĩnh tâm vẽ một ma pháp trận phức tạp trong đầu... Bên cạnh đó, may mắn ma pháp trạng vẽ ma pháp trận cũng không nhanh bằng trực tiếp sử dụng tinh thần lực, đến lúc đó, tốc độ thi pháp bị chậm lại cũng không nói, còn có thể khiến cho đối thủ biết người muốn sử dụng ma pháp gì...

Được rồi, bây giờ còn quá sớm để nói những chuyện này, trình độ của nguyên chủ ra sao Lục Vũ cũng không biết, nhưng vấn đề chính là hần chưa từng sử dụng ma pháp a...

Hần không biết hiện giờ thế giới này rốt cuộc là thế nào, trước đó gặp được một thiếu niên có sức mạnh rất lớn, trong thôn lại có những thợ rèn điều luyện, tất cả mọi thứ nói cho Lục Vũ biết nơi này không đơn giản, dưới tình huống như thế, nếu hần không có thực lực chỉ sợ rất khó sống, chứ nói chi là thông qua hệ thống vị diện liên hệ với cha mẹ mình!

Suy nghĩ trong chốc lát, Lục Vũ rốt cuộc đặt ánh mắt lên quyển sách ma pháp kia.

Ma pháp sư cấp thấp, có thể sử dụng ma pháp từ cấp 1 đến cấp 3, ma pháp cấp 1 đơn giản nhất, chính là Hắc Vụ thuật.

Ma pháp trận dùng để thi triển Hắc Vụ thuật rất đơn giản, sau khi thành công có thể sinh ra một ít hắc vụ, Lục Vũ ước lượng tinh thần lực và ma pháp lực của mình một chút, cảm thấy mình sẽ có thể thi triển ma pháp cấp 1 đơn giản nhất này, lập tức cố gắng nhớ lại ma pháp trận này, sau đó dùng tay vẽ theo mấy lần, cuối cùng nhắm mắt lại, bắt đầu khống chế tinh thần lực bắt đầu vẽ ma pháp trận trong đầu.

Vốn dĩ, Lục Vũ cho là mình khẳng định sẽ thất bại vài lần, mà sau khi thất bại sẽ bị tinh thần lực phản phệ, nên hần cũng chuẩn bị tâm lý sẵn sàng — dù sao ma pháp sư cấp thấp thi triển ma pháp cấp 1 thất bại cũng chỉ bị đau đầu một chút mà thôi. Nhưng không ngờ, lần đầu tiên vẽ ma pháp trận, Lục Vũ giống như rất có kinh nghiệm, tuy rằng tốc độ hơi chậm, nhưng vẫn vẽ thành công!

Ma lực trong cơ thể bùng nổ, Lục Vũ mở to mắt, tinh thần lực liên tục tuôn ra, một đám hắc vụ liền xuất hiện trước mặt hần.

Thi triển Hắc Vụ thuật thành công!

Bất quá chỉ là Hắc Vụ thuật cấp thấp nhất đơn giản nhất mà thôi, hần tìm hiểu lâu như vậy, cuối cùng cũng thi triển thành công, ma lực trong cơ thể đã thiếu hụt một nửa... “Chính mình” là đại ma pháp sư thiên phú tuyệt vời đó, hần hoàn toàn không quan tâm!

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Lần Thứ Hai Giao Dịch

Ma pháp đúng là thần kỳ, nhưng sau khi thử nghiệm thành công Hắc Vụ thuật, Lục Vũ cũng không dám thử nghiệm ma pháp phức tạp khác, buông xuống quyển sách kia, hần tiếp tục quan sát căn phòng.

Đầu giường có một ngăn tủ, Lục Vũ mở ra, liền phát hiện vài bộ quần áo có kiểu dáng không giống nhau, ngoài ra, còn có một đồng kim cương trong suốt sáng lấp lánh.

Không, đây không phải là kim cương, hình như được gọi là tinh hạch, nhưng đồng tinh hạch trước mắt này, hoàn toàn không có năng lượng dao động.

Cho dù không có năng lượng dao động thì sao? Lục Vũ vừa nhìn thấy chúng, liền biết thứ này có thể giao dịch với thăng nhót Trái đất kia.

Mà bây giờ hắn muốn gì? Nghĩ đến đồng “lương bổng” đầy bụi và bết lò dơ bẩn kia, Lục Vũ cho rằng nhu cầu ăn uống của mình tạm thời phải phụ thuộc vào Hệ thống vị diện giao dịch, cũng không biết năng lượng trong tinh hạch Hệ thống vị diện giao dịch có thể hấp thụ hay không.

Lục Vũ lấy ra những viên tinh hạch, chỉ quan sát một chút mà trời đã tối, vừa định tiến vào Hệ thống vị diện giao dịch, cánh cửa bên ngoài bị gõ vang.

Mở cửa đi ra, Lục Vũ liền nhìn thấy thiếu niên đã dẫn mình về thôn, trên người đối phương tản ra mùi máu tươi, trong tay cầm một gói to, nhìn thấy hắn, đối phương lập tức ném gói to xuống đất: “Hughes, đồng xương cốt ta chôn ở hậu viện người đã lấy đi chưa? Xương của con mũi nhọn thú này ta cũng cho người luôn.”

Nói đến cũng thật kỳ quái, Lục Vũ cảm giác mọi người trong thôn hình như có chút cung kính với hắn, nhưng thiếu niên trước mắt này hoàn toàn không có... Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Tuy rất hoài nghi, nhưng Lục Vũ không dám hỏi, sau đó không đợi hắn kịp phản ứng, đối phương đã xoay người rời đi, chỉ để lại một gói to máu chảy đầm đìa... Bên trong là xương cốt hả?

Nhớ lại tình cảnh của mình sau khi tỉnh lại, Lục Vũ liền cảm thấy buồn nôn.

“Hughes pháp sư! Ngài có cần da của mũi nhọn thú không?” Lục Vũ đang nhúc nhúc, đại thẩm kia lại chạy tới.

“Hửm?” Lục Vũ nhíu mày, mũi nhọn thú có hình dạng giống như con nhím ở Trái đất, mà xương cốt và da của con nhím... Hắn không có hứng thú.

“Tylenol kị sĩ nhờ ta dùng gai của mũi nhọn thú làm thành mũi tên, phần da còn lại chính là thù lao! Hughes pháp sư, ta có thể dùng mấy thứ này đổi một khối muối của ngài không?” Đại thẩm kia lại nói.

Thì ra thiếu niên kia tên là Tylenol, là một kị sĩ! Lục Vũ cuối cùng cũng biết tên của đối phương, có lẽ đối phương là kị sĩ nên không thèm để ý đến một ma pháp sư.

Bất quá... Muối? Hình như vừa rồi hắn đâu có thấy muối... Lục Vũ ngăn người, đột nhiên nhớ đến đối phương dùng từ “Khô”, vậy mấy viên kim cương lớn cỡ nắm tay trẻ em kia, chính là muối sao?

Lục Vũ trầm nghĩ, đồng muối kia không có nhãn mác bao bì gì hết, mặc dù hắn không ngại ăn đồ ăn vặt, nhưng hắn ghét nhất là đồ vật của mình bị người khác đụng chạm! Hơn nữa đối phương cũng đã đem da mũi nhọn thú đến rồi, vốn dĩ “Chính mình” rất muốn mấy thứ này, nghĩ như vậy, hắn lập tức gạt gạt đầu: “Được.”

“Ta chỉ biết, Hughes pháp sư ngài là một người tốt!” Đại thẩm kia vô cùng vui vẻ, đổi một khối muối liền rời đi, mũi nhọn thú tuy không phải là ma thú, nhưng Hughes pháp sư không phải vẫn luôn thích da và xương cốt sao?

Lục Vũ nhìn nhìn máu chảy đầm đìa trên mặt đất, thật sự không thể khống chế bản thân chạm vào chúng nó, trực tiếp khóa cửa chính, trở về phòng, sau đó mới tiến vào Hệ thống vị diện giao dịch.

Trong không gian cũng chất đồng thực phẩm, Lục Vũ nhìn nhìn giày của mình, sau khi cởi ra mới đi về phía cái bàn kia.

Hắn cũng rời khỏi đây khoảng bảy tám giờ rồi, nhưng bây giờ Hệ thống vị diện giao dịch cũng không có động tĩnh gì, chẳng lẽ không có ai tìm hắn. Lục Vũ nghĩ nghĩ, rốt cục vẫn nhấn lên nút “Hấp thụ năng lượng”.

“Phát hiện năng lượng tinh hạch, hấp thụ hay không?” Trên màn hình xuất hiện một hàng chữ, cùng lúc đó, một cái khay ảo đột nhiên xuất hiện trước mặt Lục Vũ.

Thật sự có thể hấp thụ! Lục Vũ kích động một trận, dùng năm mươi cân gạo đổi lấy viên tinh hạch có thể hấp thụ năng lượng, hắn lời to rồi!

Không chút nghĩ ngợi, Lục Vũ đặt tất cả 11 viên tinh hạch lên khay ảo.

Quang mang chọt lóe, tinh hạch trên khay ảo biến mất, đồng thời, trên màn hình hiển thị một thông báo: “Đạt được 110 điểm năng lượng.”

Mười một viên tinh hạch, mỗi viên được mười điểm năng lượng? Tâm tình Lục Vũ vô cùng kích động, bây giờ hắn có thể giao dịch với thăng nhót Trái đất kia rồi, sau này có nên lấy gạo đổi tinh hạch nữa không nhỉ?

Thật trùng hợp, Lục Vũ vừa nhớ thương đối phương, đối phương liền yêu cầu trò chuyện với hắn.

“Xin chào!” Người tuổi trẻ kia thoát nhìn vô cùng vui vẻ: “Ta đã bán những cây hoa kia, nghe nói là hoa lan biển đi, hi hi, kiếm hơn một trăm ngàn đây!”

“Ừm.” Lục Vũ hít sâu một hơi, áp chế ghen tị trong lòng, nếu như hắn có thể hoán đổi với đối phương, tiến hành giao dịch thêm vài lần, rất có thể sẽ kiếm đủ tiền mua một căn nhà a?

“Haiz, trước đó ta cũng vào một lần, muốn tiến hành giao dịch với người khác, nhưng mà hiện giờ ta đang ở một vị diện cấp thấp, không có vật phẩm gì

có thể giao dịch, cũng chỉ có người không có ghét bỏ ta ... Đúng rồi, người tên gì? Chúng ta thêm bạn tốt đi!” Khương Đào bắt đầu đi mở miệng, hắn gặp được con mura thịt viên, vì vậy trong lòng vô cùng kích động, chỉ là sau khi bị người khác khinh bỉ vì mình ở vị diện cấp thấp, tâm trạng hắn vẫn rất uể oải.

“Ừm” Lục Vũ đồng ý, “Ta tên là Hughes.” Lúc này hắn cũng chú ý tới, đối phương đang đeo chiếc nhẫn xương mà mình đã giao dịch, thoạt nhìn đối phương còn rất thích.

“Xin chào Hughes! Ta là Khương Đào! Đúng rồi, người cảm thấy vật phẩm của ta thế nào? Muốn giao dịch thêm một ít không?” Bây giờ có tiền, Khương Đào cũng hào phóng hơn, hơn nữa nếu đem sản phẩm của Trái đất đây mạnh tiêu thụ ở vị diện kia, vậy mình sẽ kiếm được một khoản lời to rồi?

“Muốn, ta cần một ít quần áo, giày dép, khẩu trang, bao tay, một chiếc giường giản dị cùng bộ chăn ga nệm gối, mặt khác, gạo, muối, các loại gia vị cũng muốn một ít, bếp gas cũng không có thể thiếu ...” Lục Vũ liệt kê ra một đồng đồ.

“Wow, người biết thật nhiều thứ! Khẳng định là người cũng thường xuyên giao dịch với người khác đi? Ta sẽ nhớ kỹ, ta mua giúp người!” Khương Đào lập tức mở miệng, cũng cảm thấy kính nể Lục Vũ — người này đã giao dịch bao nhiêu lần rồi mới có thể hiểu biết nhiều thứ như vậy a!

“Ừm, đến lúc đó, ta sẽ cho người những thứ khiến người hài lòng.” Lục Vũ mở miệng, đồng thời cân nhắc xem mình có nên thuê một người làm quét dọn nhà cửa hay không... Nhưng bỗng nhiên thay đổi thói quen của “Hughes”, có thể khiến cho người khác hoài nghi hay không?

Nghĩ nghĩ, Lục Vũ quyết định sau này sẽ ngủ trong Hệ thống vị diện giao dịch luôn.

“Vậy thì tốt quá! Đúng rồi, vị diện của người có ma pháp không? Hay là tu chân? Trong tiểu thuyết đều viết như vậy!” Khương Đào hỏi thăm, hắn thật sự vô cùng tò mò.

“Nơi này có ma pháp.” Lục Vũ nghĩ nghĩ rồi trả lời.

“Là ma pháp sao? Ta cảm thấy tu chân siêu hơn... Người chính là chủ nhân của Hệ thống vị diện giao dịch số 1 a, nhất định người cũng rất mạnh đi? Đúng rồi, có phải người đang thám hiểm ở một nơi cách biệt với thế giới bên ngoài không? Nếu không thì tại sao người lại mua mấy thứ này chứ?” Khương Đào vừa ghi lại danh sách vật phẩm Lục Vũ muốn mua, vừa trò chuyện.

“Hiện tại ta đang ở một nơi rất thiếu thốn thực phẩm, sinh hoạt của người hẳn là không tệ nhỉ?” Lục Vũ vốn dĩ không muốn tán gẫu, nhưng rốt cuộc vẫn muốn thám thính một chút tin tức.

“Ta còn đang ở nhà trọ đây này! Khó cực làm việc chỉ kiếm tiền mua hoa, ngay cả muốn có một người bạn gái cũng không dễ dàng... Ai, nguyện vọng lớn nhất của ta hiện tại chính là tìm một người giặt quần áo nấu cơm cho ta.” Khương Đào cảm thán, hắn hận nhất chính là làm việc nhà, nhưng hình như bây giờ có rất ít cô gái nào chịu làm nội trợ a? Ôm mặt rơi lệ.

“Người không sợ bạn gái phát hiện bí mật của người sao?” Lục Vũ hỏi, người này thật sự đơn thuần như vậy sao?

“Anh bạn à, người không biết là cất giấu bí mật một mình sẽ rất khó chịu sao? Ta vô duyên vô cớ bỗng nhiên giàu có, cũng không phải là nhân vật lớn gì, về sau nói không chừng còn phải trốn đông trốn tây, nếu có người cùng ta thì tốt rồi.” Khương Đào lắc đầu, có lẽ thuộc kiểu tính cách không chịu nổi cô đơn.

“Chúc người may mắn.” Lục Vũ mở miệng, sau đó đối phương cũng nhớ kỹ mọi thứ, liền đi ra cửa.

Muốn giao dịch với đối phương nhiều đồ như vậy, dĩ nhiên cũng phải chuẩn bị thật nhiều đồ để trao đổi, nghĩ nghĩ, Lục Vũ rời khỏi hệ thống vị diện, mang theo ba khối muối đi ra ngoài.

Trước đó, một khối muối có thể đổi một viên tinh hạch, như vậy, không biết muối có thể đổi lấy một cái vật phẩm hữu dụng khác hay không?

Bầu trời đã tối đen, bất quá vẫn có rất nhiều nhà sáng đèn, một vài nam nhân cường tráng đang rèn vũ khí, Lục Vũ nghĩ nghĩ, quyết định đi tìm đại thẩm kia.

Đại thẩm kia đang ngồi chế tác áo giáp, bên cạnh nàng còn có một thiếu niên khoảng mười lăm tuổi đang đốt lửa, nhìn thấy Lục Vũ, trên mặt lập tức nở nụ cười: “Hughes pháp sư, sao ngài lại đến đây?”

Lục Vũ nhìn thoáng qua căn phòng, không thấy có gì đặc biệt, ngược lại liếc mắt một cái liền thấy được thanh chùy thủ nằm trên bàn.

Chùy thủ kia thoạt nhìn vô cùng xinh đẹp, mặt trên còn được khắc một ít bảo thạch không có năng lượng dao động... Nhưng không biết giá cả của nó như thế nào.

“Đó là cái gì?” Lục Vũ chỉ chỉ thanh chùy thủ kia.

Đại thẩm kia đỏ mặt: “Hughes pháp sư, chúng tôi chỉ bắt chước theo vũ khí ma pháp mà làm ra cho bọn nhỏ chơi... Nếu ngài thích, ta sẽ đưa cho ngài!”

“Ta dùng muối đổi với người.” Lục Vũ lấy ra ba khối muối trong tay.

“Chùy thủ này không đáng giá ba khối muối đâu!” Đại thẩm kia mở miệng, bọn họ nơi này cái gì cũng thiếu chỉ không thiếu kim loại, nghe nói ở những nơi

khác thực phẩm và muối rất rẻ, nhưng ở đây... “Hughes pháp sư, người không cần ba khối muối này sao?”

“Ta vẫn còn.” Lục Vũ mở miệng.

“Nói như vậy, Hughes pháp sư, người bán cho ta đi! Hai tiền bạc được không? Tặng kèm cho người thanh chủy thủ kia!”

“Được.” Lục Vũ lập tức đồng ý, không lâu sau, đại thẩm kia đưa cho hắn hai tiền bạc và thanh chủy thủ kia.

Hai tiền bạc vô cùng tinh mỹ, nhưng mà thanh chủy thủ kia mới thật sự là tác phẩm nghệ thuật, Lục Vũ cũng không tìm thấy thứ gì tốt, liền trở về nhà, hắn nhớ rõ trong nhà còn có một ít trang sức làm bằng xương, cũng có thể trao đổi với Khurong Đào, dù sao hắn nhìn thấy xương cốt liền cảm thấy ghê tởm, ngược lại là những viên tinh hạch chứa năng lượng, hắn cảm thấy chúng rất hữu dụng.

Mức nước giếng nửa tay, Lục Vũ lại tiến vào hệ thống giao dịch.

Chờ đợi Khurong Đào một hồi lâu, đối phương cuối cùng cũng trở lại.

Bếp gas, nước tinh khiết, gạo thơm, các loại gia vị, còn có quần áo và giày dép, Lục Vũ cảm thấy, những thứ này sẽ làm cho cuộc sống của hắn trở nên tốt hơn.

Khurong Đào dọn tất cả đồ vật vào, nhìn thấy trước mặt Lục Vũ là những món trang sức làm bằng xương và thanh chủy thủ tinh mỹ kia, trong mắt tràn đầy kinh ngạc: “Anh bạn à, sao người có nhiều vật dụng làm bằng xương vậy, đừng nói người là một đại BOSS tà ác đi nha?”

“Ta là một vong linh pháp sư...” Lục Vũ phát ra tiếng cười có chút khủng bố: “Hiện giờ ta đang ở một nơi rất thiếu thốn, không thích hợp giao dịch những vật phẩm khác, cũng chỉ có thể cho người những thứ này.”

Khurong Đào có vẻ bị dọa, nhưng phản ứng cũng rất kịp thời: “Không sao, mấy đóa hoa lần trước người đưa, ta bán đi, dư sức mua mấy thứ này!” Thật ra những món trang sức xương cốt này rất xinh đẹp, bán ra cũng được không ít tiền nhỉ? Còn có viên bảo thạch trên thanh chủy thủ kia, không dưới mấy chục ngàn nha ...

Khurong Đào cảm thấy vô cùng thỏa mãn, hắn có thể may mắn tìm được một người nguyện ý giao dịch với mình, bên cạnh đó, Lục Vũ cũng cảm thấy vô cùng thỏa mãn, rốt cuộc cũng có đầy đủ dụng cụ để nấu cơm rồi.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Kinh Ngạc

Mấy ngày tiếp theo, Lục Vũ luôn nghiền cứu đóng sách trong phòng, nếu không thì thám thính tin tức từ những người xung quanh, không thể không nói, mặc dù nội dung trong những quyển sách này khá đơn giản, nhưng dù gì cũng giúp hắn hiểu rõ về thế giới này hơn.

Thế giới này, ngoại trừ biển rộng mênh mông, chỉ có hai mảng lục địa lớn, một cái là Eyal đại lục, một cái khác là Maya đại lục, sinh sống trên Eyal đại lục chủ yếu là nhân loại và thú nhân, còn chủng tộc sinh sống trên Maya đại lục thì tương đối nhiều, từ tinh linh, người lùn cho đến địa tinh, hải tộc, cái gì cũng có.

Hiện tại hắn đang ở Eyal đại lục, dựa theo bản đồ của lục địa này, hình dạng của nó là một cái hồ lõ ngược, khu vực phương bắc rộng lớn là địa bàn của thú nhân, mà phía nam nhỏ hơn bị nhân loại chiếm đoạt, tuy rằng lãnh thổ của thú nhân rất lớn, nhưng trên thực tế dân số của thú nhân còn không bằng một phần mười nhân loại, bởi vì khu vực có thể sinh hoạt, thật sự cũng không lớn hơn nhân loại bao nhiêu.

Rừng rậm ma thú chiếm khoảng một phần ba phía tây Eyal đại lục, mặc dù phía nam cũng có rừng rậm ma thú, nhưng phần lớn đều tập trung ở phía bắc tiếp giáp với đại thảo nguyên Sarah mà thú nhân cư trú, trở trêu thay, phía đông bắc của đại thảo nguyên Sarah lại giáp với một sa mạc vô cùng nguy hiểm – Bisha, bởi vậy, mặc dù thú nhân sinh sống tại đại thảo nguyên Sarah rộng lớn, nhưng lại bị rừng rậm ma thú ngăn cách, khu vực có thể sinh tồn còn nhỏ hơn nhân loại.

Chiến tranh giữa thú nhân và nhân loại bắt đầu từ thời cổ đại, nhưng dân số thú nhân không nhiều lắm, nên họ không muốn di cư về phía nam, nhân loại cũng không muốn lên phương bắc liều mạng với thú nhân, mà rất vui lòng dùng thương đội “Đoạt lấy” tài phú của thú nhân, dưới tình huống như thế, thời kì hòa bình giữa hai chủng tộc cũng được kéo dài.

Sau đó, chính là cách phân chia cấp bậc. Mặc kệ là ma pháp sư hay là chiến sĩ, ban đầu đều có chín cấp bậc, sau cấp 9 là thánh cấp và thần cấp, lấy ma pháp sư làm ví dụ, ma pháp sư từ cấp 3 trở xuống, được gọi là ma pháp sư cấp thấp, cấp 4 đến cấp 6 là ma pháp sư trung cấp, từ cấp 7 đến cấp 9, chính là ma pháp sư cao cấp, thánh cấp ma pháp sư được gọi là pháp thánh, thần cấp ma pháp sư được gọi là pháp thần.

Bên cạnh đó, ma thú cũng phân chia như vậy, mà tinh hạch, chính là năng lượng kết tinh sau khi ma thú tử vong.

Cấp bậc ma thú khác nhau, thì màu sắc của tinh hạch cũng khác nhau, nhưng khiến Lục Vũ cảm thấy kỳ quái chính là, bất kể tinh hạch ma thú hệ gì, cũng có thể giúp cho ma pháp sư khôi phục năng lượng trong cơ thể, ví dụ như, hắn có thể dùng tinh hạch của ma thú minh hệ để khôi phục ma lực hắc ám, chẳng qua là hiệu quả không tốt lắm. Đương nhiên, nếu hấn nguyện ý, cũng có thể thông qua nỗ lực rèn luyện mà thi triển ma pháp khác hệ.

Sau khi sử dụng hết năng lượng trong tinh hạch ma thú, thì còn lại một viên tinh thể dạng kim cương, được gọi là dung hạch, dung hạch cấp 1 có tác dụng không lớn, trên dung hạch cấp 2, ma pháp sư có thể dùng tinh thần lực vẽ ma pháp trận bên trong dung hạch rồi đưa năng lượng ma pháp vào, như vậy sẽ tạo ra một viên dung hạch chứa đựng năng lượng ma pháp, được gọi là ma pháp hạch.

Có được ma pháp hạch, chỉ cần đưa vào một chút tinh thần lực, là có thể kích phát một ma pháp cường đại, thậm chí ngay cả chiến sĩ cũng có thể làm điều này, cho nên ma pháp hạch có giá trị rất cao, nhưng chế tác ma pháp hạch có xác suất thành công rất thấp.

Những tri thức này, Lục Vũ đều đọc sách mới biết được, bên cạnh đó, thông qua sự tiếp xúc với những người xung quanh, hắn cũng biết cách quy đổi tiền tệ, ví dụ như, một tiền bạc tương đương một trăm tiền đồng, một kim tệ tương đương một trăm tiền bạc.

Trong cái thôn này, hấn chỉ là một tên ma pháp sư gà mờ nhưng vẫn được mọi người tôn kính, cho nên, sau khi Lục Vũ cho vài đứa nhỏ mấy miếng bánh mấy viên kẹo, liền hỏi được một số thông tin cần thiết.

Hắn là một ma pháp sư cấp thấp, vị trí hiện tại của hấn chính là nơi tiếp giáp giữa nhân loại và thú nhân – quận Kerr. Thế giới nhân loại chia làm ba quốc gia, tiếp giáp quận Kerr là Norma đế quốc và Brass đế quốc, cuối cùng là khu vực màu mỡ nhất phía nam Eyal đại lục – Liên Minh Tự Do.

Quận Kerr là một vùng đất không ai quản lý, bởi vì không quốc gia nào có đủ năng lực chiếm cứ quận Kerr, cũng không có quốc gia nào nguyện ý chiếm cứ quận Kerr, cuối cùng, tòa thành ở tiền tuyến này biến thành địa bàn của các nghiệp đoàn và cường giả.

Quận Kerr là một nơi nguy hiểm, cũng là nơi có lưu lượng người qua lại rất lớn, bởi vì, mỗi ngày đều có thương đội đi đến thú nhân đế quốc, mỗi ngày đều có thương đội trở về, những thương đội này sẽ mang theo muối và vật dụng sinh hoạt tiến vào thú nhân đế quốc, sau đó mang theo ma thú tinh hạch và các loại khoáng thạch trở về.

Thú nhân đế quốc nhận thấy loại giao dịch này có chỗ không công bằng, thậm chí muốn cấm vận, nhưng kết quả, khiến cho các thú nhân vốn dĩ đã nghèo khó sinh hoạt càng thêm khổ sở, có rất nhiều thú nhân không có muối ăn mà sinh bệnh, cho nên, mặc kệ là nhân loại hay là thú nhân, đều ngầm đồng ý với sự tồn tại của thương đội.

Trong lúc Lục Vũ cố gắng tìm hiểu về thế giới này, thời gian trôi qua rất nhanh, đảo mắt một cái đã qua năm ngày.

Nhưng lúc này hấn cũng phát hiện, bởi vì “Chính mình” không thích giao lưu với mọi người, cho nên hấn không quen ai, vốn dĩ tên kỵ sĩ trẻ tuổi tên Tylenol kia còn nói chuyện với hấn mấy câu, nhưng mấy hôm nay hấn đã đến thành Kerr, khả năng Lục Vũ bại lộ cũng thấp hơn.

Đến tối, Lục Vũ vốn dĩ không có kỹ năng nấu nướng gì cả, vì vậy chỉ có thể ăn mì gói, cộng thêm một gói chân gà chiên giòn, ăn đến no căng bụng, nếu là thân thể mập mạp trước kia, hấn có thể ăn hai gói mì.

Sau đó, Lục Vũ phát hiện mình còn lại không ít gạo, hấn cũng không dám bán tất cả cho thôn dân, nhưng rau dưa và thịt lại không có bao nhiêu, mặt khác, nước tinh khiết cũng sắp dùng hết.

Dùng Hệ thống vị diện giao dịch để giao dịch đồ dùng sinh hoạt, giống như dùng dao mổ trâu để giết con kiến vậy! Mặc dù cảm thấy không thích hợp, nhưng Lục Vũ vẫn liên hệ với Khương Đào.

Năm ngày qua, Lục Vũ cũng góp nhặt được không ít đồ vật, nhiều nhất chính là các loại trang sức có khảm bảo thạch đủ màu – thôn dân ai cũng coi chúng là vô dụng.

“Bảo thạch a... bảo thạch thật lớn... Lần trước ta đã liên hệ với một công ty châu báu, lần này... Hi hi!” Về mặt Khương Đào rất hưng phấn.

“Ta vẫn muốn mấy thứ kia.” Lục Vũ mở miệng, lần này hấn cần rất nhiều thực phẩm.

“Không thành vấn đề! Ta lập tức đi mua cho ngươi!” Khương Đào vỗ ngực đảm bảo, mấy ngày nay hấn có rất nhiều tiền, sinh hoạt cũng thoải mái hơn rất nhiều, hiện tại vô cùng yêu thương Hệ thống vị diện giao dịch!

Thật ra, hấn cũng liên hệ với người ở vị diện khác, trải qua khoảng thời gian bám riết không tha, cuối cùng cũng có người phản ứng lại, nhưng mà khoa học kỹ thuật trên Trái đất so ra kém hơn những vị diện đó, cũng không có vật gì có thể giao dịch... Có người yêu cầu mười ngàn tấn lương thực, nhưng hấn chỉ là một thương dân mà thôi, kiếm đâu ra số lượng đó? Cho nên, người giao dịch với hấn vẫn chỉ là Lục Vũ.

“Ừm!” Lục Vũ đồng ý, sau đó cầm sách ma pháp bắt đầu tập vẽ ma pháp trận.

Hắn cảm thấy có chút kỳ quái, dựa theo lời nói của thôn dân, Hughes đã là một ma pháp sư cấp 3, tại sao chỉ thi triển hai cái ma pháp cấp 1 liền tiêu hao hết ma lực trong cơ thể?

Lục Vũ tưởng rằng Khương Đào sẽ trở lại rất nhanh, không ngờ lại đợi thật lâu, cho đến khi hấn mệt mỏi sắp ngủ gật, Khương Đào mới xuất hiện, hấn cầm không ít đồ vật, trên mặt còn có vết cào, vừa nhìn thấy Lục Vũ liền kêu lên: “Ta thật sự rất xui xẻo a! Trên đường trở về thể nhưng đụng phải một tên mập mạp bị điên! Hắn còn nói chiếc nhẫn ta đang đeo là của hắn!”

Lục Vũ nhìn Khương Đào giờ lên bàn tay có đeo nhẫn, đột nhiên có một loại dự cảm xấu.

“Tên mập mập kia cũng thật là, ngón tay hằn bực như vậy, sao có thể đeo vừa? Cũng may ông chủ nhà trọ bắt hấn về, nếu không khẳng định ta sẽ bị hấn đè bẹp!” Khương Đào vô cùng buồn bực.

“Chủ nhà trọ?”

“Đúng vậy, ta ở nhà trọ, chủ nhà trọ có một đứa con trai vốn dĩ sinh sống ở thành phố khác, hai ngày trước đột nhiên bị chị và anh rể của hấn mang về đây, nghe nói là đầu óc có vấn đề.” Biểu cảm tức giận trên mặt Khương Đào biến thành đồng tình, “Vợ chồng chủ nhà cũng rất đáng thương, vốn dĩ tên mập mập kia rất giỏi, vừa tốt nghiệp đại học liền có việc làm tốt, bây giờ thì thâm rồi, cái gì cũng không còn, nghe nói tên mập mập kia còn tuyệt thực.”

“Đúng là rất đáng thương.” Trong lòng Lục Vũ vô cùng khiếp sợ, “Hấn tên gì?”

“Hửm? Ngươi hỏi tên con trai của chủ nhà à? Bọn họ gọi hấn là Tiểu Vũ, chủ nhà họ Lục, chắc tên hấn là Lục Vũ đi.” Khương Đào lập tức trả lời, rồi lại tỏ tò mò: “Tại sao ngươi lại đột nhiên hỏi vấn đề này vậy?”

Một hắc ám ma pháp sư cường đại, trước đây cũng đâu có chủ động hỏi thăm hấn, tại sao lại quan tâm đến chuyện này vậy? Hay là đối phương vốn dĩ rất nhiều chuyện?

Mắt Khương Đào sáng rực lên, vừa định nhiều chuyện một chút, nhưng lập tức nhìn thấy bóng người trên màn hình đã biến mất — bỏ đi rồi à?

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Hughes Và Lục Vũ

Đó là cha mẹ, chị, anh rể và... Thân thể của mình?

Trong lòng Lục Vũ vô cùng kích động, thiếu chút nữa đã nói ra sự thật cho Khương Đào luôn rồi, lại không ngờ, Hệ thống vị diện giao dịch ném hấn ra ngoài.

Chẳng lẽ sợ người khác phát hiện bí mật của mình sao? Lục Vũ cài đặt chế độ khi có người khác tới gần Hệ thống vị diện giao dịch sẽ tự động đưa hấn ra ngoài, như vậy xem ra, bên ngoài có người?

Không đợi Lục Vũ suy nghĩ cẩn thận, cửa phòng bị đập ùng ùng, sau đó một giọng nói phẫn nộ vang lên: “Cái quái gì thế! Hughes, là ngươi đứng không? Sẵn đã thú trong rừng một cách tùy tiện, đã thế còn ném thi thể chúng lung tung trong rừng nữa!”

Lục Vũ mở cửa phòng liền nhìn thấy Tylenol đã vài ngày không gặp, trong lúc nhất thời không kịp phản ứng, nhưng khi đối phương đang phẫn nộ nhìn chằm chằm, rốt cuộc hấn cũng nhớ đến tình cảnh sau khi xuyên qua cửa mình...

“Ta vẫn luôn nghi ngờ tại sao đã thú xung quanh lại biến mất, thì ra là ngươi, tên hỗn đản này! Black đi rồi, ngươi giết hại đã thú để phát tiết sao?” Tylenol nhớ đến cảnh tượng mà mình nhìn thấy liền vô cùng tức giận, hấn vừa trở về từ thành Kerr, sau khi bán đi chiến lợi phẩm mà mình săn được, hấn lại tiếp tục đi săn, trong khi đuổi theo một con mồi hấn liền phát hiện mùi máu tanh tươi...

Hấn vẫn tin vào chân lý mạnh được yếu thua, nhưng hành vi lăng phí này thật đáng khinh! không phải Hughes chỉ thích xương cốt thôi sao?

“Ta...” Lục Vũ không còn gì để biện minh, khi hấn rời đi thì chỗ đó đã rất ghê tởm, bây giờ chắc còn tệ hơn nữa?

“Còn có thi thể nhân loại và thú nhân mà ngươi đã mua nữa, ngươi tùy tiện vứt chúng ở đó để lũ chim ăn thịt à?” Thần sắc Tylenol hơi dịu lại, hấn lớn lên cùng Hughes và Black, tuy sau này bất hòa, nhưng hấn vẫn không quen nhìn bộ dạng Hughes hiện giờ.

“Thật xin lỗi.” Lục Vũ cúi đầu, hấn cũng không muốn phản bác gì cả, với hấn mà nói, mấy thứ kia bị ăn hết là tốt nhất...

Bất quá mấy ngày nay, Lục Vũ cũng hiểu được, mình là một hắc ám ma pháp sư không chế vong linh, việc này mọi người trong thôn cũng biết, hơn nữa bọn họ cũng không cảm thấy hắc ám ma pháp sư là không tốt... Có lẽ, chuyện này có liên quan đến quan niệm cường giả vì tôn của quận Kerr đi?

“Ngươi nên dọn dẹp đồng xương cốt kia đi! Phòng chừng ngươi còn có thể luyện chế vài con khô lâu.” Tylenol trừng mắt nhìn Lục Vũ một cái, đột nhiên thay đổi sắc mặt, nhìn về phía góc phòng.

Lục Vũ thăm kê không ổn, trong góc phòng, chính là xương cốt và da mũi nhọn thú do đối phương và đại thẩm mang đến, bởi vì hấn vẫn chưa xử lý bọn chúng, cho nên hiện tại mấy thứ này cũng bắt đầu hư thối...

Hấn biết đối phương có lòng tốt, nhưng hấn thật sự không có biện pháp làm cho mình chạm vào thứ kia... Tại sao hấn không phải là phong hệ ma pháp

sư? Chỉ cần sử dụng phong hệ ma pháp cấp 1 là có thể vứt bỏ mấy thứ này từ xa rồi.

Tylenol nhìn thoáng qua mấy thứ kia, sững sốt trong chốc lát mới quay đầu nhìn Lục Vũ: “Hughes, có chuyện gì xảy ra với ngươi sao?” Trước kia Hughes rất thích xương cốt...

Lục Vũ vốn dĩ bị tin tức Khương Đào mang đến mà tâm loạn như ma, lúc này cũng không thể nghĩ cách ứng phó đối phương: “Ta không bao giờ muốn chạm vào thứ kia!” Lòng tự trọng gì chứ, nên từ bỏ thôi?

Quả nhiên, kỵ sĩ trẻ tuổi đối diện nghe thế liền trầm mặc, qua một hồi lâu mới mở miệng: “Ngươi giỡn cái gì vậy?”

Lục Vũ không trả lời, hẳn đương nhiên sẽ không buông bỏ ma pháp, nhưng hẳn tuyệt đối sẽ không làm bạn cùng thi thể!

“Vi Black mà ngươi buông tha chính mình sao? Được ... Ta mặc kệ ngươi!” Tylenol xoay người bỏ đi.

Lục Vũ hít sâu một hơi, hẳn biết đối phương chỉ muốn tốt cho mình, nhưng mà hẳn có thói quen thích sạch sẽ, trừ phi có người rửa sạch xương cốt rồi mang tới trước mặt hẳn, hẳn sẽ miễn cưỡng chạm vào một chút...

Chờ Tylenol đi rồi, Lục Vũ trở lại Hệ thống vị diện giao dịch, dự định hỏi thăm Khương Đào kỹ càng sự tình của Lục Vũ trên Trái đất, thì phát hiện màn hình tối đen, Khương Đào đã mất tích.

Thờ dài, nghĩ đến những vật dụng mà mình yêu cầu còn chưa có giao dịch xong, Lục Vũ đành phải nấu nước ăn mì gói.

Sau khi lấp đầy bụng, trong thời gian chờ đợi Khương Đào, Lục Vũ cẩn thận phân tích tình huống trước mắt, có lẽ, Lục Vũ và Hughes trao đổi linh hồn với nhau?

Hắn từng suy luận tình cảnh của mình, hẳn cho rằng, khi đối phương thi triển ma pháp nguy hiểm kia, linh hồn đã tiêu tán nên mình mới có thể chiếm lấy... Nhưng mấy ngày nay, hắn nhận thấy rõ ràng trong thân thể này có một vài tai họa ngầm và ám thương tồn tại, có thể là di chứng sau khi thi triển ma pháp...

Nếu không phải hiện tại hắn chỉ có thể lừa gạt tên Khương Đào ngu ngốc kia, thì Lục Vũ khẳng định sẽ tìm mua một vài linh đan diệu dược chữa khỏi thương thể của mình!

Bất quá, đó đều là ý tưởng trước kia, bây giờ biết được thân thể của mình bị người khác chiếm, trong lòng Lục Vũ phần nộ không nói thành lời.

Tuy rằng thân thể kia không được tốt lắm, có lẽ mười năm sau sẽ bị cao huyết áp này nọ (tại bạn ấy mập quá mà.v), nhưng dù gì đó cũng là thân thể của hắn, cha mẹ yêu thương hắn, chị hai quan tâm hắn, cuộc sống ở Trái đất rất tốt nha, tốt hơn là lang thang ở một thế giới mà mình không biết gì! Nhưng hiện tại, thân thể của mình bị người khác chiếm rồi, lại khiến cho cha mẹ tuổi cao phải lo lắng.

Lục Vũ đột nhiên rất muốn rất muốn chui qua màn hình mà chạy đến Trái đất, sau đó đánh tên kia một trận... Không, đối phương đang dùng thân thể hắn, nếu đánh đối phương thì chẳng khác nào là mình tự đánh mình sao?

Suy nghĩ rất nhiều, nhưng Khương Đào vẫn không thấy đâu, Lục Vũ lại rời khỏi Hệ thống vị diện giao dịch. Mà hắn vừa ra ngoài không bao lâu, lại gặp Tylenol.

Tylenol quay lại, sau khi nhìn thấy Lục Vũ, liền lấy ra từ lòng ngực một vật thể giống như bức thư: “Có người nhờ ta đưa cho ngươi, nhưng vừa rồi bị ngươi dọa sợ thiếu chút nữa là quên rồi.”

Ngữ khí của hắn chỉ tiếc rên rỉ không thành thép, nhưng mà đó cũng là chuyện riêng của người khác, hắn cũng không muốn quan tâm nhiều.

Lục Vũ dùng bàn tay đang mang bao tay nhận lấy bức thư: “Thư này là ai nhờ ngươi đưa cho ta vậy?” Vừa cầm trên tay, hắn cảm giác được năng lượng hắc ám ở phía trên.

“Là một hắc ám ma pháp sư, chắc là người quen của ngươi đi? Khi đó hẳn chỉ nhờ ta đưa thứ này cho ngươi liền bỏ đi.” Tylenol mở miệng, bọn họ sinh sống trong một cái thôn nhỏ cũng không kết thù với ai, vì vậy không có ai muốn gây bất lợi cho Hughes đâu nhỉ? Hughes... Chuyện điên cuồng nhất hắn từng làm, chắc có lẽ là đồng thi thể kia đi.

Lục Vũ suy nghĩ nhiều hơn Tylenol, vì vậy không dám tùy tiện mở ra lá thư này, trong lòng cũng có chút chần chờ.

Tylenol cũng không có chú ý tới dị trạng của đối phương, giao thư xong, chuyện hắn cần làm cũng đã hoàn thành, lập tức xoay người rời đi.

Tylenol đi rồi, Lục Vũ lấy ra quyển sách ma pháp kia, quan sát ma pháp trận phức tạp trong đó, nhưng nhìn một hồi lâu, hắn vẫn không thể tĩnh tâm lại, ngược lại vẫn luôn suy nghĩ đến tình huống của Khương Đào, cuối cùng vẫn trở vào Hệ thống vị diện.

...

Khương Đào bị Lục Vũ nhớ thương, hiện giờ ngồi đối diện với tên mập mập trước cửa: “Ngươi không cho ta vào nhà sao?”

“Ta cũng muốn về nhà.” Mập mập tuy rất mập, nhưng làn da rất mịn màng, hơn nữa, diện mạo cũng không tệ lắm, làm cho người ta cảm thấy hắn rất

đáng thương — trong lòng Khương Đào có cảm giác như thế.

“Không phải nhà người ở dưới lầu sao?” Khương Đào chỉ chỉ dưới lầu, lúc trước, dự định của chủ nhà chính là mua một căn nhà hai tầng, bản thân và vợ ở một tầng, con trai sau khi cưới vợ ở một tầng, nhưng sau này con trai lại mua nhà ở thành phố khác, cho nên bọn họ mới đem phòng ở lầu hai cho thuê, Khương Đào chính là khách trọ đầu tiên và cũng là cuối cùng.

“Nhà ta không phải ở đây.” Mập mập lắc lắc đầu, sau đó bĩu môi, ánh mắt ngập nước.

Khương Đào tiếp tục không nói gì: “Xin người đó, người thật sự không thích hợp bán manh...”

“Bán manh?” Mập mập về mặt tò mò.

“Người tên là Lục Vũ đúng không? Ba mẹ người đang tìm người đó, ngoan, xuống dưới lầu đi.” Khương Đào nghĩ nghĩ, mình nên đối xử với hắn như một đứa trẻ thì tốt hơn — một thanh niên bình thường có thể làm ra biểu tình bán manh như vậy không?

“Ta không phải là Lục Vũ, ta là Hughes! Chiếc nhẫn trên tay người là của ta! Ta là một vong linh pháp sư!” Mập mập biết Khương Đào đang nghĩ gì, cũng biết đối phương xem mình là một đứa trẻ, lập tức đứng lên.

“Hughes?” Khương Đào nhìn nhìn chiếc nhẫn trên tay mình, lại tò mò nhìn nhìn về phía người đối diện...

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Một Tháng

Khi Khương Đào xuất hiện trên màn hình, Lục Vũ cảm giác đối phương có chút lén lút.

“Người anh em, muốn bắt đầu giao dịch sao?” Khương Đào cười tủm tỉm, trong lòng vẫn còn suy nghĩ đến tên mập mập kia, hắn hỏi không ít vấn đề, còn hỏi đối phương ngoại trừ nhẫn xương còn có đồ vật gì không, đối phương kẻ không ít thương vàng hạ cám, kết quả còn miêu tả các món trang sức làm bằng xương giống hệt với mấy thứ “Hughes” kia giao dịch với hắn.

“Bắt đầu giao dịch đi.” Lục Vũ trước kia chỉ ru rú trong nhà, nhưng cũng không chứng tỏ là hắn không biết quan sát sắc mặt người khác, huống chi sắc mặt của Khương Đào rất dễ nhìn ra.

“Được.” Khương Đào trả lời, lại nhìn không được liếc Lục Vũ một cái.

Số lượng vật phẩm giao dịch lần này cũng không ít, Lục Vũ nhìn một đồng đồ dưới chân, tâm tình cũng tốt hơn.

“Lục Vũ!” Đột nhiên, một thanh âm đột ngột vang lên, Lục Vũ trong lòng ngẩn ra, ngẩng đầu lên nhìn về phía Khương Đào, đối phương đang mở to hai mắt quan sát hắn.

Chẳng lẽ trong lúc lơ đãng mình đã lộ tẩy sao? Lục Vũ âm thầm cười cười, hỏi: “Tại sao người lại kêu lên cái tên này?”

“Người là Lục Vũ hả? Tên mập mập kia nói hắn mới là Hughes... Hay là hắn gạt ta? Người cũng đâu có phản ứng gì?” Khương Đào có chút tức giận mà mở miệng, nếu người đối diện lên tiếng, hắn sẽ xác định đối phương chính là Lục Vũ — không phải trong TV đều diễn như vậy sao?

“Người nói tên mập mập kia tên là Lục Vũ sao? Hình dáng hắn ra sao?” Lục Vũ biết mình nên phòng bị Khương Đào, nhưng dưới sự hấp dẫn của việc liên hệ với cha mẹ... Hiện tại Khương Đào cũng chỉ là một người bình thường, nếu Trái đất là vị diện cấp thấp, như vậy chứng tỏ có rất linh khí ở Trái đất, “Hughes chính hiệu” hắn là không thể gây bất lợi cho cha mẹ mình?

“Hắn nè.” Khương Đào chần chờ một chút, lấy ra điện thoại di động, trên màn hình điện thoại là một tên mập mập lả chã chực khóc.

Nhìn thấy cái biểu tình này, Lục Vũ có cảm giác muốn ói... Tại sao hắn không biết mình có thể làm ra biểu cảm đáng sợ như vậy? “Hắn nói với người những gì?”

“Người sẽ không thật là...” Sắc mặt Khương Đào thay đổi, nhưng vẫn thuật lại những lời tên mập mập kia nói lúc trước.

“Nói như vậy...” Lục Vũ nhìn về phía Khương Đào có vẻ mặt tò mò: “Hắn là... Ta không phải là xuyên không bình thường, mà là trao đổi linh hồn với người khác.” Cũng không biết bọn họ có thể hoán đổi lại không...

Dù sau mọi thứ cũng rất thuận lợi, Lục Vũ âm thầm thở dài một hơi — xem ra hắn không có nhìn lầm, Khương Đào không phải là một người xấu.

Ngày hôm sau, Lục Vũ nhìn thấy thân thể của mình, đúng hơn là Hughes. Không thể không nói, Khương Đào mang Hughes tiến vào Hệ thống vị diện

giao dịch, là chuyện nằm ngoài dự kiến của Lục Vũ, vốn dĩ hẳn cho rằng Khương Đào chỉ giúp hắn truyền tin mà thôi... Bất quá, hành động này rất đúng ý hắn.

Vừa nhìn thấy “Chính mình”, Lục Vũ liền hỏi tình huống của cha mẹ mình, bọn họ vẫn ổn nhưng sau khi con trai có vấn đề bọn họ có chút áp lực, hắn cũng thờ dài một hơi: “Làm sao chúng ta có thể hoán đổi trở lại đây? Lúc trước ngươi đã làm cái quái gì vậy?”

Mặc dù tình cảnh bọn họ hiện tại cũng không có gì đáng ngại, nhưng Lục Vũ vẫn cảm thấy tốt nhất chính là có thể hoán đổi trở lại.

“Lúc ấy ta phát động ‘Hắc Ám thần chúc phúc’, sau đó ta liền không biết gì hết.” Đôi mắt Hughes trông mong nhìn bản thân trong màn hình đối diện.

“‘Hắc Ám thần chúc phúc’ là cái gì vậy? Chính là nguyên nhân khiến cơ thể của ngươi bị tổn thương sao?” Chỉ phát động hai cái ma pháp cấp 1 liền tiêu tốn hết ma lực trong cơ thể, thật là đáng sợ! Hơn nữa, trên người cũng có không ít chỗ bị năng lượng hắc ám ăn mòn, Lục Vũ cảm thấy cứ tiếp tục tình hình này, sớm muộn gì cũng có một ngày hắn biến thành vong linh!

“Bị thương? Bây giờ ngươi thế nào rồi?” Hughes liền vội vàng hỏi, hiện tại hắn cảm thấy rất có lỗi với Lục Vũ, nếu không vì “Hắc Ám thần chúc phúc”, chỉ sợ Lục Vũ vẫn đang sinh hoạt bình thường tại vị diện không có ma pháp đầu khí nhưng rất an toàn này?

Lục Vũ kể lại tình cảnh hiện giờ của mình một cách kỹ càng, Hughes đối diện cũng trầm mặc: “Dùng phương pháp miễn cưỡng tăng sức mạnh, sau khi thành công thì ngươi không thể tăng cấp được nữa... Phòng chừng hiện tại ngươi đã trở thành ma pháp sư cấp 4 rồi, nhưng cả đời này, chỉ sợ là rất khó để lên cấp 5...” Trên Eyal đại lục, số lượng ma pháp sư dưới cấp 3 rất nhiều, ma pháp sư trên cấp 3 rất trân quý, Lục Vũ đạt tới cấp 4 cũng tốt hơn rất nhiều người, nhưng cả đời này hắn cũng đừng mong tiến về phía trước...

Bất quá, dựa theo tình huống lúc đó, “Hắc Ám thần chúc phúc” cho dù không thể biến hắn thành ma pháp sư cao cấp, nhưng cũng có thể làm cho hắn đạt tới cấp 6 trở thành ma pháp sư trung cấp đỉnh phong, tại sao hiện tại chỉ có cấp 4?

“Ta là ma pháp sư cấp 4 sao? Làm sao có thể! Chỉ sử dụng hai cái ma pháp cấp 1, ta đã hao hết ma lực!” Lục Vũ cảm thấy vô cùng ghen ghét, bởi vì nguyên nhân đó, hắn cũng không dám thử thi triển ma pháp cao cấp, chỉ sợ không cẩn thận hao hết ma lực trong cơ thể rồi biến thành người bình thường thì nguy to.

“Không thể a, dựa vào tinh thần lực của ta, khi thi triển ma pháp cấp 1 cũng chỉ cần lấy năng lượng trong không khí...” Hughes chần chờ mà mở miệng.

“Cái gì? Ngươi nói lấy năng lượng trong không khí?” Còn có thể làm như vậy sao? Năng lượng trong không khí có thể tùy tiện dùng sao?

“Đương nhiên phải tận dụng năng lượng trong không khí... Cho dù không tận dụng năng lượng trong không khí, cũng có thể tận dụng ma thú tinh hạch... Dùng năng lượng trong cơ thể, cho dù là ma pháp sư cao cấp cũng chỉ có thể cố gắng thi triển được một cái ma pháp trung cấp mà thôi!” Hughes trả lời.

Lục Vũ muốn học máu chết, có thể tận dụng năng lượng trong không khí? Việc này có được đảm bảo hay không? Nhưng mà, thì ra mình đã là ma pháp sư trung cấp rồi sao? Thế giới này tràn ngập ma thú mạnh mẽ hung dữ... Lục Vũ cảm thấy mình phải cố gắng học tập để mình có thể phát huy uy lực của ma pháp sư trung cấp.

Mấy ngày tiếp theo, Lục Vũ đều ngây ngốc trong Hệ thống vị diện giao dịch hơn mười mấy tiếng, mà hơn phân nửa thời gian là học tập ma pháp với Hughes.

Không thể không nói, tuy bọn họ trao đổi linh hồn cho nhau, nhưng bản năng của thân thể vẫn còn, ví dụ như, khi hắn học những ma pháp cấp thấp mà bản thân Hughes đã học rồi, thì vô cùng trôi chảy, cho dù không thể một lần liền thành công nhưng vài lần cũng có thể thành công, hơn nữa, sau khi học cách tận dụng năng lượng trong không khí, uy lực ma pháp của hắn cũng tăng lên đáng kể, điển hình là ma pháp cấp 1 Hắc Vụ thuật, hiệu quả của nó giống như hơi cay của Trái đất vậy, chỉ khác nhau một chút, Hắc Vụ thuật là khói đen.

Mấy ngày nay, Lục Vũ và Khương Đào cũng đã nói chuyện thẳng thắn với nhau, hai người trao đổi rất nhiều tin tức, đáng tiếc hai người bọn họ đều là gà mờ, cho dù trao đổi tin tức cũng không biết tình hình cụ thể của Hệ thống vị diện giao dịch này, chỉ biết là, phần lớn thương nhân vị diện có tuổi thọ rất cao, họ có được Hệ thống vị diện giao dịch cũng đã lâu rồi. Phòng chừng, hiện tại cũng chỉ có hai người bọn họ là gà mờ, cho nên tuyệt đối không có kinh nghiệm giao dịch với người khác.

Đào mất một cái, một tháng đã trôi qua.

Một tháng này, Lục Vũ vẫn luôn ru rú trong nhà, ăn uống cũng chỉ qua loa trong Hệ thống vị diện, cuối cùng cũng nắm vững những ma pháp cấp thấp cơ bản, còn học được một ma pháp cấp 4 duy nhất mà Hughes biết – Ăn Mòn thuật.

Ăn Mòn thuật là bản nâng cấp của Hắc Vụ thuật, ma pháp trận cũng phức tạp hơn nhiều, bởi vậy, tuy nói Lục Vũ học được, nhưng trên thực tế mười lần cũng chỉ có thể thành công năm sáu lần...

Ma pháp phức tạp như vậy, cần phải dùng tinh thần lực vẽ cả ngàn thứ, cho dù hoàn chỉnh cũng không thể thành công 100%, nhưng mà tinh thần lực của Lục Vũ hiện tại, chỉ vẽ ba lần đã hết sạch, hắn lại không có phương pháp khôi phục tinh thần lực...

Hughes đang làm một đĩa cơm chiên, Lục Vũ liền nhìn thấy vẻ mặt hâm mộ của Khương Đào ở màn hình đối diện.

Bởi vì không khí trên Trái đất không có năng lượng mà chỉ có bụi bặm, cho nên Hughes không thể học tập ma pháp, mấy ngày nay liền chú tâm học nấu ăn, tuy hương vị của thành phẩm lúc ban đầu có chút khó nói nên lời, nhưng gần đây tay nghề cũng tiến bộ, Khương Đào thật có lộc ăn.

“Thế nào? Hiện tại nhất định ngươi đang hâm mộ ghen tỵ đi? Thật ra ta cũng hâm mộ ngươi a, thế giới ma pháp, dị giới rộng lớn mạnh mẽ cỡ nào a, nếu ta xuyên qua, nhất định sẽ thu 180 tiểu đệ, tìm 180 cô vợ!” Khương Đào mở miệng.

Cho đến nay, Lục Vũ mới biết được Khương Đào là một nhà thiết kế, dựa vào những đơn đặt hàng trên mạng mà sống qua ngày, rảnh rỗi thì lên mạng đọc tiểu thuyết, thỉnh thoảng còn viết văn... Thật ra số tiền hắn kiếm được cũng không ít, đáng tiếc người nọ lại không biết quản lý tiền bạc, cho nên vẫn luôn thiếu hụt: “Không phải ngươi nói muốn tìm nửa kia có thể chia sẻ bí mật sao?” Lục Vũ còn nhớ rõ lúc trước Khương Đào nói muốn tìm một người có thể chia sẻ bí mật về Hệ thống vị diện, hiện tại... Người chia sẻ bí mật với hắn hình như là Hughes?

“Ta cũng chỉ là suy nghĩ mà thôi, thật ra, ta cảm thấy nếu ta xuyên qua phòng chừng sẽ trở thành pháo hôi... Đứng rồi, gần đây Hughes vẫn ở cùng một chỗ với ta, cho nên ba mẹ ngươi và ta bỗng nhiên trở nên thân thiết hơn, bọn họ còn dự định không thu tiền nhà tháng sau nữa đây, sẽ không có chuyện gì chứ?” Nghĩ đến mấy ngày nay, hình như chủ nhà càng ngày càng nhiệt tình với mình, còn mạng đồ ăn đến cho hắn nữa chứ...

“Hắn là không có việc gì...” Khóe miệng Lục Vũ co rút, mấy ngày nay, Khương Đào và Hughes đều ăn cơm của cha mẹ hắn, bọn họ cũng quan tâm đến Khương Đào nhiều hơn... Đừng nói bọn họ...

Khụ khụ, có một số chuyện không nên nói ra.

Không... Lục Vũ đột nhiên biến sắc, tình huống của Hughes, dựa vào quan sát của hắn, Hughes chính là đồng chí (gay đó mấy mẹ =)), nếu đối phương thật sự có cảm tình với Khương Đào... Lục Vũ hoàn toàn đen mặt.

Khương Đào không rõ, cho nên: “Người anh em, bộ dạng này của ngươi chính là có chuyện a!”

“Ngươi đương nhiên không có việc gì, người có chuyện chính là ta... Không, Hughes.”

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Dự Định Tương Lai

Lật từng trang vật phẩm trong Hệ thống vị diện giao dịch, Lục Vũ muốn tìm vật phẩm có thể hữu dụng cho tinh thần lực.

Một tháng này, Khương Đào tìm không ít thương nhân vị diện để trò chuyện, nhưng những thương nhân vị diện đó chỉ muốn giao dịch vật phẩm, phần lớn đều là những thứ mà bọn họ nghe còn chưa nghe qua nữa, đương nhiên, vị diện Lục Vũ đang ở có không ít tài nguyên, nhưng với thực lực hiện giờ của hắn, hoàn toàn không có biện pháp tiếp xúc với chúng... Cho nên việc cấp bách nhất, chính là tăng lên thực lực.

Tại Eyal đại lục, Lục Vũ không biết chiến sĩ tu luyện như thế nào, nhưng ma pháp sư tu luyện ra sao, Lục Vũ biết rất rõ ràng, cái gọi là ma pháp sư, chính là dùng tinh thần lực dẫn dắt năng lượng nguyên tố trong không khí để phát ra ma pháp, cho nên, thực lực và tinh thần lực là cùng một nhịp thở.

Lúc đầu, Lục Vũ hỏi Hughes có cách nào tăng cường tinh thần lực không, Hughes lập tức hướng dẫn hắn về một ma pháp trận, chỉ cần dùng tinh thần lực luyện tập về ma pháp trận này, là có thể tăng cường tinh thần lực, nhưng hiện giờ hắn đã là một trung cấp ma pháp sư cấp 4, phương pháp rèn luyện tinh thần lực sơ cấp này cũng không có tác dụng gì.

Về ma pháp trận rèn luyện tinh thần lực một tháng, một chút tiến bộ cũng không có, mặc dù ngay từ đầu Lục Vũ tương đối bình tĩnh, đến lúc này cũng cảm thấy khó chịu...

“Vật phẩm có lợi cho tinh thần lực rất quý hiếm, chúng ta căn bản không mua nổi.” Khương Đào than thở, một tháng này Lục Vũ luôn tu luyện ma pháp cho nên vô cùng bận rộn, hắn cũng không khác Lục Vũ, ngoại trừ mỗi ngày phải ra ngoài làm việc, thì toàn bộ thời gian còn lại đều ở trong Hệ thống vị diện nghiên cứu, nên hắn biết nhiều vật phẩm hơn Lục Vũ.

Tại sao bây giờ hắn vẫn muốn ra ngoài đi làm... Không phải có câu “Hoài bích có tội” sao? Khụ khụ, đương nhiên, nguyên nhân chủ yếu chính là mua thêm không ít đồ vật thượng vàng hạ cám, mấy tính di động cũng là hàng tốt, còn thường xuyên đi ăn nhà hàng, quả thực là rất biết hưởng thụ.

“À, ta nhìn thấy mấy linh quả, đều có thể bồi bổ tinh thần lực, nhưng thấp nhất cũng là mười ngàn điểm năng lượng...” Lục Vũ trầm mặc.

Khương Đào lại nói: “Thật ra, nghe ta nói này, ngươi cực khổ tìm kiếm vật phẩm có thể tăng cường tinh thần lực làm gì, còn không bằng tìm một quyền công pháp tu chân... Ngươi đang ở một thế giới mà mọi người đều có thể dẫn dắt năng lượng nguyên tố trong không khí để phát động công kích, cơ thể lại hoàn toàn không thể thừa nhận quá nhiều ma lực... Ta cảm thấy thật sự rất khó khăn a!”

“Công pháp tu chân, chúng ta có thể mua được sao?” Lục Vũ bắt đầu đi.

Hắn cũng có hảo cảm với tu chân, sau khi nắm được những kiến thức về thế giới này, hắn biết phương pháp tu luyện ma pháp cũng không tốt lắm, nhưng công pháp tu chân... Cũng đâu dễ dàng có được?

“Việc cần làm bây giờ chính là kiếm tiền... một viên tinh hạch cấp 1 bằng mười điểm năng lượng, nếu ngươi có mười ngàn viên tinh hạch thì tương đương với một trăm ngàn điểm năng lượng, đến lúc đó...” Nước miếng Khurong Đào sắp rơi xuống rồi, ngự kiếm phi hành, lăng ba vì bộ gì đó, thật sự rất ngẫu nha! Nếu hắn có được công pháp như vậy, sau khi luyện thành nhất định sẽ tham gia thế vận hội Olympic! Á, mục tiêu này không lớn lắm, hắn phải đương danh thế giới, thành lập một hắc bang lớn nhất thế giới, đánh bại đám xã hội đen của Nhật Bản luôn!

“Một viên tinh hạch cấp 1 bằng năm tiền bạc, mười ngàn viên chính là năm mươi ngàn tiền bạc, ta kiếm đâu ra nhiều tiền bạc như vậy chứ?” Lục Vũ nhớ đến bộ quần áo tự động làm sạch kia, bộ quần áo này chỉ cần một ngàn điểm năng lượng, hắn còn phải suy nghĩ tới lui có nên mua hay không?

Mắt Khurong Đào đột nhiên lộ ra hung quang, nhe răng trợn mắt, lập tức nhảy dựng lên: “Tại sao lúc trước ta lại không nghĩ tới chứ? Thật ra ngươi có thể nghĩ biện pháp phát triển thương nghiệp ở dị giới a! Từ từ tăng lên thực lực cũng được mà?”

“Ngươi cho là ta chưa từng nghĩ tới sao? Vốn dĩ ta muốn mang đồng gạo muối đến thành Kerr bán, nhưng ta phải giải thích nguồn gốc của chúng như thế nào đây? Nếu có người cướp, thì sao ta bảo vệ được?” Lục Vũ bắt đầu nhìn về phía đồng gạo còn tồn trong Hệ thống vị diện giao dịch, nhiều như vậy gạo, đủ cho hắn ăn vài năm đi?

Khurong Đào vừa nghe Lục Vũ nói như thế, cũng không trả lời, đúng lúc này, Hughes vẫn luôn ngồi xổm bên cạnh Khurong Đào ăn KFC đột nhiên chạy tới, miệng dính đầy mỡ: “Cái này ăn thật ngon nha, ta cảm thấy, thịt này so với thịt Bạch Bọt chim còn ngon hơn.”

Ngay khi vừa trao đổi linh hồn, bởi vì tâm tình khó chịu cho nên Hughes gầy không ít, nhưng hiện giờ hắn đã học nấu ăn, Khurong Đào có tiền nên cũng mua một đồng đồ ăn vặt, cho nên hắn đã béo trở lại... Mặc dù vậy, hắn luôn phàn nàn, thức ăn trên Trái đất, chính là sự tồn tại khiến hắn khiếp sợ.

Đương nhiên chuyện này cũng rất bình thường, Lục Vũ đã nếm thử thức ăn của dị giới rồi, tất cả thôn dân đều ăn bánh bột mì, thịt nướng và súp, bên trong bột mì còn có chút bụi bặm... Từ đó về sau, ngoại trừ một số thức ăn Khurong Đào giao dịch cho hắn, bình thường vẫn luôn ăn mì gói và cơm chiên.

“Bạch Bọt chim là cái gì?” Lục Vũ hỏi.

“Bạch Bọt chim là một loại phi hành ma thú cấp 3, thích ăn lương thực nhân loại gieo trồng, nghe nói ở Liên Minh Tự Do có người mời ma pháp sư cao cấp chế tạo một loại bẫy được khảm tinh hạch cao cấp, rồi sau đó vào rừng săn Bạch Bọt chim, cung cấp thịt cho quý tộc thưởng thức, rất xa xỉ a!” Hughes cảm khái mà trả lời, cả đời này, hắn chỉ ăn được một lần là lúc đi tìm Black...

Khi đó hắn cảm thấy bữa cơm kia chính là mỹ vị tuyệt đỉnh, cũng cảm thấy Black có thể sinh hoạt thoải mái như vậy, trách không được hắn sẽ không chịu theo mình trở lại quận Kerr, không chịu sống chung với mình... Nhưng hiện tại, Hughes phát hiện mình mỗi ngày đều có thể ăn vô số mỹ thực, Khurong Đào còn hứa hẹn, hôm nay sẽ dẫn hắn đi ăn bánh gạo cay, hương vị kia thật là hấp dẫn!

Ma pháp sư chân chính sẽ không chú trọng đến việc hưởng thụ, nhưng hắn cảm thấy nếu ngày nào cũng được ăn mấy món mỹ vị này hắn tình nguyện không làm ma pháp sư nữa!

Lục Vũ nhìn biểu tình của Hughes, đột nhiên nghĩ tới một chuyện: “Khurong Đào, ngươi cảm thấy ta mở một quán ăn có được hay không?”

“Quán ăn? Ngươi nói giỡn hả? Nếu Hughes nhà ta mở quán ăn thì không thành vấn đề, còn ngươi...” Về mặt Khurong Đào khinh bỉ, một người chỉ biết làm cơm chiên và canh trứng như Lục Vũ lại... Mở quán ăn?

“Chẳng lẽ ta không thể làm bằng máy sao? Gia vị nơi này chỉ có muối và đường, ta muốn bán gà rán... Ta nhớ rõ ở bên đường đối diện có người bán một miếng gà rán năm đồng, cho dù hương vị kém hơn KFC nhiều lắm a, nhưng có bếp chiên gà...” Lục Vũ quyết tâm, không phải Hughes đã nói sao? Quận Kerr gần rừng rậm ma thú, lại là chỗ giao giới giữa thú nhân và nhân loại, chính là một nơi có rất nhiều người giàu có...

Những thương đội vừa trở về từ thú nhân đế quốc, chẳng lẽ không chịu bỏ ra một ít tinh hạch cấp thấp để ăn uống sao?

Mắt Khurong Đào sáng lên: “Ta nhớ không lầm thì Hughes ăn hoành thánh, bánh chèo đều cảm thấy đó là mỹ vị, ta có thể mua cho ngươi hoành thánh và bánh chèo đông lạnh, ngươi chỉ cần nấu nước súp là có thể bán rồi!”

“Như vậy quá phiền phức, nguồn nguyên liệu thì lấy ở đây đi! Nếu cái gì cũng giao dịch với ngươi, thì sau này muốn mở rộng kinh doanh cũng không được... Nhưng gia vị thì phải nhờ ngươi rồi.” Lục Vũ cũng hưng phấn, hắn sẽ trở thành một đầu bếp, bán thức ăn do chính mình chế biến, người khác còn có thể cướp chuyện làm ăn của mình sao? Hừ! Mì gói này nọ ở Trái đất là thực phẩm rác rưởi nhưng ở đây sẽ trở thành mỹ vị đi?

“Vậy ngươi cảm thấy bánh gạo cay thế nào? Hiện giờ bánh gạo cay rất hot, món này dễ chế biến, hương vị cũng rất tuyệt...” Khurong Đào cũng rất nôn nóng.

Hai người lập tức bắt đầu lên kế hoạch, mà Hughes thì vừa ăn KFC vừa nghe, nghe xong, đột nhiên mở miệng: “Thành Kerr là địa điểm giao dịch tinh hạch ma thú lớn nhất trên đại lục, cho nên giá thuê mặt bằng ở đây rất cao, một năm ít nhất là một trăm kim tệ...”

Lục Vũ lập tức cảm nín, âm thầm tính toán, một kim tệ tương đương với mười ngàn nhân dân tệ, một trăm kim tệ... Chính là một triệu nguyên* a! Toàn bộ tài sản của hắn hiện tại chỉ có vài tiền bạc, tương đương với mấy trăm nguyên... Đúng rồi, một trăm kim tệ, có thể mua hai ngàn tinh hạch cấp 1 rồi? Dù sao ma thú cấp 1 cũng có thể chăn nuôi, sau khi sử dụng tinh hạch cấp 1 sẽ biến thành dung hạch cấp 1, mà dung hạch cấp 1 lại không thể khắc vẽ ma pháp trận vào, vì vậy không được ma pháp sư ưa chuộng...

*Đơn vị đếm của nhân dân tệ là nguyên/viên.

“Lục Vũ, không phải mục đích ban đầu của người chỉ muốn tăng cường tinh thần lực sao? Hiện tại, người đã là ma pháp sư trung cấp, chỉ cần đến thành Kerr làm kiểm tra, thì sẽ có được phương pháp rèn luyện tinh thần lực trung cấp, à, nếu người đến phù thành chủ đăng ký, còn có thể nhận được lương bổng của ma pháp sư cấp 4...” Hughes nói, tuy hắn biết “Hắc Ám thần chúc phúc” có thể đã hủy hoại thân thể kia rồi, sau này cũng không thể tăng cao tinh thần lực nữa, nhưng dù gì hắn cũng muốn thử xem một lần?

“Ngày mai ta sẽ đi thành Kerr!” Lục Vũ lập tức mở miệng.

Ngay từ đầu, hắn cảm thấy oán trách với chuyện hoán đổi linh hồn, nhưng bây giờ hắn đã biết được tình trạng của cha mẹ, Hughes cũng có thể chăm sóc cha mẹ giúp hắn, thậm chí còn xuống bếp, làm việc nhà, so với hắn còn hoàn hảo hơn... Hắn còn không hài lòng sao?

Hơn nữa, hiện tại hắn đang ở trong một thân xác hoàn toàn mới, có một cuộc sống hoàn toàn mới, hà tất gì phải canh cánh trong lòng những chuyện trước kia?

Hắn sẽ cố gắng kiếm tiền, cố gắng tăng cường thực lực, sau đó sẽ sống một cuộc sống thoải mái ở thế giới này!

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Đi Đến Thành Kerr

Ngày hôm sau, Lục Vũ quyết định đi đến thành Kerr, nhưng cái thân thể yếu đuối này, hắn cũng không thể lặn lội đường xa một mình, cho nên cuối cùng chỉ có thể từ bỏ.

Bất quá, thôn nhỏ này chuyên phụ trách việc cung cấp binh khí áo giáp cho thành Kerr, cung ứng cho binh lính và kỵ sĩ trong thành Kerr sử dụng, cho nên mỗi tháng đều có quân đội đến thu mua vũ khí áo giáp, cũng mang đến lương bổng ma pháp sư cấp thấp cho hắn, có lẽ hắn phải chờ thêm hai ngày nữa?

Hai ngày sau, quả nhiên có một đội quân đến thôn nhỏ này.

Bọn họ mang đến gạo mì cùng các loại đồ dùng sinh hoạt, sau đó đổi lấy vũ khí cùng áo giáp của thôn dân, mà đội trưởng của đội quân thì mang theo một ít đồ tới nhà Lục Vũ: “Ma pháp sư đại nhân tôn kính, ta đến đưa lương bổng của ngài đây.”

“Cám ơn.” Lục Vũ mở miệng, “Ta có việc đi đến thành Kerr, không biết có thể đồng hành cùng các người không?”

“Đương nhiên có thể! Ma pháp sư đại nhân, ngài thật là khách khí!” Đội trưởng lập tức trả lời, tuy Hughes mặc áo choàng ma pháp sư cấp 3, nhưng thực lực thực sự của hắn lại kém hơn, bất quá đối phương còn trẻ, ai biết sau này hắn sẽ ra sao? Hơn nữa, mối quan hệ giữa ma pháp sư rất rắc rối chẳng chịt, tốt nhất là không được đắc tội với ai cả.

“Vậy làm phiền các người rồi.” Lục Vũ thấy đội quân này có mang theo xe, tuy những chiếc xe này chuyên chở hàng hóa, nhưng có lẽ bọn họ sẽ không để ý chuyện có thêm một người ngồi trên đó đâu nhỉ?

Lại nói tiếp, nếu không phải hiện giờ cần Hughes chăm sóc cho cha mẹ mình, thì Lục Vũ khẳng định sẽ mắng hắn một trận — có người ngốc như vậy sao? Vì Black mà tiêu hết tiền đi tìm đối phương, kết quả không tìm được còn bán của cải mua một ít thi thể tử tù để phát động ma pháp cấm kỵ...

Lục Vũ quyết định đi theo đội ngũ này đến thành Kerr, nhưng việc chuyển vũ khí áo giáp lên xe cũng không thể hoàn thành trong thời gian ngắn được, nghĩ nghĩ, hắn về nhà một chút.

Nhà Hughes thực sự quá tệ, Lục Vũ tuyệt đối sẽ không sống ở chỗ này, bởi vậy phần lớn thời giờ hắn đều ở lại Hệ thống vị diện giao dịch. Đúng lúc này, hắn đi dạo một vòng trong phòng, đột nhiên nhìn thấy bức thư bị vứt trên bàn.

Đây là bức thư mặt trên có năng lượng hắc ám mà Tylenol đã đưa cho hắn lúc trước, lúc đó hắn lo sợ trên thư có huyền cơ nên không dám mở ra, sau lại vì nói chuyện với Khương Đào và Hughes quá mức hưng phấn mà bỏ quên nó...

Mang bao tay nhựa, Lục Vũ cầm bức thư kia lên. Hughes từng nói, ma pháp sư phải dùng cơ thể để cảm giác mọi vật xung quanh, mang bao tay tuyệt đối là trái buột, nhưng hắn vẫn không thể chịu đựng được việc bản thân trực tiếp đụng vào những đồ vật dơ bẩn, mặc kệ là nấu cơm hay là rửa chén, Lục Vũ vẫn thích mang bao tay, cho dù cảm giác khi mang cũng không thoải mái.

Khi vừa nhận được bức thư này, Lục Vũ chỉ có thể cảm giác được mặt trên có năng lượng hắc ám, hiện tại đã trải qua rất nhiều ngày học tập, hắn lại có thể cảm giác được năng lượng ở mặt trên này chính là một ký hiệu nào đó chứ không có ác ý với hắn, nghĩ nghĩ, Lục Vũ chậm rãi mở bức thư ra.

Khi bức thư vừa được mở ra, năng lượng hắc ám ở mặt trên đột nhiên biến mất hoàn toàn, Lục Vũ cũng không để chuyện này trong lòng. Đúng lúc này,

bên trong một tòa tháp ma pháp cao cao ở thành Kerr, một nam nhân trùm kín toàn thân trong lớp áo choàng đột nhiên mở mắt, thanh âm trầm thấp: “Thằng nhóc này, cuối cùng cũng mở ra... Nhanh đến đây đi, ta muốn cho ngươi lựa chọn.”

Nếu không gian hệ pháp thánh duy nhất trên Eyal đại lục được xưng là người mạnh nhất dưới pháp thần – Rammus có mặt ở đây, nhất định sẽ nhận ra người đối diện chính là người cản trở hắn tìm kiếm không gian dị động hơn một tháng trước.

Khi Lục Vũ nhìn đến lá thư này, trong nháy mắt đại ra.

Trên bức thư chỉ có một câu — “Hughes, hãy đến chỗ của ta một chuyến.” ký tên: “Bizani”. Bizani là ai? Lục Vũ nhìn thấy cái tên này chỉ cảm thấy không hiểu gì cả, Hughes từng nói, hắn được sự phụ của hắn là một ma pháp sư cấp thấp đã lớn tuổi nhất về, sau đó hắn vừa chăm sóc đối phương vừa học tập ma pháp, một người thân cũng không có, bạn tốt duy nhất chính là Black, người có chút quen biết chính là Tylenol, vậy có quan hệ gì với người tên Bizani này?

Lục Vũ rất muốn vào Hệ thống vị diện giao dịch để hỏi rõ ràng, nhưng bây giờ là buổi sáng, lúc này, hắn là Khurong Đào còn đang làm việc, mà Hughes phải ở cùng cha mẹ hắn, chắc có lẽ hai người bọn họ không có trong Hệ thống vị diện giao dịch.

Mặc kệ, dù sao một lát nữa rồi hỏi cũng được, nghĩ nghĩ, Lục Vũ đem bức thư bỏ vào trong chiếc rương mình mang theo, chiếc rương này hắn dùng để nguy trang, những vật dụng quan trọng hắn đều để trong Hệ thống vị diện giao dịch.

Không thể không nói, Hệ thống vị diện kia giao dịch có không gian rất rộng, thật sự rất tốt nha.

Lục Vũ biết, trên đại lục này vẫn có không gian vật phẩm, nhưng chỉ có không gian ma pháp sư thánh cấp mới có thể chế tạo, cho nên số lượng cũng không nhiều, thiên kim khó mua.

Hiệu suất của quân đội đều rất cao, khí lực cũng rất lớn, hình như chẳng mất bao nhiêu thời gian bọn họ đã chuyển tất cả vũ khí áo giáp lên xe, bởi vì Lục Vũ muốn đi theo bọn họ đến thành Kerr, nên bọn họ đặc biệt lấy ra một chiếc xe không cho Lục Vũ ngồi.

Xe có chút bẩn, nhưng Lục Vũ sớm có chuẩn bị, đặc biệt dọn dẹp một băng ghế — dù sao bọn họ cũng kéo xe rất chậm không phải sao?

Quả thật những chiếc xe chở đầy vật dụng này di chuyển rất chậm, cho nên đến tối, chỉ mới đi được một phần ba lộ trình, những binh lính này hình như đã thành thói quen, bởi vậy tìm được nơi xây dựng cơ sở tạm thời rất nhanh, sau đó, bọn họ bắt đầu nấu canh, còn bỏ không ít thịt khô vào canh, sau đó lại lấy ra bánh bột mì bỏ lên vỉ nướng, Lục Vũ biết, nếu không có ngoại lệ, bọn họ sẽ vừa ăn canh vừa ăn bánh nướng, thỉnh thoảng sẽ chấm bánh nướng vào nước canh rồi ăn.

Hắn đã từng hỏi Hughes, nền ẩm thực của Liên Minh Tự Do ở phía nam rất đa dạng, thức ăn của quý tộc cũng rất phong phú và quý hiếm, nhưng đối với người thường ở phương bắc, một cái bánh nướng có thể giải quyết cơn đói, một chén canh còn có thể làm ấm người, chỉ cần có hai thứ này thì mọi người đã mãn nguyện.

“Ma pháp sư đại nhân, ngài có gì yêu cầu gì đối với cơm chiều không?” Binh lính phụ trách nấu ăn nhìn thấy Lục Vũ, lập tức mở miệng.

“Ta có thể tự lo được.” Lục Vũ cười cười với đối phương, thấy đối phương chuẩn bị cho muối vào nồi canh, đột nhiên hắn nghĩ đến đồng gia vị Khurong Đào cho hắn. Mấy thứ kia đều mua trong siêu thị, nào là muối, đường, bột nêm, hành, tiêu, ớt, tỏi... “Ta tìm thấy một vài loại gia vị mới, các ngươi có muốn dùng thử không?”

“Đồ gia vị?” Binh lính kia ngăn người: “Ma pháp sư đại nhân, nếu ngươi muốn nêm thử, thì cứ bỏ vào đi.” Tuy ngoài miệng là vậy, nhưng trong lòng hắn vô cùng thấp thòm, gia vị chỉ có quý tộc mới dùng, ma pháp sư này lại tự mình tìm được, sẽ không khiến cho bọn họ bị tiêu chảy chứ?

“Ta đi lấy đây.” Lục Vũ mở miệng, lập tức trở về lấy một ít gia vị, còn đem theo thức ăn mình muốn ăn.

Không phải hắn không muốn mang nhiều, Khurong Đào cho hắn cũng không ít... Nhưng đem ra nhiều quá, không khiến cho người ta nghi ngờ sao?

Bột phần màu xám, Lục Vũ bỏ vào nồi canh, tất cả binh lính chờ ăn canh ở bên cạnh đều tròn mắt — thứ này có thể ăn sao?

Chắc là có thể nhỉ? Ma pháp sư này là nhân loại không thể là gián điệp của thú nhân được, hơn nữa nồi canh này ngày càng thơm a...

“Ngươi nếm thử một chút xem sao.” Lục Vũ mở miệng, sau đó nhìn về phía binh lính kia.

Ma pháp sư đại nhân, chính mình cũng không dám nếm thử sao? Binh lính kia cứng ngắc, nhưng nhìn thấy áo choàng ma pháp trên người Lục Vũ, cuối cùng vẫn khuất phục — hắn cũng không muốn đắc tội ma pháp sư! Dùng muỗng múc nước canh, ngửi thấy hương vị ngọt ngào từ nước canh, hắn có chút say mê, nhưng nghĩ đến bột phần kì lạ kia, hắn chỉ dám uống một cái miệng nhỏ.

Hương vị... Thế nhưng cũng không tệ lắm? Nhưng mà có chút nhạt: “Ma pháp sư đại nhân, ta cảm thấy cần cho thêm một chút muối.” Sau khi binh lính kia phát hiện mình không có gì khác thường, cuối cùng thở phào một hơi.

Thật ra hương vị rất tuyệt, vô cùng vô cùng ngon, so với chén canh ngon nhất hắn từng uống còn ngon hơn, nhưng trong lòng vẫn có chút vướng mắc...

“Vậy ngươi cứ cho thêm muối vào đi.” Lục Vũ mở miệng, sau đó từ trong lồng ngực lấy ra một cái bánh chưng nhân thịt heo và lòng đỏ trứng, sau khi lột lớp vỏ là bên ngoài liền chậm rãi nở to — đây là thức ăn thích hợp nhất khi đi đường, hơn nữa hương vị cũng rất được.

Hắn nhìn ra được, bởi vì hắn không ăn, nên những binh lính kia có chút kiêng kỵ đối với nồi canh Lục Vũ nêm gia vị, nhưng chỉ cần nghĩ tới mấy miếng thịt khô bị bọn họ dùng tay ném vào trong nồi, hắn liền mất hết khẩu vị. . . Hắn tình nguyện chịu đói cũng sẽ không ăn chúng!

Mặc kệ trong lòng có bao nhiêu sợ hãi, nhưng cuối cùng bọn họ cũng ăn, đương nhiên, tổng cộng nấu hai nồi canh, để đảm bảo. . . nên hơn hai phần ba số binh lính không uống canh được Lục Vũ nêm gia vị.

“Ma pháp sư đại nhân, canh rất ngon, rốt cuộc ngươi đã bỏ cái gì vào vậy?” Trời đã tối rồi, bọn họ đều đang dựng lều, chỉ có một binh lính giúp Lục Vũ dựng lều mở miệng hỏi.

Thật ra hắn cũng không muốn hỏi vấn đề này, nhưng mà hiện tại đội trưởng đang nháy mắt với hắn. . . Hắn thật sự không có biện pháp a!

“Đương nhiên là gia vị bí chế rồi.” Lục Vũ nhìn hắn một cái, khoan thai bước vào lều.

Hiện tại hắn đặc biệt cảm tạ thân phận ma pháp sư của mình, cho dù thực lực của hắn rất kém cỏi, nhưng được không ít người tôn kính, lại nói tiếp, loại cảm giác này thật không tồi!

Bất quá, bây giờ phải hỏi Hughes một số vấn đề, tên Bizani kia rốt cuộc là ai?

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Bột Ngọt Thần Khí

“Bizani!” Khi nghe thấy cái tên này, Hughes vốn luôn an an tĩnh tĩnh lập tức nhảy dựng lên, thịt béo trên người cũng run rẩy, sau đó trên mặt liền lộ ra biểu tình sợ hãi lại sùng bái.

“Bizani rốt cuộc là ai?” Lục Vũ nhíu mày hỏi lại, nhìn thấy “Chính mình” lộ ra biểu tình cuồng nhiệt như vậy, hắn rất nóng nảy.

Thần sắc Hughes còn có chút hoảng hốt, trên khuôn mặt mập mập lộ ra vẻ kích động: “Bizani đại nhân, chính là vong linh pháp thánh vĩ đại, là người thủ hộ của thành Kerr a!”

“Người thủ hộ thành Kerr là một vong linh pháp sư?” Lục Vũ kinh ngạc hỏi, tuy biết rõ thế giới này không bài xích vong linh pháp sư, nhưng Lục Vũ vẫn cảm thấy có chút bất an, mà hiện tại. . . Vong linh pháp thánh còn có thể trở thành người thủ hộ thành Kerr sao?

“Đúng vậy! Trong cuộc chiến hai trăm năm trước, thành Kerr từng bị thú nhân hiến tế phá hủy, thành Kerr hiện tại chính là Bizani đại nhân tự mình xây dựng lại đó!” Trong ánh mắt Hughes chớp động ánh sáng cuồng nhiệt: “Tại sao Bizani đại nhân lại viết thư cho ngươi nhỉ? Không, tại sao lại viết thư cho ta. . . Sớm biết vậy. . .” Thiên phú của hắn không cao, nên không thể tìm được một sự phụ trợ, sau khi bị Black đá kích mới triển khai “Hắc Ám thần chúc phúc”, kết quả. . . Thật ra hiện tại cũng không tệ nhỉ? Thay đổi thân thể, cuộc đời của hắn cũng được thay đổi!

Thành thị được một vong linh pháp thánh xây dựng sao? Đùa cái gì vậy! Lục Vũ cảm thấy tất cả chuyện này quá mức khó tin, bất quá ở dị giới, chuyện gì cũng có thể xảy ra? Mặc kệ, hắn chỉ là một người bình thường nhỏ bé, Lục Vũ không rời rầm chuyện này nữa, ngược lại, hình như Hughes đã nói là “Hai trăm năm trước”? “Người ở đây có thể sống bao lâu? Đúng rồi, người mấy tuổi rồi?”

“Sống bao lâu? Người thường hình như có thể sống đến bảy tám chục tuổi, nhưng cường giả thì không giống vậy, thực lực càng mạnh tuổi thọ cũng càng cao, trung cấp ma pháp sư có thể sống hơn một trăm tuổi, cao cấp ma pháp sư có thể sống hơn một trăm năm mươi tuổi, còn pháp thánh ít nhất cũng có thể sống ba trăm năm” Hughes mở miệng, “Năm nay ta hai mươi lăm tuổi, trong giới ma pháp sư thì ta vẫn còn rất trẻ.”

“Ngược lại ta có thể trẻ lại mấy tuổi. . .” Lục Vũ cũng không để tâm lắm.

Đúng lúc này, Khương Đào cũng bu lại: “Lục Vũ, sau khi đến thành Kerr ngươi sẽ làm gì?” Hắn vừa nói, vừa đưa đồ ăn cho Hughes.

Hừ, Bizani thì sao? Sẽ cho hắn ăn ngon, sẽ nuôi hắn mập mập trắng trắng sao? (Tiếng lòng của bạn Đào, hắn là Hughes)

“Đương nhiên là đi gặp Bizani đại nhân!” Hughes lập tức mở miệng: “Đây chính là Bizani đại nhân a! Bizani đại nhân bằng lòng gặp ngươi, thì tiền đồ của ngươi sau này sẽ quang minh vô hạn a!” Bao nhiêu người muốn bái kiến vị đại nhân kia, kết quả đều bị ném ra a!

“Nếu hắn gây bất lợi cho Lục Vũ thì sao?” Thừa dịp Hughes thất thần, Khương Đào oán hận, lấy lại đồ ăn trong tay đối phương, sau đó ăn một mình. . .

Lục Vũ nghe vậy, nghĩ nghĩ, một đại nhân vật như vậy cho dù muốn gây bất lợi cho mình thì cũng không cần phiền toái như thế: “Hắn là sẽ không đâu, ta cảm thấy hắn sẽ không ranh như vậy.” Vừa nói xong, hắn nhớ tới phản ứng của đám binh lính bên ngoài, lại nói: “Hình như bột ngọt hơi ít a, chỉ cần có bột ngọt, ta có thể làm ra mỹ thực khiến đám người ở đây tha thiết ước mơ.”

Ở dị giới này, có lẽ bột ngọt chính là thần khí đi? Chúng loại gia vị ở đây quá ít, chỉ cần có bột ngọt...

“Đúng vậy, cho dù là canh thịt bình thường, chỉ cần có bột ngọt tuyệt đối sẽ ngon hơn, bất quá hiện tại suy nghĩ nhiều như vậy cũng vô dụng, ngươi không có tiền.” Khương Đào nói.

“Ta không có tiền... Nhưng không phải ngươi có tiền sao?” Lục Vũ linh quang chợt lóe, hắn nhớ rõ lúc trước Khương Đào còn muốn mua nhà nữa nha, như vậy xem ra tiền trong tay Khương Đào cũng không ít: “Ngươi có thể tìm người phòng chế* tiền bạc hay không?” Trên người hắn căn bản không có kim tệ, cũng chỉ có tiền bạc mới có thể phòng chế.

“Không được, khó khăn lắm ta mới kiếm được một số tiền để mua nhà a!” Khương Đào lập tức trả lời, mua nhà và cưới vợ chính là mục tiêu lớn nhất của hắn nha, cứ ở trong nhà người ta... Không phải là hắn đang ở rể sao! (Đù, cưới hỏi gì chưa mà lo xa vậy:v)

“Phòng chế tiền bạc? Tại sao ngươi lại nghĩ đến chuyện này? Đây là chuyện hoàn toàn không thể a.” Hughes cũng nhủ mầy.

“Tại sao?” Lục Vũ hỏi, lại một lần nữa phát hiện Hughes rất có ích nha, nếu không có Hughes, thì bây giờ hắn còn là một con ruồi không đầu bay lung tung. Không phải, nếu không có Hughes, thì hiện tại hắn vừa lên mạng vừa ăn vặt nữa đó!

“Tiền bạc và kim tệ đều được đúc bởi Ma sư pháp công hội, bên trong có khắc ma pháp trận đặc chế, vì vậy chúng mới đáng giá, bên cạnh đó, nếu có người giả mạo sẽ bị Ma sư pháp công hội truy nã.” Hughes mở miệng, “Đương nhiên, cũng có vài quý tộc tự đúc ra một ít kim tệ có khắc huy chương gia tộc, nhưng vì sợ người khác phòng chế, nên cũng có khắc ma pháp trận đặc chế... Bất quá, đến cấp bậc pháp thánh, phòng chế mấy thứ này cũng rất đơn giản.” Nhưng có pháp thánh nào làm tiền giả không?

“Ừm, sau khi đến thành Kerr rồi tính tiếp, ta còn phải bái kiến vị Bizani đại nhân kia nữa.” Lục Vũ mở miệng.

Cho dù bọn họ tính toán nhiều hơn nữa, thì cũng chỉ là ngoài miệng mà thôi, những chuyện này cần hắn tự mình đối mặt mới biết được kết quả.

Lục Vũ luôn thức dậy rất sớm, cho nên sáng hôm sau, khi hắn bước ra khỏi lều liền nhìn thấy binh lính nấu canh ngày hôm qua đang nấu canh.

Những binh lính này phải đi một đoạn đường xa, đương nhiên phải ăn no một chút, cho nên mới sáng sớm là bọn họ tranh thủ chuẩn bị thức ăn sao?

“Ta đi đến thành Kerr, lương thực thành chủ cho ta cũng không dùng được, vì vậy các ngươi có thể dùng túi gạo kia để nấu cháo a.” Lục Vũ nhớ tới túi gạo kia, liền nói với đối phương.

“Ma pháp sư đại nhân! Chỉ có ngài mới có thể hưởng thụ...” Binh lính kia rất kinh ngạc, lại có chút nóng lòng.

“Không sao, ta có mang theo thức ăn rồi, ngươi cần gia vị ngày hôm qua không?” Lục Vũ lại hỏi, bắt đầu từ bây giờ, hắn có thể phổ biến gia vị ở Trái đất, đặc biệt là... bột ngọt.

Binh lính kia rối rắm trong chốc lát, mở miệng: “Muốn!” Tuy rằng thứ gia vị kia của Lục Vũ rất kì lạ, nhưng làm một ma pháp sư nhân loại, đối phương hoàn toàn không cần dùng phương pháp như vậy hại bọn họ nhỉ?

Gạo cũng không hề vo, bọn họ trực tiếp bỏ vào nồi canh thịt kia*, Lục Vũ thấy thế, bỏ vào nồi một lượng lớn bột ngọt.

Mặc dù nói là canh thịt chứ thật ra chỉ là nấu nước sôi rồi bỏ thịt vào, bỏ muối vào. Vì vậy bỏ gạo vào liền biến thành cháo thịt ==))

“Rất ngon nha! Ta chưa từng ăn thứ gì ngon như vậy!”

“Ma pháp sư thật sự là thần kỳ! Rốt cuộc hắn bỏ cái gì vào vậy?”

“Đó chính là gạo mà chỉ có Liên Minh Tự Do mới có thể gieo trồng, nghe nói quý tộc đều rất thích, ta lại cảm thấy ăn không được no lắm”

“Ngủ ngốc! Chúng ta đang uống cháo a, quý tộc ăn chính là cơm! Ngươi uống cháo rồi ăn thêm một cái bánh nướng thì còn sợ đói bụng nữa sao!”

“Cũng đúng ha... Hương vị này quá tuyệt!”

...

Lục Vũ vừa ăn bánh chưng, vừa nghe bọn họ tán thưởng, không khỏi có chút chột dạ.

Ăn nhiều bột ngọt cũng không tốt cho sức khỏe, bất quá, người lần đầu ăn bột ngọt... Nhớ trước kia khi hắn sinh bệnh, mẹ hắn vì lo cho sức khỏe của hắn mà không dám nêm bột ngọt vào thức ăn, có vài món còn đỡ, nhưng có mấy món rất nhạt nhẽo.

Buổi sáng được ăn cháo thịt nên mọi người đều thỏa mãn, cũng nhiệt tình với Lục Vũ hơn, nhưng trong âm thầm, tất cả mọi người đều suy đoán gia vị Lục Vũ sử dụng là gì.

Buổi trưa bọn họ không có dừng lại ăn trưa, cũng có một vài binh lính cảm thấy đói bụng liền gặm một cái bánh nướng khô cứng. Nhưng tốc độ của bọn họ vẫn không giảm, dù sao lộ trình cũng không xa, cho nên Lục Vũ cho rằng tối hôm đó là có thể vào thành, cho đến khi trời tối bọn họ bắt đầu quen thuộc mà xây dựng cơ sở tạm thời, hắn mới biết được thì ra bọn họ cũng không dự định vào thành tối hôm nay.

“Ma pháp sư đại nhân, buổi tối không thể ra vào thành Kerr, cho nên chúng ta còn phải ở lại đây một đêm, ngài có ý kiến gì không?” Đội trưởng đi đến trước mặt Lục Vũ, cung kính mở miệng.

“Ta cũng không ngại, bắt quá, ta có thể làm com tối cùng các người không?” Lục Vũ hỏi, để cho đám binh lính này nếm thử, chắc không có vấn đề gì đi?

“Đương nhiên có thể! Buổi sáng ta cũng nhắm nháp được hương vị tuyệt vời đó! Đại nhân tình nguyện nấu ăn thật là tốt quá!” Đội trưởng đã hoàn toàn xác định Lục Vũ không có ác ý, đương nhiên, Lục Vũ chỉ muốn thí nghiệm một loại sản phẩm mới, nếu mùi vị không tệ, thì có vấn đề gì đâu chứ?

Vốn dĩ Lục Vũ tưởng rằng mình chỉ cần bỏ chút bột ngọt vào canh thịt mà thôi, thật không ngờ sau khi vài người ra ngoài trở về, còn mang về một con heo.

Đó là một con heo đen có răng nanh rất dài, Lục Vũ trước kia từng đọc qua quyển sách vỡ lòng có giới thiệu con heo này, tổng kết lại chính là — Hắc Bì trư, ma thú cấp 1, đã được thuần dưỡng. Nghe nói, người dân thành Kerr ăn nhiều nhất chính là thịt Hắc Bì trư, đương nhiên, quý tộc cảm thấy Hắc Bì trư rất bẩn, nên kiên quyết không ăn thịt heo.

Con heo này bị mấy binh lính kia trói lại, rõ ràng là heo của thôn dân phụ cận nuôi, Lục Vũ nhìn bọn họ tranh thủ thời gian còn sớm mà bắt đầu nấu nước giết heo, hỏi: “Các người mua heo hả?”

“Đúng vậy, ma pháp sư đại nhân! Cái thôn phía trước chính là chuyên môn chăn nuôi ma thú làm thức ăn, con heo này tốn mười lăm tiền bạc!” Bọn họ có bảy tám chục người, chia ra mỗi người cũng chỉ khoảng hai mươi mấy tiền đồng.

Trên thực tế, nếu không không phải bên trong con heo này miễn cưỡng cũng có tinh hạch cấp 1, thì giá sẽ còn rẻ hơn, bắt quá tinh hạch của ma thú cấp 1 nuôi trong nhà, cũng không đáng giá.

“Các người giết heo đi, xử lý xong rồi thì gọi ta.” Chịu không nổi mùi máu tươi bên ngoài, Lục Vũ chạy vào lều, sau đó lại vào Hệ thống vị diện giao dịch, đáng tiếc chính là, Khương Đào cùng Hughes đều không có, hắn muốn hỏi cách chế biến vài món ăn cũng không được.

“Một con heo, có thể làm gì? Chẳng lẽ lại là canh thịt heo?” Lục Vũ cảm thấy hắn sắp bị canh thịt ám ảnh rồi... Sau đó, hắn chớp mắt một cái liền thấy được thùng nước tương lúc trước Khương Đào giao dịch cho hắn, cho đến bây giờ hắn còn chưa có mở ra...

Hồng thiêu nhục? (thịt kho tàu)

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Ma Pháp Sư Làm Việc

Lục Vũ cũng biết, tài nấu nướng của mình thật đáng thương.

Sau khi hắn sống một mình, tuy thỉnh thoảng vẫn xuống bếp, nấu mì hoặc chiên com cũng không có vấn đề gì, nhưng thịt kho tàu độ khó cao như vậy...

Trước kia mẹ hắn làm thịt kho tàu, trước tiên phải ướp thịt heo cho thấm gia vị, rồi sau đó dùng lửa nhỏ kho thịt từ từ? Hình như nấu lâu một chút sẽ ăn ngon hơn?

Lục Vũ cầm một chai nước tương và một bịch đường trắng rời khỏi lều, không lâu sau, có người tới thông báo cho hắn biết thịt heo đã xử lý xong.

Lúc còn ở Trái đất, Lục Vũ chỉ ăn thịt heo chứ chưa thấy heo chạy, chỉ biết hình thể đại khái của con heo, bây giờ nhìn thấy con heo này, cũng không biết thể trọng là bao nhiêu, chỉ biết là so với thân thể trước kia của hắn thì lớn hơn một chút... Có lẽ bởi vì rừng rậm ma thú gần quận Kerr, nên giá cả các loại thịt cũng không đắt.

Lục Vũ kêu bọn họ cắt thịt heo thành từng khối nhỏ, bọn họ cũng không hiểu tại sao phải làm như vậy, nhưng cũng không nói gì thêm, liền chuyên tâm cắt thịt.

Quản nhân thật mạnh mẽ a! Lục Vũ thở dài, đột nhiên nhìn thấy được một vật hơi quen mắt: “Chờ một chút, đó là cái gì?”

“Ma pháp sư đại nhân, đó là mỡ heo a.” Có người trả lời.

“Lấy nó ra.” Lục Vũ mở miệng, người ở đây cho rằng nội tạng động vật là thứ không sạch sẽ không thể sử dụng, nên đã vứt bỏ từ lâu, sau khi mổ con heo này xong, chỗ xương sườn có một vật thể màu trắng, hình như chính là mỡ bụng?

Lục Vũ nhớ lúc hắn còn nhỏ, ba hắn thường mua loại heo mập bụng to để nấu mỡ heo, bởi vì nấu mỡ bụng sẽ có ít cặn dầu nhất, cho nên chỗ đó được gọi là mỡ heo luôn. Loại mỡ đó được một lớp màng mỏng bao lại, độ dày của lớp mỡ còn tùy theo heo gầy hay mập, cha mẹ Lục Vũ vẫn cảm thấy

mỡ heo được nấu từ thịt mỡ không ngon bằng nấu từ mỡ bụng, vì thế mỗi lần trong nhà hết mỡ heo, hai người đều đi mua một ít về. Mỡ heo trộn mì, com trộn mỡ heo, rau xào mỡ heo... Lục Vũ nghĩ tới đó đã thấy miệng mình đầy mùi mỡ heo – trước kia hắn béo như thế cũng không phải không có lý do. (xoắn não TT.TT)

Cái nồi bọn họ mang theo rất lớn, nếu so sánh thì cục mỡ heo kia nhỏ đến đáng thương, sau khi Lục Vũ cân nhắc có nên chế biến mỡ heo không, sau một hồi lâu, hắn quyết định sẽ không làm gì khác, bắt quả làm com trộn mỡ heo cũng không thành vấn đề... Sau khi kêu bọn họ nấu com xong, Lục Vũ lại mê mang — khi nào thì bỏ mỡ heo vào com nhỉ?

Mặc kệ, bỏ mỡ vào nấu chung với com luôn. Sau khi Lục Vũ kêu bọn họ bỏ mỡ vào com, sau đó đổ nước tương vào, đợi khi màu sắc không sai biệt lắm mới dừng lại.

Bọn họ nhìn nồi com đen tuyền, tất cả đều ngậy ngậy cả người — com trắng nõn thơm ngào ngạt của bọn họ a, ma pháp sư đại nhân lại bỏ thứ gì vào com vậy? Com này còn có thể ăn sao?

Kỳ thật Lục Vũ cũng nghi ngờ — com này còn có thể ăn sao? Mặc kệ, nếu không thể ăn, cùng lắm thì đổ bỏ, chủ yếu vẫn là thịt kho tàu, nhất định phải làm thật ngon!

Lục Vũ bắt đầu nấu thịt heo rồi đổ nước tương vào, sau đó mở bịch đường kia ra, bỏ vào một nửa...

“Ma pháp sư đại nhân...” Đội trưởng kia thấy nồi thức ăn nào cũng đen thui, cảm thấy vô cùng thất vọng. Sáng sớm mai bọn họ sẽ trở về quân doanh trong thành, lần này sẵn tiện mua một con heo làm thịt ăn, bây giờ còn có thể ăn sao?

“Lát nữa các người hãy ném thử tay nghề của ta, cũng không tệ đâu.” Lục Vũ mở miệng, thấy đối phương nhìn mình chằm chằm, đột nhiên nghĩ đến bịch đường trắng trong tay mình: “Người xòe bàn tay ra.”

“A?” Đội trưởng kia cao hơn Lục Vũ một cái đầu hiện tại vô cùng kinh ngạc, sau đó liền ngoan ngoãn xòe bàn tay của mình ra.

Đó là một bàn tay đầy vết chai, có không ít vết sẹo nhỏ, Lục Vũ đổ đường lên tay hắn, khó có được mà cười cười: “Người ném thử đi.” Hắn khi còn bé thường trộm đường trong nhà để ăn...

Cái thân thể của Hughes này, là một thanh niên thanh tú trắng nõn, có lẽ ít vận động không thấy ánh nắng mặt trời, nên có vẻ nhỏ hơn tuổi thực tế đồng thời còn có chút gầy yếu, nhưng khi cười lên, lại rất xinh đẹp.

Đại hán tục tũn kia nhìn Lục Vũ cười mà thất thần, sau đó nhìn về phía tinh thể màu trắng trên tay mình cũng không biết nói gì cho phải, thứ này có vẻ như là loại muối tốt nhất, có thể ăn trực tiếp sao?

Khoảng cách giữa hai người rất gần, nếu Lục Vũ muốn gây bất lợi cho hắn thì có thể trực tiếp xuống tay, không cần phải làm này làm nọ như vậy... Hắn cắn chặt răng, sau đó bốc một nhúm bỏ vào miệng.

Ngọt? Thứ này là đường sao? Ma pháp sư đại nhân lại cho hắn ăn thứ con nít thích ăn nhất — đường!

Người nọ đứng tại chỗ, nhìn đường trong tay mình mà hóa đá, những hạt đường trắng xinh đẹp như vậy, hình như giá cả cũng không rẻ đi?

Lục Vũ rất may mắn, hai món hắn làm đều thành công.

Nồi com mỡ heo đen đen bóng bóng rất thơm, thịt kho tàu càng hấp dẫn hơn khiến mọi người đều chảy nước miếng, đến khi hoàn tất thì bầu trời đã tối đen, bởi vì hương vị hơi nhạt nên Lục Vũ lại bỏ thêm một ít nước tương, bọn họ liền không chút khách khí mà chia nhau ăn hết.

“Chất lỏng màu đen kia, thì ra chính là nước muối đen a... Ta còn tưởng nó là cái gì nữa chứ!”

“Đội trưởng nói tinh thể màu trắng này là đường, quả thật bây giờ ăn thịt còn có chút ngọt ngọt, ta nhớ quý tộc rất thích dùng mật ong để nướng thịt a.”

“Ài! Ma pháp sư đại nhân không ăn, thật sự không có việc gì đi?”

“Nếu có thì đã xảy ra rồi! Hơn nữa, chúng ta đã đưa lương bổng cho Hughes pháp sư nhiều lần rồi, còn có vấn đề gì nữa chứ?”

“Hương vị thật sự rất tuyệt, cho dù ăn xong rồi bị tiêu chảy, ta cũng chịu!”

...

Sau khi đám binh lính phân chia hết thức ăn, có người chưa ăn no còn lấy bánh nướng chấm nước thịt kho tàu để ăn, Lục Vũ có thể khẳng định, cho dù bây giờ không rửa cái nồi cũng không sao! Mặc dù hắn cảm thấy rất bẩn, nhưng những binh lính này phỏng chừng sẽ không để ý chuyện này đâu?

Đến tối, Lục Vũ giao dịch cùng Khương Đào một lần nữa, đổi lấy mấy quyển sách dạy nấu ăn và một đồng lớn gia vị, ngày hôm sau, hắn rút cục cũng thấy được thành Kerr trong truyền thuyết.

Khi nhìn thấy thành Kerr, Lục Vũ vì sợ người khác nhìn ra sơ hở nên cố gắng căng da mặt ra để không lộ vẻ kinh ngạc, rút cục cũng hiểu được tại sao trước kia Tylenol lại nói làm kiến trúc sư không tệ, thành Kerr do một tay Bizani đại nhân xây dựng sao?

Gặp quỷ a! Vong linh pháp sư chẳng lẽ không phải là cười “Cạc cạc” âm trầm sau đó ngồi xổm trong mộ địa chơi đùa thi thể hoặc là làm xằng làm bậy giết người như ngóe sao? Vong linh pháp sư chẳng lẽ không phải là rất đáng sợ khiến người thấy liền thét chói tai chạy trốn chết sao? Trước mắt là cái gì đây?

Tường thành thật lớn hẳn là cao hơn mười thước, bên ngoài tường thành còn có một con kênh đào vô cùng rộng lớn, dưới kênh đào có không ít vong linh đang bò lên, một số là nhân loại, một số là động vật, lúc này lại tụ tập lại cùng một chỗ, trên người dính đầy nước bùn bị vong linh ma pháp sư khổng chế để làm việc.

Chúng nó là vong linh, đương nhiên là không biết mệt mỏi, cũng không quan tâm có dơ bẩn hay không, bởi vậy tất cả đều không biết mệt mà đào đất và nước bùn chất đống bên bờ kênh, sau đó có một ít khô lâu cầm xẻng đào đống đất bùn này lấp đầu bụng khô lâu động vật, sau đó khô lâu động vật sẽ mang theo mấy thứ này đi về phía xa...

Vong linh pháp sư muốn khổng chế vong linh chiến đấu thì phải tiêu phí tinh thần lực không ít, nhưng những động tác máy móc như thế này cũng không mệt nhọc lắm, bởi vậy lúc này có vài tên mặc ma pháp bào màu đen đang ngồi trên khoảng đất trống cách đó không xa nói chuyện phiếm, thậm chí còn có một khô lâu trắng nõn bụng mẫm trái cây đứng bên cạnh.

Mùi bùn đất cũng không dễ ngửi, cho nên Lục Vũ bưng kín miệng mũi, cũng che lại biểu tình khiếp sợ trên mặt mình.

“Ma pháp sư đại nhân! Ngài cũng là vong linh pháp sư phải không? Nghe nói, có đại nhân vật chuẩn bị đến thành Kerr, cho nên khắp nơi trong thành Kerr đều tu sửa cải biến, thành chủ đại nhân còn đang chiêu mộ vong linh pháp sư nữa đó!” Đội trưởng nói chuyện với Lục Vũ, trước kia hẳn còn cảm thấy hoài nghi với những gia vị của Lục Vũ, ngược lại lúc này có chút tiếc nuối, phải chia tay rồi — hẳn còn muốn ăn một ít mỹ vị nữa!

“Vong linh pháp sư... Muốn tìm việc làm rất dễ hả?” Lục Vũ hỏi.

“Đừng vậy! Có rất nhiều nơi cần vong linh pháp sư, đương nhiên, thổ hệ ma pháp sư cùng thủy hệ ma pháp sư cũng được hoan nghênh.” Đội trưởng kia trả lời, hẳn đang nói, liền có một ma pháp sư ngồi trong một chiếc xe ngựa chậm rãi đi lại đây, hẳn thường sử dụng một ít thổ hệ ma pháp cấp thấp, dẫn động nguyên tố ma pháp trong không khí để đường đi bên ngoài thành được bằng phẳng.

“Ma pháp sư đều dựa vào những công việc như vậy để kiếm tiền sao?” Lục Vũ kinh ngạc hỏi han, chẳng lẽ ma pháp sư không phải luôn không quan tâm đến khói lửa nhân gian sao?

“Chỉ có ma pháp sư cấp thấp mới tình nguyện làm mấy việc này, đương nhiên, bọn họ làm như vậy cũng có thể nhận được điểm cống hiến của Ma sư pháp công hội, cho nên ngẫu nhiên cũng có một ít trung cấp ma pháp sư tham dự.”

Lục Vũ lại nhìn thấy dân chúng cũng không thêm để ý đến những vong linh sinh vật, có chút kinh ngạc: “Các người không sợ vong linh sinh vật sao?”

“Những vật chết thì có gì đáng sợ? Ngay cả con ngựa kéo xe còn mạnh hơn chúng.” Đối với vấn đề của Lục Vũ, bọn họ cảm thấy khó hiểu.

Lục Vũ giật giật môi, vì tránh bại lộ nên hắn nuốt những nghi vấn của mình vào trong bụng, hiện tại, đi gặp Bizani rồi nói sau!

Bất quá, những người này cũng không để ý đến việc đầu bếp quán ăn là khô lâu đầu nhĩ? Khụ khụ, giá cả người làm cũng không rẻ a...

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Bizani

Đường phố trong thành Kerr rất rộng lớn, sau khi phát hiện thì ra vong linh cũng có thể xây nhà, Lục Vũ cũng cảm thấy kính nể tòa thành thị nguy nga và đường phố sạch sẽ này hơn, bất quá, tuy đường phố rộng lớn, nhưng người thường cũng không đi ở giữa, lui tới cũng chỉ có xe ngựa mà thôi, cho dù là xe ngựa, cũng có phân chia cấp bậc, càng hoa lệ càng đi ở giữa.

Lục Vũ không thể đi theo đội ngũ này nữa, sau khi chia tay với bọn họ, hắn đi về phía một chiếc xe ngựa: “Ta muốn đến tháp ma pháp của Bizani đại nhân, xin hỏi...”

“Ngài là ma pháp sư đến từ nơi khác phải không?” Xa phu kia lập tức mở miệng: “Tháp ma pháp của Bizani đại nhân ngay bên kia, được xây dựng dựa vào tường thành, bởi vì Bizani đại nhân nói, ngài ấy muốn bảo hộ tòa thành này.” Vừa nói xong, trên mặt xa phu lộ ra biểu tình vô cùng sùng kính.

Lục Vũ đi theo chỉ dẫn của người nọ, quả nhiên nhìn thấy một tòa tháp khổng lồ cao chót vót, đồng thời cũng cảm thấy kính nể vị Bizani đại nhân này.

Bên cạnh tháp ma pháp, có một vùng hoa nhỏ màu vàng, vốn dĩ Lục Vũ cho rằng những hoa nhỏ đó chính là ma pháp thực vật nào đó, nhưng khi đến gần, lại phát hiện trên những hoa nhỏ này không có chút ma lực nào, không khác gì những hoa đại cô đại dọc đường đi hắn nhìn thấy, đương nhiên, hắn cảm giác như thế cũng có thể là do mình học thức không đủ.

Lục Vũ lấy ra bức thư, cho rằng sẽ có người tiến đến ngăn cản, nhưng hắn không ngờ, khi hắn đứng dưới tòa tháp thì cánh cửa tự động mở ra, bên trong đi ra cũng không phải là người mà là một khô lâu.

Đó là một khô lâu trên đầu có một viên đá màu trắng lớn cỡ một nắm tay, nó mở cửa, hướng về phía Lục Vũ “Rắc rắc” hai tiếng liền xoay người bước vào, ý bảo Lục Vũ đi theo nó.

Bên trong rất u ám, Lục Vũ vừa đi vào, cánh cửa giống như có chót tự động mà đóng lại, viên đá màu trắng trên đầu khô lâu sáng lên, thoát nhìn giống như một cái bóng đèn.

Bên trong rất rộng, nhưng không có một người, Lục Vũ đi theo sau con khô lâu kia, leo lên vài tầng lầu, cuối cùng cũng đến một gian phòng được khám không ít viên đá màu trắng như viên trên đầu khô lâu, sau đó xoay người một cái, con khô lâu kia biến mất tiêu.

Cảnh tượng này thật khủng bố, Lục Vũ tin rằng nếu kể chuyện ma trong tòa tháp này, nhất định sẽ tè ra quần, nhưng hiện tại hắn chỉ có thể tự an ủi mình — Bizani là một pháp thánh, tuyệt đối không thể làm khó một tiểu nhân vật như hắn!

“Người đã đến rồi.” Một giọng nói vang lên, lúc này Lục Vũ mới phát hiện có một người đang đứng trong bóng tối đối diện.

“Xin chào, ta đến đây để gặp Bizani đại nhân!” Lục Vũ xoay người hành lễ, đột nhiên nghi hoặc. Người cường đại như vậy, lại là người thủ hộ thành Kerr, tại sao lại muốn gặp mình? Chẳng lẽ là vì ma pháp cấm kỵ trước kia?

Nhưng khiến cho hắn cảm thấy kinh hãi chính là sau khi mở ra bức thư này, hắn luôn suy nghĩ về nó, tuy không mãnh liệt, nhưng vẫn bồi hồi trong lòng, sau khi đến thành Kerr, giống như có thứ gì đó thúc giục hắn phải đi tìm Bizani, chứ không phải giống như dự tính ban đầu của hắn là tìm hiểu một chút tin tức và tìm chỗ nghỉ ngơi...

“Sao rồi, tình chưa? Thăng nhóc kia... Ta có đặt một ma pháp nhỏ trên bức thư, nhưng không có thương tổn gì đối với người đâu.” Giọng nói kia lại vang lên, còn mang theo một chút ý cười âm trầm.

“Người chính là Bizani?” Lục Vũ kinh ngạc, quên dùng thái độ khiêm tốn với đối phương luôn, không biết tại sao, trước đó hắn còn không có cảm giác gì, hiện tại lại cảm thấy mình giống như bị tầng tầng lớp lớp khí lạnh vây quanh, thật khó thở.

Bizani, căn bản không phải là người mà hắn có thể chống lại, hiện tại phải làm gì đây? Lục Vũ tâm loạn như ma, hắn không thể ngờ bản thân sẽ có một ngày như thế này! Đại trượng phu cơ được dân được, nhưng có đôi khi, một lần khuất phục sẽ khiến mình tiếc nuối cả đời, nghĩ như vậy, Lục Vũ cắn chặt răng không để cho mình lộ ra khiếp sợ.

Thấy biểu hiện của Lục Vũ, Bizani không khỏi có chút kinh ngạc: “Đúng vậy... Ta chính là Bizani, thăng nhóc kia, Hắc Ám thần chúc phúc cảm giác thế nào?” Thăng nhóc này lại có chút giống với người kia, rất quật cường.

Hắc Ám thần chúc phúc... Hughes hại chết mình rồi! Lục Vũ cảm thấy khí lạnh quanh thân lại tăng lên, lạnh đến mức có thể đóng băng xương cốt của hắn, khiến hắn nói không ra lời. Khi hắn sắp mất đi tri giác, chuẩn bị trốn vào Hệ thống vị diện giao dịch, thì áp lực trên người đột nhiên buông lỏng, sau đó hắn lại cảm giác ấm áp.

“Ma pháp sư cấp 4, cả đời không thể tiến cấp, người có hối hận không?” Bizani đi về phía Lục Vũ, bởi vì hắn sử dụng hắc ám hệ ma pháp quanh năm, nên ma lực hắc ám quanh thân rất nồng đậm, thậm chí mất thường cũng có thể thấy được.

Vừa rồi hắn kiểm tra thân thể Lục Vũ một cách triệt để, phát hiện phán đoán trước kia của mình rất chính xác, không khỏi có chút thất vọng.

“Đương nhiên hối hận.” Lục Vũ không chút do dự trả lời, hiện tại hắn cảm thấy đã được sống lại, sợ hãi đối với đối phương cũng giảm xuống, dựa vào thực lực của hắn căn bản không thể phản kháng lại đối phương, cho dù hắn suy nghĩ nhiều hơn nữa cũng vô dụng... Nếu đối phương thật sự muốn giết hắn, cùng lắm thì hắn trốn vào Hệ thống vị diện giao dịch, sau đó nghĩ biện pháp chế tạo một ít bom mìn nổ tung tòa tháp này!

“Người nói sự thật...” Bizani mở miệng, hắn không biết người kia có hối hận hay không, bởi vì hắn không thể hỏi người kia... Hắc vụ quanh thân hắn quay cuồng, sau đó nhìn về phía thanh niên đối diện: “Nếu người đã đến đây... Bây giờ có hai lựa chọn, một là ở lại cho ta nghiên cứu, có lẽ một ngày nào đó người khiến ta vừa lòng, ta sẽ nhận người làm đệ tử, hai là bị ta phế bỏ hoàn toàn trở thành một người bình thường.”

Sắc mặt Lục Vũ trắng bệch, hắn vừa cảm nhận được chỗ tốt khi làm ma pháp sư, chẳng lẽ lại biến thành một người bình thường sao? Bất quá ở lại bị người ta nghiên cứu... Thăng ngọc mới tình nguyện làm chuột bạch! Về phần trở thành đệ tử Bizani, có lẽ đối với vong linh pháp sư khác rất hấp dẫn, nhưng với hắn mà nói thật sự không tính cái gì.

“Ta chọn điều thứ hai!”

“Thật sự?” Bizani có chút kinh ngạc, cho dù ma pháp sư cấp 4 không cường đại, nhưng ma pháp sư có thể đột phá đến cấp 4 cũng không nhiều lắm, rất nhiều người cả đời đều dừng lại tại cấp 3... Trước kia đối phương sử dụng ma pháp cấm kỵ kia, cũng là vì biết mình rất khó đột phá khỏi cấp 3 đi? Nhưng hiện tại, hắn thật sự có thể buông bỏ lực lượng của mình sao?

Đối với một ma pháp sư mà nói, mất đi lực lượng tuyệt đối là chuyện khiến người khác sống không bằng chết!

“Đương nhiên là thật!” Lục Vũ hít sâu một hơi, trước đó hắn bị đối phương làm cho đầu óc trì trệ, hiện tại trong đầu lại chợt lóe linh quang, giống như hắn

đã nắm chắc cái gì đó.

“Nếu lúc trước không có ta, sau khi người thi triển thành công Hắc Ám thần chúc phúc đã biến thành tài liệu nghiên cứu của Rammus, thật ra nếu người đi theo ta thì người cũng không chịu thiệt?” Bizani hỏi lại.

Bizani là một vong linh pháp thánh, muốn gây bất lợi cho hắn thì kêu hắn đến đây làm gì? Hơn nữa, nếu hắn đã sớm biết mình thi triển Hắc Ám thần chúc phúc, thì lúc đó hắn cũng có mặt tại hiện trường... “Người kêu ta đến, rốt cuộc là vì cái gì? Có chuyện muốn hỏi ra? Không, nếu có chuyện muốn hỏi ta thì cũng không dùng biện pháp mất thời gian như vậy? Muốn nghiên cứu ta? Cái này cũng không phải, nếu người thật sự muốn nghiên cứu thì cũng không cho ta lựa chọn thứ hai...”

“Người cũng không ngờ...” Bizani phát ra một chuỗi tiếng cười có chút khùng bô: “Ta muốn bảo hộ người... Người tin không?”

Vừa mới xuyên qua Lục Vũ nhìn thấy cảnh tượng kinh khủng kia, cho tới bây giờ vẫn còn khắc sâu ấn tượng, nếu lúc ấy Bizani có thể cảm giác được Hắc Ám thần chúc phúc, thì Rammus kia theo như lời đối phương cũng có thể cảm giác được, như vậy có phải còn có rất nhiều người cảm giác được hay không? “Ta tin!” Lục Vũ trả lời chắc như đinh đóng cột.

Vốn đang do dự, có nên giúp Lục Vũ một phen hay không, lúc này Bizani có thể xác định: “Người ở lại tháp ma pháp này đi, nhưng người cả đời không thể thăng cấp, nên ta là sẽ không thu người làm đệ tử.”

“Cám ơn, nhưng ta thật sự không thể rời đi sao?” Lúc này Lục Vũ cũng yên lòng.

“Vốn cũng không có gì, động tĩnh lúc trước của người tuy khiến cho rất nhiều người chú ý, nhưng Rammus cũng buông tay, thì những người khác cũng sẽ không đối nghịch với ta, nhưng mà trước đó vài ngày có người giống như Rammus, khi thỉnh giáo không gian ma pháp, trong lúc vô tình hắn nói ra chuyện của người, hình như là xuất hiện một vết nứt không gian.” Bizani mở miệng, “Vết nứt không gian, ít nhất phải đạt đến cấp bậc pháp thần mới có thể tạo ra, hơn nữa người đột nhiên thi triển thành công ma pháp cấm kỵ, sao Ma sư pháp công hội có thể không chú ý đến người? Nói thật, tình huống của người thật sự rất đặc biệt.”

Đột nhiên thi triển thành công Hắc Ám thần chúc phúc... Tuy thực lực tăng lên không nhiều, nhưng có không ít vong linh pháp sư muốn học hỏi kinh nghiệm nha?

Vết nứt không gian? Chẳng lẽ có liên quan đến chuyện mình xuyên qua? Hay có liên quan đến Hệ thống vị diện giao dịch? Lục Vũ vốn cho là cũng chỉ có Tylenol phát hiện, hoàn toàn không ngờ thậm chí có người nhiều biết như vậy... Về phần Bizani, vô tình? Chỉ sợ là cố ý đi?

Những người này thực lực cường đại, có lẽ sẽ không đặt quá nhiều tâm tư lên người hắn, nhưng bọn họ chú ý đến hắn, thì hắn muốn làm chuyện gì cũng bị bỏ tay bỏ chân đi? Cho nên, kế hoạch mở quán ăn, sẽ tạm gác lại sao?

Cũng không biết, trong tháp ma pháp của Bizani có đủ tính hoạch để cho hắn đổi một quyền công pháp tu chân không nhỉ...

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Tên Mập Mạp Háo Sắc

Lục Vũ đồng ý ở lại tháp ma pháp, sau đó không đợi hắn kịp phản ứng, trước mắt đột nhiên tối sầm, khi mở mắt ra, hắn đã xuất hiện trong một gian thư phòng thật lớn.

Trong thư phòng có một cái cửa sổ thật lớn, khiến cho cả căn phòng đều sáng sủa hơn hẳn, Lục Vũ tuy rất muốn vào Hệ thống vị diện giao dịch để hỏi Hughes tình huống hiện tại, nhưng thủ đoạn của Bizani thần bí khó lường, trong lòng cũng hơi lo lắng, thành thành thật thật mà đi xem vài quyển sách.

Trước khi xuyên qua, hắn chính là một tên mập mập yêu thích sạch sẽ ngay cả bản thân mình cũng chán ghét, có đôi khi cũng không biết mình sống vì cái gì... Sau khi xuyên qua, bởi vì cảm thấy mình là một người ngoại lai, lại có Hệ thống vị diện giao dịch làm hậu thuẫn, nên luôn khinh thường mọi người trong thế giới này, cho đến hiện tại, hắn mới cảm nhận sâu sắc được sự cường đại của Bizani, lần đầu tiên có cảm giác đối mặt với cái chết, Lục Vũ biết, nếu muốn sống sót, thì không nên giữ bộ dạng hiện tại!

Bây giờ hắn không có gì cả, cho nên nhất định phải ôm chặt đùi Bizani mới được, đồng thời, năng lượng tính hoạch cũng là chuyện lừa sém lông mày!

Sau khi bình ổn tâm tình lại, Lục Vũ lật xem những quyển sách trong thư phòng, hắn không có xem những quyển sách dạy tu luyện ma pháp, sau khi Bizani kết luận hắn cả đời không thể thăng cấp, hắn cũng không muốn lãng phí thời gian trên phương diện ma pháp, ngược lại, hắn cảm thấy hứng thú với một ít thường thức của thế giới này, lập tức chuyển môn tìm những quyển sách như vậy.

Sau khi đọc vài quyển, Lục Vũ mới biết được, thì ra ma pháp sư trong tháp ma pháp, có thể kiểm soát tất cả, bất cứ chuyện gì xảy ra ở bất cứ đâu trong tháp ma pháp đều biết được, cũng có thể khống chế bất cứ đạo cụ ma pháp nào trong tháp. Đương nhiên, chỉ có ma pháp sư cao cấp, mới được phép xây dựng tháp ma pháp cho riêng mình.

Đọc được những thông tin này, Lục Vũ cảm thấy vô cùng may mắn, may mắn mình không có tùy tiện tiến vào Hệ thống vị diện giao dịch. Tuy hắn không biết tại sao Bizani muốn giúp hắn, nhưng Bizani phát hiện hắn đột nhiên biến mất, chắc chắn sẽ bắt hắn ra nghiên cứu đi? Đến lúc đó hắn chết cũng không nhắm mắt a!

Một mình một người đứng ở trong phòng, cũng khiến cho người ta cảm thấy ớn lạnh, sau khi Lục Vũ ngồi một hồi liền đứng lên đi một vòng, sau đó đứng trước cửa sổ.

Tòa tháp này nối liền với tường thành, giống như dây dưa mật thiết không thể tách rời khỏi thành Kerr, mà những người dân kia, không ai dám đến gần tòa tháp này.

Người thường sẽ cúi đầu vội vàng đi qua, còn các ma pháp sư, nhìn lên tòa tháp rồi cúi đầu, sau đó lại ngẩng đầu lên mà rời đi.

Lục Vũ vu vơ nhìn quanh, sau đó ánh mắt bị một người hấp dẫn.

Người kia có thể hấp dẫn tất cả ánh mắt của người khác, không phải vì hắn đẹp, mà là vì thân hình của hắn so với người thường mập hơn một vòng.

Nhìn người nọ giống như đang nhìn bản thân của mình vậy, Lục Vũ đột nhiên sinh ra một cảm giác thân thiết, có lẽ thế giới này không an nhàn bằng Trái đất, nên sau khi Lục Vũ xuyên qua tuy đã gặp qua rất nhiều người có dáng người khôi ngô, nhưng đây là lần đầu tiên nhìn thấy một người mập mập như vậy.

Tên mập mập kia mặc đồ rất đẹp, trên người còn có không ít trang sức đủ loại màu sắc, theo sau hắn là hai hắc y vô sỉ vóc dáng cao ráo, hai vô sỉ kia có thân hình tam giác ngược hoàn mỹ đồng thời mặc bộ đồ bó sát màu đen, càng khiến cho tên mập mập đi ở phía trước trở nên vô cùng buồn cười... Lục Vũ cũng nhìn không được cười một tiếng.

Sau đó, cũng không biết có phải là trùng hợp hay không, tên mập mập kia chuẩn bị đi vào phạm vi của tháp ma pháp đột nhiên ngẩng đầu lên...

Tên mập mập buồn cười, lập tức liền biến thành Trư ca chảy nước miếng, thế nhưng còn vẫy vẫy tay về phía Lục Vũ: “Tiểu mỹ nhân!”

Bản thân mình trước kia, mặc dù cũng mập mập, nhưng không phải là tên mập mập háo sắc! Lục Vũ nhú mày, lập tức bỏ đi, tên mập mập kia đột nhiên chạy theo, đập hư không ít hoa nhò màu ngoài bên ngoài tháp, chạy về phía tháp ma pháp.

Hình thể của hắn rất lớn, cho nên khi chạy thật béo toàn thân run lên run lên, thoạt nhìn khiến người ta cảm thấy vô cùng thâm thúy, mà Lục Vũ tin tưởng, không lâu sau hắn sẽ thật sự vô cùng thâm thúy!

Đây chính là một tòa tháp ma pháp pháp thánh a! Tên mập mập kia vừa nhìn chính là một nhị thế tổ, khẳng định sẽ bị Bizani đá văng đi?

“Tiểu mỹ nhân! Người từ đâu tới vậy? Tại sao lại đứng trong tòa tháp này?” Tên mập mập kia cuối cùng cũng chạy tới phía dưới tháp ma pháp, ngửa đầu hỏi.

“...” Lục Vũ không biết nên nói cái gì cho phải, không giống như tưởng tượng của hắn, tháp ma pháp phòng vệ sẽ phóng ra một công kích ma pháp cường đại, nhưng cái gì cũng không có, ngược lại là con khô lâu trên đầu có bóng đèn đi tới bên người tên mập mập kia.

Mập mập phát phát tay về phía Lục Vũ: “Tiểu mỹ nhân! Người đứng đây chờ ta a!” Sau đó, vừa lưu luyến không rời mà quay đầu lại nhìn Lục Vũ, vừa đi theo con khô lâu kia.

Tên mập mập này là gì của Bizani? Chắc sẽ không, Bizani sẽ không có quan hệ gì với tên này chứ?

“Hughes, người lên lầu ăn cơm.” Đột nhiên, trong phòng vang lên giọng nói của Bizani, sau đó một con khô lâu xuất hiện trước mặt Lục Vũ, dự định dẫn đường cho hắn.

Đem nghi vấn vừa rồi ép xuống đáy lòng, Lục Vũ đi theo con khô lâu kia rời khỏi căn phòng này, sau khi quẹo trái quẹo phải mấy lượt, rốt cuộc cũng đến một căn phòng rộng lớn, bên trong chỉ có một cái bàn, Bizani đã ngồi ở thượng vị, khiến cho hắn kinh ngạc chính là, hắn vừa đi vào, một cánh cửa khác cũng mở ra, sau đó tên mập mập kia bước vào.

“Bizani đại nhân!” Lục Vũ cung kính mở miệng.

“Lão tổ tông!” Tên mập mập kia nhiệt tình mở miệng, sau đó chạy về phía Bizani.

Lục Vũ tin tưởng, cho dù thời điểm mình phát hiện ra Hệ thống vị diện giao dịch, cũng không kinh ngạc như bây giờ, tên mập mập này, chính là con cháu của Bizani?

Mặt khác, khi tên mập mập này chạy về phía Bizani, sao hắn lại có cảm giác lão hồ đánh về phía tiểu miêu vậy? Được rồi, đây chỉ là vấn đề về mặt hình thể, nếu nói thực lực, nhất định phải ngược lại mới được.

“Đứng lại!” Bizani đột nhiên lạnh lùng mở miệng, sau đó, tên mập mập kia đột nhiên dừng bước, khẩn cấp phanh lại, đương nhiên, bởi vì thân hình hắn lớn nên trọng lượng cơ thể cũng lớn, sau khi thắng gấp, cả người liền ngã về phía trước.

Đúng lúc Lục Vũ đứng bên cạnh hắn, nhìn thấy một người có hình thể tương tự mình chuẩn bị thực hiện tư thế “chó gặm phân”, hắn theo bản năng mà vươn tay kéo lại, nhưng lập tức nhớ tới thân thể hiện giờ của mình chính là nhỏ đến không thể nhỏ hơn... Lập tức thu tay lại.

Tên mập mạp kia thể nhưng không có ngã sấp xuống, khi hắn sắp ngã xuống thì đột nhiên dừng lại, sau đó hắn liền đứng vững vàng một lần nữa, Lục Vũ cảm giác được năng lượng ma pháp, lập tức nhìn về phía Bizani, cả người Bizani vẫn bọc kín không hề hở như trước, hắn không thể nhìn ra được gì.

Thôi kệ, một lão nhân hai ba trăm tuổi, cung chiều con cháu của mình một chút, cũng thực bình thường đi...

“Tại sao lại hấp tấp như thế?” Bizani nhìn về phía tên mập mạp kia: “Lần này ở đây bao lâu?”

Mặt tên mập mạp kia nhú lại: “Cha bắt ta ở đây một tháng, tu thân dưỡng tính một chút.” Thật ra cha hắn muốn hắn giảm béo đi? Mỗi lần ở đây một thời gian, hắn sẽ gầy đi, đương nhiên, sau khi hắn trở về, hắn lập tức béo trở lại.

“Vậy cứ ở đây đi, hiện tại bên trong tháp còn có một người khác, nếu người buồn có thể tìm Hughes chơi.” Bizani mở miệng, đột nhiên cảm thấy cho phép Hughes ở lại tháp ma pháp cũng là một chuyện tốt, Lâm Tái cũng có một người bạn.

“Lão tổ tông là tốt nhất! Hi hi, tiểu mỹ nhân tên là Hughes sao?” Tên mập mạp kia nhìn về phía Lục Vũ, vẻ mặt thêm nhỏ dãi.

Hắn biểu hiện như vậy, vậy mà Bizani không có ngăn lại: “Ngày mai ta phải đi ra ngoài một chuyến, về sau hai người các người cứ ở đây đi, chỉ cần đứng ở trong tháp ma pháp này, các người sẽ vô cùng an toàn.”

Nghe được Bizani muốn đi ra ngoài, Lục Vũ cảm thấy vui vẻ, nhưng tên mập mạp này sẽ ở lại... Lục Vũ cảm thấy đau đầu a...

“Ot, ot...” Đột nhiên, một thanh âm vang dội vang lên, lại là âm thanh vô cùng quen thuộc, lúc trước mỗi lần hắn đói bụng đều vang lên âm thanh này... Nhưng hiện tại chính là bụng của người khác.

Tuy Bizani không biểu hiện ra ngoài, nhưng hắn vô cùng yêu thương tên mập mạp kia, sau khi phát hiện đối phương đói bụng, lập tức mở miệng: “Bắt đầu ăn cơm đi.”

Đồ ăn... Là một tô súp rau trộn còn có vài ổ bánh mì mỏng.

Khi Lục Vũ ngồi xuống cái bàn bên cạnh, cố gắng nhìn xuống mong muốn lau bàn, sau đó, lại miễn cưỡng ép buộc bản thân phải ăn những thứ này. Hắn không có thực lực, nên nhất định phải chịu đựng mới được!

Bánh mì được làm từ loại bột tốt nhất, rất mềm nhũn, nhưng đây cũng chỉ là một ổ bánh mì không có mùi vị gì cả, về phần súp rau trộn... Bắt đầu ăn, Lục Vũ mới phát hiện bên trong thể nhưng không có thịt, thậm chí còn không có dầu... Chỉ là một ít rau dưa băm, rồi ném vào một ít muối, thật sự rất khủng bố.

Nhạt như nước ốc, vậy mà tên mập mạp kia lại ăn từng ngụm từng ngụm, vừa ăn vừa nói chuyện: “Lão tổ tông, nếu không phải thức ăn ở đây quá khó ăn, thì ta khẳng định sẽ sống ở chỗ này cả đời!”

Khó ăn mà ăn nhiều như vậy sao? Lục Vũ không tin tưởng lời của đối phương, nghi ngờ mà liếc mắt nhìn đối phương một cái.

Lâm Tái tiếp thu ánh mắt hoài nghi của Lục Vũ, bị phần — hắn nói sự thật đó!

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Nấu Cơm

Sau khi ăn cơm chiều xong, Bizani liền biến mất, sau đó có một con khỉ lâu lại đây thu dọn bàn ăn, đến lúc này, Lâm Tái mới buông đồ ăn trong tay xuống, nhìn về phía Lục Vũ: “Tiểu mỹ nhân, người mới tới đây hả? Có muốn ta dẫn người đi làm quen một chút hay không?”

“Muốn.” Lục Vũ nhú mày một chút rồi đồng ý, tên mập mạp kia có một đầu tóc đen, ngay cả con mắt cũng là màu đen, mặc dù có chút béo, nhưng nếu hắn không mặc đồ lờ lệt như thế này, thì bộ dạng của hắn rất giống Lục Vũ trước đây. Hắn cũng từng là một soái ca đó, nghĩ thế Lục Vũ nhìn chăm chăm tên kia trong chốc lát, con mắt đối phương rất to, sống mũi cũng rất cao, nếu người này không có một thân mập mạp, có lẽ cũng không tồi? Bất quá, cho dù đối phương có bộ dạng không tồi thì hắn cũng không có mấy thiện cảm, chỉ cần đối phương kêu một tiếng tiểu mỹ nhân...

Bất quá người dưới mái hiên không thể không cúi đầu, hiện tại hắn quả thật cần phải hiểu biết một chút về nơi ở trong tương lai của mình.

“Vậy thì tốt quá!” Thấy đối phương đồng ý, Lâm Tái lập tức nở nụ cười, sau đó tiến đến bên người Lục Vũ.

“Trước tiên người dẫn ta đến WC đi.” Lục Vũ lộ ra nụ cười tươi tắn khoe cả hàm răng trắng tinh, gặp quý a, sau khi hắn đến tháp ma pháp liền nhìn, đã

nhìn gần nửa ngày rồi!

Trong nháy mắt Lâm Tái hoàng thân, thật ra người trước mắt này bộ dạng cũng không phải đặc biệt xinh đẹp, nhưng không biết vì cái gì, sau khi hắn đứng dưới tháp ma pháp nhìn thấy người nọ cười, trong lòng luôn ngứa ngáy không chịu được: “Người cười thật là đẹp.”

Tiểu mỹ nhân? Xinh đẹp? Lục Vũ hận nhất chính là người khác nói hắn như vậy! Bất quá, hắn hiện giờ còn phải dựa vào Bizani sống qua ngày, cho nên quân tử báo thù mười năm không muộn!

Lâm Tái quả thực là một hướng dẫn viên du lịch giỏi, sau khi Lục Vũ đi theo hắn từ trên xuống dưới một vòng, cuối cùng cũng nắm bắt được tình hình bên trong tháp, trong tháp ngoại trừ Bizani, cũng chỉ có hắn cùng Lâm Tái là người sống. Mà quét tước dọn vệ sinh, phụ trách một ngày ba bữa, tất cả đều là vong linh.

Vong linh pháp sư dùng tinh thần lực ký kết khế ước với vong linh, ma pháp sư vẽ ma pháp trận khiến cho vong linh có thể hấp thụ ma lực trong không khí duy trì hoạt động và đốt cháy ngọn lửa linh hồn của vong linh. Ma pháp sư càng cường đại, có thể khống chế càng nhiều vong linh, còn có thể đốt cháy ngọn lửa linh hồn mạnh hơn. Mà vong linh ký kết khế ước với ma pháp sư, có được ngọn lửa linh hồn, vong linh cũng sinh ra ý thức, có thể trợ giúp chiến đấu, đương nhiên cũng có thể trợ giúp làm gia vụ.

Không thể không nói, trong tất cả ma pháp sư, vong linh pháp sư có chút yếu kém lúc ban đầu, nhưng khi bọn họ có được vong linh có năng lực lợi hại, thực lực sẽ trở nên rất mạnh, ngay cả ma pháp sư khác cũng không thể so sánh. Bất quá, vong linh ma pháp tuy cường đại, nhưng vong linh pháp sư muốn khống chế vong linh cũng phải có tinh thần lực rất mạnh, một phút sơ sẩy sẽ bị phản phệ, kết cục sẽ là thân hồn cầu diệt.

Lúc trước Lục Vũ cũng đã đọc trong sách mà âm thầm kinh hãi, vong linh pháp sư bị mọi người kiêng kỵ cũng là chuyện bình thường, bọn họ có thể khống chế khô lâu, đùa bốn linh hồn, thực lực lại cường đại... Trên đại lục này, cũng không biết tại sao vong linh pháp sư lại có thể nghĩ ra biện pháp khống chế vong linh giúp người thường làm việc, bởi vậy, có rất nhiều người nguyện ý học tập vong linh ma pháp, vong linh ma pháp cũng không bị mọi người bài xích nữa.

Đến tối, Lục Vũ ở trong một gian phòng, nguồn sáng trong phòng chính là một tảng đá có khắc ma pháp trận, tuy không sáng ngời như bóng đèn, nhưng lại không gây ô nhiễm cũng không tốn điện.

Cái giường trong phòng đã được thay mới, chăn nệm cũng mới, tuy Lục Vũ còn có chút ghét bỏ, nhưng rốt cuộc vẫn nằm xuống cái giường kia.

Sau khi xuyên qua, phần lớn thời gian Lục Vũ đều sinh hoạt trong Hệ thống vị diện giao dịch, điều này làm cho hắn có cảm giác không thật đối với thế giới này, nhưng hiện tại, hắn phải đối mặt tất cả! Thời gian này, hắn cũng muốn tiến vào Hệ thống vị diện giao dịch, nhưng nghĩ đến Bizani khống chế cả tòa tháp ma pháp này, nếu khí tức của mình đột nhiên biến mất...

Lần đầu tiên ngủ bên ngoài Hệ thống vị diện, Lục Vũ ngủ không ngon giấc, sáng hôm sau hắn vừa ngáp vừa đi ra khỏi phòng, liếc mắt một cái liền nhìn thấy tên mập mập kia, lúc này đối phương cũng không mặc bộ đồ lóc lõm như ngày hôm qua nữa, mà là một bộ đồ đơn giản màu đen, nhưng cũng đeo không ít vòng cổ vòng tay trang sức linh tinh.

“Cuối cùng ngươi cũng đến! Lão tổ tông đã đi rồi, về sau nơi này chỉ còn lại hai người chúng ta!” Lâm Tái cười hi hi, hắn rất có hảo cảm với người trước mặt này.

“Nếu chỉ còn lại chúng ta, ngươi không sợ ta sẽ giết ngươi hủy thi diệt tích sao?” Lục Vũ cảm giác đối phương không có ác ý, nhưng hắn rất chán ghét ngữ khí đùa giỡn như vậy.

Bất quá, ngày hôm qua hắn luôn có cảm giác áp lực khi bước vào tòa tháp này, nhưng hiện tại hắn lại không có cảm giác gì hết... Bizani thật sự đã đi rồi sao?

Lâm Tái rút lui một bước: “Tiểu mỹ nhân, vì mạng sống của mình, ngươi không nên ra tay với ta a!”

“Tại sao?” Lục Vũ hỏi, tinh thần lực đảo qua, hắn cũng nhìn ra một chút huyền cơ, trách không được đối phương luôn đeo những món trang sức kia, tất cả đều có ma lực dao động!

Trang bị ma pháp? Những món trang bị ma pháp Hughes vạn phần trân quý vậy mà tên mập mập này lại có một tá! Lục Vũ tin tưởng, nếu mình đánh cướp tên mập mập này, cho dù không thể đổi được công pháp tu chân mà Khương Đào luôn tâm tâm niệm niệm, cũng có thể đổi lấy áo choàng chống bụi mà hắn luôn tâm tâm niệm niệm.

“Tiểu mỹ nhân, chiếc nhẫn này là không gian đạo cụ, bên trong phong ấn không ít ma hạch cao cấp, đây là nhẫn phòng ngự, một khi có năng lượng cường đại tới gần ta sẽ tự động mở ra một lồng phòng ngự, còn cái vòng cổ này khi ta dùng tinh thần lực kích hoạt nó, nó có thể tạo ra một lồng phòng ngự đồng thời phát ra tín hiệu báo nguy...” Lâm Tái vừa chỉ vào mấy món trang sức vừa giải thích công dụng của chúng.

Cho nên nói, đối phương đã được trang bị từ đầu xuống chân rồi sao? Khóe miệng Lục Vũ co rút, rồi lại đột nhiên nghĩ tới điều gì: “Người có tinh thần lực? Ta rõ ràng không có cảm thấy ma lực dao động trên người ngươi...” Mặc kệ thế nào, hắn bây giờ tuyệt đối không dám ra tay với đối phương nữa rồi.

“Tại sao ta lại không thể có tinh thần lực? Tuy thiên phú của ta tương đối kém, nhưng lão tổ tông nhiều năm dạy dỗ cũng không phải giả.” Lâm Tái ưỡn ngực mở miệng.

Nếu khi còn bé hấn không bị thương nặng, thì hấn cũng có thể trở thành một ma pháp sư vĩ đại rồi đó. Đáng tiếc, bây giờ đừng nói là trở thành ma pháp sư, ngay cả trở thành một chiến sĩ cũng không được...

“Ngươi tên gì? Bizani đại nhân... Lại đối xử tốt với ngươi như vậy?” Lục Vũ lại hỏi, hấn cảm thấy có chút hiếu kỳ.

“Ngươi không biết sao?” Lâm Tái kinh ngạc hỏi, sau đó lộ ra một nụ cười thật tươi: “Ta tên Lâm Tái · Peters.” Tại thành Kerr, không ai không biết đến hấn!

“Lâm Tái, ngươi là con cháu của Bizani đại nhân sao?” Khó gặp được một người có tính tình tốt lại không đề phòng mình, nếu không hỏi rõ ràng thì hấn sẽ tò mò chết mất!

“Không phải, thật ra ta cũng không biết tại sao lão tổ tông lại tốt với ta như vậy... Bất quá có thể ở lại chỗ của lão tổ tông vài ngày cũng rất tốt.” Lâm Tái đột nhiên ưỡn oai, nhưng hấn khôi phục lại cảm xúc rất nhanh: “Chúng ta ăn sáng đi, tuy lão tổ tông không có thịt, nhưng vẫn tốt hơn đói bụng!”

“Đã chuẩn bị bữa sáng rồi à?” Lục Vũ kinh ngạc hỏi han.

“Không có, nhưng chỉ cần chúng ta phân phó một tiếng là được.” Lâm Tái trả lời.

“Ta có mang theo một ít thức ăn, không bằng chúng ta đến phòng bếp tự làm bữa sáng?” Lục Vũ chần chờ mở miệng, mặc kệ thế nào, hấn cũng không muốn ăn món súp đáng sợ kia nữa đâu!

Hiện giờ Bizani đã đi, hấn cũng cẩn thận kiểm tra phòng hấn một lần, chắc có thể lấy đồ ra khỏi Hệ thống vị diện giao dịch nhỉ? Dù sao ngày hôm qua hấn có mang theo một cái rương lớn nha!

“Ngươi biết nấu ăn? Vậy tự chúng ta làm đi!” Lâm Tái rất đồng ý với đề nghị này, cho dù tay nghề nấu nướng của Lục Vũ không tốt, nhưng vẫn tốt hơn súp rau củ!

Lục Vũ đóng cửa lại, vào Hệ thống vị diện giao dịch rất nhanh, hiện tại là buổi sáng, Khương Đào cùng Hughes cũng không ở, nhưng thức ăn trước kia vẫn còn.

Lục Vũ rất muốn đem mì ăn liền ra, nhưng trầm nghĩ, cho dù đem ra một thùng, thì với sức ăn của tên Lâm Tái kia cũng không ăn được bao lâu, hấn liền gạt bỏ dự định này. Sau khi suy nghĩ cẩn thận, Lục Vũ chỉ đem ra một chai xì dầu cùng một ít thượng vàng hạ cám gia vị.

Ra khỏi Hệ thống vị diện, Lục Vũ còn đặc biệt dùng tinh thần lực cảm thụ tình huống xung quanh, sau khi phát hiện không có bất cứ dị động nào, cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Thật ra, Lục Vũ quá mức cẩn thận rồi, tuy đối với một ma pháp sư mà nói, mọi chuyện diễn ra trong tháp ma pháp, hấn đều rõ như lòng bàn tay, nhưng có ma pháp sư nào rảnh đến mức quan sát chăm chăm tháp ma pháp của mình hay không? Chỉ cần những thiết bị cảnh báo không bị tác động, thì phần lớn ma pháp sư sẽ không rảnh mà ý đến mọi ngóc ngách trong tháp ma pháp.

Khi mở ra cửa phòng, Lâm Tái quả nhiên còn đứng bên ngoài, Lục Vũ tin tưởng, đối phương nhất định rất nhàn hạ nên không có việc gì làm, mà hấn không thể học tập ma pháp nữa, có lẽ cũng nên học theo Lâm Tái an nhàn sinh hoạt sao? Không, sau khi cảm nhận được sự cường đại của Bizani, sau khi phát hiện mình tại thế giới này chỉ giống như con kiến, hấn liền có chấp niệm phải trở nên mạnh mẽ!

Lục Vũ cũng biết Bizani không thích ăn thịt, không ngoài dự liệu, trong phòng bếp, phần lớn đều là thực vật, vừa đa dạng vừa chất lượng cao.

Có hai loại thực vật không biết tên, một loại củ to lớn màu cam và một vật thể màu vàng đất có kích thước cỡ đồng tiền xu, còn có gạo cùng bột mì loại tốt nhất.

“Ài! Là khoai tây, trưa nay chúng ta chưng khoai tây ăn đi! Còn có cái này có thể ăn sống, hương vị cũng không tệ.” Lâm Tái lần đầu tiên tới phòng bếp, vô cùng tò mò mà nhìn những thứ kia, mấy thứ này khi hấn ở bên ngoài đã ăn rồi a! Mỗi lần đầu bếp chế biến đều có hương vị không tồi, thức ăn của lão tổ tông quá khủng khiếp a?

Có lẽ là vì ở trong này do vong linh chế biến sao? Lão tổ tông cũng thật là đáng sợ, thế nhưng lại tin vào trù nghệ của vong linh...

Vật thể có kích thước cỡ đồng tiền xu là khoai tây sao? Còn loại củ to lớn màu cam kia có thể ăn sống? Lục Vũ nhìn thoáng qua những thứ kia, sau khi phòng chừng tài nấu nướng của mình một chút, liền nấu cơm, sau đó hấp khoai tây, tiếp theo, hấn gọt vỏ loại củ màu cam kia.

Loại củ này, mặc dù không có hương vị của cà rốt, nhưng khi ăn có cảm giác rất giống cà rốt.

Cuối cùng trên bàn chính là cơm chiên “Cà rốt”, khoai tây xì dầu còn có canh rau.

Chiên cơm là sở trường của Lục Vũ chỉ đứng sau nấu mì gói, khoai tây xì dầu chính là hấp khoai tây xong rồi cắt nhỏ, sau đó cho thêm xì dầu vào, cuối cùng là canh rau, cũng chính là đem rau xanh ném vào trong nước rồi cho thêm một chút muối một chút bột ngọt mà thôi.

Tuy nói thế, nhưng canh rau có nêm muối và bột ngọt còn ngon hơn súp rau củ gì đó.

Lâm Tái từng ngậm từng ngậm mà ăn cơm chiên, lần đầu tiên biết được cơm cũng có thể ăn ngon như vậy, hơn nữa bên trong còn có bỏ thêm rau củ, ăn

vô cùng ngon miệng.

“Tiểu mỹ nhân, thì ra trù nghệ của ngươi tốt như vậy! Sau này ngươi có nguyện ý mỗi ngày nấu cơm cho ta hay không? Ta sẽ nói tốt cho ngươi trước mặt lão tổ tông, xin hắn chỉ dạy cho ngươi nhiều hơn!” Hai mắt Lâm Tái tỏa sáng, nóng bỏng nhìn về phía Lục Vũ.

Lục Vũ tự động bỏ qua kiểu xưng hô của đối phương, sau đó tinh thần rung lên: “Một bữa cơm năm viên tinh hạch, bảo đảm ngươi hài lòng, thế nào?” Có heo không làm thịt chính là đùa ngốc!

“Tinh hạch cấp mấy?” Lâm Tái nhìn bộ dáng của Lục Vũ, trong lòng rung động, hỏi han.

Ánh mắt Lục Vũ lập tức sáng lấp lánh, nhưng không dám thi triển công phu từ ngoại: “Năm viên tinh hạch cấp 1 là đủ rồi.”

“Tinh hạch cấp thấp nhất trên người ta chính là cấp 2, trị giá một kim tệ, bằng hai mươi viên tinh hạch cấp 1, vậy một viên có thể ăn được bốn bữa rồi nhỉ? Một ngày ta cho ngươi một viên, ngươi cho ta thêm món tráng miệng nha? Không... Chúng ta không thể lấy đồ vật từ bên ngoài vào, mà thức ăn trong tháp ma pháp...”

“Cứ quyết định vậy đi!” Có tiền có thể sai khiến ma quỷ, Lục Vũ cảm thấy, vì tinh hạch, bản thân sẽ chui đầu vào bếp!

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Rammus

Toàn bộ tháp ma pháp, không thể tìm thấy một miếng thịt nào, có thể thấy, Bizani là một người hoàn toàn theo chủ nghĩa ăn chay.

Trù nghệ của Lục Vũ thật sự rất tệ, nhưng may mắn chính là trong tay có không ít gia vị, cũng có thể miễn cưỡng ứng phó. Đến tối, hắn vui tươi hơn hẳn nhận được một viên tinh hạch cấp 2 từ tên mập mạp Lâm Tái.

Lâm Tái đã nói, một viên tinh hạch cấp 2 trị giá bằng hai mươi viên tinh hạch cấp 1, mỗi viên tinh hạch cấp 1 chứa 10 điểm năng lượng, như vậy, một viên tinh hạch cấp 2 ít nhất cũng có hai trăm điểm? Sau khi Lục Vũ đóng cửa kỹ càng liền hứng thú hùng hục mà tiến vào Hệ thống vị diện giao dịch, sau đó nhấn vào nút < Hấp thụ năng lượng >.

50 điểm! Chỉ có 50 điểm! Không phải trị giá bằng hai mươi viên tinh hạch cấp 1 sao? Tại sao một viên tinh hạch cấp 2 chỉ có 50 điểm năng lượng?

Cuối cùng, bảng thông báo yêu cầu trò chuyện của Khương Đào đã ngăn lại Lục Vũ chuẩn bị phát điên.

“Lục Vũ, cuối cùng cũng gặp được ngươi!” Khương Đào lo lắng mở miệng: “Không xảy ra chuyện gì chứ?”

“Không có việc gì, ta đang ở trong tháp ma pháp, ta sợ bị người khác phát hiện.” Lục Vũ trả lời, Hệ thống vị diện giao dịch là một kho báu, hắn phải luôn cảnh giác xung quanh, cảm giác này thật khó chịu.

“Tháp ma pháp, hiện tại ngươi đang ở trong tháp ma pháp của Bizani đại nhân sao?” Hughes ngồi bên cạnh nhô đầu ra, kích động mở miệng.

“Đúng vậy.” Lục Vũ kể lại mọi chuyện, cuối cùng mới kiềm nén bản thân không phát điên: “Một viên tinh hạch cấp 2, tại sao chỉ có năm mươi điểm năng lượng? Sớm biết như vậy, ta đòi mười lăm viên tinh hạch cấp 1 là được rồi!” Mười lăm viên tinh hạch cấp 1 là một trăm năm mươi điểm năng lượng a!

Hughes chớp chớp mắt: “Tuy tinh hạch cấp 2 ẩn chứa năng lượng không nhiều, nhưng sau khi sử dụng hết năng lượng còn có thể dùng tinh thần lực khắc ma pháp trận ở bên trong, chỉ cần chế tác thành công liền có thể biến thành một viên ma hạch, giá trị lập tức tăng lên rất nhiều!” Đây không phải là chuyện rất bình thường sao? Sau khi sử dụng hết năng lượng trong tinh hạch cấp 1 còn lại dung hạch cấp 1 không thể thừa nhận tinh thần lực, trên cơ bản cũng không thể chế tác thành ma hạch, nhưng dung hạch cấp 2 lại không giống vậy, nó có thể chế tác thành ma hạch!

“Thì ra là thế...” Lục Vũ cũng kịp phản ứng lại, không thể không nói, trong những ma pháp phong ấn thì ma hạch rất được hoan nghênh, cho dù không phải ma pháp sư, chỉ cần có ma hạch là có thể phóng thích ma pháp, hơn nữa cho dù là ma pháp sư, bởi vì tinh thần lực hữu hạn, nên cũng sẽ chuẩn bị một ít ma hạch trên người để bảo mệnh, giá cả ma hạch cực kỳ cao. Tên Lâm Tái kia, hình như đã từng nói trên người hắn mang theo không ít ma hạch đi? Nghĩ đến bản thân mình, bên người đã có một kho báu di động, trong lòng Lục Vũ cũng có chút cân bằng.

“Tinh hạch cấp 1 cũng chỉ có ma pháp sư cấp thấp không có tiền mới dùng, còn dung hạch cấp 1 tuy không thể chế tác thành ma hạch nhưng có thể làm luyện tập... Mà ma pháp sư có tiền và cao cấp ma pháp sư, căn bản sẽ không đem tinh hạch cấp 1 để vào mắt.” Hughes lại nói, hắn vẫn luôn thuộc loại ma pháp sư cấp thấp không có tiền.

“Ta cảm thấy, nếu tiêu tiền mua tinh hạch, thì tiêu tiền mua tinh hạch cấp 1 là lời nhất!” Lục Vũ cắn răng hít một hơi: “Đáng tiếc chính là, hiện tại ta muốn rời khỏi tháp ma pháp cũng không dễ.” Lục Vũ cảm thấy, nếu mình có thể rời khỏi tháp ma pháp này, nói không chừng còn có thể mở một quán ăn ven đường nữa.

“Có thể được Bizani đại nhân chỉ dạy là niềm mơ ước của biết bao nhiêu người, cũng như tên Lâm Tái kia...” Khi Hughes nhắc tới Lâm Tái, biểu cảm trên mặt rất kỳ quái.

“Lâm Tái làm sao vậy?” Lục Vũ có chút kinh ngạc mà hỏi han, ở chung một ngày, hẳn cảm thấy Lâm Tái cũng chỉ là một tên mập mạp đơn thuần mà thôi, ngoại trừ Lâm Tái rất ba hoa nhiều chuyện, nhưng khi ở chung cũng rất tốt.

Hughes ngần ngừ, đột nhiên nhớ tới Lục Vũ không hề biết gì về thế giới này: “Lâm Tái là con trai trưởng của thành chủ thành Kerr, hẳn có một đôi em trai em gái song sinh. Eno thiếu gia thiên phú tuyệt, mười bốn tuổi liền đạt tới cấp 4 trở thành trung cấp ma pháp sư, còn Lina tiểu thư là viên minh châu của thành Kerr, là cô gái xinh đẹp nhất thành Kerr... Nhưng cố tình Lâm Tái lại không có thiên phú ma pháp, bên cạnh đó, hẳn quá lười biếng nên cũng không nguyện ý trở thành một chiến sĩ...”

“Thì ra là thế.” Lâm Tái chính là một đại thiếu gia không học vấn không nghề nghiệp, bất quá Bizani là người thủ hộ thành Kerr, lại đối xử quá tốt với con trai trưởng của thành chủ, hẳn không tin trong chuyện này không có uẩn khúc!

“Lâm Tái cũng không học hành gì, thường thường còn gây ra không ít chuyện mất mặt, nghe nói hẳn còn thích đùa giỡn thiếu nữ, ý thể hiếp người... Cũng bởi vì vậy, thành chủ đại nhân thường giam hẳn trong tháp ma pháp của Bizani đại nhân, mà sau mỗi lần bị giam, hẳn đều tiêu tụy rất nhiều.” Hughes nói xong cũng cảm thấy có chút kỳ lạ: “Đương nhiên, theo như người nói, hẳn tiêu tụy là vì ăn không ngon sao?”

“Mặc kệ hẳn rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, ta chỉ cần biết, ta có thể kiếm tiền hạch từ hẳn là được... Hughes, người tìm giúp ta một ít sách dạy nấu ăn đơn giản đi, ta muốn học nấu ăn!” Lục Vũ đã hạ quyết tâm, sau khi mình có đủ điểm năng lượng, liền đổi một ít đồ vật hữu dụng, sau đó rời khỏi tháp ma pháp này!

Lục Vũ ở trong Hệ thống vị diện giao dịch, cố gắng nghiên cứu thực đơn ngày mai. Cùng lúc này, trong gian phòng cách vách, một tên mập mạp vừa nhai thịt khô vừa nghịch một ít được thảo cổ quái, sau khi nghĩ đến vong linh pháp sư kia bởi vì không gian pháp thánh tâm tình khó chịu và vong linh pháp thánh lại quá mức si tình mà không thể không ở lại tháp ma pháp, hẳn vì đối phương mà nhếch môi cười một cái.

Đột nhiên, một chiếc nhẫn trên tay hẳn sáng lên, tinh thần hẳn rung lên, đỉnh chỉ động tác trên tay, trong chốc lát sau, một cái bóng đen xông ra khỏi chiếc nhẫn kia.

Một người mặc ma pháp bào màu đen xuất hiện, là một nam nhân tóc vàng có khuôn mặt trẻ trung, vẻ mặt vô cùng lạnh lùng.

“Sư phụ, ngài có chuyện tìm lão tổ tông sao?” Biểu tình của Lâm Tái trở nên cực kỳ cung kính, mở miệng.

“Ừ, Bizani đâu rồi?” Không gian hệ pháp thánh Rammus mở miệng hỏi, trên mặt vẫn như cũ, một chút biểu tình cũng không có.

“Lão tổ tông đột nhiên rời đi, ta căn bản không biết hẳn đi đâu...” Lâm Tái vội vàng trả lời.

“Người không biết? Vậy người biết thằng nhóc vong linh pháp sư kia rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì không?” Rammus lại hỏi, hướng đi của Bizani hẳn vẫn biết đại khái, hôm nay đặc biệt đến đây, chủ yếu là vì câu hỏi sau.

“Sư phụ, lão tổ tông vì bảo hộ hẳn mới để hẳn ở lại, ta cảm thấy hẳn rất bình thường... Hơn nữa, tuy lão tổ tông cho phép hẳn ở lại, nhưng cũng không để ý đến hẳn quá nhiều.” Nghĩ đến ban ngày người kia đem ra một đồng đồ vật kỳ quái để nấu ăn, Lâm Tái suy nghĩ một chút liền che giấu chuyện này — hẳn tự nhận là một được sư không tồi, nhưng nãy thứ đối phương lấy ra rốt cuộc được tinh luyện như thế nào lại hoàn toàn không đoán ra!

“Hừ! Bizani bảo vệ hẳn có lẽ là vì đối phương phát động ‘Hắc Ám thần chúc phúc’!” Trong giọng nói của Rammus có một chút phẫn uất: “Lúc trước ta đã phát hiện Bizani đối xử với thằng nhóc đó khá đặc biệt, hẳn thậm chí còn uy hiếp ta... Ta cho người biết, người tốt nhất đừng để tên kia tiếp cận Bizani!”

“Lão sư, ta khẳng định sẽ không để cho hẳn tiếp cận lão tổ tông!” Lâm Tái lập tức vỗ ngực cam đoan, thịt béo trên người rung rinh không ngừng.

Khi còn bé hẳn bệnh nặng một trận, sau đó lão tổ tông dẫn hẳn đến chỗ không gian pháp thánh Rammus mặt lạnh kia tiếp nhận trị liệu, vốn dĩ hẳn cảm thấy Rammus chỉ là một mặt than nghiên cứu cuồng mà thôi, lại không ngờ sau khi ở chung một thời gian, hẳn phát hiện một bí mật động trời!

May mắn thay, hẳn phát hiện bí mật này sớm, vì thế đã chuẩn bị tâm lý ứng phó trước, nếu không thì cuối cùng mình chết như thế nào cũng không biết.

“Người biết là tốt rồi, còn có, người cũng phải cẩn trọng một chút!” Ánh mắt Rammus lạnh như băng nhìn về phía Lâm Tái, khiến cho Lâm Tái co rúm người lại thành một cục.

Sư phụ của hẳn rất đáng sợ a! Lâm Tái lập tức mở miệng: “Sư phụ, ta sẽ chú ý!”

“Vậy là tốt rồi, chỉ cần người ngoan ngoãn, ta nhất định sẽ không bạc đãi người!” Rammus cuối cùng cũng nhớ tới người nọ là đệ tử của mình: “Đúng rồi, gần đây người có vấn đề gì không hiểu muốn hỏi ta hay không?”

“Sư phụ, ta chỉ muốn biết, tại sao mặt của ngài ngay cả một chút biểu cảm cũng không có vậy?” Lâm Tái thắc mắc, vấn đề này hẳn đã tò mò rất nhiều năm, còn chuyện gặp phải vấn đề trong học tập...

Trên phương diện được tề, hẳn tin rằng những gì Rammus có thể dạy cho hẳn cũng không còn nhiều.

“Người lại hỏi vấn đề này làm gì?” Rammus rất kỳ quái hỏi han, vấn đề này, Lâm Tái đã hỏi rất nhiều lần.

“Sư phụ, ta chỉ cảm thấy, lão tổ tông hần là không thích bộ dạng không có biểu cảm gì của người đầu.” Lâm Tái âm thầm lau mồ hôi, thấy sư phụ nhăn mặt, áp lực thật sự rất lớn nha!

“Vậy sao? Chẳng lẽ từ nay về sau ta phải tươi cười với hần sao? Nhưng mà, biểu lộ cảm xúc trên mặt sẽ xuất hiện nếp nhăn a...” Rammus nghiêm mặt, dùng khẩu khí bình thản trả lời.

Lâm Tái thiếu chút nữa phun ra một búng máu.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Tìm Người Giao Dịch

Lâm Tái là con trai trưởng của thành chủ thành Kerr – Kha Đức Nhạc · Peters.

Kha Đức Nhạc là một vong linh pháp sư, ông là con trai thứ của thành chủ thành Kerr đời trước, cho nên cuộc sống rất tự tại, đến năm năm mươi tuổi, ông rơi vào lưới tình của một thiếu nữ đột nhiên xuất hiện tại thành Kerr, tình cảm giữa hai người nhanh chóng nảy nở, hai tháng sau Kha Đức Nhạc liền cưới đối phương làm vợ, một năm sau, Lâm Tái ra đời.

Tất cả mọi người cảm thấy, Kha Đức Nhạc sẽ không cần kế thừa ngôi vị thành chủ, sau này sẽ sống hạnh phúc bên vợ và con trai đến già, không ai ngờ tới, đột nhiên có một ngày, sau khi ông và vợ cãi nhau một trận, bà ta liền bỏ con lại mà đi.

Lúc trước rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, ngay cả Lâm Tái cũng không biết, bất quá hần biết rõ, cha hần không cho phép bất cứ ai đàm luận về mẹ hần, mà tình cảm dành cho hần cũng vô cùng phức tạp.

Hiện tại Lâm Tái đã hai mươi bốn tuổi, khi hần một tuổi, mẹ hần đột nhiên bỏ đi, khi hần năm tuổi, vốn dĩ bác hần sẽ kế thừa ngôi vị thành chủ thành Kerr nhưng trong lúc quyết đấu với kẻ thù đã qua đời, sau khi bác hần qua đời, ông nội hần cấp tốc đem ngôi vị thành chủ truyền cho cha hần, đồng thời cũng cấp tốc định ra hôn sự cho cha hần.

Đến hiện tại, cặp em trai em gái song sinh của hần cũng đã mười tám tuổi...

Lâm Tái cảm thấy cuộc sống của mình vẫn rất tốt, mặc dù thỉnh thoảng Kha Đức Nhạc có biểu cảm kỳ quái với hần, nhưng thật ra vẫn rất thương yêu hần, mỗi lần mẹ kế nhìn thấy hần đều hỏi han ân cần, thậm chí đối xử với hần còn tốt hơn em trai em gái... Mà ngay cả việc hần bị thương nặng không thể tu luyện ma pháp và võ nghệ cũng có nguyên nhân, không có quan hệ đến việc đấu tranh giành quyền lợi gì cả, chẳng qua là khi mẹ hần rời đi, thuận tay cùng cha hần đánh một trận, lại thuận tay đánh hần một chưởng mà thôi...

Lâm Tái rất nghi ngờ đối với mẹ mình, rất rất tò mò, đáng tiếc, ấn tượng của người khác dành cho mẹ hần, trước khi bỏ đi chính là một người phụ nữ yếu đuối, sau khi mẹ hần bỏ đi... Chính là một người phụ nữ hung dữ đánh chồng một tháng không thể xuống giường, trừ nhiều đó ra, bọn họ hoàn toàn không biết gì cả.

Mà cha hần... Ai cũng biết, muốn nói chuyện gì với Kha Đức Nhạc cũng có thể, nhưng lại không thể nói chuyện vợ trước với hần.

Mặc kệ thế nào, Lâm Tái cảm y ngọc thực mà lớn lên, di chứng lúc trước mẹ hần đánh hần bị thương cũng được Rammus chữa trị, nhưng mà hần vẫn luôn cảm thấy mình thật đáng thương.

Ở nhà, bởi vì cha và mẹ kế sủng ái hần, cho nên em trai em gái của hần chưa từng có sắc mặt hoà nhã với hần, còn chỗ này của lão tổ tông sao... Lúc nhỏ, hần cảm thấy mặc kệ là chỗ của lão tổ tông hay là chỗ của sư phụ, sinh hoạt đều dị thường thú vị, hần còn có thể làm chút nghiên cứu, nhưng mà, sau khi hần phát hiện sư phụ của hần thăm mền lão tổ tông của hần vào một ngày đẹp trời nào đó, thì cuộc sống bi thảm của hần bắt đầu, cái này còn chưa tính, vì sự an toàn của mạng sống, hần không thể không cố gắng ăn để tăng cân, biến mình thành một con chim đuôi dài béo ụt ịt...

Chim đuôi dài là một loại ma thú cấp 1, có một bộ lông dài xinh đẹp nhưng lại không có chút lực công kích nào, hơn nữa, một khi có người nuôi nấng chúng nó thì chúng nó sẽ nghỉ bay, là ma thú dụ ngoạn nhất.

Sáng sớm hôm sau, Lâm Tái hoạt động thân thể của mình rồi đi theo Lục Vũ vào nhà bếp, nhìn thấy một đồng rau dưa trước mặt Lục Vũ liền nhú mày, hần cười tủm tỉm mà lấy ra một cái thùng lớn từ không gian giới chỉ.

“Đây là cái gì?” Lục Vũ hỏi, nếu không phải mình sợ đối phương hoài nghi, hần thật sự rất muốn lấy ra một thùng mì ăn liền, trực tiếp nấu cho đối phương ăn mà không cần phải ở chỗ này suy nghĩ nấu món gì!

“Tủ lạnh a!” Lâm Tái mở miệng.

“Tủ lạnh?” Lục Vũ ghen hòng nhìn trần trời.

Lâm Tái hi hi cười hai tiếng, lập tức mở cái thùng kia ra kia, nhất thời một cảm giác lạnh lẽo truyền đến, khiến cho Lục Vũ nhìn không được lui về sau một bước.

Cái thùng này, đúng là tủ lạnh, bởi vì bên trong truyền đến dao động của băng hệ ma pháp, mà trong đó, chính là một đồng thịt thượng vàng hạ cám.

Ma pháp thật thần kỳ, Lục Vũ nhìn không được liền muốn muốn nghiên cứu một chút, bất quá, hần nhanh chóng ngăn chặn ý nghĩ này lại, nhưng vẫn cảm thấy tò mò với mấy thứ trong tủ lạnh: “Người... Bỏ thịt vào?” Không phải nói chỉ có thức ăn chay thôi sao? Không phải nói mỗi lần hần bị giam đều phải giảm béo sao? Rốt cuộc là chuyện gì vậy?

“Đúng vậy, người xem, lão tổ tông hần không ăn thịt, nhưng ta muốn ăn, lúc hần có mặt ta không dám ăn, hiện tại sao... Hi hi.” Lâm Tái cười đến mức thịt béo trên mặt run lên, cho dù Bizani có mặt, ngoại trừ ăn cơm cùng Bizani thì sẽ lên găm mấy khối thịt khô, hiện tại không cần phải lên lút như vậy nữa!

Đáng tiếc, những thức ăn mỹ vị bên ngoài bỏ vào tủ lạnh vài ngày, hương vị sẽ giảm xuống không ít, nếu không hần khẳng định sẽ chuẩn bị thêm vài cái tủ lạnh!

“Vậy, buổi sáng làm cháo thịt nha?” Lục Vũ chần chờ mở miệng, trù nghệ của hần... Thật là không thể gặp người a.

“Được a!” Lâm Tái lập tức đồng ý, có người nấu cơm cho hần thì tốt rồi, hần thật sự không có kén ăn, dù sao ý định ban đầu của hần chỉ là, khi vong linh nấu ăn hần sẽ bỏ vào một chút thịt mà thôi. Hơn nữa, lúc Lục Vũ nấu ăn rốt cuộc đã bỏ cái gì vào thức ăn, khiến hần vô cùng tò mò.

Nấu cháo xong, liền bỏ thịt băm và rau củ cắt nhỏ vào, rồi bỏ thêm một chút muối, hương vị cũng không tồi nha, Lục Vũ cũng không nếm bột ngọt, cất bột ngọt trong một cái bình thủy tinh. Sau khi suy nghĩ một chút, Lục Vũ chiên thịt và chuẩn bị salad ăn kèm, cuối cùng lấy ra một chai tương ớt.

“Đây là cái gì vậy? Có thể ăn sao? Thơm quá!” Lâm Tái nhìn thấy chai tương ớt liền mở to hai mắt, loại chất lỏng màu đỏ này là gì vậy? Chẳng lẽ là một loại được tề không biết tên?

“Đây là tương ớt.” Lục Vũ trả lời, chai tương ớt này có vị gà rất ngon và đặc biệt là không quá cay, hần rất thích.

“Tương ớt?” Lâm Tái nhìn ra được đây là thứ có thể ăn, liền dùng ngón tay quẹt một chút đưa lên miệng, lập tức sắc mặt đại biến — đây thật sự không phải là độc được mà là đồ ăn sao?

Lục Vũ cũng sắc mặt đại biến — Lâm Tái không có rửa tay liền chấm vào tương ớt... Chai tương ớt này đã bị hủy rồi!

“Đây rốt cuộc là cái gì vậy?” Lâm Tái há to miệng hỏi, hần đã từng ăn không ít được tề có hương vị cổ quái, nhưng thứ này quá mức kích thích a!

“Hương vị của nó rất ngon, người thử vài lần sẽ biết... Bây giờ ta sẽ đem nó tặng cho người.” Lục Vũ cười tủm tỉm.

“Vậy ta sẽ ăn thử vài lần, ngay cả cái chai cũng rất khác biệt.” Lâm Tái mở miệng, ngày hôm qua hần đã phát hiện vong linh pháp sư đối diện đặc biệt yêu sạch sẽ, đồ ăn đồ dùng đều hạn không thể rửa một trăm tám mươi lần, cho nên hiện tại cho hần một chai... Ách, tương ớt, cũng là chuyện nằm trong dự kiến.

Bất quá, người tên Hughes này, rốt cuộc tại sao có thể lấy ra nhiều đồ vật cổ quái như vậy? Trước khi phát động cấm thuật, hình như hần cũng không có yêu sạch sẽ như vậy a...

Ăn điểm tâm xong, Lục Vũ bắt đầu cùng đối phương thương lượng: “Người đừng đưa cho ta tinh hạch cấp 2 nữa, người có thể cho ta hai mươi viên tinh hạch cấp 1 không?”

“Tại sao? Tinh hạch cấp 1, trên người ta căn bản là không có!” Lâm Tái trực tiếp trả lời.

“Người có thể đi ra ngoài không?” Lục Vũ lại hỏi.

“Cha ta bắt ta ở chỗ này rèn luyện một tháng... Cho nên ta không thể ra ngoài, nếu người thật sự thích tinh hạch cấp 1, sau này người có thể ra ngoài đổi mà, nếu gặp được thương đội lớn, một viên tinh hạch cấp 2 có lẽ bọn họ sẽ nguyện ý lấy hai mươi hai viên tinh hạch cấp 1 để đổi đó.” Lâm Tái mở miệng, sau khi ăn hết đĩa thịt chiên chấm với tương ớt, thì cảm giác hương vị không còn khủng bố như lần đầu nữa. Hần quả nhiên bị được tề tàn phá, khẩu vị khác hần với thường nhân sao?

Lục Vũ lập tức gạt đầu, đó cũng là một biện pháp không tồi.

Trong tháp ma pháp vô cùng an tĩnh, đối với Lục Vũ mà nói, ở trong này có thể học tập tri thức, tên mập mập kia cũng không tiếp tục đùa giỡn hần nữa, cảm giác rất tốt, nhưng sau khi hần thu thập được mười viên tinh hạch cấp 2, hần rốt cục nhớ tới, hần có thể lấy tinh hạch giao dịch cùng người khác mà.

Ngay từ đầu xuyên qua, Lục Vũ có một loại cảm giác không thực, đối với âm thanh thông báo nhận chủ của Hệ thống vị diện giao dịch cũng có cảm giác không thực, sau đó, hần liền gặp được Khương Đào, sau đó lại mặc danh kỳ diệu*, tất cả sự chú ý của hần đều tập trung trên Trái đất...

*Mặc danh kỳ diệu: không hiểu ra sao cả, không sao nói rõ được, quái lạ.

Lâu như vậy, trong tay Lục Vũ không có vật gì có thể giao dịch, bên cạnh đó, Khurong Đào còn nói các tiền bối trong Hệ thống vị diện giao dịch không hề có phản ứng với hắn, cho nên Lục Vũ chậm rãi quên rằng mình có thể tìm người khác giao dịch, mà hiện tại, Lục Vũ nhìn mười viên tinh hạch cấp 2 sáng long lanh bên cạnh, đột nhiên nhớ lại chuyện này.

Nhấn vào nút (Người xa lạ) trong Hệ thống vị diện, hiện tại số người có mặt trong Hệ thống vị diện giao dịch không tới một phần mười, Lục Vũ xem qua một lượt, đột nhiên nhìn thấy một dãy số có chút quen mắt, dãy số này, chính là người gửi bán áo choàng chống bụi mà trước kia hắn rất thích.

Cái áo choàng chống bụi kia là một sản phẩm của luyện kim thuật, vị diện mà đối phương đang ở cho dù không có tu chân phỏng chừng cũng có ma pháp, lúc này, Lục Vũ nhìn cấp bậc vị diện của đối phương một chút, là vị diện trung cấp.

Nghĩ nghĩ, Lục Vũ che giấu dung mạo, sau đó phát ra yêu cầu trò chuyện với đối phương.

Vốn tưởng rằng phải chờ đợi một lát, đối phương mới có thể chấp nhận, nhưng Lục Vũ không ngờ, sau khi hắn vừa phát ra lời yêu cầu trò chuyện thì đối phương liền chấp nhận ngay, sau đó, trên màn hình xuất hiện một bóng người mờ mờ, đồng thời, một giọng nói vang lên: “Đại nhân! Ta có thể giúp gì cho người?”

Đối phương nhiệt tình khiến cho Lục Vũ ngẩn người, lập tức nhớ tới bản thân đang ở vị diện cao cấp, có lẽ vì vậy đối phương mới vô cùng nhiệt tình với hắn đi?

“Ta muốn trao đổi cái áo choàng chống bụi của người.”

“Đại nhân muốn cái áo choàng chống bụi kia sao? Muốn bao nhiêu?” Đối phương lập tức mở miệng, lại nói: “Cái áo choàng này còn có bản nâng cấp, đại nhân có muốn không?”

“Ta chỉ muốn một bộ...” Lục Vũ càng nghĩ càng cảm thấy không được bình thường: “Tại sao người lại nhiệt tình với ta như vậy?” Thái độ của đối phương, rõ ràng không phải đối đãi với một người xa lạ, lại càng không giống như một người vừa mới nhận được Hệ thống vị diện... Không phải Khurong Đào nói hắn yêu cầu trò chuyện cùng người khác thậm chí có vài người trực tiếp từ chối nữa mà?

“Người... Chủ nhân Hệ thống vị diện giao dịch Số 1 đối người rồi sao?” Đối phương đột nhiên lớn tiếng mở miệng, cho dù chỉ có thể nhìn thấy một bóng đen, Lục Vũ cũng có thể nhìn ra người nọ đang kích động, này, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 19: Trên Trời Rơi Xuống Bánh Nhân Thịt

“Hệ thống vị diện giao dịch Số 1 có gì đặc biệt sao?” Lục Vũ mở miệng hỏi, rốt cuộc chủ nhân tiền nhiệm của Hệ thống vị diện giao dịch Số 1 là người như thế nào?

“Người không biết gì sao...” Người nọ đột nhiên giải trừ ẩn thân, sau đó, một nam nhân trung niên xuất hiện trên màn hình, tuy người nọ thoạt nhìn tuổi không nhỏ, nhưng nếu Lục Vũ phải dùng từ ngữ để hình dung đối phương, Lục Vũ sẽ nghĩ đến mấy từ, đó là anh tuấn tiêu sái phong lưu phóng khoáng, bất quá làn da đối phương quá mức trắng nõn, chẳng lẽ là vì hàng năm đều phải mặc áo choàng chống cự bão cát sao?

Lục Vũ nghĩ nghĩ, cũng giải trừ ẩn thân: “Ta có được Hệ thống vị diện giao dịch này còn chưa tới hai tháng, nên cái gì cũng không biết...” Chủ nhân tiền nhiệm của Hệ thống vị diện giao dịch không có để lại cái gì cả, ngay cả điểm năng lượng cũng chỉ còn lại một chút... Thương nhân vị diện mà hắn tiếp xúc gần đây, cũng chỉ có một mình Khurong Đào mà thôi.

“Ta có thể nhìn ra được, nếu người biết điều đó, cũng sẽ không để mắt đến áo choàng của ta.” Nam nhân trung niên kia cười cười, lộ ra hai cái răng nanh bén nhọn, “Hệ thống vị diện giao dịch, có thể câu thông các vị diện, nhưng khi thành thần, đừng nói là dựa vào ngoại vật để câu thông các vị diện, ngay cả bản thân cũng có thể trực tiếp xuyên qua các vị diện! Nếu ta đoán không lầm, chủ nhân tiền nhiệm của Số 1, đã thành thần!”

“Thành thần sao?” Lục Vũ kinh ngạc mở miệng, thành thần mà đối phương đang đề cập, hiển nhiên không phải cùng một cấp bậc với pháp thần trên Eyal đại lục, mà có thể xuyên qua các vị diện... Chẳng lẽ hắn còn có thể trở lại Trái đất sao?

“Đúng vậy, chính là thành thần, một ngàn năm trước ta có được Hệ thống vị diện giao dịch, thương nhân vị diện Số 1 đã vô cùng cường đại sắp tiếp cận đến thân, vận khí của hắn thật sự rất tốt, hắn có được Hệ thống vị diện tu chân cao cấp... Hiện tại hắn là người cũng đang tu chân phải không?” Trong mắt nam nhân trung niên kia hiện lên một tia ghen tị, nơi hắn ở chỉ là vị diện trung cấp, cho dù hai ngàn năm qua hắn rất cố gắng thu thập tài nguyên, nhưng thành thần cũng chỉ là hy vọng xa vời mà thôi.

Bất quá, cuộc sống của hắn rất vui vẻ thoải mái, coi như cũng đáng!

“Ta không có tu chân.” Lục Vũ mở miệng, cũng không nói ra tình huống thật sự của mình.

Chủ nhân tiền nhiệm của Số 1 có được Hệ thống vị diện tu chân, nhưng hiện tại hắn đang ở trong một vị diện chỉ có ma pháp mà thôi, chẳng lẽ Hệ thống vị diện giao dịch xuyên qua vị diện để tới nơi này?

“Tư chất của ngươi không tốt sao?” Nam nhân trung niên kia mở miệng hỏi, nghĩ nghĩ, quyết định kết giao với Lục Vũ, dù sao hắn cũng rất muốn tới nguyên ở vị diện cao cấp.

Lục Vũ gật gù, nghĩ đến bản thân cả đời sẽ không thể tiến lên trên con đường ma pháp, lại nói: “Ta có một chút vấn đề, không thể tiếp tục tu luyện.”

Nam nhân trung niên kia nghe Lục Vũ nói xong, cũng không có bất ngờ lắm: “Chuyện này cũng không là gì, vận khí của ngươi tốt quá! Chỉ cần ăn Tái Sinh Đan, cho dù là người tứ chi không đầy đủ, cũng có thể trở thành thiên tài tu chân, hơn nữa người kia để lại vài thứ... Tu chân đều chú trọng cơ duyên đi? Có được Hệ thống vị diện giao dịch Số 1, chính là cơ duyên lớn nhất của ngươi!” Thật ra, cũng là cơ duyên của hắn nhỉ? Thăng nhóc kia tìm thấy hắn, đó chính là cơ duyên của hắn, hắn sẽ khiến cho thăng nhóc này phải nợ ân tình của hắn.

“Tái Sinh Đan là cái gì? Bên trong Hệ thống vị diện giao dịch này không có gì hết.” Lục Vũ kinh ngạc hỏi han.

“Khi ngươi nhận được Hệ thống giao dịch, ngươi có thấy thứ gì quý giá đang gửi bán không?” Người đối diện mở miệng, chỉ cần nghĩ tới mấy món bảo bối kia, hắn đã cảm thấy hai mắt của mình đỏ lên! Hắn tích góp gần hai ngàn năm, gia sản cũng không được bao nhiêu, nhưng đối phương không tốn một chút sức lực mà có được...

Lục Vũ nghe vậy, lập tức tìm kiếm khắp hệ thống giao dịch, trong này có rất nhiều đồ vật quý giá, trước đó hắn chỉ chuyên môn tìm kiếm những vật phẩm có thể sử dụng được, nhưng lúc này hắn đang tìm kiếm vật phẩm quý giá nhất.

Trong những vật phẩm quý giá kia, đắt nhất chính là một miếng ngọc giản, bên ngoài chỉ ghi bốn chữ (Bí tịch tu chân), giá của món này chính là vô số con số 0, vật phẩm thứ hai, chính là một lọ Tái Sinh Đan, mà vật phẩm thứ ba, chính là một chiếc nhẫn trữ vật có phong cách cổ xưa.

Ba món này chính là vật phẩm có giá cao nhất trong hệ thống giao dịch, giá cả của món thứ tư kém rất xa, theo Lục Vũ thấy, không ai có khả năng mua được ba món này.

Mấy thứ này, chính mình cả đời cũng mua không nổi đi? Lục Vũ thuận tay bấm vào Tái Sinh Đan, phát hiện mặt trên không có lời giới thiệu gì cả... Không phải! Ánh mắt Lục Vũ nhìn xuống cái nút phía dưới — Hủy bỏ giao dịch. Hủy bỏ giao dịch là sao?

“Ngươi đã thấy chưa?” Nam nhân trung niên kia mở miệng lần nữa.

“Ba món kia...” Lục Vũ đã từng xem qua những vật phẩm khác, trên mỗi món đều có giới thiệu tỉ mỉ và niêm yết giá cả, phía dưới còn biểu hiện tin tức của chủ nhân vật phẩm, nhưng ba món trước mặt hoàn toàn khác biệt! Phía dưới chỉ có một cái nút “Hủy bỏ giao dịch” mà không có gì khác.

“Chủ nhân tiền nhiệm, vào một năm trước đã gửi bán ba món đồ này trong hệ thống giao dịch, có vô số người đổ mắt thèm thuồng, nhưng không ai có nhiều điểm năng lượng như vậy... Có thể thấy, hắn niêm yết giá cao như vậy chính là vì để lại cho người sau.” Đối với người thành thần mà nói, mấy thứ này đã không còn tác dụng nữa, nghe nói mấy thương nhân vị diện có giao hảo với người họ đều được chỗ tốt... Còn hắn trở thành thương nhân vị diện quá muộn nên không có cơ hội giao tình với người họ, bất quá bây giờ có thể giao hảo với thăng nhóc này không phải sao?

“Mấy thứ kia, là cho ta sao?” Ánh mắt Lục Vũ lấp lánh ánh sao, đó đều là bảo bối a! Mấy hôm trước hắn còn thèm thuồng nhìn trang sức trên người Lâm Tái, bây giờ bản thân mình cũng có... Hơn nữa, trong ba món này, hắn rất muốn tu chân công pháp a!

“Đương nhiên, hiện tại có lẽ ngươi đang nóng lòng tìm hiểu về chúng đi? Ta sẽ không quấy rầy ngươi nữa.” Nam nhân trung niên kia cười cười mở miệng.

Sau khi đóng cửa sổ trò chuyện, trước tiên Lục Vũ hủy bỏ giao dịch cả ba món.

Món thứ nhất, miếng ngọc giản tu chân công pháp thoát nhìn bình thường không có gì lạ, mà sau khi Lục Vũ dùng tinh thần lực xem xét một chút, lại bị lượng tri thức khổng lồ bên trong làm cho đầu óc choáng váng.

Món thứ hai, chính là một lọ linh đan nhỏ cỡ một bàn tay, Lục Vũ mở ra, liền nhìn thấy hai viên đan nho nhỏ bên trong, hai viên đan này không mùi, thoát nhìn cũng bình thường không có gì lạ, thật sự chính là Tái Sinh Đan thần kỳ mà nam nhân trung niên kia nói sao?

Nghĩ nghĩ, Lục Vũ kiểm chế tâm tình kích động, lại cầm lên chiếc nhẫn trữ vật kia. Nhưng tinh thần lực của hắn hoàn toàn không thể tới gần chiếc nhẫn này, sau khi suy nghĩ một hồi, có lẽ phải dùng máu nhận chủ, chuyện này hắn cũng biết một chút.

Khi máu Lục Vũ tiếp xúc với chiếc nhẫn kia, một chút phản ứng cũng không có, Lục Vũ lại giằng co một hồi lâu nhưng vẫn không có phản ứng, hắn đành phải quay đầu lại nhìn miếng ngọc giản kia.

Lúc mới đầu, nhìn thấy một miếng ngọc giản như vậy, Lục Vũ cho rằng bên trong chỉ có một quyển tu chân công pháp, nhưng vừa rồi tiếp thu được lượng tin tức khổng lồ kia, nói cho hắn biết bên trong không chỉ có một quyển công pháp mà thôi, hiện giờ hắn chậm rãi đem tinh thần lực của mình tiến nhập vào ngọc giản, chậm rãi xem xét nội dung bên trong, quả nhiên chứng thực được chuyện này.

Bên trong ngọc giản có rất nhiều công pháp thượng vàng hạ cám, trong đó có hai bộ được đặc biệt đánh dấu, những cái khác có lẽ là chủ nhân tiền nhiệm vô tình gặp được liền tiện tay bỏ vào ngọc giản, mặt khác, Lục Vũ còn thấy được một đoạn tin tức mà chủ nhân tiền nhiệm để lại.

Tin tức được ghi lại bằng tinh thần lực, không có văn tự nhưng Lục Vũ lại có thể xem hiểu, đại khái chính là: Người xem được cái ngọc giản này, coi như là nửa đồ đệ của ta, ta để lại một ít đồ vật, chỉ cần người tận dụng thật tốt, mấy trăm mấy ngàn năm sau sẽ có thể thành thần, đến lúc đó chúng ta tái kiến. Về phần tu luyện, ta đề nghị người nên tu luyện hai bản công pháp mà ta đã đánh dấu, dù sao chỉ cần ăn Tái Sinh Đan thì tư chất của người trở nên rất tốt, cuối cùng, chỉ khi tu luyện tới cảnh giới Trúc Cơ mới có thể mở ra nhãn trữ vật, cổ lên!

Một đoạn tin tức như vậy, thật ngắn gọn thật dễ hiểu, càng khiến cho Lục Vũ kích động hơn!

Tu chân, trường sinh, mạnh mẽ... Dù loại suy nghĩ đảo quanh trong đầu Lục Vũ, hấn hấn không thể lập tức bắt đầu tu luyện, nhưng nghĩ đến vị trí và hoàn cảnh hiện giờ của hấn, rồi lại nhớ tới ‘mấy trăm mấy ngàn năm’ trong đoạn tin tức, hấn liền yên tĩnh trở lại.

Rất rõ ràng, tu chân không phải là chuyện một sớm một chiều, với tình huống hiện tại của hấn, cũng không thích hợp tu luyện.

Suy nghĩ trong chốc lát, Lục Vũ lại nhìn về phía màn hình, sau đó gửi yêu cầu trò chuyện cho nam nhân trung niên kia.

“Xin chào, ta là Lục Vũ, xin hỏi người tên gì?” Lục Vũ thật sự vô cùng cảm kích đối phương, nếu không có nam nhân trung niên này nói cho hấn, sao hấn có thể chú ý đến những vật phẩm tuyệt đối không mua nổi chứ?

“Xin chào, ta là Huyết Ma.” Nam nhân trung niên kia nghe thấy mỉm cười, “Chúng tộc của ta dựa vào máu mà sống.”

Quý hút máu? Lục Vũ ngẩn người, rồi nở nụ cười với đối phương: “Chúng ta thêm bạn tốt đi, sau này có gì đó cũng có thể giao dịch.”

“Đương nhiên!” Huyết Ma tạo nhã cười cười, sống mấy ngàn năm, hấn đã trở thành một cường giả đứng đầu thế giới, trong tay hấn còn có Hệ thống vị diện giao dịch, đồ vật có thể lọt vào mắt hấn cũng không nhiều lắm, nhưng hấn tin rằng thẳng thóc đối diện sẽ không làm cho hấn thất vọng!

“Đúng rồi, ta muốn trao đổi một bộ áo choàng chống bụi của người, có thể dùng cái này không?” Lục Vũ lấy ra tất cả mười viên tinh hạch cấp 2 của mình, mở miệng.

“Không cần, lần đầu gặp mặt, ta sẽ tặng cho người một bộ!” Huyết Ma mở miệng, lấy ra bộ đồ mà mình đã chuẩn bị sẵn: “Đây cũng không phải là bộ mà ta đã gửi bán trong hệ thống giao dịch, mà là ta tự tay luyện chế, ngoại trừ có thể ngăn chặn bụi bẩn bên ngoài, còn có thể ngăn cách tinh thần lực và tạo ra lực phòng hộ nhất định.”

“Cám ơn, nhưng ta cũng muốn cho người một chút lễ vật.” Lục Vũ cười cười mở miệng, sau đó đặt mười viên tinh hạch cấp 2 lên khay ảo, tiến hành giao dịch với đối phương.

Hấn biết đồ vật trong tay mình không đáng giá bao nhiêu tiền, nhưng bây giờ hấn vô cùng cảm kích đối phương, muốn tặng cho đối phương một ít lễ vật... Đương nhiên, hấn cũng muốn biết những viên tinh hạch này có giá trị hay không.

Bộ áo choàng kia tuy gọi là áo choàng, nhưng thật ra chính là quần áo, giày và bao tay, Lục Vũ vừa nhìn thấy liền thích mê, mặt khác, Huyết Ma cũng lấy được mười viên tinh hạch cấp 2.

“Đây là, yêu đan của yêu thú cấp thấp? Không phải, hình như là linh hạch do linh thú cấp thấp ngưng tụ...” Huyết Ma nhìn đồ vật trong tay mà dị thường kinh ngạc.

“Sao vậy?” Lục Vũ hỏi thăm.

“Chỗ người còn mấy thứ này không? Thứ này đối với ta có tác dụng không lớn, nhưng ta biết có một tên rất cần.” Linh hạch có thể bổ sung năng lượng khi năng lượng trong cơ thể hao hết, nhưng đối với hấn mà nói, linh hạch cấp thấp có tác dụng không lớn, ngược lại là tên số 97 kia, cần nuốt để tăng trưởng thực lực, hấn là rất thích vật như vậy đi?

“Hiện tại ta chỉ có nhiều đây thôi, nhưng sau này hấn là sẽ có rất nhiều! Đến lúc đó ta sẽ tìm người.” Lục Vũ cười mở miệng, thu hoạch ngày hôm nay của mình, nhiều hơn so với tưởng tượng!

Hấn sẽ ngày càng lớn mạnh? Nếu hấn thành thần, có thể xuyên qua vị diện mà trở lại Trái đất không?

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Bizani Trở Về

Sau khi kết thúc trò chuyện với Huyết Ma, Lục Vũ nhìn đồng hồ Khương Đào cho hấn, trời đã tối rồi sao, nhưng hiện giờ hấn đã bị bánh nhân thịt từ trên trời rơi xuống đánh choáng váng, nhất định là hưng phấn không ngủ được.

Lúc này, Khương Đào và Hughes dĩ nhiên không ở, Lục Vũ nghĩ nghĩ, lần thứ hai đem tinh thần lực tiến vào miếng ngọc giản kia, sau đó xem những thông tin và công pháp kia.

Tu chân, chính là hấp thu linh khí trong thiên địa vào thân thể của mình, sau đó trải qua chuyển hóa mà trở thành lực lượng tự thân, chia làm bảy cấp bậc: Luyện Khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Nguyên Anh, Phân Thần, Hợp Thể, Đại Thừa, nhưng tu chân giả Luyện Khí kỳ còn chưa được coi là tu chân giả chân chính, bởi vậy rất nhiều người cho rằng, thật ra chỉ có sáu cấp bậc, mỗi cấp bậc lại chia làm mười giai, tu chân giả đạt tới Đại Thừa thập giai, chỉ cần tiến thêm một bước nữa chính là độ kiếp phi thăng!

Khả năng của tu chân giả, chính là sâu không thấy đáy, bên trong miếng ngọc giản này cũng không có văn tự gì cả, vị diện khác nhau nên ngôn ngữ cũng khác nhau, nhưng khi tinh thần lực Lục Vũ tiến vào, thì những thông tin mà hắn muốn biết đều tự động xuất hiện.

Nửa sư phụ của hắn tự xưng là Âm Dương Tán Nhân, là một người đại trí tuệ đại nghị lực, cùng lúc tu luyện hai loại công pháp âm dương nhưng không nỗ lực tan xác mà chết, ngược lại còn dung hòa hai loại công pháp này với nhau. Đương nhiên, cũng chính vì vậy, thời gian phi thăng của hắn bị kéo dài, ước chừng qua mấy ngàn năm mới có thể phi thăng.

Đồng thời tu luyện hai loại công pháp hoàn toàn khác nhau, tuy thời gian tu luyện sẽ bị kéo dài, nhưng cũng không phải không có lợi, ít nhất, so với tu chân giả hay pháp bảo cùng cấp bậc, thì Âm Dương Tán Nhân chính là thiên hạ vô địch. Mà hai quyền công pháp Âm Dương Tán Nhân đề nghị Lục Vũ tu luyện, chính là hai loại công pháp mà hắn đã tu luyện.

Một loại là Thuần Dương công pháp 《Thiên Dương bí quyết》, một loại là Thuần Âm công pháp 《Thiên Âm bí quyết》, dựa theo thông tin Âm Dương Tán Nhân để lại, sau khi ăn Tái Sinh Đan, nếu chỉ tu luyện một loại công pháp, trong vòng một ngàn năm hắn là có thể phi thăng, nhưng nếu tu luyện hai loại công pháp, thì trong vòng vạn năm mới có thể phi thăng.

Lục Vũ cẩn thận xem xét thông tin Âm Dương Tán Nhân để lại, không khỏi hít sâu một hơi, song song tu luyện hai loại công pháp, hậu kỳ sẽ nhận được lợi ích vô cùng lớn, nhưng lợi ích càng lớn thì mạo hiểm càng lớn, tu luyện hai loại công pháp sẽ mạo hiểm hơn tu luyện một loại công pháp, tốc độ tu luyện cũng chậm hơn gấp bội!

Lục Vũ rất rõ ràng, muốn đứng ở chỗ cao nhất, thì phải biết lựa chọn, hắn đã từng muốn chết một lần rồi, hiện tại tương lai tốt đẹp đang chờ hắn, hắn sẽ không muốn chết nữa. Hơn nữa, cha mẹ và người thân còn ở trên Trái đất... Nếu hắn có thể mau chóng tu luyện thành công... Tuy rất xa vời, nhưng vẫn còn hy vọng có thể tái kiến cha mẹ và chị, không phải sao?

Nghĩ như vậy, Lục Vũ lại lấy ra hai quyển công pháp.

Sau khi xuyên qua, Lục Vũ đã đọc qua rất nhiều sách ma pháp, cái gọi là ma pháp, chính là lợi dụng tinh thần lực của mình dẫn dắt linh lực trong không khí tiến hành công kích, mà tu luyện một thời gian dài, trong thân thể ma pháp sư sẽ hàm chứa các loại thuộc tính linh lực, tu chân thì hoàn toàn ngược lại, hút toàn bộ linh lực trong không khí vào thân thể của mình, sau đó luyện hóa cho bản thân sử dụng.

“Trách không được Khương Đào luôn nhớ thương tu chân...” Sau khi Lục Vũ xem qua giới thiệu về tu chân, thật tình cảm thấy ma pháp so với tu chân kém cỏi hơn rất nhiều.

Mặc kệ ma pháp có lực công kích cường đại cỡ nào, rốt cuộc vẫn phải mượn ngoại lực, lợi dụng nguyên tố ma pháp trong không khí, cho nên thân thể ma pháp sư gầy yếu, một khi có cấm chế ma pháp nào đó tấn công, còn không đỡ nổi một kích.

Tu chân thì khác, tu luyện của tu chân chính là tự thân, tuy cũng có dựa vào pháp bảo, nhưng tổ chất thân thể vẫn rất tốt, mạnh hơn ma pháp sư nhiều lắm.

Lục Vũ là một nam nhân, sau khi có giác ngộ và tính toán như vậy, liền chọn học tập 《Thiên Dương bí quyết》.

Thiên Dương bí quyết tu luyện linh lực... Lục Vũ cảm thấy, ngược lại có chút tương tự với quang minh ma pháp trên Eyal đại lục. Thiên Dương bí quyết cùng Thiên Âm bí quyết là một dương một âm, có lẽ có chút tương tự với quang minh ma pháp và hắc ám ma pháp đi? Thấy tình hình như vậy, Lục Vũ lại chần chờ — nếu hắn tu luyện Thuần Dương bí quyết, bản thân lại có trụ cột của hắc ám ma pháp, sẽ không xảy ra vấn đề gì chứ?

Chần chờ trong chốc lát, cuối cùng Lục Vũ cũng buông xuống ngọc giản trong tay, quyết định sau khi mình ăn Tái Sinh Đan tái tạo lại cơ thể rồi tính tiếp, mà Tái Sinh Đan... Hắn không biết sau khi dùng Tái Sinh Đan sẽ có hậu quả gì không, không dám tùy tiện sử dụng.

Cứ trì hoãn như vậy, trời đã gần sáng, Lục Vũ không thấy Khương Đào xuất hiện, chỉ có thể vội vàng rời khỏi Hệ thống vị diện giao dịch, sau đó đi ra ngoài làm bữa sáng cho Lâm Tái.

“Tiểu mỹ nhân, người còn tương ớt không?” Nhìn thấy Lục Vũ ra khỏi cửa, Lâm Tái lập tức bám theo, không ăn không biết, ăn một lần thì giật mình, nhưng sau khi ăn nhiều lần thì yêu thích hương vị cay cay ngọt ngọt kia, mặc kệ ăn cái gì cũng bồi tương ớt lên, nhưng rốt cuộc tương ớt kia được làm từ cái gì thì hắn không nghiên cứu ra, thậm chí vị thịt bên trong là thịt gì cũng không biết, điều này làm cho hắn cảm thấy vô cùng thất bại.

Nhưng thất bại càng nhiều, hắn càng cảm thấy tò mò về Lục Vũ, rốt cuộc Lục Vũ lấy mấy thứ này từ đâu?

“Ta không còn nữa.” Lục Vũ trực tiếp trả lời, có thể lấy ra một chai, nhưng không thể lấy ra hoài.

“Thật sự rất đáng tiếc! Ta cảm thấy hương vị của tương ớt vô cùng mỹ vị, nhưng rốt cuộc nó được làm như thế nào?” Ánh mắt Lâm Tái xoay tròn, tò mò hỏi han.

Lục Vũ nhủ mầy: “Chỉ là xào ớt với dầu.” Chắc là làm như vậy đi? Tại vì hần chỉ thấy ớt và dầu mà thôi.

Ớt là cái gì vậy? Lâm Tái còn muốn hỏi lại, liền nhìn thấy Lục Vũ bay nhanh vào nhà bếp, còn thuận tay nhốt hần ở ngoài.

Đổ nước vào bột mì khuấy đều, bỏ thêm vài loại rau cải, rồi đổ chúng lên tấm sắt người ta hay dùng để nướng bánh mì, tiếp theo, đặt vài lát thịt lên trên bề mặt bánh vừa chín, rắc thêm một chút muối, hồ tiêu và những gia vị khác. Sau đó, Lục Vũ trực tiếp trang trí rồi bày lên bàn.

Lúc trước, hần sợ Bizani phát hiện ra cái gì đó, nên mới lựa chọn ở lại chỗ này, hiện tại hần muốn tu chân, tiếp tục ở lại chỗ này cũng không thích hợp, một khi đã như vậy, có nên lựa chọn rời đi hay không? Về phần có thể gặp nguy hiểm... Không phải hần có thể trốn vào trong Hệ thống vị diện giao dịch sao? Còn có áo choàng vừa có được ngày hôm qua, nếu nó thật sự thần kỳ như lời Huyết Ma nói, như vậy sự an toàn của hần cũng có thể bảo đảm đi?

Sau khi đem thức ăn đến trước mặt Lâm Tái, Lục Vũ lấy ra một cái khăn ướt tỉ mỉ lau dụng cụ ăn của mình một lượt, mới bắt đầu ăn, về phần tay hần... Hần lúc này còn đang mang bao tay đó!

“Mùi vị thật thơm!” Lâm Tái ăn từng ngụm từng ngụm, Lục Vũ ngồi đối diện hần thì ăn rất từ tốn, đang ăn đến một nửa, hai người đột nhiên cảm thấy ớn lạnh.

“Lâm Tái, không phải ta đã nói rồi sao, ăn thịt không tốt cho sức khỏe của ngươi!” Bizani đột nhiên xuất hiện, sau khi nhìn thấy Lâm Tái, lập tức mở miệng.

“Lão tổ tông, ngay cả thịt cũng không được ăn, ta sống không bằng chết a!” Lâm Tái hô to một tiếng, nhào qua ôm chân Bizani, đương nhiên, mặc kệ là Bizani hay là hần đều rất rõ ràng, hần không thể ôm được.

Quả nhiên, không đợi hần tới gần Bizani, hần đã bị đứng hình giữa đường.

“Ngươi...” Bizani nhìn về phía Lâm Tái: “Ngoại trừ thịt ma thú có nguyên tố ma pháp, thì ăn nhiều thịt sẽ có hại cho ma pháp sư... Ngươi thật sự rất béo.” Bizani đã sống hơn hai trăm năm, nên ăn nên hưởng thụ đã sớm hưởng thụ qua, hiện tại mục tiêu duy nhất chính là trở thành pháp thần mà thôi, dưới tình huống như thế, hần biết nên ăn cái gì mới có lợi cho mình, về phần Lâm Tái... Rõ ràng là một đứa nhỏ đáng yêu, lớn lên rất giống người kia, tại sao càng lớn lại càng béo vậy?

Nếu không phải thấp thoáng còn nhìn thấy hình bóng của người kia, thì Bizani tin mình nhất định sẽ đá văng đối phương ra ngoài từ chỗ cao nhất của tháp ma pháp!

Lâm Tái nghe ra sự buồn bã trong giọng nói của Bizani, không khỏi kinh hãi: “Lão tổ tông, ta cảm thấy rất hạnh phúc với thân thể toàn thịt của mình, nếu không có thân thịt này, ta cũng không muốn sống nữa!” Nếu hần không có một sự phụ mặt than rất dễ ghen tuông, hần nhất định sẽ bảo trì hình dáng hoàn mỹ để Bizani vui vẻ, dù sao trong tất cả con cháu của gia tộc, hần giống với người đã lưu lạc Eyal đại lục với Bizani lúc trước nhất, Bizani khẳng định rất thương yêu hần! Nhưng vừa nghĩ tới bí mật của Rammus mà mình phát hiện khi còn bé, hần cảm thấy mồ hôi lạnh trên người đang túa ra.

Sự phụ mặt than của hần, là không gian pháp thánh xuất quỷ nhập thần cộng thêm nghiên cứu cuồng, sự ghen tuông của hần không phải là người bình thường có thể gánh chịu được, nếu đối phương phát hiện mình rất giống với người mà Bizani luôn tâm tâm niệm niệm... Lâm Tái có thể dự đoán được tương lai của mình rồi. TT^TT

“Cái thân thịt này có gì tốt? Còn có, thuốc giảm béo kia người khác dùng rất hữu hiệu, tại sao ngươi dùng lại không có chút tác dụng nào vậy?” Bizani nghi hoặc hỏi, nếu hần không tận mắt nhìn thấy có rất nhiều người mập mạp sau khi sử dụng liền gầy lại, hần nhất định sẽ cho rằng được sư kia bán thuốc giả kém chất lượng!

Bởi vì ta cũng là được sư... Lâm Tái ngâm miệng không nói gì, thật ra hần mang theo một thân thịt béo cũng rất mệt chứ bộ!

“Mặc kệ thế nào... Sau này sẽ không cho ngươi ăn thịt nữa.” Bizani mở miệng, không nhìn Lục Vũ một cái, liền biến mất tại chỗ.

Lâm Tái bị phần nhìn thoáng qua miếng thịt trên bàn, cảm thấy sau này mình phải ăn cơm nhanh lên mới được. Aizz, trong nhà thì có một người cha cứ mỗi lần nhìn thấy liền thờ dài, mẹ kế cả ngày muốn nịnh bợ hần, em trai em gái không thích hần coi hần là cái đinh trong mắt, bên ngoài thì có một vị sư phụ ép buộc hần làm gián điệp và một lão tổ tông suốt ngày bắt hần giảm béo... Sao hần khổ quá vậy nè?

Lục Vũ ngồi ở một bên nhìn Lâm Tái khóc lóc om sòm lẫn lộn chết sống không chịu giảm béo, không khỏi trợn mắt há hốc mồm. Hần trước đây, bởi vì mập mạp nên ăn cái gì cũng cảm thấy mập? Không biết tên Lâm Tái này rốt cuộc tại sao không chịu giảm béo...

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Rời Khỏi Tháp Ma Pháp

Bizani đã trở lại, bởi vì lo sợ vị pháp thánh xuất quỷ nhập thần này phát hiện bí mật của mình, Lục Vũ không dám tiến vào Hệ thống vị diện giao dịch nữa.

Cảm giác có được kho báu nhưng lại không thể đụng vào, rất bức rứt nha, Lục Vũ thời thời khắc khắc đều nhớ mong hai quyền tu chân công pháp cùng với Tái Sinh Đan, cảm thấy mỗi giây mỗi phút đều là dày vò, nhưng cố tình lại không có cơ hội rời đi.

Đứng trong thư phòng rộng lớn sáng ngời nhìn ra bên ngoài, có thể nhìn thấy toàn bộ thành Kerr rực rỡ hân hoan trong mười ngày ngắn ngủi, mà thời gian này, những ma pháp sư luôn tu sửa nhà cửa và quét tước đường phố đã không còn thấy nữa.

“Lâm Tái, thành Kerr được trùng tu để nghênh đón đại nhân vật nào vậy?” Lục Vũ đột nhiên nhớ tới việc này, hỏi thăm.

Lâm Tái lười biếng ghé vào trên bàn: “Là một áo bào trắng pháp sư của Ma sư pháp công hội.”

“Áo bào trắng pháp sư? Đó là cái gì?” Lục Vũ nhều mày hỏi.

“Ngay cả áo bào trắng pháp sư người cũng không biết?” Lâm Tái khinh bỉ liếc mắt một cái nhìn Lục Vũ, sau đó lại càng thêm nghi ngờ, rồi giải thích: “Áo bào trắng pháp sư là người có thiên phú trắc tuyệt được Ma sư pháp công hội bồi dưỡng từ nhỏ, cũng là người trung thành một trăm phần trăm với ma pháp nghiệp đoàn.”

“Áo bào trắng pháp sư lần này tới đây rất cường đại phải không?” Lục Vũ hỏi.

“Không mạnh lắm, nhưng cũng là trung cấp ma pháp sư, bất quá người nọ là con gái của trưởng lão Ma sư pháp công hội.” Lâm Tái chậm chạp trả lời, “Nghe nói ngày mai bọn họ sẽ đến đây, đi cùng Đại tiểu thư kia còn có hai ma pháp sư cấp 9.” Mỗi lần có chuyện như vậy phát sinh, cha hắn sẽ đem hắn phóng tới chỗ Bizani, sau đó em trai em gái của hắn sẽ được lên sân khấu, lần này dĩ nhiên cũng giống vậy.

Ma pháp sư cấp 9! Tuy rằng hiện tại Lục Vũ đang ở cùng một chỗ với pháp thánh, nhưng sự cường đại của ma pháp sư cấp 9 hắn vẫn rất rõ ràng, hai cao cấp ma pháp sư cấp 9 và một trung cấp ma pháp sư sẽ đến đây, hình như còn đảm đương chức trách bảo hộ nữa... Quả nhiên quyền thế ở đâu cũng rất quan trọng.

Thời điểm Lục Vũ đang kinh ngạc, đột nhiên phát hiện bên cạnh mình nhiều thêm một người, một giây sau đó, Bizani cũng xuất hiện trong thư phòng.

Trên người Bizani vẫn dày đặc hắc vụ như thường lệ, khẩu khí rất không tốt: “Rammus, tại sao người lại đến đây?” Nếu lần trước Rammus không lắm miệng, Hughes cũng sẽ không có nhiều phiền toái như bây giờ.

“Thế nào, ta không thể tới sao?” Người được xưng là Rammus có một khuôn mặt than, lãnh đạm mở miệng, hắn thoát nhìn bất quá cũng chỉ hai mươi mấy tuổi, vô cùng anh tuấn, nhưng Lục Vũ có cảm giác không thể nhìn thẳng đối phương.

Rammus, là không gian pháp thánh của thành Kerr, cũng là người nói ra tin tức của hắn...

“Hừ!” Tuy rằng Bizani cảm thấy rất bất mãn với hành vi trước đó của đối phương, nhưng ngoại trừ hắn ra thì Rammus chính là ma pháp sư mạnh nhất thành Kerr, hắn cũng không muốn xung đột với đối phương.

Hơn nữa, dù sao hai người cũng có hơn trăm năm giao tình.

Bizani không nói, Rammus lại tiếp tục mở miệng: “Lâm Tái dù sao cũng là đồ đệ của ta, cũng không thể không cho nó đến chỗ ta học tập, ta tới dẫn nó đi... Về phần người này, nếu là người trong lòng Lâm Tái, như vậy ta cũng muốn dẫn hắn đi.” Khi hắn nói chuyện, hắn cứ nhìn Lục Vũ chằm chằm.

Người trong lòng Lâm Tái? Tại sao hắn lại trở thành người trong lòng của tên đầu heo này rồi? Sắc mặt Lục Vũ rất khó coi, nhưng dưới áp bách của hai cao thủ thánh cấp, ngoại trừ sắc mặt thay đổi, thì cũng không làm được gì. Bất quá, Lâm Tái... Hắn sẽ nhớ kỹ!

Lâm Tái cũng khổ không nói nên lời, sự phụ oi, mặc kệ là người ăn giám hay là gì, muốn dẫn bọn ta đi thì cũng không nên dùng lý do như vậy.

Bizani nhìn thoáng qua Rammus mặt không đổi sắc, lại nhìn thoáng qua Lục Vũ cùng Lâm Tái trốn trong góc, khẩu khí lại rất tốt: “Lâm Tái, người thích Hughes sao?”

Sự phụ căn bản sẽ không cho phép mình nói không thích, lúc này Lâm Tái nở nụ cười: “Lão tổ tông! Ta rất thích Hughes! Hắn nấu ăn rất ngon!”

“Nếu người đã thích Hughes, thì dẫn Hughes đi theo người đi, bất quá...” Bizani trầm mặc một hồi, sau đó nhìn về phía Rammus: “Người sẽ không làm hại Hughes đó chứ?” Hắn nhìn ra được, Rammus cũng rất tốt với Lâm Tái, nếu không thì cũng sẽ không nhận một người không thể tu luyện ma pháp như Lâm Tái làm đệ tử, hơn nữa thân phận của Lâm Tái cũng không đơn giản, nếu Lâm Tái thích Hughes, như vậy Hughes sẽ không có nguy hiểm gì đâu nhỉ?

Tuy hắn nhất thời hảo tâm thu lưu Hughes, nhưng một trung cấp ma pháp sư cả đời không thể đột phá, với hắn mà nói, thật sự không là gì.

Nguyên vọng đạt thành, có thể dẫn đi hai người tiếp cận Bizani, còn biết Bizani không có hứng thú với hai người này, Rammus rất vui, sau đó đi đến trước mặt Lâm Tái nhắc nhở một số việc, lập tức lộ ra một nụ cười: “Ta đương nhiên sẽ không thương tổn bọn họ.”

“Người thật sự là Rammus sao?” Trên người Bizani phát lạnh, bị đối phương tươi cười dọa sợ — quen biết nhiều năm như vậy, hắn chưa từng thấy người nọ tươi cười!

“Nếu không phải là ta, sao có thể đột nhiên tiến vào?” Rammus lại trở về bộ dạng mặt than, không gian pháp thánh, trên phương diện này cũng có chút tiện lợi, bằng không pháp thánh cường đại nhất cũng không phải là hắn mà là Bizani có lực công kích khủng bố!

Tuy cảm thấy biểu hiện của Rammus vô cùng kỳ quái, nhưng hai người quen nhau cũng hơn một trăm năm, Bizani vẫn tin tưởng đối phương, cảm thấy đối phương sẽ không tùy tiện gạt người: “Người dẫn bọn họ đi đi.”

Mặc danh kỳ diệu bị người ta thổ lộ, còn mặc danh kỳ diệu bị người ta bán! Lục Vũ cảm thấy có vô số thảo nê mã đang chạy nhảy trong cuồng hộng của mình, nhưng hắn không có can đảm phun bọn chúng ra, càng không có khí lực phản kháng, cho nên cuối cùng, hắn chỉ có thể bị người ta bắt đi, sau một trận thiên toàn địa chuyển, liền xuất hiện trong một tòa tháp ma pháp khác.

Đây là không gian ma pháp sao? Đây là thuần di sao? Lục Vũ chân động, sau đó đánh giá hoàn cảnh xung quanh một chút.

Tháp ma pháp này hoàn toàn khác với Bizani, phụ cận tháp ma pháp này có không ít kiến trúc, tầng dưới chót cũng có không ít người lui tới, mà sau khi Rammus ném bọn họ ở tầng dưới chót, liền mặc kệ bọn họ.

Nếu hắn có thể cường đại hơn một chút, thì không giống như bây giờ bị người ta ném đến ném đi. Trong lòng Lục Vũ cảm thấy rất ức chế nhưng cũng không thể biểu hiện ra ngoài, hắn ghen muốn nội thương.

“Hughes! Tính cách của sư phụ ta rất cổ quái...” Lâm Tái xoa xoa tay, rất xấu hổ mà mở miệng.

“Ta đã biết.” Lục Vũ cắn răng mở miệng, thù mới hận cũ! Nếu không nhờ tên Rammus kia, thì bây giờ hắn cũng không có nhiều phiền toái như vậy đi?

“Vậy người có muốn ta dẫn người đi tìm chỗ ở hay không?” Lâm Tái lấy lòng mà mở miệng.

Lục Vũ nhìn chằm chằm đối phương một hồi lâu, hoàn toàn không có cảm giác gì gọi là Lâm Tái thích mình, nhưng dù vậy, bị đối phương thổ lộ cũng làm cho hắn rất buồn bực! Nếu có cơ hội, hắn nhất định sẽ khiến cho đối phương đẹp mặt!

Nhưng buồn bực qua đi, hắn lại thờ dài một hơi, người lui tới trong tháp ma pháp này không ít, hắn có thể tìm cơ hội len lút bỏ trốn không nhỉ?

Lâm Tái cười tùm tùm mà dẫn Lục Vũ đi lên tầng hai của tháp ma pháp, dọc theo đường đi thu hoạch vô số ánh mắt ghen tị, tuy Lục Vũ cảm thấy bất khả tự nghị với chuyện đối phương là đệ tử Rammus, nhưng cũng nhìn ra được, Lâm Tái ở trong này cũng không tốt lắm.

Bất quá, mấy chuyện này cũng không liên quan đến hắn, cảm giác vận mệnh của mình hoàn toàn nằm trong tay người khác, hắn không bao giờ muốn ném thứ lần nữa!

Hắn phải mạnh lên, hắn nhất định phải mạnh lên, chờ đến khi hắn mạnh lên, hắn cũng không còn bất lực như vậy nữa.

Buổi tối, Lục Vũ mặc nguyên bộ áo choàng Huyết Ma cho hắn, sau đó rất nhanh liền kinh ngạc phát hiện, trên người hắn đã không có chút dao động ma lực nào! Dem tinh thần lực của mình xâm nhập vào bên trong chiếc áo choàng này, hắn càng thêm bội phục Huyết Ma, một bộ áo choàng như vậy, nhìn bên ngoài thì mỏng manh nhưng bên trong lại vẽ vô số ma pháp trận hắn chưa từng thấy... Nhìn ra được, Huyết Ma đã chế tác rất tỉ mỉ.

Cần rằng một cái, hắn đi ra ngoài, trong tháp ma pháp của Bizani có không ít vong linh xuất quỷ nhập thần, mà trong tháp ma pháp này, có lẽ hiện tại mọi người đều đang mình tưởng đi?

Tháp ma pháp ban đêm vô cùng an tĩnh, nhưng trong đó tất nhiên có thêm rất nhiều ma pháp trận, bất quá phần lớn ma pháp trận chỉ cảm ứng người xa lạ, sẽ không cảm ứng được người bên trong đi ra ngoài...

Địa vị của ma pháp sư rất cao thượng, pháp thánh càng không cần phải nói, Rammus dĩ nhiên rất tự tin, mà nhờ vào sự tự tin của hắn, khiến cho Lục Vũ có thể len lút rời khỏi tháp ma pháp này.

Biển rộng tùy cá nhảy, trời rộng tùy chim bay. Nhìn lại tòa tháp ma pháp thật lớn kia, nghĩ đến mình có được Hệ thống vị diện giao dịch, Lục Vũ tin tưởng, một ngày nào đó, mình cũng có thể đạt tới độ cao này!

Ngày hôm sau, Lâm Tái theo thường lệ đi tìm Lục Vũ, liền phát hiện đối phương đã biến mất, mà toàn bộ tháp ma pháp, không ai biết Lục Vũ đi đâu!

Dù Rammus ghen tuông, nhưng chuyện đã đáp ứng Bizani không thể không làm, như vậy, nhưng tên Hughes kia tự mình rời đi...

Trên người Hughes, rốt cuộc có bí mật gì? Lâm Tái hơi hơi nhíu mày — một ngày nào đó, hắn sẽ tìm ra sự thật!

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Tái Sinh Đan

“Làm sao có thể không thấy?” Rammus mặt không đổi sắc mà nhìn Lâm Tái ngồi trước mặt mình, mới một buổi tối, vong linh pháp sư hần bắt về từ chỗ Bizani đã biến mất, sao có thể thế được?

“Sự phụ a! Đêm qua người hoàn toàn không có cảm nhận được dị trạng gì sao?” Lâm Tái cũng cảm thấy rất kỳ quái, theo lý thuyết, lúc trước Hughes vì an toàn tính mạng mà chủ động ở lại tháp ma pháp của Bizani, dưới tình huống như thế, tại sao bây giờ hần lại lên lút chạy trốn chứ?

Rammus lòng nóng như lửa đốt, không biết phải giải thích với Bizani như thế nào đây, nhìn thấy đôi mắt Lâm Tái ngập nước liền trả lời: “Không có, ngày hôm qua căn bản không có người tiến vào tháp ma pháp này, về phần đi ra ngoài... Đêm qua ta nghiên cứu được tề nên không chú ý.”

Trước kia Lâm Tái cũng ở trong tháp ma pháp của hần, buổi tối cũng không đi đâu, dần dần hần cũng không quan tâm đến chuyện này nữa.

“Chỉ có thể là tự hần rời đi, nhưng tại sao chứ?” Lâm Tái nhiu mày, vô cùng nghi hoặc. Ở cùng Hughes hơn mười ngày, hần phát hiện đối phương có không ít điểm đáng ngờ, nhưng cuối cùng hần vẫn không nói ra.

“Thằng nhóc chết tiệt! Hần đi rồi, ta phải ăn nói thế nào với Bizani đây?” Nghĩ đến bản thân không thể dàn xếp được chuyện này, ánh mắt Rammus nhìn về phía Lâm Tái lại trở nên hung ác, tại sao hơn một trăm năm qua Bizani đối xử với hần còn không tốt bằng tên mập mạp này? Nếu tên mập mạp này gặp phải chuyện như vậy căn bản không cần lo lắng gì hết chỉ cần làm nũng một phát là không sao hết. Nghĩ như vậy, hần liền nổi giận.

Tại sao hần lại gặp phải một vị sư phụ tâm ngoan thủ lạt thực lực cao cường nhưng cố tình chỉ số EQ lại rất thấp như vậy? Lâm Tái thực bất đắc dĩ: “Sư phụ, Hughes tự mình rời đi, nếu lão tổ tông có hỏi, ta sẽ nói chi tiết cho hần biết, hơn nữa lão tổ tông chưa chắc gì nhớ tới Hughes.”

“Người nói đúng, cứ vậy đi, không phải gần đây cha người không cho phép người đi loạn sao? Hiện tại người ở chỗ ta ngay góc nửa tháng rồi nói sau.” Rammus xách Lâm Tái lên lầu. “Người có yêu cầu gì cứ nói, nhưng không được đi ra ngoài.”

Thật ra chính là giam lỏng đi? Nhưng nhiều lúc chúng ta phải biết chấp nhận số phận. Lâm Tái cười tủm tỉm bước vào phòng, sau đó bắt đầu thí nghiệm với một đồng lớn thảo được, tại phủ thành chủ, hần cũng không thể không kiêng nể gì mà nghiên cứu được tề như bây giờ.

Lâm Tái và Rammus cảm thấy vô cùng kỳ quái đối với chuyện Lục Vũ đột nhiên rời đi, nhưng với Lục Vũ mà nói, cuối cùng cũng có thể rời khỏi tháp ma pháp này là xuất hồ ý liệu. (một cách bất ngờ)

Trước khi rời đi, hần còn đặc biệt nguy tạo ra vài lý do, thậm chí còn bịa ra bản thân có một sư phụ vô cùng cường đại để giải thích áo choàng trên người từ đâu ra và tại sao mình lại có thể thi triển thành công “Hắc Âm thần chúc phúc”.

Nhưng cuối cùng cũng không cần dùng đến.

Ra khỏi phạm vi tháp ma pháp, Lục Vũ tìm một địa phương yên tĩnh, liền bay nhanh vào Hệ thống vị diện giao dịch.

“Cái gì, người có công pháp tu chân hả?” Nghe Lục Vũ nói, Khương Đào kinh ngạc há to miệng.

Đối với Khương Đào và Hughes, Lục Vũ coi họ như người nhà, cũng không dự định giấu diếm gì cả, hần kể lại rõ ràng mọi chuyện phát sinh vào mấy ngày trước.

“Lợi hại! Tại sao ta lại không may mắn như vậy?” Về mặt Khương Đào buồn bực, tu chân gì gì, cách hần thật xa xôi! Hơn nữa, Trái đất là vị diện cấp thấp, linh khí thiếu thốn, cho dù có công pháp cũng không thể tu luyện.

“Hiện tại ta còn chưa có cơ hội xem thử những quyền công pháp này, chờ ta luyện thử xong, nhất định sẽ cho các người.” Đối với Lục Vũ mà nói, hần sẽ không tốt bụng với người khác như thế, nhưng Hughes và Khương Đào là ngoại lệ, nếu có thể, hần còn muốn đưa cho họ một chút đồ vật có thể kéo dài tuổi thọ, nhờ Hughes cho cha mẹ hần ăn.

“Vậy thật tốt quá!” Khương Đào vội vàng mở miệng, lại nói: “Lục Vũ, người muốn tìm tên Huyết Ma kia hỏi rõ mọi chuyện hay không? Còn có, người rời khỏi một tòa pháp thánh tháp ... Không có việc gì chứ?”

“Hần là không có việc gì, đối với những cường giả pháp thánh mà nói, ta như thế này, có là gì đâu chứ?” Là một món đồ có thể tùy tiện mua bán trao tặng sao?

“Mặc kệ thế nào, sau này người nhất định phải cẩn thận một chút mới được, nếu có thể, tốt nhất là tu luyện công pháp trong Hệ thống vị diện giao dịch xong rồi hã ra ngoài.”

“Ta cũng nghĩ như vậy, hiện tại thế giới bên ngoài quá nguy hiểm.” Lục Vũ gật gật đầu, nhưng ý tưởng này của hần, rất nhanh bị Huyết Ma phủ quyết.

Huyết Ma hoạt nhìn cao lắm là bốn mươi tuổi, nhưng thật ra còn lớn hơn Bizani gấp bội, sau khi nghe thấy quyết định của Lục Vũ liền trợn mắt há hốc mồm: “Lục Vũ, tuy con người có thể sinh sống trong Hệ thống vị diện giao dịch, nhưng đây chỉ là một không gian biệt lập với ngoại giới, chẳng lẽ người chỉ dựa vào một chút linh lực trong không gian này để tu luyện sao?”

Lục Vũ sững sờ, trước đó hần lại không nghĩ tới điểm ấy, bất quá dựa theo lời nói của đối phương ... “Tu luyện phải cần có lượng lớn linh khí sao? Nói như vậy, có thể sinh ra dị động hay không?”

Nếu lúc trước “Hắc Âm thần chúc phúc” không gây ra động tĩnh quá lớn, hần cũng sẽ không bị pháp thánh chú ý!

“Đương nhiên có, nhưng không phải thời khắc đột phá trọng đại, cũng sẽ không gây ra động tĩnh quá lớn, lúc bình thường, ngươi vẫn có thể tu luyện ở địa phương có linh khí hơi mỏng một chút.” Huyết Ma trả lời, lại nói, “Nhưng hiện tại ngươi có thể ăn Tái Sinh Đan cải tạo thể chất trong Hệ thống vị diện giao dịch.”

“Cám ơn!” Lục Vũ mở miệng, đột nhiên nghĩ tới bộ áo choàng thần kỳ kia, chần chờ một chút cuối cùng không có mở miệng hỏi.

Huyết Ma đã sống hơn một ngàn năm, tuy hấn ở trung cấp vị diện, nhưng là một thương nhân vị diện, hấn hấn là có công pháp tốt nhất để tu luyện, cũng tuyệt đối có thể sử dụng tài nguyên không kém gì cao cấp vị diện, dưới tình huống như thế, thực lực của Huyết Ma, chắc chắn cao hơn pháp thánh Rammus đi? Cho dù là pháp thánh, tuổi thọ cao nhất cũng ba bốn trăm tuổi mà thôi.

Tổng cộng có hai viên Tái Sinh Đan, sau khi Lục Vũ kết thúc trò chuyện với Huyết Ma, liền trực tiếp nuốt vào một viên.

Hấn đã có giác ngộ khi cải tạo thể chất nhất định sẽ rất đau đớn, nhưng không ngờ, vừa nuốt viên đan kia vào, hấn hoàn toàn mất đi ý thức, chờ đến khi hấn có lại ý thức, cảm giác thể giới này hoàn toàn thay đổi.

Ma pháp sư phải dẫn dắt ma lực trong không khí để phát động ma pháp, nhưng dưới tình huống trường kỳ sử dụng ma pháp, trong thân thể cũng sẽ lưu lại một lượng ma lực nhất định, nhưng hiện tại, không biết tại sao, ma lực trong thân thể Lục Vũ biến mất không còn một chút nào.

Mặc dù ma lực biến mất, nhưng Lục Vũ lại phát hiện tinh thần lực của mình tăng trưởng rất nhiều, bên cạnh đó, trong thân thể Lục Vũ vốn dĩ còn có một ít ám thương (vết thương ẩn) và gông xiềng trời buộc bản thân cũng đã biến mất.

Trước đó, tuy hấn là trung cấp ma pháp sư, nhưng bởi vì cưỡng ép tăng lên thực lực mà cả đời không thể thăng cấp, mà bây giờ, thành tựu lúc trước của hấn tất cả đều tan thành mây khói, nhưng tiền đồ lại là một mảnh quang minh!

Lục Vũ hận không thể hô lớn một tiếng để diễn tả tâm trạng hưng phấn của mình, nhưng lập tức phát hiện trên người mình dính rất nhiều vết bẩn...

Đối với một người yêu sạch sẽ mà nói, chuyện không thể chịu đựng nhất là gì? Đương nhiên chính là người mình bị dính bẩn! Dùng vài xô nước tinh khiết, tắm rửa sạch sẽ xong, Lục Vũ mới lấy ra ngọc giản kia xem, học thuộc lòng tâm pháp sơ cấp của 《Thiên Dương bí quyết》.

Sau khi làm xong mọi chuyện, hấn lại liên lạc với Khương Đào một lần nữa.

“Ngươi bị gì vậy? Năm ngày nay một chút động tĩnh cũng không có?” Khương Đào nhìn thấy Lục Vũ, kinh ngạc hỏi han.

“Đã năm ngày rồi sao? Ta ăn Tái Sinh Đan.” Lục Vũ cũng có chút kinh ngạc, may mắn là hấn ở trong Hệ thống vị diện giao dịch, nếu ở bên ngoài, đột nhiên không ăn không uống ngất xỉu năm ngày...

“Ngươi ăn Tái Sinh Đan sao? Cảm giác thế nào?” Mắt Khương Đào sáng rực lên.

“Cảm giác rất tốt, đúng rồi, ngươi có thể kiểm cho ta lượng lớn gạo và muối không?” Lục Vũ lại hỏi, vấn đề kiếm tiền, bây giờ hấn chỉ có thể dựa vào Hệ thống vị diện giao dịch mà thôi.

Nếu là trước kia, có lẽ hấn không dám buôn bán muối ăn và gạo, nhưng hiện tại thì khác, có cái áo choàng thần kỳ kia...

“Mấy ngàn cân gạo cũng không thành vấn đề, muối ăn cũng không khó.” Trước kia Khương Đào không biết giá cả thị trường, hiện tại đã nắm rõ, muốn mua gạo muối, hoàn toàn có thể đến thị trường thực phẩm trong thành phố, những cửa hàng bán lẻ đều nhập hàng ở đó, hấn chỉ cần bịa ra lý do là mở cửa hàng bán lẻ liền có thể mua gạo muối với số lượng lớn.

Phần heo ăn lão hổ, vẫn luôn là lựa chọn tốt nhất, hiện tại mình không có thực lực, mình chính là heo... Xử đẹp một con hổ là có thể khiến cho người khác không dám mở đến tính kế mình đi?

Lục Vũ mặc vào nguyên bộ áo choàng, sau đó đi về phía địa điểm giao dịch lương thực lớn nhất thành Kerr.

Bởi vì vị trí địa lý của thành Kerr đặc biệt, người nơi này chú trọng vũ lực chứ không coi trọng nông nghiệp, lương thực đều từ phương xa vận chuyển tới, giá cả dĩ nhiên không rẻ, đồng thời, bởi vì thành Kerr gần rừng rậm ma thú, cho nên giá cả các loại thịt ở đây rất rẻ.

Bill là người phụ trách của một thương hội lớn, nhưng thương hội này còn chưa đủ thực lực để tiến vào thú nhân quốc gia giao dịch với thú nhân, cho nên chỉ thu mua tinh hạch và da lông ma thú tại thành Kerr, tuy giá cả so với trực tiếp mua của thú nhân thì mắc hơn rất nhiều, nhưng sau khi mấy thứ này vận chuyển đến phía nam, giá cả sẽ tăng lên gấp đôi, mà sau khi từ phía nam trở về, bọn họ sẽ mang theo lương thực và muối ăn ở phía nam đến thành Kerr, lợi nhuận cũng không thấp nha.

Bên cạnh đó, Bill cũng phụ trách việc mua bán lương thực.

“Tại sao thành chủ đại nhân lại muốn mua gạo loại tốt nhất nhiều như vậy? Mặc dù chúng ta trữ hàng không ít, nhưng quả thật không có nhiều như vậy.” Bill tươi cười, ứng phó với người của phủ thành chủ, thật ra hấn cũng đoán được nguyên nhân, nhất định là có liên quan đến chuyện áo bào trắng pháp sư chuẩn bị đến đây.

Mấy ngày qua, cả thành Kerr đang lưu truyền tin tức về tiểu thư trung cấp ma pháp sư kia, đáng tiếc thời gian vận chuyển từ nam lên bắc cũng không

ngắn, yêu cầu nhiều gạo loại tốt nhất như vậy, thương hội bọn họ cũng không gom đủ trong thoáng chốc.

“Bill, Vệ đội của Elina đại nhân có hai trăm người, bọn họ đều là người phía nam, chỉ thích ăn cơm. . . Nhưng chúng ta đã chuẩn bị không đủ, nếu người có đủ gạo, hãy mau chóng liên hệ với chúng ta.” Quân gia phủ thành chủ bắt đầu dĩ mà mở miệng, dân chúng thành Kerr đã quen ăn bánh mì loại lớn, ngay cả quý tộc cũng ăn bánh mì, về phần gạo, số lượng tiêu thụ cũng không cao, nhưng tình hình hiện tại thì khác.

“Đương nhiên! Khi có hàng mới. . .” Bill đang nói đột nhiên dừng lại, hắn nhìn thấy một người mặc áo choàng màu đen che kín thân, một chút cũng không lộ ra ngoài, tuy người này không làm gì cả, nhưng vẫn khiến cho người khác cảm thấy áp lực.

Địa điểm mua bán lương thực, tại sao người như vậy lại xuất hiện ở đây? Trên mặt Bill và quân gia phủ thành chủ đồng thời lộ ra biểu tình nghi hoặc.

“Vị áo bào trắng pháp sư kia muốn gạo sao? Chỗ của ta cũng có một chút.” Giọng nói của người kia rất trầm thấp, lời nói ra lại khiến cho người ta bất ngờ — hắn có gạo sao?

Ngay khi Bill đang vô cùng nghi ngờ, người nọ đột nhiên vung tay lên, sau đó trước mặt mọi người liền xuất hiện một đồng gạo lớn, gạo trắng bóng một chút tạp chất cũng không có, có thể thấy chất lượng của gạo rất tốt!

Một người có vật phẩm không gian, có thể lấy ra loại gạo chất lượng cao này cũng rất bình thường đi? Bất quá dựa theo lời nói của đối phương, bởi vì áo bào trắng pháp sư nên mới lấy gạo ra sao. . .

Ma pháp công đoàn hàng đầu, quả nhiên rất nổi tiếng! Quân gia phủ thành chủ nở nụ cười, cung kính nhìn về phía người đối diện, hắn là một trung cấp chiến sĩ nhưng vẫn không thể nhìn thấu người nọ.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 23: Kiếm Tiền

Lục Vũ khoác áo choàng, bán không ít đồ trong tòa thành này.

Sau khi bán gạo và muối ăn cho cửa hàng lương thực, lại bán một ít chế phẩm thủy tinh cùng gốm sứ tinh mỹ cho một cửa hàng trang sức.

Trên đại lục này, bởi vì sự tồn tại của ma pháp và thuật luyện kim, nên mọi chuyện đều có thể xảy ra, nhưng thủy tinh trong suốt sáng lấp lánh và gốm sứ vẫn có rất nhiều người chưa từng thấy qua, vì vậy mấy thứ này đều bán được giá cao, đối với Khương Đào mà nói, những thứ này rất bình thường, hắn mua rất nhiều ở thị trường bán sỉ, nào là bát sứ, ấm trà, bình hoa, bể cá, những đồ gốm linh tinh, thật sự là rất rẻ, hơn nữa, hắn mua rất nhiều cũng không cần lo lắng bị người khác chú ý.

Thành Kerr, là một thành thị vô cùng phồn hoa, nó không thuộc về bất cứ quốc gia nào, lại tiếp giáp với thú nhân đế quốc, vốn nên là hỗn loạn bất kham, nhưng bởi vì Bizani bảo hộ, bởi vì phủ thành chủ có vũ lực cường đại và nhiều thương hội thu mua các loại tài liệu ma pháp quý hiếm với giá thấp từ thú nhân đế quốc, khiến cho nơi này trở thành một thành thị vừa phồn hoa vừa yên bình, không thua gì thủ đô của nhân loại đế quốc.

Một nơi như thế, nhân loại đế quốc đương nhiên rất ao ước, đối với Liên Minh Tự Do ở phía nam mà nói, bọn họ vẫn luôn rất thích một nơi có thể tự do giao dịch cùng thú nhân đế quốc, mà hai đế quốc của nhân loại, bọn họ đã duy trì dè phòng và công kích lẫn nhau mấy trăm năm qua, nếu một trong hai đế quốc động thủ với thành Kerr, thì thành Kerr sẽ trở thành đồng minh của đế quốc còn lại, điểm này tất cả mọi người đều biết rõ ràng.

(Nhắc lại một chút, nhân loại đế quốc gồm có: Brass đế quốc, Norma đế quốc và Liên Minh Tự Do.)

Dưới tình huống như thế, thành Kerr tự nhiên cũng có thể duy trì độc lập, về phần vũ lực của thành Kerr. . . Tại thật lâu thật lâu trước kia, khi mà ngôi vị thành chủ thành Kerr còn chưa thuộc về gia tộc Peters, khi mà Bizani còn chưa sinh ra, có một vị thành chủ thành Kerr – Phong hệ pháp thần đã từng nói qua: “Có tiền sẽ có tất cả, có tiền sẽ có vũ lực.”

Thành Kerr sở hữu một quân đội khổng lồ, cũng bởi vì thành chủ thành Kerr có tiền, bọn họ thu thuế các thương đội từ nam chí bắc, chính bọn họ đã tổ chức thương đội đi đến thú nhân đế quốc thu mua ma tinh, da lông cùng ma pháp tài liệu, quân đội của bọn họ thậm chí còn có thể hộ tống cho thương đội. . .

Càng hiểu biết thành Kerr, thì càng hiểu rõ quyền thế địa vị của thành chủ thành Kerr, Lục Vũ không khỏi cảm thán, tên Lâm Tái kia thật đúng là tốt số! Là con trai của thành chủ thành Kerr, cái khác không nói, ít nhất cả đời này hắn không cần lo lắng vấn đề cơm áo gạo tiền! Hơn nữa, Lâm Tái là phe nhân thì sao, cha hắn thực lực cao cường tất nhiên cũng sẽ sống rất lâu mà che chở cho hắn, có lẽ chờ đến khi hắn qua đời, thì cha hắn vẫn còn là thành chủ thành Kerr đi?

Bất quá, mặc kệ thế nào, tâm tình Lục Vũ vẫn rất kích động, sau khi bán những đồ vật trên Trái đất cho thành Kerr, cuối cùng hắn cũng kiếm được ba trăm kim tệ!

Ba trăm kim tệ, đây cũng không phải là một con số nhỏ! Nếu quy đổi ra, tương đương ba trăm vạn nhân dân tệ (gần 10 tỷ Đ)! Trước đó những thôn dân kia làm nghề rèn mà sinh sống, cả nhà cố gắng làm việc vất vả một năm cũng chỉ có sáu bảy kim tệ mà thôi, đương nhiên, nếu vượt mức hoàn thành nhiệm vụ, phủ thành chủ sẽ thưởng thêm.

Lục Vũ đã sớm thương lượng cùng Khurong Đào, nếu vẫn luôn bán đồ trên Trái đất, sẽ khiến người khác nghi ngờ, bên cạnh đó, đồ trên Trái đất không có linh khí nên giá cả cũng không cao, dưới tình huống như thế, còn không bằng kiếm một số vốn rồi đầu tư vào việc khác.

Lục Vũ dùng 150 kim tệ thuê một cửa hàng có vị trí không quá xa, đương nhiên, tốn nhiều tiền như vậy, cửa hàng này cũng được trang trí khá tốt, bởi vì cửa hàng này trước kia chính là quán ăn, nên bây giờ Lục Vũ có thể tiết kiệm rất nhiều công sức và tiền bạc.

Lục Vũ không phải là người có con mắt nghệ thuật, theo hần thấy, trong quán đã được trang hoàng rất đẹp rồi, cho nên căn bản không cần chỉnh sửa quy mô lớn, ngược lại là bảng hiệu cửa hàng... Một cái bảng hiệu mà pháp xinh đẹp đủ màu sắc sẽ tốn mấy trăm kim tệ, sau đó còn cần tiêu phí lượng lớn tinh hạch để duy trì, Lục Vũ tự nhiên là luyến tiếc số tiền kia, vốn dĩ dự định nhờ Khurong Đào đi tìm công ty quảng cáo làm một cái, nhưng chữ viết của hai thể giới khác nhau, cũng chỉ có thể từ bỏ, cuối cùng dùng năm tiền bạc nhờ thợ mộc làm một cái.

Lục Vũ nhận được một đồng tài liệu từ Khurong Đào, sau đó liền bắt đầu đi phát hiện, bảng hiệu cần có nước sơn, trong quán cũng cần quét dọn, nguyên liệu nấu ăn cũng cần xử lý... Xem ra, phải mua vài nô lệ, đó là việc cấp bách.

Trên Eyal đại lục có rất nhiều nô lệ, phần lớn đều là kết quả chiến tranh, đương nhiên, nô lệ có giá cao nhất, chính là một ít nữ nô thú nhân nhỏ yếu bị một ít thương hội lên lút bắt về từ thú nhân đế quốc.

Thành Kerr là địa điểm chuyên môn buôn bán nô lệ, chiều hôm đó, Lục Vũ mặc nguyên bộ trang bị của mình, đi về phía thị trường nô lệ.

“Thưa ngài, ngài muốn mua nô lệ như thế nào?” Vừa tiến vào thị trường nô lệ, có không ít người đi về phía Lục Vũ.

“Ta muốn mua nô lệ có giá rẻ nhất.” Lục Vũ căn bản không dự định mua những nô lệ sang quý, một là, hiện giờ trong tay hần không có tiền, hai là, hần chỉ muốn buôn bán, thật sự không cần những nô lệ có thực lực cường đại hoặc là mỹ mạo kinh người.

Nghe Lục Vũ nói như vậy, trong mắt nhiều người lộ ra thần sắc thất vọng, bất quá con muỗi nhỏ cũng có thịt, những người đó cũng không rút đi.

Lục Vũ cũng không bận tâm, tùy tiện chọn một người dẫn đường, đi về phía một nhà cung cấp nô lệ.

Lớn lên trong thời đại tôn trọng quyền tự do quyền bình đẳng, Lục Vũ biết tuy gọi là quyền bình đẳng nhưng sau lưng lại có đủ loại việc ngấm ngầm xấu xa, vì vậy sự bất bình đẳng của nô lệ trước mắt cũng có thể hiểu được — một nữ nô trong mắt trần đây kiệt ngạo bất tuân, lớn lên cũng không phải rất xinh đẹp, nữ nô trần như nhộng bị trời trước cửa, gió lạnh thổi qua mà run rẩy!

Lục Vũ liếc mắt nhìn nữ nô kia một cái, nữ nô kia bất mãn thoáng nhìn hần, nhưng có lẽ bộ dạng hiện tại của hần có hiệu quả dọa người rất tốt, sau khi nữ nô liếc mắt nhìn hần, liền dời tầm mắt đi chỗ khác, không nói gì cả.

“Đó là nữ nô đã đắc tội chủ tử, cô ta rất ngoan cố!” Người dẫn đường cho Lục Vũ hình như rất thích nhiều chuyện, lập tức mở miệng, sau khi không thấy Lục Vũ đáp lại, lại hỏi: “Ngài muốn nô lệ có tiêu chuẩn gì? Giới tính gì? Số lượng bao nhiêu?”

“Ta muốn nam nô, mặt khác, thân thể phải khỏe mạnh có thể làm việc, tổng cộng khoảng mười hai người.” Lục Vũ thu hồi ánh mắt khỏi người nữ nô kia, tuy cô ta bị vũ nhục, nhưng trên người lại không có vết thương, có thể thấy được thương nhân nô lệ rất xem trọng cô ta, đương nhiên, giá cả cũng không rẻ.

Người dẫn đường nghe Lục Vũ nói, trên mặt lộ ra tươi cười, tuy Lục Vũ muốn mua nô lệ bình thường nhất, nhưng số lượng lại không ít, hơn nữa Lục Vũ yêu cầu không cao, cũng rất dễ kiếm.

Hần dẫn đường và giới thiệu sẽ được tiền boia từ thương nhân nô lệ, có vài người chỉ mua một nô lệ giá thấp nhất, nhưng yêu cầu đó phải là nữ nô xinh đẹp lại có thể làm việc, yêu cầu của Lục Vũ thật sự rất thấp.

“Thưa ngài, nô lệ như vậy có rất nhiều, ta dẫn ngài đi chọn nha.”

Số lượng nam nô rất nhiều, nhỏ nhất chỉ có mười lăm tuổi, lớn nhất đã năm sáu chục tuổi, quản lý đám nô lệ này chính là một nam nhân trung niên có vẻ mặt tươi cười nịnh nọt, hần nắm rõ tình huống của nô lệ trong lòng bàn tay.

Lục Vũ cũng không cần những nô lệ làm cu li, chỉ cần bọn họ không gây chuyện lại ngoan ngoãn làm việc là được, bởi vậy hần không chọn những nô lệ nhỏ tuổi, sau khi hần nhìn một vòng, liền chỉ vài người, trong chốc lát, đã chọn được mười hai nô lệ.

“Ta mua bọn họ.” Mặc áo choàng đen, Lục Vũ trùm kín toàn thân, ngữ khí bình thản mà mở miệng.

“Không thành vấn đề, mỗi nam nô là mười kim tệ, mười hai người tổng cộng một trăm hai mươi kim tệ.” Nam nhân trung niên kia lập tức mỉm cười.

“Tiền ở trong này.” Lục Vũ ném ra một túi tiền nặng trĩu, bên trong chính là kim tệ. Hần biết nếu hần kiên trì trả giá sẽ được giảm giá, nhưng kỹ năng trả giá này, hần chưa có học được.

Giao dịch vô cùng thuận lợi, trên người nô lệ đã có nô lệ ấn ký — bọn họ cũng không có can đảm chạy trốn.

Lúc Lục Vũ dẫn mười hai người ra cửa, lại không ngờ gặp Lâm Tái một lần nữa.

Đối với Lâm Tái, Lục Vũ cảm giác rất phức tạp, nhưng xét thấy giữa hai người sẽ không thể phát sinh chuyện gì, hắn cũng không quá mức để ý, từ khi hắn bỏ trốn tới nay đã hơn mười ngày, cha Lâm Tái nhốt hắn một tháng, chẳng lẽ hết hạn rồi sao?

Trước cửa đã xảy ra chuyện, dùng năm chữ để khái quát, chính là “Anh hùng cứu mỹ nhân”.

Mỹ nữ trần trụi bị trói trước cửa, lúc này trên người đã được mặc quần áo đủ màu sắc, đang đứng cúi mặt xuống đất, còn Lâm Tái thì đang đàm phán với người phụ trách, và cuối cùng, dùng một số tiền lớn để mang cô gái này đi.

“Lâm Tái thiếu gia, đang đi trên đường nhìn thấy mỹ nữ liền động tâm...” Người dẫn đường cho Lục Vũ đang cầm tiền boia đi ra cửa, một kim tệ hai mươi tiền bạc, nhìn thấy Lục Vũ đang đứng ở cửa, lập tức mở miệng.

Sau khi Lục Vũ sảng khoái mua mười hai nô lệ, hắn đã hạ quyết tâm phải tạo quan hệ với Lục Vũ, nhưng không biết, cái người luôn trầm mặc này muốn biết nọ hay không...

Lục Vũ cười nhạo một tiếng trong âm thầm, sau đó không nói một lời mà đi ra ngoài — qua mười ngày nữa, quán của hắn sẽ khai trương. Mặt khác, hiện giờ hắn cũng bận bịu xong, Tái Sinh Đan cũng hoàn toàn hấp thu, trong mười ngày này, có nên thử tu luyện 《Thiên Dương bí quyết》 một chút hay không?

Đối với tu chân, hắn có hứng thú rất lớn cũng ô hợp vọng rất lớn!

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Thể Chất Thuần Âm

Lục Vũ tự mình hiểu lấy trù nghệ của mình, cho nên ngay từ đầu, hắn không dự định mở một quán ăn mà khách gọi món rồi mới làm, nhưng hắn có thể mở một quán thức ăn nhanh.

Bên trong tiệm của hắn, ở giữa được đặt vài cái bàn, bốn bên chia ra làm năm gian riêng, một gian bán súp hoành thánh, canh sủi cảo; một gian bán ma lạt nạng; một gian bán đồ chiên, đồ nướng; một gian bán cơm chiên, mì xào; gian cuối cùng bán điểm tâm nhẹ như bánh bao, màn thầu, xiu mại, đồ hấp các loại.

Năm gian, mỗi gian do hai nô lệ phụ trách, còn lại hai nô lệ thì phụ trách dọn dẹp và tiếp khách.

Súp hoành thánh canh sủi cảo này nọ, đều được hắn chế biến sẵn, sau đó đun sôi nước súp xương cũng đã được chuẩn bị tốt, khi có khách đến, chỉ cần đem hoành thánh và sủi cảo bỏ vào trong chén rồi chan nước súp vào là được. Ma lạt nóng của Lục Vũ cũng không cay, phần lớn đều là các loại thịt, khi có khách đến, thêm nước súp vào, liền có thể mang lên cho khách. Về phần đồ nướng, thật ra thành Kerr cũng không thiếu những quán nướng, nhưng trong tay Lục Vũ có đồ gia vị, vì vậy hương vị đồ nướng của quán hắn ngon hơn những quán khác rất nhiều. Về phần cơm chiên mì xào đương nhiên cũng không cần nhiều lời, mọi thứ đều được chuẩn bị trước. Cuối cùng là bánh bao, màn thầu, đồ hấp các loại cũng rất đơn giản.

Những việc nô lệ cần học cũng không nhiều, dù sao mấy món này chế biến cũng không khó, ngay nhiên cũng chỉ là gia vị mà thôi.

Ngày hôm sau, Lục Vũ hướng dẫn bọn họ cách chế biến các món ăn, trên thực tế yêu cầu của hắn cũng không cao, yêu cầu lớn nhất, chính là căn dặn bọn họ nhất định phải chú ý vệ sinh mà thôi.

Cầm lên một cái bánh bao cắn một cái, Lục Vũ lập tức gật gật đầu, hương vị của bánh bao này so ra kém với bánh bao mà hắn đã ăn ở Trái đất, nhưng đối với dân chúng bình thường của thành Kerr mà nói, có lẽ đây chính là mỹ vị.

Để cho những nô lệ không ngừng cố gắng luyện tập, Lục Vũ xoay người đi lên lầu — tầng trệt là quán ăn trên lầu là phòng ở, sau đó Lục Vũ lấy ra miếng ngọc giản có ghi lại công pháp tu chân kia.

Mấy ngày nay, công pháp trong miếng ngọc giản này bị hắn xem tí mỉ rất nhiều lần, mà hiện giờ, hắn là hắn đã có thể bắt đầu tu luyện đi?

Khoanh chân ngồi xuống, Lục Vũ cảm thấy rất may mắn vì mình đã từng tu luyện ma pháp, do đó, tinh thần lực của hắn cũng coi như không tệ, không được một lúc thì chính thức bắt đầu tu luyện.

Nhưng lúc này, dị biến xảy ra!

Luồng năng lượng dương tính nóng rực kia đang đầu đá lung tung trong thân thể hắn, phá hư kinh mạch trong thân thể, Lục Vũ cuống quýt dừng lại, sau đó lập tức phun ra một búng máu!

Mùi máu tươi làm cho hắn có chút khó chịu, hắn vô thức đi chuyển thân thể, sau đó phát hiện hình như mình bị nội thương.

Tại sao lại phát sinh tình huống như vậy? Hiện tại hắn còn chưa tới Trúc Cơ kỳ, chỉ mới nhập môn mà thôi, người sử dụng Tái Sinh Đan bắt đầu tu luyện, không phải sẽ rất thuận lợi đi đến Trúc Cơ sao? Tại sao hắn mới tu luyện được một luồng linh lực, liền bị luồng linh lực này đánh học máu?

Lục Vũ hoài nghi công pháp này là giả, nhưng hắn đã chứng kiến hiệu quả của Tái Sinh Đan, cái công pháp này không thể nào là giả được.

Lấy ra ngọc giản, Lục Vũ cố gắng kiềm nén nội thương của mình, tỉ mỉ xem xét một lần nữa.

“Nếu là người có thể chất Thuần Dương, tu luyện << Thiên Dương bí quyết >> sẽ làm ít công to, đồng thời sẽ không thể tu luyện hai loại công pháp cùng lúc...”

“Người có thể chất Thuần Âm ngàn năm khó gặp, người nào cũng có thể tu luyện << Thiên Dương bí quyết >>, nhưng người có thể chất Thuần Âm lại không được...”

“Tái Sinh Đan có thể tái tạo cơ thể, nâng cao thể chất, nhưng có tỷ lệ nhất định phát sinh biến dị...”

Lục Vũ càng xem càng cảm thấy hốt hoảng trong lòng, hắc ám ma pháp rất giống với âm tính công pháp trong tu chân, tu luyện << Thiên Âm bí quyết >> cũng có thể ngự quỷ và luyện hóa âm vật... Mà trước khi hắn ăn Tái Sinh Đan, trong cơ thể đã có hắc ám ma lực, bên cạnh đó, bởi vì phát động “Hắc Âm thần chúc phúc”, kinh mạch tứ chi đều bị hắc ám năng lượng xâm nhập...

Tái Sinh Đan tái tạo cơ thể của hắn, đồng thời dung hợp hắc ám năng lượng trong kinh mạch, sau đó biến hắn thành người có thể chất Thuần Âm sao?

Thể chất ngàn năm khó gặp như vậy, hắn lại vô tình có được, nhưng tại sao hắn là một nam nhân mà lại có thể chất Thuần Âm chứ không phải là thể chất Thuần Dương? Dựa theo các ghi chép, phần lớn thể chất Thuần Âm đều là nữ, cũng chính là bạn lữ song tu tốt nhất của nam tu chân giả, hắn là một đại nam nhân...

Được rồi, tất cả chỉ là suy đoán mà thôi, nếu muốn chứng thực... Chỉ cần hắn tu luyện << Thiên Âm bí quyết >> thử xem là biết, << Thiên Âm bí quyết >> là công pháp thích hợp nhất cho tu chân giả có thể chất Thuần Âm, nội thương hiện tại của hắn cũng không tính là nghiêm trọng, nếu hắn thật sự có thể chất Thuần Âm, hắn là sau khi tu luyện << Thiên Âm bí quyết >> sẽ có thể chống lại bách bệnh!

Xem qua loa << Thiên Âm bí quyết >> một lần, sau đó Lục Vũ bắt đầu tu luyện.

Hắn vừa nhập định, liền mất một ngày một đêm, sau khi tỉnh lại, hắn đã là tu chân giả Luyện Khí tầng 5.

Trong miếng ngọc giản kia bao hàm lượng tin tức rất lớn, trong đó cũng có nhắc tới, lần đầu tiên nhập định, người có tư chất bình thường chỉ cảm nhận được linh khí, tư chất không tồi có thể tiến vào Luyện Khí tầng 1, tư chất cao siêu có thể tiến vào Luyện Khí tầng 2, mà chủ nhân ngọc giản, lần đầu tiên nhập định liền tiến vào Luyện Khí tầng 3.

Hắn trực tiếp tiến vào Luyện Khí tầng 5 sao? Lục Vũ bội phục sự lợi hại của thể chất Thuần Âm, nhưng lập tức nghĩ đến, hắn tu luyện hắc ám ma pháp gần hai mươi năm, là một trung cấp ma pháp sư, trước đó sử dụng cấm thuật khiến cho rất nhiều hắc ám năng lượng lưu tại trong cơ thể, lần đầu tiên tu luyện lại tiến vào Luyện Khí tầng 5, chẳng lẽ là vì trong cơ thể hắn có rất nhiều năng lượng sao?

Sau khi tắm rửa sạch sẽ, Lục Vũ lập tức đi xuống lầu, trước đó hắn căn dặn những nô lệ kia cố gắng luyện tập nấu ăn nhiều một chút, hiện tại đã qua một ngày một đêm, cũng không biết như thế nào rồi.

Lục Vũ vừa mở cửa phòng ra, đã ngửi thấy mùi thơm nức mũi, sau đó, hắn nhìn thấy một đồng thức ăn chất đầy trong quán, những thức ăn này được đặt trên một chiếc lá rất lớn, nhìn tình cảnh này, đủ cho hắn buồn bán vài ngày!

“Tại sao làm nhiều như vậy?” Lục Vũ hỏi, hắn vẫn cảnh giác với những nô lệ này, cho nên, hắn không cho bọn họ nhìn thấy mặt mình, gia vị cũng không qua tay bọn họ.

Mà hiện tại, những nguyên liệu hắn đã chuẩn bị trước đó đã hoàn toàn dùng hết, bánh bao bánh hấp này nọ chắn đường không còn chỗ đi.

“Chủ nhân, chúng ta vẫn luyện tập không ngừng, bây giờ tay nghề đã tốt lắm!” Một nô lệ trung niên khoảng bốn mươi tuổi mở miệng, ánh mắt hắn đỏ lên, trong mắt còn có tơ máu, có thể thấy là đã lâu không ngủ, khi nhìn về phía thức ăn, hắn lại không tự giác nuốt nước miếng.

Lục Vũ nhìn bọn họ tràn đầy mệt mỏi, không khỏi có chút áy náy, mỗi lần ăn cơm đều đợi hắn cho phép mới dám ăn, nếu bọn họ làm việc một ngày một đêm, như vậy bọn họ có chủ động ăn cơm chưa?

“Các người ăn cơm chưa?” Nghĩ như vậy, Lục Vũ nhìn không được mở miệng hỏi.

“Không có, chủ nhân.” Nam nhân trung niên kia trả lời rất rõ ràng, sau đó nhìn không được liếc về phía thịt nướng cùng bánh bao thơm nức mũi.

“Những thức ăn kia, các người cứ ăn đi, ăn không hết thì mang ra ngoài tặng miễn phí.” Còn có ba ngày nữa mới khai trương, Lục Vũ biết những thức ăn này không thể để đến ba ngày sau, còn không bằng mang đi tặng người: “Đương nhiên, phải hâm nóng lại.” Bánh bao gì đó, khi còn nóng ăn rất ngon, đến khi nguội rồi sẽ không còn ngon nữa!

“Cám ơn chủ nhân!” Những nô lệ kích động mà mở miệng, bình thường bọn họ đều ăn bánh mì lạnh lẽo cứng rắn, sau khi đi theo Lục Vũ, mới xem như là ăn ngon, hiện tại có thể ăn nhiều món ngon như vậy, bọn họ cảm thấy rất vui vẻ! Hiện giờ bọn họ cảm thấy vô cùng hài lòng với cuộc sống của mình, sau này bọn họ sẽ chăm chỉ làm việc trong quán ăn này, như vậy, ít nhất cũng có thể ăn thức ăn thừa của khách mà không sợ đói bụng, so với sinh hoạt trước kia của bọn họ thì tốt hơn nhiều lắm!

Phát đồ ăn miễn phí, cũng góp phần quảng cáo cho quán ăn luôn nhỉ? Lục Vũ đứng trước cửa quán, nhìn những nô lệ chạy trước chạy sau tặng đồ ăn cho người khác.

Dù sao mấy món ăn này là lần đầu tiên nhìn thấy, lại tặng miễn phí nữa, có vài người không muốn, nhưng có người ăn thử, ăn một lần rồi ghiền luôn, những người này ăn xong, còn giới thiệu cho người khác nữa, thậm chí còn về nhà gọi người thân của mình đến ăn.

Quán còn chưa khai trương, nhưng trước cửa đã vây quanh một đám người, trường hợp như vậy tự nhiên cũng hấp dẫn một số người lại đây, vì vậy ngày càng nhiều người bu lại đây.

Bọn nhỏ đang cầm bánh bao nóng hổi hấp ăn miệng dính đầy mỡ, phụ nữ thì từ tốn ăn màn thầu, đàn ông thì ăn canh thịt cùng thịt nướng, cơ hồ tất cả mọi người đều khen ngon, có rất nhiều người tỏ vẻ, món ăn tinh mỹ của quý tộc, chắc có lẽ cũng ngon như những món ăn này!

Những người này càng khích lệ đám nô lệ càng cảm thấy vinh quang, tuy rằng bọn họ mỗi một, nhưng tinh thần phấn chấn, liên tiếp đẩy mạnh tiêu thụ những món ăn này, dù sao việc kinh doanh của quán ăn càng tốt, thì chủ nhân của bọn họ sẽ càng cao hứng, mà chủ nhân của bọn họ cao hứng, thì cuộc sống của bọn họ cũng sẽ tốt hơn.

Lục Vũ đứng trước cửa, bộ dạng của hắn rất dọa người, nhưng cũng có thể khiến cho người khác xem nhẹ hắn, bởi vậy bên cạnh hắn không có ai cả.

Có lẽ, tu chân là chuyện thần kỳ nhất đi? Hiện tại Lục Vũ cảm thấy trong thân thể của mình có một dòng khí nhỏ đang lưu chuyển, hắn không biết thực lực của mình tăng lên bao nhiêu, nhưng hắn cảm giác được, giác quan của mình trở nên nhạy bén hơn rất nhiều, ví dụ như người xung quanh nói gì, hắn đều có thể nghe rõ ràng.

Tại thành Kerr, đề tài về phủ thành chủ luôn luôn đứng đầu, mà đề tài nóng hổi nhất hiện nay, chính là, sau khi vị Lâm Tái thiếu gia kia mua một nô lệ về nhà, kết quả bị nô lệ kia đánh...

Nghe nói, vị đại thiếu gia vừa béo vừa ngu ngốc kia đang đi trên đường liền bị mê hoặc bởi một nữ nô xinh đẹp bị thương nhân nô lệ lột sạch đồ treo trước cửa trừng phạt, còn dùng rất nhiều tiền mua đổi phương đem về nhà... Mua về nhà thì cũng thôi đi, hắn lại bị nô lệ của mình đánh, sau đó hắn sai sử hạ nhân đuổi theo nô lệ kia, bất ngờ va chạm với áo bào trắng pháp sư vừa mới đến thành Kerr, vì thế cùng ngày bị thành chủ đại nhân đuổi ra khỏi phủ thành chủ, dọn vào một tòa nhà ở phụ cận, hình như hiện giờ còn đang dưỡng thương.

Nhưng chuyện Lâm Tái gây ra, hình như lúc nào cũng rất đặc biệt.

Lục Vũ nhớ tới tên kia trang bị đến tận răng, một nô lệ bình thường không thể thương tổn được hắn, bất quá, có lẽ trong đó có ẩn tình khác?

Mặc kệ thế nào, chuyện quan trọng hiện giờ, chính là quán ăn của hắn sắp khai trương, hắn còn trông cậy vào quán ăn này kiếm tiền, sau đó mở một đại tửu lâu!

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Tìm Đánh

Sau khi phân phát thức ăn miễn phí xong, Lục Vũ để cho đám nô lệ đi ngủ, mà bản thân hắn, thì vào Hệ thống vị diện giao dịch liên hệ với Huyết Ma.

“Ta đã bắt đầu tu chân rồi!” Lục Vũ hưng phấn mở miệng.

“Chúc mừng ngươi, thành tích thế nào?” Huyết Ma cười tủm tỉm trả lời.

“Coi như cũng không tồi, nhưng ta hiểu biết quá ít về tu chân.” Lục Vũ bất đắc dĩ.

“Ngươi không gia nhập môn phái tu chân sao? Nói như vậy, hiểu biết về tu chân bị thiếu hụt cũng là bình thường, bất quá, ta nhớ sư phụ ngươi có để lại cho ngươi cái gì đó, hẳn là có tương quan giới thiệu.”

Lục Vũ nghĩ tới chiếc nhẫn không gian mà mình không thể mở ra, lập tức gật gật đầu, lại hỏi: “Huyết Ma, ngươi có biết ma pháp không?”

“Đương nhiên biết... Như thế nào, ngươi muốn tìm hiểu à?”

“Đúng vậy, ta cảm thấy ma pháp rất mới mẻ, muốn hỏi thăm một chút.” Lục Vũ lập tức trả lời.

“Kỳ thật chỗ này của ta, có thể nói là một vị diện ma pháp, nhân loại tu luyện ma pháp, lợi dụng nguyên tố trong không khí để tiến hành công kích, sẽ lãng phí rất nhiều năng lượng... Hơn nữa, ma pháp sư chỉ dựa vào ngoại lực, cho nên tu luyện tới cảnh giới pháp thần sẽ không thể tiến thêm một bước nữa, mà pháp thần cũng chỉ có thể sống tám trăm năm mà thôi, đương nhiên, ta đã giới thiệu pháp thần một bậc.” Huyết Ma mở miệng, nếu không vì nguyên nhân này, sao hắn có thể trở thành chúa tể của vị diện này chứ?

“Tốc độ tu luyện ma pháp có phải rất nhanh hay không?” Lục Vũ lại hỏi.

“Người có một sự phụ tốt như vậy, còn muốn học ma pháp làm gì? Cố gắng tu chân cho tốt đi! Phải biết, ma pháp ở trung cấp vị diện tương đối thịnh hành, trên cơ bản, cao cấp vị diện đều là tu chân, mà pháp thần, cũng chỉ tương đương với Nguyên Anh kỳ mà thôi, chẳng lẽ ngươi muốn dừng lại tại Nguyên Anh kỳ sao?”

Vậy tại sao vị diện mình đang ở chỉ có ma pháp? Lục Vũ nhíu mày, hắn cảm thấy mình vẫn chưa hiểu gì về thế giới này cả, vị diện này – chẳng lẽ có bí mật gì đó?

“Hiện tại ngươi chỉ cần chuyên tâm tu luyện là được, dù sao thực lực mới là quan trọng nhất, đúng rồi, ta sẽ cho ngươi một viên linh châu, nó có thể cảm giác mật độ linh khí xung quanh, màu càng đậm thì mật độ linh khí càng cao, chỉ sợ ngươi không thể đoạt được vị trí tốt nhất, nhưng vẫn có thể dựa vào nó mà chọn được một nơi có linh khí tương đối nồng đậm.” Huyết Ma đột nhiên lấy ra một hạt châu.

“Thứ này rất quý trọng phải không? Hiện tại ta không có gì cả...”

“Không có gì, thật ra thứ này cũng là sự phụ ngươi cho ta, lúc trước hắn tìm được một bảo địa tu luyện, nơi đó linh khí rất nồng đậm, khiến cho viên linh châu biến thành màu đen... Nhưng tới phiên ta thì chỉ tới màu tím mà thôi, dù sao trung cấp vị diện cũng không thể so sánh với cao cấp vị diện.”

“Cảm ơn!” Lục Vũ mở miệng, cuối cùng vẫn phải nhận không hạt châu kia, trong Hệ thống vị diện giao dịch, hạt châu này có kích thước cỡ một quả trứng gà, phát ra màu trắng nhu hòa.

Nhưng, khi hắn vừa ra khỏi Hệ thống vị diện giao dịch, hạt châu này lập tức biến thành màu đen.

Đừng nói là, quán ăn này của hắn chính là bảo địa tu luyện trong truyền thuyết!

Hay là, bởi vì vị diện này không có tu chân, nên linh khí cực kỳ nồng đậm?

Lục Vũ ổn định tâm tình kích động, quyết định không nên lãng phí vận may như vậy, cố gắng tu luyện cho thật tốt!

...

Quán ăn của Lục Vũ khai trương cũng gần một tháng, lúc đầu, có rất nhiều người quan sát, nhưng không có bao nhiêu người mua. Còn bây giờ lại hoàn toàn khác, quán ăn này vô cùng nổi tiếng, thậm chí hắn khó có thể tưởng tượng nổi! Mỗi ngày khai trương mười giờ, trong mười giờ này, đám nô lệ không có một chút nào nhàn rỗi, bận rộn đến mức chân không chạm đất.

Bởi vì trong quán không đủ bàn ghế, nên có rất nhiều người cầm chén cầm đũa đến mua đồ ăn mang về nhà, cho dù vậy, trong quán vẫn náo nhiệt không có chỗ chen chân, Lục Vũ chỉ đứng trên lầu mà quan sát tình hình quán ăn.

Khoảng thời gian một tháng, Lục Vũ vẫn luôn cố gắng tu luyện, hiện giờ đã đạt tới Luyện Khí tầng 6, mà tu luyện cũng không phải là chuyện một sớm một chiều, hắn liền nhân cơ hội này luyện tập phép thuật.

Ma pháp chỉ dùng tinh thần lực vẽ ma pháp trận để dẫn dắt ma pháp nguyên tố trong không khí tiến hành công kích, còn tu chân thì lợi dụng năng lượng trong cơ thể mình tiến hành công kích.

Nếu chỉ nhìn bề ngoài, thì ma pháp có vẻ mạnh hơn tu chân, nhưng lực công kích lại không biết được, bởi vì sau khi phát động ma pháp, ma pháp sư không thể khống chế ma pháp đó nữa, nhưng tu chân giả lại có thể khống chế phép thuật mà mình đã phát động. Ví dụ như, dùng băng tiễn đá thương người khác, ma pháp sư có thể trong nháy mắt phát ra hơn ngàn vạn băng tiễn, nhưng độ chính xác và lực công kích lại không thể cam đoan, còn tu chân giả chỉ có thể phát ra một băng tiễn, nhưng nó sẽ đuổi theo địch nhân cho đến khi tu chân giả kiệt lực thì thôi...

Mặt khác, còn có một vài bí quyết lợi dụng lực lượng thuần âm tự thân mà tu luyện... Mỗi dạng, đều khiến cho Lục Vũ trầm mê trong đó, chỉ tập trung tu luyện mà không quan tâm đến chuyện khác.

Lục Vũ tu luyện cả ngày, mỗi ngày xuất hiện trong quán ăn còn không đến một giờ, nhưng quán ăn của hắn càng ngày càng nổi danh.

“Các ngươi biết tin gì chưa, gần đây thành đông mới mở một quán ăn, hương vị thức ăn ở đó rất tuyệt, giá cả lại phù hợp với túi tiền nữa!”

“Ta cũng từng ăn thử rồi, thịt nướng ở đó rất thơm, ngon đến mức ta muốn nuốt đầu lưỡi của mình luôn!”

“Mấy món kia, cho tới bây giờ ta còn chưa thấy qua đâu, nghe nói là đồ ăn vặt ở Liên Minh Tự Do phía nam.”

“Thật hả, trách không được ở đây không có, nhưng lại có com chiên... Ta lần đầu biết được thì ra com cũng có thể chiên ăn.”

“Nghe nói ở Liên Minh Tự Do, tùy tay gieo trồng một ít thóc cũng có thể thu hoạch một lượng lớn gạo, tài nguyên dồi dào, người ở đó cũng rất có tiền, tại sao bọn họ lại đến đây mở quán chứ?”

“Ai biết được, có lẽ chủ quán đã đắc tội với quý tộc ở đó?”

“Ta đã nhìn thấy vị chủ quán kia, bộ dạng hình như là ma pháp sư, không giống được sư, có lẽ hắn gây chuyện ở phía nam nên mới chạy trốn lên đây?”

“Mặc kệ nó, chỉ cần đồ ăn ngon là được, không phải sao?”

...

Lâm Tái vừa mới “Đường” thương xong, ra khỏi cửa liền nghe thấy có người nghị luận về một quán ăn mới mở.

Tuy trên người hắn đều là thịt béo, nhưng trong đầu hắn cũng không chỉ có mỡ, bởi vậy, sau khi phát hiện cha mình hình như không muốn tiếp xúc với áo bào trắng pháp sư kia, hắn liền bày ra một loạt sự tình, sau đó dọn ra khỏi phủ thành chủ.

Có lẽ khi cha hắn đối mặt với hắn luôn lộ ra vẻ mặt quý dị hoặc là áy náy hoặc là yêu thương, nhưng hắn biết rõ, cha hắn không có ác ý, vì vậy, hắn cũng không quan tâm cha hắn đang giấu giếm chuyện gì. Do đó, hắn mới tạo nên câu chuyện “Anh hùng cứu mỹ nhân”, sau khi cứu về liền bị nô lệ đánh, còn thuận tiện va chạm vị áo bào trắng pháp sư xinh đẹp cao quý kia.

Hiện giờ, em trai em gái hắn đã bị vị áo bào trắng pháp sư – Elina mê hoặc trở thành bạn tốt của nhau rồi, có lẽ sau khi hắn chảy nước miếng hô một tiếng “Tiểu mỹ nhân”, thì bọn họ sẽ không bao giờ muốn gặp lại hắn nữa!

Nhưng, vết thương của hắn cũng đã đến lúc lành lại... Lâm Tái dạo một vòng trên đường cái, quyết định đi đến quán ăn nổi danh kia nhìn một chút, hắn là người “Thích náo nhiệt”, có chuyện mới mẻ như vậy, không thể không đi tìm hiểu.

Về phần tại sao hắn không an phận mà sống lại có tình gây chuyện thị phi khắp nơi... Hình như, tất cả mọi người đều cảm thấy hắn chỉ cần làm một đại thiếu gia ăn chơi trác táng là được, một khi đã như vậy, hắn đương nhiên sẽ làm theo ý mình.

Tên của quán ăn kia rất đơn giản – Quán Ăn Ngon, Lâm Tái còn chưa lại gần, đã ngửi thấy mùi thơm xông vào mũi.

Đối với dân chúng bình thường của thành Kerr mà nói, mỹ vị cách bọn họ rất xa, bọn họ chỉ cần ăn no bụng mà thôi, nhưng đối với Lâm Tái mà nói, từ nhỏ đến lớn hắn đã ăn vô số mỹ vị.

Giữa trưa, Lâm Tái ăn một con heo sữa nướng.

Dùng mật ong đặc chế quét lên con heo sữa, tiếp theo nhồi thảo mộc đầy bụng nó, sau đó dùng một loại lá cây đại thụ bọc nó lại rồi bỏ vào đồng than hồng, lại phủ thêm một lớp than ở trên, chờ thêm vài giờ, heo sữa nướng ra lò, mùi thơm kia bao phủ cả quán ăn!

“Người, mỗi món lấy cho ta một phần.” Lâm Tái chỉ vào một thủ hạ đứng phía sau mình mở miệng, hiện tại quán ăn này quá bận rộn quá náo nhiệt, một người gây muốn chen vào cũng không dễ dàng, chớ nói chi là một người mập mạp như hắn, nếu hắn tự mình chen vào, không cẩn thận, có thể bị ép thành người gầy luôn?

Hương vị... Thật sự rất ngon! Lâm Tái thêm ăn, bởi vậy thủ hạ của hắn chen vào mua đồ ăn, còn hắn thì ăn sạch những món còn lại.

Lúc bắt đầu, Lâm Tái cũng chỉ cảm thấy mùi vị không tệ mà thôi, nhưng càng ăn, lại cảm thấy quen thuộc.

Hắn là một được sư, nên cảm giác rất nhạy bén, trong những món ăn này chắc chắn có bỏ gia vị đặc chế, mà những gia vị này, có chút xa lạ, có chút đã được ăn ở chỗ Hughes.

Quán ăn này, có liên quan đến Hughes sao? Hay là, Hughes là chủ nhân của nó? Lâm Tái nở nụ cười, sau đó ném đồ ăn trong tay xuống đất, lớn tiếng mở miệng: “Ai là chủ nhân của quán ăn này? Mau ra đây! Bỏ thiếu gia rất thương thức trừ nghệ của người, sau này người hãy đến nhà của bản thiếu gia làm đầu bếp riêng cho ta!”

Con trai lớn của thành chủ đại nhân – Lâm Tái, dân chúng thành Kerr cũng không xa lạ, bởi vậy, khi Lâm Tái xuất hiện ở đây, tất cả mọi người đều tập trung tinh thần lại, dự định chờ xem kịch vui.

Đúng vậy, chính là xem kịch vui, Lâm Tái thiếu gia chuyên gây sự, nhưng cũng không quá lớn, cũng không liên lụy đến người qua đường vô tội, rất thích hợp để xem kịch vui!

Khi giọng nói Lâm Tái vang lên, Lục Vũ liền nhìn không được mà run rẩy khoe miệng. Tuy đứng ở trên lầu, nhưng giác quan của hắn nhạy bén hơn trước, nên tình huống dưới lầu hắn đều biết. Hiện tại, Lâm Tái muốn gây sự sao?

Thầm nghĩ, mình mới học được phép thuật, còn có Huyết Ma khẳng định sau khi mình khoác áo choàng thì người khác sẽ không nhìn ra được thực lực của mình, Lục Vũ nhìn không được lộ ra nụ cười tươi.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 26: Pháp Thánh Thần Bí

“Các người đi ra ngoài cho ta! Bồn thiếu gia coi trọng đầu bếp quán ăn này, về sau nơi này chính là địa bàn của bồn thiếu gia!” Lâm Tái lớn tiếng hò hét, sau đó sai thủ hạ đuổi khách trong quán.

Đi theo Lâm Tái, đều là cao thủ, trong đó có một cao cấp kiếm sĩ, thậm chí còn có ma pháp sư! Nhìn thấy trận thế như vậy, khách đang ăn cơm trong quán rất thức thời, không cần đuổi mà tự giác chạy ra khỏi quán, sau đó đứng trước cửa mà ngóng trông nhìn vào trong quán.

Lâm Tái một mình một người ngồi xuống cái bàn ở chính giữa quán, sau đó chiếm được một chỗ rộng rãi, vừa ăn, vừa đánh giá tình huống trong quán.

Quán ăn này cũng chẳng ra gì, có thể thấy được chủ quán không có hao tổn tâm trí mà trang trí quán, nhưng những món ăn này lại vô cùng mỹ vị... Rốt cuộc chủ quán là ai? Có lẽ người nọ chính là Hughes? Hình như Hughes rất thiếu tiền đi?

Kể từ khi Hughes mất tích, sư phụ hắn cũng không dám đi gặp lão tổ tông của hắn, bản thân thậm chí đã rất vất vả, kết quả bây giờ lại không dám gặp mặt... Có thể thấy, sư phụ hắn hiện giờ có bao nhiêu phần nộ! Mà sư phụ hắn tức giận, người xui xẻo chính là hắn. Nếu chủ quán ăn này chính là Hughes... Hắn sẽ mang đối phương về cho sư phụ, thuận tiện tìm hiểu rõ ràng thành phần của những gia vị này, sau đó hợp tác với đối phương mở một cái tửu lâu?

Không thể không nói, nếu hắn ra tay, tuyệt đối có thể kiếm rất nhiều tiền!

“Tại sao không có ai đi ra? Các người làm ăn thế nào vậy? Không biết kêu ông chủ các người ra sao?” Lâm Tái cau mày nhìn về phía những đầu bếp, bọn họ sợ tới mức trốn trong góc phòng.

“Người tìm ta sao?” Lâm Tái vừa dứt lời, một giọng nói mờ ảo vang lên. Mọi người cùng nhìn lại, mới phát hiện trong đại sảnh có một người đang đứng.

Lâm Tái thích gây sự, nhưng hắn chưa bao giờ gây sự với người mà hắn không nên đụng vào, mà ở thành Kerr, cũng chỉ có vài người mà hắn không nên đụng vào mà thôi, nhưng lần này, hắn đột nhiên có cảm giác không tốt lắm.

Không thể nào... nếu thực sự có cao thủ xuất hiện tại thành Kerr, sư phụ hắn cùng lão tổ tông không thể không phát hiện, dù sao con gái của phó hội trưởng Ma sư pháp công hội, áo bào trắng pháp sư vừa mới giống trông khua chiêng tới đây, hiện giờ chính là thời điểm thẩm tra nghiêm khắc nhất.

“Đại thiếu gia, ta hoàn toàn không thể nhìn thấu hắn!” Trong những người đi theo Lâm Tái có một ma pháp sư thực lực rất mạnh, tiến đến bên tai Lâm Tái mở miệng, hắn là ma pháp sư cấp 7, theo lý sẽ không làm tùy tùng của người khác, nhưng hắn lớn lên trong phủ thành chủ, được thành chủ bồi dưỡng từ nhỏ, cho nên đến bây giờ, hắn vẫn làm việc cho thành chủ.

Đại thiếu gia mặc dù thích gây sự, nhưng làm người rất tốt, hơn nữa, thành chủ thương nhất chính là đại thiếu gia... Hắn vẫn hiểu rõ thân phận và chức trách của mình.

Ma pháp sư cấp 7 cũng coi như là cao cấp ma pháp sư, một cao cấp ma pháp sư lại không nhìn thấu người nọ... Tại sao thành Kerr lại xuất hiện một cao thủ như vậy?

“Người chính là chủ quán sao? Thức ăn trong quán rất ngon, người có thể tặng đầu bếp cho ta không?” Tuy trong lòng Lâm Tái suy nghĩ rất nhiều, nhưng trên mặt lại không biểu lộ gì cả, bất quá khi nói chuyện vẫn có chút cung kính, không dấu vết mà đánh giá người đối diện.

“Người đến gây sự sao?” Hắc y nhân mở miệng lần nữa, sau đó chậm rãi đi tới bên người Lâm Tái.

Cả người Lâm Tái cứng ngắc, khí tức trên người hắc y nhân kia... Giống hệt với Bizani và Rammus!

Pháp thánh? Chủ quán ăn này là pháp thánh sao? Một pháp thánh lại mở quán ăn sao?

“Sao ta có thể đến gây sự được! Ta chỉ là ngưỡng mộ trù nghệ của đầu bếp quý quán mà thôi!” Lâm Tái run run một thân thịt béo, sau khi hắn phát hiện hắc y nhân có vẻ lợi hại, lập tức đứng lên — hắn lớn lên dưới sự quan sát của hai vị pháp thánh, nên hắn đã biết cách co được dân được.

Bất quá, tuy hắn muốn giả trang hoàn khổ, nhưng cũng không thể giả trang hoàn khổ mà ném luôn mạng của mình đúng không? Việc hắn nên làm nhất hiện tại, chính là điều tra chi tiết về vị pháp thánh đột nhiên xuất hiện này!

“Trù nghệ a... Chẳng lẽ người muốn học?” Hắc y nhân kia đột nhiên mở miệng.

Tuy Lâm Tái không biết tại sao đối phương lại nghĩ mình muốn học nấu ăn, nhưng hắn vẫn nhanh chóng gật đầu, “Đúng vậy đúng vậy! Ta vô cùng yêu thích thức ăn của quý quán, cho nên muốn theo học.”

Có thể thăm dò tin tức của pháp thánh này, thuận tiện điều tra xem hắn đã bỏ gì vào thức ăn, mặt khác, không biết Hughes có ở trong quán này hay không... Về phần hắc y nhân trước mắt... Lâm Tái cũng không cảm thấy, Hughes gà mờ kia có thể phát ra uy áp mạnh như vậy, còn khiến cho thù hạ của mình – cao cấp ma pháp sư không nhìn thấu!

Hắc y nhân nghe vậy, lập tức gật gật đầu: “Tốt lắm, ngươi cứ ở lại học tập!”

“Thật tốt a!” Trên mặt Lâm Tái lộ ra kinh hi, trong lòng cũng cân nhắc tốt nhất là mau chóng thông báo cho Rammus, kêu đối phương đến đây một chuyến mới được. Nếu người trước mắt muốn gây bất lợi cho thành Kerr, thì pháp thánh ra tay mới có thể thu phục a!

“Một khi đã như vậy, ngươi tạm thời theo hắn làm bồi bàn đi.” Hắc y nhân đột nhiên chỉ vào một nô lệ đứng bên cạnh mở miệng.

Bồi bàn? Bồi bàn là cái gì? Lâm Tái không rõ, nhưng rất nhanh sau đó, hắn đã biết bồi bàn là cái gì.

Vị pháp thánh này, nhất định là nhìn hắn không vừa mắt muốn gây sức ép cho hắn đi? Bất quá cũng may đối phương không có ác ý gì... Lâm Tái kéo theo một thân thịt béo chạy trước chạy sau, tuy rằng thở hổn hển, nhưng cũng không tồi, không để cho thù hạ của mình hổ trợ.

Tuy hắn không thể tu luyện ma pháp và vũ kỹ, nhưng vẫn có ngạo khí, dĩ nhiên không muốn khiến cho một vị pháp thánh coi thường!

Ở trên lầu, cảm giác được Lâm Tái chạy tới chạy lui ở dưới lầu, Lục Vũ nhin không được dùng tay vỗ đùi mà cười ha hả.

Ma pháp sư phóng thích ma pháp hoàn toàn dựa vào dẫn dắt nguyên tố ngoại giới, bởi vậy năng lượng trong cơ thể rất ít, tu chân giả thì khác, bọn họ sẽ đem năng lượng ngoại giới áp súc vào trong thân thể của mình!

Thực lực của tu chân giả Kim Đan kỳ tương đương với pháp thánh, nhưng nếu không dùng năng lượng ngoại giới, chỉ dựa vào thực lực bản thân mà phát động uy áp, thì tu chân giả Kim Đan kỳ khẳng định sẽ bỏ xa pháp thánh mấy con phố! Mà hắn chỉ có thực lực Luyện Khí tầng 6, nhưng năng lượng trong cơ thể so với trước kia đã mạnh hơn rất nhiều, có lẽ tương đương với cao cấp ma pháp sư, bên cạnh đó, hắn vừa học được một phép thuật — Uy Áp.

Dù sao Lục Vũ cũng từng gặp qua hai vị pháp thánh, uy áp của Bizani mất một lúc mới ảnh hưởng được hắn, khi đó Bizani nhất định là lợi dụng năng lượng ngoại giới, sau đó, hắn cũng cảm giác được một cỗ thần nhiên từ trên người Bizani cùng Rammus, mà vừa rồi, hắn chính là bắt chước cỗ áp lực này.

Lâm Tái, sẽ hiểu lầm hắn là pháp thánh đi?

Chỉ cần có được thực lực mạnh mẽ, có thể hoành hành không có kỵ, mấy ngày này, Lục Vũ đã hiểu rất rõ chuyện này, dưới tình huống như thế, hắn cũng không sợ người khác hiểu lầm mình là pháp thánh!

Đương nhiên, nếu có người tìm tới cửa... Hắn hoặc là tiếp tục giả trang, hoặc là khôi phục thân phận Hughes, hoặc là chạy trốn vào Hệ thống vị diện giao dịch... Vẫn có rất nhiều biện pháp không phải sao?

Lục Vũ đã tính toán xong, khi hắn mặc áo choàng, thân phận của hắn chính là sư phụ của Hughes – một cao thủ không biết tên, khi hắn cởi ra, thân phận của hắn chính là Hughes – một trung cấp ma pháp sư!

Hiện tại... Lâm Tái rơi vào tay của hắn, không gây sức ép một chút thì quá tốt cho hắn rồi? Lục Vũ cảm thấy, Lâm Tái dám tùy tiện tiện tiện thổ lộ với mình, còn dám tới cửa tìm ngược, hắn quyết định giúp Lâm Tái hoạt động gân cốt cộng thêm giảm béo... Đây chính là làm việc thiện đó!

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Hiểu Lầm

Sau một ngày làm việc vất vả, Lâm Tái vẫn không muốn về nhà.

Sau lưng có hai pháp thánh làm chỗ dựa, thành Kerr lại là địa phương phức tạp nhất trên đại lục, không ai dám động thủ, Lâm Tái cũng cảm thấy an tâm, sau khi đứng tiếp khách ở cửa quán nửa ngày trời, liền quyết định buổi tối ngủ lại đây.

Sau khi vào gian phòng thuộc về mình, Lâm Tái liền băn khoăn — có nên liên hệ với Rammus hay không?

Để cho hắn có thể làm tốt công việc gián điệp, Rammus là một luyện kim đại sư, chế tạo những trang bị tốt nhất, trang bị cho hắn đến tận răng, đương nhiên cũng cho hắn công cụ liên lạc tốt nhất — chính là chiếc nhẫn lớn nhất đang đeo trên tay!

Nhưng hiện tại, Lâm Tái lại có cảm giác giống với Lục Vũ lúc trước, nghi ngờ, hắn không biết, nếu mình hành động dưới mí mắt của một pháp thánh thì có bị phát hiện hay không, liên lạc với một pháp thánh khác, vị pháp thánh kia có để ý không?

Trầm tư trong chốc lát, Lâm Tái hoàn toàn công khai mà liên hệ với Rammus, dù sao hai vị pháp thánh cũng rất thích con trai trưởng vô dụng của thành chủ thành Kerr là hấn, chuyện này ai cũng biết.

“Lâm Tái, ngươi có chuyện gì sao?” Hư ảnh Rammus hiện lên trên chiếc nhẫn, trên mặt ướt đầm.

Lâm Tái ở cùng Rammus một thời gian dài, vì vậy hấn biết rõ hành vi của Rammus, ví dụ như hiện tại, đối phương nhất định là đang dưỡng da.

Cho dù là pháp thánh, sống một hai trăm năm cũng bị lão hóa, bất quá Rammus luôn bảo dưỡng, nên vẫn duy trì được khuôn mặt anh tuấn trẻ tuổi. Bizani giấu mình trong hắc vụ quanh năm suốt tháng, còn Rammus thì khi nào trên mặt nổi mụn mới che mặt lại.

“Rammus đại nhân, ta quyết định ở lại Quán Ăn Ngon học nấu ăn, chỉ sợ không thể đến tháp ma pháp của ngươi mà cống hiến sức lực!” Khuôn mặt mập mạp của Lâm Tái để sát vào chiếc nhẫn kia, mở miệng.

“Cái gì?” Rammus hỏi, tuy trên mặt một chút biểu tình cũng không có, nhưng Lâm Tái lại cảm nhận rõ ràng đối phương đang tức giận.

“Ông chủ Quán Ăn Ngon, nếu cảm giác của ta chính xác, thì hấn giống với ngài, đều là pháp thánh vĩ đại! Vĩ đại nhân kia thật sự rất cường đại!” Về mặt Lâm Tái sùng bái, hấn cảm thấy hành động của mình này giờ đều bị hai vị pháp thánh quan sát, bởi vậy hấn không dám nói gì đó bất kính.

“Thật sự?” Rammus lại hỏi, trong lòng cũng không lo lắng lắm, thỉnh thoảng cũng có một hai pháp thánh đến thành Kerr thu thập tinh hạch ma thú cao cấp hoặc vật phẩm quý giá nào đó, chuyện này có gì lạ?

“Rammus đại nhân! Ta cảm thấy ngươi và Bizani đại nhân cùng tới bái phỏng vị pháp thánh đại nhân này một chút!” Lâm Tái bất đắc dĩ mở miệng, buồn bực mà nhìn cường giả đứng đối diện kia, không phải mấy ngày nay đối phương đang rầu rĩ không có cách gặp mặt Bizani sao? Còn trút giận lên người mình, tại sao bây giờ lại quên rồi?

Rammus phản ứng lại rất nhanh, lập tức gật gật đầu, nhanh chóng biến mất.

Lâm Tái biết tính cách của Rammus, khẳng định một khắc cũng không trì hoãn mà đi tìm Bizani ngay lập tức, liền có chút yên lòng. Chờ Bizani cùng Rammus đến đây, hành vi của vị pháp thánh này, có lẽ hai người họ sẽ nắm bắt được đi? Nhưng hành vi của mình vừa rồi, không biết hắc y nhân kia có phát hiện hay không, nếu hấn phát hiện, vậy tại sao không đến tìm mình gây phiền toái? Chứng tỏ hấn không để ý sao? Chắc vậy, ngay từ đầu hấn cho mình ở lại, là vì hy vọng hai pháp thánh của thành Kerr tới sao? Có phải hấn có âm mưu gì không?

Càng nghĩ càng phức tạp, Lâm Tái lại không ngờ, hành động của Lâm Tái này giờ Lục Vũ hoàn toàn không biết gì cả, hiện tại, Lục Vũ đang chuyên tâm tu luyện, đương nhiên hấn vẫn mặc áo choàng Huyết Ma cho.

Linh khí trong thể giới ma pháp này còn nhiều hơn mô tả của Huyết Ma, tùy tiện tìm một chỗ cũng có linh khí nồng đậm giống như động phủ tu luyện vạn người tranh đoạt của sư phụ hấn, mà tu luyện ở đây, tiến độ của hấn cũng rất nhanh, vì vậy, hấn không muốn lãng phí bất cứ một giây một phút nào.

Lúc tu luyện, Lục Vũ cũng trang bị kỹ lưỡng, bộ áo choàng của Huyết Ma còn có công dụng phòng ngự. Hấn vẫn chưa mở được chiếc nhẫn trữ vật kia, do đó không biết bên trong nó có thứ gì tốt không, nhưng dù sao trên Eyal đại lục, người có thực lực ngang bằng Huyết Ma rất ít, lực phòng ngự của áo choàng do Huyết Ma chế tác, rất mạnh mẽ!

Bất quá, bởi vì Lục Vũ không hề che dấu mà ngồi tu luyện trong phòng, cho nên, khi Bizani cùng Rammus chạy tới, hai người cảm giác được tình cảnh trong phòng đều đột nhiên cả kinh.

Bizani là một người có sinh hoạt vô cùng nghiêm cẩn, cho nên khi Rammus đến tháp ma pháp của hấn, hấn đang đoan đoan chính chính mà ngồi mình tưởng trong phòng.

Đối với Rammus, Bizani là vừa yêu vừa hận, yêu chính là thực lực và năng lực của Rammus, hận chính là Rammus ngồi mình tưởng trong phòng cả ngày.

Nhưng sau khi nghe Rammus kể rõ mọi chuyện, Bizani bay nhanh theo Rammus đến nơi của Lâm Tái.

Rammus không có vấn đề gì, thỉnh thoảng xảy ra chuyện điều hợp tác với đối phương cùng giải quyết, nếu hấn không mở miệng, đối phương tuyệt đối sẽ bất động, mà mỗi lần hấn mở miệng, thì đối phương sẽ suy nghĩ biện pháp giúp đỡ... Bởi vậy, có lẽ Rammus cũng không biết, nếu có pháp thánh ngẫu nhiên đi vào thành Kerr, trước hết cũng chào hỏi Bizani, sau đó mới có thể tùy tiện hành tẩu trong thành, nhưng hiện tại Lâm Tái nhắc tới pháp thánh này, chính là lặng yên không một tiếng động mà xuất hiện trong thành Kerr!

Trong lòng Bizani gấp gáp, chỉ sợ lai giả bất thiện*, nhưng sau khi đến gần Quán Ăn Ngon, lại đột nhiên – Đứng lại.

*Lai giả bất thiện, thiện giả bất lai: người đến nhưng không có ý tốt, nếu có ý tốt thì đã không đến.

Hấn cảm giác được một cỗ hắc ám ma lực tinh thuần! Lực lượng tinh thuần như vậy, cho dù hấn là pháp thánh, cũng không thể khống chế!

Lôi kéo Rammus, lặng yên không một tiếng động nhảy lên tầng cao nhất của Quán Ăn Ngon, Bizani lập tức cảm giác được một người đang hấp thu hắc ám ma lực trong không khí.

Là một ma pháp sư, bởi vì tổ chất thân thể, cho nên trong thân thể không thể tồn tại quá nhiều năng lượng ma pháp, một khi năng lượng ma pháp trong

cơ thể quá nhiều, sẽ nổ tan xác mà chết, nhưng hiện tại, người nọ đang hấp thu hắc ám năng lượng với số lượng khổng lồ ngay cả Bizani cũng không thể thừa nhận nổi, vậy mà vẫn còn tiếp tục hấp thu!

Bizani chấn kinh, Rammus đứng cạnh Bizani đương nhiên cũng chấn kinh rồi!

Đối với pháp thánh cùng cấp, hắn cũng không quá để ý, dù sao hắn cũng là không gian pháp thánh, nắm giữ ma pháp Thuần Di, đánh không lại còn có thể chạy, nhưng nếu đối phương cao hơn pháp thánh một bậc... Phải biết, pháp thần sẽ sở hữu kết giới, trong kết giới đó, pháp thần chính là thần, cho dù hắn là không gian pháp thánh, bước vào kết giới của người khác thì cũng không thể nhúc nhích!

Hiện tại, chẳng lẽ có một pháp thần tới thành Kerr? Pháp thần không thể tham gia đấu tranh trên đại lục, như vậy, vị pháp thần này tại sao lại tới đây?

Lục Vũ còn đang bất tri bất giác mà tu luyện, đứng trên đỉnh đầu hắn... Không, trên nóc nhà, là hai pháp thánh, cả hai tìm đập thành thích vừa kích động vừa sợ hãi!

Lục Vũ đang tu luyện giữa chừng, đột nhiên phát hiện mình chuẩn bị đột phá.

Dựa theo tư liệu ghi lại, tu chân giả dưới Trúc Cơ kỳ, cũng không được tu chân giả chân chính thừa nhận, bởi vậy, đột phá Luyện Khí kỳ cũng vô cùng dễ dàng, trong các môn phái, thiên tài có thể đột phá Luyện Khí kỳ tiến vào Trúc Cơ kỳ trong một tháng, tuy không nhiều nhưng cũng có. Đặc biệt, không dựa vào đan dược chỉ dựa vào chính mình tu luyện, với tốc độ của Lục Vũ hiện tại, chính là thiên tài hàng đầu!

Tái Sinh Đan là khả ngộ bất khả cầu, còn thể chất Thuần Âm là ngàn năm có một, mà hiện tại trên Eyal đại lục còn chưa xuất hiện tu chân giả hấp thu linh khí trong thiên địa vào cơ thể, bởi vậy linh khí nồng đậm hơn các vị diện khác rất nhiều, dưới tình huống như thế, hắn có tốc độ tu luyện như vậy cũng rất bình thường!

Từ Luyện Khí tầng 6 đột phá lên Luyện Khí tầng 7 cần rất nhiều linh lực, Lục Vũ không thể không hấp thu lượng lớn linh khí trong không khí, hết sức chăm chú hấp thu, lại hoàn toàn không biết có người thu hết mọi chuyện vào trong mắt.

Chờ Lục Vũ tỉnh lại, đã là buổi sáng ngày hôm sau, hắn vừa mở to mắt, liền nhìn thấy hai người quen thuộc đứng trước mặt mình, lập tức co rụt đồng tử lại.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Mọi Người Suy Đoán

Bizani... Rammus... Hai người kia, không phải là hai người mạnh nhất thành Kerr sao? Lục Vũ không ngờ, bọn họ lại chạm mặt nhau nhanh như vậy!

“Hai vị, có chuyện gì sao?” Hơi ngây người một chút, Lục Vũ liền mở miệng hỏi, hắn cũng rất tò mò, không biết pháp thánh có thể nhìn thấu hắn không nhỉ!

Bizani cùng Rammus, quả thật không thể nhìn thấu Lục Vũ, chính vì vậy, bọn họ không biết nên làm thế nào cho phải, bất quá, so với Rammus chỉ biết nghiên cứu, thì Bizani biết cách giao tiếp với người khác hơn, lập tức chấp tay bái Lục Vũ một cái: “Các hạ, chúng ta mạo muội tới đây, xin ngài lượng thứ.”

Thái độ của Bizani làm cho Lục Vũ có chút kinh ngạc, hắn thầm nghĩ, cho dù Bizani không nhìn thấu được thực lực của hắn, thì cũng chỉ hữu hảo với hắn mà thôi, chứ không cung kính như vậy... “Không sao, khi ta giữ lại Lâm Tái, cũng đoán được các ngươi sẽ đến.”

“Không biết tại sao các hạ lại muốn chúng ta đến đây?” Bizani hỏi thăm, đối phương giữ lại Lâm Tái là vì dẫn dụ bọn họ đến, chuyện này hắn cũng đã nghĩ tới, bất quá, tại sao đối phương lại muốn bọn họ đến đây?

Hiện tại Lục Vũ đã xác định, hai người này, tuyệt đối không thể nhìn thấu mình. Cũng bởi vì vậy, hắn càng cảm kích Huyết Ma: “Cũng không có gì, sau này ta sẽ ở lại thành Kerr một khoảng thời gian dài, bởi vậy, ta muốn chào hỏi các ngươi mà thôi, về phần Lâm Tái... Ta muốn giữ lại hắn dạy dỗ một chút.”

“Được các hạ chỉ điểm, là vinh hạnh của hắn!” Bizani mở miệng, sau đó ngẩng đầu lên nhìn về phía Lục Vũ: “Trước đó, trong lúc vô tình chúng ta thấy được các hạ tu luyện, xin hỏi các hạ cũng là hắc ám ma pháp sư sao?” Hắn nói như vậy, là muốn lôi kéo làm quen.

“Đúng vậy, ta là vong linh pháp sư.” Lục Vũ dùng phương thức đối phó với Lâm Tái, mà đem năng lượng trên người mình phóng ra ngoài, sau đó vận chuyển một cỗ hắc ám năng lượng tinh thuần trong đan điền, trước người hắn đột nhiên xuất hiện một quả cầu lửa màu đen.

Trên tinh cầu này chỉ có ma pháp sư, cho tới bây giờ cũng không có ai thử dùng đan điền để chứa đựng năng lượng ma pháp áp súc, bọn họ tu luyện trong khoảng thời gian dài nên năng lượng ma pháp ngưng tụ lại trong thân thể, chính bởi vì thế, trên cơ bản, sau khi ma pháp sư lựa chọn tu luyện một hệ ma pháp, thì không thể học tập ma pháp hệ khác, bởi vì những ma pháp khác hệ sẽ đấu đá lẫn nhau khiến cơ thể bị tổn thương.

Mà chính vì nguyên nhân này, Bizani hoàn toàn không cảm giác được sự biến hóa của cảnh vật xung quanh, Lục Vũ có thể đột nhiên ngưng tụ ra một ngọn lửa hắc ám tinh thuần, đó chính là chuyện rất thần kỳ.

Bizani cảm giác được, cường độ năng lượng của ngọn lửa nhỏ trước mặt này cũng không lớn, tuy rất cô đọng rất tinh thuần, nhưng cho hẳn thời gian cũng có thể ngưng tụ ra, nhưng bỗng nhiên xuất hiện...

“Không biết các hạ có thể chỉ điểm cho ta một chút hay không?” Bizani lại hỏi, đối với cường giả, hẳn luôn cung kính.

“Hiện tại ta có việc.” Lục Vũ liếc mắt nhìn đối phương một cái, trái tim treo trên cuồng hống rốt cuộc cũng trở về chỗ cũ, lập tức không muốn nói nhiều, trở về phòng mình — nếu đã giả bộ thần bí, thì phải giả đến cùng!

Thấy người nọ thân phận bất minh đã trở về phòng, Bizani cũng không quan tâm đến Lâm Tái, trực tiếp đi về phía phủ thành chủ, Rammus đương nhiên cũng theo sát.

Bizani cùng Rammus đối với sự xuất hiện của Lục Vũ mà nghi thần nghi quỷ, thành chủ thành Kerr – Kha Đức Nhạc · Peters đương nhiên cũng như vậy.

Chuyện của mình mình hiểu rõ nhất, trong lòng Kha Đức Nhạc, trong ba đứa con, Lâm Tái là quan trọng nhất, bởi vậy sau khi tùy tùng của Lâm Tái báo cáo tình hình hiện giờ của hắn, Kha Đức Nhạc đã bắt đầu điều tra tin tức chi tiết về ông chủ của Quán Ăn Ngon từ trưa hôm qua.

Mà bây giờ, một sấp báo cáo thật dày được đặt trước mặt Bizani.

Bizani luôn không thích Kha Đức Nhạc, cho dù đối phương là con cháu của người mà hắn đề ý nhất, bởi vậy trước mặt Bizani, Kha Đức Nhạc không dám thở mạnh một hơi.

Bizani chậm rãi xem xét những tư liệu kia, hắc vụ quanh thân đã tiêu tán, điều này làm cho Rammus ngồi bên cạnh, nhìn chăm chăm vào áo bào đen của mình. (chắc là mắc cỡ đi)

Thật lâu sau, Bizani mới mở miệng: “Elina này, mặt mũi cũng rất lớn.”

Cao thủ thân phận bất minh kia, sau khi áo bào trắng pháp sư Elina xuất hiện tại thành Kerr, phủ thành chủ không chuẩn bị đủ gạo mà Elina yêu cầu, hắn lại lấy ra rất nhiều gạo và muối ăn, phủ thành chủ thu mua toàn bộ, còn có những chế phẩm tinh mỹ xinh đẹp, cuối cùng bị Elina mua gần một nửa, dùng để trang trí chỗ ở của nàng, đặc biệt là đồ sứ trắng nõn nhẵn nhụi, càng khiến cho Elina yêu thích...

Không nhìn thì không biết, nhưng nếu nhìn kỹ, thì người này giống như đang phục vụ cho Elina vậy... Ma sư pháp công hội đưa Elina thiên tư trác tuyệt xuất thân cao quý tới thành Kerr, có lẽ không đơn giản như vậy...

Nghĩ như vậy, Bizani lại cảm thấy thất bại mà nhìn thoáng qua Rammus mặt không đổi sắc đang nhìn mình chăm chăm, Bizani cũng không biết xảy ra chuyện gì, hình như Rammus đối với hắn rất phân tâm... Giống như bây giờ, hắn hoàn toàn không biết tại sao đối phương lại nhìn mình chăm chăm!

Pháp thánh thường trú tại thành Kerr chính là hai người bọn họ, nhưng hắn lại cảm thấy, hành vi của Rammus vô cùng quái dị?

Kha Đức Nhạc cũng cảm thấy như vậy, vị ma pháp sư giam giữ Lâm Tái này, hình như có quan hệ rất thân thiết với Ma sư pháp công hội.

Nếu hỏi trên đại lục này nơi nào có nhiều cao thủ nhất, chắc có lẽ tất cả mọi người đều trả lời là Ma sư pháp công hội, phải biết, trưởng lão của Ma sư pháp công hội, tất cả đều là pháp thần!

Bizani hít sâu một hơi, nếu người kia cũng là pháp thần, vậy lúc hắn sinh thời, không biết có vinh hạnh được một vị pháp thần chỉ điểm hay không?

Về phần Lâm Tái... Trước đó Lâm Tái đắc tội Elina, sau lại va chạm đối phương, chắc có lẽ đối phương muốn giáo huấn Lâm Tái một bài học đi?

Bizani cùng Rammus không có ác cảm với người không có ác ý, nhưng mà Kha Đức Nhạc thì khác.

Chỉ cần nghĩ tới con trai của mình còn đang trong tay đối phương, hắn cảm thấy rất lo lắng, nếu bí mật của Lâm Tái bị người kia phát hiện... Nhưng hắn là thành chủ thành Kerr, phải chịu trách nhiệm cho toàn thành, làm sao có thể dễ dàng đắc tội với một người so với Bizani và Rammus còn mạnh hơn?

Bất quá, cho dù không thể đắc tội đối phương, Kha Đức Nhạc cũng dự định đi xem tình huống của Lâm Tái một chút, nhưng hắn vừa mới đứng dậy, quản gia phủ thành chủ liền chạy nhanh vào: “Thành chủ đại nhân, tin tức vừa mới truyền đến, Eno thiếu gia, Lina tiểu thư cùng Elina tiểu thư đến Quán Ăn Ngon.”

Bizani hơi trầm ngâm, càng thêm khẳng định suy đoán của mình, Rammus thì giống như đang đi vào cõi thần tiên không biết đang suy nghĩ gì, Kha Đức Nhạc cũng lập tức bắt đầu phân phó quản gia chuẩn bị xe ngựa xuất hành, lại không quên oán thán — sau khi lên làm thành chủ, ngay cả ra ngoài cũng phải sắp xếp một đống chuyện!

Con hắn... phong ấn trước khi nữ nhân kia rời đi đã thiết lập không biết còn tác dụng hay không?

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 29: Bán Bánh

Trên Eyal đại lục, cường đại nhất chính là ma pháp sư, mà tổ chức không thể không biết đến, chính là Ma sư pháp công hội.

Ma sư pháp công hội không thuộc về bất cứ đế quốc nào, nó chính là thánh địa của ma pháp sư, có không ít pháp thần tọa trấn!

Elina sinh sống tại ma pháp nghiệp đoàn từ nhỏ, cha nàng chính là một vị pháp thánh, là thiên chi kiều nữ, ngay từ đầu, nàng cũng không chịu đến thành Kerr, nhưng sau khi cha nàng phân tích tỉ mỉ kỹ càng, nàng đã bị thuyết phục.

Mà sau khi tới thành Kerr, gặp được một vài người bạn tốt, nàng càng cảm thấy chuyến đi này cũng không tệ.

“Elina, ta vừa nhận được tin tức, anh ta đang làm cu li trong Quán Ăn Ngon đó!” Lina cười tủm tỉm, nàng là một cô gái có khuôn mặt tinh xảo xinh đẹp, nụ cười duyên dáng, cũng cao hơn Elina một chút, nhưng cũng vì vậy, nên tính cách cũng khá kiêu ngạo.

Elina nghĩ đến tên anh trai mập mạp của Lina, không khỏi nhũn mảy, tuy Lâm Tái mập, nhưng nếu hắn đứng đắn một chút, thì cũng là mập phúc hậu, nhưng... “Không phải người nói anh trai người rất lười biếng cái gì cũng không làm sao? Có lẽ hiện tại hắn bị gây sức ép mà chết đi?”

“Có lẽ là vậy đi... Ai bảo hắn ý vào thân phận của mình mà gây sự với người ta chứ?” Lina khinh thường mà mở miệng, nàng và Eno từ nhỏ đã vô cùng xuất sắc, nhưng ba lại quan tâm Lâm Tái nhất, mẹ đối xử với Lâm Tái còn tốt hơn bọn họ... Hơn nữa, trong trí nhớ của bọn họ, cho dù cha và mẹ ở cùng một sân viện, nhưng mỗi người lại ngủ một phòng, mẹ bị vắng vẻ như vậy cũng không để ý chút nào, nhưng bọn họ lại cảm thấy rất bất bình.

Eno đi theo sau hai cô gái xinh đẹp, nghe Lina nói, cũng không khỏi nheo mắt lại, cái gì hắn cũng giỏi hơn Lâm Tái, nhưng cha mẹ lại cổ tình coi trọng Lâm Tái, còn có Bizani đại nhân cũng rất tốt với Lâm Tái... Hiện tại hắn đã là vong linh pháp sư cấp năm, có rất nhiều người tán thưởng hắn, nhưng Bizani đại nhân lại không chút để ý hắn, đãi ngộ khác biệt như vậy, khiến hắn cảm thấy vô cùng bất công!

“Hắn quả thật rất không tốt. Đứng rồi, đồ ăn trong quán ăn kia rất ngon hả?” Elina hỏi han, nàng so với các cô gái của thành Kerr thì nhỏ xinh hơn, dung mạo cũng rất xinh đẹp, khiến cho người khác rất có hảo cảm.

Lina lắc lắc đầu: “Ta cũng chưa từng ăn thử, bất quá, anh đã ăn rồi phải không?” Anh trai song sinh của nàng – Eno, Eno rất có hảo cảm với Elina, nên Lina cũng muốn tác hợp cho anh trai.

“Ta đã ăn thịt nướng ở đó rồi, hương vị rất tuyệt, bất quá, Elina tiểu thư, ta đề nghị người nên nếm thử mì xào, nghe nói các bạn gái rất thích.” Eno lập tức mở miệng.

“Thật vậy chẳng? Đến lúc đó ta cũng muốn nếm thử một chút.” Ánh mắt của Eno, Elina cũng không xa lạ, nhưng nàng đã từng gặp rất nhiều chàng trai ưu tú, Eno... còn kém rất xa, bởi vậy nàng vẫn luôn thân thiện với Eno.

Ba người vừa đi vừa nói chuyện, rất nhanh đã đến quán ăn náo nhiệt kia, ấn tượng đầu tiên chính là, khách trong quán đông nghìn nghịt, còn có không ít khách xếp hàng đợi mua đem về. Về phần Lâm Tái, có lẽ là trong quán quá nhiều người, nên bọn họ không thể nhìn thấy tên Lâm Tái mập mạp kia, bất quá rất nhanh, bọn họ nghe thấy giọng nói quen thuộc trong đám đông kia truyền ra, đang lớn tiếng mời chào: “Đến nếm thử một chút đi! Bánh thịt này rất ngon, Lâm đại thiếu tự tay chế biến, một tình hạch cấp 1 một cái!”

Bánh thịt... Mới qua một ngày mà quán này lại có món mới? Mặt khác, tại sao Lâm Tái lại đứng bán ở bên ngoài?

Sau khi Bizani cùng Rammus rời khỏi, Lục Vũ liền đi xuống lầu, sau đó nhìn thấy Lâm Tái bị rất nhiều người vây xem, đầu đầy mồ hôi mà thờ dốc.

Thấy hắn xuất hiện, ánh mắt Lâm Tái lập tức sáng ngời: “Các hạ, rốt cục ta cũng gặp được ngài!”

“Thế nào, người cảm thấy quá cực khổ sao?” Lục Vũ không khỏi có chút thất vọng, nếu Lâm Tái mới có một ngày mà không kiên trì nổi... Có lẽ hắn nên làm cho đối phương vất vả hơn một chút?

“Đương nhiên không phải! Ta chỉ cảm thấy, ngài không nên lãng phí ‘nhãn hiệu sống’ là ta đây!” Lâm Tái lập tức mở miệng, cả đêm một chút động tĩnh cũng không có, liền chứng minh Bizani cùng Rammus không có ý định đắc tội với đối phương, cho nên mới bỏ hắn ở lại, nếu vậy, hắn phải lấy lòng vị cao thủ thần bí này rồi.

Hắn có thể nhìn ra được, vị cao thủ này mở quán cũng không phải để chơi, mà là thật sự muốn kiếm tiền, một khi đã như vậy, có thể lợi dụng chuyện này hay không nhỉ?

“Ta vốn dĩ cũng không muốn lãng phí.” Lục Vũ mở miệng, việc kinh doanh ngày hôm nay còn tốt hơn, hơn nữa trong quán cũng xuất hiện không ít người ăn mặc đẹp chứng tỏ họ có rất nhiều tiền, thực rõ ràng, những người đó vì Lâm Tái mà tới, có mấy người nhìn hình thể nhìn vẻ mặt, hắn là hồ bằng cầu hữu của Lâm Tái đi.

Lâm Tái lấy lòng mà cười cười: “Không, các hạ, người không biết là trong quán hiện tại đã chật ních rồi sao? Ta cảm thấy, ta sẽ bày sạp bên ngoài, một mình bán một mớ, giá cả cũng có thể cao hơn một chút, cho dù không đến một kim tệ, thì vài tiền bạc cũng không thành vấn đề!”

Lâm Tái có đầu óc kinh doanh, cũng không tệ lắm đi? Lục Vũ lập tức đồng ý: “Vậy người cứ bày sạp bên ngoài đi, đặc biệt bán... Bánh thịt đi?” Hắn đã từng ăn bánh thịt rồi, hương vị rất ngon cũng rất tiện lợi, dù sao nguyên liệu làm bánh thịt cũng có sẵn, lò nướng cũng không bận, cho Lâm Tái bán bánh thịt ở ngoài cửa cũng không tệ, về phần giá tiền... Nhãn tình Lục Vũ sáng lên: “Một cái bánh thịt một viên tinh hạch cấp 1!”

Cứ thế mà Lâm Tái bị dòi ra ngoài, chỉ cần thịt nướng chín thì nhét vào bánh mì, một cái bánh thịt thơm ngào ngạt mùi thịt nướng ra lò. Mấy cái bánh đầu, Lâm Tái làm vô cùng thâm, nhưng rất nhanh sau đó đã bị mọi người xung quanh mua hết. Tiếp theo, hắn càng làm càng thuận tay, hai cánh tay mập mạp trở nên rất linh hoạt, mỗi cái bánh đều làm rất đều tay, đồng thời, mỗi cái bánh thịt vừa ra lò, liền bị mua ngay lập tức — thành Kerr có không ít dân chúng lần đầu tiên được ăn bánh do Lâm Tái đại thiếu gia tự mình làm đó!

“Lâm Tái, bánh thịt do người làm hương vị cũng không tệ!” Một người đang cắn cái bánh thịt nóng hổi hấp trên tay vừa mở miệng khen.

“Nhân bánh bên trong rất ngon!” Lâm Tái cũng ăn một cái tự tay làm, kỳ thật nhân bánh cũng không có gì đặc biệt, có chút giống nhân bánh bao, nhưng thịt trong bánh thịt là thịt nướng. Hơn nữa, hắn là một dược sư, nên sự dung hòa hương vị trong nhân bánh cũng rất tốt, không ngon mới là lạ!

Người kia cắn hai ba cái liền ăn xong, liền cầm cái thứ hai do Lâm Tái đưa tới — vừa rồi hắn thanh toán một viên tinh hạch cấp 2, nên tương đương với ba cái bánh thịt: “Nhưng giá cả này cũng không hợp lý, một viên tinh hạch cấp 2 có thể mua một đồng tinh hạch cấp 1, tại sao chỉ có ba cái bánh vậy?”

“Đây là ông chủ vĩ đại quy định!” Lâm Tái cố gắng hết sức mà vuốt mông ngựa (nịnh nọt) Lục Vũ.

Lúc này, vây quanh Lâm Tái, phần lớn đều là người có quyền thế có danh dự tại thành Kerr, trong những người này có người khinh thường Lâm Tái, cũng có đồng bọn của hắn, bất quá, mọi người đều muốn ăn bánh thịt do Lâm Tái làm, bởi vậy mọi người tranh nhau tiến lên ngăn chặn lối đi, nhưng hiện tại, những người này lại chủ động tránh ra.

Hai cô gái xinh đẹp nhất có thân phận cao quý nhất tại thành Kerr hiện giờ đang dắt tay nhau đi đến, còn có Nhị thiếu gia của phủ thành chủ thành Kerr giống như hộ vệ mà đi theo sau hai nàng.

“Hai vị tiểu thư mỹ lệ, muốn ăn bánh sao?” Lâm Tái cười tủm tỉm hỏi han: “Một viên tinh hạch cấp 2 được ba cái bánh thịt, thế nào, rất rẻ nha?” Được rồi, trên thực tế, đối với quý tộc mà nói, cái giá này cũng rất cao, dù sao giá trị của tinh hạch cấp 2 cũng cao hơn tinh hạch cấp 1 rất nhiều, cũng không phải, trong đám người này cũng ít có ai trên người có tinh hạch cấp 1, đều là dùng tiền mua thôi!

“Đại ca, người có rửa tay chưa?” Lina cau mày hỏi.

“Chưa rửa... là chuyện không thể nào!” Động tác trên tay Lâm Tái rất nhanh, lập tức làm ra một cái bánh.

Lâm Tái trả lời khiến cho sắc mặt Lina thay đổi, nhưng nàng cũng không đến mức thất thố trước công chúng, lập tức cười cười mở miệng: “Ta muốn mua ba cái.”

“Chờ một chút! Lập tức có ngay!” Lâm Tái lập tức vận hết công suất, trong chớp lát, ba cái bánh thịt ra lò, hơn nữa, trong bếp lò còn đang nướng thịt.

Elina tiếp nhận bánh thịt, sau đó hưng phấn nhìn Lâm Tái, lại không ngờ đối phương lập tức lên tiếng: “Thế nào, Elina tiểu thư cảm thấy bộ dáng khi ta làm bánh thịt rất mê người hả?”

Quả nhiên là một tên mập đáng ghét! Elina biến sắc, lập tức rời khỏi đám người.

Đúng lúc này, một chiếc xe ngựa trắng lẹ dừng trước cửa quán, Kha Đức Nhạc từ trong xe ngựa bước xuống.

Thành chủ thành Kerr cũng tới! Người xung quanh đều hướng về phía Kha Đức Nhạc cúi đầu hành lễ, vài người có âm mưu đánh cắp gia vị của Quán Ăn Ngon liền không dám rục rịch, thẳm than, quán ăn này sẽ rơi vào tay thành chủ.

Kha Đức Nhạc cũng không biết suy nghĩ của những người xung quanh, khi nhìn thấy trên mặt con lớn dính đầy bột mì, hắn chỉ thở phào nhẹ nhõm một hơi.

“Cha cũng muốn ăn bánh sao? Một viên tinh hạch cấp 1 một cái, đương nhiên, nếu người có tiền boia thì càng tốt.” Lâm Tái tươi cười lộ ra hai hàm răng trắng bóng, âm thầm cảm thán, cuộc sống sau này của mình không dễ chịu lắm đây, dù sao sự ghen tị của em trai em gái cũng không nhỏ a...

Trên người Kha Đức Nhạc, tinh hạch cấp thấp nhất chính là tinh hạch cấp 3, vì thế, hắn dùng một viên tinh hạch cấp 3 mua hai cái bánh thịt, sau đó đưa cho Lâm Tái một cái, mỗi người một cái cùng nhau ăn, sau đó không dấu vết mà xem xét hoàn cảnh xung quanh.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Nước Đường Giảm Cân

Nhìn cảnh tượng náo nhiệt trước cửa quán, Lục Vũ nhìn không được mỉm cười, nếu không có gì ngoài ý muốn xảy ra, thì hiện giờ có nhiều nhân vật lớn đến quán của hắn như vậy, sau này hắn không cần khổ sở kiếm tiền nữa rồi!

Được rồi, chỉ cần đại thiếu gia của phủ thành chủ làm việc trong quán mình, chắc chắn có thể cảnh cáo được bọn người không có ý tốt với Quán Ăn Ngon.

Về phần vị thành chủ kia... Chẳng lẽ thế giới này lấy mập mạp làm tiêu chuẩn của cái đẹp sao? Tên Lâm Tái mập mạp kia, tại sao mọi người yêu thương hắn quá vậy? Sau khi Lục Vũ quan sát tình hình dưới lầu một chút, liền đi ra ngoài, hắn vừa ra khỏi cửa, thì ánh mắt của Kha Đức Nhạc đều tập trung ở trên người hắn.

Kha Đức Nhạc có thiên phú không tồi, nhưng có quá ít kỳ ngộ, hiện giờ đã là vong linh pháp sư cấp 9, cách pháp thánh còn một bước xa, nhưng hiện tại, hắn lại phát hiện, hắn hoàn toàn không thể nhìn thấu hắc y nhân đối diện!

Bizani cùng Rammus nói đúng, đối phương ít nhất là một pháp thánh, có khả năng là pháp thần... Pháp thần... Hắn đã xác định, pháp thánh không thể phát hiện phong ấn trên người Lâm Tái, nếu không Bizani cùng Rammus cũng không đối xử tốt với Lâm Tái như vậy, nhưng đối với một vị pháp thần nói...

“Các hạ, xin chào ngài.” Kha Đức Nhạc chủ động lên tiếng chào hỏi, xoay người cúi đầu, đồng thời lặng lẽ cắt cái bánh thịt mà con trai cưng của mình làm vào trong áo — nuôi thẳng nhóc đó hai mươi mấy năm, đây là lần đầu tiên ăn được bánh do chính tay nó làm đó!

Đối với pháp thần mà nói, vạn vật đều là con kiến, nếu đã như vậy, đối phương có lẽ sẽ không để ý đến chủng tộc của Lâm Tái đâu nhỉ? Đương nhiên, nếu đối phương không biết gì cả, thì càng tốt.

“Xin chào.” Lục Vũ nhìn hắn một cái, sau đó nghiêng đầu nhìn áo bào trắng pháp sư Elina đang cầm một cái bánh thịt đứng bên cạnh. Mấy ngày nay, hắn nghe được rất nhiều lời đồn về đối phương, hiện tại nhìn thấy, quả nhiên là một mỹ nữ, đương nhiên, dung mạo chỉ là thứ yếu, hấp dẫn người ta nhất, chính là khí chất trên người đối phương.

“Các hạ, thật có lỗi, Lâm Tái hắn không hiểu chuyện, quấy rầy đến ngài...” Trên mặt Kha Đức Nhạc xuất hiện một nụ cười ôn hòa, biểu đạt sự xin lỗi đến Lục Vũ, nếu Lục Vũ tỏ vẻ không để ý, hắn sẽ mang Lâm Tái về ngay lập tức!

“Hắn quả thật không hiểu chuyện.” Lục Vũ gật gật đầu với Kha Đức Nhạc: “Cho nên, hắn cứ ở lại đây, sau này ta sẽ dạy dỗ hắn một chút!” Hắn không hề muốn thả Lâm Tái đi!

Lời này khiến cho Kha Đức Nhạc cảm nín, nhìn biểu hiện của Lục Vũ, cũng có thể xác định Lâm Tái sẽ không nguy hiểm đến tính mạng, một khi đã như vậy, cho dù Lâm Tái ở lại chịu chút khổ sở nhưng cũng không sao, nếu có thể loại bỏ một thân thịt béo kia thì càng tốt!

Nghĩ đến một thân thịt béo trên người Lâm Tái, Kha Đức Nhạc càng thêm kiên định, rõ ràng khi Lâm Tái còn bé rất đáng yêu thông minh lanh lợi, lớn lên cũng rất ngoan thậm chí Bizani cũng yêu thích, nhưng sau khi trưởng thành, tại sao càng ngày càng béo vậy?

“Vậy làm phiền các hạ rồi, nếu các hạ có yêu cầu gì, cứ việc sai người đến phủ thành chủ là được, ta nhất định sẽ giúp các hạ giải quyết!” Kha Đức Nhạc suy nghĩ, chỉ có thể cười cười.

“Vậy đa tạ.” Lục Vũ gật gật đầu với Kha Đức Nhạc, thấy đối phương còn muốn tạo dựng quan hệ, hắn lập tức xoay người rời đi.

Kha Đức Nhạc thấy Lục Vũ đi rồi, mới thở dài một hơi, sau đó xoay người nhìn về phía Elina: “Elina tiểu thư, ngươi có dự định đi tham quan nữa không?” Tuy Elina là áo bào trắng pháp sư của Ma sư pháp công hội, nhưng thực lực của hắn cao hơn Elina rất nhiều, lại là thành chủ thành Kerr, cũng không phải là người của Ma sư pháp công hội, nên không cần phải quá mức cung kính.

“Không có, ta muốn trở về.” Elina trả lời, ngay cả Lâm Tái còn có cao cấp ma pháp sư bảo vệ, thì tại sao nàng lại không có chứ?. Lúc Lục Vũ xuất hiện, hai cao cấp ma pháp sư đã nói với nàng — hắc y nhân kia, chính là một pháp thánh!

Một pháp thánh, đột nhiên xuất hiện tại thành Kerr, còn giữ lại Lâm Tái, không phải là có âm mưu gì chứ? Elina nghĩ đến nguyên nhân mình đến thành Kerr, không khỏi nhũn mảy, đối phương cũng đánh chủ ý lên phượng hoàng sao? Nhưng không phải phượng hoàng không cho phép người có thực lực cường đại đến gần sao?

Hơn nữa, ngoại trừ Ma sư pháp công hội, thì tin tức thánh cấp ma thú phượng hoàng xuất hiện tại phụ cận thành Kerr, còn chưa có ai biết cả, trừ phi, đối phương là người của thú nhân... Dù sao thú nhân bẩm sinh đã có lực tương tác với ma thú, thậm chí có rất nhiều thú nhân dựa vào ma thú mà trở nên mạnh mẽ.

Phượng hoàng, vừa sinh ra đã là thánh cấp, là một ma thú vô cùng quý hiếm có thể tiến vào thần cấp! Cho dù chỉ là một cộng lông phượng hoàng, thì mọi người đã tranh đoạt đến sứt đầu mẻ trán!

“Vậy chúng ta cùng nhau trở về đi.” Kha Đức Nhạc lên tiếng, sau đó lại nhìn về phía hai đứa con song sinh của mình: “Lina, Eno, chúng ta về chung đi.”

Eno cùng Lina nhìn nhau, đối với lời nói của cha mình, bọn họ không dám cãi lại, nhưng trong lòng lại vô cùng phẫn nộ — cha của bọn họ, vừa nhìn đã

biết ông ấy đến đây là vì Lâm Tái!

Kha Đức Nhạc đi rồi, quán ăn của Lục Vũ cũng trở lại bình thường, việc kinh doanh của Lâm Tái cũng rất tốt. Đến tối, hắn nộp lên cho Lục Vũ hơn một ngàn viên tinh hạch cấp 1, hơn một trăm viên tinh hạch cấp 2 và một viên tinh hạch cấp 3, nếu không phải hết nguyên liệu, thì hắn còn có thể kiếm nhiều hơn nữa!

Đây là lần đầu tiên Lục Vũ nhìn thấy nhiều tinh hạch như vậy, khi nhìn thấy Lâm Tái cũng thuận mắt hơn nhiều.

“Ông chủ, ta chuẩn bị nước tắm cho ngài nha?” Lâm Tái rất biết cách lấy lòng người khác, sau khi trời tối bọn họ mới đóng cửa quán, hắn lập tức tắm rửa một chút, sau đó giao nộp số tinh hạch này xong liền ân cần hỏi thăm.

“Không cần.” Lục Vũ cũng không dám để cho đối phương chuẩn bị nước tắm cho mình, bây giờ toàn thân Lâm Tái còn ướt nhẹp, thoát nhìn cũng không được sạch sẽ lắm!

Lại nói tiếp, hiện giờ hắn cũng đã thích nghi với cuộc sống ở đây, nhưng trên phương diện vệ sinh cũng không dám khen tặng. Ví dụ như những quý tộc ở thành Kerr, tựa như một cái cây, bề ngoài thì rất sạch sẽ, nhưng những chỗ ẩn khuất, lại rất bẩn thỉu. Lại nói đến quán ăn của bọn họ đi, xương cốt và da lông của động vật này nọ, nếu không còn giá trị lợi dụng sẽ bị vứt đi, tạo thành một đồng rác, khoảng hai ba ngày mới có người đến dọn!

Tắm rửa còn ghê hơn, rất nhiều người ở đây không có thói quen tắm rửa, cho dù có tắm rửa thì cũng chỉ xối một thùng nước rồi lau mình qua loa mà thôi, vì thế, Lục Vũ nhờ người đóng một cái thùng lớn, sau đó đổ đầy nước nóng vào thùng dùng để tắm rửa mỗi ngày.

“Ông chủ, vậy ngài có muốn ta nấu cơm cho ngài không?” Lâm Tái lại hỏi lần nữa, trước kia hắn chưa từng nấu cơm, nhưng sau ngày hôm nay, hắn cảm thấy tự tin với trù nghệ của mình.

“Không cần.” Lục Vũ trả lời, nhiều tinh hạch như vậy, tương đương với mười ngàn điểm năng lượng! Hiện tại, hắn rất muốn vào Hệ thống vị diện giao dịch.

Đuổi Lâm Tái đi, Lục Vũ đóng chặt cửa phòng liền vào Hệ thống vị diện giao dịch, sau đó nhận được yêu cầu trò chuyện của Khương Đào.

“Sao vậy, người rất vui vẻ à!” Khương Đào vừa hâm mộ vừa đồng tình Lục Vũ, dù sao những chuyện Lục Vũ đã trải qua, không phải ai cũng có thể chấp nhận được.

“Lấy hết gia vị mà người đã mua ra, chúng ta bắt đầu giao dịch đi.” Lục Vũ cười tủm tỉm, hiện tại trong tay hắn có nhiều tinh hạch như vậy, nên muốn cho Khương Đào một ít, dù sao mỗi lần Khương Đào giao dịch với hắn cũng tiêu hao năng lượng, Khương Đào lại không có thứ gì để bổ sung năng lượng, điểm năng lượng đã ngày càng ít.

“Đi!” Khương Đào sáng khoái đáp ứng, tuy số lượng gia vị Lục Vũ yêu cầu không ít, nhưng cũng không có gì đáng lo ngại, hắn mua cũng không khó.

Suy nghĩ một chút, Lục Vũ đem hai trăm viên tinh hạch cấp 1 và mười viên tinh hạch cấp 2 bỏ vào khay ảo, tiến hành giao dịch cùng Khương Đào.

“Những thứ này là gì? Tinh hạch sao? Nhiều quá!” Nhìn thấy một đồng tinh thể sáng long lanh, ánh mắt của Khương Đào cũng sáng không kém, thứ này chính là đồ tốt a!

“Hôm nay kiếm được không ít, số tinh hạch này ta cho người, người muốn mua cái gì thì mua, có lẽ mua được một ít thứ tốt?” Lục Vũ mở miệng, cho Khương Đào nhiều như vậy, nhưng hắn còn lại rất nhiều, có lẽ hắn cũng nên mua một ít vật phẩm để vũ trang cho bản thân.

Khương Đào vội vàng hấp thu năng lượng vào Hệ thống vị diện: “Ta muốn mua một chai nước đường giảm béo, đó là vật phẩm được gửi bán bởi một thương nhân ở vị diện khoa học kỹ thuật vô cùng phát triển, nghe nói hiệu quả giảm béo vô cùng tốt... Đúng rồi Lục Vũ, tại sao thân thể trước kia của người mập như vậy?”

Giảm béo? Lục Vũ nghĩ đến bộ dáng trước kia của mình, hơi sùng sốt: “Ta trước kia lớn lên rất đẹp trai, ngọc thụ lâm phong, tiêu sái lỗi lạc!” Hắn khi đó, mặc kệ nói như thế nào cũng là soái ca a!

“Người gạt người sao?” Khương Đào rõ ràng là không tin, mấy ngày nay Hughes vẫn luôn ở bên cạnh hắn, hắn cũng không thấy đối phương đẹp trai ở chỗ nào.

“Vậy người cứ thử xem đi, sau khi Hughes giảm béo xong, người phải xem trọng hắn, đừng để người ta khi dễ hắn đó.” Có lẽ mấy ngày nay sinh hoạt quá mức bận rộn, cũng quên mất chuyện này, hiện tại thậm chí cũng có chút ngạc nhiên, nếu mình giảm béo xong, không biết sẽ ra sao nhỉ?

Còn có, giảm béo... Có nên bắt Lâm Tái cũng giảm béo không? Dù sao một tên mập mạp lờ lững trước mặt mình cũng không phải là chuyện vui vẻ gì, sờ sờ cằm của mình, Lục Vũ thuận tay mua một chai nước đường giảm béo, đây là loại chất hóa học do vị diện khoa học kỹ thuật vị diện phát triển sản xuất, sau khi sử dụng nó sẽ phân giải mỡ thừa trong cơ thể, nghe nói hiệu quả rất nhanh a...

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Hughes Giảm Béo

Khi nhìn thấy mô tả của nước đường giảm béo, Lục Vũ vẫn có chút không tin, vì vậy, hắn vứt thứ này sang một bên, cũng không quan tâm lắm.

Ngày hôm sau, hắn vẫn theo thường lệ mà tiếp tục tu luyện, sau đó quan sát quán ăn kiếm được rất nhiều tiền, cho đến mười ngày sau, lượng khách mà Lâm Tái thu hút đã ổn định lại, nhưng hắn lại có không ít tính hạch, đang dự định cho Khương Đào một ít, hắn đột nhiên nhìn thấy Hughes thon thả, không, thân thể của mình.

Cha mẹ Lục Vũ cũng không kém, chị Lục Vũ cũng là đại mỹ nữ, bản thân Lục Vũ cũng không có đột biến gì, bởi vậy, hắn rất đẹp trai.

Thời trung học, hắn chính là soái ca đó, có vài bạn nam trong lớp tự nhận mình là soái ca, nhưng các bạn nữ lại thường nói một câu: “Cậu là soái ca sao? Con đề mèn ‘Xuất’ đi, Lục Vũ kia, đó mới gọi là soái ca!” (Câu này có chơi chữ~~)

Đáng tiếc chính là, sau đó hắn ngày càng béo, gương mặt đẹp trai của hắn cũng biến mất.

Nhưng hiện tại, Lục Vũ đẹp trai kia, lại đang đứng trước mặt hắn, dùng cặp mắt ngáp nước nhìn hắn.

Trong lúc nhất thời Lục Vũ có chút ngây người, Khương Đào lại không kiên nhẫn: “Lục Vũ! Lục Vũ!”

“Cái gì?” Lục Vũ đột nhiên phản ứng lại, hỏi.

Khương Đào bày ra khuôn mặt khổ sở: “Làm sao bây giờ? Ta cho hắn uống nước đường giảm béo, cho nên giảm được mấy kí, nhưng tối hôm qua, bởi vì hắn cảm thấy uống rất ngon nên một hơi uống hết sạch... Ta phải làm sao bây giờ?”

“Còn làm gì nữa? Không phải hiện tại rất tốt sao? Không thể không nói, dung mạo của ta cũng thật anh tuấn a!” Hiện giờ thay đổi cuộc sống, chuyện lúc trước Lục Vũ cũng đã buông xuống hơn phân nửa, lúc này nhìn thấy “Chính mình” có thân hình hoàn hảo, liền cảm thấy rất vui mừng.

“Cho dù lớn lên anh tuấn hơn ta thì sao? Ngày hôm qua còn là một tên mập mạp, hôm nay lại thon thả, ta phải giải thích với người khác như thế nào đây?” Khương Đào bắt đầu dĩ, hôm qua sau khi ăn xong cơm tối xong, hắn theo thường lệ cho Hughes uống một thìa nước đường, kết quả đối phương cảm thấy uống rất ngon, nên nửa đêm liền uống hết cả chai!

Cuối cùng, Hughes đau bụng cả đêm, cả người đỏ mề hôi đầm đìa, phải đi WC vô số lần, liền biến thành một soái ca 60 kí! Sau khi Khương Đào áp chế sự ghen tị trong lòng, liền bắt đầu dĩ — hắn phải giải thích với mọi người như thế nào đây? Cũng không thể nói Hughes ở nhà hắn tiêu chảy cả đêm liền biến thành soái ca. Hiện tại gương mặt Hughes hồng hào, tinh thần phấn chấn, làn da trắng trẻo mịn màng, thì ai tin hắn chỉ trong một đêm liền biến thành như vậy hả?

Lục Vũ cũng nghĩ đến chuyện này, nếu Hughes ở thế giới ma pháp, thì tình huống này có thể giải thích được, một vài dược tề có công dụng như vậy, nhưng trên Trái đất... “Hiện tại người lập tức mang Hughes ra ngoài chơi đi, hai tháng sau hãy về, đến lúc đó giải thích với cha mẹ là hắn đã suy nghĩ thông suốt nên muốn giảm cân... Lúc trước ta cũng mập lên chỉ trong hai tháng, lời này khẳng định cha mẹ ta sẽ tin.”

“Cũng chỉ có biện pháp này... May mắn hiện tại ta không thiếu tiền.” Khương Đào bắt đầu dĩ mà gật gật đầu, quyết định lập tức dẫn Hughes đi du lịch, thuận tiện thưởng thức mỹ thực ở khắp nơi, ách, hai tháng sau, có lẽ Hughes sẽ mập lên đi? Thật ra một thân thịt béo của hắn cũng rất đáng yêu.

Lục Vũ cho Khương Đào một ít tính hạch, dặn dò đối phương cho dù đi du lịch cũng không thể quên chuẩn bị gia vị cho hắn, sau đó Lục Vũ liền rời khỏi Hệ thống vị diện giao dịch, nhìn chai nước đường giảm béo ngoài hành tinh kia hơi hơi nhũn mảy.

Chỉ một chai nước đường như vậy, lại có thể giảm gần 50 kí, trên thực tế, cũng có thể giảm khoảng 40 kí, đương nhiên, ưu điểm lớn nhất khi sử dụng sản phẩm này chính là sau khi giảm cân thì da thịt sẽ không bị nhăn nheo mà biến thành một ông cụ.

Nghe nói, tại vị diện khoa học kỹ thuật kia, bởi vì khoa học kỹ thuật quá mức phát triển, nên nhân loại không cần làm gì cả, ngày càng nhiều người mập lên, cuối cùng, sở nghiên cứu khoa học đã chế tạo ra loại thuốc giảm cân này để giải quyết vấn đề tăng cân của nhân loại, hiện tại, loại thuốc giảm cân này trải qua mấy trăm năm phát triển, liền biến thành nước đường giảm béo trong tay hắn.

Chia làm nhiều lần sử dụng, nhưng hiệu quả cũng rất tốt. Nhưng nếu sử dụng một lần, thì người giảm cân sẽ rất khổ sở a.

Nghĩ nghĩ, Lục Vũ xuống lầu đi ra cửa quán, sau đó, hắn liếc mắt một cái liền nhìn thấy quán gia của phủ thành chủ đang đứng trước quầy hàng của Lâm Tái, hiện giờ, phủ thành chủ sẽ đến chỗ Lâm Tái mua hai trăm cái bánh thịt mỗi ngày, nghe nói, đây là món ăn mà thành chủ đại nhân thích ăn nhất hiện nay!

“Ông chủ! Ngài đã tới! Có cần phân phó gì không?” Lâm Tái biết được một ít tin tức từ chỗ Rammus, sau khi biết Lục Vũ chính là cường giả có thực lực cao hơn pháp thánh, liền biểu hiện càng thêm cung kính, hắn rất yêu thương mạng sống của mình a, cũng không dám lấy tính mạng ra giỡn, một khi đã như vậy, đương nhiên sẽ thật cố gắng nịnh bợ Lục Vũ.

Lục Vũ nhìn hắn một cái: “Chuẩn bị đóng cửa quán, sau đó, người đi theo ta một chuyến.” Quán của hắn muốn mở cửa cả ngày vẫn được, nhưng bởi vì nhân lực trong quán quá ít, nên không chống đỡ được bao lâu, bởi vậy mỗi ngày chuẩn bị thức ăn cũng không nhiều lắm, bán hết Lục Vũ sẽ đóng cửa.

Về phần kêu Lâm Tái đi theo mình một chuyến. . . Lục Vũ cảm thấy, hẳn sẽ mở rộng kinh doanh, ít nhất cũng phải mua thêm một vài nô lệ để phụ giúp nữa chứ.

“Không thành vấn đề! Ta lập tức thu dọn!” Lâm Tái chạy nhanh đi, sau đó, hẳn chuẩn bị xong, đi tới bên cạnh Lục Vũ: “Ông chủ, chúng ta đi đâu?”

“Ta tên Lục Vũ.” Lục Vũ mở miệng, xưng hô ông chủ hoài cũng không tốt lắm! “Chúng ta đi mua vài nô lệ.”

“Lục Vũ các hạ, ngài muốn nô lệ như thế nào?” Lâm Tái lập tức hỏi thăm, tại thành Kerr, cái gì hẳn cũng biết, đương nhiên phương diện giao dịch nô lệ hẳn cũng rất rành.

Đối với một cường giả như vậy lại tự mình đi mua nô lệ, Lâm Tái cảm thấy có chút nghi hoặc, nhưng nghĩ đến đối phương luôn độc lai độc vãng, ngay cả nấu cơm cũng tự mình làm, hẳn liền cảm thấy bình thường trở lại, có lẽ tính cách của người này chính là không thích giao chuyện của mình cho người khác làm.

“Chịu được cực khổ.” Lục Vũ trả lời, đi ở phía trước.

Mua nô lệ tiến hành rất thuận lợi, thương nhân kia nhìn thấy Lâm Tái, trực tiếp đưa cho Lục Vũ mười nô lệ.

Mọi chuyện rất thuận lợi, tâm tình Lục Vũ cũng tốt lên, bởi vậy, khi Lâm Tái nói này nói nọ, hẳn cũng trả lời vài câu.

“Lục Vũ các hạ, ngài có quen một người tên là Hughes không?” Lâm Tái đột nhiên mở miệng hỏi, lúc đầu, hẳn còn tưởng Quán Ăn Ngon do Hughes mở, sau này, tuy phát hiện không phải, nhưng vẫn cảm thấy rất giống, đặc biệt khi Lục Vũ nấu cơm trong lúc vô tình hẳn còn ngửi thấy mùi ớt nữa.

Lục Vũ bình ổn tâm tình lại, hẳn biết mình không có sơ hở gì cả, như vậy Lâm Tái có thể đem hai người bọn họ liên hệ với nhau. . . Đồ ăn?

Lâm Tái này quả nhiên không đơn giản! Lúc trước hẳn không có dùng nhiều gia vị, nhưng hiện tại xem ra, tất cả đều lọt vào mắt Lâm Tái đi? “Ta quen, thì sao?”

“Lục Vũ các hạ, ngài có thể nói cho ta biết hiện tại hẳn đang ở đâu không? Ta vẫn đang tìm hẳn, nhưng tìm hoài không thấy.” Lâm Tái cười tủm tỉm mà tiến đến trước mặt Lục Vũ, mở miệng,

“Người hỏi chuyện này làm gì?”

Bọn họ quả nhiên là có quan hệ! Lâm Tái vội vàng mở miệng: “Lục Vũ các hạ, ta rất thích Hughes, hy vọng có thể trở thành bằng hữu của hẳn, nhưng cuối cùng hẳn lại không từ mà biệt . . .”

Nghe Lâm Tái nói xong, liền nghĩ đến Lâm Tái này bất ngờ tỏ lộ với mình nữa, ánh mắt Lục Vũ nhìn Lâm Tái liền thay đổi.

Lâm Tái so với trước kia không giống, cũng không biết tại sao Lâm Tái cố gắng phát phì lại giả vờ ngu si, chẳng lẽ hẳn sợ em trai em gái gây phiền toái sao?

“Người uống cái này đi, ta sẽ nói cho người biết.” Lục Vũ nghĩ nghĩ, thuận tay liền đem chai nước đường giảm béo kia ném cho Lâm Tái.

“Được!” Theo Lâm Tái thấy, cho dù Lục Vũ muốn hại mình, cũng không cần dùng thứ này, nhưng chắc chắn thứ này sẽ có tác dụng phụ.

Từ nhỏ đến lớn, hẳn ăn không ít thứ gây tiêu chảy, sinh ra ảo giác, kích dục. Những thứ đó đều là em trai em gái dùng để gây sức ép cho hẳn, lúc đầu, da mặt của hẳn còn quá mỏng, cho nên cảm thấy rất mất mặt, nhưng sau đó, cũng không để ý nữa, còn bây giờ, cho dù bất hẳn lửa thể chạy trên đường cái thì mặt hẳn cũng không đỏ sẫm.

Bởi vậy, Lâm Tái vô cùng nhanh nhậy mà mở cái chai kia, sau đó hộp vài cái liền uống hết cái chai này.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 32: Gà Mẹ Biến Thành Vịt Con

Sau khi Lâm Tái uống hết chai nước đường kia, liền cảm thấy cả người nóng lên, cảm giác quen thuộc như vậy khiến cho hẳn không khỏi mà mờ mắt — thứ này không phải là xuân dược ư?

Nhưng mà, sau một đoạn thời gian đầu hẳn đồ đầy mồ hôi, hẳn đột nhiên phát hiện, ruột gan của mình giống như bị đứt đoạn, vô cùng đau đớn — chẳng lẽ thứ này là độc dược?

Đau đớn một hồi lâu, Lâm Tái đột nhiên cảm thấy, chuyện mình cần làm nhất, chính là đi nhà cầu! Lúc này bọn họ vừa vặn về tới Quán Ăn Ngon, hẳn

không kịp nhiều lời, liền chạy về phía WC — thứ kia tuyệt đối là thuốc xổ!

Lâm Tái vừa chạy vừa ôm bụng, cố nén làm cho mình không phát ra tiếng rên rĩ, sau đó cảm thấy mình chảy mồ hôi hơi nhiều, hơn nữa, chảy ra cùng mồ hôi, còn có một ít chất đen thui?

Cái tên kia, đừng nói là cho mình ăn được tề hết hạn hoặc là được tề mới nghiên cứu ra đi? Người thấy mùi thối trên người, Lâm Tái bắt đắc dĩ.

Nô lệ mới mua thì giao cho đám nô lệ cũ chỉ bảo, rồi dẫn dò bọn họ chuẩn bị nhiều thức ăn hơn nữa, sau đó Lục Vũ bắt đầu chuẩn bị bữa tối cho mình.

Hiện giờ quán ăn của hắn mỗi ngày phải mua hơn 500 kí thịt các loại, sau đó những nô lệ sẽ phân loại rồi bảo quản kỹ càng, một phần làm xiên thịt nướng, một phần làm thịt kho và một phần băm nhỏ làm nhân bánh, về phần xương, một ít sẽ bị vớt bỏ, một ít thì làm canh hầm xương.

Lục Vũ cầm một miếng thịt, tỉ mỉ mà tẩy rửa, sau đó nấu một bát mì, coi như là bữa tối của mình.

Thật ra lúc ở trên Trái đất, thức ăn trong khách sạn và quán ăn hắn có thể ăn được, dù sao cũng nhắm mắt làm ngơ, nhưng hiện giờ, mỗi ngày hắn đều nhìn thấy thủ hạ của mình chế biến thức ăn như thế nào, nên hắn cũng không dám tùy tiện ăn thức ăn trong quán, chỉ có thể tự mình làm một chút để ăn.

Bất quá, Lâm Tái so với những nô lệ này thì sạch sẽ hơn nhiều, có lẽ sau này hắn có thể bồi dưỡng Lâm Tái một chút, biến đổi phương thành đầu bếp riêng của hắn.

Nghĩ như vậy xong, Lục Vũ đột nhiên ngửi thấy mùi hôi thúi, sau đó nhìn thấy Lâm Tái cả người đen thui từ WC chạy ra, sau đó chạy đến hậu viện.

Ách... Hay là tự mình nấu ăn luôn đi... Bất quá, không phải Khương Đào nói sau khi Hughes uống nước đường giảm béo phải chịu đựng nửa buổi tối sao? Lâm Tái lại nhanh như vậy.

Tối nay, Lâm Tái chạy tới chạy lui giữa WC và hậu viện, đi WC xong rồi tắm rửa, thậm chí đang tắm rửa được một nửa liền đi WC...

Lúc đầu, hắn cảm thấy Lục Vũ muốn chơi mình, hắn đi WC đến mức bần rùn tay chân, Lục Vũ còn cho hắn ăn không ít mì nữa, nhưng sau nửa đêm, Lâm Tái lại hoảng sợ!

Hắn gầy! Hắn lại biến gầy!

Tìm nhiều cách như vậy, hắn đau đầu khổ khổ mà có được một thân thịt béo như vậy, thế nhưng bây giờ ngày càng ít!

Lâm Tái từng xem qua bức họa lão tổ tông của mình, người bảo hộ thành Kerr cùng với Bizani, rất rất rất giống với hắn.

Hiện tại hắn đã gầy lại... Lâm Tái cuống quýt lấy ra một cái kính thạch từ không gian giới chỉ của mình, sau đó, liền nhìn thấy một nam nhân đang có vẻ mặt hoảng sợ, không có những khối thịt béo trên mặt nữa, nhìn thế nào cũng giống hệt với bức họa treo trong phủ thành chủ!

Không kịp tưởng tượng tương lai của mình, bụng Lâm Tái lại co rút đau đớn, hắn chỉ có thể bị phần mà chạy về phía WC — thì ra thứ kia chính là thuốc giảm béo!

Nói thật, Lâm Tái vẫn không hiểu, Bizani là một người cường đại như vậy, tại sao lại nhớ mãi không quên lão tổ tông của hắn đã chết nhiều năm như vậy? Bất quá, lão tổ tông của hắn, bộ dáng vô cùng anh tuấn, đương nhiên, điều này cũng chứng tỏ, hắn cũng có dáng vẻ bất phàm.

Nhưng mà, xinh đẹp thì có ích lợi gì? Rammus sẽ ăn một hũ giấm khổng lồ mà không cho hắn tới gần Bizani nữa, nếu khuôn mặt này của mình... Lâm Tái cảm thấy, nếu khuôn mặt này của mình bị Rammus nhìn thấy, thì cha hắn đào ba tít đất cũng không tìm thấy xương cốt của hắn nữa...

Khoảng mười năm trước, hắn đã từng nhìn thấy Rammus luyện chế một con búp bê có gương mặt rất giống hắn, sau đó dùng vô số không gian mà xé rách, cắt con búp bê kia thành bột phấn, cuối cùng châm lửa hóa tiêu...

Hắn không thể tu luyện ma pháp, ngay cả đấu khí cũng không luyện được, bình thường em trai em gái đùa dai một chút liền gây sức ép cho hắn, khiến hắn không ngừng kêu khổ, nếu Rammus ghi hận... Lâm Tái cảm thấy, sau khi được hiệu biến mất, chuyện hắn cần làm nhất chính là chế tạo một chút thuốc tăng cân, mặt khác, hắn quyết định ngày mai không bán bánh thịt nữa!

Cho đến sáng, Lâm Tái mới phát hiện biến hóa trên người mình đã kết thúc.

Nhưng cũng không thể nói đến, thuốc giảm cân của Lục Vũ, hiệu quả thật sự rất tốt, tuy quá trình có chút đau khổ, nhưng chỉ trong một buổi tối mà thân thịt toàn thân của hắn đã biết mất, da dẻ lại không có nhăn nhoe như ông lão nữa... Thật sự rất thần kỳ!

Chẳng lẽ bây giờ hắn phải đi tìm Lục Vũ sao?

Khi Lâm Tái tìm đến Lục Vũ, Lục Vũ đựng phải một chút phiền toái nhỏ.

Lừa dối hai pháp thánh, sẽ có một chút di chứng, ví dụ như, Bizani muốn Lục Vũ chỉ giáo trên phương diện ma pháp!

Bizani vẫn rất đúng mực, trước đó không hề tới quấy rầy Lục Vũ, còn đưa tới không ít đồ vật, bởi vậy, buổi sáng hôm nay Bizani tìm tới cửa, Lục Vũ cũng không thể nhốt hắn ở ngoài.

Có lẽ là vì tôn trọng, tuy Lục Vũ vẫn bọc kín không hề hở, nhưng sau khi Bizani vào cửa liền tản ra năng lượng xung quanh mình, lộ ra khuôn mặt của mình.

Đó là một khuôn mặt tái nhợt, lộ ra cảm giác không khỏe mạnh, thoát nhìn là ba bốn mươi tuổi, tóc màu xám trắng.

So với Rammus thì có chút già, khi vừa nhìn thấy, Lục Vũ cũng có chút kinh ngạc, nhưng sau đó, hắn bị mục đích của đối phương làm khản trương.

Tu chân và ma pháp, là hai hệ thống hoàn toàn khác nhau, mấy ngày nay Lục Vũ cũng có tìm hiểu ma pháp, còn tán gẫu với những người ở vị diện ma pháp khác trong Hệ thống vị diện giao dịch, nhưng lý luận khác với thực tế, hắn làm sao dám tùy tiện lừa gạt một cao thủ địa phương như Bizani?

Nhưng khá may mắn, mặc kệ là ma pháp hay là tu chân, đều liên quan đến năng lượng, cho nên cuối cùng, Lục Vũ cùng bàn luận với Bizani, chính là cách khống chế năng lượng.

Hai người mới nói không được mấy câu, cửa phòng Lục Vũ bị gõ vang: “Lục Vũ các hạ, tại sao ngài lại làm vậy?”

Lâm Tái! Nhãn tình Lục Vũ sáng lên, lập tức nhớ đến chuyện giữa Bizani và Lâm Tái, mà Lâm Tái sau khi giảm cân cũng không biết như thế nào nữa. “Vào đi!” Hơi suy tư, Lục Vũ liền mở miệng.

“Lục Vũ đại nhân!” Lâm Tái đẩy cửa tiến vào, mở miệng.

Lâm Tái mặc quần áo trước kia, hiện tại gầy lại, nên bộ quần áo kia có vẻ rộng thùng thình, nhưng, một nữ nhân xinh đẹp, cho dù mặc bao bộ cũng phong tình, mà một nam nhân cao lớn uy mãnh anh tuấn tiêu sái (nguyên văn luôn nha, ta ko có thêm thắt gì đâu đó, giả tá hơi bị lố:v), mặc đồ như vậy cũng rất dễ nhìn!

Trước kia Lâm Tái mập mạp nên bộ quần áo này có chút lòa lẹt, nhưng bây giờ mặc trên người hắn lại rất khác, có một loại khí chất khác, sau khi đối phương vào cửa, Lục Vũ thậm chí cảm giác hai mắt bị chọc mù.

Tình huống này, quả thực chính là gà mẹ biến thành vịt con, khiến hắn không nhận ra!

Bất quá, đối với Lục Vũ mà nói, chỉ là hơi sững sốt một chút. Nhưng đối với Bizani mà nói, chính là sắc mặt đại biến, hắn thậm chí còn thất thố mà nhảy dựng lên, mở to hai mắt nhìn Lục Vũ.

“Lão tổ tông, ngài cũng ở đây sao?” Lâm Tái theo bản năng mà nhìn thoáng qua bốn phía, sau khi không thấy được Rammus, mới yên lòng.

Bizani lúc này rất hoảng hốt: “Lâm Tái... Người gầy?”

“Lão tổ tông! Ta đã sử dụng thuốc của Lục Vũ các hạ...” Lâm Tái bất đắc dĩ mà mở miệng, Bizani đối xử tốt với hắn, hoàn toàn là vì hắn giống với một người đã chết, chuyện này luôn khiến hắn cảm thấy buồn bực.

“Lục Vũ các hạ quả nhiên lợi hại! Ta cho Lâm Tái sử dụng không ít dược tề giảm béo, nhưng vẫn không hữu dụng, hiện tại, Lâm Tái cứ như vậy mà gầy lại!” Bizani kính nể mà mở miệng, càng thêm tin tưởng Lục Vũ không đơn giản.

“Vật kia cũng không phải ta làm, chỉ cần có hiệu quả là tốt rồi.” Lục Vũ mở miệng, lại nhìn thoáng qua Lâm Tái, Lâm Tái lớn lên tuấn đạt phi phàm, mày rậm mắt to, có thể nói là nam nhân anh tuấn nhất mà hắn từng gặp qua, cho dù bộ dáng trước kia của hắn, đem ra so sánh với Lâm Tái chỉ sợ cũng là trên trời dưới đất, nhưng, tại sao Lâm Tái tận lực che dấu dung mạo?

Mà ngoại trừ dung mạo, Lục Vũ cũng phát hiện, Lâm Tái rất cao, có lẽ cao hơn hắn một cái đầu luôn... Đây rốt cuộc là sao? Không phải người mập mạp đều không cao sao?

Bizani nhìn chằm chằm Lâm Tái, một lúc sau mới chịu thu hồi ánh mắt, hắn há miệng thờ đốc, rồi mở miệng, thay đổi đề tài: “Lục Vũ các hạ, ta đến đây, ngoại trừ thỉnh giáo ngài một vài chuyện, còn có một việc quan trọng.” Tuy rằng con phượng hoàng kia vẫn luôn che giấu khí tức mà ẩn nấp ở phụ cận thành Kerr, nhưng đã có không ít người phát hiện sự tồn tại của nó, đối với một người luôn quan sát thành Kerr như Bizani mà nói, càng biết được nhiều chuyện.

Hắn đang do dự, không biết có nên dùng tin tức của phượng hoàng để kết giao với cao thủ trước mắt hay không, hiện tại xem ra, nói tin tức này cho người trước mắt, hắn là một quyết định đúng đắn.

“Chuyện gì?” Lục Vũ hỏi, đột nhiên cảm giác một cỗ khí thế cường đại đột nhiên xuất hiện, rất nhanh sau đó, cỗ khí thế kia đã bị thu liễm lại, một giọng nói lạnh như băng thanh quen thuộc bỗng vang lên: “Các hạ, Rammus đến bái phỏng.”

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Thánh Thú Phượng Hoàng

Rammus rất có hảo cảm với vị cao thủ thần bí kia, cũng bởi vì người này đột nhiên xuất hiện tại thành Kerr, nên hắn có thể thường xuyên gặp mặt Bizani.

Mặc dù có hảo cảm, nhưng Bizani luôn nhớ thương đối phương, hắn lại cảm thấy ẽ ảm trong lòng. Bởi vậy, sau khi biết Bizani tự mình đi tìm đối phương, Rammus lập tức đi theo, một là sợ Bizani chịu thiệt, hai là sợ Bizani cùng đối phương tình cảm càng ngày càng tốt ...

Chính bởi vì có suy nghĩ như vậy, sau khi Rammus nghe tin Bizani đi tìm Lục Vũ, liền dùng tốc độ nhanh nhất đến Quán Ăn Ngon.

Không khí trong phòng rất bình thản, bởi vậy, sau khi Rammus tự hỏi một lát, liền không được tự nhiên mà dùng lý do báỉ phòng Lục Vũ để gặp Bizani.

“Mời vào.” Lục Vũ lên tiếng, Bizani nói có chuyện tìm hắn, như vậy Rammus cũng có chuyện sao? Hắn còn chưa có suy nghĩ cẩn thận đâu, đột nhiên nhìn thấy Lâm Tái đứng ở bên cạnh dùng tốc độ sét đánh không kịp bưng tai mà lấy ra một đồ vật không biết tên, sau đó bôi một ít lên trên mặt mình. .

Sau khi chất lỏng đen tuyền sền sệt được bôi lên mặt hắn, mặt hắn bắt đầu lột da rất nhanh, thoát nhìn vô cùng khủng bố.

“Lâm Tái!” Bizani kinh ngạc hô lên, mà lúc này, thân hình Rammus chợt lóe, cũng xuất hiện ở trong phòng.

Đối với cao thủ mà nói, khi xác định một người, tuy đề ý đến khuôn mặt, nhưng họ thích dựa vào khí tức để phân biệt hơn, khí tức của Lâm Tái, Rammus dĩ nhiên rất quen thuộc: “Lâm Tái người làm sao vậy? Cái này là Dưỡng Nhan Nê sao?”

“Không có gì, ta chỉ muốn bảo dưỡng làn da một chút mà thôi, đổi một tầng da...” Lâm Tái kéo kéo khóe miệng trả lời.

“Cái này dùng tốt không? Có tổn hại làn da hay không?” Nghe nói loại bunn dưỡng da này do một nữ dược sư phát minh, trong đó có rất nhiều thảo dược, sau khi đắp lên mặt nửa giờ, có thể thay đổi một tầng da, những khuyết điểm trên mặt, cũng sẽ biến mất... Rammus nhìn bộ dạng khủng bố của Lâm Tái mà hỏi thăm.

“Sur phụ, ta khuyên người không nên dùng! Đúng rồi, các người cứ từ từ tán gẫu, ta đi rửa mặt.” Lâm Tái không nhiều lời, lập tức bỏ chạy.

Lục Vũ nghĩ đến biểu tình của Bizani khi nhìn thấy Lâm Tái, còn có hành động này của Lâm Tái, cơ bản có thể khẳng định, Lâm Tái mập mạp, có liên quan đến Rammus.

Nhưng nhìn bộ dáng Rammus, đâu có giống người ham mê sắc đẹp?

“Các người tìm ta có chuyện gì?” Lục Vũ mở miệng hỏi, hắn biết rõ, sự hiểu biết của mình đối với thế giới này là quá ít, thậm chí thành Kerr sẽ xảy ra chuyện gì cũng không biết, dưới tình huống như thế, hắn đương nhiên sẽ không cự tuyệt cơ hội biết thêm một ít tin tức.

Bizani cảm thấy vô cùng kỳ quái với việc Rammus rất rành về mỹ phẩm, liên tục nhìn Rammus một lát, cho đến khi Lục Vũ mở miệng hỏi, hắn mới quay đầu lại: “Các hạ, thành Kerr tọa lạc ở phía tây rừng rậm ma thú, trong đó có một toà Hỏa Diệm Sơn, hơn mười năm trước trong Hỏa Diệm Sơn, có người phát hiện Thánh thú Thú nhân tộc- phượng hoàng.”

“Phượng hoàng?” Trên thế giới này cũng có phượng hoàng? Vậy có rồng hay không?

“Đúng vậy, chính là phượng hoàng, phượng hoàng là Thánh thú Thú nhân tộc, theo lý thuyết chỉ có thể xuất hiện ở phụ cận Thần Thú điện của Thú nhân tộc, con phượng hoàng này lại chẳng biết tại sao đi tới phụ cận thành Kerr... Hiện tại, sự tồn tại của nó đã khiến cho rất nhiều người chú ý.” Bizani mở miệng, nếu không phải con phượng hoàng này chỉ ngẫu nhiên xuất hiện một lần về sau lại biến mất, hơn nữa phượng hoàng có một vài đặc tính kỳ lạ, sợ là đã bị vây bắt từ lâu!

“Đây chính là phượng hoàng a... Nếu ta trẻ hơn một chút thì tốt rồi...” Rammus thì thào mà mở miệng.

“Con phượng hoàng này, không đơn giản đi?” Lục Vũ mở miệng hỏi, hắn xem qua một vài bộ sách, phượng hoàng là ma thú vô cùng cường đại, vừa sinh ra đã là thánh cấp, sau khi thành niên sẽ là thần cấp, cũng không có miêu tả nào khác. Nhưng, nhân loại đã dò xét được vị trí của phượng hoàng mà lại không thể ra tay được, sợ là còn có nguyên nhân khác đi?

“Đúng vậy, con phượng hoàng này không đơn giản, dựa theo chúng ta quan sát, có lẽ nó đã đến thời kỳ sinh sản!” Bizani mở miệng lần nữa: “Lông của thánh cấp phượng hoàng, có thể giúp cho ma thú cấp thấp và trung cấp tiến giai, mà lông của thần cấp phượng hoàng, có thể giúp cho cao cấp ma thú tiến giai! Nhưng cho tới nay, phượng hoàng chưa từng rời khỏi Thú nhân đế quốc, nếu bị người khác bắt được cũng sẽ tự thiêu mà chết, bởi vậy nhân loại không thể lấy được lông phượng hoàng, nhưng hiện tại thì khác, con phượng hoàng kia đang trong thời kỳ sinh sản, nếu có thể lấy được trứng phượng hoàng...”

“Muốn lấy được trứng phượng hoàng cũng không dễ dàng như vậy.” Lục Vũ mở miệng lần nữa, nói thật, hắn không có cách nào để lấy được trứng phượng hoàng.

“Đúng vậy, cho tới nay, ngoại trừ Đại tế ti của Thú nhân tộc có thể ký kết khế ước với phượng hoàng, thì chỉ có người trẻ tuổi thuần khiết, mới có thể tới gần phượng hoàng, hơn nữa phượng hoàng rất cao ngạo, cũng không ngại ra tay với con mình... Bởi vì, nếu phượng hoàng tự thiêu, thì chúng ta không được gì cả, cho nên Ma sư pháp công hội quyết định, cho một ít người trẻ tuổi tới gần sào huyệt của phượng hoàng, sau đó chúng ta sẽ dẫn dụ phượng hoàng vừa mới sinh sản, để xem ai có thể lấy được trứng phượng hoàng hoặc ký kết khế ước với phượng hoàng.” Bizani mở miệng, hiện tại, Elina đã đến

thành Kerr, cao thủ của Ma sư pháp công hội cũng sẽ theo đến. Nhưng, hình như người trước mắt này không biết gì về chuyện này, chẳng lẽ hẳn không phải là người của Ma sư pháp công hội sao?

Nghĩ nghĩ, Bizani mở miệng lần nữa: “Các hạ, sự tồn tại của phượng hoàng, là Rammus phát hiện trước hết, mấy năm trước Ma sư pháp công hội mới biết được, bởi vì chiến lược của phượng hoàng quá cường đại và nó còn đại biểu cho tín ngưỡng của thú nhân, bởi vậy tin tức này hoàn toàn bị phong tỏa, nhưng nếu các hạ nguyên ý, đến ngày đó, có thể cùng hành động với chúng ta.” Chiến tranh giữa thú nhân và nhân loại chiến tranh, tuy rằng cách một đoạn thời gian sẽ bùng nổ một lần, nhưng cao thủ chân chính cũng không tham chiến. Nếu một con phượng hoàng bị nhân loại ép buộc phải tự thiêu tại thành Kerr, chỉ sợ đến lúc đó những cao thủ của Thần Thú điện sẽ dốc toàn bộ lực lượng đi?

Tại nhân loại đế quốc, Ma sư pháp công hội có rất nhiều cao thủ, nhưng cao thủ trong Ma sư pháp công hội, cũng chỉ có thể đánh ngang tay với những người trong Thần Thú điện mà thôi...

Lục Vũ suy nghĩ trong chốc lát, mới mở miệng: “Đến lúc đó, ta sẽ tính tiếp.” Long phượng, đối với người Trung Quốc mà nói, đều là sinh vật trong truyền thuyết, cũng mang ý nghĩa là điềm lành, nghĩ đến lời nói của Bizani, chỉ có người trẻ tuổi thuần khiết mới có thể tới gần phượng hoàng, Lục Vũ cũng không khỏi có chút nóng lòng.

Thực lực của Elina, cũng không mạnh hơn hẳn bao nhiêu, nếu Elina có thể đi, vậy hẳn cũng có thể đi nhỉ?

“VẬY ĐA TẠ CÁC HẠ, MẶT KHÁC, tuy thực lực của Lâm Tái rất kém cỏi, nhưng có một cơ hội như vậy, ta cũng hy vọng hẳn có thể tham gia với em trai em gái.” Bizani mở miệng lần nữa, tuy chẳng biết tại sao Lâm Tái không thể tu luyện ma pháp, nhưng hẳn vẫn có kỳ vọng rất lớn đối với Lâm Tái, cho dù Lâm Tái không thể ký kết khế ước cùng phượng hoàng, mở rộng tầm mắt cũng tốt, mà sau này, hẳn sẽ tìm một con ma thú con cường đại đến ký kết khế ước với Lâm Tái, để cho Lâm Tái cũng có thể tự bảo vệ mình.

Về phần tại sao không tìm ma thú thành niên... Dựa vào thực lực của Lâm Tái, nhất định sẽ bị phản phệ!

“Không thành vấn đề.” Lục Vũ mở miệng.

Bizani cùng Lục Vũ nói xong, bởi vì có Rammus ở đây, cũng không thể tiếp tục trao đổi kinh nghiệm, Bizani lập tức cùng Rammus rời đi.

Về tới tháp ma pháp của mình, nhìn thấy Rammus không có dự định rời đi, chỉ nhìn mình chăm chăm, Bizani đột nhiên nhớ lại chuyện trước đó: “Rammus, tại sao ngươi vừa đến, Lâm Tái liền bối rối kỳ quái lên mặt vậy? Chẳng lẽ ngươi bắt hắn thí nghiệm được tề sao?”

“Ta không có!” Rammus lập tức mở miệng, quả thật hắn từng làm việc này, nhưng hẳn có thể nói sự thật với Bizani sao?

“Không có là tốt rồi, Lâm Tái là con cháu của Cách Lâm... Dù sao hẳn cũng là một hạt giống tốt của Cách Lâm.” Nghĩ đến bộ dáng sau khi Lâm Tái giảm béo, Bizani cảm khái mở miệng.

“Ngươi nói cái gì?” Trong lúc nhất thời Rammus không kịp phản ứng, nghe được cái tên “Cách Lâm” liền cả người khó chịu, kết quả... Lâm Tái giống Cách Lâm? Tên Lâm Tái mập mạp kia, tại sao lại giống với Cách Lâm? Không, hôm nay nhìn thấy Lâm Tái, hình như đã gãy đi?

“Ta nói Lâm Tái rất giống Cách Lâm.” Trên mặt Bizani lộ ra vẻ mặt hoài niệm, Rammus lại hận đến nghiêng răng nghiêng lợi.

“Ta có việc, đi trước một bước.” Cho tới nay, Bizani không đuổi Rammus tuyệt đối sẽ không đi, hôm nay đột nhiên chủ động bỏ đi, thuận đi vài cái, hẳn liền xuất hiện tại Quán Ăn Ngon.

Lâm Tái đang gây sức ép cho mình.

Trước kia hẳn có chế tạo một vài được tề có thể bảo trì hình dáng mập mạp của mình, bây giờ, trong lúc nhất thời cũng chỉ có thể khiến hắn mập giả tạo một chút mà thôi, bởi vậy hắn quyết định vẽ loạn lên khuôn mặt của mình.

Dùng dao rạch mặt? Hay là dùng được tề khiến cho nổi mụn nước? Hay là vẽ vài hoa văn lên mặt? Đáng tiếc chính là, những chuyện này sẽ bị Rammus – một cao cấp được sư dễ dàng nhìn thấu. Bizani cho hẳn uống thuốc giảm béo không có tác dụng đó là vì Bizani không hiểu được tề không biết hẳn có động tác nhỏ, nhưng Rammus thì khác...

Sau khi Lâm Tái sử dụng Dưỡng Nhan Nê thì làn da của hắn càng thêm trắng nõn nhẵn nhụi, Lâm Tái cảm thấy bất đắc dĩ mà hít một hơi: “Chuyện này, phải làm sao mới tốt đây?”

“Đúng vậy, việc này, phải làm sao mới tốt đây?” Đột nhiên, một giọng nói âm trầm vang lên, Lâm Tái vừa ngẩng đầu, liền thấy được Rammus đứng trước mặt mình, sắc mặt của đối phương – vô cùng khó coi!

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Bị Đè

Rammus một bụng lừa, Lâm Tái đi theo hắn và Bizani cũng không ít năm, trước kia hắn vẫn luôn cảm thấy kỳ quái, tại sao Bizani lại tốt với Lâm Tái như vậy, hiện tại đã hiểu được!

Lâm Tái, lại giống hệt với tên kia!

Hơn hai trăm năm trước, Bizani cùng Cách Lâm là cao thủ số một số hai của thành Kerr, còn hắn thì không có tiếng tăm gì, hắn nhớ rõ hai trăm năm trước, trong cuộc đại chiến giữa nhân loại và thú nhân kia, Bizani đã cứu hắn, đương nhiên, có lẽ Bizani đã sớm quên chuyện này.

Sau đó, hắn bị sự phụ của mình mang đi, Bizani đột phá trong chiến tranh, Cách Lâm lại ngoài ý muốn bỏ mình...

Tất cả chuyện này đều đã qua hai trăm năm, hắn luôn cảm thấy hắn mới là người có thể sánh đôi với Bizani, nhưng tại sao Lâm Tái lại giống với Cách Lâm như thế? Lớn lên giống cũng thì thôi, vậy mà Lâm Tái ở bên cạnh hắn, cố ý biến thành một tên mập mạp, giấu diếm hắn nhiều năm như vậy!

Loại cảm giác bị lừa gạt này, thật sự không dễ chịu chút nào, Rammus đánh giá Lâm Tái từ cao xuống thấp, vừa cố gắng khống chế biểu cảm của mình, vừa cân nhắc nên xuống tay từ đâu mới được — hắn nhất định sẽ dạy cho Lâm Tái một bài học khó quên giáo!

“Sự phụ a!” Lâm Tái nhìn thấy Rammus, lập tức lộ ra biểu tình hoảng sợ, liên tục lui về phía sau, sau đó thừa dịp đối phương đang tức giận, lấy ra một viên ma hạch từ không gian giới chỉ của mình.

Đây là một viên tinh hạch ma thú cao cấp sau khi tiêu hao hết năng lượng, Rammus tự mình khắc ma pháp trận ở bên trong làm thành ma hạch, ma pháp trận bên trong, chính là không gian thuần di!

Ma pháp sư lớn tuổi, lại sinh hoạt buồn tẻ trong tháp ma pháp năm này qua tháng nọ, hơn phân nửa đều có tính cách cổ quái, lúc này Lâm Tái có thể khẳng định, Rammus tuyệt đối sẽ không để hắn toàn thân!

Bị Rammus theo dõi, tìm Bizani cầu cứu là chính xác, nhưng Lâm Tái biết, Rammus thăm mẩn người nọ hơn trăm năm cũng không dám thổ lộ, Bizani lại không có cảm tình gì với Rammus, nếu hắn đi tìm Bizani lúc này, hậu quả sẽ càng nghiêm trọng, cho nên...

“Người nói đi, ta dạy cho người rất nhiều tri thức về được tề, người lại rất thông minh... Vậy có loại được tề nào có thể thay đổi khuôn mặt của người không?” Rammus nghiêm túc mà mở miệng, nhìn về phía người đối diện.

Dù sao cũng ở chung nhiều năm như vậy, hơn nữa, nếu Lâm Tái thật sự gặp chuyện không may thì Bizani nhất định vô cùng tức giận, một khi đã như vậy, có thể suy nghĩ một cái biện pháp khác hay không? Rammus nghĩ như vậy, nóng nảy muốn lôi kéo Lâm Tái đi làm thực nghiệm.

Nhưng, mọi chuyện lại không thuận lợi như vậy, không đợi hắn quờ được Lâm Tái, không gian đối diện đột nhiên dao động một trận, sau đó Lâm Tái đột nhiên biến mất tại chỗ!

Rammus đột nhiên có cảm giác muốn học máu, tuy sự phụ hắn nói biểu lộ cảm xúc trên mặt quá nhiều sẽ xuất hiện nếp nhăn, nhưng lúc này, hắn vô cùng muốn thể hiện sự tức giận lên mặt của mình!

Lúc trước, Lâm Tái lấy cơ mình không có khả năng tự vệ, cầu xin hắn làm thật nhiều ma hạch có phong ấn thuần di ma pháp, số lượng bao nhiêu ngay cả hắn cũng không nhớ rõ, hiện tại, Lâm Tái dùng mấy thứ này để trốn hắn sao? Hắn là không gian pháp thánh, đương nhiên cũng có thể cảm giác được một phần hướng đi của Lâm Tái, nhưng cảm giác này, hắn chỉ biết Lâm Tái thuần di vào trong phòng của vị cao thủ thần bí kia trên lầu — có lẽ đó cũng là cực hạn tinh thần lực mà Lâm Tái có thể sử dụng.

“Cút ngay cho ta!” Trên lầu đột nhiên truyền đến một giọng nói phẫn nộ, vừa nghe chỉ biết là không phải Lâm Tái!

Một ma pháp sư, sẽ cảm ứng được xung quanh, bởi vậy Rammus có thể xác định, mình tìm đến Lâm Tái gây phiền phức, đối phương khẳng định cũng biết, mà Lâm Tái đi tìm đối phương cứu mạng, nếu đối phương không tình nguyện cứu giúp thì khẳng định sẽ ném Lâm Tái ra ngoài, nhưng hôm nay Lâm Tái không bị ném ra đối phương lại phẫn nộ như vậy... Chẳng lẽ báo hiệu cho mình cút đi?

Chẳng lẽ người này cũng muốn bảo hộ Lâm Tái? Rammus nghĩ đến Bizani chỉ trân trọng Lâm Tái còn mình thì không quan tâm gì tới, trong lòng bỗng nhiên đau xót, sau đó liền dùng tốc độ nhanh nhất của mình mà thuần di rời khỏi — Lâm Tái, ta với người không đội trời chung!

Người là lên, đương nhiên chính là Lục Vũ, bởi vì hắn rất sốt ruột, hắn thậm chí quên đề cập hòng khi nói chuyện. Nhưng hắn không phải là Rammus mà là Lâm Tái, trên thực tế, hắn căn bản không biết chuyện Rammus tìm đến gây phiền phức cho Lâm Tái.

Vốn dĩ, hắn không để ý đến chuyện bên ngoài mà tu luyện, đột nhiên có một người từ trên trời giáng xuống, còn nện lên đầu của hắn!

Lực phòng ngự của áo choàng rất cao, có lẽ ngay cả ma pháp của pháp thánh cũng có thể ngăn trở, nhưng dù sao cũng chỉ là một bộ quần áo, tuy nước lửa bất xâm, nhưng nếu có người nện lên, thì nó cũng không thể biến cứng rắn trong nháy mắt sau đó tăng lên lực phòng ngự vật lý, bởi vậy, sau khi Lâm Tái nện vào người hắn, hắn lập tức bị té ngã!

Cũng thật may mắn, trước đó hắn đã cho Lâm Tái uống nước đường giảm béo, cho nên Lâm Tái không có nện hắn trọng thương. Sau khi Lục Vũ rống lớn một tiếng, bắt đầu đi mà nghĩ đến.

Nhưng, có thể thấy được, tổ chất thân thể hần hiện tại rất tốt, bị nện một cú nặng nề như vậy, hần vẫn không có bị gãy cây xương nào ...

“Thực xin lỗi thực xin lỗi...” Lâm Tái cuống quýt đứng lên, có một loại cảm giác vui sướng sau khi thoát chết, thật ra rơi vào tay Rammus tuy sẽ bị hành hạ rất thể thảm nhưng cũng không ảnh hưởng đến tính mạng, nếu hần nói mình không có tình cảm gì với Bizani, nói không chừng Rammus sẽ cho qua, nhưng hiện tại đề bệ vị cao thủ thần bí này...

Không, không đúng! Một vị pháp thánh, cho dù ở trên giường, cũng có tâm cảnh giác cơ bản, có thể trong nháy mắt mà sử dụng ma pháp phòng ngự, cho dù không thể sử dụng ma pháp phòng ngự, sau khi bị hần rơi trúng, cũng không nên có phản ứng này mới đúng!

Hon nữa, giọng nói này, tại sao có chút quen tai nhỉ?

Trên phương diện được tề học, Lâm Tái rất giỏi, mới hơn hai mươi tuổi, có thể bắt kịp Rammus sống mấy trăm năm, ngoại trừ hần rất có thiên phú trên phương diện này, cũng có liên quan đến khả năng ghi nhớ của hần.

Sống khoảng hai mươi năm, những tri thức hần đọc trên sách, trên cơ bản đều có thể nhớ rõ ràng rành mạch, bởi vậy, giọng nói của Hughes đột nhiên biến mất kia, hần dĩ nhiên cũng nhớ rõ.

Hiện tại, giọng nói của người trước mắt, giống hệt Hughes!

Người bị hần đề, không phải là vị cao thủ thần bí kia mà là Hughes sao? Lâm Tái nhìn cái áo choàng quen thuộc của người nọ, lại không thể cảm ứng được khí thế cường đại gì cả, đột nhiên bạo gan, đánh về phía sau gáy của người nọ...

Áo choàng trên người Lục Vũ có lực phòng ngự kinh người, với thực lực hiện tại của Lục Vũ, hần là cũng đạt tới tiêu chuẩn trung cấp ma pháp sư ...

Nhưng, áo choàng phòng ngự ma pháp chứ không phải là vật lý, hon nữa, bởi vì còn chưa đạt tới Trúc Cơ kỳ, cho nên Lục Vũ đều tập trung hấp thụ năng lượng để tăng cao thực lực, nên không có phép thuật công kích nào hết, cổ tình, trang bị trên người Lâm Tái, cũng không tầm thường!

Bởi vậy, sau khi Lục Vũ phát ra một ít công kích nhưng lại bị lồng phòng hộ cao cấp của Lâm Tái ngăn lại, Lâm Tái duỗi tay ra liền lột xuống áo choàng trên người hần.

Gương mặt Hughes lâu ngày không thấy ánh nắng, nên trắng nõn có chút không khỏe mạnh giống với Bizani, nhưng Hughes đẹp hơn Bizani rất nhiều, Lâm Tái thậm chí có chút động tâm.

“Ngươi là tên hỗn đản!” Lục Vũ rất muốn cắn Lâm Tái một cái, nhưng nghĩ đến trên người đối phương sẽ có vi khuẩn, nên không dám hạ khẩu.

“Quả nhiên là ngươi! Hughes!” Lâm Tái cũng rất đắc ý, lại có chút ngạc nhiên: “Lục Vũ các hạ đâu? Tại sao ngươi ở trong này?”

Ta mới là Lục Vũ! Trong lòng Lục Vũ vô cùng phẫn nộ, nhưng hần không thể nói ra chuyện này, lập tức linh cơ vừa động: “Sư phụ của ta đến Hòa Diệm sơn ở phụ cận thành Kerr rồi, ông ấy muốn xem tình huống của phượng hoàng.”

Nếu là Rammus hay là Bizani, khẳng định có thể nhận ra Lục Vũ đang nói dối, dù sao khí tức kia rất giống nhau, nhưng hiện giờ là Lâm Tái, nên hần tin tưởng lời Lục Vũ nói: “Ta còn nghi ngờ, tại sao ta có thể đề bệ Lục Vũ các hạ được chứ?”

Sắc mặt Lục Vũ càng khó coi, hần dùng một cái khăn ướt lau mặt, quyết định có cơ hội nhất định phải giáo huấn Lâm Tái một hồi mới được!

“Ngươi là một đại nam nhân, tại sao lại yếu sạch sẽ như thế?” Lâm Tái nhìn Lục Vũ lau mặt, tò mò hỏi han, Lục Vũ bộ dáng hung ác, giống như chuẩn bị thay một tầng da vậy? Nhưng bởi vì hần chà lau nên khuôn mặt phiếm hồng, nhìn cũng rất đáng yêu.

“Mắc mớ gì tới ngươi hả? Ngươi đi ra ngoài cho ta!” Lục Vũ biến sắc, dựa vào Lâm Tái gần như vậy, làm cho hần cả người khó chịu!

“Ta không đi, hôm nay ta sẽ ở trong này lánh nạn ... Chúng ta đồng giường cộng chăn đi!” Lâm Tái vừa mở miệng, vừa tiến đến bên người Lục Vũ, hần đã dự định ôm chặt đùi Lục Vũ.

Lục Vũ phản xạ có điều kiện mà đánh lên mặt Lâm Tái một bạt tay, trên người cũng nhịn không được mà run lên, một hồi lâu sau mới khôi phục bình thường: “Ngươi cút ra ngoài cho ta!”

Lâm Tái cũng cảm thấy sự khác thường của Lục Vũ, tuy hần bình thường rất điên điên khùng khùng, nhưng cũng không tùy tiện thương tổn người khác: “Được, được, ta sẽ đi ra ngoài liền, ngươi đừng giận.” Hần vừa nói, vừa đi ra cửa, sau khi bước chân ra khỏi cửa, liền ngồi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Thôn Phệ Thú

Lâm Tái đi rồi, Lục Vũ cố nén cảm giác nôn mửa, chuẩn bị nước nóng tắm rửa.

Thật lâu trước kia, hắn cũng không có yêu sạch sẽ như vậy, toàn thân mồ hôi nhễ nhại chơi bóng rổ cả ngày cũng không hề có áp lực, nhưng mọi chuyện hoàn toàn thay đổi trong kỳ nghỉ hè sau khi hắn tốt nghiệp trung học.

Thời trung học, hắn có tính cách sáng sủa, sau khi thi vào trường đại học, thì mỗi ngày đều đến sân bóng rổ, tiêu xài tinh lực dư thừa của mình, cũng coi như là phát tay tạm biệt thời cấp ba khổ cực.

Lúc đó, hắn đã nhận thấy tính hướng khác thường của mình, nhưng tất cả tâm tư đều đặt trên việc học, cũng không quan tâm đến chuyện này lắm, càng không nghĩ đến sau này mình phải làm gì, khi chơi bóng rổ cùng một đám nam sinh, hắn thường dùng ánh mắt thưởng thức mà nhìn bọn họ.

Lục Vũ không hề nhận ra điều này, nhưng người khác lại biết được. Người nọ là một người đàn ông thành đạt hơn ba mươi tuổi, sống cùng tiểu khu với Lục Vũ. Sau khi gã phát hiện chuyện này, còn rủ Lục Vũ đi chơi vài lần.

Thời trung học, có rất nhiều thiếu nữ đã bắt đầu có hảo cảm với người khác phái, nhưng cũng không muốn yêu sớm... Tâm tình lúc đó của Lục Vũ cũng như vậy, chẳng qua người khác là khác phái còn hắn là đồng tính mà thôi.

Hắn không muốn dây dưa cùng người khác, nhưng người khác cũng không chịu từ bỏ ý đồ, hơn nữa, có lẽ trong thế giới đồng tính huyền ái rất phức tạp, vì vậy người nọ liền dùng thủ đoạn hạ lưu với Lục Vũ, bỏ thuốc vào bình nước của hắn trong sân bóng rổ.

Cho dù là một người phụ nữ bình thường, cũng không nguyện ý bị một người mà mình không thích cưỡng ép, Lục Vũ cũng vậy, tuy rằng tính hướng của hắn khác với người bình thường, nhưng không có nghĩa là hắn nguyện ý bị người mê gian. *bỏ thuốc mê rồi rape.

Buổi tối hôm đó là sự sỉ nhục lớn nhất của hắn, đối phương nói với hắn, gã đã quan sát hắn rất lâu rồi, gã rất thích hắn, cho dù trên người hắn tràn đầy mồ hôi nhưng cũng rất mê người...

Người nọ rõ ràng rất có tiền, cũng rất tự tin, dường như gã rất chắc chắn sau này Lục Vũ sẽ nguyện ý theo hắn, bởi vậy còn tính toán chuyện tương lai, sau này Lục Vũ học đại học gã sẽ đến ở chung, bla bla bla... Bị giăng co một buổi tối, phía sau còn bị thương, Lục Vũ cảm thấy rất nhục nhã chỉ muốn tự sát!

Có lẽ do thái độ của Lục Vũ, nên người nọ không dám thả Lục Vũ đi, Lục Vũ bị thương nên sốt cao, bị nhốt chỗ gã đó ba bốn ngày, cho đến khi cha mẹ hắn tìm tới cửa.

Lục Vũ muốn kiện đối phương, hắn chỉ muốn đem gã ra băm thây vạn đoạn, nhưng pháp luật chỉ quy định tội cưỡng hiếp phụ nữ mà thôi, hơn nữa Lục gia cũng không giàu có bằng gã, Lục Vũ trốn ở trong nhà, buổi tối gã còn tìm đến dưới nhà Lục Vũ tặng hoa này nọ, khiến cho Lục Vũ hận không thể từ trên lầu nhảy xuống dè chết gã!

Bắt đầu từ đó, Lục Vũ liền có tính yêu sạch sẽ, cùng lúc đó, cha mẹ nấu canh bồi bổ cho hắn uống mỗi ngày, hai tháng sau hắn liền trở nên mập mạp...

Chuyện này, cũng đã qua nhiều năm rồi, nhưng trong lòng Lục Vũ, vẫn tồn tại khúc mắc, vừa rồi Lâm Tái tới gần, hắn có thể ngửi được mùi vị trên người đối phương.

Mùi mồ hôi trộn lẫn với những mùi khác, có lẽ một số người gọi là mùi vị đàn ông đi, nhưng cũng gọi lên một ít ký ức trước kia của Lục Vũ, người nọ, hình như rất thích mùi mồ hôi trên người hắn sau khi chơi bóng rổ?

Tắm rửa thật sạch sẽ, Lục Vũ mới thoải mái một ít, sau đó trực tiếp tiến vào Hệ thống vị diện giao dịch.

Mấy ngày nay, bởi vì sự tồn tại của Lâm Tái, hắn thu hoạch không ít tinh hạch, còn có tiền lẻ trong quán, hắn dùng tất cả để mua tinh hạch, bởi vậy đến hiện tại, trong Hệ thống vị diện giao dịch có hơn mười ngàn điểm năng lượng, trên tay còn có một ít tinh hạch cấp 2 cấp 3.

Lập tức biến thành đại phú hào, Lục Vũ cũng không biết nên đổi vật gì. Nhưng hiện tại, hắn cảm thấy mình cần mua một ít đồ vật để phòng thân.

Nghĩ như vậy, Lục Vũ bắt đầu tìm kiếm danh sách người đang có mặt tại Hệ thống vị diện giao dịch, đột nhiên, một dãy số quen thuộc xuất hiện trong tầm mắt của hắn — số 97.

Lúc trước Huyết Ma từng nói với hắn, thương nhân vị diện Số 97, là một người dùng phương pháp thôn phệ để tăng lên thực lực, tinh hạch trên tay hắn hẳn là rất hữu dụng với người này...

Đúng lúc Số 97 đang có mặt, Lục Vũ lập tức gửi yêu cầu trò chuyện, đối phương chấp nhận rất nhanh.

Lục Vũ cho là mình sẽ nhìn thấy một người, lại không ngờ xuất hiện trên màn hình, chính là một cái miệng đã thú rất lớn...

Cũng may hiện giờ trái tim của Lục Vũ đã được rèn luyện rất nhiều, bởi vậy nhìn thấy đối phương cũng không quá sợ hãi: “Xin chào, thương nhân vị diện Số 97.”

“Xin chào, Số 1 tân nhiệm... Tiểu tử kia, tìm ta có việc sao?”

“Là Huyết Ma giới thiệu cho ta, hẳn nói ngươi sẽ có hứng thú với mấy thứ này.” Lục Vũ nghĩ nghĩ, giao dịch cho đối phương một viên tinh hạch cấp 2.

“Là linh hạch do linh thú cấp thấp ngưng tụ ra... Đúng là thứ tốt, nhưng chỉ có một viên cũng không có tác dụng gì, tiểu tử kia, ngươi muốn trao đổi gì sao? Ta sẽ tặng cho ngươi.” Con dã thú kia còn nhếch nhếch miệng, lộ ra một cái... Tươi cười?

“Trong tay của ta có rất nhiều tinh hạch như vậy... Ta muốn hỏi một chút, vị diện của ngài như thế nào?” Lục Vũ hỏi thăm, vị diện của đối phương là trung cấp vị diện, nhưng không biết ra sao.

“Chỗ này của ta a, không phải vị diện ma pháp cũng không phải vị diện tu chân, vị diện này, chính là thiên hạ của dị thú... Ta là một dị thú thượng cổ, Thôn Phệ thú!” Dã thú kia trả lời: “Nơi này có rất nhiều thứ tốt, đặc biệt là tài nguyên khoáng sản, mấy thứ này vô dụng với chúng ta, nhưng nhân loại các người rất thích.”

“Tài nguyên khoáng sản tạm thời ta không cần, ngươi có đạo cụ gì có thể công kích không?” Lục Vũ hỏi, hiện tại cho hắn một ít khoáng sản, dùng để làm gì? Đối với hắn hiện tại mà nói, còn không hữu dụng bằng một số ma hạch phong ấn ma pháp công kích và phòng ngự nữa. Bằng không, bán tài nguyên khoáng sản rồi đến Ma sư pháp công hội mua ma hạch.

Dã thú kia trầm mặc một chút, đột nhiên lại cong khóe miệng: “Chỗ của ngươi là cao cấp vị diện đúng không? Trong tay ngươi cũng không thiếu linh hạch? Như vậy đi, ta cho ngươi một trứng dị thú, chỉ cần ngươi nuôi lớn, thì lực công kích của nó rất mạnh!”

“Trứng dị thú? Là dị thú gì?”

“Đây chính là dị thú thượng cổ, Thôn Phệ thú!”

“Thôn Phệ thú?” Lục Vũ có chút không dám tin tưởng: “Ta nhớ rõ ngươi cũng là...”

“Đúng vậy, nó là con ta... Thôn Phệ thú mấy đời chỉ có một con, nếu xuất hiện hai con trong cùng một vị diện, tuyệt đối sẽ bởi vì thức ăn không đủ mà đánh nhau... Theo lý sau khi ta chết mới lưu lại đời sau, nhưng trước đó do ta thôn phệ quá nhiều, đột nhiên sinh ra một quả trứng, như vậy đi, ta sẽ đưa cho ngươi quả trứng này.” Thôn Phệ thú cười tủm tỉm mà mở miệng, con cháu của mình có thể an cư tại cao cấp vị diện, không phải rất tốt sao? Trước kia, những người đó đều sợ vị diện của mình không đủ thứ tốt cho con hắn thôn phệ, nên không ai muốn con của hắn, nhưng vị diện cao cấp, có lẽ sẽ có nhiều thứ tốt để cho con hắn thôn phệ nhỉ? Nhìn tình huống của Lục Vũ, ít nhất nơi đó cũng không thiếu linh thú.

Chuyện này là sao? Sinh sản vô tính hả? Trong lúc nhất thời Lục Vũ không kịp phản ứng, sau đó liền nhìn thấy khung thông báo đối phương yêu cầu giao dịch, sau khi hắn ấn nút chấp nhận, trong nháy mắt, trong tay liền xuất hiện một quả trứng.

Thôn Phệ thú kia có chút hoài niệm mà nhìn thoáng qua quả trứng trong tay Lục Vũ, lại nói: “Dị thú không giống với linh thú mà có thể ký kết khế ước với nhân loại, nhưng khi nó còn trong trứng, chỉ cần vận chuyển linh lực vào trong trứng, nó sẽ nhận định ngươi là mẹ của nó... Ta vẫn chưa vận chuyển linh lực cho nó, đến lúc đó ngươi cố gắng vận chuyển linh lực cho nó một phen, chờ đến khi nó phá xác, nó sẽ coi ngươi là mẹ.”

Mẹ... Lục Vũ bị cái xưng hô này 囧 một chút, nhưng Thôn Phệ thú, chỉ nghe tên đã có cảm giác rất cường đại... Lục Vũ nhìn quả trứng to lớn trong tay, có chút chần chờ, đột nhiên lại nghĩ đến một chuyện: “Hệ thống vị diện giao dịch có thể giao dịch vật sống sao?”

“Bởi vì nó còn chưa phá xác, ta lại chưa vận chuyển linh lực cho hắn, bởi vậy có thể tránh được hệ thống kiểm tra... Chẳng lẽ Hệ thống vị diện giao dịch có thể giao dịch trứng động vật sao?” Thôn Phệ thú mở miệng, nếu Lục Vũ còn không muốn, vậy quả trứng này... Vị diện của hắn, căn bản là không nuôi nổi con Thôn Phệ thú thứ hai...

“Đúng vậy...” Lục Vũ đột nhiên nghĩ đến, hình như Khương Đào cho hắn không ít trứng gà, mà quả trứng trong tay này, nó thoát nhìn cũng chỉ là một quả trứng gà quý giá mà thôi.

“Ta cũng không muốn linh hạch của ngươi, chỉ cần lúc con ta phá xác ra ngươi cho nó ăn là được rồi! Thôn Phệ thú chúng ta là dị thú thượng cổ, một khi đến cực hạn, có thể thôn phệ cả một tinh cầu! Ngươi chỉ cần tìm một ít linh hạch linh thú cho nó ăn là được rồi, nó ăn càng nhiều, thì càng cường đại.”

“Thôn phệ cả một tinh cầu?” Lục Vũ hít một hơi khí lạnh, hiện tại hắn mới phát hiện, cái gọi là vị diện, đại khái chính là một tinh hệ, có thể nói là vô cùng lớn, nhưng nếu tên này có thể nuốt cả tinh cầu...

“Đúng vậy, Thôn Phệ thú là dị thú không có điểm cuối, tổ tiên của ta, có thể xuyên thấu vị diện mà thôn phệ Hằng tinh.” Thôn Phệ thú kia mở miệng lần nữa, khụ khụ, tuy rằng truyền thừa trong trí nhớ có chuyện này, nhưng hắn sống mấy ngàn năm, cũng không thể nuốt được một tinh cầu... Chuyện này cũng không cần nói cho người khác biết đâu nhỉ.

“Ta sẽ chăm sóc nó thật tốt!” Lục Vũ mở miệng, dị thú cường đại như vậy, một vị diện chỉ nên có một con thôi, mà con trong tay của hắn, hắn sẽ cố gắng chăm sóc nó, có lẽ sau này sẽ trở thành trợ lực lớn nhất của hắn đi? Về phần đối phương có thể tính kế mình... Lục Vũ cảm thụ khí tức của quả trứng trong tay mình một chút, thờ dãi — khí tức của quả trứng này, thật sự là yếu đến sắp biến mất! Tên Thôn Phệ thú kia, muốn cho quả trứng này chết đói phải không?

Được rồi, trứng cũng không thể đói chết...

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Phượng Hoàng Xuất Hiện

Lục Vũ cầm theo quả trứng kia rời khỏi Hệ thống vị diện giao dịch, sau đó, bắt đầu truyền linh lực vào trong nó.

Linh lực tiến vào từng chút một, khí tức trong quả trứng này cũng sinh động hẳn lên, hơn nữa, trong quả trứng xuất hiện một cổ tiểu khí tức, dây dưa với linh lực của Lục Vũ, có vẻ rất cao hứng.

Truyền linh lực trong chốc lát, Lục Vũ có chút tin tưởng lời nói của con Thôn Phệ thú kia, có lẽ quả trứng này sẽ coi hắn là mẹ... Không, là cha! Dù sao khi truyền linh lực vào cũng xuất hiện cảm giác huyết nhục tương liên.

Cầm quả trứng của mình trên tay... Không phải, chính là trứng của Thôn Phệ thú, trong chốc lát, Lục Vũ mới nhớ tới một chuyện.

Hiện tại, “Hughes” đã bị Lâm Tái phát hiện, còn “Lục Vũ” lại đi thăm dò tin tức phượng hoàng, như vậy hắn phải dùng chân thân xuất hiện sao? Nhưng, mấy hôm nay mặc áo choàng chống bụi quen rồi, nếu bây giờ không mặc, Lục Vũ cảm thấy không thoải mái... Đúng rồi, lúc trước hắn cũng rất thích áo choàng phiên bản thường của Huyết Ma, không phải đang treo bán sao? Hơn nữa, một bộ chỉ cần hơn một ngàn điểm năng lượng thôi, đối với hắn hiện giờ mà nói, chút điểm năng lượng ấy cũng không tính là gì.

Nghĩ như vậy, Lục Vũ lập tức trở lại Hệ thống, sau khi xem xét kỹ lưỡng, hắn phải công nhận, so với bộ áo choàng chống bụi Huyết Ma tặng, thì bộ áo choàng trên tay hắn chẳng là gì. Ví dụ như lực phòng ngự đi, bộ kia cho dù ma pháp của pháp thánh cũng có thể chống đỡ, còn bộ trên tay hắn, có lẽ chỉ cần hai cái ma pháp cấp thấp đánh trúng liền hỏng.

Mua bộ áo choàng xong, Lục Vũ lại chuyển chuyển, liền thấy có người bán sỉ súng đạn, hắn từ trước tới giờ chưa bao giờ đụng đến súng, sau khi xem kỹ giới thiệu văn bản, liền bỏ tiền ra mua một ít để phòng thân.

Áo choàng rất lớn, mà quả trứng kia cũng chỉ khoảng bàn tay của Lục Vũ, nghĩ nghĩ, hắn liền cất quả trứng trong túi áo choàng — dù sao cái áo choàng này cũng rộng thùng thình, người khác sẽ không nhìn thấy.

Chuẩn bị xong xuôi, Lục Vũ đi ra ngoài, vừa đi tới cửa, liền cảm nhận được khí tức của Lâm Tái, lập tức mở cửa, liền nhìn thấy Lâm Tái đang dựa vào tường mà gặm một khối thịt nướng.

Thấy Lục Vũ xuất môn, trên mặt Lâm Tái lập tức lộ ra một nụ cười tươi rói: “Hughes, có muốn ăn thịt không?”

“Người thích thì tự ăn đi!” Lục Vũ nhìn hắn một cái, liền đi ra ngoài, sau đó tự mình động thủ nấu một chén mì ăn.

“Người và sư phụ người thật giống nhau, đều thích tự mình nấu ăn.” Lâm Tái đi theo sau Lục Vũ, lải nhải.

Hắn đã từng điều tra Hughes, cảm thấy hắn bây giờ thay đổi quá lớn, hiện tại ngấm lại, chẳng lẽ đối phương thay đổi là vì sư phụ? Bất quá, Lục Vũ các hạ tại sao lại thu Hughes làm đồ đệ?

Lục Vũ không trả lời, hắn mặc kệ Lâm Tái.

Sau khi ăn xong, Lục Vũ trở về phòng tiếp tục tu luyện, Lâm Tái cười khổ nhìn cánh cửa trước mặt, nhờ một nô lệ dọn cơm đến, quyết định dựng trại trước cửa phòng Lục Vũ.

Lâm Tái đột nhiên gầy lại, nên dĩ nhiên không thể tiếp tục bán bánh thịt trước cửa Quán Ăn Ngon nữa, nhưng ở trong mắt người khác, chỉ là hắn kiên trì không nổi nữa mà thôi, nhưng Kha Đức Nhạc lại không cảm thấy như vậy.

Kha Đức Nhạc biết rõ Lâm Tái ở trong mắt người khác là cái dạng gì, hiện giờ Lâm Tái cũng càng ngày càng giống một đại thiếu gia ăn chơi trác táng, nhưng dù vậy, hắn không thể quên bộ dáng lúc nhỏ của Lâm Tái, mỗi ngày chạy tới chạy lui quơ kiếm tu luyện vũ kỹ, khi đó Lâm Tái chỉ mới bốn năm tuổi, nhưng lại có thể kiên trì lâu như vậy, nên bây giờ không thể vì bán bánh mấy ngày mà không thể kiên trì nổi!

Hơn nữa, cho dù Lâm Tái không thể kiên trì nữa, thì cũng không thể không xuất hiện trong quán? Nhân loại là một sinh vật thích nghỉ ngơi nghỉ tây, làm thành chủ đã lâu, Kha Đức Nhạc càng có thói quen bày mưu tính kế, vì vậy, dựa theo “Thuyết âm mưu”, hắn càng cảm thấy lo lắng cho con trai.

Nếu lo lắng con trai của mình, Kha Đức Nhạc dĩ nhiên không thể ngồi yên ở phủ thành chủ, dự định đi đến Quán Ăn Ngon ngay lập tức.

“Cha, ngài muốn xuất môn sao?” Eno cùng Lina vừa trở về, nhìn thấy xe ngựa của Kha Đức Nhạc đứng trước cửa, lập tức mở miệng.

“Đúng vậy.” Đối với cặp con song sinh ưu tú, Kha Đức Nhạc vẫn rất thích: “Cũng lâu rồi không có tin tức của anh các người, ta dự định đến Quán Ăn Ngon xem sao.” Tuy hai đứa con này và Lâm Tái có mâu thuẫn, nhưng một chút mâu thuẫn ấy, Kha Đức Nhạc cũng chỉ cho rằng bọn nhỏ đang làm mình làm mẩy mà thôi, ngay cả hắn và anh hắn, lúc nhỏ cũng đánh nhau không ít lần, đến khi trưởng thành, chẳng phải sẽ trở thành anh em thân thiết sao?

“Thì ra là vậy, cha, ngài thay bọn ta hỏi thăm anh trai nhé.” Eno mở miệng, áp chế ghen tị trong lòng.

Rõ ràng Lâm Tái cái gì cũng không sánh bằng hắn, tại sao cả cha và mẹ đều quan tâm đến Lâm Tái như vậy? Hơn nữa, Lâm Tái còn không phải do mẹ của bọn hắn sinh ra đâu!

Mất thấy Kha Đức Nhạc đã đi rồi, Eno cùng Lina tức giận bất bình mà đi đến hậu viện, sau đó liếc mắt một cái liền thấy được một phụ nhân xinh đẹp đang xem một quyển sách.

Eno cùng Lina mặc dù là song sinh, nhưng khuôn mặt lại không giống nhau, Eno thừa kế phần nửa của cha phần nửa của mẹ, còn Lina ngoại trừ mũi và tóc thì cực kỳ giống mẹ... Lina luôn được mọi người xưng là minh châu thành Kerr, có thể thấy được dung mạo của nàng xuất sắc cỡ nào, mà mẹ của nàng, đương nhiên cũng là đại mỹ nhân.

“Mẹ.” Hai người đồng thời mở miệng.

“Các người về rồi à? Có muốn ăn chút gì hay không?” Bách Lệ nhìn thấy hai đứa con của mình, trên mặt lộ ra tươi cười.

“Chúng con không đói bụng, mẹ, cha đi tìm Lâm Tái, người biết không?”

“Biết.” Bách Lệ mở miệng: “Hôm nay không có đưa bánh thịt tới, lại không có tin tức của Lâm Tái, hẳn nhất định sẽ rất sốt ruột.”

“Mẹ, lúc ta và anh trai du lịch ở bên ngoài, cũng chưa từng thấy cha sốt ruột như vậy? Thậm chí sau khi chúng ta thiên tân vạn khổ trở về, cha cũng không có đến hỏi thăm chúng ta gì cả!” Lina bất mãn mà mở miệng, Kha Đức Nhạc thật sự là cha ruột của bọn họ sao? Nhưng tại sao ông ấy lại giống như cha của một mình Lâm Tái vậy?

“Cũng có nguyên nhân...” Bách Lệ rất muốn trấn an hai đứa con của mình, nhưng sau khi phát hiện chuyện này cũng chỉ vô dụng, liền hít sâu một hơi.

Nhìn thấy mẹ thờ dãi, Lina lại càng không vui: “Có nguyên nhân gì chứ? Chẳng lẽ cha vẫn còn nhớ mẹ Lâm Tái không quên sao? Nhưng đối với chúng ta như vậy rất không công bằng!” Nàng cùng Eno cũng không còn nhỏ, đương nhiên cũng có thể nghe được rất nhiều chuyện lúc trước.

Bách Lệ cười khổ, không biết có nên nói sự thật cho hai đứa nhỏ này hay không, nhưng hỏi đó chính nàng kiên trì không nói... Về phần Kha Đức Nhạc, nàng cùng Kha Đức Nhạc căn bản không thể nào ở cùng một chỗ, nàng với Kha Đức Nhạc không có tình cảm, cuộc sống bây giờ, đối với nàng mà nói là thích hợp nhất. Mà Lâm Tái... Nếu sự tồn tại của Lâm Tái không uy hiếp đến những đứa con của nàng, thì nàng đương nhiên cũng sẽ nguyện ý đối xử tốt với Lâm Tái một chút.

“Các con hà tất gì phải để ý đến chuyện này? Lina, cho dù Lâm Tái được cha các con yêu thích thì sao, hắn cũng không làm được gì cả, về phần Eno... Chẳng lẽ người không biết, vị trí thành chủ so với sự sủng ái của cha, còn quan trọng hơn sao?”

Eno cùng Lina nghe vậy liền liếc mắt nhìn nhau một cái, cũng suy nghĩ thông suốt một ít, đúng vậy, Lâm Tái là một phế nhân, chỉ cần điểm này, thì bọn họ đã bỏ xa hắn vạn dặm.

“Mẹ, Elina lộ ra một ít tin tức, nàng là vị phượng hoàng mà đến, hơn nữa ma pháp nghiệp đoàn thật ra còn phải tới pháp thánh...” Lina mở miệng lần nữa, nhớ tới chính sự mà mình muốn nói với mẫu thân.

“Phượng hoàng? Người xác định tin tức này chính xác sao?” Bách Lệ lập tức đứng lên, vẻ mặt kinh ngạc.

Theo sự hiểu biết của nàng, sinh ra có được thực lực thánh cấp, thì ngoại trừ thượng cổ long tộc cũng chỉ có phượng hoàng, phượng hoàng... Đây chính là phượng hoàng!

“Tuyệt đối chính xác!” Lina mở miệng, tin tức này là Elina lộ ra, sự phụng của nàng cũng lộ ra một ít, tuyệt đối là chính xác.

“Không đúng, thực lực phượng hoàng cường đại như vậy, thì có liên quan gì đến Elina chứ?” Bách Lệ lại hỏi.

“Nghe nói đó là một con phượng hoàng sắp đẻ trứng...” Lina trả lời, cả nàng anh trai và Elina đều có cơ hội...

“Eno! Lina! Hai con, lần này nhất định phải theo sát Elina. Nàng nhất định là vị trứng phượng hoàng mà đến!” Bách Lệ lập tức nghĩ đến điểm này.

“Dạ, thưa mẹ.” Lina cùng Eno cùng nhau trả lời, bọn họ vừa dứt lời, đột nhiên cảm thấy ma pháp nguyên tố trong không khí tựa hồ có chút xao động, mà phía tây thành Kerr, đột nhiên dâng lên một cỗ hồng quang.

Chẳng lẽ... Là phượng hoàng?

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Đi Đến Hỏa Diệm Sơn

Khi Lina cùng Eno nhìn thấy hồng quang ở phía tây, thì vài người đang nói chuyện trong Quán Ăn Ngon cũng nhìn thấy cảnh này.

Buổi sáng hôm nay Lục Vũ thức dậy, không hề ngoại lệ mà nhặt được Lâm Tái ở trước cửa.

Lâm Tái đã vạch mặt với Rammus rồi, bởi vậy lúc này cũng không cần uống những loại dược tề tăng cân này nọ, còn tìm quần áo vừa người để mặc, thoát nhìn phi thường anh tuấn.

“Ngươi dự định an cư trước cửa phòng ta hả?” Lục Vũ mở miệng, một tay sờ vào quả trứng trong lồng ngực của mình, truyền một chút linh lực vào.

Nếu giúp đỡ người khác mà được cảm tạ, tuyệt đối là chuyện làm cho người ta cảm thấy khoái trá nhất. Sau mỗi lần Lục Vũ truyền năng lượng vào trứng Thôn Phệ thú, đối phương sẽ truyền đến cảm xúc hân hoan hào hứng, hơn nữa liên hệ giữa bọn họ, cũng tốt hơn rất nhiều.

Chỉ cần trả giá một chút, lại cảm nhận được mối liên hệ sâu sắc với quả trứng này, Lục Vũ cảm thấy trong lòng âm áp dào dạt, sau khi đi vào thế giới này, đây là lần đầu tiên hắn cảm giác có sự ràng buộc.

“Hughes, tại sao ngươi lại vô tình như vậy chứ? Hiện tại ta thật sự không dám đi chỗ khác a!” Lâm Tái bất đắc dĩ mà mở miệng.

“Là bởi vì Rammus?” Nghĩ đến phản ứng kì lạ trước kia của Lâm Tái, Lục Vũ mở miệng hỏi, Rammus có cừ oán với tướng mạo của Lâm Tái sao? Chẳng lẽ giống với công chúa Bạch Tuyết, Rammus không cho phép người đẹp trai hơn mình tồn tại sao? Được rồi... Đây là hắn nói giỡn.

“Làm sao ngươi biết?” Lâm Tái bất đắc dĩ mà mở miệng, mơ hồ mà trả lời: “Ta thiệt xui xẻo, lớn lên rất giống tổ tiên, mà tổ tiên ta lại có cừ oán với hắn...”

“Một pháp thánh, lại nhỏ mọn như vậy?” Lục Vũ kinh ngạc, nếu đây là chuyện của tổ tiên Lâm Tái... Hắn là không tất yếu liên lụy tới Lâm Tái nhỉ?

“Trời biết, tính tình của hắn đặc biệt cổ quái...” Lâm Tái thực bất đắc dĩ trả lời, hắn ở chung với Rammus lâu như vậy, vẫn không thể nhìn thấu hoàn toàn Rammus, cũng không biết một ít suy nghĩ kỳ quái của Rammus rốt cuộc là từ đâu mà tới...

“...” Lục Vũ cũng hết chỗ nói, sau đó mới vươn ra tay mình ra: “Đây, hiện tại ngươi không bán bánh, nên phải trả tiền thuê nhà!” Cho dù hiện tại Lâm Tái đang trong thời khắc nguy nan, nhưng hắn như vậy cũng không tính là nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của nhỉ? Chỉ có thể nói là cướp của người giàu chia cho người nghèo! (Pó tay ^^)

Được rồi, đây mới là nguyên nhân mà hắn dễ dàng tha thứ cho việc Lâm Tái vẫn luôn ở bên cạnh, thứ tốt trên người Lâm Tái, thật sự rất nhiều... Đối với hắn mà nói, những món đồ cổ quái hữu dụng này rất là đáng yêu.

“Ngươi muốn cái gì? Ma hạch sao?” Ngày hôm qua Lâm Tái tặng một viên ma hạch cấp 3 cho Lục Vũ, sau đó... Hình như trong phòng truyền đến tiếng nổ mạnh? Nếu không có ma hạch, Lục Vũ sẽ muốn một viên nữa đi?

“Không cần... Giá trị của ma hạch cấp 3, hắn là tương đương với một viên tinh hạch cấp 4 nhỉ? Ngươi đưa cho ta tinh hạch cấp 4 là được.” Ma thú cấp 4 thì trung cấp ma pháp sư có thể lập sát, cũng không phải là thứ quý hiếm gì... Hắn cũng nên chuẩn bị đồ ăn cho con Thôn Phệ thú của mình. (Nuôi nó em sẽ nghèo mặt rệp, à quên em có ck hậu thuẫn mà lo gìv)

Về phần ma hạch... Tối hôm qua sau khi về phòng liền nghiên cứu một chút, kết quả còn chưa kịp phản ứng, viên ma hạch kia đã bị kích hoạt, phát ra một cái ma pháp cấp 3... Cuối cùng, cái áo choàng hơn một ngàn điểm năng lượng kia báo hồng, chính mình cũng suýt nữa bị thương... Lục Vũ cảm thấy rất muốn nghiên cứu, nhưng sau khi đọc một ít sách lý luận rồi mới nghiên cứu được!

“Không thành vấn đề!” Tinh hạch cấp 4, trên người Lâm Tái còn không ít!

Hai người làm giao dịch, Lâm Tái liền trực tiếp đi theo phía sau Lục Vũ, sau đó cùng Lục Vũ nói vài chuyện trong thành Kerr, đại loại là, nhà ai có đàn ông sinh con riêng ở bên ngoài, nhà ai có phụ nữ tư tình với đàn ông, vân vân và mây mây.

Lục Vũ muốn hiểu biết thành Kerr hơn một chút, mấy thứ này, nghe một chút cũng là không tồi, bắt quá hiện giờ, để cho Lục Vũ nhớ thương, chính là phượng hoàng: “Ngươi có biết chuyện phượng hoàng không?”

“Phượng hoàng? Thánh thú phượng hoàng của Thú nhân tộc sao?” Lâm Tái không hiểu gì cả.

“Ngươi không biết? Không có gì, ta chỉ muốn nhìn xem hình dáng phượng hoàng ra sao mà thôi, trên sách cũng không có ghi lại chuyện này.” Lục Vũ mở miệng, cũng không biết phượng hoàng ở đây có giống với phượng hoàng trong truyền thuyết ở Trái đất không...

Khi Kha Đức Nhạc đi vào Quán Ăn Ngon, thì Lâm Tái và Lục Vũ vừa ăn đồ ăn vừa nói chuyện phiếm.

Kha Đức Nhạc nhìn thấy Lâm Tái, ngay từ đầu đều không kịp phản ứng, nhưng hắn ôn định tâm tình xong, sau khi xác định người trước mắt đúng là con trai của mình, liền kích động đi lên.

“Lâm Tái, tốt lắm, tốt lắm! Trước kia ta vẫn luôn lo lắng, chỉ sợ ngươi đắc tội Lục Vũ các hạ, hiện tại ta ngược lại yên tâm... Về sau ngươi phải cố gắng

đi theo Lục Vũ các hạ!” Ngay từ đầu Kha Đức Nhạc còn không thể yên tâm với vị cao thủ thần bí kia, hiện tại nhìn thấy con trai vẫn luôn mập mạp bỗng trở nên anh tuấn tiêu sái, liền vô cùng vui vẻ.

“Dạ, thưa cha.” Lâm Tái gật gật đầu mở miệng, chuyện quan trọng nhất của hắn hiện tại, chính là ôm chặt đùi Lục Vũ!

“Tập tính trước kia của ngươi cũng không tốt, vẫn nên thu hồi lại cho thỏa đáng... Chờ ngày mai ta cho người đưa vài thứ đến, nhờ Lục Vũ các hạ quản giáo ngươi cho tốt!” Tâm tình của Kha Đức Nhạc vô cùng tốt, đối với một người cha mà nói, con trai của mình có tiền đồ, đây chính là chuyện khiến người ta vui vẻ nhất!

“Dạ, thưa cha.” Lâm Tái chỉ có thể liên tục đáp lại, ánh mắt nhìn đến Lục Vũ đứng ở một bên không lên tiếng, cuối cùng nghĩ cách dời đi lực chú ý của cha: “Cha, ta giới thiệu với ngươi một chút đi, đây là Hughes, là đệ tử của Lục Vũ các hạ, cũng là bạn tốt nhất của ta!”

“Xin chào, Hughes.” Kha Đức Nhạc đã sớm nhìn thấy Lục Vũ, nhưng hắn cảm giác được thực lực Lục Vũ cũng không cao, nên hắn cũng không quá mức để ý.

“Hughes bá kiển thành chủ đại nhân.” Lục Vũ chào Kha Đức Nhạc, lại một lần nữa cảm thán tầm quan trọng của thực lực.

Ba người đang hoà thuận vui vẻ, thì phía tây thành Kerr truyền đến dị động, đã bị bọn họ thấy được!

“Xảy ra chuyện gì vậy?” Rất nhiều người đều đi ra khỏi nhà, ngửa mặt nhìn tình cảnh ở phía tây, nghị luận sôi nổi.

Kha Đức Nhạc tốc độ rất nhanh, lập tức nhảy lên trên nóc nhà, sau đó phóng ra một cổ hắc vụ, liền cuốn Lâm Tái đi lên, về phần Lục Vũ, lại tự mình leo lên.

Ba người cùng nhau nhìn về phía Tây, rõ ràng là khoảng cách rất xa, nhưng Lục Vũ lại cảm giác được một cỗ uy áp cường đại, khí tức cường đại như vậy, cả Bizani và Rammus đều kém hơn đi?

“Tại sao đột nhiên xuất hiện động tĩnh lớn như vậy?” Kha Đức Nhạc nhẹ giọng lên tiếng, hắn biết chuyện phượng hoàng sinh sản, nhưng mà, thì ra khi phượng hoàng sinh sản sẽ có động tĩnh lớn như vậy sao?

“Cha, rốt cuộc là chuyện gì vậy?” Trong ba người, Lâm Tái không cảm giác được gì cả, dù sao thực lực của hắn kém cỏi nhất.

Kha Đức Nhạc chần chờ một chút, qua hôm nay, tất cả mọi người sẽ biết được chuyện về phượng hoàng, lập tức mở miệng: “Đó là phượng hoàng... Tại rừng rậm ma thú ở phía tây thành Kerr, có một tòa Hỏa Diệm sơn, hàng năm sẽ phun ra ngọn lửa, cách một khoảng thời gian sẽ bùng nổ, hơn mười năm trước, có một con phượng hoàng sinh sống ở đó, dự định sẽ đẻ trứng tại đó, hiện tại, chắc là đã đến lúc.”

“Thánh thú phượng hoàng của Thú nhân tộc sao?” Lâm Tái kinh ngạc mở miệng, có chút không thể tin.

“Đúng vậy! Nhưng theo lý thì không có nhanh như vậy...” Kha Đức Nhạc trả lời, ánh mắt phức tạp mà nhìn thoáng qua Lâm Tái, một giây sau, Rammus đột nhiên xuất hiện trước mặt bọn họ.

Lâm Tái nhìn thấy Rammus, theo bản năng mà co rụt lại, Lục Vũ cũng có chút chột dạ, Kha Đức Nhạc cũng là trên mặt vui vẻ: “Rammus các hạ, ngài tới dẫn Lâm Tái vào trong đó sao?”

“Đúng vậy!” Rammus gật gật đầu, ánh mắt phức tạp mà nhìn thoáng qua Lâm Tái, nhìn thấy Lục Vũ đứng bên cạnh Lâm Tái, tâm tình càng kém hơn.

Sau khi hắn nhìn thấy dị trạng ở phía Tây, liền thuận đi đến chỗ Bizani, sau đó Bizani kêu hắn đi phủ thành chủ đón Eno cùng Lina, còn mình thì dự định tới đón Lâm Tái.

Đối với đề nghị này của Bizani, Rammus đương nhiên là không chút nghĩ ngợi liền cự tuyệt — hắn không hề muốn Bizani và Lâm Tái ở riêng một chỗ! Cứ như vậy, cuối cùng biến thành hắn tới đón Lâm Tái, mà Bizani đi phủ thành chủ đón Eno cùng Lina.

“Rammus đại nhân, vậy làm phiền ngài!” Kha Đức Nhạc mở miệng, hắn cũng rất muốn đi xem tình huống của phượng hoàng, nhưng hắn là thành chủ thành Kerr, nhất định không thể đi.

“Ân.” Rammus mở miệng, nghĩ đến mình còn phải thông báo cho cao thủ đã che chở cho Lâm Tái, lại nói: “Lục Vũ các hạ đâu?” Khái niệm cường giả vi tôn, mọi ma pháp sư đều tán thành, cho nên, dù trong lòng mất hứng, Rammus cũng chỉ có thể chấp nhận.

“Lục Vũ các hạ mấy ngày trước đã đến Hỏa Diệm sơn.” Lâm Tái nghĩ đến Lục Vũ không thích nói chuyện với người khác, liền trả lời dùm.

“Một khi đã như vậy, ta chỉ cần mang ngươi tới là được rồi.” Rammus tóm Lâm Tái một phen, nghĩ đến lát nữa sẽ gặp mặt Bizani, Rammus chỉ có thể áp chế dục vọng đánh Lâm Tái ở trong lòng.

Lâm Tái nhìn thấy bộ dáng này của Rammus, chỉ biết Rammus chuẩn bị thuận đi, nhìn đến Hughes đứng ở một bên vừa mới nói muốn nhìn xem phượng hoàng, liền vội vàng kéo Rammus: “Sư phụ, Hughes là đệ tử của Lục Vũ các hạ, ngài cũng mang hắn đi nha!” Hắn là một tên phế sài cũng có thể đi, Hughes ít nhất cũng mạnh hơn hắn đi?

Rammus liếc mắt nhìn Lục Vũ một cái, nghĩ đến “Lục Vũ” có thể đang ở Hỏa Diệm sơn, liền tóm lấy Lục Vũ, rồi phát động thuật di.

Cuối cùng, Lục Vũ sau khi thiên toàn địa chuyển liền đứng vững thân thể, còn Lâm Tái thì bị quăng ngã chổng vó, thực rõ ràng, Rammus ghét cay ghét đắng Lâm Tái.

Sau khi bị quăng đi, Lâm Tái thảm than một tiếng trong lòng. Sau khi Eno cùng Lina đi theo Bizani nhìn thấy Lâm Tái đã đến trước một bước, liền vô cùng ghen tị.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Phụng hoàng Sinh Sản

Thời gian Phụng hoàng mang thai, kéo dài khoảng mười năm, vì vậy, mặc dù phát hiện Phụng hoàng đã lâu, nhưng ma pháp nghiệp đoàn cũng không dám đến kiểm tra, bất quá không ai ngờ tới, nó sẽ sinh con sớm như vậy!

Phụng hoàng vừa sinh ra chính là thánh cấp, nhưng cũng phải nói đến, muốn dưỡng dục một con Tiểu phụng hoàng cần năng lượng rất lớn, hơn nữa trong thời gian mang thai, cho dù là thành niên phụng hoàng thần cấp, thì thực lực cũng giảm sút rất nhiều.

Trên thực tế, nếu không phải Phụng hoàng khi bị bắt sẽ tự thiêu mà chết, ngọn lửa do phụng hoàng tự thiêu còn có thể thiêu chết pháp thần, thì ma pháp nghiệp đoàn đã sớm thừa dịp Phụng hoàng mang thai mà phải người bắt giữ! Chứ không kéo dài đến bây giờ, mục tiêu cũng chuyển lên trứng Phụng hoàng.

Nhưng cho dù chỉ là một quả trứng Phụng hoàng, cũng khiến cho mọi người thêm ngưỡng mộ, hiện tại, có không ít người đang tụ tập tại Hỏa Diệm sơn.

Sau khi Lục Vũ cùng Lâm Tái bị Rammus mang đến, thì Rammus hoàn toàn mặc kệ bọn họ, bởi vậy bọn họ cũng chỉ đứng ở một bên, quan sát tình huống nơi này.

Nơi này là bên ngoài Hỏa Diệm sơn, cũng có thể cảm nhận rõ ràng sóng nhiệt nóng bỏng và uy áp của sinh vật cường đại gần trong gang tấc. Ngọn lửa quay cuồng xâm nhiễm nửa bầu trời, cũng làm cho không trung trở nên đỏ bừng, cảnh tượng như vậy, tại thành Kerr cũng có thể nhìn thấy một ít, nhưng ở nơi này, dĩ nhiên càng thêm đồ sộ!

“Hỏa Diệm sơn... thì ra là một dãy núi lửa?” Lục Vũ có chút ngạc nhiên mà nhìn xung quanh, trên Trái đất, chỉ sợ là tuyệt đối không thể nhìn thấy một dãy núi lửa đi? Mà trong đó quay cuồng năng lượng hỏa hệ, càng khiến người ta có một loại xúc động muốn quỳ bái.

“Núi lửa? Đơn giản hoá một chút, cũng có thể nói như vậy.” Lâm Tái đứng lên, vừa nói một câu, liền nhìn thấy em trai em gái của mình và Bizani đang đi về phía này.

Sau khi hấn gầy lại, chưa từng chạm mặt với em trai em gái, theo lý thì bọn họ sẽ không nhận ra mình mới đúng, chính là... Lâm Tái sờ sờ mặt mình cười khổ, khuôn mặt này của hắn, cùng bức họa của lão tổ tông treo trong nhà thật sự là quá giống!

Hơn nữa, đối với một ma pháp sư mà nói, có thể thông qua khí tức người khác để nhận diện? Hơi thở của hắn em trai em gái tuyệt đối không thể không nhận ra, huống chi trên người hắn còn có không ít trang bị pháp mà hắn quen dùng...

“Người là... Anh cả?” Eno theo sau Bizani đi đến bên cạnh Lâm Tái, sau khi nhìn thấy Bizani đi về phía các vị pháp thánh, về mặt phức tạp mà nhìn về phía Lục Vũ.

“Ha, gần đây ta đã tìm được một loại dược tề giảm béo.” Lâm Tái ra vẻ đẹp trai mà gầy gầy đầu, thật ra, hắn luôn muốn có quan hệ tốt với đứa em trai này, đáng tiếc chính là, hình như đối phương cũng không nguyện ý cho hắn cơ hội này.

“Ta vẫn luôn thắc mắc, tại sao người được Bizani đại nhân yêu thích, thì ra là bị biến thành thay thế phẩm.” Eno mang theo ác ý mở miệng, chuyện giữa Bizani cùng lão tổ tông của bọn họ, chỉ cần là người biết lịch sử thành Kerr, thì có thể đoán đại khái, chứ nói chi hắn là người thừa kế mà thành chủ công nhận: “Bất quá, đại ca, phụng hoàng sẽ không nê nang khuôn mặt này của người, hiện giờ người chỉ là một người bình thường, chỉ sợ ngay cả sức nóng của Hỏa Diệm sơn cũng chịu không nổi đi, ta đề nghị, người không cần đi chịu chết làm gì!”

Lâm Tái sờ sờ mũi mình, trước ngày hôm nay, hắn không hề hay biết về tin tức phụng hoàng, trời biết tại sao Rammus dẫn hắn tới đây? “Ta cũng không muốn tới.”

Nếu Lâm Tái là to, nếu Lâm Tái trả lời lại một cách mỉa mai, Eno sẽ có cách chế nhạo đối phương, nhưng Lâm Tái nói một câu như vậy, lại khiến cho một thiếu niên mười tám tuổi không nuốt trôi cục tức mắc ngay cổ họng — hắn và em gái, quý trọng cơ hội lần này cỡ nào? Dựa vào cái gì Lâm Tái một chút để ý cũng không có?

Bất quá, không đợi Eno tức giận lâu, một đám người xuất hiện khiến cho hắn yên ổn xuống.

Một trung niên nam tử, một trung niên mỹ phụ, một đoàn ma pháp sư thống nhất mặc ma pháp bào màu đen, mà trong những người này, Elina mặc một bộ ma pháp bào màu trắng, phi thường nổi bật.

Thật ra, mặc kệ là Eno hay là Lâm Tái, bọn họ đều rất rõ ràng, trong lần hành động này, người có khả năng lấy được trướng phượng hoàng, chính là Elina.

Trung niên nam tử cùng trung niên mỹ phụ kia vừa đến, Bizani cùng Rammus liền nghênh đón, song phương hành lễ với nhau, mà sau khi Elina nhìn chung quanh một vòng, ánh mắt liền dừng trên người Lâm Tái.

Hiện giờ người ở đây, cho dù không có mặc ma pháp bào màu đen, thì cũng mặc trướng bào, so sánh với Lâm Tái đang mặc đồ chiến sĩ, thì nổi bật hơn, huống chi, hiện tại thân hình Lâm Tái cao lớn tương mạo anh tuấn, chính là một đại soái ca.

“Elina!” Lina nhìn thấy Elina, lập tức mở miệng. Đối với Elina, nàng rất ghen tị, nhưng nghĩ đến mình còn có rất nhiều chuyện cần nhờ vả đối phương, nàng cũng không dám có chút chậm trễ.

“Lina!” Elina cười mở miệng, sau đó chỉ về phía Lục Vũ cùng Hughes mà bọn họ vừa đứng chung: “Bọn họ là ai? Tại sao ta không thể nhận thấy được thực lực của bọn họ?”

“Elina, người đương nhiên không thể nhận thấy được thực lực của người kia... Bởi vì người nọ căn bản không có thực lực đáng nói!” Eno cũng đã đi tới, đi theo Elina, cơ hội tới gần phượng hoàng lớn hơn so với ở cùng một chỗ với Lâm Tái, cho dù bọn họ không có cơ hội đạt được trướng phượng hoàng, có thể nhặt được một cọng lông phượng hoàng cũng không tệ! (Linh Lăng: haizz có một số người sinh ra là đã sai rồiv)

Lông Phượng hoàng, chính là thứ ma thú yêu quý nhất!

“Không có thực lực?” Elina có chút không thể tin: “Eno, người đùa cái gì vậy!”

“Elina, ta không có nói giỡn, người kia chính là anh trai ta – Lâm Tái... Đương nhiên, có lẽ hắn đến đây vì tò mò mà thôi.” Eno cười mở miệng.

Trong đầu Elina, lập tức hiện lên khuôn mặt mập mạp kia, tuy sau khi giảm béo liền biến thành một nam nhân anh tuấn, làm cho nàng rất kinh ngạc, nhưng không thể không nói, một chút hứng thú vừa dâng lên hiện tại đã tiêu tán không còn một mảnh — vừa rồi nàng còn tưởng rằng đó là một nam nhân có thực lực cường đại nữa chứ!

Người tụ tập ở đây ngày càng nhiều, ngoại trừ Bizani Rammus và hai pháp thánh của ma pháp nghiệp đoàn, còn lại đều là cao cấp ma pháp sư, mà người có thực lực còn chưa đạt tới cao cấp ma pháp sư chính là Lục Vũ.

Trước đó, Lục Vũ đã nhận được tin tức phượng hoàng thích sinh vật thuần khiết lại không ra tay với người có thực lực thấp từ chỗ Bizani, đối với chuyện này còn có chút không dám tin tưởng, cho đến khi ngọn lửa giữa không trung kia dâng lên cao lần thứ hai, uy áp trong không khí trở nên mạnh hơn, hắn mới hiểu được một ít!

Sau khi uy áp trong không khí mạnh hơn, bốn pháp thánh đều sắc mặt đại biến, nhưng những người có thực lực thấp, cũng không có cảm giác mãnh liệt như vậy.

Trong cảm giác của Lục Vũ, không khí quanh thân bỗng nhiên trở nên đặc quánh lại, nhưng cũng không khó chịu, còn mấy cao cấp ma pháp sư bên cạnh, vẻ mặt tất nhiên là không thể thoải mái nổi.

Những cao cấp ma pháp sư này, không phải là người của phủ thành chủ, thì là người của ma pháp nghiệp đoàn, muốn dựa vào họ để chống lại phượng hoàng là không thể, Lục Vũ cảm thấy, nếu mình đoán không lầm, thì những người này sẽ đi theo bọn họ nghĩ biện pháp tiến vào sào huyệt phượng hoàng!

Đột nhiên, một tiếng kêu to vang lên, đỉnh tai nhức óc, khiến cho tất cả mọi người suýt chút nữa té ngã trên đất, bên cạnh đó, theo tiếng kêu to này, chính là “Phan!” một tiếng vang thật lớn, những ngọn núi lửa xa xa đột nhiên trong nháy mắt hoàn toàn bạo phát!

Nham thạch nóng bỏng bị phun lên giữa không trung, khi rơi xuống, tạo thành một đám hồ lửa...

Khoảng cách của Lục Vũ cũng không gần, nhưng thiên địa dị tượng này, khiến cho bọn họ có chút khó chịu, cơ hồ tất cả mọi người đều phát động lòng phòng hộ chống đỡ, cho dù là Lâm Tái, cũng bóp nát một viên ma hạch, hình thành một lồng phòng hộ thủy hệ cấp 5 bảo vệ quanh mình, nhất thời chặn lại một phần sóng nhiệt.

Bizani cùng Rammus nhìn nhau, liền tạo ra một lồng phòng hộ lớn hơn nữa để bảo vệ bọn Lâm Tái Eno, sau đó, Bizani đi tới bên cạnh người khác.

“Dựa theo một ít ghi chép linh tinh về Phượng hoàng, chúng ta đã phân tích ra được, chỉ biết là phượng hoàng thuộc hóa hệ ma thú, khi mang thai thích đứng trong núi lửa, còn lại cũng không biết nhiều lắm. Chờ một chút nữa chúng ta sẽ quán lấy con phượng hoàng kia, các người lấy được cái gì, đều phải dựa vào vận khí của các người, nếu không thể kiên trì nữa, liền bóp nát viên ma hạch phong ấn thuần di ma pháp này, các người sẽ được truyền tống đến phủ thành chủ thành Kerr trong nháy mắt.” Bizani lấy ra bốn viên ma hạch phong ấn thuần di ma pháp, cho mỗi người một viên, đi đến trước mặt Lục Vũ, lại hỏi: “Sư phụ người đang ở đâu? Người biết không?” Xem ra, Rammus đã nói rõ thân phận của Lục Vũ cho hắn biết rồi.

“Thực xin lỗi, ta cũng không rõ.” Lục Vũ mở miệng, hiện tại, hắn không có “Phân thân chi thuật”. (có mùi naruto:v)

“Không sao, hiện giờ nơi này có động tĩnh lớn như vậy, có lẽ chút nữa hắn sẽ tới.” Bizani mở miệng, tuy không rõ tại sao chỉ vài ngày ngắn ngủi mà Hughes trở thành đệ tử của Lục Vũ, nhưng vẫn cảm thấy phi thường vui mừng. Về phần động tĩnh ở đây... Hiện tại, đã có rất nhiều người nóng lòng

muốn thử...

Thật ra đến cuối cùng ai sẽ là người thu lợi, cũng chỉ dựa vào vận khí mà thôi!

Ngon lửa ngập trời thiêu đốt một hồi lâu, khiến cho người ta không dám tới gần, bọn Lục Vũ đều đứng chờ ở ngoài vi, nhưng không biết rằng trong ngọn hỏa diễm, bên cạnh con phượng hoàng đang sinh sản kia, chính là một nữ tử mặc trường bào kim hoàng sắc hoa lệ.

Trên người nàng hiện ra vẩy kim sắc, ngay cả đồng tử cũng là kim sắc, vừa thấy liền biết không phải là nhân loại, hiện giờ, nàng an an tĩnh tĩnh mà nhìn phượng hoàng đang quay cuồng, sau đó đem linh lực trong không khí tụ lên trên người con phượng hoàng kia, trợ giúp phượng hoàng sinh sản.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Nagas

Lục Vũ đợi thời cơ ở ngoài Hỏa Diễm gần nửa ngày.

Trong nửa ngày này, núi lửa phun trào cùng nham thạch nóng chảy tàn sát bừa bãi xung quanh, khiến cho bọn họ không thể không rút lui một ít, nhưng dần dần, sóng nhiệt cuộn cuộn kia lại càng ngày càng yếu.

Rammut chờ đợi không hề có hành động gì, mà pháp nghiệp đoàn cũng không chút sút mẻ, nhưng có một ít lính đánh thuê cùng ma pháp sư, ôm tâm lý đánh cuộc mà bắt đầu tới gần dãy núi lửa.

Thiên địa chấn động, thật sự vô cùng vô cùng đồ sộ! Trước kia Lục Vũ cũng từng coi núi lửa phun trào trên TV, nhưng chưa từng nhìn thấy nhiều núi lửa cùng phun trào như vậy, hơn nữa, chính là tận mắt nhìn thấy!

Trên người bọn họ đều có lồng phòng hộ, còn cảm thấy nóng không chịu được, vài người tự tiện tới gần đã bị nướng khét đen, nhưng dù vậy, người tụ lại ngày càng nhiều.

Khi những núi lửa ngưng phun trào, sóng nhiệt quay cuồng cũng yếu đi không ít, rốt cục, một tiếng kêu trong trẻo thật lớn vang lên, sau đó, không trung đột nhiên quang mang vạn trượng, một con phượng hoàng thật lớn bỗng nhiên xuất hiện ở giữa không trung.

“Đó là cái gì?”

“Là phượng hoàng! Là phượng hoàng!”

“Thì ra là phượng hoàng, tại sao phượng hoàng lại ở đây?”

Phượng hoàng là thánh thú của Thú nhân tộc, thành Kerr lại tiếp giáp với thú nhân đế quốc, đương nhiên có một vài người đã từng thấy phượng hoàng đồ đảng, nên có thể nhận ra phượng hoàng.

Phát hiện dị tượng là do phượng hoàng tạo thành, có vài người thấy như vậy, lập tức rút lui, có vài người càng thêm hưng phấn — nhặt được một cộng đồng phượng hoàng, bọn họ liền sống thoải mái cả đời!

Cho dù Bizani và Rammut là cao thủ thánh cấp, sau khi nhìn thấy phượng hoàng, cũng vô cùng kích động.

Rốt cục, phượng hoàng bay một vòng trên không trung, lại đáp xuống dãy núi lửa.

“Chúng ta đi qua!” Bizani mở miệng. Sau đó dẫn theo bọn họ đi theo sau ma pháp nghiệp đoàn, hướng về phía dãy núi lửa kia mà đi.

Ma thú càng cường đại, thời điểm sinh sản càng khó khăn, thần cấp ma thú tựa như phượng hoàng, có lẽ cả đời cũng chỉ sinh sản hai lần, mà mỗi lần sinh sản, các nàng phải tiêu hao lượng lớn năng lượng, hiện tại phượng hoàng vừa mới sinh sản xong, có lẽ chỉ có thực lực thánh cấp!

Bizani cùng Rammut đều không nói gì, hiện giờ uy áp trong không khí đã yếu đi không ít, nhưng bọn họ vẫn phải cẩn thận chống đỡ. Bất quá, mấy cao cấp ma pháp sư do phủ thành chủ phái tới thì khác, hiện tại, bọn họ đang chú ý an toàn của đám Lâm Tái Eno, đương nhiên, Lục Vũ cũng dính ké chút ánh sáng.

Thời điểm vô số người hướng về sào huyệt của phượng hoàng, thì bên trong miệng núi lửa nóng bỏng ở xa xa, có một con phượng hoàng đang quỳ rạp trên mặt đất, sau đó dùng ánh mắt nhu hòa nhìn hai quả trứng dưới thân.

“Caroline, Lâm Tái đang đi về phía này sao?” Một giọng nói suy yếu vang lên, người phát ra âm thanh chính là con phượng hoàng vừa mới sinh sản xong kia.

“Đúng vậy.” Một nữ tử toàn thân kim sắc trả lời, nhìn về phía thành Kerr, trong mắt xuất hiện một tia hoài niệm.

Nàng là hậu đại của thần thú, vẫn luôn ở trong Thần Thú điện, theo lý thì cả đời sẽ không rời đi Thú nhân đế quốc, nhưng hơn hai mươi năm trước, phượng hoàng ký kết khế ước với nàng mang thai, vì tìm một địa phương có đầy đủ năng lượng hòa hệ, nàng liền mang theo phượng hoàng rời khỏi Thú nhân đế quốc.

Thần thú phượng hoàng của Thú nhân đế quốc, tổng cộng cũng chỉ có vài con mà thôi, hơn một ngàn năm qua không có phượng hoàng nào sinh sản, nàng mang theo phượng hoàng của mình đi rất nhiều nơi, mới chọn chỗ nào để trứng.

Phượng hoàng ngủ say, nàng cũng đi vòng vòng, còn cái trang tiến vào thành Kerr, bất quá nàng lại không ngờ, nàng sẽ gặp được Kha Đức Nhạc ở nơi đó, còn cùng đối phương kết hôn, còn sinh ra một cái đứa nhỏ.

Thật ra ở cùng một chỗ với Kha Đức Nhạc, nàng không thể nói rõ bản thân yêu đối phương sâu sắc cỡ nào, chỉ là vô cùng thích đối phương mà thôi, nhưng cảm giác yêu thích đó, là lần đầu tiên xuất hiện — so với những thú nhân xem nàng là thần thánh mà tất cung tất kính, thì Kha Đức Nhạc lại nâng niu nàng ở trong tay là một nam nhân thực thụ mà nàng yêu thích, nhân loại có tuổi thọ không cao, khi đó nàng còn dự định ở bên cạnh đối phương cho tới khi đối phương chết đi, nhưng nàng không ngờ, mình lại mang thai. (chịch ko bao thì có thai thôi =)))

Bộ tộc Nagas của nàng, con nòi dòng rất thưa thớt, thụ thai cũng rất khó khăn, mẹ của nàng sau hai đời chồng, thì đến người thứ ba, mới sinh ra nàng. Hơn nữa, người của bộ tộc Nagas, mặc kệ là thụ tinh với chủng tộc khác, thì đứa nhỏ luôn kế thừa tất cả đặc điểm của bộ tộc Nagas, cho nên đối với con mình, nàng không chỉ vô cùng coi trọng, còn vô cùng chờ mong.

Là hậu đại của thần thú, nàng trời sinh đã có thực lực cường đại, tuổi thọ rất dài, nhưng tất cả tộc nhân của Nagas cũng chưa tới mười người, bọn họ theo đuổi trường sinh theo đuổi thực lực nhưng lại không thêm đề ý chút nào đến quyền thế, bởi vậy Thần Thú điện, cho tới bây giờ cũng không nhúng tay vào chính sự của Thú nhân đế quốc, cho dù thú hoàng đối người đối chủng tộc, cho dù thú nhân đế quốc cùng nhân loại đế quốc chinh chiến khắc nghiệt, thì bọn họ cũng sẽ không nhúng tay.

Nàng cũng không có địch ý với nhân loại, lấy thực lực của nàng có thể che dấu thân phận của mình rất dễ, nhưng con trai của nàng thì khác...

Ngày đó, con trai của nàng đột nhiên nhảy xuống giường biến thân, sau đó nằm trên mặt đất khoai trá mà phe phẩy cái đuôi xinh đẹp của mình, Kha Đức Nhạc vừa lúc trở về!

Kha Đức Nhạc giúp nàng giữ bí mật, nhưng không lâu về sau, nàng lại phát hiện một vấn đề — con trai của nàng, có lẽ bởi vì nàng và nhân loại sinh ra, nên thân thể phát dục rất chậm, nhưng thực lực lại rất nhanh, cuối cùng, thân thể của hắn không thể thừa nhận năng lượng trong cơ thể. Điều này cũng thôi đi, nhưng sau đó, cha và anh trai Kha Đức Nhạc cũng phát hiện dị trạng của Lâm Tái!

Khi đó, chiến tranh giữa nhân loại và thú nhân đang gay gắt, thành Kerr lại là nơi tiền tuyến, là con trai của thành chủ thành Kerr, đương nhiên Kha Đức Nhạc không thể cưới một thú nhân làm vợ, thậm chí còn, bọn họ còn cảm thấy nàng chính là gian tế mà Xà tộc phái tới.

Bị người bức bách oan uổng, loại cảm giác này cũng không dễ chịu, cố tình hai người kia lại là thân nhân của Kha Đức Nhạc, nàng không có biện pháp ra tay với bọn họ... Cố tình chính là, phượng hoàng sinh sản cũng gặp một ít vấn đề — ai cũng không nghĩ tới, phượng hoàng của nàng lại rụng một lần hai quả trứng! Chính vì vậy, phượng hoàng cần có năng lượng càng nhiều hơn, nàng cũng không thể không phụ trợ bên cạnh, nên không thể tiếp tục ở lại thành Kerr.

Cuối cùng, nàng đánh một trận với Kha Đức Nhạc cho hả giận, lại hạ phong ấn cho con trai mình, sau đó chạy đến dãy núi lửa này, dự định sau khi phượng hoàng đẻ trứng xong liền tính toán tiếp.

“Như vậy, Caroline, người muốn dẫn Lâm Tái về Thần Thú điện sao?” Con phượng hoàng kia lại mở miệng hỏi.

“Tạm thời không được, phải đến lúc thân thể của nó cường đại hơn, có thể thừa nhận năng lượng truyền thừa, ta sẽ cởi bỏ phong ấn của nó và dẫn nó trở về.” Caroline mở miệng, nàng cảm thấy cho Lâm Tái học tập vài năm ở xã hội nhân loại cũng tốt, tỷ như nàng, sinh hoạt vài năm ở thành Kerr, biết được rất nhiều thứ.

Hơn nữa, hai mươi năm trước, tuy nàng cũng có thể trở về, nhưng bởi vì phượng hoàng nên không thể ở chung với con trai, hiện tại, muốn ở chung một chút, khiến cho đối phương chấp nhận người mẹ này đi? Nagas bộ tộc, không đề ý hậu đại chịu khổ, nhưng đối hậu đại, tuyệt đối là phi thường phi thường coi trọng!

“Nếu như vậy, Lâm Tái có thể gặp nguy hiểm hay không?”

“Sẽ không, nó gặp nguy hiểm tính mạng, phong ấn sẽ tự động cởi bỏ, ta cũng có thể cảm ứng được, sau hôm nay, nó có được trứng phượng hoàng, người khác càng không thể thương tổn nó.” Một thân vàng óng ánh Caroline cười cười mở miệng. Lâm Tái... Rất thú vị, lại tròn vo đáng yêu, mà khi nó gặp nguy hiểm đều triển khai tiểu cơ trí làm cho nàng rất vui vẻ — nàng lớn lên tại Thần Thú điện, lúc bằng tuổi với Lâm Tái, cũng chỉ là một đứa bé không biết gì cả!

Nghĩ đến đứa con trai mập mạp, Caroline càng cao hứng, ân, đối với thú nhân mà nói, phần lớn nhân loại đều rất gầy, ví dụ như Kha Đức Nhạc đi, khiến cho người khác có cảm giác không khỏe mạnh. Bất quá, rõ ràng nàng thích những người có thân thể cường tráng giống như nhân sư, tại sao lúc trước mình lại thích Kha Đức Nhạc chỉ cần bóp một cái liền nát xương vậy?

Nói đến Kha Đức Nhạc... Liền nghĩ đến vợ và cặp con song sinh của Kha Đức Nhạc, Caroline nhịn không được nhũm mày, sau khi cha và anh trai của

Kha Đức Nhạc qua đời, nàng đã từng muốn trở về lên tìm Kha Đức Nhạc, kết quả thì sao? Kha Đức Nhạc đã có một cô vợ đang mang thai!

Nagas bộ tộc mang mệnh quá dài, bởi vậy tỷ như mẹ nàng, cả đời có ba ông chồng, nhưng cả ba ông chồng này, mẹ nàng đều làm bạn với họ cho đến khi họ chết, sau đó rất nhiều năm mới tìm một người chồng khác, nhưng sau khi cha nàng qua đời, thì mẹ nàng cũng không tiếp tục tìm kiếm chồng mới.

Nàng vẫn rất thích Kha Đức Nhạc, Kha Đức Nhạc cũng là người chồng đầu tiên của nàng, nàng không ngại sống cùng Kha Đức Nhạc cho đến khi đôi phương già đi, hơn nữa nàng đã có con, có lẽ cả đời này nàng cũng sẽ không kiếm người chồng thứ hai, nhưng hiện tại... Có lẽ nàng giải quyết xong mọi chuyện ở đây rồi nói sau, đến thành Kerr đánh Kha Đức Nhạc một trận? Lần này, nàng nhất định phải dùng sức một chút mới được! (chảy mồ hôi, thấp một ngon nển cho cha Nhạc.v)

Phượng hoàng an tĩnh mà nằm bên cạnh hai quả trứng của mình, để cho dung nham nóng bỏng ẩn chứa năng lượng hòa hệ tiến vào cơ thể của mình và hai quả trứng, nghỉ ngơi trong chốc lát, đợi đứa con trong quả trứng cũng ổn định, liền đi đến trước mặt người bạn của mình: “Caroline, đưa quả trứng này cho Lâm Tái đi.”

Phượng hoàng sinh ra một quả trứng, đều bởi vì cần năng lượng quá lớn mà bản thân sẽ suy yếu bất kham, chớ nói chi là một lần mang thai hai quả! Vì vậy, thời gian sinh sản mới kéo dài, cũng vì vậy, hai quả trứng phượng hoàng này hơi nhỏ.

Bất quá, phượng hoàng cho dù khi sinh ra nhỏ yếu, nhưng chỉ cần hấp thu đầy đủ năng lượng, vẫn có thể trở nên vô cùng cường đại!

“Cám ơn người, Ngải Ti.” Caroline mở miệng, đem bàn tay của mình đặt lên thân thể phượng hoàng, bắt đầu giúp đỡ đối phương khôi phục sức khỏe.

Nagas bộ tộc rất may mắn, trời sinh đã được phượng hoàng yêu thích, nhưng mà theo lý, phượng hoàng phải chờ tới khi thành niên mới có thể ký kết cộng sinh khế ước cùng Nagas tộc.

Nhưng hiện giờ tại Thần Thú điện, Nagas tộc không tính Lâm Tái thì cũng chỉ còn lại hai người, phượng hoàng cũng chỉ có ba, một con phượng hoàng trong đó, vẫn không chịu ký kết khế ước với người khác. Cho nên đối tượng để Lâm Tái ký kết khế ước, khẳng định chính là một trong hai quả trứng này. Cùng lúc đó, mặc kệ là hai quả trứng phượng hoàng mới sinh này hay là Lâm Tái, đều là bảo bối của Thần Thú điện!

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Phượng Hoàng Bay Đi

“Lần này phượng hoàng đột nhiên sinh sản, chúng ta chuẩn bị không đủ đầy đủ, nếu đến lúc đó thật sự gặp nguy hiểm, chúng ta vẫn nên mau chóng rút đi cho thỏa đáng.” Nữ thánh cấp ma pháp sư của ma pháp nghiệp đoàn mở miệng, vốn dĩ ma pháp nghiệp đoàn dự định tìm một vị pháp thần tới, đáng tiếc chính là, bọn họ căn bản không nghĩ tới phượng hoàng sẽ sinh sản nhanh như vậy.

Bất quá, bọn họ đã đem tin tức truyền đi, có lẽ pháp thần đang trên đường tới đây!

“Ân!” Máy người còn lại đều cùng nhau gật gật đầu, nhân thủ trong đợt hành động này, trên cơ bản đều có đồ vật bảo mệnh, không sai biệt lắm mỗi người trong tay đều có ma hạch thuần di do Rammus chế tác, coi như là xài chùa của Rammus.

Dựa theo kế hoạch ban đầu, trước hết để cho những người trẻ tuổi tới gần sào huyệt phượng hoàng, sau đó mấy cao thủ sẽ dẫn phượng hoàng đi, tìm cơ hội lấy được trứng phượng hoàng hoặc là lông phượng hoàng, nhưng nhìn tình huống hiện tại... Bọn họ không hẹn mà cùng nhìn về phía mấy người trẻ tuổi có thực lực kém cỏi nhất kia — bọn họ thật sự có thể một bước lên trời sao?

Phượng hoàng tính tình rất tốt, sẽ không chủ động chiến đấu với người khác, cho dù chúng nó chiến đấu với người khác, cũng sẽ không thương tổn nhân loại trẻ tuổi hoặc là con non của sinh vật khác, đây là dựa trên những ghi chép về phượng hoàng, mà hiện tại, bọn họ đã đến gần sào huyệt phượng hoàng!

Bởi vì lúc phượng hoàng sinh sản đã hấp thu phần lớn năng lượng ở đây, cho nên hiện giờ độ nóng đã giảm xuống không ít, cũng không khó chịu lắm, hơn nữa uy áp lúc trước phượng hoàng phát ra, hiện giờ cũng đã hoàn toàn biến mất, có lẽ phượng hoàng vừa mới sinh sản xong, tiêu hao không ít năng lượng.

“Người anh em, đợi lát nữa nếu gặp nguy hiểm, chúng ta vẫn nên trở về sớm một chút.” Lâm Tái nói với Lục Vũ, sau đó sáng suốt mà không có đi lên động thủ động cước, Lục Vũ không thích có người chạm hấn, điểm này Lâm Tái hiểu rất rõ.

“Ân.” Lục Vũ cũng gật gật đầu, cầu phú quý trong nguy hiểm, vì phú quý mà không cần mạng sống, không phải phong cách của hấn, hơn nữa, hấn đã có một quả trứng Thôn Phệ thú có huyết mạch tương liên với hấn rồi, đối với trứng phượng hoàng, ngược lại cũng không quá để tâm.

“Lại nói tiếp, tại sao ta lại cảm thấy, chúng ta một đám người lại vội vàng đi khi dễ người ta vừa mới sinh con... Cho dù là ma thú, cũng không được a!” Lâm Tái mở miệng, có lẽ là vì thực lực của hấn thấp nhất, nên không cảm nhận được uy áp gì cả, đối với phượng hoàng cường đại càng không có hứng thú.

“Đừng có mà khi dễ, có không ít người muốn cướp đứa nhỏ đâu.” Lục Vũ mở miệng, lúc trước phượng hoàng bay lên, hắn cũng đã thấy, cùng phượng hoàng trong truyền thuyết ở Trái đất thật sự rất giống rất giống, cũng làm cho tâm hắn sinh ra thân cận. Lại nói tiếp, vốn dĩ hắn rất có hứng thú với rồng trên đại lục này, đáng tiếc, sau khi xem qua mô tả về ngoại hình của rồng, hắn chỉ biết đó không phải là rồng phương đông, thậm chí có thể cũng không giống với rồng trong thần thoại phương tây... Có lẽ, con kia giống khủng long hơn đi? Long tộc chia làm Long miệng rộng, Long sừng dài,... đùa cái gì vậy trời! Đương nhiên, nghe nói còn có một loại thượng cổ long tộc, ngược lại rất giống rồng trong thần thoại phương Tây.

Trong miệng núi lửa lớn nhất ở xa xa, dung nham dưới thân phượng hoàng đã động lại, trạng thái của phượng hoàng cũng tốt hơn không ít.

Caroline thu hồi bàn tay của mình đang đặt trên người phượng hoàng, lại lấy ra một cái bình từ chiếc nhẫn không gian trên ngón tay của mình: “Đây là dược tề có thể khôi phục sức khỏe lúc trước Kha Đức Nhạc cho ta, ngươi uống đi.”

Phượng hoàng gật gật đầu, nhanh chóng uống bình dược tề kia, sau đó nhắm hai mắt lại nghỉ ngơi, qua một hồi lâu, nó mới mở to mắt ra.

“Ngài Tỉ, hiện tại thế nào rồi?” Caroline mở miệng hỏi, sau khi nàng sinh Lâm Tái, cũng hư nhược rất lâu, mà đối với Ngài Tỉ mà nói, hao tổn hẳn là lớn hơn nữa.

Lại nói tiếp, bình dược kia, chính là sau khi nàng đẻ xong, Kha Đức Nhạc tìm vợ cho nàng đó, nhân loại đúng là thần kỳ, mặc kệ là dược tề hay là luyện kim, đều làm cho nàng phi thường kính nể!

“Ta đã tốt hơn nhiều rồi... Caroline, bây giờ chúng ta lập tức rời đi sao?” Con phượng hoàng kia mở miệng hỏi, nó cũng cảm giác được khí tức cường đại đang từ từ tới gần, nếu trước khi sinh sản, khí tức như vậy nó hoàn toàn không để ý, nhưng hiện tại thì khác.

“Ân! Bất quá ngươi đi trước, ta còn muốn ngốc ở trong này một chút, giao trứng cho Lâm Tái mới được.” Caroline mở miệng, nghĩ nghĩ, lại nói, “Ngươi về Thần Thủ điện trước đi, bảo dưỡng thân thể quan trọng hơn, ta ở đây còn có một ít chuyện phải xử lý, một thời gian sau sẽ về thăm ngươi.” Nàng đã quyết định gặp mặt Lâm Tái, đương nhiên, cũng muốn giáo huấn Kha Đức Nhạc một chút mới được! (Tội nghiệp cha Nhạc, bị nhớ mãi không quên:v)

Mặc kệ là Nagas bộ tộc hay là phượng hoàng, số mạng rất dài, mấy tháng một năm đối với bọn họ mà nói không đáng kể chút nào, nhưng nàng biết, thời gian một năm đủ cho nàng xử lý tốt mọi chuyện ở đây.

Phượng hoàng gật gật đầu, dưới sự trợ giúp của Caroline, nó đã khôi phục rất nhiều, muốn bay khỏi chỗ này cũng không thành vấn đề.

“Phượng hoàng, phượng hoàng bay đi rồi!”

“Phượng hoàng bay đi rồi!”

“Đi một chuyến uống công, phượng hoàng cũng đã đi rồi!”

“Phượng hoàng đi rồi mới tốt! Chúng ta sẽ không nguy hiểm, bất quá không biết nơi đó có long phượng hoàng hay không nhỉ!”

Trên bầu trời, phượng hoàng giương cánh bay đi, thân hình thật lớn bao trùm hơn phân nửa không trung, nó cơ hồ không chút do dự, liền bay về phía thú nhân đế quốc, nhưng cũng không thương tổn bất cứ người nào, bao gồm những nhân loại đến gần sào huyệt của nó.

Lục Vũ cùng Lâm Tái cũng đã đi tới phía dưới ngọn núi lửa lớn nhất kia, sắp tiến vào sào huyệt phượng hoàng, nhưng kết quả cuối cùng, ai cũng chưa nghĩ đến — sau khi phượng hoàng sinh sản xong, lại không hề tu đường liền bay đi!

Lục Vũ nhìn phượng hoàng trên bầu trời, trong lòng kích động dị thường, nhưng cũng thờ dãi một hồi, bất quá những người khác thì khác với hắn, đối với Eno một lòng muốn được trừng phạt phượng hoàng đến nỗi, phượng hoàng bay đi, khiến hắn cực kỳ cực kỳ khó chịu!

Nhưng hắn không thể tưởng được, sau đó còn có chuyện càng làm cho hắn khó chịu hơn!

Phượng hoàng đã đi rồi, bốn cao thủ thánh cấp không chút nghỉ ngơi, liền đẩy nhanh tốc độ đồng loạt hướng về phía sào huyệt phượng hoàng, trong lúc đó, hai cao thủ thánh cấp của ma pháp nghiệp đoàn còn ném hai cái ma pháp về phía Rammus — ai bảo không gian pháp thánh có tốc độ nhanh nhất làm chi?

Rammus cùng Bizani cũng đã biến mất, người của ma pháp nghiệp đoàn càng dùng tốc độ nhanh hơn, Eno vẫn đi ở phía trước cơ bản không nói chuyện đột nhiên xoay người lại: “Chúng ta cũng phải nhanh lên! Về phần anh cả, ngươi thực lực kém cỏi, cứ ở lại chỗ này đi, chắc là không có ai làm bị thương ngươi đâu.” Khi hắn nói như vậy, ánh mắt mang theo suy tính nhìn về phía những cao cấp ma pháp sư đang tiến đến.

Những cao cấp ma pháp sư này, có sinh sống tại thành Kerr từ nhỏ sau đó được Kha Đức Nhạc thuê, cũng có phù thành chủ bồi dưỡng từ nhỏ, tuy tất cả mọi người nhận được mệnh lệnh phải bảo vệ Lâm Tái, nhưng đồng thời, mọi người cũng biết, chủ nhân tương lai của thành Kerr, tuyệt đối là Eno chứ không có khả năng là Lâm Tái. Trừ lần đó ra, sào huyệt phượng hoàng khiến cho mọi người hướng tới, trong một cái sào huyệt mà phượng hoàng đã ở rất nhiều năm, có lẽ sẽ có long phượng hoàng và một ít bảo bối khác? Ví dụ như, thảo dược xung quanh sào huyệt sinh trưởng rất tốt, hoặc là từ núi lửa thiên nhiên ngưng kết ra kết tinh mang theo năng lượng hòa hệ... Khu núi lửa này, nếu không phải trong lúc phượng hoàng sinh sản đã hấp thu phần lớn năng lượng, thì với thực lực của bọn họ, sợ là không thể tiến vào được!

Một người là thành chủ tương lai có thể mang theo bọn họ tìm kiếm bảo bối có giá trị, còn một người là con trai lớn của thành chủ không có một chút thực lực nào còn phải bắt bọn họ bảo hộ... Dựa vào tình huống hiện tại, không ai dám thương tổn Lâm Tái, trong tay Lâm Tái cũng có ma hạch thuận di

có thể nháy mắt chạy trốn ... Những ma pháp sư cấp 9 đều lựa chọn đi theo Eno.

Lâm Tái mắt thấy những người đó đi hết rồi, quay đầu lại nhếch nhếch miệng cười với Lục Vũ: “Nếu có lão Powell tại, hẳn khẳng định sẽ ở lại.” Powell trong miệng hắn, chính là ma pháp sư cấp 7 vẫn luôn đi theo hắn, giúp hắn làm xằng làm bậy, đáng tiếc chính là, thực lực của đối phương còn chưa đủ tư cách để đến đây.

“Hiện tại, chúng ta có nên trở về không?” Lục Vũ hỏi: “Đi một chuyến, vừa nhìn thấy năng lực của phượng hoàng, vừa lấy được một viên ma hạch cấp 9 phong ấn thuận đi ma pháp vô cùng đáng giá, coi như chuyến đi này không tệ đi?” Thứ này, tuyệt đối là lợi khí dùng để tẩu thoát a!

“Người nói đúng.” Lâm Tái gật gật đầu, lại nói, “Chờ bọn hắn trở về thành Kerr, ta liền đến chỗ cha và Bizani làm nũng, chắc chắn bọn họ sẽ cho ta một ít chiến lợi phẩm!”

Lục Vũ đột nhiên có chút đáng thương cho Eno, nhưng nghĩ đến thái độ ác liệt của đối phương, hắn lại cảm thấy đáng đời Eno, bất quá: “Rốt cuộc người đã đắc tội gì với em trai em gái vậy? Khiến cho bọn họ nhìn người không vừa mắt như vậy?”

“Đại khái là vì, cha đối ta tốt hơn bọn họ đi?” Lâm Tái cũng thực bất đắc dĩ: “Thật ra, mẹ kế cũng đối ta rất tốt, nhưng cũng là vì mặt mũi mà thôi. Dù sao nàng cũng không phải mẹ ruột của ta.”

Đây là lần đầu tiên Lục Vũ biết Lâm Tái và Eno không phải là anh em cùng mẹ: “Người không có mẹ nên cha người thương người nhiều hơn một chút, cũng rất bình thường mà?”

“Đúng vậy!” Lâm Tái vội vàng gật đầu, kỳ thật cha cũng đối Eno cùng Lina tốt lắm, bất quá Eno thiên phú rất cao, cho nên mọi người mới yêu cầu Eno cao như vậy, ví dụ như, hắn tiêu xài phung phí tiền tài, khẳng định cha hắn sẽ cho hắn nhiều hơn nữa, mà đối thành Eno ... có lẽ cha sẽ giáo huấn Eno một hồi, sau đó sẽ dẫn Eno vào thương khố của phủ thành chủ ...

Nghĩ như vậy, hắn cũng rất hạnh phúc.

Nhìn bộ dáng đắc ý của Lâm Tái, Lục Vũ không hề để ý đến hắn nữa, cất bước đi về, Lâm Tái thấy vậy, lập tức đi theo sau Lục Vũ.

Nhìn bóng dáng người phía trước, Lâm Tái cũng trộm nhủ may, hình dáng của Hughes, cùng Lục Vũ các hạ thật sự quá giống!

Hơn nữa, không nói chuyện này, chỉ nói đến sinh hoạt thói quen đi, giữa hai người cũng có rất nhiều điểm tương đồng. ... Tuy nói hai người sinh hoạt cùng nhau lâu ngày, thì thói quen sinh hoạt khẳng định sẽ trở nên giống nhau, nhưng không phải Hughes nói hắn trở thành đệ tử của Lục Vũ các hạ mới mấy tháng sao?

Áp chế nghi hoặc trong lòng, Lâm Tái đi tới bên cạnh Lục Vũ, lại không ngờ, khi hai người vừa đi qua một chỗ ngoặt, đột nhiên trước mắt kim quang chợt lóe, hai người liền đồng thời mất đi tri giác.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Mẹ

Lâm Tái bị một loại năng lượng ảm đạm dạt vây quanh mà tỉnh lại, vừa tỉnh dậy, hắn liền thấy được một ... Xà nhân?

Trong lúc Thú nhân chiến đấu, mỗi phần thân thể đều có thể thú hóa, xà nhân đó có một cái đuôi thật dài, bất quá, có kim sắc xà nhân sao?

Hiện giờ đứng trước mặt, là một nữ nhân toàn thân kim quang lờ lờ ngay cả ánh mắt cũng mang theo kim sắc, nhưng bởi vì khí chất của nàng quá tốt, nên có thể khiến cho người khác xem nhẹ tướng mạo của nàng! Trên cổ nàng bao trùm vây kim sắc, tóc dài ngang thắt lưng cũng kim sắc, phía dưới chính là một cái đuôi kim sắc dài khoảng ba thước, hình dạng của cái đuôi này rất giống đuôi rắn, nhưng cũng có chút bất đồng — dọc theo sống lưng xuống đuôi chính là vây nhọn kim sắc, chóp đuôi cũng không nhọn, ngược lại có chút giống đuôi cá, cho dù Lâm Tái không có nhãn lực, nhưng vừa thấy liền biết, khẳng định sẽ không yếu ớt như đuôi cá.

Đương nhiên, mặc kệ đối phương rốt cuộc là chủng tộc gì, Lâm Tái cũng không muốn biết, chỉ biết đối phương tuyệt đối rất cường đại, hắn rất muốn đối phương nói mấy câu để thăm dò thân phận của đối phương, lại không ngờ người nọ chỉ quan sát hắn mà một câu cũng không nói.

Rốt cục, Lâm Tái không thể chịu đựng loại trầm mặc này, lập tức di chuyển cái chân của mình, muốn mở miệng hỏi.

“Tại sao lại gầy quá vậy?” Lâm Tái vừa định mở miệng, nữ nhân kia lại đột nhiên lên tiếng trước, bộ dáng còn cảm thấy vô cùng đáng tiếc.

Lâm Tái mao cốt từng nhiên tóc gáy dựng thẳng đứng — chẳng lẽ người nọ muốn ăn thịt mình nên mới cảm thấy mình quá gầy sao? Bất quá, người trước mắt này, không hiểu tại sao hắn lại muốn thân cận.

“Người tình rồi à!” Lâm Tái vừa định hỏi đối phương là ai, lại không ngờ nữ nhân đối diện lại lên tiếng một lần nữa, sau đó nhìn về phía Lục Vũ vốn dĩ nằm úp sấp không nhúc nhích.

Lục Vũ quả thật đã tỉnh, vốn dĩ hắn không muốn cử động, chỉ muốn nhìn tình huống một chút rồi tính tiếp, lại không ngờ rằng sẽ bị phát hiện nhanh như vậy! Bất quá nếu đã bị phát hiện, như vậy hắn giả bộ hôn mê cũng vô dụng, Lục Vũ mở mắt, ánh mắt đầu tiên nhìn đến, chính là một cái đuôi kim sắc: “Rồng?”

Vừa dứt lời, Lục Vũ liền nhìn kỹ nữ nhân trước mặt, kim quang lóe lóe, thật sự khiến cho người khác cảm giác rất có tiền, bất quá mình người đuôi rắn... Không phải là rồng, chẳng lẽ là Nữ Oa? Được rồi, hắn chỉ loạn tưởng mà thôi.

“Người không thể tinh nhanh như vậy... Người thật là kỳ quái, rõ ràng tinh thần lực của người chỉ ở trình độ trung cấp ma pháp sư, nhưng năng lượng trong cơ thể đã đạt tới mức thánh cấp ma pháp sư.” Ngay từ đầu Caroline căn bản không có chú ý tới Lục Vũ, chỉ bởi vì người này đứng chung một chỗ với Lâm Tái, thoạt nhìn hai người còn có quan hệ rất tốt, cho nên nàng liền thuận tay mang đối phương đến chỗ này, dự định chút nữa thuận tay cho hắn một chút chỗ tốt... Nhưng nàng không ngờ, đối phương lại tỉnh dậy nhanh như vậy.

Lục Vũ biến sắc, hắn biết mình có thể tỉnh dậy nhanh hơn dự kiến của đối phương, hắn là có liên quan tới tu chân, nhưng hắn không ngờ, đối phương chỉ liếc mắt một cái liền có thể nhìn thấu sự khác lạ của hắn... Phải biết, tinh thần lực của hắn bọn Bizani còn có thể cảm ứng được, nhưng năng lượng trong thân thể của hắn, không ai có thể cảm ứng!

Sắc mặt Lục Vũ thay đổi, Lâm Tái cũng có một loại ý tưởng kỳ quái, trong cơ thể Hughes có năng lượng thánh cấp, như vậy Hughes và Lục Vũ các hạ, đừng nói là cùng một người đi? Phải biết, tuy rằng bọn Bizani Rammus không thể nhìn thấu Lục Vũ, nhưng đối phương quả thật chưa từng thể hiện sự cường đại của mình, đêm hôm đó, trước khi hắn đề lên người Hughes, hắn căn bản chưa thấy Hughes xuất hiện tại Quán Ăn Ngon, mà sau khi hắn đề Hughes, hắn lại chưa từng gặp Lục Vũ các hạ...

Lúc trước Hughes có thể né tránh pháp trận cảm ứng trong tháp ma pháp của Rammus mà rời đi, dù có thể chứng minh trong tay hắn có một bảo bối có thể ẩn nấp, suy nghĩ như vậy, Lâm Tái ngược lại hoàn toàn suy nghĩ thông suốt!

Lá gan Hughes, thật sự rất lớn... Tuy rằng Lâm Tái cũng bị đối phương gây sức ép, nhưng Lục Vũ cũng không có thương tổn hắn, nhiều lắm chỉ là bóc lột sức lao động của hắn mà thôi, sau khi suy nghĩ thông suốt tất cả, hắn đột nhiên cảm thấy đối phương thật sự rất đáng yêu.

“Người là ai? Tại sao lại quơ chúng ta đến đây?” Lục Vũ mở miệng, vừa rồi hắn cũng muốn sử dụng viên ma hạch phong ấn thuận di ma pháp kia, nhưng lại không có hiệu quả... Nếu trong tay không có Hệ thống vị diện giao dịch, chỉ sợ hắn sẽ không trấn định được như vậy.

“Ta là Đại tế ti của Thủ nhân tộc, lần này đi theo phượng hoàng của ta đến đây, bất quá chỉ thuận tay bắt con trai trưởng của thành chủ thành Kerr đổi một chút đồ vật mà thôi, về phần người... Ta cảm thấy ta phải giết người cho thỏa đáng!” Caroline cười tủm tỉm mà mở miệng, ngưng tụ một đoàn năng lượng ném về phía Lục Vũ, một năm nay nàng đều trông chừng cho phượng hoàng, cho nên không biết Lục Vũ là ai, bất quá hiện tại, có thể thăm dò địa vị của người nọ trong lòng con trai mình — nếu Lâm Tái có quan hệ tốt với người nọ, nàng đương nhiên sẽ không tùy tiện giết hắn, nhiều lắm chỉ là đánh ngất xỉu lần nữa mà thôi.

Tốc độ của đoàn năng lượng kia cũng không nhanh lắm, vốn dĩ Lục Vũ có thể dễ dàng né tránh, nhưng hiện tại, toàn thân của hắn giống như bị trói buộc vậy, muốn động cũng không thể động!

Lục Vũ không thể động, nhưng Lâm Tái có thể, hắn vô cùng kinh hãi, lập tức chạy đến bên người Lục Vũ, muốn ngăn lại đoàn năng lượng kia, quả thật hắn đã ngăn cản đoàn năng lượng kia...

Đoàn năng lượng kim sắc tiếp xúc đến thân thể Lâm Tái, sau đó lập tức biến thành những tia sáng nhỏ bé, dừng ở trên người Lâm Tái một chút rồi tiêu tán.

Lúc đoàn ánh sáng xuất hiện, Lục Vũ cảm nhận được trong đó ẩn chứa năng lượng cường đại, cảm thấy mình nhất định sẽ nghèo rồi, nhưng hắn không ngờ, Lâm Tái lại giúp mình che chắn, càng không ngờ, đoàn năng lượng cường đại kia, cứ như vậy mà tiêu tán...

“Tiêu từ ngốc! Tại sao lại dùng thân thể để che chắn vậy?” Caroline vung cái đuôi, liền quần lên người Lâm Tái, nhưng có thể nhìn ra được, nàng cũng không dùng sức.

Nagas bộ tộc năng lượng vô cùng thánh khiết, đoàn năng lượng vừa rồi không thể đã thương người khác, ngược lại còn có thể trị liệu ám thương cho người khác, tuy có thể trị thương, nhưng người tu tập hắc ám ma pháp thì không chịu nổi nguồn năng lượng thánh khiết như vậy. Vốn dĩ nàng muốn dùng đoàn năng lượng này để khiến cho Lục Vũ khó chịu một chút, rồi nhìn xem phản ứng của Lâm Tái, nhưng không ngờ Lâm Tái lại trực tiếp dùng thân thể của mình che chắn...

“Ta quýnh lên...” Lâm Tái vừa rồi bị đoàn năng lượng kia đánh tới, chỉ cảm thấy vô cùng thoải mái, mà đối phương nói nói, càng làm cho hắn tin tưởng đối phương không muốn thương tổn hắn: “Người rốt cuộc là ai?”

“Việc này, chờ một lát nữa, ta sẽ nói cho người biết.” Caroline nhìn về phía Lục Vũ, “Xin hỏi, làm sao thì người mới bị ngất xỉu lâu một chút đây?” Nàng biết Lâm Tái rất tốt với Lục Vũ, nhưng không thể xác định Lục Vũ cũng giống vậy hay không, một khi đã như vậy, có chút bí mật, vẫn không nên cho Lục Vũ biết.

Lục Vũ nhất thời im lặng, nhưng cũng biết đối phương có chuyện muốn nói riêng với một mình Lâm Tái, nhưng hắn cũng không biết làm sao để mình ngất xỉu lâu một chút nữa?

“Không sao, người cứ trực tiếp nói với ta, ta tin tưởng Hughes sẽ không đem chuyện hôm nay nói ra đâu!” Lâm Tái mở miệng, hiện tại hắn cũng đang nắm giữ một cái bí mật siêu lớn của Hughes! Nếu hắn đem chuyện Hughes chính là Lục Vũ nói ra, có lẽ Bizani cùng Rammus sẽ không bỏ qua cho đối phương đi? Bất quá, cho dù không có chuyện này... Lâm Tái cảm thấy, hắn cũng nguyện ý để cho Hughes biết bí mật này cùng với hắn.

Lâm Tái tin nhiệm, làm cho Lục Vũ kinh ngạc một chút, cũng làm cho nữ nhân đối diện vô cùng khiếp sợ, liền cao thấp đánh giá Lục Vũ, sau khi đánh giá trong chớp lát, mới vừa lòng mà gật gật đầu, lại nhìn về phía Lâm Tái: “Ta là Đại tể ti của Thú nhân đế quốc.”

Đại tể ti của Thú nhân đế quốc? Thân là con trai của thành chủ thành Kerr, Lâm Tái theo bản năng mà bắt đầu đề phòng, nhưng lúc này, câu nói thứ hai của đối phương cũng nói ra: “Ta chính là mẹ của ngươi.”

Lâm Tái cả kinh tròn mắt há hốc mồm, dựa vào dung mạo của hắn, hắn tuyệt đối là con trai của Kha Đức Nhạc, mà nữ nhân đối diện dĩ nhiên là mẹ hắn... Hắn biết người mẹ đã đánh cha mình bầm dập một trận rồi chạy trốn kia rất buồn hắn, nhưng chưa từng nghĩ đối phương sẽ buồn hắn như này — cha của hắn, rốt cuộc tại sao cưới được Đại tể ti của Thú nhân đế quốc vậy?

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 42: Trứng Phượng Hoàng

Khiếp sợ lúc đầu qua đi, phản ứng đầu tiên của Lâm Tái chính là đối phương gạt người.

Hắn lớn như vậy, trên người cũng không có chỗ nào đặc thù, đặc biệt cũng chính là không thể tu tập võ kỹ và ma pháp mà thôi, dưới tình huống như thế, thì Đại tể ti Thú nhân tộc trước mắt này, làm sao có thể là mẹ của hắn?

“Ngươi không tin ta?” Caroline mở miệng hỏi.

“Ngài nói ngài là mẹ của ta, vậy có bằng chứng gì không?” Lâm Tái mở miệng, hắn thật sự rất muốn có một người mẹ buồn hắn như vậy, nhưng tại sao cha hắn lại có lá gan tái giá còn sinh ra một cặp song sinh nữa? Eno lớn lên rất giống Kha Đức Nhạc, điểm này dù sao cũng không thể phủ nhận.

“Xử tiêu tử!” Caroline trừng mắt nhìn Lâm Tái một cái: “Lúc trước, khi ta rời đi, đem người phong ấn lại, cho nên ngươi mới không thể bày ra lực lượng của Nagas bộ tộc... Ta nhớ rõ bên trong đuôi ngươi có hai nốt ruồi son một lớn một nhỏ, ngươi nói có phải hay không? Còn có...”

Lâm Tái nhìn Caroline đột nhiên không nói nữa, vừa nhấc đầu lên liền nhìn thấy sắc mặt Caroline thoáng thay đổi, mang theo một chút ửng hồng: “Chỗ đó của cha ngươi, cũng có hai nốt ruồi son giống vậy.”

Được rồi, Lâm Tái cảm thấy, mình cần phải tin tưởng đối phương, khi còn bé hắn bị Kha Đức Nhạc bắt đi tắm rửa, mình cũng có năng lực xem qua là nhớ, nên vẫn nhớ đến điểm này, đối phương không có nói sai... Hơn nữa, đối phương tạo cho hắn một cảm giác phi thường thân thiết.

“Ngươi thật sự là mẹ của ta... Mấy năm nay, tại sao ta chưa từng gặp qua ngươi?” Đối với mọi sinh vật mà nói, mẫu thân trời sinh chính là như vậy, bởi vì khi bọn họ còn chưa có mặt trên thế giới này, thì đã quen thuộc giọng nói cùng tim đập của mẹ... Không phải Lâm Tái chưa từng tưởng niệm mẹ của mình, nhưng hắn không ngờ mình gặp lại mẹ trong tình huống như thế này...

“Mấy năm nay, ta luôn ở chỗ này canh giữ cho phượng hoàng sinh sản, lúc trước ông nội của ngươi còn nói ta là gian tế của Thú nhân... Mấy năm nay ta cũng có đi tìm ngươi, nhưng không có xuất hiện trước mặt ngươi.” Caroline đối với chuyện này, cũng có chút áy náy.

Canh giữ phượng hoàng sinh sản? “Ngươi... Phượng hoàng có liên quan với ngươi sao?” Ánh mắt Lâm Tái sáng lên, đối với một được sư mà nói, lông phượng hoàng, tuyệt đối là đồ vật tha thiết ước mơ.

“Con phượng hoàng ka, là khế ước ma thú của ta, đúng rồi, ta còn muốn cho ngươi một quả trứng phượng hoàng.” Caroline mở miệng, lập tức lấy ra một quả trứng đưa cho Lâm Tái.

Này, thật sự là trứng phượng hoàng sao? Ngay cả trứng phượng hoàng cũng cho mình, tuyệt đối chính là mẹ ruột của mình! (←.←) Trong lúc nhất thời, Lâm Tái nói không ra lời.

“Ngài Tì, cũng chính là phượng hoàng của ta, lần này nó dựng dục tổng cộng hai quả trứng, bởi vậy trong lúc mang thai phi thường nguy hiểm, mẹ thậm chí không thể đến tìm con... Lâm Tái, thực xin lỗi.” Caroline chân thành nhận lỗi.

“Không sao.” Lâm Tái mở miệng, đột nhiên hỏi: “Mẹ... Mẹ nguyện ý theo ta trở về thành Kerr không?”

“Đương nhiên! Trong khoảng thời gian tiếp theo, mẹ sẽ ở cạnh con.” Caroline lập tức mở miệng, nàng muốn dùng một năm này để ở bên cạnh con trai, hơn nữa, có nàng ở bên cạnh, con trai cũng có thể áp chế trứng phượng hoàng, sau đó cởi bỏ phong ấn trên người nó, phát huy tất cả lực lượng của Nagas bộ tộc.

“Vậy còn cha...” Lâm Tái đột nhiên nhớ tới Kha Đức Nhạc, nói thật ra, mẹ giống như một chiến thần, cha hẳn thoát nhìn thật sự là... Được rồi, làm con trai, vẫn không nên nghị luận về cha mẹ.

“Cha người? Ta tự có cách giải quyết, người đừng nói cho hần biết, hừ!” Caroline nghiêng răng nghiêng lợi mà mở miệng, chắc chắn lúc trước nàng bị bùa mê thuốc lú rồi, bởi vì luôn ở trong Thần Thú điện, thú nhân luôn quý báu nàng, cho nên mới coi trọng tên Kha Đức Nhạc bao dung nàng, nhưng nếu Kha Đức Nhạc cưới người khác, vậy hần sẽ không còn quan hệ gì nữa!

Cha của mình, đắc tội gì với mẹ vậy? Chẳng lẽ là vì mẹ kể sao? Lâm Tái rất hiểu cho mẹ: “Mẹ, ta khẳng định không nói cho hần biết!” Nhưng có thể viết cho hần đọc... Ít nhất cũng phải nói rõ mọi chuyện nhỉ?

Caroline cũng rất vui khi con trai bị Kha Đức Nhạc nuôi hơn hai mươi năm còn có thể hướng về mình: “Lại đây, Lâm Tái, mẹ giúp người ký kết khế ước cùng phượng hoàng... Các người, liền ký kết cộng sinh khế ước đi, bộ tộc Nagas chúng ta, đều là ký kết cộng sinh khế ước cùng phượng hoàng.” Phượng hoàng rất kiêu ngạo, đương nhiên sẽ không nguyện ý trở thành sủng vật của người khác, cho dù là cộng sinh khế ước, vẫn có phượng hoàng không nguyện ý đó!

“Được!” Chuyện tốt như vậy, nếu cự tuyệt thì quá ngu ngốc! Lâm Tái lập tức gật đầu đồng ý.

“Như vậy thì tốt rồi, người vẽ trận pháp này lên trứng phượng hoàng, sau đó nhỏ máu của người xuống, khế ước liền thành lập.” Caroline mở miệng, bắt đầu chỉ đạo cho Lâm Tái.

Lâm Tái ký kết khế ước ở bên kia, Lục Vũ cũng chạy lại bên cạnh, lén lút hấp thu linh khí trong không khí.

Sau khi Caroline không để ý tới hần nữa, hần vừa chú ý mọi chuyện phát triển, vừa nghiên cứu hoàn cảnh xung quanh, sau đó hần liền phát hiện, hiện tại bản thân hần giống như bị nhốt trong kết giới vậy.

Bị nhốt trong kết giới, nhưng linh khí trong kết giới này phi thường nồng đậm, còn dị thường tinh thuần, đáng tiếc chính là, hoàn toàn tương phản với lực lượng của hần. Chính vì vậy, hần không thể lợi dụng linh lực này đó, nhưng Thôn Phệ thú trong lòng ngực của hần thì khác, đối với Thôn Phệ thú mà nói, chỉ cần là năng lượng đều không – cự tuyệt!

Vì thế, Lục Vũ bắt đầu trộm năng lượng nơi này, vận chuyển cho Thôn Phệ thú.

Một trận kim hồng quang mang sáng lên, rốt cục Caroline cũng thở phào một hơi: “Đã thành công! Lâm Tái, sau này người nhất định phải đối xử tốt với phượng hoàng, nó sẽ gắn liền với người cho đến khi sinh mệnh chấm dứt.”

“Nhất định!” Thời gian Phượng hoàng dự định hậu đại rất dài, trong lúc mang thai cùng sinh sản cũng cần rất nhiều năng lượng, lúc này phượng hoàng con trong trứng đã có ý thức nhất định, cho nên khế ước vừa ký kết, Lâm Tái liền có một loại cảm giác kỳ diệu, giống như có một đứa nhỏ, lúc này đang cọ xát hần.

“Về phần người, tiểu tử kia, có vẻ người rất thích năng lượng của ta nhỉ?” Caroline lúc này mới nhìn về phía Lục Vũ: “Ma thú của người rất kỳ quái... Rõ ràng khí tức còn rất yếu nhược, sau khi hấp thu một ít năng lượng của ta, liền mạnh hơn một ít, đây là cái gì?” Caroline nhẹ nhàng cử động, bộ áo choàng của Lục Vũ liền bị phá, quả trứng trong tay của hần cũng lộ ra, lại giống nhau như đúc với quả trứng phượng hoàng trong tay Lâm Tái, chẳng qua trứng phượng hoàng màu thiên hồng, còn quả trứng này màu xanh mà thôi.

“Xin chào đi, quả trứng này là trong lúc vô tình ta có được, ta cũng không biết nó là cái gì.” Lục Vũ mở miệng, trong lòng cũng có một phần đắc ý, đây chính là Thôn Phệ thú! Hần là, so với phượng hoàng còn mạnh hơn đi?

“Thứ này rất kì lạ... Người lại chưa ký kết khế ước với nó sao?” Caroline kinh ngạc mà mở miệng: “Không đúng, tại sao ta lại cảm thấy khí tức của quả trứng này rất giống khí tức của người? Người xác định đây không phải là người sinh?”

“Ta là nhân loại, không thể sinh ra một quả trứng.” Lục Vũ mở miệng, người mới sinh trứng! Lâm Tái vốn dĩ là một quả trứng đi? Lại nói tiếp, nếu Lâm Tái thật sự đã từng là một quả trứng, vậy có thể ký kết khế ước với người khác hay không?

“Đúng vậy... Nhưng khí tức của quả trứng này nhất trí với người, giống như đã nhận người làm chủ sẽ không thương tổn người...” Caroline chắc chắn lấy làm kỳ lạ, lại nói: “Đây là lần đầu tiên đi gặp người, đương nhiên sẽ cho người một chút quà gặp mặt, cho người hai cộng lông phượng hoàng này, sau này người có thể đưa cho trứng của người ăn.” Lông Phượng hoàng đối với người khác là vô cùng trân quý, nhưng đối với nàng mà nói lại không tính là gì.

“Cám ơn.” Hai cộng lông phượng hoàng tản ra năng lượng nhu hòa, Lục Vũ biết giá trị của nó không thấp, lập tức mở miệng.

“Không cần cảm ơn.” Caroline lập tức mở miệng, lại quay đầu nhìn Lâm Tái, “Con trai, mẹ cũng có chuẩn bị quà cho người, hóa linh thạch, lông phượng hoàng, nước mắt phượng hoàng, còn có một ít hoa hoa thảo thảo ở phụ cận ta tùy tiện thu thập.” Lần này nàng lấy ra một cái túi to.

Lâm Tái tiếp nhận cái túi, lập tức hứng thú hần lên, nhưng lập tức, hần nghĩ đến một chuyện: “Mấy thứ này lấy từ đâu ra, ta phải giải thích với mọi người như thế nào đây?”

Caroline ngược lại hoàn toàn không nghĩ tới điểm này: “Người chỉ cần nói là người nhất được.” Dù sao trứng phượng hoàng đã ký kết cộng sinh khế ước với Lâm Tái, hần là không ai dám động đến — Lâm Tái chết, con phượng hoàng kia cũng sẽ chết!

Nhất được? Vận khí này, cũng quá tốt rồi đi? Chuyện trứng Phượng hoàng nhất định sẽ bị người khác biết, những hoa hoa thảo thảo này hẳn cũng rất cần... “Hughes, cứ nói là sư phụ của người cho chúng ta nha.”

Lục Vũ sững sốt: “Sư phụ của ta?” Tại sao Lâm Tái lại đột nhiên nói như vậy?

“Đúng vậy, sư phụ của người và phượng hoàng đại chiến ba trăm hiệp, đoạt được một quả trứng phượng hoàng...” Lâm Tái chớp chớp mắt với Lục Vũ: “Có một sư phụ cường đại, đối với người cũng có chỗ tốt không phải sao?”

“Người... Đã biết?” Lục Vũ nhìn biểu tình của Lâm Tái, chỉ biết Lâm Tái nhất định là đoán được thân phận thật sự của “Lục Vũ các hạ”.

“Ài, người anh em, người cũng biết mẹ ta là ai, thì tại sao ta lại không được biết sư phụ người là ai chứ?” Trao đổi bí mật cho nhau cũng không phải rất tốt hay sao?

“Sư phụ của hắn là ai? Là cao thủ nào?” Caroline tò mò hỏi han, chiến ý dạt dào.

Lục Vũ trừng mắt nhìn Lâm Tái một cái: “Như vậy đi, đồ vật trong túi, hai ta chia đều!”

“Không thành vấn đề!” Lâm Tái lập tức đáp ứng, trong đó có rất nhiều, chia một ít cho Lục Vũ cũng không sao, mặt khác: “Như vậy đi, có một vài thảo dược đối với người cũng vô dụng, đến lúc đó ta lại dùng tinh thạch mua về, được không?”

“Thành giao!” Lục Vũ biết bây giờ mình yếu thế, một khi đã như vậy, chuyện tốt như vậy không đáp ứng mới là lạ!

Hai người thương lượng xong rồi, bắt đầu chia của, đồng thời nhìn về phía Caroline, không cần phải nói, bộ dáng của Caroline hiện tại quá kiêu ngạo!

“Mẹ, người có muốn... Đổi bộ dáng khác không?” Lâm Tái mở miệng hỏi.

“Đúng vậy!” Caroline cũng muốn giải quyết chuyện này, vung đuôi một cái, quanh thân liền xuất hiện một cái kén kim sắc, một lát sau, cái kén nứt ra, một nữ tử thanh tú tóc vàng mắt đen liền xuất hiện trước mặt hai người.

Trước đó thân hình Caroline cao lớn, bây giờ nàng so với Lục Vũ còn muốn nhỏ nhắn hơn...

Lâm Tái cảm thấy, cha mẹ của mình thực xứng đôi, nếu mẹ hắn không có cái đuôi. Bất quá, thì ra mẫu người yêu thích của Kha Đức Nhạc chính là loại này sao? Bộ dạng này của mẹ hắn, thật sự đoán không ra nàng sẽ đánh người a...

Nhưng mọi chuyện đã muốn chấm dứt, thì bọn họ cũng nên ra khỏi kết giới này...

Caroline nhẹ nhàng vung tay lên, kết giới liền tiêu tán, Lục Vũ cùng Lâm Tái lúc này mới phát hiện, hiện giờ bọn họ đứng trong một cái hồ nhỏ đang phun trào dung nham, nhiệt độ ở đây, còn rất cao, thậm chí sau khi kết giới biến mất, bọn họ cảm thấy lòng bàn chân nóng cháy, hận không thể xoay người bỏ chạy.

Caroline khẽ cười cười, vừa muốn nói gì đó, đột nhiên lại biến sắc: “Bên ngoài có một cao thủ, hiện tại ta tiêu hao không ít năng lượng, không nên giáp mặt với bọn họ, các người đi ra ngoài trước, mấy ngày nữa ta sẽ đi tìm các người.” Vừa nói xong, nàng liền nhảy xuống một cái hố bên cạnh, có lẽ chạy xuống nham thạch nóng chảy ở dưới lòng đất đi.

Lục Vũ cùng Lâm Tái cũng biết nàng khẳng định sẽ không sao, lập tức không để ý đến đối phương nữa, bò về phía cửa động, son động quanh co khúc khuỷu cũng không dễ đi, mà khi bọn hắn vừa đi đến động khẩu, liền bị một cô uy áp cường đại bao phủ, đồng thời, một giọng nói uy nghiêm vang lên: “Các người là ai?”

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Vận May Của Lâm Tái

Sau khi Lục Vũ cùng Lâm Tái bò lên trên mặt đất, liền nhìn thấy một nam ma pháp sư mặc bộ ma pháp bào hồng sắc (màu đỏ nha, chứ ko phải màu hường đâu.v), người này thoạt nhìn tuổi không còn nhỏ, lúc này đang bay lơ lửng giữa không trung, trên cao nhìn xuống Lục Vũ cùng Lâm Tái.

Chỉ có ma pháp sư thánh cấp trở lên, mới có thể bay lơ lửng giữa không trung, người trước mắt này, ít nhất là thánh cấp! Lâm Tái cùng Lục Vũ lập tức trở nên cung kính, nhưng không đợi bọn họ nói chuyện, Rammus lại đột nhiên mang theo Bizani xuất hiện ở trước mặt bọn họ, sau khi nhìn thấy ma pháp sư bay lơ lửng giữa không trung kia, bọn họ lập tức bái một cái thật sâu: “Pháp thần đại nhân!”

Pháp thần? Lục Vũ cùng Lâm Tái cũng bị kinh ngạc — đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy pháp thần! Hai người cũng lập tức đi lên vái chào: “Pháp thần đại nhân!”

Bizani cùng Rammus lại đây, nên hai pháp thánh của ma pháp nghiệp đoàn đương nhiên cũng lại đây, bọn họ vừa đứng lại, trên mặt liền lộ ra biểu tình vừa kinh hi vừa thất vọng: “Khải Tắt đại nhân, ngài đã tới! Đáng tiếc chính là, con phượng hoàng kia đã bay đi rồi! Chúng ta dạo qua một vòng, cũng chỉ tìm được một ít vật nhỏ.”

“Pượng hoàng chạy, thì vẫn còn trứng pượng hoàng này? Tại sao các người lại không tranh thủ?” Tên pháp thần Khải Tắt kia bắt mẫn mà mở miệng, sau đó lại trừng về phía Lâm Tái.

Quả trứng trong tay Lâm Tái truyền đến năng lượng hỏa hệ cường đại, hẳn là một ma pháp sư hỏa hệ nên cảm thụ rất rõ ràng!

“Trứng Pượng hoàng?” Mấy người kinh ngạc mà mở miệng, sau đó đồng loạt theo tầm mắt đối phương mà nhìn về phía Lâm Tái, ánh mắt đầu tiên, liền thấy được quả trứng phát ra khí tức cường đại kia trong tay Lâm Tái.

Trứng Pượng hoàng! Thật sự là trứng pượng hoàng! Nhưng không phải con pượng hoàng kia đã bay đi rồi sao? Tại sao trứng Pượng hoàng lại ở trong tay Lâm Tái?

Bị một đám cao thủ nhìn chăm chăm, Lâm Tái cũng có chút không được tự nhiên, bất quá nghĩ đến vừa mới ký kết khế ước, hắn lập tức bình thường trở lại: “Ta đã ký kết cộng sinh khế ước với trứng pượng hoàng rồi.”

“Tên phế vật này, người lại ký kết cộng sinh khế ước với trứng pượng hoàng!” Pháp thần bay lơ lửng giữa không trung phẫn nộ mà mở miệng, hắn đã cảm giác được trên người Lâm Tái một tia năng lượng cũng không có, mà một người như vậy, dựa vào cái gì mà có được trứng pượng hoàng? Lại dựa vào cái gì mà dám ký kết cộng sinh khế ước với trứng pượng hoàng?

Người thường cho dù sống lâu một chút, cũng chỉ có trăm năm mà thôi, đến lúc đó, sợ là pượng hoàng vẫn không thể thành niên đi?

“Ta đã ký rồi, người có thể làm gì nữa?” Vì sinh tồn, nên Lâm Tái vẫn luôn nhẫn nhục, nhưng hắn biết rõ, hiện tại mình đã chiếm được trứng pượng hoàng, nếu không cường ngạnh một chút... Có lẽ cả đời này mình cũng đừng nghĩ đến chuyện cường ngạnh!

Hơn nữa, lúc này Hughes đang bên cạnh hắn mà Hughes còn dám giả trang pháp thần, mẹ hắn có lẽ cũng đang núp trong bóng tối, làm sao hắn có thể khiến cho hai người này xem thường mình chứ?

“Người cho rằng người khế ước cùng pượng hoàng liền trở nên lợi hại? Pượng hoàng nếu không thành niên, cũng chỉ là thánh cấp mà thôi, hơn nữa người là một cái trời buộc...” Khẩu khí của người nọ vô cùng không tốt, đột nhiên ném một hỏa cầu về phía Lâm Tái, may mắn, trước khi hỏa cầu đánh trúng Lâm Tái, đã bị bốn pháp thánh liên hợp cùng nhau ngăn chặn.

“Khải Tắt đại nhân, xin bớt giận! Pượng hoàng tồn tại, đối với nhân loại chúng ta mà nói là vô cùng quan trọng.” Nữ pháp thánh của Ma pháp nghiệp đoàn kia vội vàng mở miệng, lúc mới bắt, nàng cũng rất xem trọng Elina, sau khi pượng hoàng bay đi, lại cho rằng tất cả mọi người công cốc, nhưng nàng không ngờ, Lâm Tái không có chút thu hút nào lại có được một quả trứng pượng hoàng còn thuận lợi ký kết cộng sinh khế ước!

Tình tình của Khải Tắt rất tệ, nhưng hắn có thể tu luyện tới pháp thần, liền đủ để chứng minh hắn cũng không ngốc, lần này nhân loại nếu có thể bắt được trứng pượng hoàng, như vậy ma pháp nghiệp đoàn sẽ rất có lợi, dưới tình huống như thế, cho dù không phải người của ma pháp nghiệp đoàn chiếm được trứng pượng hoàng, thì cũng biến người nọ thành nhân tài của bọn họ đi!

Lâm Tái cho dù là phế vật, nhưng hiện tại đã trở thành người ký khế ước với pượng hoàng, cho dù hắn khinh thường đối phương, cũng không thể ra tay với đối phương, dù sao nếu Lâm Tái chết, pượng hoàng cũng sẽ không còn! Hơn nữa, Tiểu Pượng hoàng không còn, nói không chừng con pượng hoàng thành niên kia sẽ đến trả thù!

“Hừ!” Khải Tắt hừ lạnh một tiếng, không hề để ý tới Lâm Tái, mà xoay người bay về phía sào huyệt của pượng hoàng — hẳn là hỏa hệ pháp thần, ở nơi đó, có lẽ có thể tìm thấy vật gì đó có lợi cho hắn!

Khải Tắt rời đi, Lâm Tái cũng bị mọi người vây quanh, bốn pháp thánh kia, tất cả đều dùng ánh mắt bất khả tư nghị nhìn hắn, một lát sau, Bizani mới mở miệng hỏi: “Lâm Tái... Người lấy được trứng pượng hoàng bằng cách nào?”

“Các người nói cái trứng này hả, đây là sư phụ Hughes tặng cho ta.” Lâm Tái nở nụ cười, lộ ra hàng răng trắng, lại làm cho ánh mắt của bốn người kia, tất cả đều dừng ở trên người Lục Vũ.

Trường bào của Lục Vũ đã bị phá hỏng, thoạt nhìn có chút chật vật, mà thấy được chính là, trong tay của hắn cũng đang cầm một quả trứng...

Bốn pháp thánh vội vàng cảm ứng, lại bất đắc dĩ phát hiện, quả trứng trong tay Lục Vũ, có lẽ là con của trung cấp ma thú, tại sao sư phụ của hắn cho hắn trứng trung cấp ma thú mà lại cho Lâm Tái trứng pượng hoàng?

Bizani tự nhận là có chút quen thuộc với vị “Lục Vũ các hạ” kia, lập tức hỏi: “Lục Vũ các hạ đâu rồi? Tại sao hắn lại có được trứng pượng hoàng, tại sao cho Lâm Tái trứng pượng hoàng?”

“Sư phụ của ta đến đây rất sớm, đợi khi pượng hoàng sinh sản xong, hắn liền cướp đoạt trứng pượng hoàng, bất quá tình huống cụ thể ta cũng không rõ.” Lục Vũ mở miệng, “Về phần tại sao cho Lâm Tái trứng pượng hoàng, đó là vì ta quá mức phù hợp với quả trứng này.” Lục Vũ chỉ có thể mở mắt nói dối.

Ngay từ đầu khi hắn có được trứng Thôn Phệ thú, thì một tia khí tức cũng không có, sau đó hắn truyền linh lực vào mới bắt đầu sinh động hơn, khí tức bản thân, dĩ nhiên là giống với hắn như đúc.

Lục Vũ cảm thấy lời này không đủ sức thuyết phục, nhưng mấy vị pháp thánh đã tán thành. Mặc dù phượng hoàng rất tốt, nhưng ma thú hoàn toàn phù hợp với chủ nhân cũng rất hiếm, quả trứng ma thú trong tay Lục Vũ cũng không có ký kết khế ước cùng hắn nhưng đã nhất trí khí tức với hắn, sau này, có thể đây là con ma thú hợp tác với Lục Vũ tốt nhất! Hơn nữa, quả trứng này tuy rằng thoát nhìn chỉ là trung cấp, nhưng có thể là thuộc loại cao cấp ma thú, nếu có thể lấy được một cộng lông phượng hoàng mà nói... “Sự phụ của ngươi, thu hoạch không chỉ là một quả trứng phượng hoàng này đi?”

“Hắn có cho ta một cộng lông phượng hoàng, là chuẩn bị cho ma thú của ta.” Lục Vũ trả lời, hiện tại trong tay hắn còn có không ít lông phượng hoàng!

“Trách không được... Phượng hoàng mặc dù sau khi trưởng thành có thể đạt tới thánh cấp, nhưng dù sao thời kì sinh trưởng quá dài, đối với nhân loại mà nói cũng không có lợi, mà trong ma thú tay ngươi, lại có thể cùng người lớn dần.” Nhân loại cho dù đạt tới thần cấp, thì tuổi thọ vẫn kém hơn phượng hoàng, hơn nữa phượng hoàng rất cao ngạo, chưa chắc chịu nghe nhân loại chỉ đạo, so sánh ra, một con ma thú vô cùng phù hợp với bản thân, lại có thể thăng cấp đến thánh cấp, thì cũng không kém hơn phượng hoàng! Nữ pháp thánh của ma pháp nghiệp đoàn gật gật đầu mở miệng, sau đó hăm mộ mà nhìn Lâm Tái cùng Lục Vũ, hai người kia, ma thú trong tay đều khiến cho người khác ghen không được mà hăm mộ: “Bất quá, không biết ta có vinh hạnh biết được tên sự phụ của ngươi không?”

“Hắn gọi là Lục Vũ.” Lục Vũ trả lời, “Chuyện của sự phụ, ta cũng không biết gì nhiều.”

Không hiểu biết sự phụ của mình, kết quả được sự phụ tặng một món quà giá trị... Đương nhiên, người may mắn nhất, tuyệt đối vẫn là Lâm Tái!

“Hughes, thay ta cảm ơn sự phụ của ngươi.” Bizani hiền lành mà nhìn thoáng qua Lâm Tái, mở miệng. Hắn căn bản không biết Lâm Tái có được trứng phượng hoàng, nhưng hiện tại, cổ tình trứng phượng hoàng lại bị Lâm Tái chiếm được!

“Bizani đại nhân, tại sao các ngươi lại xuống đây vậy?” Lúc này Eno mới chịu đi theo vài pháp thánh xuống dưới, nhìn thấy một đám người vây quanh Lục Vũ cùng Lâm Tái, tò mò hỏi han.

“Là chuyện vui! Eno, Lâm Tái lấy được trứng phượng hoàng!” Bizani mở miệng, tuy hắn không thích Eno như Lâm Tái, nhưng dù sao cũng là con cháu của Cách Lâm, cho nên hắn cũng kỳ vọng rất cao đối với Eno.

“Lâm Tái, lấy được trứng phượng hoàng? Làm sao có thể?” Sắc mặt Eno vô cùng khó coi, trước đó hắn tiến nhập vào sào huyết phượng hoàng, còn vô cùng may mắn mà nhặt được NỮ cộng lông phượng hoàng, cảm thấy thu hoạch lần này của mình không tệ, nhưng hắn không bao giờ ngờ được, Lâm Tái có thể lấy được trứng phượng hoàng!

Lâm Tái, tại sao chuyện gì cũng may mắn hơn hắn? (DO-ĂN-Ồ nhé~~)

“Là sự phụ của Hughes cho... Lục Vũ các hạ nhất định là một vị pháp thần lãnh đời thực lực cường đại, nếu có cơ hội, ta nhất định phải giáp mặt cảm ơn hắn mới được.” Bizani lại nói, Rammus quan sát hắn, trong mắt tràn đầy không vui — hảo cảm dành cho vị Lục Vũ các hạ kia lập tức biến mất không còn một mảnh. =))

Eno đã nghe nói về sự phụ Hughes, chủ nhân của Quán Ăn Ngon kia không đơn giản, nhưng bởi vì đối phương đối tốt với Lâm Tái, nên hắn không có ý nịnh bợ, hiện tại ngẫm lại, liền hối hận không kịp, nếu hắn có thể làm quen với đối phương, thì hiện giờ người có được trứng phượng hoàng, có phải biến thành hắn hay không? (không~~)

Trứng Phượng hoàng đã chiếm được, tuy tất cả mọi người không biết rốt cuộc là tại sao mà có được, nhưng mọi người cũng thu hoạch được không ít thứ tốt, cho nên, đến tối mọi người cùng nhau trở về thành Kerr.

Khi trở về, tốc độ rất nhanh, thần kinh buộc chặt một ngày, nên cũng có chút mệt mỏi.

Khải Tát là pháp thần, dĩ nhiên trở thành đầu lĩnh của ma pháp nghiệp đoàn, nhưng do hắn đến chậm nên không chiếm được gì cả, tính tình cũng không tốt, sau khi trở về thành Kerr, liền căn dặn Kha Đức Nhạc an bài phòng ngủ cho hắn, những người khác thấy thế, cũng không dám nói gì.

Người của ma pháp nghiệp đoàn đều nghỉ ngơi, nhưng Bizani Rammus bọn họ cũng không có nghỉ ngơi, mọi người cùng nhau tụ tập trong thư phòng của Kha Đức Nhạc, về mặt kích động mà nhìn quả trứng phượng hoàng kia.

“Lâm Tái, ta chỉ biết, ngươi nhất định có thể làm được!” Kha Đức Nhạc cao hứng mà nhìn thoáng qua đứa con lớn nhất của mình, tuy Lâm Tái may mắn có được quả trứng này, nhưng vận khí tốt cũng là chuyện đáng ăn mừng mà phải không?

“Cha, tuy anh cả chiếm được trứng phượng hoàng, nhưng thời gian phượng hoàng trưởng thành quá dài...” Lina mở miệng, nàng quan sát sắc mặt của mọi người xong, liền thấy anh Eno rất tức giận, mà những cao cấp ma pháp sư đứng về phía bọn họ, hiện tại cũng có chút hối hận.

Kha Đức Nhạc đương nhiên cũng biết điểm ấy: “Không sao, cho dù phượng hoàng không thể thành niên, nhưng cũng có thực lực thánh cấp.” Ít nhất cũng có thể bảo đảm con trai của mình bình an, không phải sao? Toàn thân phượng hoàng đều là bảo bối, nhưng phượng hoàng chết... Khi Phượng hoàng từ vong sẽ lập tức nát bần!

“Cha, ý của ta là, chẳng lẽ không có cách giải trừ cộng sinh khế ước sao? Anh Eno đã là trung cấp ma pháp sư...” Lina mở miệng lần nữa.

Kha Đức Nhạc biến sắc: “Hắn đã là trung cấp ma pháp sư, về sau tất nhiên có thể dựa vào năng lượng của mình để trở thành một cường giả, dưới tình

huống như thế, liên quan gì đến chuyện có trứng phượng hoàng hay không? Huống chi, cộng sinh khế ước vốn dĩ không có biện pháp giải trừ!”

“Cha, ta cáo lui trước.” Eno mở miệng, lập tức đứng dậy bỏ đi.

Sắc mặt Kha Đức Nhạc càng thêm khó coi, may mắn Lina xin lỗi rất nhanh, mới không khiến cho hắn càng thêm tức giận.

Thấy thế, Bizani cùng Rammus đều cáo từ, Kha Đức Nhạc cũng phát phát tay, cho phép Lina đi về, lúc Lina đi ra ngoài, Lâm Tái thấy rõ ràng đôi phượng vút tới ánh mắt oán hận.

Lâm Tái làm mặt quỷ với Lục Vũ, biết rõ cha mình muốn hỏi hắn chuyện trứng phượng hoàng, chuyện này không dễ nói, nên hắn lách qua chuyện khác: “Cha, hôm nay ta gặp được một nữ nhân tóc vàng, nàng nói nàng là mẹ của ta, còn biết hai nốt ruồi son...” Về phần hắn cam đoan với mẹ... Được rồi, Kha Đức Nhạc đã nuôi hắn nhiều năm như vậy, không phải sao?

Kha Đức Nhạc lập tức ngây ngẩn cả người, ngờ ngác mà nhìn về phía Lâm Tái: “Ngươi nói cái gì?”

“Ta nói...”

“Ngươi thật sự nhìn thấy mẹ của ngươi? Nàng ở nơi nào?”

“Nàng nói nàng không muốn gặp ngươi...”

“Lâm Tái, Lâm Tái...” Kha Đức Nhạc đi vài vòng trong phòng, nhìn Lục Vũ vài lần, nghĩ đến nhờ Lục Vũ mà Lâm Tái có được trứng phượng hoàng, cũng không tiện đuổi đối phương đi, hắn do dự một lúc lâu mới nói với Lâm Tái: “Ngươi thật sự không biết nàng ở đâu sao? Vậy lần sau ngươi nhìn thấy nàng, liền nói cho nàng biết, ta đang chờ nàng.” Hắn cũng không tin nữ nhân kia có thể mất mở trứng trứng mà nhìn hắn cười nữ nhân khác! Dựa theo tính cách của đối phương, nhất định sẽ đánh mình te tua một trận đi?

Năm đó, hắn vốn là bắt đắc dĩ tiếp nhận ngôi vị thành chủ sau khi anh trai qua đời, Bách Lệ là người yêu của anh trai hắn, hiện tại Eno đã trưởng thành, cũng đã đến lúc hắn giao lại chủ vị cho Eno rồi rời khỏi nhỉ?

Không, tạm thời không được, tâm tính Eno vẫn còn quá trẻ con... Nghĩ đến Eno vừa mới chạy ra đi, Kha Đức Nhạc lúc này liền nhíu mày.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Giải Thích

Lần này ngoài thành Kerr phát sinh dị biến, đối với những người không biết tin tức về phượng hoàng mà nói, phượng hoàng tới cũng nhanh mà đi cũng nhanh, đợi đến khi bọn họ nhận được tin tức, phượng hoàng cũng đã không còn. Tuy phượng hoàng không còn, nhưng vẫn có một tin tức khiến người khác cảm thấy phi thường kinh hi — có người chiếm được trứng phượng hoàng!

Phượng hoàng là thánh thú của Thú nhân tộc, nhân loại cũng chỉ có thể ngưỡng mộ mà thôi, nhưng hiện tại thì khác... Nhưng có một chuyện khiến cho người khác cảm thấy thực đáng tiếc — người chiếm được trứng phượng hoàng có thực lực quá kém, cho nên ước vọng nuôi dưỡng phượng hoàng thành niên rồi dẫn nó đi đến Thú nhân đế quốc tìm bạn lữ sinh ra một đồng Tiểu Phượng hoàng, cũng chỉ còn tồn tại trong tưởng tượng của mọi người mà thôi.

Sau đó, khi mọi người tưởng tượng qua đi, lại trở về đến hiện thực — cố gắng ning bọ người có được trứng phượng hoàng, mới là việc quan trọng nhất của mọi người, không phải sao?

Mà đối với Kha Đức Nhạc mà nói, con trai của mình làm náo động, cũng là một chuyện tốt, huống chi trong đó còn có yêu cầu của ma pháp nghiệp đoàn, như vậy cho dù hắn không muốn làm như vậy cũng không được.

Cho nên, ngày hôm sau, một yến hội vô cùng long trọng được tổ chức ngay trong phủ thành chủ.

Sắc mặt Lục Vũ không tốt mà đứng trong phủ thành chủ, lạnh lùng nhìn hai bộ quần áo trước mặt mình.

“Ngươi cảm thấy bộ nào đẹp? Chọn một bộ để mặc đi.” Lâm Tái chỉ vào hai bộ quần áo màu sắc tiền điểm ở bên cạnh.

“Bộ nào ta cũng không thích... Lâm Tái, lần này nhân vật chính trong yến hội là ngươi phải không? Tại sao ta cũng phải tham gia?” Lục Vũ cau mày nhìn về phía Lâm Tái, trước đó cảm ứng được uy áp của phượng hoàng, nên chuyện bây giờ cần làm nhất chính là tìm một chỗ tranh thủ tu luyện đột phá Luyện Khí kỳ đạt tới Trúc Cơ kỳ, về phần yến hội cái gì, thật sự không nằm trong kế hoạch của hắn. Hơn nữa, lễ phục tiền điểm như vậy, hắn cũng không có hứng thú.

“Nhân vật chính trong yến hội lần này cũng không phải là ta, phải nói là trứng phượng hoàng đi? Sau đó, ta là người có được trứng phượng hoàng, su

phụ người là người lấy được trứng phượng hoàng, ở trong mắt những người này, hai người chúng ta đều đáng giá nghìn bạc.” Lâm Tái sờ sờ cái mũi của mình, cười nói. Người của ma pháp nghiệp đoàn cũng đặc biệt đưa tới lễ phục cho Lục Vũ, Lục Vũ thật sự không muốn đi, nhưng như vậy sẽ làm mất mặt của ma pháp nghiệp đoàn!

“Mấy bộ quần áo này người tự mình mặc đi, dù có thể nào ta cũng sẽ không mặc mấy thứ này!” Lục Vũ đối Lâm Tái hận nghiêng răng nghiêng lợi, tuy Lâm Tái có lẽ không có ý gì khác, nhưng hắn cảm thấy trong đó có uy hiếp!

Một người phụ nữ hoàn mỹ như vậy, tại sao lại sinh ra một đứa con âm hiểm giả dối đến như vậy? Lục Vũ thừa nhận, sau khi gặp mặt Caroline, hắn thật sự có rất lớn hảo cảm với đối phương. Dù sao người Trung Quốc cũng tự xưng là truyền nhân của rồng, thì làm sao có thể sẽ không thích rồng chứ?

“Không thành vấn đề, chỉ cần người nguyện ý tham gia yến hội là tốt rồi!” Lâm Tái lập tức mở miệng, Lục Vũ đối rất nhiều chuyện vô cùng bài xích, thậm chí hắn còn mơ hồ cảm thấy đối phương cũng có chút bài xích với thế giới này, dưới tình huống như thế, hắn muốn ở chung với đối phương nhiều một chút, nếu có thể này sinh ràng buộc với đối phương thì càng tốt.

Tối nay phủ thành chủ sẽ tổ chức yến hội, đến lúc đó sẽ có pháp thánh tham gia thậm chí còn có pháp thần, cho nên mới sáng sớm, hạ nhân trong phủ thành chủ bận rộn nhiều việc, cho dù là nhóm phụ tá thường ngày rảnh rỗi, nhưng hôm nay cũng đặc biệt vội vàng.

Ngày hôm qua, sau khi Eno chạy ra khỏi thư phòng của Kha Đức Nhạc, trở về phòng của mình không có một tiếng động, kết quả sáng hôm sau, hắn cuối cùng cũng điều chỉnh tâm tình của mình thật tốt rồi đi ra ngoài, lại không ngờ toàn bộ phủ thành chủ đã có biến hóa thật lớn, mà trong viện của bọn họ, ngay cả một hạ nhân cũng tìm không thấy.

“Hạ nhân đâu hết rồi? Bữa sáng của chúng ta chỉ ăn mấy thứ này sao?” Nhìn thấy trên bàn chính là đồ ăn của Quán Ăn Ngon, tâm tình Eno trở nên kém vô cùng.

“Bọn hạ nhân đều vội vàng chuẩn bị cho yến hội tối nay, về phần người, ngay cả một chút vắng vẻ cũng không chịu đựng được sao?” Bách Lệ nhìn con trai của mình, trong lòng có chút thất vọng.

Người yêu của nàng, là một nam nhân đỉnh thiên lập địa, còn đứa bé này...

“Mẹ!” Eno cảm giận mà ngồi xuống: “Tại sao cha lại thương tên phế vật kia quá vậy? Tại sao từ nhỏ đến lớn, tên phế vật kia lại may mắn đến vậy?” Trước kia Lâm Tái được bọn người Bizani yêu thích thì cũng thôi đi, dù sao chỉ cần hắn lên làm thành chủ, bọn người Bizani sẽ giúp đỡ hắn, nhưng hiện tại... Đây chính là trứng phượng hoàng a!

Cha chỉ yêu thương Lâm Tái, nếu cha giao lại ngôi vị thành chủ cho Lâm Tái... Dù sao bây giờ Kha Đức Nhạc vẫn còn trẻ, Lâm Tái cũng đã trưởng thành, cho dù Lâm Tái là phế vật, nhưng cũng không chứng tỏ con của Lâm Tái cũng là phế vật, không phải sao? Nếu cha thật sự có ý định như vậy, còn hắn thì sao?

“Eno! Không được phép nói anh trai mình như vậy!” Bách Lệ nghiêm túc mà mở miệng, lại nhìn thấy Eno càng thêm không phục, nghĩ nghĩ, nàng rốt cuộc vẫn cảm thấy nên ăn ngay nói thật.

Nghĩ như vậy, nàng liền bày ra một cái kết giới cách âm, những chuyện nàng sắp sửa nói, cũng không thể để cho người khác biết! Sau khi chuẩn bị kỹ càng rồi, nàng mới hít sâu một hơi: “Các người không phải là con của Kha Đức Nhạc, thì làm sao hắn có thể yêu thương các người hơn con ruột của hắn chứ?”

“Mẹ đang đùa cái gì vậy!” Eno cùng Lina đồng thời mở miệng, Eno rất giống Kha Đức Nhạc, hắn đã từng sử dụng một ít đồ vật chỉ có thành viên của gia tộc Peters mới có thể sử dụng, một khi đã như vậy, sao có chuyện Eno · Peters không phải là con của Kha Đức Nhạc · Peters được chứ?

“Ta không nói giỡn, Eno, người không phải là con của Kha Đức Nhạc, cha người là Kena... Kena · Peters.” Bách Lệ mở miệng.

“Bác?” Eno đối với cái tên này cũng không xa lạ, bác hắn đã qua đời vào mười chín năm trước, đó là một kỳ tài, giống như hắn, rất nhiều người đều cảm thấy bác hắn trăm phần trăm có thể trở thành pháp thánh, đáng tiếc chính là, bác chết rất sớm... Mười chín năm trước... Khi đó, hắn và Lina còn ở trong bụng mẹ đi?

“Mẹ, rốt cuộc là chuyện gì vậy? Nếu như vậy, tại sao người lại giả cho... Kha Đức Nhạc?” Eno trực tiếp kêu thẳng tên Kha Đức Nhạc, sau khi hắn biết đối phương không phải là cha của mình, trong lúc nhất thời cũng không biết nên xưng hô với ông ấy như thế nào.

“Đây là quyết định của ông nội các người, bên cạnh đó, vì không để ta mang danh chưa có chồng mà đã có con, cũng làm cho các người có thể danh chính ngôn thuận mà trở thành người của gia tộc Peters, về phương diện khác, lại là vì...” Ánh mắt Bách Lệ lóe lóe, nắm giữ bí mật này, cũng có thể uy hiếp được Kha Đức Nhạc.

Lúc trước, ngay từ đầu giả nàng cho Kha Đức Nhạc, hai người bọn họ đều không đồng ý, nhưng lập tức, Kha Đức Nhạc liền khuất phục dưới sự uy hiếp của bí mật này, mà nàng... Nàng cũng vì đứa con trong bụng mình.

Ngôi vị thành chủ, vốn dĩ thuộc về Kena, nên sau này cũng nên thuộc về con nàng, nàng không dám cam đoan Kha Đức Nhạc có nhường lại ngôi vị thành chủ cho con nàng hay không, đã như vậy thì nàng phải chiếm cứ ngôi vị thành chủ phụ nhân, do đó, Lâm Tái không có khả năng kế thừa ngôi vị thành chủ, thì vị trí này tất nhiên thuộc về con trai của nàng. (có ai thêm đâu mà tính toán ghê vậy cô, ai nghĩ bà này hiền là sai lầm nhé~)

“Tại sao?” Eno hỏi, chuyện năm đó hắn cũng biết một chút, Kha Đức Nhạc nhớ mãi không quên người vợ trước, một khi đã như vậy, tại sao hắn lại

chấp nhận kết hôn với mẹ mình?

“Eno, người biết tại sao Lâm Tái không thể tu luyện ma pháp và đấu khí không? Bởi vì trên người hắn có huyết thống Xà tộc.” Bách Lệ mở miệng, việc này chính là cha Kha Đức Nhạc nói với nàng. (đột, ngta là rồng mà mấy ba mấy má này cứ nói là rắn~~)

“Làm sao có thể?” Eno không thể tin được, thành Kerr tiếp giáp với Thú nhân tộc, nên có không ít người hỗn huyết giữa nhân loại cùng thú nhân, nhưng trên người những người này sẽ có một ít đặc thù của Thú nhân tộc, hơn nữa, bọn họ không có tự do.

Bách Lệ cười cười: “Lúc đầu, ta cũng không tin chuyện này, nhưng ông nội của các người nói rất rõ ràng, mẹ Lâm Tái, chính là gian tế của Xà tộc, sau khi nàng sinh ra Lâm Tái liền bỏ chạy, nhưng trước khi đi, nàng hạ phong ấn lên người Lâm Tái, cũng bởi vì cái phong ấn này, nên Kha Đức Nhạc có thể che giấu được bí mật của đứa bé này.” Thú nhân cùng nhân loại hỗn huyết, tại nhân loại đế quốc tuyệt đối là sự tồn tại bị kỳ thị, như vậy, bán thú nhân cả đời đều là nô lệ.

“Mẹ, một khi đã như vậy, tại sao chúng ta lại không vạch trần sự thật?” Lina mở miệng. Đối với người anh Lâm Tái này, nàng không có chút hảo cảm nào.

“Các người nhớ kỹ, bí mật này, các người có thể biết, nhưng tuyệt đối không thể nói với người khác, dù sao việc này cũng liên quan đến danh dự của gia tộc Peters! Gia tộc Peters là người cầm quyền của thành Kerr, vốn dĩ phải từ chiến với Thú nhân tộc, nếu như người khác biết thành chủ đại nhân lại cưới xà nhân làm vợ, thì hắn có thể làm thành chủ nữa sao? Còn các người thì sao? Phải biết, gia tộc Peters vẫn còn có một vài bằng chứng tồn tại!” Bách Lệ mở miệng, nếu lúc trước cha Kha Đức Nhạc không tin tưởng nàng, thì ông ấy sao có thể nói cho nàng biết chứ? (Thằng cha này ngu vãi, nói ra bí mật của con mình để ngta nắm thóp)

Lúc này Eno cũng tỉnh táo lại, đồng thời cũng biết, bí mật này với hắn mà nói, chỉ có chỗ tốt không có chỗ xấu — nếu Lâm Tái là bán thú nhân, như vậy Kha Đức Nhạc tuyệt đối sẽ không đem ngôi vị thành chủ giao cho đối phương, hơn nữa, bọn họ nắm giữ bí mật này, tương đương với nắm giữ sinh tử của Lâm Tái đi?

Một nhân loại có được trượng phượng hoàng, tất cả mọi người sẽ rất cao hứng, nhưng biết được người có được trượng phượng hoàng, chính là một bán thú nhân thì sao?

“Ta đã nói tất cả sự thật, kế tiếp làm thế nào, thì phải dựa vào các người... Eno, người không nên để tâm đến những chuyện con con, chỉ cần người lên làm thành chủ thành Kerr, không phải sẽ có tất cả sao?” Bách Lệ mở miệng lần nữa.

Lina thu hồi sự không thể tin ở trong mắt: “Xà nhân... Tên kia chính là xà nhân! Ta từng gặp một xà nhân ở thị trường nô lệ, chưa từng có xà nhân nào béo như hắn vậy!”

“Lina... Hiện tại hắn đã gầy lại rồi, hơn nữa, hắn chỉ là bán xà nhân mà thôi.” Trong lòng Eno dễ chịu hơn rất nhiều, biết người mình luôn ghét chính là một bán thú nhân, đây là chuyện khiến người cảm thấy vô cùng khoái trá.

Mọi chuyện đã nói xong, Bách Lệ thu hồi kết giới cách âm: “Những lời này, các người phải giấu ở trong lòng. Sau khi rời khỏi đây, một câu cũng không được nói ra.”

“Dạ!” Eno cùng Lina đồng thời lên tiếng trả lời, bọn họ là người của gia tộc Peters, bởi vậy cũng không muốn gia tộc của mình gặp chuyện không may, hơn nữa, nếu không có Kha Đức Nhạc, thì bọn họ cũng không thể trở thành con của thành chủ, nếu không thì bọn họ còn có thể làm gì nữa chứ?

Như vậy xem ra, sau này bọn họ phải đối Lâm Tái tốt một chút, dù sao đối phương chỉ là một bán thú nhân, tuy bọn họ không nói, nhưng có lẽ sau này bọn họ có thể ỷ hiếp đối phương giúp bọn họ làm việc?

Đã đáp ứng Lâm Tái tham gia yến hội, sau khi Lục Vũ đuổi Lâm Tái đi, liền bắt đầu chuẩn bị, mà việc đầu tiên cần chuẩn bị, đương nhiên chính là quần áo.

Hắn không chút nghĩ ngợi, sau khi Lâm Tái rời đi, liền đi vào Hệ thống vị diện giao dịch.

Mua quần áo, Lục Vũ đột nhiên liếc mắt một cái liền thấy được một cái tên đang sáng — Khương Đào đang ở?

Trước đó, Hughes uống nước đường giảm béo, Khương Đào liền dẫn Hughes đi du ngoạn, có lẽ hai người vui chơi quá mức, mấy ngày nay cũng không thấy bọn họ, Lục Vũ cũng tương đối vội, cho nên cơ hội bọn họ chạm trán rất ít.

“Khương Đào, người sao?” Lục Vũ phát tin tức cho đối phương.

“Lục Vũ a! Ta có việc tìm người, đang chờ người nè!” Khương Đào lập tức xuất hiện trên màn hình.

“Người có chuyện gì?” Lục Vũ tò mò hỏi han.

“Ta muốn hỏi một chút, trước kia người có chọc hoa đào không? Mấy hôm trước Hughes đụng phải một người cứ quần lấy hắn, chính là người này.” Khương Đào vừa nói, vừa lấy ra ảnh chụp.

Khương Đào hận tên này đến nghiêng răng nghiêng lợi, Hughes cái gì cũng không biết, thiếu chút nữa bị tên này phi lễ a! Bất quá, người này không chiếm tiện nghi là được rồi.

Thật đúng là người quen... Lúc trước nếu không vì người này, Lục Vũ tin chắc mình tuyệt đối sẽ không biến hóa! “Hắn... Hiện tại làm sao vậy?” Khi nói chuyện, giọng nói của Lục Vũ có chút run lên.

“Hắn với người có cừu oán? May mắn may mắn...” Khương Đào nhìn thấy biểu tình của Lục Vũ, cũng thờ phào một hơi.

“Các người...” Trong mắt Lục Vũ tràn đầy tò mò, Khương Đào lộ ra vẻ mặt như vậy, chẳng lẽ người kia rất thâm hiểm?

“Không phải trước kia người cho ta không ít tình thâm sao? Lúc ấy ta cũng có lỗi kéo tình cảm với một người ở vị diện khoa học kỹ thuật, nên cho đối phương một viên, kết quả người nọ cho ta không ít thứ tốt, trong đó có một cây côn điện có thể phát ra sấm sét, ta cho Hughes phòng thân, hắn cũng biết thứ này dùng tốt hơn ma pháp. Mới đầu, người nọ dây dưa với Hughes, còn nói đã từng ‘làm’ với hắn rồi, nên Hughes rất tức giận... Đứa nhỏ này, hắn còn không biết Trái đất khác với thế giới trước kia. Haizz”

“Người nọ chết?” Lục Vũ tò mò hỏi han, nếu chết, ngược lại là thoải mái cho đối phương.

“Không có, nhưng cường độ dòng điện quá lớn, có thể để lại di chứng rất lớn.” Khương Đào mở miệng, lại cảm thấy may mắn: “Người không biết đâu, vốn dĩ chúng ta đều bị cảnh sát bắt đi, sau khi kiểm tra chấn thương, thì cảnh sát cảm thấy chúng ta không thể gây ra thương tích nặng như vậy được, ngay cả mặt đất cũng cháy đen nên chỉ có thể là sấm sét, vì vậy chúng ta được thả ra...” Tuy lúc ấy không có ai nhìn thấy sấm sét, nhưng cũng không có ai nhìn thấy bọn họ ra tay, không phải sao?

“Các người, vận khí không tồi.” Không thể không nói, Lục Vũ cảm thấy đây mới thật sự là đại khoái nhân tâm, tại sao trước kia hắn lại không nghĩ đến chuyện này, còn bây giờ sao... Dưới tình huống như thế, tên kia cũng không thể làm gì nữa, không phải sao? “Khương Đào, người kêu Hughes làm bữa cơm cho ta, ta sẽ cho người thứ tốt, thế nào?”

“Thành giao!” Hiện tại Hughes còn đang nấu cơm đó! Làm ăn không cần vốn như vậy, chính là tốt nhất.

Đồ ăn nóng hổi hấp xuất hiện trước mặt Lục Vũ, Khương Đào cũng đã lấy được đồ Lục Vũ đưa qua: “Đây là cái gì vậy?”

“Vu Cô tiểu nhân, có thể nguyện rửa người khác, ta đã viết ngày sinh tháng đẻ của người kia lên rồi, sau này chỉ cần người rảnh rỗi thì lấy ra dùng kim đâm hai ba cái, người kia sẽ không cảm thấy dễ chịu đâu.” Lục Vũ cười tủm tỉm mà mở miệng, nhiều vị diện như vậy, nên có rất nhiều đồ chơi vi diệu, vật nhỏ này đương nhiên cũng không thiếu, nhưng chỉ một cái Vu Cô tiểu nhân này, cũng chỉ tốn năm trăm điểm năng lượng mà thôi. (Hồi đó có mấy chục điểm khác lên khác xuống, bây giờ vùng điểm như rác, nhà giàu có khác:~)

“Xem như người lợi hại!” Khương Đào nhìn thấy cây kim đang đâm trên hạ thân của con rối kia, liền theo bản năng mà khép lại chân, thậm chí quên hỏi Lục Vũ tại sao biết ngày sinh tháng đẻ của người nọ.

Còn Lục Vũ thì vui vẻ ăn đồ ăn trong tay — đợi lát nữa trong yến hội hắn cũng không dám ăn gì hết, một khi đã như vậy, sau khi giải quyết vấn đề trang phục, đương nhiên sẽ giải quyết cái bụng của mình một chút.

Chờ Lục Vũ ăn cơm xong rồi đi, Khương Đào mới đột nhiên kịp phản ứng — từ từ, tại sao hắn cho Lục Vũ ăn cơm xong, không được ‘Thứ tốt’, ngược lại còn phải giúp Lục Vũ báo thù?

Đáng tiếc chính là, hắn phản ứng chậm một chút, Lục Vũ đã đi rồi, mà chuyện hắn có thể làm, cũng chỉ là đâm đâm vài kim lên con rối cho hả giận...

Trong bệnh viện cách đó không xa, một người đang băng bó toàn thân đột nhiên bắt đầu lớn tiếng kêu đau, đặc biệt là hạ thân, càng đau đớn khó nhịn...

“Khương Đào, ta đã dọn cơm xong rồi!” Hughes hô lên, mấy ngày nay hắn rất uể oải, cũng bởi vì cảm thấy mình chộc phiền toái.

“Ta đến đây!” Khương Đào lập tức mở miệng, nhìn bộ dáng hiển lãnh của Hughes nhìn không được ngứa ngáy trong lòng, bất quá, lúc trước nhìn thấy cảnh Hughes dùng điện côn quăng vào tên yêu râu xanh, một chút ngứa ngáy đó lập tức bị hắn áp chế xuống.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Yến Hội

“Các người biết tin gì chưa, Lâm Tái, đúng vậy, chính là đứa con trai trưởng mập mạp của thành chủ, vậy mà hắn lại chiếm được một con thần thú!”

“Người tin tức không đủ linh thông đi, thần thú gì chứ, đó rõ ràng chính là thánh thú phượng hoàng của Thú nhân tộc!”

“Phượng hoàng không phải là thần cấp sao? Ta nói thần thú thì có gì sai?”

“Các người nói thật hả? Tên kia không phải phé nhân sao? Sao có thể có được phượng hoàng chứ?”

“Phé nhân thì sao, hần có hậu thuẫn a, ta nghe nói là phủ thành chủ tìm rất nhiều người, chết hơn phân nửa, mới cướp được!”

“Làm gì có chuyện này! Ta nghe nói là hần nhặt được một quả trứng phượng hoàng!”

“Thì ra là như vậy, trứng phượng hoàng a, nhưng vận khí kiểu này cũng quá tốt đi!”

“Nhặt trứng còn có thể là trứng phượng hoàng hả? Trước đó không lâu ta cũng nhặt được một quả trứng rất lớn, sau lại bị vợ ta nấu canh...”

“Thật đáng tiếc! Lỡ như thật sự là trứng phượng hoàng thì sao?”

Màn đêm buông xuống, phủ thành chủ bao phủ bởi lồng đèn ma pháp đèn đuốc sáng trưng vô cùng sáng sủa, mà lúc này, bên ngoài tụ tập không ít người, nhìn một chiếc xe ngựa tiến vào phủ thành chủ, bọn họ lưu rú nghị luận một ít chuyện mình biết được.

“Các người nói giỡn hả, trứng phượng hoàng sao có thể tùy tiện để cho một nữ nhân đem ra nấu canh chứ?” Đột nhiên, một giọng nói vang lên.

Mấy người kia đang nói chuyện phiếm ngẩng đầu liếc mắt một cái, thấy được đối phương là một người chần ngựa, lập tức nhiệt tình: “Người là ai, biết phủ thành chủ rốt cuộc là xảy ra chuyện gì không?”

Người chần ngựa kia lập tức đắc ý: “Ta đương nhiên biết, ngày hôm qua chủ nhân nhà ta cũng đi đến Phượng Hoàng sơn... Đúng vậy, ngọn núi mà con phượng hoàng kia chiếm làm sào huyệt, bây giờ được gọi là Phượng Hoàng sơn, ta biết được không ít tin tức đó!”

Cuộc nói chuyện phiếm lập tức bắt đầu lại một lần nữa.

Lâm Tái mặc một bộ áo giáp kim hồng đan xen, nếu là trước kia, hần mặc như vậy chỉ khiến cho người ta buồn cười, nhưng bây giờ thì khác rồi, một bộ áo giáp mặc ở trên người hần, ngược lại có vẻ oai hùng bất phàm.

Phủ thành chủ tổ chức yến hội trong quá khứ, hần là chủ nhân nơi này, nhưng thực lực lại quá thấp, nên thường đứng tiếp khách mà thôi, nhưng bây giờ thì khác rồi, yến hội lần này, hần đợi mọi người đến đông đủ rồi mới xuất hiện, hoàn toàn có thể đến trễ một chút, chỉ cần đến trước ma pháp nghiệp đoàn là hoàn toàn không thành vấn đề.

Đến rất đúng lúc, Lâm Tái liền cười tủm tỉm mà nhìn thoáng qua Lục Vũ, hai người cùng nhau đi vào trong.

Mọi người trong hội trường đều ăn mặc rất xinh đẹp, trên người mỗi người, cũng đều là... mùi thơm.

Lục Vũ thực may mắn, hần lại mua một bộ áo choàng, mà hiện giờ bộ áo choàng này, giúp hần che chắn phần lớn mùi thơm gay gắt ở bên ngoài, mà hần cũng không lo lắng sẽ có người cố ý lại đây cọ cọ khiến cho hần toàn thân nổi da gà.

Bọn họ vừa đi vào, hội trường không có sinh động giống như tưởng tượng, thậm chí phần lớn đang ngây ngẩn cả người — hình tượng mới của Lâm Tái, bọn họ còn chưa thấy.

“Đại ca, người đã đến rồi.” Vẫn là Eno phản ứng rất nhanh, người tiếp khách lần này chính là hần, cười tủm tỉm nhìn về phía đại ca của mình.

Lâm Tái, nam nhân đẹp trai đang cầm quả trứng này chính là Lâm Tái sao? Tên mập mạp kia đâu rồi? Cho dù Eno đã mở miệng, nhưng rất nhiều người vẫn không thể nào phản ứng kịp.

“Lâm Tái thiếu gia! Ngài chính là Lâm Tái thiếu gia sao? Quả nhiên lớn lên anh tuấn phi phàm! Cũng chỉ có người như vậy, mới xứng với phượng hoàng a!” Đúng lúc này, một nam nhân trung niên thấp bé đi ra từ trong đám người, khen tặng, hần có thể phản ứng nhanh như vậy, không phải bởi vì năng lực tiếp thu mạnh, mà bởi vì hần vừa mới tới thành Kerr mấy hôm trước, cho nên hoàn toàn không có nhìn thấy hình dáng của Lâm Tái trong quá khứ.

“Nào có nào có.” Lâm Tái không chút khách khí mà khiêm tốn, sờ đi nói hần không chút khách khí mà khiêm tốn, là vì sự kiêu ngạo trên mặt của hần quá mức rõ ràng.

“Hừ!” Ngay khi Lâm Tái đang cầm trứng phượng hoàng cho mọi người xem, người của ma pháp nghiệp đoàn đã đến, mà người hừ lạnh, đương nhiên cũng chỉ có vị pháp thần Khải Tắt kia mà thôi.

Pháp thần, đã đứng trên đỉnh cao của nhân loại, thực lực của pháp thần nhân loại so với thần cấp ma thú thì kém hơn, nhưng mọi người đều biết rất rõ, dựa vào thân phận người thường của Lâm Tái, tuyệt đối không sống đến khi phượng hoàng thành niên.

“Xin chào, pháp thần đại nhân.” Trên áo của Khải Tắt có huy chương của ma pháp nghiệp đoàn, người ở đây vừa thấy liền biết hần là một vị pháp thần. Bởi vậy, khi hần xuất hiện, thì tầm mắt của mọi người chuyển từ Lâm Tái sang hần, hơn nữa, mọi người đều cung kính mà chào hỏi hần.

Pháp thần, đây chính là một vị pháp thần a! Đối với quý tộc ở thành Kerr mà nói, cả đời bọn họ còn chưa có cơ hội gặp mặt pháp thần một lần nữa đó!

Rất nhiều người chào hỏi Khải Tắt, Khải Tắt cũng không thèm để ý đến bọn họ, hần đi thẳng về phía Lâm Tái: “Lâm Tái, người nguyện ý gia nhập ma pháp nghiệp đoàn không?”

Ngày trưa hôm nay, bọn họ dùng không ít tinh hạch bố trí ma pháp trận để liên lạc với ma pháp nghiệp đoàn, nên bây giờ coi như là thương lượng với

Lâm Tái.

“Gia nhập ma pháp nghiệp đoàn sao? Ta không phải ma pháp sư...” Lâm Tái chần chờ mà trả lời, từ khi biết thân phận của mẹ mình, hắn vô cùng rối rắm, nhưng hắn rối rắm cỡ nào, thì hắn cũng không thể thay đổi chủng tộc của mình được.

Trên người hắn có huyết mạch truyền thừa của bộ tộc Nagas, nhưng cố tình hắn đã quen làm nhân loại... Dưới tình huống như thế, hắn không thích hợp gia nhập ma pháp nghiệp đoàn đi? Dù sao đó chính là nơi cường đại nhất nhân loại.

“Người không phải ma pháp sư cũng không sao, ma pháp nghiệp đoàn đã từng mời chào vài kiếm thần, nếu người đã ký kết cộng sinh khế ước cùng phượng hoàng, dĩ nhiên cũng dính chút ánh sáng của nó mà có thể gia nhập ma pháp nghiệp đoàn.” Khải Tắt lên tiếng lần nữa, có chút khinh thường Lâm Tái.

Hắn dựa vào thiên phú và cố gắng của mình trải qua vô số năm tháng khó khăn mới trở thành pháp thần, mà Lâm Tái... chỉ dựa vào vận may mà một bước lên trời, hắn nhìn thuận mắt mới là lạ!

Lâm Tái biết đây là tình thế ép buộc, nhưng thái độ của bọn họ, không thể nghi ngờ chính là thái độ của ma pháp nghiệp đoàn.

Tại thời điểm này, cho dù hắn không đáp ứng cũng không được đi? Lúc này Lâm Tái gật gật đầu, lộ ra biểu tình cảm động cùng đắc ý: “Ta thật sự có thể gia nhập ma pháp nghiệp đoàn sao? Một khi đã như vậy, ta nhất định đồng ý gia nhập.”

“Vậy thì tốt, người đã đồng ý, ta cũng xong việc! Sau này nhớ chú ý một chút, chờ đến khi phượng hoàng phá xác mà ra, sẽ có người dẫn người đến ma pháp nghiệp đoàn một chuyến!” Khải Tắt mở miệng, sau đó xoay người rời khỏi yến hội.

Chờ đến khi phượng hoàng phá xác mình mới được đến ma pháp nghiệp đoàn sao? Những người đó, sợ quả trứng phượng hoàng này là giả phải không? Lâm Tái sờ sờ quả trứng âm áp đào dặt trong tay, sau đó phát hiện Lục Vũ đã trốn trong góc phòng.

Nhưng sự phụ Lục Vũ là một vị pháp thần đánh cho phượng hoàng sợ quá chạy mất còn chiếm được trứng phượng hoàng, người của ma pháp nghiệp đoàn cảm thấy rất tò mò về ông ấy, cho nên, sau khi Lục Vũ trốn trong góc phòng, không bao lâu, chỗ đó đã chật kín người.

Những người đó tuy không động thủ động cước với Lục Vũ, nhưng Lục Vũ bị vây quanh chặt như nêm cối, Lâm Tái đứng nhìn ở xa xa, bởi vì Lục Vũ trùm kín mít nên không nhìn thấy biểu tình của Lục Vũ, nhưng hắn dám khẳng định, lúc này, tên có bệnh yêu sạch sẽ kia nhất định là vô cùng khó chịu.

“Xin các người nhường đường, xin các người nhường đường!” Lâm Tái lập tức chen vào đám người, trước người Lục Vũ xuất hiện một khoảng trống: “Hắn không thích nói chuyện, các người có chuyện gì cứ hỏi ta là được!”

Lâm Tái vừa nói ra những lời này, người bị chen ép dĩ nhiên biến thành hắn.

Nhưng Lục Vũ đứng ở phía sau, nhìn bóng lưng của người trước mặt, cũng rất khó cảm kích đối phương, ngược lại còn muốn đá đối phương một cước — nếu không tại Lâm Tái, thì hắn căn bản là không cần tham gia yến hội này đi?

Nhưng Lục Vũ không biết, yến hội này, hắn không thể không tham gia, cho dù hắn chạy trốn, người của ma pháp nghiệp đoàn cũng đào ra góc gác của hắn, tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

Tài ăn nói của Lâm Tái rất giỏi, hắn cũng biết rất rõ, điều tra “Hughes” rất dễ dàng, đối phương đã từng phát động < Hắc Ám thần chúc phúc >, đã từng ở trong tháp ma pháp của Bizani, những việc này, có không ít người biết.

Một khi đã như vậy, hắn sẽ đứng ra nói chuyện dùm Lục Vũ...

Lâm Tái tại yến hội đàm luận về vị “Lục Vũ các hạ” thần bí kia, ba hoa chích chèo nói đối phương là không gì không làm được, mà bên kia, Caroline nghỉ ngơi một ngày nên thân thể cũng tốt hơn, lén lút đến gần phủ thành chủ.

Bộ tộc Nagas có không ít kỹ năng đặc thù, cho nên Caroline tin chắc thân phận Lâm Tái sẽ không bị người khác phát hiện dễ dàng, mà sau khi nàng ẩn tàng, có lẽ cũng không có ai nhìn ra được thân phận thật sự của nàng, huống chi, tên pháp thần của ma pháp nghiệp đoàn kia, lúc này đã rời khỏi phủ thành chủ, đi về nơi mà Ngải Ti đã sinh sản trước kia! Cũng đúng, đối với một hỏa hệ pháp thần mà nói, chỗ đó tràn ngập năng lượng hỏa hệ, tuyệt đối làm cho hắn cảm giác vô cùng thoải mái đi?

Trong phủ thành chủ, đang tiến hành yến hội. Lúc Caroline đi đến tường vây của phủ thành chủ, liền xác định được một chuyện, nhân vật chính của yến hội, chính là con trai của mình.

Con trai nàng, thật lợi hại a! Nhìn thấy hắn đang bịa chuyện... Có lẽ sau này nàng nên nhờ Lâm Tái biên soạn tân trang lại lịch sử của bộ tộc Nagas một chút!

Lần này, Caroline dự định đến tìm con trai, đương nhiên cũng muốn đánh tên Kha Đức Nhạc kia một trận, nhưng yến hội cũng không kết thúc trong giây lát...

Nghĩ tới nghĩ lui, nàng liền đi dạo phủ thành chủ một vòng.

Phủ thành chủ thành Kerr, đương nhiên canh phòng rất nghiêm ngặt, thậm chí còn đề phòng sâm nghiêm hơn tháp ma pháp của Bizani cùng Rammus,

nhưng đề phòng thâm nghiêm cỡ nào, đối với Caroline vừa quen thuộc nơi này vừa có thực lực cường đại mà nói, đi dạo một chút cũng không thành vấn đề.

Caroline đi dạo một vòng, đương nhiên cũng nhìn thấy Bách Lệ, đối mặt nữ nhân mỹ mạo này, tâm tình của nàng vô cùng phức tạp, nhưng nàng biết rất rõ, người gây ra mấy chuyện này, không ai khác mà chính là Kha Đức Nhạc!

Kha Đức Nhạc a... Nói nhiều không bằng bạo lực, Caroline quyết định ngay lập tức, buổi tối hôm nay, nàng sẽ cho đối phương một cái đại lễ!

Khi yến hội chấm dứt, đã là nửa đêm, Lục Vũ không muốn tiếp tục ở lại phủ thành chủ, quyết định trở về Quán Ăn Ngon, mà Lâm Tái, hẳn không chút nghĩ ngợi liền đi cùng.

Quả nhiên, con trai đã lớn, không hề cận mình giống như trước kia nữa... Kha Đức Nhạc nhìn Lâm Tái rời đi, xoay người đi về phòng ngủ của mình.

Lúc trước, hẳn có hỏi thăm Bizani cùng Rammus tin tức về Lục Vũ, dĩ nhiên cũng biết Lâm Tái đã từng tỏ tình với Lục Vũ.

Chỉ sợ, Lâm Tái có được trứng phượng hoàng, là bởi vì bọn họ là một đôi đi? Nghĩ như vậy, Kha Đức Nhạc đối với chuyện của hai đứa nhỏ, ngược lại có chút vui mừng.

Huống chi, hẳn đã quan sát Lâm Tái rất kỹ, mỗi khi Lâm Tái nhìn về phía Lục Vũ đều cười tới mang tai, Lâm Tái thích một nam nhân cũng không sao, dù sao hẳn cũng không trông cậy đối phương sinh cháu cho mình, mà chỉ cần đối phương vui vẻ là đủ rồi.

Chậm rì rì đi về phòng mình, Kha Đức Nhạc vừa mới đẩy cửa phòng ra, một trận kinh phong ập tới, hẳn còn không kịp tránh né, liền bị quyền đánh ngã sấp trên mặt đất.

Thật đúng là... Cảm giác quen thuộc. Kha Đức Nhạc vội vàng ngẩng đầu nhìn về phía hung thủ, quả nhiên nhìn thấy khuôn mặt hai mươi năm không gặp nhưng một chút thay đổi cũng không có, mà đúng lúc này, hẳn lại trúng một quyền ngay mặt.

“A!” Trong phủ thành chủ đột nhiên vang lên một tiếng hét thảm, mà nguồn gốc của tiếng hét, chính là phòng ngủ của thành chủ! Nghe được tiếng hét, binh lính tuần tra ở phụ cận liền chạy tới: “Thành chủ đại nhân!”

“Ta không sao! Các người không cần tiến vào!” Giọng nói Kha Đức Nhạc truyền ra, nhưng lập tức phát ra một trận “đùng đùng ầm ầm” và một chút tiếng rên rĩ...

Binh lính tuần tra theo bản năng mà rút lui một bước, đột nhiên nghĩ đến, thành chủ đại nhân rất ít khi qua đêm cùng phu nhân, cũng không thấy hẳn tình nhân, cái này, cái này, đừng nói là thành chủ đại nhân có sở thích kỳ quái gì nha?

Tương tự như vậy, hẳn liền cho rằng mình đã biết một cái đại bí mật, phức tạp mà nhìn thoáng qua phòng ngủ của thành chủ đại nhân, liền dẫn theo thủ hạ của mình rời khỏi.

Tối hôm nay, hẳn còn cố gắng không tuần tra ngang đây.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Trúc Cơ

“Caroline, em đánh đủ chưa?” Kha Đức Nhạc quỳ rạp trên mặt đất, bắt đầu dĩ mà mở miệng.

Caroline đánh hẳn, lúc bắt đầu còn dùng rất nhiều sức, đến cuối cùng thì càng ngày càng nhẹ, cho dù lực tay rất nhẹ, nhưng đối với một ma pháp sư đã lớn tuổi như hẳn mà nói, vẫn khó có thể chịu nổi.

“Cũng coi như đủ rồi...” Caroline thu tay, ngồi bên cạnh Kha Đức Nhạc, hai mươi năm, với nàng thì không tính là gì, nhưng với Kha Đức Nhạc thì đã già rất nhiều...

Nhân loại mạng ngắn... Caroline chớp chớp mắt, che dấu thương cảm trong mắt, sau đó nhớ lại nguyên nhân mà mình tới đây, liền hỏi: “Tại sao người lại cười người khác còn sinh hai đứa con nữa?”

“Hai đứa nhỏ đó không phải con ta, ta cũng không có chạm đến nữ nhân kia!” Kha Đức Nhạc vội vàng trả lời, tuy cha và anh trai hẳn đều nhất trí cho rằng Caroline là gian tế, nhưng hẳn biết đối phương không phải, bởi vì những ngày hai người ở bên nhau, Caroline chưa bao giờ hỏi đến chính sự của thành Kerr, hoàn toàn không thêm đề ý đến một ít bí mật của thành Kerr.

Lại nói tiếp, thủ nhân và nhân loại chiến tranh, là vì lợi ích của những người đứng đầu hoặc là vì dân số quá đông nên muốn tiêu hao bớt, dưới tình huống như thế, gian tế này nọ, thật sự tất yếu sao?

Caroline nghe thấy Kha Đức Nhạc cường điệu ngược lại ngẩn người, vốn dĩ nàng quyết định, sau khi đánh Kha Đức Nhạc một trận, bọn họ liền không còn quan hệ gì nữa, nhưng Kha Đức Nhạc lại nói vậy... “Người đùa gì vậy? Người tưởng ta mù sao? Cho dù cô ta không phải là loại hình mà người thích, thì người có thể để cho cô ta sinh con với người khác sao?” Vừa nói xong, Caroline liền tức giận, tấn cho đối phương một quyền.

“A!” Kha Đức Nhạc bất mãn mà mở miệng, đây là lần thứ hai Caroline đánh hắn, tại sao đối phương càng đánh càng thuận tay vậy?

Khi vừa mới quen, Caroline thoát nhìn chính là một cô gái ngây thơ trong trắng, hẳn liếc mắt một cái liền yêu thích đối phương, sau đó còn tồn không ít công phu mới theo đuổi được đối phương... Sau đó, hai người sinh hoạt ngọt ngào chưa bao giờ cãi nhau lại càng không đánh nhau, cho đến ngày đối phương bỏ đi...

“Kha Đức Nhạc, rốt cuộc là sao?” Caroline thu tay, nghĩ nghĩ mới mở miệng hỏi. Nàng không dám hoàn toàn tin tưởng, nhưng tình cảm Kha Đức Nhạc dành cho nàng cũng không phải giả, nàng nhớ rõ lúc trước Kha Đức Nhạc nguyện ý công nàng leo núi, nguyện ý vì nàng tự tay chế tác một đôi hài, cũng nguyện ý chỉ dẫn nàng sử dụng đủ loại đồ vật.

Nói về tuổi tác, nàng lớn hơn Kha Đức Nhạc không ít, nhưng vài năm đó, nàng được đối phương yêu thương chịu đựng, nhưng có lẽ vì quá sùng ái, nên khi nàng bị cha Kha Đức Nhạc bức bách, nàng càng thêm phần nộ.

“Lúc trước em bỏ đi, anh biết nhất định em sẽ quay về, dù sao anh là chồng em, Lâm Tái cũng là con em, cho nên anh vẫn luôn chờ em quay về, nhưng sau đó đại ca ngoài ý muốn qua đời...” Kha Đức Nhạc nghĩ đến anh mình qua đời, không khỏi có chút khổ sở: “Lúc ấy cha cũng đã già, ông ấy dự định sau khi đại ca cưới vợ liền giao lại ngôi vị thành chủ cho đại ca, lại không ngờ đại ca đột nhiên qua đời, khi đó Bách Lệ đã mang thai hai đứa con của đại ca... Cha biết anh sẽ không tái hôn, con của đại ca cũng không thể không có người chỉ dạy, nên ông ấy bắt anh phải cưới Bách Lệ, sau đó cô ta sinh ra một đôi long phượng thai.” Đoạn thời gian kia, cha gặp cảnh người đầu bạc tiền kẻ đầu xanh, nên tính khí trở nên táo bạo, sau khi xác định biện pháp này khả thi, căn bản không cho hắn lựa chọn nào khác, chuyện vậy cũng thôi đi, nhưng hẳn lại không ngờ, cha lại đem chuyện của Caroline cùng Lâm Tái nói cho Bách Lệ biết, là vì để cho đối phương an tâm mà trở thành phu nhân thành chủ hữu danh vô thực.

“Thực xin lỗi.” Caroline mở miệng, lúc trước nàng tức giận trốn đi, thật ra cũng có lỗi, tuy rằng khi đó tình trạng của phượng hoàng không ổn nên nàng phải ở lại canh chừng vài năm, nhưng sau này nàng cũng có trốn vào thành Kerr vài lần. Khi đó nàng còn rất tức giận, bởi vì biết được Kha Đức Nhạc lên làm thành chủ còn cưới vợ sinh hai đứa con, cho nên nàng không muốn hiện thân.

“Không sao...” Kha Đức Nhạc mở miệng, vợ mình ngồi bên cạnh đáng thương hề hề mà nhìn mình, trong lòng nóng lên.

Sau khi mọi chuyện sáng tỏ, Caroline nhìn thấy Kha Đức Nhạc mặt mũi bầm dập, trong lòng càng thêm hối hận, năng lượng của Nagas bộ tộc rất thần thánh, đối với bất cứ sinh vật nào cũng có hiệu quả rất tốt, nàng lập tức ôm lấy Kha Đức Nhạc, đưa năng lượng nhu hòa của mình tiến vào thân thể Kha Đức Nhạc, sau đó dùng mắt thường có thể thấy được, vết thương trên người Kha Đức Nhạc hoàn toàn khép lại.

Đối với một nam nhân mà nói, ghen hơn hai mươi năm mới gặp lại người yêu của mình, người yêu còn ôm lấy mình, sẽ có phản ứng gì, dùng đầu ngón chân cũng có thể nghĩ ra.

Toàn thân ẩm đào dạt vô cùng thoải mái, Kha Đức Nhạc liền vươn tay sờ soạng vợ mình.

Mà Caroline, nếu hiểu lầm còn chưa được giải quyết mà Kha Đức Nhạc dám động thủ động cước với nàng, nàng tuyệt đối đánh một quyền không cần thương lượng, nhưng hiện tại đã giải thích rõ ràng... Trên phương diện này, nàng cũng đã rất lâu rồi không có làm, nên cũng không có chống cự, nàng thuận theo Kha Đức Nhạc nằm xuống giường.

Sau khi hai người này nọ xong, trời cũng đã sáng.

“Mấy năm nay em có việc phải không?” Kha Đức Nhạc ôm người yêu trong ngực, hỏi han.

Hai mươi năm, thời gian thật sự quá dài, lúc trước hắn có thể cảm nhận rõ ràng tình yêu Caroline dành cho mình, cũng có thể cảm nhận được tình thương Caroline dành cho Lâm Tái, cho nên hắn luôn cảm thấy, mình có thể chờ đợi đối phương, nhưng một năm rồi lại một năm, không thể không nói, hắn thất vọng vô số lần.

Hiện tại, Caroline lại ở trong lòng ngực của hắn, nhưng trong khoảng thời gian hai mươi năm này, đối phương đã xảy ra chuyện gì?

“Em...” Caroline chần chờ, lúc trước dị trạng của Lâm Tái bị phát hiện, tất cả mọi người đều cho rằng nàng là xà nhân, mà ngay cả Kha Đức Nhạc cũng không ngoại lệ, khi đó nàng sợ phượng hoàng gặp chuyện không may, thân phận của mình lại là tuyệt mật, nên chưa nói gì cả, cuối cùng từ biệt hai mươi năm... Đến lúc này, ngược lại có thể nói rõ ràng với Kha Đức Nhạc.

Nghĩ như vậy, Caroline liền kể lại mọi chuyện một cách tỉ mỉ kỹ càng.

“Em là Đại tể ti của thú nhân đế quốc, đến đây cùng phượng hoàng sao?” Kha Đức Nhạc cảm thấy tay mình đang run lên, Đại tể ti của thú nhân đế quốc, đây là cái khái niệm gì vậy?

Giống với ma pháp nghiệp đoàn của nhân loại, Thần Thú điện của thú nhân đế quốc là cường đại nhất, cũng sẽ không nhúng tay vào chuyện thế tục, mà Đại tể ti của thú nhân đế quốc, ít nhất cũng là pháp thần...

Lần đầu tiên Kha Đức Nhạc phát hiện, vợ mình lại là một người cường đại như vậy sao!

“Đúng vậy, đây là lần đầu tiên em rời khỏi Thần Thú điện.” Caroline mở miệng, nếu không phải như vậy, thì lúc trước nàng cũng không bị Kha Đức Nhạc lừa gạt tới tay dễ dàng như vậy.

Bất quá hai mươi năm, đối với nàng mà nói không tính là gì, đối với Kha Đức Nhạc mà nói... khóe mắt đã xuất hiện nếp nhăn và trên đầu đã xuất hiện tóc bạc, nàng mới biết được, hai mươi năm đối với nhân loại quan trọng cỡ nào.

“Anh... Hiện tại cũng chỉ là ma pháp sư cấp 9, tuy rất nhiều người đều nói khoảng cách giữa cấp 9 và thánh cấp chỉ có một bước chân, nhưng một bước này, có lẽ cả đời này anh cũng không thể bước qua, chúng ta...” Kha Đức Nhạc mặt không đổi sắc mà mở miệng.

Đêm qua vừa nhìn thấy Caroline, hắn vô cùng hưng phấn, sau tất cả mình lại trở về với nhau, hắn vô cùng thỏa mãn, nhưng... Hắn đột nhiên cảm thấy, mọi chuyện trước kia đều không chân thật.

Hắn yêu một cô gái đơn thuần cái gì cũng không hiểu, nhưng hắn chưa bao giờ biết, thì ra đối phương đứng ở một nơi mà hắn không bao giờ có thể chạm đến, việc duy nhất hắn có thể làm, chỉ có thể nhìn lên đối phương mà thôi?

“Những chuyện này quan trọng lắm sao? Em tin tưởng, anh nhất định có thể đạt tới thánh cấp.” Caroline mở miệng, lại nhớ đến dự định của mình: “Khi nào anh không còn làm thành chủ, chúng ta tìm một chỗ sống qua ngày đi, dẫn theo Lâm Tái nữa, đối với bộ tộc Nagas mà nói, nó vẫn còn là một đứa con nít đó!”

“Nó có chỗ nào giống một đứa con nít hả? Nó cũng biết yêu rồi!” Kha Đức Nhạc nghe thấy lời của đối phương, áp chế bất an trong lòng mà mở miệng.

Giữa hắn và Caroline, ít nhất còn có thằng nhóc Lâm Tái này, không phải sao? Hắn cũng không trông cậy vào Eno cùng Lina, nhưng thằng nhóc Lâm Tái này, hắn tin đối phương sẽ không làm mình thất vọng.

“Lâm Tái có người yêu? Là ai?” Caroline thiếu chút nữa nhảy dựng lên, Lâm Tái mới hơn hai mươi tuổi, còn là một đứa nhỏ chưa có thành niên đâu, tại sao lại có người yêu rồi?

“Chính là Hughes đó... Đúng rồi, trứng phượng hoàng là em cho Lâm Tái sao?” Kha Đức Nhạc đột nhiên nhớ tới này.

“Là em cho nó... Trách không được Lâm Tái quan tâm đến Hughes như vậy, thì nó thích Hughes nha.” Sau khi Caroline có chút rối rắm liền mặc kệ, tuy Lâm Tái thích nam nhân sẽ không thể nối dõi, nhưng Hughes là nhân loại, chờ đến khi Hughes già rồi, có lẽ Lâm Tái cũng vừa mới thành niên.

Kha Đức Nhạc còn muốn nói thêm một chút, thì ra bây giờ hắn mới nhận ra mình không biết gì về vợ mình, nhưng không đợi hắn nói thêm gì nữa, người lui tới bên ngoài ngày càng nhiều, Eno cũng tiến đến gõ cửa: “Cha, ngài thức dậy chưa? Nên đến phòng nghị sự.”

“Ta ra ngay.” Kha Đức Nhạc mở miệng, vừa mới mặc xong quần áo, liền nhìn thấy Caroline đã biến mất tiêu.

Caroline đi khỏi phủ thành chủ, sau khi nàng đến thành Kerr còn chưa gặp mặt con trai nha, bởi vậy, việc cấp bách hiện giờ chính là đi gặp mặt nó.

Tuy đêm qua tham gia yến hội đến khuya, nhưng Lục Vũ vẫn thức dậy rất sớm, chờ đến khi hắn xuống lầu, liền nhìn thấy Lâm Tái vừa ôm trứng phượng hoàng vừa ăn điểm tâm.

“Hughes, người không ngủ thêm chút nữa sao?”

“Không được... Tiền thuê phòng của người đâu?” Nếu Lâm Tái ở địa bàn của hắn, thì tuyệt đối không thể thiếu tiền thuê nhà.

“Mới sáng sớm, nói chuyện tiền bạc sẽ mất cảm tình!” Lâm Tái cắn bánh bao một cái: “Thế nào, Hughes người có hứng thú bàn chuyện làm ăn với ta không?”

“Làm ăn gì?” Lục Vũ nhú mày hỏi.

“Người xem đi, giá cả của thành Kerr không tính là thấp? Đồ ăn người bán cũng không rẻ, người mua cũng nhiều, nhưng một năm người kiếm được bao nhiêu tiền? Người có hứng thú mở rộng kinh doanh hay không?” Lâm Tái tin tưởng, đối phương tuyệt đối chính là một đại bảo bối!

Trong lúc nhất thời Lục Vũ cũng không nghĩ tới chuyện này, trên thực tế, lúc trước Lâm Tái bán bánh làm công cho hắn, cũng đủ để hắn mua đứt cái quán này, mà hiện tại... “Mở rộng kinh doanh như thế nào?” Có tiền không kiếm là đồ ngốc! Hơn nữa, hiện tại hắn phải nuôi một con Thôn Phệ thú rất tốn tiền a.

“Chúng ta hợp tác mở một hệ thống từ lâu trên Eyal đại lục nha, người thấy thế nào?” Lâm Tái cười tủm tỉm hỏi ý, những gia vị kia để cho một đám nô lệ không có kỹ thuật chế biến ra những món ăn bình thường thật sự là quá lãng phí, so sánh một chút, nếu những đầu bếp có tay nghề sử dụng những gia vị này chế biến ra món ăn chắc chắn sẽ thu hút được rất nhiều khách.

“Không thành vấn đề, nhưng chúng ta phải ký hợp đồng.” Lục Vũ gật gật đầu mở miệng.

“Người muốn ký hợp đồng gì?” Lục Vũ vừa dứt lời, Caroline đột nhiên xuất hiện ở trước mặt bọn họ: “Hương vị rất thơm... Nơi này bán đồ ăn gì vậy?”

“Mẹ!” Nhãn tình Lâm Tái sáng lên, hắn hoàn toàn không ngờ hắn sẽ gặp lại Caroline nhanh như vậy: “Chúng ta đang bàn bạc chuyện làm ăn, mẹ cảm

thấy hương vị của mấy món này như thế nào?” Hân thuận tay lấy một ít thức ăn đưa cho Caroline.

Cuối cùng, Caroline ăn hơn trăm cân thịt nướng cùng thịt kho, bánh bao hoành thánh linh tinh cũng ăn không ít, nhìn thấy tất cả mọi người ở đây tròn mắt há hốc mồm, những nô lệ cũng kính sợ nàng hơn.

Quả nhiên, phi nhân loại rất cường đại... Lục Vũ theo bản năng mà nhìn thoáng qua Lâm Tái, thì ra cật hóa*, là di truyền sao?

*cật hóa: là những người thích ăn uống, ăn rất nhiều.

“Ta chưa ăn cơm hai mươi mấy năm rồi.” Caroline bắt đầu dĩ mà mở miệng, nàng phải thời thời khắc khắc chú ý đến tình trạng của phượng hoàng, có rảnh rồi thì đến nhìn Lâm Tái một lát, dĩ nhiên không có thời gian ăn cơm, nhưng đối với nàng mà nói, có ăn cơm hay không cũng không quan trọng, đương nhiên, giống như trước kia ở cùng Kha Đức Nhạc mỗi ngày có người dâng lên ba bữa cơm, nàng cũng sẽ rất vui vẻ mà ăn sạch.

“Sau này mẹ muốn ăn cái gì, thì cứ ăn hết mình đi...” Lâm Tái chần chờ mở miệng, cũng không thể để cho mẹ mình đói đến trình độ này nhỉ?

“Được! Sau này ban ngày ta sẽ ở đây.” Caroline mở miệng, còn ban đêm, dĩ nhiên nàng muốn trở về phủ thành chủ rồi.

Vì vậy, Caroline ban ngày ăn uống ở Quán Ăn Ngon, ban đêm leo tường phủ thành chủ hẹn hò với người yêu. = _ =

Lâm Tái vội vàng chuẩn bị kế hoạch mở tủ lâu, còn Lục Vũ thì an an phận phận mà tu luyện trong phòng.

Trong Hệ thống vị diện giao dịch, cũng có bán Trúc Cơ đan, nhưng Lục Vũ sử dụng viên đan kia cũng không có chỗ tốt, cho nên hắn chỉ có thể dựa vào chính mình mà cố gắng tu luyện đến Trúc Cơ.

Sau hai tháng, kể từ khi Lâm Tái có được trứng phượng hoàng, rốt cục, trong một lần tu luyện, Lục Vũ cũng tới Trúc Cơ kỳ!

Trước Trúc Cơ kỳ, cũng không tính là tu chân giả, trừ khi Trúc Cơ thành công! Sau khi tu luyện hoàn tất, Lục Vũ cảm thấy toàn bộ thể giới thay đổi! Mà năng lượng trong cơ thể hắn, cũng nồng đậm và tinh thuần hơn không ít.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 47: Phượng Hoàng Phá Xác

Sau khi tu luyện xong, Lục Vũ hãy hồi pháp trận che giấu khí tức bên cạnh mình, pháp trận này cũng là hắn gần đây mới đổi với người khác trong Hệ thống vị diện giao dịch, có thể tiêu trừ mọi dao động khi hắn tu luyện.

Lúc này là buổi tối, Caroline cũng không có ở đây, có lẽ Lâm Tái đang ngủ, Lục Vũ nghĩ nghĩ, liền vào Hệ thống vị diện giao dịch, lấy ra ngọc giản lúc trước.

Xem thật lâu, sau khi học thuộc lòng đoạn tiếp theo của công pháp, Lục Vũ liền muốn mở ra chiếc nhẫn không gian mà trước kia không mở được. Lần này hắn có thể dễ dàng mở ra!

Biến hóa như vậy khiến cho Lục Vũ phản ứng có chút không kịp. Chiếc nhẫn này, Tái Sinh đan và công pháp cùng lúc rơi vào trong tay hắn, nhưng hắn vẫn không mở ra được, mà hiện tại, cứ dễ dàng mở ra như vậy sao?

Lục Vũ không biết cũng phải, trong mắt tu chân giả, người thường không phải tu chân giả thì không hề có địa vị, bởi vậy bọn họ luyện chế ra nhẫn không gian, đương nhiên người thường cũng không thể mở ra, lúc trước Lục Vũ còn lẩn quẩn tại Luyện Khí kỳ, ngay cả cánh cửa tu chân cũng chưa bước vào, nên không thể mở ra chiếc nhẫn không gian này cũng là chuyện đương nhiên.

Nếu đã có thể mở ra, thì phải xem trong đó có những bảo bối gì đây, Lục Vũ phân ra một cỗ tinh thần lực, xâm nhập vào trong đó, lập tức quan sát tình huống bên trong không sót gì cả.

Tạp vật bên trong rất ít, có lẽ những thứ được giữ lại, đều là những vật phẩm mà sư phụ lọt mắt. Trong những bảo bối này, phần lớn là tiên thạch ăn chứa năng lượng mà tu chân giả có thể hấp thu, cũng có một ít pháp khí.

Những pháp khí linh tinh này nọ, dựa vào tu vi hiện giờ của Lục Vũ, phần lớn đều không thể dùng, nhưng trong đó cũng có vài vật nhỏ hắn có thể sử dụng. Ví dụ như một cái Kính Chiếu Yêu trong đó, nghe nói là có thể nhìn thấu mọi hư ảo. Còn có một viên Thần Thú đan, dùng rất nhiều thiên tài địa bảo và một viên nội đan linh thú hi hữu mà luyện thành, chỉ cần tích huyết tế luyện, rồi đem Thần Thú đan nuốt cho ma thú của mình ăn, không chỉ có thể nâng cao thực lực của ma thú, mà còn có thể tăng cao hảo cảm của ma thú đối với chủ nhân thậm chí còn tâm linh tương thông.

Nhìn thấy viên Thần Thú đan này, Lục Vũ lập tức nghĩ đến quả trứng Thôn Phệ thú kia mỗi ngày dính trên người hắn mà hấp thu linh lực, dựa theo ghi chép, thì ma thú được cho ăn Thần Thú đan chưa bao giờ phản bội lại chủ nhân, nếu hắn và Thôn Phệ thú không có ký kết khế ước gì cả, như vậy, đến

lúc đó cho nó ăn viên Thần Thú đan này là được rồi.

Nghĩ như vậy, Lục Vũ liền tế luyện Thần Thú đan một lần, về phần Kính Chiếu Yêu chỉ có thể cầm trong tay thường thức, hẳn tạm coi là đồ chơi.

“Trong tay ngươi là cái gì vậy?” Lúc Lục Vũ đi ra ngoài, không ngoài sở liệu, người thứ nhất nhìn thấy chính là Lâm Tái.

“Một cái gương...” Lục Vũ đột nhiên nghĩ tới tình huống của Lâm Tái, thân phận hiện tại của đối phương, không phải giống với yêu quái lắm sao? “Ngươi nhìn vô thử đi, xem có thể nhìn thấy cái gì đây.” Vừa nói, hắn liền ném Kính Chiếu Yêu trong tay cho Lâm Tái.

Lục Vũ yêu sạch sẽ, nên không cho người khác tùy tiện chạm vào đồ đạc của mình, Lâm Tái vô cùng ngạc nhiên khi đối phương hào phóng mà ném đồ cho hắn, mà sau khi hắn tiếp nhận cái gương kia, lập tức ngăn cản cả người: “Đây là cái gì?”

Lục Vũ đứng phía sau Lâm Tái, nên thấy được ảnh phản chiếu trong gương, trong đó, là một Tiểu Long đang ngoác nhìn ra ngoài, biểu tình giống hệt Lâm Tái.

Đương nhiên, đây là ảnh phản chiếu của Lâm Tái, nếu không giống thì rất kỳ quái rồi!

“Đây là... chân thân của ngươi.” Móng vuốt của Tiểu Long còn rất nhỏ, không có cảm giác sắc bén gì cả, không chỉ không uy vũ, mà còn vô cùng đáng yêu. (kawaii~)

“Tại sao ta lại có hình dạng này chứ?” Lâm Tái hoàn toàn không tin, mà sau đó, hình ảnh trong gương lại thay đổi, Lâm Tái lại biến thành hình dạng mình người đuôi rắn, giống hệt với hình dạng của Caroline khi lần đầu xuất hiện trước mặt bọn họ.

Lục Vũ có chút kinh ngạc mà nhìn hình dạng của Lâm Tái trong Kính Chiếu Yêu, Lục Vũ đã hiểu rõ, hình dạng hiện tại của Lâm Tái giống với nhân loại, là bởi vì đối phương bị Caroline phong ấn... Cũng không biết sau khi Lâm Tái cởi bỏ phong ấn sẽ biến thành dạng gì nữa.

“Hughes, ngươi có cảm thấy hình dạng này của ta rất anh tuấn không?” Lâm Tái hoàn toàn không thể chấp nhận vừa rồi mình biến thành hình dạng Tiểu Long đáng yêu kia, nhưng hình dạng hiện tại, hắn cảm thấy vô cùng đẹp trai.

“Cũng vậy mà... Nhưng hình dạng hiện tại đẹp hơn chút... Đương nhiên, ngươi vẫn phải giao tiền thuê nhà.” Lục Vũ trực tiếp xòe tay ra, đã hai tháng, từ lâu của bọn họ cũng bắt đầu mở cửa, nhưng vẫn cho có chưa có thu tiền lời, cho nên hiện tại, hắn không thể bỏ qua cho Lâm Tái được.

“...” Lâm Tái ngoan ngoãn giao tiền, nhìn Lục Vũ dùng khăn tay lau tinh hạch sạch sẽ mới bỏ vào túi, vừa định nói gì đó, quả trứng trong ngực đột nhiên giật giật.

“Trứng của ta, nó cử động!” Lâm Tái vội vàng lấy ra quả trứng phượng hoàng trong áo, về mặt ngạc nhiên.

Trứng... Lục Vũ cảm thấy có chút đau trứng, không thể không nói, cái từ này thật sự có rất nhiều nghĩa nha: “Chẳng lẽ nó sắp nở?” Thật đúng là khiến người khác ghen tị, Thôn Phệ thú của hắn bấy giờ còn chưa có một chút động tĩnh nữa!

“Ta cảm giác phượng hoàng có động tĩnh, là Tiểu Hồng muốn phá xác ra sao?” Caroline đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hai người, lúc này, chính là thời gian mà nàng trở về Quán Ăn Ngon.

“Đúng vậy, hiện tại có cần làm gì không?” Lâm Tái vội vàng hỏi, Lục Vũ thường xuyên đưa linh khí vào trứng của mình, còn hắn thì không có làm cái gì hết trơn, bởi vậy hắn có chút lo lắng trứng của mình sẽ không thân với mình.

Phượng hoàng đó, đây chính là phượng hoàng của hắn đó, hiện tại Lâm Tái hận không thể đập trứng ra.

“Không cần, thật ra trong khoảng thời gian phượng hoàng còn trong bụng mẹ đã hấp thu đầy đủ năng lượng, theo lý thì trong vòng vài ngày sẽ có thể phá xác, sở dĩ đến hiện tại nó mới phá xác, có lẽ vì cơ thể bẩm sinh có chút yếu ớt.” Lúc trước phượng hoàng một lần mang thai hai quả trứng, cũng vì vậy, thời gian sinh sản kéo dài và hai quả trứng cũng có chút yếu ớt. Caroline vừa trả lời, vừa nhìn chăm chăm quả trứng kia, phượng hoàng phá xác, cũng là lần đầu tiên nàng nhìn thấy đó!

Vỏ trứng xuất hiện một cái cái khe, dần dần, cái khe càng lúc càng lớn, sau đó, một con chim nhỏ hồng sắc trần trụi từ trong quả trứng chui ra.

Theo Lục Vũ thấy, thì con chim nhỏ trước mắt này, chính là một con gà trĩ lông. Nhưng cho dù nó là gà, cũng tuyệt đối là một con gà vô cùng cường đại, bởi vì cảm giác của đối phương dành cho Lục Vũ, giống hệt với Bizani.

Vừa nhắc tới hắn, thì hắn liền xuất hiện.

Thời điểm Phượng hoàng phá xác, năng lượng di động dĩ nhiên là phải có, hiện giờ có nhiều người chú ý đến Lâm Tái như vậy, thậm chí vị pháp thần kia của ma pháp nghiệp đoàn hoàn toàn chú ý mắt Lâm Tái còn đặc biệt ở lại vì trứng phượng hoàng, những người này tuyệt đối sẽ chú ý đến những chuyện liên quan đến trứng phượng hoàng.

Cho nên, con chim nhỏ ướt sũng dấy lên một ít ngọn lửa hơi khô lông của mình, sau đó ăn hết vỏ trứng bên cạnh vào bụng, bên ngoài cũng có vỏ sò người vì nó mà đến.

Dựa theo thực lực, người đầu tiên đi vào, đương nhiên chính là Khải Tắt, lúc đến thấy phượng hoàng, hắn hít sâu một hơi: “Phượng hoàng cường đại như

vậy, nhưng quá xui xẻo, lại đụng phải một chủ nhân như vậy!” Lấy thực lực của Lâm Tái, sợ là không thể sống đến khi con phượng hoàng này thành niên! Rõ ràng là một con ma thú hóa hệ cường đại như vậy, tại sao lại ký kết khế ước với một tên phế vật chứ?

Khi yến tiệc diễn ra, Khải Tát đã đi đến sào huyệt phượng hoàng, sau đó liền ở trong phân hội của ma pháp nghiệp đoàn, hẳn chỉ gặp được Lâm Tái vài lần, nhưng đều không hề có sắc mặt hoà nhã, cho nên phản ứng hiện tại, cũng nằm trong dự liệu của mọi người.

Khải Tát bày ra thái độ như vậy, người khác liền không dám khen tặng Lâm Tái, nhưng cũng có thể khen tặng tiểu phượng hoàng trong tay Lâm Tái, cho nên kế tiếp, Lâm Tái liền bị bỏ qua một bên, mà mọi người thì khen lấy khen để tiểu phượng hoàng chỉ vừa phá xác không lâu cái gì cũng đều không hiểu.

Tuy người khác không chú ý mình mà là phượng hoàng trong lòng ngực mình, nhưng Lâm Tái vẫn tươi cười đón chào. Sau khi chào hỏi xong, hẳn còn muốn mời mọi người đến tữu lâu mình mới khai trương ăn một bữa.

“Tình tình của ngươi thật tốt.” Lục Vũ nhìn không được mở miệng, “Mời khách ăn cơm tốn bao nhiêu tiền biết không hả?”

“Ngươi yên tâm, tuy hiện tại không thu tiền, nhưng sau này sẽ moi lại rất nhiều tiền từ bọn họ! Đúng rồi, thịt ngươi đưa tới rất tốt, một chút ma pháp nguyên tố cũng không có, nói cách khác, hoàn toàn vô hại với ma pháp sư... Ta tin tưởng những người này nhất định sẽ rất thích.” Lâm Tái lập tức mở miệng, làm người thì ai không muốn hưởng thụ, mà muốn hưởng thụ, thì không thể không có tiền. Huống chi Lục Vũ yêu tiền như vậy, dù thế nào hẳn cũng muốn kiếm thật nhiều tiền cho đối phương.

Sau khi phượng hoàng phá xác, người đến thăm hỏi Lâm Tái ngày càng nhiều, Quán Ăn Ngon quá nhỏ, vì có thể thuận tiện mời chào khách, nên Lâm Tái đề nghị dọn tới tữu lâu mình mới mở, sau khi hẳn vừa năn nỉ vừa kiên quyết, cộng thêm dưới sự suy xét, tữu lâu quả thật rộng lớn hơn, rất cuộc Lục Vũ quyết định dọn nhà.

“Tiểu Hồng! Ngươi quay lại coi!” Mới sáng sớm, Lâm Tái liền đuổi theo một con chim nhỏ, vừa đuổi theo vừa lớn tiếng hô, con chim nhỏ kia lại không để ý tới hẳn, ngược lại là chạy về phía trước, kè kè theo Lục Vũ, đập đập cánh dự định bay lên người Lục Vũ.

Lục Vũ cũng rất thích tiểu phượng hoàng này, hiện giờ hẳn vẫn trùm kín mít, liền thuận thế cho đối phương đứng trên cánh tay của mình, lại lấy ra trứng Thôn Phệ thú trong lòng ngực của mình cho đối phương nhìn.

Con phượng hoàng này, lúc mới đầu, hoàn toàn theo sát Lâm Tái, cho đến một ngày nó nhìn thấy quả trứng trong tay Lục Vũ, từ đó về sau, chỉ cần có cơ hội, nó sẽ kiên trì bám theo Lục Vũ, đợi Lục Vũ lấy ra trứng Thôn Phệ thú, nó sẽ nhìn chăm chăm, còn thật cẩn thận mà lấy móng vuốt đánh vài cái lên vỏ trứng.

Đối với chuyện này, Lâm Tái không thể hiểu nổi, Caroline lập tức giải đáp thắc mắc cho hẳn: “Nó có một đứa em.”

Thì ra, nó coi quả trứng này là em sao? Nghe Caroline nói, Lục Vũ cùng Lâm Tái đều hiểu rõ mà gật đầu, nhưng Caroline cũng một bụng nghi hoặc — cảm giác mà hai quả trứng này mang lại cho nhau rất kỳ lạ, cho dù phượng hoàng mới phá xác hẳn là cũng không thể phân rõ... Chẳng lẽ là do chúng thân cận với nhau sao?

“Tiểu Hồng, mày chơi cùng Tiểu Hắc đi.” Lục Vũ bỏ quả trứng trong tay vào một cái nôi thật lớn bên cạnh, cái nôi này là có người lấy đến cho phượng hoàng ngủ, nhưng Tiểu Hồng lại khẳng khái mà đem nó tặng cho Tiểu Hắc, còn bản thân thì chỉ đứng trên lan can mà thôi.

Thấy tiểu đàn đàn đã được đặt trong nôi, Tiểu Hồng lập tức nhảy khỏi người Lục Vũ, sau đó đậu trên lan can của cái nôi.

Sau khi Tiểu Hồng đứng vững, thì Lục Vũ cũng không quản bọn nó nữa, liền đi ăn cơm với Lâm Tái.

Bọn họ dọn đến đây đã gần một tháng, Lục Vũ cũng đã thích nghi, không thể không nói, có thể ở cùng một con phượng hoàng, cũng rất vui.

Chờ Lục Vũ bung lên bữa sáng do đầu bếp tí mi chế biến tuyệt đối sạch sẽ, Caroline đã về.

Mấy ngày nay, buổi tối cũng không thấy Caroline ngủ trong phòng, ngay từ đầu Lâm Tái còn rất tò mò, sau đó trong lúc vô tình nghe quản gia phủ thành chủ nói cha mình hình như đang thông đồng với một tình nhân xuất quỷ nhập thần, hẳn liền hiểu rõ.

Ba người cùng nhau ăn điểm tâm, mới ăn được một nửa, đột nhiên truyền đến một tiếng kêu “Dát! Cạc cạc cạc cạc!” thảm thiết.

“Cái gì vậy?” Caroline tò mò hỏi han.

Sắc mặt Lâm Tái cũng đột nhiên thay đổi, nhảy dựng lên: “Tiểu Hồng!”

Kêu thảm thiết, đúng là phượng hoàng Tiểu Hồng, nhưng cũng không phải nó gặp địch nhân hoặc là gặp nguy hiểm, mà là bị một con vật đen thui cắn đuôi.

“Đây là ma thú gì vậy? Ngay cả phượng hoàng cũng dám cắn?” Caroline kỳ quái mà mở miệng.

Tốc độ của Lâm Tái càng nhanh, lập tức cứu giúp cái đuôi của Tiểu Hồng ra khỏi miệng tiểu ma thú kia, sau đó nhìn về phía Lục Vũ: “Hughes, ma thú của ngươi phá xác.”

Lục Vũ cũng đã cảm giác được, nhưng hình tượng của Thôn Phệ thú lại làm cho hắn chần chờ, vốn dĩ phượng hoàng giống gà con cũng đủ khiến người ta buồn bực, hiện tại, Thôn Phệ thú, lại giống... Rái cá biển?

Bất quá, tuy hình dáng giống rái cá biển, nhưng miệng lại lớn hơn rái cá biển một chút, trên thân thể tròn vo lú ra bốn cái chân ngắn cùn, sau này trưởng thành, có lẽ sẽ đổi hình tượng nhỉ?

Lục Vũ còn đang rối rắm, thì Thôn Phệ thú được Lục Vũ đặt tên là Tiểu Hắc cũng tìm Lục Vũ khắp nơi, lập tức kêu lên “Ác ác”, sau khi nhìn Lục Vũ vài lần, nó còn dùng ánh mắt thêm nhỏ dãi mà nhìn con phượng hoàng bên cạnh...

Lục Vũ xấu hổ mà cười cười, rất muốn nói với tên tiểu tử kia, phượng hoàng không phải người muốn ăn là có thể ăn...

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Long Phượng Hoàng

“Hughes, ma thú của người... Rốt cuộc là gì vậy?” Lâm Tái tò mò hỏi, hoàn toàn không biết.

Kể từ khi phượng hoàng phá xác, hắn rất mong chờ ma thú của Lục Vũ, nhưng hiện tại mà xem, tuy rằng rất đáng yêu, nhưng tại sao hắn hoàn toàn không nhìn ra chủng loại của đối phương?

“Không biết, dù sao cứ gọi Tiểu Hắc là được rồi.” Lục Vũ xách Thôn Phệ thú Tiểu Hắc lên ôm vào lòng, sau đó đối phương hướng vào trong lòng hắn, vừa cọ cọ, vừa kêu “Ác ác”.

Khỏe miệng Lục Vũ co rút, động tác này... Nếu không xác định đối phương không phải nhân loại, hắn khẳng định sẽ cho rằng tiểu tử này muốn đùa giỡn hắn! Bất quá, vật nhỏ này cọ cọ trong ngực mình, cảm thấy thực đáng yêu.

“Ha, nó muốn uống sữa sao? Lúc trước Lâm Tái... Được rồi, người không có sữa.” Caroline nói đến một nửa, sáng suốt mà dừng lại, bởi vì hai người đối diện, sắc mặt đều khá khó coi.

Bất quá, Caroline nói rất đúng, Caroline vừa nói thế, Lục Vũ lập tức nhớ lại lời dặn của Thôn Phệ thú thành niên kia, Thôn Phệ thú không phải rất ham ăn sao? Mà trong ngực của hắn, hình như có một túi tinh thạch ma thú đi?

Đem con Thôn Phệ thú đang đeo dính lấy áo của mình ném vào nôi, sau đó Lục Vũ lấy ra tinh hạch trong áo, quả nhiên, nhãn tinh Thôn Phệ thú sáng lên, cảm một viên liền “Rột rột” mà ăn.

“Thật dễ nuôi...” Caroline lại một lần nữa nhớ tới Lâm Tái lúc nhỏ: “Khi còn bé Lâm Tái cũng không có dễ nuôi như vậy nha, ta đút cho nó một miếng thịt, nó còn không thèm đếm xỉa gì tới!”

Lục Vũ đồng tình mà nhìn thoáng qua Lâm Tái, cho dù là ma thú cường đại, vừa sinh ra cũng không ai có thể ăn uống như con Thôn Phệ thú tham ăn này, chớ nói chi bề ngoài Lâm Tái vẫn là nhân loại.

Tốc độ ăn của Thôn Phệ thú rất nhanh, ăn ăn, bụng phình lên, Lục Vũ lo lắng nó ăn nhiều quá không tiêu, kết quả không nghĩ tới Lục Vũ vừa không cho nó ăn nữa, nó liền “Ác ác” mà kêu thảm lên, đem tất cả tinh hạch nhét dưới bụng giấu đi, dưới tình huống như thế, Lục Vũ cũng chỉ có thể mặc kệ đối phương “Rột rột” mà ăn không ngừng.

Thôn Phệ thú ăn liên tục hơn một giờ, chờ nó ăn hết sạch đồng tinh hạch, ánh mắt nó liền đặt lên trên người phượng hoàng.

“Ác ác, Ác ác ác, a a, a a a.” Thôn Phệ thú Tiểu Hắc có bộ lông đen bóng đang cử động tứ chi ngăn ngừa của mình mà nhảy tung tung, một đôi mắt sáng vừa tròn nhìn chăm chăm phượng hoàng đang trên đầu mình.

Tuy Phượng hoàng vừa sinh ra đã có thực lực cường đại, hiện giờ cũng không ít người bảo hộ nó, nhưng nó mới phá xác chưa được vài ngày nữa, bản thân rất có hảo cảm với Thôn Phệ thú cũng vừa phá xác như mình, chớ nói chi là nó tận mắt nhìn tiểu tử kia phá xác mà ra.

Vì thế, phượng hoàng mồm mím do dự một hồi, liền đáp xuống bên cạnh Thôn Phệ thú.

Cái bụng tròn vo, thân hình to lớn, nhưng tứ chi lại ngắn ngủn, Thôn Phệ thú đột nhiên nhảy dựng, liền tập kích về phía sau gáy phượng hoàng, sau đó nhanh, độc, chuẩn mà cắn đuôi phượng hoàng.

“Cạc cạc cạc cạc!” Phượng hoàng lần thứ hai kêu thảm thiết, tiếng kêu không còn trong trẻo nữa, ngược lại có chút giống tiếng vịt kêu...

Lâm Tái lại một lần nữa giải cứu đuôi Tiểu Hồng khỏi miệng Tiểu Hắc, bắt đắc dĩ mà mở miệng: “Tiểu Hắc... Đừng nói là nó muốn ăn Tiểu Hồng đi?” Thật đáng mừng, phượng hoàng Tiểu Hồng lúc này cũng nguyên ý an cư trên người hắn, tuy đối phương đứng trên đầu mình nhưng Lâm Tái cảm thấy

không sao cả.

“Theo ta thấy, có lẽ nó muốn lông phượng hoàng... Tuy lông phượng hoàng rất có sức hấp dẫn đối với ma thú, nhưng ma thú có lá gan trực tiếp nhỏ lông trên người phượng hoàng... Thì chỉ có một mình tên tiểu tử này mà thôi.” Caroline mở miệng, dựa vào trực giác của bộ tộc Nagas, nàng tin chắc là chuyện này.

“Lông phượng hoàng, quả thật rất trân quý.” Lâm Tái mở miệng, thuận tay vuốt vuốt mấy cọng lông đuôi mới mọc của Tiểu Hồng, Tiểu Hồng mới mọc mấy cọng lông thôi mà cũng không tha.

“Lại đây, tiểu tử kia, không phải ngươi muốn cái này sao?” Lục Vũ và Lâm Tái bởi vì lông phượng hoàng quá mức trân quý mà không có lấy ra, Caroline đột nhiên lại lấy ra một cọng, cọng lông này không lớn lắm, cường độ năng lượng cũng yếu hơn cọng lông nàng cho Lục Vũ cùng Lâm Tái lúc trước.

“Mẹ...” Lâm Tái vừa định cự tuyệt, liền nhìn thấy Tiểu Hắc nhảy dựng lên, cắn nuốt cọng lông kia!

“Đây là lông chim lúc trước Ngải Ti thành niên thay, ta có một bó to.” Caroline mở miệng, sau đó nhìn về phía Tiểu Hắc đang dùng tốc độ rất nhanh mà ăn cọng lông kia, sau đó nằm lật bụng, bất động trong nôi.

“Nó làm sao vậy?” Lâm Tái dùng ngón tay của mình chọc chọc bụng Tiểu Hắc, tò mò hỏi han.

“... Thăng cấp.” Lục Vũ mở miệng, thật sự là khiến người ta hâm mộ ghen tỵ a! Tùy tiện ăn một chút liền có thể thăng cấp, thật sự là rất nghịch thiên đó! Tại sao hắn lại không được như vậy chứ?

Thôn Phệ thú Tiểu Hắc đang thăng cấp, Lục Vũ liền ôm nó vào trong ngực, sau đó, phượng hoàng Tiểu Hồng đã hết đau, liền bắt đầu kề cận Lục Vũ, đòi Lục Vũ đem ra Tiểu Hắc đang hôn mê cho nó nhìn vài cái. (có tổ chất trung khuyến ~)

Kể từ khi phượng hoàng xuất hiện cho đến nay, đã qua ba tháng, Tiểu Hồng cũng phá xác được một tháng. Khi Lâm Tái đang tính toán mở chi nhánh cho từ lâu, phân hội của Ma sư pháp công hội lại diện kiến một lần nữa.

“Lâm Tái thiếu gia, chúng ta chân thành mời ngài làm trưởng lão danh dự của Ma sư pháp công hội, từ hôm nay trở đi, ngài có thể điều động tất cả lực lượng của phân hội.” Phó hội trưởng tân nhiệm của phân hội thành Kerr, một vong linh pháp sư cao cấp đứng trước mặt Lâm Tái mà mở miệng, mặc dù hắn đang nói chuyện cùng Lâm Tái, nhưng tầm mắt vẫn đặt trên người phượng hoàng bên cạnh Lâm Tái.

Thật ra trước đó, Ma sư pháp công hội từng nghĩ có nên dẫn Lâm Tái đến tổng bộ hay không, nhưng đề nghị này lại bị cao tầng phủ quyết — tổng bộ Ma sư pháp công hội, là một nơi chỉ có ma pháp sư tài năng mới có thể tiến vào!

“A... Ta có cần làm cái gì không?” Lâm Tái hỏi, hắn đã từng thương lượng vấn đề này với Caroline, nhưng Caroline lại cảm thấy gia nhập hay không cũng không sao, dù sao, thân phận Lâm Tái bại lộ, ma pháp nghiệp đoàn tuyệt đối sẽ khai trừ hắn nhưng lại không dám làm gì hắn cả — Nagas bộ tộc, cũng không phải dễ chọc.

“Các hạ, làm trưởng lão danh dự của Ma sư pháp công hội, ngài chỉ cần hưởng thụ đãi ngộ tôn quý nhất của chúng ta là được, nhưng vì để cho chúng ta có thể dễ dàng bảo hộ ngài, nếu ngài muốn đi đâu, tốt nhất phải báo cho bọn ta một tiếng.”

“Không thành vấn đề.” Lâm Tái lập tức đáp ứng, hắn biết được ý tứ của đối phương, đại khái là sau này Ma sư pháp công hội sẽ giám sát mọi hành động của hắn, bất quá lúc này cũng không thành vấn đề... còn sau này... người của Ma sư pháp công hội còn ở trong phủ thành chủ mà Caroline vẫn có thể mỗi ngày treo tường yêu đương vụng trộm, sau này muốn dẫn hắn đi cũng không khó đi?

Không, là một nam nhân, hắn không nên dựa vào Caroline dẫn hắn đi, mà là chính mình nghĩ biện pháp mới được... hắn muốn học công phu thì Caroline lại hoàn toàn xem hắn như một đứa nhỏ, cảm thấy hắn chỉ cần vui đùa là được rồi, Lâm Tái không khỏi mà uể oải một trận.

“Một khi đã như vậy, hợp tác vui vẻ.” Vong linh pháp sư cao cấp kia bái chào Lâm Tái.

“Hợp tác vui vẻ.” Lâm Tái cũng nở nụ cười, “Các hạ, xin hỏi ngài có cần ăn chút gì không? Đồ ăn chỗ ta có hương vị rất ngon.”

Gần đây, những người đến xem phượng hoàng đã bị hắn dụ dỗ mà tiêu phí một khoản tiền lớn, khiến cho Lâm Tái thiếu chút nữa nhảy cẳng lên nóc nhà luôn!

Người của Ma sư pháp công hội đi rồi, sau đó, thành Kerr lại nghênh đón hai nhóm người.

Chính là hai đế quốc tiếp giáp với thành Kerr, thủ đô của Norma đế quốc và Grass đế quốc phái người đến!

Quận Kerr không thuộc về bất cứ quốc gia nào, nhưng vẫn bảo trì quan hệ hữu hảo với hai đế quốc lân cận, hai đoàn người này tới đây, đương nhiên Kha Đức Nhạc cũng phải hữu hảo tiếp đãi.

Bất quá, hai đoàn người này đều mang theo ma thú, như vậy nguyên nhân bọn họ chạy tới đây, rất sâu xa nha.

Con trai trưởng của thành chủ thành Kerr đã có được trứng phượng hoàng, như vậy, có thể lấy được lông phượng hoàng hay không?

Ma sư pháp công hội tài đại khí thô, ngay từ đầu, sau khi phượng hoàng rời đi cũng có chút thu hoạch, lại tính toán tạo quan hệ với Lâm Tái, cho nên

cũng không quá mức chú ý đến long phượng hoàng trong tay Lâm Tái. Nhưng hai đế quốc này thì khác, hai đế quốc này cường đại không thể nghi ngờ, mà bọn họ đều có ma thú kỳ sĩ thậm chí á long kỵ sĩ, nếu ma thú muốn đạt tới thánh cấp, như vậy tác dụng của long phượng hoàng liền trở nên rất quan trọng, nhưng ma thú vừa bước vào cấp 9 đỉnh phong...

Long của phượng hoàng thành niên Thần cấp, đối với cao cấp ma thú muốn đột phá mà nói, nó có tác dụng vô cùng vô cùng quan trọng!

“Black, người là người của thành Kerr, có lẽ hiểu rất rõ thành Kerr nhỉ, tên Lâm Tái kia, rốt cuộc là một người như thế nào?” Đội trưởng đoàn nhân mã của Norma đế quốc lần này, chính là Tập Lỗ hầu tước đang cười trên ma thú của mình, hỏi han ma pháp sư trẻ tuổi đứng bên cạnh hắn.

“Lâm Tái thiếu gia là con trai trưởng của thành chủ thành Kerr, biểu hiện bình thường không có gì nổi bật, nhưng ta cũng không biết nhiều về hắn.” Black trả lời.

Thật ra so với Lâm Tái, hắn càng để ý đến một cái tên khác — Hughes. Người này chính là người mà hắn đã quen trước kia sao?

“Biểu hiện bình thường a...” Tập Lỗ sờ sờ Á Long bao trùm áo giúp cứng rắn dưới thân, cảm khái mà mở miệng, không biết là thật hay giả đây.

Con Á Long này, ông nội hắn bắt được, đến thời của cha hắn, thì nó đã là cấp 9, bây giờ đến thời của hắn, nó đã đạt tới cấp 9 đỉnh phong.

Bản thân hắn cũng là một thiên tài, hiện giờ chỉ hơn bốn mươi tuổi, đã trở thành chiến sĩ cấp 9, chỉ còn một bước nữa, là có thể đạt tới thánh cấp. Nhưng mà, rõ ràng thánh cấp ngay trước mắt, mặc kệ là Tập Lỗ hay là ma thú của hắn, đều không thể thăng cấp, bởi vì vậy, sau khi nhận được tin tức về phượng hoàng, hắn vô cùng kích động, sau khi sử dụng không ít thủ đoạn, cuối cùng trở thành đội trưởng.

“Hầu tước đại nhân, ta tin rằng, chỉ cần chúng ta có đủ thành ý, tất nhiên sẽ có được long phượng hoàng.” Black mở miệng.

“Đúng vậy.” Tập Lỗ gật gù đầu, lần này có thể nói là lấy hết vốn liếng, mỹ nhân tài bảo, cái gì cũng có, hắn không tin đến lúc đó hắn vẫn không thể lấy được một con long chim!

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 49: Dạ Dày Vương

Kha Đức Nhạc đứng trước cửa phủ thành chủ, nghênh đón hai sứ giả của hai đế quốc.

Ba tháng nay, hắn xuân phong đắc ý, vợ mình đã quay về, con trai cũng có tiền đồ, tất cả chuyện này, làm cho hắn nằm ngủ cũng cười, dưới tình huống như thế, khi hắn gặp mặt mấy sứ giả này, tâm tình cũng rất tốt.

Ý đồ của mấy sứ giả này, Kha Đức Nhạc cũng có thể đoán ra, nói đến nói đi, chính là vì long phượng hoàng, mà chuyện này sao... Caroline cho Lục Vũ và Lâm Tái, lại còn chưa cho hắn đâu nha! Thật ra, nếu hắn không đem một ít thứ tốt để nói chuyện Lâm Tái với người của Ma sư pháp công hội, thì bọn họ sẽ cho phép Lâm Tái nhàn nhả mà mở cửa lâu làm ăn ở thành Kerr sao?

Thằng nhóc này a, đúng là đồ vong ơn phụ nghĩa!

“Thành chủ đại nhân!” Sứ giả của Norma đế quốc và Grass đế quốc đồng thời mở miệng.

Hai đế quốc này vẫn luôn cạnh tranh với nhau, nếu không phải như vậy, thì sau khi nhận được tin tức về phượng hoàng, cũng không nhanh chóng tập hợp nhân mã mà kéo đến thành Kerr, song phương đã sử dụng những thủ đoạn gì... Có lẽ chỉ bản thân bọn họ mới biết được.

Kha Đức Nhạc dẫn họ vào cửa, không dự định dẫn những người này đi gặp con trai của mình, chỉ dự định dùng long phượng hoàng trong tay mình lột một tầng da của bọn họ — tuy rằng thành Kerr cũng không thiếu tiền, nhưng đặc sản của hai đế quốc này, thành Kerr không có! Đương nhiên, mỹ nữ coi như xong, Kha Đức Nhạc tin chắc, nếu mình dám giữ lại mỹ nữ, thì sau này khẳng định sẽ không có người ngàn dặm xa xôi chạy tới cùng hắn yêu đương vụng trộm!

Trong phủ thành chủ, ba bên bắt đầu đàm phán, Lục Vũ và Lâm Tái cuối cùng cũng đợi được Thôn Phệ thú tỉnh lại!

Khí tức trên người Tiểu Hắc mạnh hơn không ít, khôi phục một chút ý thức, liền bắt đầu xin ăn, bộ dáng nho nhỏ lấy lòng người khác, muốn bao nhiêu đáng yêu thì có bấy nhiêu đáng yêu. Hơn nữa, cảm nhận được huyết mạch tương liên, Lục Vũ lập tức tước vũ khí đầu hàng, sau đó lấy ra không ít tình hạch cho nó ăn vặt.

“Người ăn bao nhiêu mới đủ đây!” Lần này Lục Vũ ôm Tiểu Hắc, đã cảm thấy nặng hơn một ít, nhưng điều khiến hắn cảm thấy khâm phục nhất, tuyệt đối là dạ dày của nó!

Tinh thạch cấp 1, chỉ trong vòng hai giờ, nó đã ăn một đồng lớn, hơn nữa tốc độ ăn còn nhanh hơn trước không ít, nếu nó cứ phát triển như vậy...

Trách không được con Thôn Phệ thú kia lại hào phóng như vậy, cứ thế mà đem con của mình giao cho hân! Cho dù có một núi vàng cũng không đủ cho nó ăn đi?

“Ác ác! A a!” Thôn Phệ thú dùng cặp mắt to tròn mà nhìn Lục Vũ, sau đó lại nhìn về phía phượng hoàng đứng trên vai Lâm Tái ở bên cạnh, nếu không phải bị Lục Vũ cầm trong tay, có lẽ nó đã sớm nhảy qua cắn phượng hoàng rồi!

Phượng hoàng lại không nhớ đến chuyện trước kia, dù sao hai lần đó nó được cứu trợ sớm, cho nên, cái đuôi cũng chỉ hơi đau đau dính chút nước miếng mà thôi. Cho nên lúc này, nhìn thấy Thôn Phệ thú vô cùng hoạt bát, nó lại tò mò đi lên, sau đó bay về phía Thôn Phệ thú.

Lâm Tái nhanh tay lẹ mắt muốn bắt lấy Tiểu Hồng nhà mình, nhưng trong một thoáng này phượng hoàng cũng đã có thể bay một cách thuần thục, bởi vậy, nó bay đến trên đầu Thôn Phệ thú, sau đó xoay vòng vòng.

Lục Vũ vẫn không hiểu tại sao phượng hoàng lại thích con thôn phệ thú đen thui này như vậy, hơi ngầy ngời, Thôn Phệ thú ú nu trên tay hân nhảy dựng lên, sau đó đón gió mà phình lên, biến thành một quả cầu lớn, đồng thời nuốt toàn bộ phượng hoàng vào bụng...

Lục Vũ cùng Lâm Tái không kịp suy nghĩ, chỉ muốn giải cứu phượng hoàng trong bụng thôn phệ thú, nhưng bọn hân vừa mới bắt lấy con thôn phệ thú đang bành trướng này, chợt nghe nó kêu thảm thiết một tiếng “A”, sau đó phun ra một cục lửa.

Thôn phệ thú cảm thấy muốn cắn nuốt phượng hoàng, nhưng thực lực hiện giờ của nó, cũng chỉ tương đương với ma thú cấp 6, nhưng phượng hoàng người ta... Vừa sinh ra chính là thánh cấp a!

Phượng hoàng giăng co trong bụng mẹ vài thập niên, lúc sinh ra cũng hấp thu lượng lớn năng lượng hỏa hệ, còn thôn phệ thú trong lúc sắp chết đói thì bị “Mẹ” mình tống đi...

Trước kia, Tiểu Hồng cảm thấy tiểu tử này quá yếu, khinh địch mới bị cắn, bởi vì đối phương quá yếu, nó lại có hảo cảm với đối phương, nên không kích phát ra ngọn lửa trên người mình... Nhưng tình huống hiện tại lại khác, bất ngờ bị nuốt vào trong bụng, sau khi kinh hãi qua đi, dĩ nhiên theo bản năng mà phản kháng! Bộc phát ra ngọn lửa trên người mình.

Vừa rồi mọi người còn lo lắng cho phượng hoàng, nhưng sau khi Tiểu Hồng được ngọn lửa bao bọc toàn thân bị thôn phệ thú nhỏ ra, mọi người bắt đầu lo lắng cho thôn phệ thú Tiểu Hắc — dù sao phượng hoàng cũng rất cường đại, ngọn lửa như vậy, rất có thể sẽ thiêu cháy Tiểu Hắc, ngay cả cao cấp ma thú cũng có thể bị thiêu cháy nội tạng, chớ nói chi là Tiểu Hắc hiện giờ chỉ tương đương với trung cấp ma thú...

“Ác ác! Oa oa!” Tiểu Hắc nhảy vào trong ngực Lục Vũ, la to, sau đó dùng cặp mắt đầm lệ nhìn Lục Vũ, làm ra động tác cảm ơn hân ăn...

Cật hóa! Tuyệt đối là cật hóa cực mạnh trên thế giới! Thậm chí vì ăn, mà thân thể nhỏ nhỏ của nó còn có thể bành trướng?

“Dạ dày của nó... Thật tốt.” Lâm Tái không biết nói gì nữa, Tiểu Hắc rốt cuộc là chủng loại gì vậy? Trong bụng bị thiêu đốt mà không hề hân gì sao? Bây giờ nó còn có tâm tình ăn tinh hạch nữa... Tên này, đừng nói là ăn đến thánh cấp, sau đó thật sự ăn luôn Tiểu Hồng của mình sao?

Lâm Tái đột nhiên cảm thấy vô cùng áp lực.

“Hình như... Đúng vậy...” Lục Vũ vốn định cho Tiểu Hắc ăn viên Thần Thú đan mà mình đã tế luyện, nhưng nhìn thấy sức ăn hiện giờ của tên này, có lẽ sau này mỗi lần thăng cấp thì sức ăn càng lớn, Lục Vũ liền dập tắt ý tưởng này của mình, tạm thời, cứ để cho nó gặm gặm tinh hạch cấp 1 đi.

Buổi tối tiến vào Hệ thống vị diện giao dịch, Lục Vũ liên hệ với con thôn phệ thú thành niên kia.

“Tiểu huynh đệ, làm sao vậy? Có phải đứa nhỏ của ta có vấn đề gì hay không?” Con thôn phệ thú kia xuất hiện trên màn hình, lúc này, Lục Vũ mới phát hiện, hình dáng của Tiểu Hắc hoàn toàn khác xa với nhân loại, còn con thôn phệ thú cường đại này tuy rằng dữ tợn, nhưng hình dáng vẫn có một chút đặc thù của nhân loại.

“Không có... Nhưng đã xảy ra một chuyện.” Lục Vũ tỉ mỉ kể lại mọi chuyện sau khi Tiểu Hắc phá xác.

“Như vậy a, mấy chuyện này đều rất bình thường... Dạ dày của thôn phệ thú bọn ta, tuyệt đối là cường đại nhất trong vũ trụ! Thực lực của nó càng tăng lên thì số lượng đồ vật có thể cắn nuốt càng tăng, còn khi đói... Nếu người cảm thấy cho nó ăn quá tốn kém, thì người cứ cho nó ăn ít lại, dù sao nó cũng không bị đói chết, hơn nữa cái gì nó cũng có thể ăn.” Con thôn phệ thú kia không thèm để ý mà trả lời, nó sinh ra tại một tinh cầu cần côi, nên lúc nó còn nhỏ, đều phải ăn đá tảng sống qua ngày!

Thôn phệ thú, nếu sau này gặp địch nhân, thì có thể nuốt vào bụng luôn hả?

Cáo biệt với thôn phệ thú, Lục Vũ lại gặp Khương Đào, sau đó lấy một lượng lớn gia vị từ hân.

Đáng mừng chính là, ngoại trừ những gia vị đã chế biến sẵn, thì Khương Đào còn cho hân rất nhiều hạt giống như ớt, tiêu, gừng... Hơn nữa, chúng đều rất tốt, hoàn toàn có thể gieo trồng.

“Người thật sự mở một tửu lâu tại dị giới sao? Ngược lại cũng không tồi.” Khương Đào đem đồ vật giao dịch cho Lục Vũ, không biết nói gì nên tìm đề tài bàn luận.

“Không phải ngay từ đầu ngươi đã biết ý định này của ta sao? Nói đi, rốt cuộc ngươi có chuyện gì muốn hỏi.” Lục Vũ hỏi, rõ ràng gần đây Khương Đào có tâm sự.

“Ngươi là gay phải không?” Khương Đào mở miệng hỏi, thái độ của cha mẹ Lục Vũ đối với hắn, thấy thế nào cũng rất kỳ lạ, một tháng trước hắn mang theo Hughes đã gầy lại về nhà, bọn họ càng nhiệt tình với hắn... Ngay từ đầu hắn còn không suy nghĩ đến, sau đó lại phát hiện một chút tiểu tâm tư của mình, suy nghĩ một chút liền hoàn toàn sáng tỏ.

“Đúng vậy... Ngươi cảm thấy rất kỳ quái sao?” Lục Vũ thu dọn đồ đạc, hỏi.

“Không có, dù sao chuyện này cũng là vấn đề cá nhân... Ta còn muốn hỏi một chút, Hughes trong thế giới kia có gặp chuyện gì không? Đôi khi hắn luôn nhắc tới một người tên là Black.” Khương Đào lại nói.

Khương Đào không nhắc, thì Lục Vũ cũng quên người tên Black kia rồi, bất quá Khương Đào vừa nói tới, hắn liền kể lại: “Trước kia Hughes cùng Black là thanh mai trúc mã, tên Black kia có cơ hội tòa sáng, liền vứt bỏ Hughes, cũng chính vì vậy, tên Hughes ngu xuẩn kia mới phát động ‘Hắc Ám thân chúc phúc’.”

“Đệt!” Khương Đào không khống chế được mà mở miệng, hắn vốn cho rằng...

“Ta còn có việc, có chuyện gì thì nói sau.” Lục Vũ cắt đứt kết nối, hiện tại tên Hughes kia đang dùng vỏ của hắn nó! Chỉ cần tưởng tượng như vậy, hắn liền cảm thấy cả người không thoải mái.

Nhưng hắn không ngờ, lúc hắn cầm theo hạt giống đi ra, thì bắt gặp tên Lâm Tái vốn dĩ lúc này phải ở tù lâu.

Lâm Tái cầm một ít hạt giống trong tay, còn ném mấy hạt vào trong miệng của mình ném ném, cố gắng phân biệt đó là gì.

Dù gì hắn cũng là được sư có cấp bậc không thấp, theo lý thuyết thì phần lớn thực vật hắn đều biết, nhưng mấy thứ này của Lục Vũ, tại sao hắn hoàn toàn không biết gì cả?

Ở chung với Lục Vũ đã lâu, hắn cũng biết trên người đối phương có bí mật, có lẽ, đối phương dám giả mạo cao nhân, là bởi vì đối phương thật sự có một vị sư phụ cường đại như vậy sao?

Hai người vừa mới ra khỏi cửa Quán Ăn Ngon, liền có người đi theo bọn họ, trong những người này ngoại trừ hai thủ vệ bên ngoài phủ thành chủ, còn có người do Ma sư pháp công hội gần đây mới phái tới.

Trước kia thuê một người còn không nổi, hiện tại lại có thể mang theo một đám bảo tiêu trên đường... Lục Vũ thừa nhận, phương thức đạo phổ như vậy, thật sự rất phong cách!

“Ngươi là... Hughes! Hughes, tại sao ngươi lại ở đây?” Đột nhiên, ven đường có người hô lên, Lục Vũ quay đầu, liền thấy được một ma pháp sư trẻ tuổi mặc trung cấp hóa hệ ma pháp bào.

Nhưng, người kia là ai? Lục Vũ nhíu mày, một chút ấn tượng cũng không có, mà Lâm Tái lại trực tiếp mở miệng hỏi: “Ngươi là ai?”

Black nhìn Tập Lỗ hầu tước bên cạnh mình, hiện giờ Kha Đức Nhạc kêu giá rất cao, bởi vì vậy, bọn họ tổn không ít công phu mới nghe được tin tức của Lâm Tái, dự định tình cờ gặp mặt đối phương, bởi vậy thân phận của Lâm Tái, hắn biết rất rõ ràng: “Lâm Tái các hạ, xin chào, ta là hòa hệ trung cấp ma pháp sư Black của Norma đế quốc, vị này là Tập Lỗ hầu tước của đế quốc chúng ta, một vị á long kỵ sĩ.”

Black thấy phía sau Lâm Tái cùng Hughes có không ít người, hơi hơi hé mắt, hắn không ngờ, Hughes được nhắc tới trong báo cáo lại là Hughes mà hắn quen biết!

Black? Tối hôm qua Khương Đào vừa nhắc tới tên này, bởi vậy Lục Vũ vừa nghe thấy liền kịp thời phản ứng.

Lục Vũ kịp phản ứng, thì Lâm Tái đã từng điều tra Lục Vũ, đương nhiên cũng kịp phản ứng!

Có lẽ ngay từ đầu nói thích Lục Vũ chính là nói đùa, nhưng trong khoảng thời gian này, hắn đã thiết sự thích đối phương...

Nghĩ đến Lục Vũ không thích bị người đụng chạm, còn có biểu hiện âm dương quái khí của người nợ, trong báo cáo cũng có nhắc tới, đối phương ngoan ngoãn phục tùng giặt quần áo nấu cơm cho Black... Lâm Tái điều chỉnh biểu tình của mình một chút, lộ ra một nụ cười dữ tợn: “Thì ra ngươi chính là Black a...”

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Thần Thú Đan

Nếu hiện tại Lâm Tái vẫn là bộ dáng mập mạp ăn chơi trác táng trước kia, lộ ra biểu tình tràn ngập ác ý như vậy khẳng định sẽ làm người khác cảm thấy Black gặp xui xẻo rồi, nhưng bộ dáng hiện giờ của hắn thật sự quá mức tuần tú, vì vậy, biểu tình hung ác trên mặt hắn có chút tà khí lại có chút khiêu khích.

Tạp Lỗ là thủ lĩnh của đoàn người Norma đế quốc, sau khi vào thành Kerr, nghe được rất nhiều lời đồn về Lâm Tái, dĩ nhiên biết được tên đại thiếu gia này trước kia cũng không tốt lành gì, tuy hiện tại bề ngoài đứng đắn nhưng vẫn là một tên không học vấn không nghề nghiệp. Mặc dù không biết tại sao đối phương lại chán ghét Black như vậy, nhưng hắn vẫn đứng dậy: “Lâm Tái các hạ, xin chào.”

“Ta cũng không tốt lắm” Lâm Tái cười tủm tỉm, sau khi đánh giá Tạp Lỗ từ trên xuống dưới, lực chú ý bị con á long phía sau đối phương hấp dẫn, trên người á long đều là bảo bối a! Một vài loại được tề cần phải có máu á long mới có thể điều chế thành công.

“Lâm Tái các hạ nói đùa...” Tạp Lỗ mở miệng, sợ người của Grass đế quốc chặn ngang, liền nói: “Black ma pháp sư và Hughes các hạ hình như là người quen nhỉ? Đã lâu không gặp, chúng ta có nên ngồi xuống cùng nhau ăn một bữa cơm hay không?”

“Thật có lỗi, hiện tại ta không rảnh.” Lục Vũ lên tiếng “Nhưng các người có thể đến từ lâu ta mới mở, bao một phòng hạng nhất thưởng thức một chút đồ ăn đặc sắc, đợi lát nữa chúng ta sẽ trở lại.” Nếu Black không phản bội Hughes, thì Hughes tuyệt đối không thể nản lòng thoái chí mà phát động “Hắc Ám thần chúc phúc”. Nếu Hughes không phát động cấm thuật, thì hắn cũng tuyệt đối không rơi vào hoàn cảnh này... Lục Vũ đột nhiên nghĩ đến, nếu Hughes đã giúp hắn báo thù, thì hắn cũng nên giúp Hughes báo thù chứ nhỉ? Thuận tiện còn có thể giúp mình xả giận, không phải sao?

“Vậy thì tốt quá! Ta cũng không quá rầy rầy hai vị nữa, hai vị đi thông thả.” Tạp Lỗ lập tức thức thời mà mở miệng, hắn đến đây là vì giao hảo với đối phương chứ không phải đắc tội với đối phương, nếu đạt được mục đích, thì cũng không nên nhiều lời làm gì.

Thấy Tạp Lỗ dẫn theo Black rời đi, Lâm Tái có chút buồn bực mà nhìn về phía Lục Vũ: “Người thật sự muốn liên lạc tình cảm cùng bọn họ sao?”

“Liên lạc tình cảm? Làm sao có thể! Nhưng lát nữa chúng ta có thể tăng giá đồ ăn một chút.” Lục Vũ mở miệng, phòng hạng nhất vốn dĩ có giá cả rất đắt nha.

“Không thành vấn đề!” Lâm Tái lập tức gật đầu đồng ý.

Chuyện Tạp Lỗ hầu tước đi tìm Lâm Tái, đương nhiên không thể gạt được Kha Đức Nhạc và sứ giả của Grass đế quốc. Nhưng sau khi Kha Đức Nhạc biết Tạp Lỗ đến từ lâu của Lâm Tái còn muốn phòng hạng nhất nữa, liền mỉm cười không thêm đề ý, mà sứ giả của Grass đế quốc...

Sứ giả của Grass đế quốc lần này chính là hoàng tôn Stephen, hoàng tôn trẻ tuổi này trên phương diện ma pháp cũng không có thiên phú, nhưng lại là thiên tài tu luyện đấu khí, mấy năm trước, thậm chí còn tự mình bắt được một con Hóa Diễm Cuồng Sư cấp 9... Đương nhiên, Hóa Diễm Cuồng Sư ngay cả ma pháp sư cấp 9 còn không bắt được, nhưng hắn chỉ là một kiếm sĩ chưa đạt tới cấp 9 lại có thể quơ được... Chuyện này cũng có ý vị sâu xa.

Nói tóm lại, vị hoàng tôn này, cũng vì lòng phượng hoàng mà đến. Nếu có được một con ma thú thánh cấp, thì có thể trợ giúp rất lớn cho cha hắn trong đấu tranh chính trị!

Nhưng hắn đến thành Kerr, ngoại trừ vì lòng phượng hoàng còn có một nguyên nhân khác, chính là viên minh châu của thành Kerr – Lina đại tiểu thư, hắn đã bị hấp dẫn toàn bộ lực chú ý, làm cho hắn lâm vào khuyh đảo.

Khi nghe tin Tạp Lỗ hầu tước đi tìm Lâm Tái, Stephen đang ở cùng Lina.

“Lina tiểu thư, anh trai nàng, rốt cuộc là người như thế nào vậy?” Stephen tò mò mà nhìn về phía Lina bên cạnh. Lina vô cùng xinh đẹp, xuất thân lại tốt, hắn rất thích.

Đương nhiên Lina rất muốn đem khuyết điểm của Lâm Tái nói thẳng ra, nhưng nàng biết rất rõ, nếu nàng nói như thế, Stephen khẳng định sẽ không tin, vì vậy nàng nói một ít ưu điểm trước, sau đó chuyển biến một cái, liền đem tình huống thực tế của Lâm Tái đều nói toẹt ra.

Nàng cũng không khoa trương, những chuyện nàng nói đều là chuyện mà dân chúng thành Kerr đều biết, cũng chính vì vậy, mới có thể làm cho người khác tin tưởng.

“Lina tiểu thư có một người anh như vậy, thật sự là đáng tiếc.” Stephen mở miệng, nếu Lâm Tái đúng như những lời Lina nói, sau khi thật vất vả mới có được phượng hoàng, lại không tranh không đoạt mà mở từ lâu, thậm chí, lòng phượng hoàng cũng giao cho Kha Đức Nhạc xử lý... Một khi đã như vậy, hắn cần gì phải nịnh bợ một tên thiếu gia hoàn khổ chứ?

Cho dù đối phương có phượng hoàng thì sao, chi biết dựa vào phượng hoàng mà thôi.

“Có sao đâu? Ta còn có một người anh trai mà.” Lina nở nụ cười, Eno chưa đầy mười tám tuổi, đã là ma pháp sư cấp 5, dưới sự giáo dục của Kha Đức Nhạc còn có thể xử lý sự vụ của thành Kerr, hoàn toàn không thua kém ai cả, không phải sao?

Các phe nhân mã trong thành thì đang hao tổn tâm tư, còn Lục Vũ cùng Lâm Tái thì bận rộn trồng trọt.

Hiện giờ đã có nguồn hạt giống, mỗi bao đều được đóng gói kỹ càng, bên ngoài còn có chỉ dẫn cách trồng.

Lục Vũ dựa theo chỉ dẫn mà gieo hạt, gieo hạt xong, liền giải thích cách chăm sóc cho một người nông dân mà Lâm Tái thuê.

Khi hai người trở về, sắc trời cũng không còn sớm, mà đoàn người của Norma đế quốc cũng đã đợi bọn họ vài giờ.

“Thật có lỗi, đã để các người đợi lâu.” Sau khi Lâm Tái dặn dò người phụ trách của tù lâu xong, mới đi vào cùng Lục Vũ.

“Không có gì, dù sao chúng ta cũng không có chuyện gì làm.” Tập Lỗ lập tức đứng lên, cười nói.

Tuy đợi rất lâu, hắn cũng không còn bình tĩnh nữa, nhưng hắn cũng thừa dịp này mà tìm hiểu về tên Hughes kia... Tuy trước kia Black đối Hughes không tốt, nhưng dựa theo tình huống trước mắt, có lẽ Hughes còn có tình cảm với Black... Tập Lỗ đã quyết định chơi trò tình cảm.

Song phương hàn huyền một chút, liền bắt đầu gọi món, Lục Vũ và Lâm Tái hiểu rõ giá cả trong tù lâu nhà mình, cho nên chọn những món giá cả cao chót vót nhưng phí tổn lại không bao nhiêu.

“Hughes các hạ, nghe nói sự phụ ngài là một vị pháp thần phải không?” Sau khi Tập Lỗ gọi món xong, liền nói chuyện với Lục Vũ.

“Đúng vậy.” Lục Vũ cười cười mở miệng.

“Hughes, khi nào thì người được pháp thần các hạ ưu ái vậy?” Nhìn thấy Lục Vũ tươi cười, trong nháy mắt Black có chút hoảng thần, sau đó mở miệng hỏi.

“Sau khi đi tìm người.” Lục Vũ trả lời, đồ ăn đã dọn lên, nhưng hắn chỉ uống nước đun sôi trước mặt mình chứ không động đến đồ ăn, ngược lại là Lâm Tái, hắn luôn chung tình với món thịt nướng và cá kho tộ.

“Phải không, Hughes, người có một vị sự phụ tốt, ta thật sự rất vui!” Black mở miệng: “Người còn nhớ những ngày chúng ta cùng nhau tu luyện ma pháp không? Lúc đó chúng ta từng nói, phải cùng nhau trở thành pháp thánh!”

“Ta không nhớ rõ.” Lục Vũ mở miệng lần nữa, sau đó nhìn về phía Tập Lỗ: “Tập Lỗ hầu tước?”

“Hughes các hạ, có chuyện gì cần ta cống hiến sức lực sao?” Tập Lỗ lập tức mở miệng.

“Cũng không có gì, nể mặt Black... Thành chủ đại nhân và phu nhân quan hệ cũng không tốt, nếu người muốn biết chuyện về thành chủ đại nhân, thì ta đề nghị người nên hỏi hạ nhân của phủ thành chủ đi.” Lục Vũ mở miệng, sau đó đứng lên, “Ta còn có việc, đi trước.”

Nói một câu không đầu không đuôi như vậy, Tập Lỗ đương nhiên nghe không hiểu, nhưng Lâm Tái lại nghe hiểu. Hiện giờ, mẹ hắn treo tường đi tìm hắn ba mỗi ngày, vì vậy trong phòng cha hắn không thể không có chút động tĩnh... Hạ nhân trong phủ thành chủ hiện tại, phần nửa thì tin chắc thành chủ đại nhân đang thông đồng với một mỹ nữ, phần nửa còn lại thì tin chắc thành chủ đại nhân đang thông đồng với một mỹ nam (suy ra 100% tin chắc thành chủ đại nhân đang chim chuột với người đẹp:v)

Nếu Tập Lỗ hỏi thăm tin tức này... Được rồi, động tĩnh của ba mẹ hắn quá lớn, cho dù Tập Lỗ không hỏi thăm, thì sớm muộn gì cũng biết.

“Hughes! Người gây sức ép cho Tập Lỗ, hay là gây sức ép cho ba mẹ ta vậy?” Lâm Tái vội vàng đuổi theo, bắt đầu dĩ hời han.

“Mẹ người... Mấy hôm trước nói với ta, đáng tiếc ta là nam, không thể sinh con cho người.” Cho nên, liền cùng nhau giằng co... Bất quá, Lục Vũ tin tưởng, Caroline cùng Kha Đức Nhạc sẽ không có việc gì, nhiều lần thì Caroline tâm tình không tốt, thuận tay đánh ông xã vài lần mà thôi!

Chuyện Caroline bạo lực gia đình với Kha Đức Nhạc, chính là mấy ngày nay Caroline tự mình nói ra... Gần đây Caroline có chút kỳ lạ nhỉ?

“Bà...” Lâm Tái hết chỗ nói rồi.

Lâm Tái và Lục Vũ có mặt, Tập Lỗ chỉ có thể chịu đựng nhìn một bàn đồ ăn trước mặt, nhưng hiện tại Lâm Tái và Lục Vũ đã đi... Tập Lỗ không chút nghĩ ngợi, liền gấp một miếng cá mà vừa rồi Lâm Tái hào hứng ăn, bỏ vào miệng mình...

“A!” Hắn hô lên một tiếng, sau đó phun ra đồ ăn trong miệng: “Hương vị gì đây?”

“Nghe nói, là cay...” Một tham mưu bên cạnh hắn, nhìn món ăn trước mặt mà mở miệng.

Bị cay cũng không tính là gì, nhưng khi Tập Lỗ tính tiền, liền nhìn chằm chằm vào hóa đơn mà run rẩy tay chân: “Tại sao lại nhiều tiền như vậy?” Hai trăm ngàn kim tệ! Tương đương với nửa năm tiền thuế mà lãnh địa hắn thu rồi!

“Các hạ, những món ngài chọn đều là chiêu bài của quán, đặc biệt trong đó còn có mấy món có dùng ớt, giá cả càng quý! Còn có, Hughes các hạ đã chọn một ly ‘Cảm giác đau lòng’...”

“Đó là món gì?” Tập Lỗ cau mày hỏi.

“Một ly nước đun sôi... Hughes các hạ nói, cái này có thể cho ngài Black tính tiền.” Nụ cười trên mặt nhân viên càng thêm thâm thiết.

Sắc mặt Black tái nhợt, tất cả mọi người hiểu được, đây là đối phương chính bọn họ...

Tổn mấy trăm ngàn kim tệ, vì một bữa cơm chào hỏi, Tập Lỗ cũng cảm thấy do dự với chuyện Lục Vũ nói lúc trước...

Nhưng moi được nhiều tiền như vậy, còn cho tin tức giả nữa sao? Sau khi suy tư, Black vẫn muốn đi hỏi thăm một chút chuyện đời sống tình cảm của thành chủ thành Kerr.

Khi Lục Vũ cùng Lâm Tái trở về, liền kinh ngạc phát hiện, Caroline đang khôi phục nguyên hình, cái đuôi thật dài quỳ rạp trên mặt đất không nhúc nhích, mà thôn phệ thú, lại bỏ qua phượng hoàng đang bay trên không trung, đang nhai cái đuôi của Caroline.

Con thôn phệ thú này... Ngay cả rồng cũng muốn ăn sao? Lục Vũ túm Tiểu Hắc lên, không ngờ Caroline lại ngăn cản hắn: “Đề Tiểu Hắc giúp ta cắn cắn đi, nó cắn như vậy, vảy của ta rất thoải mái nha.” Lực đạo này, đối với nàng mà nói, rất thích hợp mắt xa.

“...” Lục Vũ không nói gì mà thả Tiểu Hắc xuống.

“Hughes, sau này Lâm Tái phải theo ta trở về Thần Thú điện, người đi cùng không? Tuy người không thể sinh tiểu Nagas, nhưng ta cũng không để ý.” Caroline lại nói, gần đây nàng cảm thấy cả người không ổn, bởi vậy vô cùng hoài nghi mình có phải sinh bệnh hay không, vốn dĩ muốn ở lại thành Kerr một năm mới trở về, hiện tại lại muốn trở về sớm một chút, hơn nữa, nàng lại bắt đầu quan tâm đến chuyện của con trai mình.

“Tiểu Hắc có lẽ đói rồi, ta chuẩn bị đồ ăn cho nó.” Lục Vũ xách Tiểu Hắc xoay người bước đi, hắn nhất định sẽ nghĩ biện pháp cho Tiểu Hắc thăng cấp! Cắn đuôi người khác nửa ngày lại bị người ta xem như mắt xa, thật sự là quá yếu!

Trong tay Lục Vũ có không ít lông phượng hoàng, nhưng chúng đều là tiền, tốt nhất là dùng Thần Thú đan, dù sao Thần Thú đan có thể làm cho chủ nhân và ma thú tâm ý tương thông!

Lục Vũ lấy ra viên Thần Thú đan đỏ au trong nhẫn không gian, viên đan dược này tương đương với một trái long nhãn nhưng giá trị lại không thấp.

Thần Thú đan vừa rời khỏi nhẫn không gian, thật giống như Tiểu Hắc biết đây là thứ tốt vậy, đột nhiên nhón nháo, động tác ngày càng hấp tấp, khiến cho viên đan trong tay Lục Vũ rơi xuống.

“Hughes! Người đừng giận, người cũng biết mẹ ta hai ngày này thân thể không được khỏe, cả người đều kỳ quái...” Lâm Tái đẩy cửa đi vào, liền nhìn thấy một viên tròn vo lăn về phía hắn, cũng không biết tại sao, hắn đột nhiên vô cùng vô cùng muốn ăn vật kia, vật kia giống như là món ăn ngon nhất trên thế gian vậy!

Thực tế là hắn cũng đã ăn, “Rắc” một tiếng, vật kia liền rơi vào trong miệng của hắn, còn bị hắn nuốt xuống, một giây sau, Tiểu Hắc liền phóng tới cắn đuôi hắn...

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Lâm Tái Thành Niên

Thần Thú đan sử dụng nội đan linh thú quý hiếm và rất nhiều tài liệu trân quý mà chế thành, mà linh thú này, chính là Hủy thú.

Những tri thức tu chân Lục Vũ biết được đều từ trong ngọc giản, dĩ nhiên cũng biết một ít thông tin về Hủy thú, trên thực tế, hủy năm trăm năm hóa thành giao, giao ngàn năm hóa thành rồng, Hủy thú là một linh thú có thể tiến hóa thành rồng.

Thực lực Hủy thú cũng không mạnh, nhưng nội đan của nó có một đặc tính kỳ lạ, có lẽ là vì cuối cùng nó có thể biến hóa thành rồng, nên nội đan của nó có thể thu nạp vạn vật, rất có lợi cho linh thú khác.

Thần Thú đan mà Lục Vũ có được là bán thành phẩm, tuy đã được luyện chế thành công, nhưng vẫn chưa có tu chân giả nào dùng tâm huyết tự thân tế luyện, mà sau khi hắn có được Thần Thú đan, dự định cho con Thôn Phệ thú khí tức tương liên huyết mạch tương thông với mình sử dụng, nên không chút keo kiệt mà dùng tâm huyết và linh lực của mình tế luyện.

Tu chân giả theo đuổi đại đạo, nên không hề muốn lãng phí tâm huyết tự thân của mình, nhưng Lục Vũ cũng không biết điểm ấy, hắn nghĩ rằng thiếu máu thì cứ bổ máu là được, bởi vậy trong viên Thần Thú đan kia, hắn dùng rất nhiều tâm huyết...

Trong nháy mắt, nhìn thấy viên Thần Thú đan mà mình mất không ít công phu mới tế luyện chế ra lại bị Lâm Tái nuốt mất, Lục Vũ dĩ nhiên vô cùng tức giận. Sau đó, hắn còn chưa tức giận xong, Tiểu Hắc liền phát ra tiếng kêu thảm thiết “Ác ác”.

Lâm Tái, biến thân.

Phải duy trì hình thái nhân loại, là bởi vì năng lượng trong cơ thể Lâm Tái không đủ, mà bản chất của Thần Thú đan chính là nội đan Hủy thú, các loại thảo dược trong đó càng có công hiệu phi phạm, nếu linh thú bình thường ăn vào thì thực lực đều tiến bộ nhảy vọt, nếu có huyết thống long tộc thì càng khỏi phải nói!

Trong khi Tiểu Hắc cắn cắn chân Lâm Tái bắt buộc tên nhân loại này phải nhổ ra tiền đan đáng lý thuộc về mình, thì hai chân Lâm Tái biến thành một cái long vĩ.

Tiểu Hắc bây giờ cũng chỉ có thể cạp cạp vài cái gãy ngựa mà thôi, nếu như hung hăng cắn... thì hàm răng cũng không còn đâu nha!

Hiện giờ là buổi tối, Caroline đang chuẩn bị đi gặp tình nhân hiện tại của mình mà trước kia chính là chồng mình, lại không ngờ nàng mới nhảy lên nóc nhà, bên dưới liền bộc phát ra một cỗ khí thế cường đại!

Có một người cha quyền thế và một người mẹ thực lực cường đại, tuyệt đối là chuyện tốt, giống như hiện tại, Caroline bày ra pháp trận che giấu rất nhanh, vì vậy kim quang trong phòng Lục Vũ liền bị che giấu.

Sau khi Caroline phản xạ có điều kiện mà giúp con trai che giấu dấu vết, rồi mới nhận ra, con trai nàng hiện giờ không thể chứa nổi năng lượng quá mạnh mẽ trong thân thể quá yếu ớt, không phải sao? Con trai nàng muốn nổ banh xác sao? Đây là chuyện gì vậy?

Không hiểu tại sao mình phản ứng càng ngày càng chậm, Caroline dậm chân một cái trên nóc phòng của Lục Vũ, liền nhảy xuống.

“Con trai! Ngươi làm sao vậy?” Tình huống trong phòng rất bình thường, khí tức của con trai nàng cũng rất bình thường, giống như một Nagas thành niên bình thường mà thôi... Ủa, tại sao con trai nàng lại đột nhiên thành niên vậy? Nó mới hai mươi mấy tuổi thôi mà! Không phải ít nhất là một hai trăm năm gì đó mới có thể thành niên sao?

“Ta không biết...” Lâm Tái té ngã trên đất, nhưng cũng không có té xù, trên thực tế, sờ đi hấn ngã sấp xuống đất cũng là vì không khống chế được đuôi mình mà thôi...

“A a a! Ác ác ác!” Thôn Phệ thú rống lên, tập kích phía sau gáy Lâm Tái, sau đó liền cắn Lâm Tái!

“Ha ha ha! Con trai rất giỏi!” Cũng không đợi Lục Vũ bắt con ma thú của mình về, Caroline liền kéo hấn lại: “Ngươi không cần lo cho Lâm Tái, tên tiểu tử kia còn không thể làm gì được nó đâu.” Nếu đã thành niên, thì lực phòng ngự của Nagas bộ tộc có thể so với cự long đó.

Quả nhiên, Thôn Phệ thú bị Lâm Tái kéo xuống, mà sau khi hấn kéo Thôn Phệ thú xuống, miếng vảy cũng ăn vào da.

Bị cướp thức ăn, kết quả phát hiện người cướp thức ăn của mình biến thành thức ăn siêu cấp mê người, nhưng mình không thể ăn hết, Thôn Phệ thú đột nhiên kêu thảm một tiếng, tựa như vô cùng thương tâm, sau đó cái bụng hướng lên trời mà nằm giả chết trên mặt đất.

Đương nhiên, Lục Vũ cảm thấy, nó không phải bởi vì thương tâm mà giả chết, mà là vì xu cát tị hung*, tránh cho Lâm Tái trả đũa nên mới giả chết...

*Xu cát tị hung: đến gần cái may mắn, tránh xa cái xui xẻo.

“Ta bị gì vậy?” Lúc này Lâm Tái mới có rảnh rỗi quan sát thân thể của mình, thậm chí theo bản năng muốn che bộ vị quan trọng của mình, nhưng hấn liền phát hiện hấn không cần lo lắng như vậy, bởi vì nơi đó đã bị vảy bao trùm.

“Ngươi đột nhiên thành niên... Ta còn muốn hỏi ngươi là xảy ra chuyện gì.” Caroline có chút nghi hoặc, Lâm Tái từ nhỏ đã rất kỳ quái, đứa nhỏ của Nagas bộ tộc, sẽ không vì năng lượng quá mạnh mẽ mà dẫn đến thân thể không thừa nhận được...

“Hughes, ta vừa ăn cái gì vậy?” Lâm Tái rất nhanh liền bò bò lại đây, bản thân dị biến, chắc chắn có liên quan đến thứ mình nuốt vào bụng! (→.→ ko biết là gì mà cũng ăn nữa hả?)

Lục Vũ lúc này còn có chút sững sờ, Thần Thú đan lại hữu dụng với Lâm Tái sao? Mặc dù trước đó thông qua Kính Chiếu Yêu, biết được Lâm Tái không phải là nhân loại mà là một con rồng! Nhưng Lâm Tái không thể trở thành ma thú của hấn được, vậy chứng tỏ, Thần Thú đan của hấn cứ thế mà lắng phí trên người Lâm Tái sao? Về phần tâm linh tương thông cái gì đó... Nghĩ đến đây, Lục Vũ cảm thấy đặc biệt bi thảm!

“Đồ ăn của Tiểu Hắc, bị ngươi ăn... Vốn dĩ là dùng cho Tiểu Hắc thăng cấp!”

Thôn Phệ thú tham ăn, Lâm Tái vẫn xem ở trong mắt, nhưng bây giờ mình lại cướp đồ ăn của đối phương: “Thực xin lỗi, ta không biết... Ta cảm thấy hương vị rất tuyệt...”

“Đồ vật ăn chứa năng lượng cường đại như vậy, ngươi cho Tiểu Hắc ăn sao?” Caroline cũng cảm nín, có lẽ vì Nagas bộ tộc bọn họ cùng cấp bậc với Phượng Hoàng, nên sử dụng long phượng hoàng cũng không có tác dụng, hiện tại chỉ ăn một chút đồ vật mà đối phương cho con ma thú ham ăn kia, lại trực tiếp tỉnh lược hai trăm năm thời gian tích lũy? Nagas bộ tộc dựa vào cường độ năng lượng mà phân biệt thành niên hay chưa, mà năng lượng càng mạnh thì mạng càng dài...

Lục Vũ còn chưa kịp nói chuyện, cũng chưa kịp bắt Lâm Tái bồi thường cho Tiểu Hắc, lại không ngờ Lâm Tái thật vất vả mới đứng lên được, sau đó dùng đuôi chống đỡ bản thân, đột nhiên ngã quỵ, sau đó thống khổ mà quay cuồng trên mặt đất...

Caroline thấy thế, lập tức kiểm tra tình trạng của Lâm Tái, nhưng trên người Lâm Tái, lại không có chút thương tích nào... Nàng không rõ hiện tại là xảy ra chuyện gì, chỉ có thể rối rắm mà nhìn về phía Lục Vũ bên cạnh.

Nếu Lục Vũ lừa Lâm Tái ăn thứ này, thì trước tiên nàng sẽ bắt đối phương lại rồi nói, nhưng tình huống vừa rồi, hình như là con trai nàng cướp đồ ăn của người khác nha... Hôn nữa, hiện tại Lâm Tái đang rất khó chịu, cái đuôi vút đến vút đi, thỉnh thoảng cũng đánh về phía nàng, lại cố tình tránh né Lục Vũ,

cái dạng này, nàng cũng không thể làm gì với con trai mình đi?

Caroline nhìn Lục Vũ vài lần, liền nhìn thấy biểu tình của Lục Vũ cũng trở nên vụn vặt, bộ dáng rất thống khổ, lập tức trong lòng mềm nhũn, cảm thấy con trai mình tìm đối tượng rất ưng ý.

Caroline đang suy nghĩ gì Lục Vũ không biết, nhưng hiện tại hắn thật sự rất muốn đi qua đá Lâm Tái vài cái, lại rất muốn tìm vị sư phụ chưa từng gặp mặt kia của mình mà rống với đối phương vài câu, tại sao không ai nói cho hắn biết, cái gọi là tâm ý tương thông, chính là chia sẻ một phần thống khổ vậy?

Lục Vũ không biết, đại thần thông giả, tìm linh thú trên cơ bản cũng là phi thường cường đại, mà người có thể lấy ra Thần Thú đan, thì linh thú có được càng cường đại! Mà linh thú cường đại, dĩ nhiên cũng có ngạo khí, nếu hoàn toàn bất bình đẳng, thì sao có thể trông cậy vào đối phương vì mình vào sinh ra tử? Cho nên chia sẻ thống khổ gì đó, thật sự là quá bình thường.

Lâm Tái quay cuồng vài giờ, sau đó liền bất động, Caroline nhìn thấy Lâm Tái hoàn toàn không có dấu hiệu tỉnh dậy, cuối cùng liền hạ quyết tâm: “Hughes! Gắn đây cơ thể của ta có vấn đề, hiện tại Lâm Tái cũng vậy, ta nhất định phải mau chóng trở về Thần Thú điện mới được, người ở đây chú ý đến Lâm Tái, ta sẽ thông báo cho cha hắn biết!”

“Không thành vấn đề.” Lục Vũ hít sâu một hơi, vận chuyển công pháp trong cơ thể, một chút vừa rồi, cũng khiến cho hắn rất khó chịu.

Caroline đến phủ thành chủ rất nhanh, lại không ngờ, khi đến phòng Kha Đức Nhạc, nàng thấy có hai người đang gõ cửa!

Hừ! Nam nhân của nàng, người khác cũng dám dò xét sao? Hai tay Caroline chụp xuống, liền đánh hai người nọ hôn mê, sau đó đá văng cửa đi vào, vừa lúc nhìn thấy Kha Đức Nhạc đang xử lý công vụ.

“Caroline, cuối cùng em cũng đến!” Kha Đức Nhạc lập tức nở nụ cười, đối với hai người ngoài cửa hoàn toàn không thèm để ý, ách, hắn có thể chịu đựng đối phương ở bên ngoài gõ cửa, chỉ vì không muốn đắc tội với Norma để quốc mà thôi...

“Lâm Tái đã xảy ra chuyện, thân thể em cũng không thoải mái, em muốn trở về Thần Thú điện một chuyến, em nói cho anh biết một tiếng!” Caroline cảm thấy thất lưng khá khó chịu, theo lý thuyết, hông của nàng xoay tới xoay lui cũng không sao, nhưng tại sao bây giờ lại khó chịu như vậy?

Caroline ném một câu như vậy liền xoay người bỏ đi, sau khi về chỗ của Lâm Tái, nhìn thấy Lâm Tái và Lục Vũ còn có Tiểu Hồng Tiểu Hắc tất cả đều có mặt. Nàng mỗi tay xách một đứa, còn hai con ma thú thì vút lên trên vai, quanh thân dâng lên một đoàn kim quang, sau đó bay đi về phía thú nhân đế quốc.

Động tĩnh lần này có chút lớn, những cường giả trong thành Kerr đều bị kinh động trong nháy mắt, sau khi cảm nhận được lực lượng ẩn chứa trong đoàn ánh sáng kia, tất cả đều dâng lên một cái ý niệm trong đầu — Lâm Tái và Phượng Hoàng, bị cao thủ của Thú nhân tộc bắt cóc sao?

Vậy phải làm sao bây giờ, chẳng lẽ bọn họ vừa mới có được Phượng Hoàng, trong chốc lát lại không còn?

Ngược lại Bizani bình tĩnh một chút, Phượng Hoàng và Lâm Tái ký kết cộng sinh khế ước, Thú nhân tộc không thể mất mở trường trường mà nhìn Phượng Hoàng chết đi, như vậy, chẳng lẽ nuôi dưỡng Lâm Tái sao?

Hiện tại Lục Vũ đang ở trên bầu trời.

Kim quang bao bọc toàn thân hắn phi thường nhu hòa, nhưng tâm tình của hắn rất phức tạp.

Caroline chỉ nhờ hắn hỗ trợ canh chừng Lâm Tái một chút, tại sao khi trở về Thú nhân tộc lại thuận tay xách hắn theo luôn vậy? Hiện tại, hắn lại cảm thấy may mắn, chẳng lẽ là vì lời biếng, cho nên trước đó hắn đã để lại rất nhiều gia vị ở từ lâu.

Mặt khác, Caroline cứ bay như vậy, thật sự không có vấn đề gì sao, thật sự có thể mang theo hắn trở lại Thần Thú điện mà sẽ không quăng bỏ nửa đường chứ?

Lục Vũ lo lắng dư thừa, cho dù gần đây thân thể Caroline không thoải mái, cũng không không đến mức ngay cả bay đi cũng không chống đỡ nổi, cho nên, trên thực tế cũng không tốn nhiều thời giờ, bọn họ đã đến một ngọn núi to lớn, nơi này là bắc bộ của Eyal đại lục, thời tiết rét lạnh, núi non vô cùng cao, cho nên phía trên đều bao trùm tuyết trắng thật dày.

Mà bên trong những ngọn núi lớn đó, ngọn núi chính giữa lớn nhất kia, bị tuyết bao trùm hơn phân nửa. Nhưng nửa trên lại là một khu rừng rậm rạp, chính giữa khu rừng rậm, có một tòa thành kim sắc thật lớn phản xạ ánh mặt trời, thoát nhìn vô cùng sáng lạn.

Nơi này, chính là Thần Thú điện sao? Không thể không nói, thật sự là quá đẹp! Đẹp đến mức Lâm Tái không nghĩ ra từ nào để hình dung được!

Cuối cùng cũng hiểu được tại sao trên đỉnh ngọn núi này lại có thể tràn ngập sinh cơ như vậy — ngọn núi này chính là một ngọn núi lửa đang hoạt động!

Hơi nước bốc hơi và dung nham nham thạch nóng chảy phát ra độ ẩm, hoàn toàn có thể sưởi ấm cho Thần Thú điện ở phụ cận ấm áp như xuân.

“Caroline! Người còn biết trở về sao? Người lại kết hôn với nhân loại ở bên ngoài!” Một giọng nữ vang dội vang lên, một giây sau đó, một dáng người nóng nảy xuất hiện trước mặt Caroline, sau đó, trên mặt nàng liền xuất hiện biểu tình phẫn nộ, giống như muốn cười mà cười không được, khiến cho khuôn mặt biến thành biểu cảm vô cùng buồn cười.

“Mẹ.” Caroline bị mẹ mình giáo huấn, lập tức cúi đầu nhận lỗi.

“Caroline... Nagas bộ tộc, thì ra còn có một tộc nhân thành niên lưu lạc ở bên ngoài sao? Ahaha? Ha ha!” Vị nữ tính Nagas kia phá lên cười.

“Mẹ, nó là con ta, hình như có vấn đề...” Caroline vội vàng giải thích, nàng biết nguyên nhân mẹ mình lộ ra biểu tình kỳ quái như vậy, bắt quá, Lâm Tái cũng không phải là tộc nhân thành niên lưu lạc bên ngoài gì cả, mà là con trai nàng.

“Caroline, con của ngươi đã lớn như vậy sao?” Vị nữ tính Nagas kia càng thêm kích động: “Caroline, thật giỏi nha! Ngươi chính là đại công thần của bộ tộc Nagas! Mới hai mươi mấy năm ngắn ngủi, ngươi lại giúp cho bộ tộc Nagas gia tăng hai thành viên!” Bộ tộc Nagas bọn họ, bao nhiêu tộc nhân cả đời không thể sinh con a... Đến cuối cùng, thậm chí Caroline còn có hai đứa...

“Hai đứa?” Caroline ngây ngẩn cả người.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Tróc Vảy

Kha Đức Nhạc cảm thấy thật bi thương, vợ hắt vạt và lăm mới trở về lại đi mất, con trai hắt cũng chạy theo luôn!

Vốn dĩ tâm tình rất tốt trong nháy mắt liền bay sạch, nghĩ đến vợ mình tùy tiện nói vài câu liền giống trống khua chiêng mà dẫn con trai đi mất, hắt càng cảm thấy nghi hoặc, hay là đêm qua hai tên kia chạy tới gõ cửa phòng hắt khiến cho vợ hắt giận sao?

Nghĩ như vậy, Kha Đức Nhạc lập tức quyết định, đối với sứ giả của Norma đế quốc, nhất định phải đề cao giá cả của long phượng hoàng!

Kha Đức Nhạc có thành kiến đối với sứ giả của Norma đế quốc, sau đó nhiều việc quanh thân nên không có thời gian bàn bạc lại chuyện này, dù sao hắt biết Lâm Tái đi theo Caroline sẽ không có việc gì, nhưng người khác không biết a...

“Kha Đức Nhạc, hiện tại ngươi nên phái ra một binh đoàn, đi thú nhân đế quốc một chuyến!” Tuy Bizani cảm thấy thú nhân đế quốc sẽ không thương tôn Lâm Tái, nhưng vẫn rất lo lắng, hơn nữa, bị bắt cùng Lâm Tái còn có Hughes!

Hughes không tính là gì, nhưng Lục Vũ các hạ sư phụ hắt... Bizani sợ đối phương sẽ tìm tới cửa đòi người đó.

“Đừng vậy, Lâm Tái là một thành viên của Ma sư pháp công hội chúng ta, chúng ta không thể để cho hắt bị người của thú nhân đế quốc bắt cóc, cho nên chúng ta sẽ phái sứ giả đi theo binh đoàn cùng nhau hành động!” Người của Ma sư pháp công hội mở miệng, nhưng theo bọn họ thấy, hiện giờ phượng hoàng còn quá nhỏ, không cần quá gấp gấp cứu người trở về, có lẽ người của thú nhân đế quốc vì sự an toàn của Phượng Hoàng nên nghĩ biện pháp tăng cường thực lực của Lâm Tái và Phượng Hoàng sao?

“...” Không đợi Kha Đức Nhạc lên tiếng, những người khác đã bàn bạc kế hoạch giải cứu Lâm Tái, lại bắt đầu khiến trách thú nhân đế quốc!

Nếu thật sự phái ra binh đoàn, lỡ như những người đó biết thân phận của Caroline và Lâm Tái thì sao đây? Kha Đức Nhạc rất lo lắng, cuối cùng chỉ có thể mất mớ trứng trứng mà nhìn binh đoàn xuất phát.

Binh đoàn đi rồi, tâm tình Kha Đức Nhạc càng không xong, nhưng sau đó, còn có người lửa cháy đổ thêm dầu!

Hoàng tôn Stephen của Grass đế quốc, hỏi cưới Lina!

Grass đế quốc lần này đến thành Kerr có dụng ý gì thì mọi người đều biết rõ, chính là vì long phượng hoàng có thể giúp cho tọa kỵ của vị hoàng tôn này đột phá đến thánh cấp, nhưng hiện tại, bọn họ lại lợi dụng Kha Đức Nhạc đang tranh chấp với người của Norma đế quốc, liền hỏi cưới Lina!

Sau khi Kha Đức Nhạc nghe đối phương bày tỏ, sắc mặt đều biến sắc.

Trong tay của hắt có long phượng hoàng, tất cả mọi người đều biết đến, mà hiện tại, Stephen không hề yêu cầu trao đổi long phượng hoàng, ngược lại muốn cưới Lina làm vợ...

Lina là đứa con gái duy nhất của thành chủ thành Kerr, mọi người bên ngoài đều tin chắc, nếu Kha Đức Nhạc gả Lina cho đối phương, lại không chịu cho đối phương long phượng hoàng, thì chuyện này thật khó xử!

Hơn nữa, hắt tuyệt đối không thể đem Lina gả cho hoàng thất Grass đế quốc đi!

Kha Đức Nhạc khách khách khí khí mà tiễn vị hoàng tôn của Grass đế quốc này ra khỏi cửa, sau đó lập tức đi đến sân viện của phu nhân thành chủ cư trú.

Trong viện, Bách Lệ và Lina đều có mặt, Lina sắp mười chín tuổi đang đỏ bừng mặt, bộ dáng thẹn thùng, nhìn thấy Kha Đức Nhạc, trong mắt càng sáng lên, nhưng tâm tình Kha Đức Nhạc lại càng nguy rồi!

Trước khi hai đoàn nhân mã của hai đế quốc đến, hẳn đã nhắc nhở Eno cùng Lina, bọn họ không nên quá thân cận với những người này, nhưng tình huống hiện tại là sao đây?

“Lina, Stephen nói hẳn và người lưỡng tình tương duyệt, muốn cưới người.” Kha Đức Nhạc nhìn đứa cháu gái này, mình xem nó như con gái mà nuôi dưỡng gần hai mươi năm, nên cường chế tức giận trong lòng.

“Cha!” Mặt Lina càng đỏ hơn, nhưng cũng ngậm chấp nhận lời nói của Kha Đức Nhạc.

“Không phải ta đã nói với người rồi sao? Người không nên quá thân cận với những người này? Tại sao người lại không nghe lời của ta?” Kha Đức Nhạc vô cùng tức giận.

“Trong lúc vô tình ta gặp gỡ hẳn, hẳn giúp đỡ ta!” Lina từ nhỏ muốn cái gì là được cái đó, sao chịu nổi ủy khuất chứ?

“Hẳn giúp người cái gì? Người biết hẳn có âm mưu không?” Cười Lina rất có lợi, chính là lòng phượng hoàng!

“Cha! Người ta là hoàng tôn của Grass đế quốc, còn có âm mưu gì chứ? Người rút cuộc muốn thế nào? Muốn tùy tiện tìm một người ở thành Kerr gả ta đi sao?” Lina bất mãn mà mở miệng, trước kia Kha Đức Nhạc cũng đã từng có âm chỉ như vậy, để cho nàng tiếp xúc với những thanh niên trong thành Kerr nhiều hơn, nhưng những người đó đều không có cầu tiến, tại sao nàng phải gả cho người như vậy chứ?

“Cho dù người không muốn gả cho người thành Kerr, cũng không thể gả cho hẳn!” Kha Đức Nhạc lập tức mở miệng, hẳn biết cháu gái của mình rất xuất sắc, cũng bởi vì nàng xuất sắc, cho nên cũng có dã tâm... Trước kia, hẳn cảm thấy có dã tâm cũng không sao, hiện tại, lại cảm thấy đôi phương quá mức ngu xuẩn.

Trong mắt Lina hiện lên một tia không phục: “Tại sao, cha, ta gả cho hẳn không tốt sao? Nếu thành Kerr có thể được Grass đế quốc ủng hộ...”

Kha Đức Nhạc một bàn tay đánh gãy lời nói của Lina: “Là thành Kerr có thể được Grass đế quốc ủng hộ, hay là thành Kerr phải ủng hộ Grass đế quốc bọn hẳn?”

Lina bị Kha Đức Nhạc đánh một bạt tay mà ngây dại, sau đó, vốn dĩ vẫn luôn an an tĩnh tĩnh mà đứng ở một bên, sắc mặt Bách Lệ liền vặn vẹo, nhào tới bắt lấy tay Kha Đức Nhạc: “Người dựa vào cái gì mà đánh nó hả?”

“Tại sao ta không thể đánh nó hả?” Kha Đức Nhạc hỏi lại, mấy ngày nay, hẳn hoàn toàn không biết chuyện Lina cùng Stephen, chứng tỏ điều gì? Chứng tỏ Bách Lệ lợi dụng lực lượng trong tay mình mà giúp đỡ bọn chúng!

“Người đương nhiên có thể đánh, dù sao ta cũng không phải là con gái ruột của người, không phải sao?” Lina đột nhiên phẫn nộ mà hô lên.

Kha Đức Nhạc nhíu mày, Bách Lệ nói ra chuyện năm đó, hẳn cũng không cảm thấy quá mức ngạc nhiên.

Hẳn tuyệt đối không tán thành cách làm của cha mình năm đó, cho dù Caroline là thú nhân thì sao? Hẳn đã đồng ý cưới Bách Lệ, giúp đỡ con Bách Lệ lên làm thành chủ, thì sẽ không nuốt lời, cần gì phải đem mọi chuyện nói thẳng ra cho Bách Lệ chứ?

“Hừ, nếu người là con gái của ta, nếu mẹ người không ngăn cản ta giáo dục các người, ta tin chắc ta sẽ không dạy dỗ ra một đứa con gái không biết nặng nhẹ như vậy! Người cảm thấy tại sao thành Kerr có thể đứng vững vững không ngã? Bởi vì quân đội của chúng ta hay là bởi vì cao thủ sau lưng chúng ta? Ta cho người biết, đó là vì thành Kerr chúng ta không đứng về phe nào cả!” Kha Đức Nhạc cười lạnh nói: “Ta nói cho các người biết, con trai của gia tộc Peters, nhất định không thể cưới vợ có quyền thế bên ngoài thành Kerr. Còn con gái của gia tộc Peters, càng không thể gả cho đại gia tộc bên ngoài thành Kerr, trừ phi người muốn buông bỏ họ Peters này!”

Kha Đức Nhạc không hề nhiều lời, xoay người bỏ đi, Lina cùng Bách Lệ đứng yên tại chỗ.

Vốn dĩ các nàng tính toán, Lina gả cho người của Grass đế quốc, sau đó Stephen cùng Eno có thể trợ giúp lẫn nhau, kết quả tốt nhất, chính là Stephen trở thành hoàng đế Grass đế quốc, mà Eno trở thành thành chủ thành Kerr...

Hiện tại, Kha Đức Nhạc nói như vậy, các nàng nên làm cái gì bây giờ?

Tâm tình Kha Đức Nhạc không tốt, Lina lại lừa cháy đồ thêm dầu, hẳn giáo huấn Lina xong, liền tìm Eno răn dạy một hồi, tâm tình ngược lại tốt hơn một ít, nhưng tâm tình của hẳn tốt, cũng không quên chuyện Caroline.

Bộ tộc Nagas cực kỳ coi trọng con cháu, trên thực tế, nếu không phải để cho con cháu tự do sinh trưởng, thì có lẽ con cháu bộ tộc Nagas đều bị làm hư. Cho nên, khi nghe mẹ mình nói mình đem về hai tộc nhân của bộ tộc Nagas, dĩ nhiên một đứa đang ở trong bụng... Caroline liền cao hứng mà mở miệng, sau đó cảm thấy cũng không thích hợp.

“Mẹ, ta cảm thấy có chút kỳ quái... Lúc trước ta mang thai Lâm Tái, ngay cả một chút khó chịu cũng không có?” Trước kia tại thành Kerr, Caroline cũng không biết mình mang thai, tuy cảm thấy có chút không thoải mái nhưng vẫn có thể nhảy nhót, hiện giờ biết mình đã mang thai, càng cảm thấy khó chịu trong người!

“Con của người không bình thường, thì cảm giác làm sao có thể bình thường? Nhưng người cũng quá sợ ý, ngay cả mình mang thai cũng không biết!” Địa vị cao hơn Đại tể ti của Thần Thủ điện chính là Đại trưởng lão Momy, mặc dù đang răn dạy con gái mình, nhưng trên mặt vẫn luôn tươi cười.

Bà đã lớn tuổi lắm rồi, con cháu của bộ tộc Nagas cũng chỉ có con gái mình, trong khoảng thời gian dài như vậy, bà luôn ngóng trông có một đứa nhỏ có thể dẫn theo a!

“Trước kia ta mang thai Lâm Tái cũng có chút khác, mẹ cũng không đem điển tịch sinh dục của bộ tộc Nagas cho ta xem, ta làm sao biết?” Caroline phi thường bất mãn, lúc trước mang thai Lâm Tái, khi bụng mình lớn lên nàng mới biết mình mang thai! Mà sợ dĩ mẹ nàng có thể biết nàng mang thai nhanh như vậy, cũng là vì đọc điển tịch sinh dục của bộ tộc Nagas...

“Ta dự định tuyển chồng cho người, ai biết người ở bên ngoài tùy tiện tìm một tên nam nhân liền mang thai chứ?” Theo đạo lý, bộ tộc Nagas thành thân, dù thế nào cũng phải tổ chức một hôn lễ long trọng tại Thần Thủ điện chứ?

“Đó cũng là bản lãnh của ta!” Caroline nghĩ vậy, bản thân liền đắc ý, bộ tộc Nagas chính là nổi danh sinh dục khó khăn nha!

“Quả thật... Nhưng Lâm Tái, tại sao hắn còn chưa tỉnh nhỉ?” Momy nghĩ đến cháu trai lớn của mình, nụ cười trên mặt mới dịu lại một chút.

“Mẹ cũng không biết nguyên nhân Lâm Tái hôn mê sao?” Caroline cũng rất lo lắng, tình trạng của Lâm Tái thoạt nhìn rất tốt, không có miệng vết thương cũng không có trúng độc, nhưng không biết tại sao hắn vẫn chưa tỉnh lại.

“Không biết, nhưng trước kia, còn có người ngủ vài thập niên luôn đó, không có việc gì cả.” Dù sao bọn họ cũng gần như bất tử rồi, không phải sao?

Momy vừa mới nói xong, một con Tiểu Phượng hoàng lại đột nhiên từ bên ngoài bay vào, nhào vào người bà, đồng thời, Lục Vũ cũng đi đến.

“Bà Momy, dì Caroline, Lâm Tái đột nhiên cử động, vẫy trên người hắn cũng bắt đầu tróc ra!” Một ngày nay Lục Vũ sinh hoạt rất không tốt, ngắm phong cảnh xung quanh, rảnh rỗi liền đi thăm Lâm Tái đang hôn mê, mà kêu hai người phụ nữ trông có vẻ còn khá trẻ bằng bà và dì cũng rất thuận miệng... Nhưng vừa rồi, hắn đột nhiên lại cảm thấy đau đớn!

Hắn không có bị thương, vậy chứng minh cảm giác đau đớn hoàn toàn là từ Lâm Tái truyền đến! Mà sau khi hắn đến quan sát Lâm Tái, mới phát hiện tình trạng của Lâm Tái rất không ổn — không biết tại sao vảy trên người hắn tự nhiên tróc ra!

Nghe Lục Vũ nói, Momy cùng Caroline không chút trì hoãn, lập tức đến phòng Lâm Tái, quả nhiên nhìn thấy Lâm Tái đang nhắm mắt cuộn mình trên một chiếc giường lớn, cái đuôi cũng xụi lơ, một ít vảy bị chảy máu tróc ra.

“Lâm Tái, nó bị vậy?” Caroline rốt cuộc không thể bình tĩnh được nữa, mở miệng.

“Giống như hắn đang tiến hóa... Muốn tiến hóa đến hình thái hoàn toàn sao? Nhưng cơ thể hắn căn bản không đủ sức chống đỡ năng lượng khi hắn hoàn thành tiến hóa đâu!” Thần sắc Momy ngưng trọng, trên người tuôn ra một đoàn kim quang liền bao phủ Lâm Tái, mà đúng lúc đó, đột nhiên “Ác ác” hai tiếng kêu thảm thiết vang lên, một con ma thú đen tuyền bên cạnh Lâm Tái nhảy vào trong ngực Lục Vũ, sau đó, nó học ra vài miếng vảy — vốn dĩ phía trên dính máu nhưng hiện tại đã hoàn toàn không nhìn thấy.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Hóa Rồng

Có Momy trợ giúp, tình trạng của Lâm Tái cũng tốt hơn không ít, nhưng từng miếng vảy vẫn tróc ra... Lục Vũ cảm thấy vô cùng thống khổ, còn Lâm Tái, sợ là càng thống khổ hơn đi.

Toàn bộ căn phòng bị đuôi Lâm Tái vung vẩy lung tung, mà vết máu càng ngày càng nhiều!

Lục Vũ bị mùi máu tươi trong phòng kích thích mà lui lại mấy bước, còn Caroline đã ôm khung cửa mà nôn mửa.

Về mặt Momy ngưng trọng, đem năng lượng của mình lần lượt rót vào thân thể Lâm Tái, nhưng dù vậy, tình trạng của Lâm Tái cũng không thể chuyển biến tốt đẹp.

“Dì Caroline, rốt cuộc Lâm Tái bị gì vậy?” Lục Vũ chỉ cảm thấy toàn thân của mình đều đau nhức, còn có cảm giác sắp mất đi thứ quan trọng nhất của mình, lập tức nhịn không được mà hỏi Caroline bên cạnh, nhưng đối phương lại lắc lắc đầu, cũng không biết Lâm Tái bị gì.

Momy ngay cả thời gian giải thích cũng không có, Caroline lại không biết gì nhiều, Lục Vũ cũng chỉ có thể đứng chờ trước cửa.

Trong khi tâm tình của mọi người đều không tốt, thì chỉ có Tiểu Hắc về mặt thèm nhỏ dãi mà nhìn tình huống trong phòng. “Ác ác” mà kêu, Lục Vũ suy đoán, có lẽ vảy và máu của Lâm Tái, chính là thứ khiến nó thèm nhỏ dãi... →→→

Biểu hiện của Tiểu Hắc thực dọa người, ngược lại biểu hiện của Tiểu Hồng thì tốt hơn nhiều. Sau khi đi vào Thần Thú điện, nó gặp lại em gái mình, một tiểu Phượng Hoàng tên là Trường Xuyên, hiện giờ hai con Phượng Hoàng này, kéo cái đuôi thật dài mà đứng trên nóc nhà, vừa lúi rúi, vừa quan sát tình huống trong phòng.

Mony và Lâm Tái vẫn duy trì trạng thái như vậy cả ngày, thậm chí những trưởng lão khác của Thần Thú điện cũng đến xem.

Năng lực cường đại của nhân loại là ma pháp, thông qua rèn luyện tinh thần lực, dẫn dắt ma pháp nguyên tố trong không khí để phát động công kích, thú nhân lại không phải như thế.

Thú nhân tộc, trời sinh có tinh thần lực kém hơn nhân loại, nên bọn họ đã nghĩ đến một phương pháp khác để đạt được năng lượng — ma thú.

Bọn họ sẽ dùng rất nhiều rất nhiều công phu để bồi dưỡng tình cảm với ma thú đi theo mình, sau đó thông qua bí pháp có thể lợi dụng ma thú lực lượng. Hơn nữa, thú nhân và ma thú hợp tác phát huy ra lực lượng, có thể mạnh hơn pháp thánh nhân loại rất nhiều. Một thú nhân có được thánh cấp ma thú, bình thường đều có thể trốn thoát khỏi tay pháp thần! Mà ba thú nhân có được thánh cấp ma thú hợp tác với nhau, liền có thể đánh ngang tay với pháp thần!

Phải biết, tại nhân loại đế quốc, cho dù là năm pháp thánh hợp tác với nhau, cũng không dám cam đoan có thể bắt phân thắng bại với một vị pháp thần!

Thú nhân tộc ngoại trừ Phượng Hoàng, cũng không có thần cấp ma thú nào khác, nhưng cũng bởi vì có Phượng Hoàng, nên bọn họ cũng có không ít thánh cấp ma thú, mười tám vị trưởng lão của Thú nhân tộc thường trú tại Thần Thú điện đều sở hữu thánh cấp ma thú.

Những người này phi thường cung kính đối với Caroline cùng Mony, mà đối với Lục Vũ, ngay từ đầu cũng không thèm liếc mắt một cái, nhưng sau khi bọn họ biết Lục Vũ là bạn hữu của Lâm Tái, thái độ liền hoàn toàn thay đổi. (trở mặt nhanh để sợv)

“Đại tể ti, Lâm Tái các hạ làm sao vậy?” Một vị trưởng lão Hồ nhân tộc đi tới bên cạnh Caroline, cung kính hỏi han, hấn lớn lên dị thường cao lớn, thân cao khoảng hai thước rưỡi, trên tay hấn còn có móng vuốt sắc bén, ngũ quan khác hẳn với nhân loại, nhìn rất giống lão hồ tinh trong 《 Tây du ký 》.

“Mẹ ta nói Lâm Tái chuẩn bị tiến hóa hình thái hoàn toàn...” Caroline trả lời, cuộc sống trước kia của nàng vô cùng tự do, muốn làm cái gì thì làm cái đó, bởi vì bản thân không thích đọc sách mà điển tịch của bộ tộc Nagas lại rất nhiều, cho nên nàng hoàn toàn không chú ý đến những...

“Hình thái hoàn toàn, đó là cái gì?” Trưởng lão Hồ nhân tộc tự nhận học thức uyên bác, nhưng cũng hoàn toàn không biết gì về chuyện này, mà những trưởng lão khác thì về mặt mờ mịt.

Tình huống như vậy, Caroline càng thêm lo lắng, thậm chí Lục Vũ cũng bắt đầu trở nên nôn nóng.

Hiện tại trong mắt những thú nhân này, Lục Vũ đã ngồi vững trên ngôi vị bạn hữu Lâm Tái rồi. Lâm Tái phát sinh chuyện như vậy là bởi vì ăn đồ của hấn... Nếu cuối cùng Lâm Tái thật sự xảy ra chuyện, hấn sẽ ra sao đây?

Hơn nữa, cho dù không nói chuyện này, có lẽ là tác dụng của Thần Thú đan, hiện tại hấn cảm thấy Lâm Tái là người quan trọng nhất của hấn, hấn chia sẻ thống khổ với Lâm Tái, còn nhìn không được mà lo lắng cho Lâm Tái, cho dù là hình ảnh trong kí ức, tất cả đều là điểm tốt của Lâm Tái!

Những trưởng lão Thú nhân tộc đưa tới rất nhiều đồ ăn, Caroline lại hoàn toàn ăn không vô, Lục Vũ ăn cũng không nhiều, cuối cùng, tất cả thức ăn còn lại đều vào bụng Tiểu Hắc. Mặc dù nó rất thích ăn những thứ ăn chứa năng lượng, nhưng rõ ràng nó cũng rất thích những đồ ăn tràn đầy hương vị như vậy. (mặc kệ tất cả, Tiểu Hắc cứ ăn ăn ăn ←.←)

Trưa hôm sau, Mony đột nhiên dừng động tác của mình, sau đó, về mặt tiểu tụy mà ngồi tại chỗ: “Caroline, người vận chuyển năng lượng cho Lâm Tái đi, bắt quá người đang mang thai, không thể quá sức!” Trong cơ thể bà hiện tại, mặc kệ là năng lượng hay là tinh thần lực, đều hoàn toàn khô kiệt, nhưng Lâm Tái giống như một cái động không đáy, cần năng lượng với số lượng khổng lồ để lấp đầy...

“Ta đã biết!” Tình trạng của Caroline cũng không tốt lắm, nhưng con trai của mình gặp chuyện không may, nàng cũng phải cố gắng hết sức, đứng bên người Lâm Tái, bắt đầu vận chuyển năng lượng kim sắc tự thân vào cơ thể Lâm Tái.

Mony thấy thế, lúc này nhắm hai mắt lại, qua một hồi lâu, nghỉ ngơi khoảng hai giờ, mở to mắt, về mặt phức tạp.

“Đại trưởng lão, Lâm Tái các hạ rốt cuộc là làm sao vậy?” Những trưởng lão Thú nhân tộc vẫn lo lắng chờ đợi nhìn không được mở miệng hỏi.

Mony chần chờ một chút, sau đó mới nói: “Các vị trưởng lão, không biết các người có nghe đến thú hóa hoàn toàn không?”

“Thú hóa hoàn toàn?” Vài vị trưởng lão hai mặt nhìn nhau, có người mở miệng: “Nghe nói khi thần thú vĩ đại còn ở Thần Thú điện, thú nhân có thể thú hóa hoàn toàn. Sau khi thú hóa hoàn toàn, thực lực sẽ trở nên vô cùng mạnh mẽ, nhưng từ khi thần thú rời khỏi nơi này, thú nhân cũng không còn có thể thú hóa hoàn toàn nữa.”

“Đúng vậy, không chỉ có thú nhân không thể thú hóa hoàn toàn, mà ngay cả bộ tộc Nagas chúng ta cũng không thể biến trở về hình thái hoàn toàn... Nhưng nhiều năm trôi qua như vậy, ta thấy tình huống của Lâm Tái, giống như là tiến hóa thành hình thái hoàn toàn!” Mony vừa kích động vừa lo lắng, cho đến hiện tại đã qua nhiều năm như vậy, cho dù gen của Nagas bộ tộc rất mạnh, trải qua nhiều đời đã suy thoái rất nhiều, Lâm Tái muốn tiến hóa thành hình thái hoàn toàn, cần phải có rất nhiều năng lượng, theo lý cũng phải nghĩ biện pháp chiết xuất huyết thống mới được!

Nhưng, bộ tộc Nagas hiện tại đã không giống với thời thần thú còn tọa trấn mà có hơn trăm tộc nhân, bà cùng Caroline đều là nữ tính, căn bản không tính là cường đại, nên cũng không biết được nhiều chuyện...

“Đại trưởng lão!” Vị trưởng lão Thú nhân tộc lại không biết lo lắng của Mony, tất cả đều mang vẻ mặt kích động: “Bộ tộc Nagas là con của thần thú, nếu bộ tộc Nagas tiến hóa thành hình thái hoàn toàn, như vậy có phải giống với thần thú hay không?”

Phía sau Thần Thú điện, một pho tượng thần thú phi thường hùng vĩ đứng sừng sững ở đó, cũng chính là tín ngưỡng tối thượng của thú nhân, nếu Lâm Tái thật sự có thể tiến hóa đến hình thái hoàn toàn, vậy có phải nói lên, Thú nhân tộc sẽ huy hoàng một lần nữa hay không?

“Tình huống hiện tại, ta và Caroline căn bản không có biện pháp cung cấp đầy đủ năng lượng cho Lâm Tái, nếu Lâm Tái cứ tiếp tục như thế, thì kết quả cuối cùng chính là nổ tan xác mà chết! Hơn nữa, cho dù hắn có đầy đủ năng lượng, thì huyết thống của nó cũng không đủ tinh thuần...” Mony mở miệng, sau đó mới nhìn hướng về phía Lục Vũ: “Hughes, lúc trước ngươi cho Lâm Tái ăn cái gì vậy? Tại sao vật kia lại có thể dẫn động huyết mạch tôn quý nhất trong cơ thể Lâm Tái? Ngươi còn có vật này không?” Mony cũng vừa mới nghĩ đến chuyện này, nếu trong tay Lục Vũ còn có vật này, cho Lâm Tái tiếp tục ăn, thì có thể hoàn thành tiến hóa hay không?

“Bà Mony, thực xin lỗi, đó là vật mà sư phụ ta cho ta, giúp Tiểu Hắc tiến hóa, ta cũng không biết đó là cái gì, cũng chỉ có một viên mà thôi.” Lục Vũ trả lời, vị sư phụ kia của hắn, cũng không phải là một đan sư lành nghề, cho nên bên trong nhẫn không gian, mặc dù có một ít đan dược, nhưng phần lớn đều là khôi phục linh lực thể lực, về phần Thần Thú đan, cũng chỉ có một viên như vậy.

“Không, ngươi không cần phải xin lỗi, vật như vậy, cũng chỉ có thể ngộ mà không thể cầu.” Mony đứng lên, tuy bà vẫn chưa khôi phục hoàn toàn, nhưng cũng không thể để con gái mình đang mang thai quá mức mệt mỏi.

Sau khi Caroline được thế chỗ, liền không kiểm chế được mà nôn mửa.

Lục Vũ rất ít khi quan tâm đến chuyện phụ nữ mang thai sinh nở, lúc trước chị hắn mang thai, hắn mới chú ý một chút, khi đó chị hắn được báo trước là sanh non nên phải nằm viện dưỡng thai, cả ngày nằm ở trên giường không thể động đậy! Mà Caroline như vậy, sẽ không thương tổn đến đứa bé trong bụng chứ?

Không suy nghĩ nhiều, Lục Vũ lấy ra một viên đan dược có thể khôi phục tinh lực đưa cho Caroline.

Caroline xuất hồ ý liệu mà tín nhiệm Lục Vũ, sau khi Lục Vũ đưa cho nàng, nàng không chút nghĩ ngợi liền nuốt xuống: “Thứ này so với lúc trước Kha Đức Nhạc cho ta còn tốt hơn... Nhân loại thật sự rất thần kỳ.”

“Đi Caroline, ngươi nghỉ ngơi nhiều một chút đi.” Lục Vũ mở miệng, hiện tại vẩy trên người Lâm Tái đã bị tróc ra không ít, nhưng chính vì vậy, hắn thoát nhìn càng thêm đáng sợ.

Miệng vết thương chưa kịp khép lại hồng nhạt huyết nhục mơ hồ, chỉ cần nhìn thấy, liền có thể tưởng tượng được Lâm Tái đang phải chịu đựng những gì! Hơn nữa, đối với Lục Vũ mà nói, những thứ này, hắn hoàn toàn có thể cảm nhận được!

Thời gian Caroline nghỉ ngơi cũng không dài, có lẽ là Lục Vũ cho nàng đan dược, nên một giờ sau liền khôi phục không ít, sau đó thay cho Mony.

“Hughes, thứ ngươi vừa cho Caroline, cho ta một chút đi!” Mony ngồi xuống dưới, liền mở miệng nói.

Lục Vũ dĩ nhiên không keo kiệt, rất nhanh lấy ra một chai đan dược cho Mony.

Mony cùng Caroline thay phiên nhau vận chuyển năng lượng cho Lâm Tái, duy trì gần nửa tháng.

Lục Vũ tận mắt nhìn thấy hai người phụ nữ vì sinh mệnh của Lâm Tái mà không ngừng cố gắng, thậm chí không dám nghỉ ngơi, thân nhiên sinh ra một cỗ kính nể, nhưng đến lúc này, kính nể cũng vô dụng, bởi vì tình trạng của Lâm Tái, ngày càng nguy hiểm!

Lúc đầu, Lục Vũ còn không biết, theo như lời Mony thì Lâm Tái muốn tiến hóa thành hình thái hoàn toàn rốt cuộc là chuyện gì. Nhưng hiện tại nhìn thấy Lâm Tái đang quay cuồng trong phòng ngày càng giống với rồng Trung Quốc, hắn cũng nhận ra — Lâm Tái muốn hóa rồng sao?

Nhân loại hóa rồng, câu chuyện huyền huyền như vậy lại phát sinh ngay trước mắt mình. Ngay từ đầu, Lục Vũ cho rằng việc không đáng lo đến bây giờ lại có chút chờ mong, tâm tính cũng thay đổi rất nhiều, nhưng dù vậy, đan dược dần dần hết hiệu lực, khí tức trên người Lâm Tái cũng dần dần suy yếu, hình như Lâm Tái sắp thất bại!

“Bà Mony, Lâm Tái... Thật sự chống đỡ không nổi nữa sao?” Hiện tại Lâm Tái hẳn là rất thống khổ, Lục Vũ thông qua cảm giác tự thân mà có thể cảm nhận rõ ràng, nửa tháng qua, chưa hề có một lần thống khổ ngừng lại.

“Ta không biết.” Về mặt Mony rất tiêu cực, năng lượng Lâm Tái cần để tiến hóa có lẽ đã đủ rồi, nhưng những năm gần đây bộ tộc Nagas kết hôn cùng thú nhân, thậm chí Lâm Tái lại có huyết thống của nhân loại, cho dù hắn có cơ hội tiến hóa thành hình thái hoàn toàn, thì điều kiện bẩm sinh của hắn lại quá yếu.

Lại nói tiếp, nếu Lục Vũ không cho các nàng những bình đan dược, có lẽ các nàng đã sớm chống đỡ không nổi, chỉ có thể trợ mắt nhìn Lâm Tái chết đi!

“Bà Mony, có thể dùng năng lượng của người khác vận chuyển cho Lâm Tái không? Hoặc là cắn nuốt tinh hạch giống như Tiểu Hắc?” Lục Vũ liếc mắt một cái liền thấy Tiểu Hắc đang ngồi xổm một bên gặm tinh hạch. (←.← sống chết mặc bay)

Mony cũng lắc lắc đầu: “Năng lượng của bộ tộc Nagas, chính là năng lượng quang minh nhất trên thế giới này, năng lượng này cũng không thể thay thế, ví dụ như năng lượng trong cơ thể người đi, nếu thật sự truyền cho Lâm Tái, cũng chỉ khiến cho hắn đau đớn thêm mà thôi!”

“Nhưng...” Tình trạng của Mony rất tệ, tình trạng của Caroline còn tệ hơn!

“Nếu lúc đầu Lâm Tái có huyết thống Nagas tinh thuần thì tốt rồi...” Mony mở miệng, còn chưa nói xong, lại đột nhiên kinh hô lên: “Caroline!”

Caroline đang vận chuyển năng lượng cho Lâm Tái, đột nhiên té xỉu!

Đối với cường giả của bộ tộc Nagas mà nói, không có khả năng té xỉu, nếu Caroline té xỉu, chứng tỏ nàng đã không chống đỡ nổi nữa!

Tuy Lâm Tái cũng là tộc nhân trân quý của bộ tộc Nagas, nhưng hiện tại Caroline đại biểu cho hai tộc nhân của bộ tộc Nagas! Mony quyết định thật nhanh, ôm lấy Caroline đi ra ngoài: “Hughes, người ở trong này quan sát Lâm Tái, tiếp theo, phải hoàn toàn dựa vào bản thân nó rồi!”

Hấp thụ năng lượng gần nửa tháng, theo lý thì hiện tại Lâm Tái đã có đủ năng lượng để tiến hóa rồi, cho dù các nàng tiếp tục vận chuyển năng lượng cho Lâm Tái, cũng không có lợi ích gì... Hiện tại, mọi chuyện cũng chỉ nghe theo mệnh trời mà thôi.

Mony mang theo Caroline rời đi, mà những trưởng lão Thủ nhân tộc lại tụ tập tại Thần Thú điện cầu nguyện, hiện giờ bên cạnh Lâm Tái, chỉ còn lại một mình Lục Vũ.

Mony cùng Caroline đi mất, Tiểu Hắc lập tức chạy đến bên cạnh Lâm Tái, nhưng lúc này, nó cũng không dám cắn vầy nữa, ngoan ngoãn mà vờn đầu lưỡi liếm liếm những vết máu trên vầy, cuối cùng liếm sạch vết máu xong liền đi qua một bên đứng. Sau này nó mạnh lên, nhất định sẽ có thể ăn cái vầy này!

Rồng, đây chính là rồng nha!

Là người Trung Quốc, tự xưng là truyền nhân của rồng, nên Lục Vũ rất có hảo cảm với rồng, mà sau khi Lâm Tái ăn Thần Thú đan có ẩn chứa tâm huyết của hắn, ràng buộc đối phương dành cho hắn càng thêm rõ ràng.

Hiện giờ Lâm Tái rất khó chịu, Lục Vũ cũng biết điều này chứng tỏ Lâm Tái vẫn còn sống, nếu Lâm Tái không còn cảm giác, thì... Lục Vũ đột nhiên phát hiện, hắn chỉ cần nghĩ đến kết quả như thế liền cảm thấy hốt hoảng trong lòng, nếu Lâm Tái không ăn Thần Thú đan, chắc có lẽ cũng không có tâm ý tương thông với hắn đâu nhỉ?

Lục Vũ nghĩ nghĩ, hít sâu một hơi, liền đi vào Hệ thống vị diện giao dịch, sau đó bắt đầu cẩn thận tìm kiếm những đồ vật mà vị sư phụ tiện nghi của hắn để lại.

Đan dược gần như hao hết hoàn toàn, chỉ còn lại một ít đan dược có thể chống đỡ tâm ma, mà pháp bảo thì vô dụng...

Ánh mắt Lục Vũ vừa chuyển, đột nhiên thấy được một cái chai bên cạnh, trong cái chai kia, chính là viên Tái Sinh đan còn lại.

Tái Sinh đan có thể loại bỏ tạp chất trong cơ thể, người sử dụng sẽ có được thể chất tốt nhất, lúc trước hắn từng ăn một viên, ám thương trong cơ thể đều khôi phục, kinh mạch cũng phát triển...

Lúc trước, Lục Vũ dự định đem viên Tái Sinh đan này chia làm, rồi cho cha mẹ hắn ăn, dù sao, hắn cũng nhờ Khương Đào cho cha mẹ hắn ăn không ít đan dược dưỡng thân, nhưng Tái Sinh đan có thể làm cho người sử dụng có được thể chất tu chân tốt nhất...

Thật ra Lục Vũ cũng biết, cha mẹ hắn đã lớn tuổi, cũng bắt đầu lãnh tiền hưu, cho dù ăn Tái Sinh đan, cũng không thể tu chân ở một nơi như Trái đất được, nhưng dù sao cũng là cha mẹ hắn, hắn muốn cho bọn họ những thứ tốt nhất, mà Lâm Tái...

Lục Vũ không thể không thừa nhận, nhiều khi, Lâm Tái rất tốt với hắn, lúc trước Caroline mới xuất hiện, khi bọn họ đều cho rằng nàng muốn dả thương hắn, Lâm Tái thậm chí còn giúp hắn đỡ một kích...

Hiện tại, lại mở mắt trừng trừng nhìn một con rồng chết trước mặt mình, còn là một con rồng sống chung với hắn một khoảng thời gian khá dài nữa chứ!

Coi như ta nợ người! Rốt cuộc Lục Vũ cầm Tái Sinh đan trong tay rời khỏi Hệ thống vị diện giao dịch, đi tới bên người Lâm Tái.

Đã quyết định, liền nghĩ đến những chỗ tốt, nếu cứu sống Lâm Tái, đại khái mình sẽ có một con rồng làm hậu thuẫn... Như vậy cũng rất tốt, không phải sao?

Lục Vũ cắn răng một cái, nhét Tái Sinh đan vào miệng Lâm Tái.

Đan dược trân quý như vậy đều cho Lâm Tái ăn, nhưng mình sẽ không lỗ vốn đâu nhỉ? Lục Vũ nhìn con rồng nằm bẹp dí trên giường, hình như không còn sức để cử động nữa, liền đem những miếng vầy của đối phương tróc ra được Tiểu Hắc liếm khô queo cát vào nhãn không gian của mình — những thứ này ngay cả Tiểu Hắc cắn cũng không xi nhê, nhất định là có tác dụng đặc biệt!

Lục Vũ vừa thu thập vầy, vừa chú ý tình trạng của Lâm Tái, Thần Thú đan cùng Tái Sinh đan đều cho Lâm Tái ăn, nếu Lâm Tái còn không sống nổi... Vậy hắn tổn thất rất lớn đó!

Chương 54: Rồng Cũng Bị Té

Lâm Tái cảm thấy cả người âm áp đảo dạt, đau đớn trước kia giống như đều là giả vậy, đến khi hắn mở to mắt, liền nhìn thấy Lục Vũ đang cầm một ít đồ vật... Lâm vệ sinh?

Không đúng! Lâm Tái đột nhiên phát hiện, khi mình vươn tay ra, lại nhìn thấy một cái móng vuốt!

Hắn nhớ rõ, trước đó chỉ có cái đuôi biến dị, nửa người trên không có biến hóa gì cả, nhưng bây giờ, tại sao tay của hắn lại biến thành móng vuốt? Còn đầu của hắn, thân thể của hắn... Thân thể của hắn đâu mất tiêu rồi?

Cố gắng hồi tưởng một chút, Lâm Tái chỉ có thể nhớ tới vô biên vô hạn đau đớn, mà khi hắn vô cùng đau đớn, hình như Lục Vũ luôn giúp hắn chia sẻ thống khổ vậy?

Sau khi Lục Vũ góp nhặt vầy xong, liền phát hiện sự thống khổ mà Lâm Tái truyền tới đã biến mất, tình trạng của Lâm Tái cũng ổn định lại, lúc này cũng có thể an tâm.

Nhưng tâm của hắn vừa mới buông, liền phát hiện dụng cụ nào dính máu Lâm Tái đều bị Thôn Phệ thú ăn hết... Rơi vào đường cùng, Lục Vũ dự định quét tước vệ sinh “Hủy thi diệt tích”, quét tước được một nửa, Lục Vũ hận không thể đem mấy thứ rác rưởi này nhét vào bụng của Thôn Phệ thú, liền phát hiện con rồng kia đang lắc lắc đuôi: “Ngươi tỉnh rồi à?”

Cuối cùng Lâm Tái cũng tỉnh! Trái tim treo cao của hắn cũng buông xuống!

“Rống!” Lâm Tái mở miệng, muốn hỏi Lục Vũ rốt cuộc là xảy ra chuyện gì: “Rống rống!” Hắn... không thể nói chuyện sao? Rốt cuộc hắn biến thành quái vật gì rồi?

Lâm Tái cuộn đuôi mình lại nhìn nhìn, lại duỗi ra móng vuốt sờ sờ đầu tóc của mình... Trước đó hắn cảm thấy cả người đau nhức khó chịu, hiện tại... Không phải là nhân loại, cái dạng này, ngay cả thú nhân cũng không phải đi? Lâm Tái muốn nhắm mắt cau mày, cuối cùng phát hiện ngay cả động tác này cũng không làm được, lập tức ủy khuất, mà sau khi hắn cảm giác ủy khuất, phản ứng đầu tiên dĩ nhiên là cọ cọ Lục Vũ...

Hắn thật sự rất thích Lục Vũ, nhưng vẫn luôn cảm thấy mình phải bảo vệ Lục Vũ, cầu an ủi cầu vuốt ve như vậy, đối với hắn mà nói, thật sự là rất kỳ quái!

“Ngươi đừng lại đây!” Lục Vũ đột nhiên mở miệng, ngay cả hắn cũng không biết tại sao mình lại nói như vậy — tại sao hắn lại cảm thấy Lâm Tái muốn tới cọ cọ mình? Lâm Tái một thân khô giáp kia, nếu thật sự bị hắn cọ vài cái, có lẽ mình sẽ mất một tầng da đi?

“Rống rống!” Lâm Tái quát, thanh âm vô cùng to rõ, bên trong lại hàm chứa ủy khuất.

Mà hắn vừa mới rống xong, liền có một số người chạy về phía này: “Là ai dám ở Thần Thú điện lớn tiếng xôn xao hả?”

“Nơi đó là chỗ ở của Lâm Tái các hạ!”

“Chúng ta mau đi xem một chút!”

...

Một đám thú nhân trong mắt Lâm Tái có chút hình thù kỳ quái, rất nhanh liền xuất hiện trước mặt hắn, mà ngay từ đầu những người này vội vã chạy tới giống như muốn bắt giữ ai đó, nhưng sau khi nhìn thấy hắn, thì tất cả đều quỳ xuống: “Thần thú vĩ đại ở trên! Lâm Tái các hạ, ngài tiến hóa thành công sao?”

Bọn họ cũng không trực tiếp xem Lâm Tái là thần thú, dù sao tình trạng trước đó của Lâm Tái bọn họ cũng nhìn thấy, mà thần thú... Một cái phòng nhỏ như thế này, thần thú vĩ đại làm sao có thể chui vừa?

“Rống!” Lâm Tái kinh ngạc mà nhìn về phía Lục Vũ, hoàn toàn không rõ tại sao trước cửa phòng mình lại xuất hiện một đám thú nhân, không phải, đây căn bản không phải là phòng của hắn!

Rốt cuộc đang ở đâu vậy?

“Lâm Tái tỉnh rồi sao?” Mony vẫn luôn quan sát tình trạng của Caroline, sau khi xác định Caroline không có việc gì, liền nghe thấy tiếng rống, theo lý thuyết, bà là người có thực lực cường đại nhất ở đây, nên sẽ là người đầu tiên đuổi tới, nhưng mấy ngày nay bị áp lực đầu hết đèn tắt, bây giờ ngay cả

bay còn không nổi...

Mony còn không chưa thấy Lâm Tái, đã lên tiếng hỏi thăm, đến khi bà nhìn thấy Lâm Tái, nước mắt lập tức tràn mi mà ra!

Từ khi Phụng Hoàng của Caroline trở về, bà liền biết mình có một đứa cháu ngoại, bà cũng rất chờ mong đứa cháu ngoại này, nhưng không ngờ lần đầu tiên gặp mặt, chính là Lâm Tái đang hôn mê, mà tình trạng của Lâm Tái mấy ngày nay, càng khiến cho bà lo lắng không thôi!

Trước khi ôm Caroline rời đi, bà thật sự cho rằng Lâm Tái đã không chống đỡ nổi nữa, sở dĩ bà sáng khoái rời đi như vậy, hoàn toàn là vì bà không muốn nhìn thấy Lâm Tái tử vong, nhưng hiện tại, Lâm Tái hoàn toàn không có việc gì!

Cháu ngoại của bà, không có gặp chuyện không may, không có tử vong, lại tiến hóa thành công! Hình dạng Lâm Tái trước mắt giống như đúc với pho tượng thần thú, Mony vô cùng kích động, cả người đều run rẩy lên.

Ngay từ đầu, nhìn thấy Mony ở xa xa, Lâm Tái còn tưởng rằng người kia là Caroline, mà khi Mony đi tới trước mặt mình, hần mới phát hiện đây chẳng qua là một người có dung mạo tương tự Caroline mà thôi... Người phụ nữ trước mắt này, là tộc nhân của bộ tộc Nagas sao?

Mọi thứ trước mắt đều xa lạ với Lâm Tái, hần quen thuộc nhất, cũng chỉ có Lục Vũ mà thôi... Nhìn đến Lục Vũ, nghĩ tới sau khi mình tỉnh lại, ánh mắt đầu tiên nhìn thấy chính là đối phương, liền thần nhiên sinh ra cảm giác thân thiết, khiến cho Lâm Tái cảm thấy đối phương càng thêm đáng yêu, lúc này Lâm Tái đi vài bước về phía đối phương, lại không cẩn thận đem móng vuốt cắm vào sàn nhà.

Cái thân thể này, thật đúng là bất tiện!

Lâm Tái đang oán giận thân thể của mình, Mony cũng kích động xong liền đi về phía hần, sau đó, nằng một phen ôm lấy Lâm Tái hiện giờ hoàn toàn bất động với nhân loại: “Cháu ngoại ngoan của ta! Cuối cùng ngươi cũng tỉnh lại!”

Bà ngoại?! Lâm Tái vừa định tránh né ôm ấp của đối phương, liền phát hiện toàn thân vô lực, sau đó bị lời nói của đối phương khiến cho chấn kinh — người trước mắt, chính là bà ngoại mình sao?

“Rõng rõng!” Lâm Tái hoàn toàn không thể khống chế dây thanh âm của mình nên chỉ có thể rõng lên hai tiếng. Sau đó, vốn dĩ Mony hao phí tinh lực toàn thân của mình, lại đại bị đại hi mà vô cùng kích động, đột nhiên liền té xỉu.

Sau khi Caroline té xỉu, Mony cũng té xỉu, nhưng những trưởng lão Thú nhân tộc lại vui mừng mà mang Mony đi. Lâm Tái không thể khống chế thân thể của mình, Lục Vũ lại thể giúp đỡ gì cả!

“Lâm Tái, hiện tại chúng ta đang ở trong Thần Thú điện của thú nhân đế quốc.” Thấy Lâm Tái đang nhìn mình, Lục Vũ giống như biết được đối phương muốn hỏi cái gì, lập tức mở miệng.

“Rõng rõng!”

“Ngươi ngất xỉu, dĩ Caroline không thể tra ra nguyên nhân, liền mang ngươi và ta đến đây. Hiện tại, chúng ta đến đây hơn hai mươi ngày rồi, nửa tháng trước...” Lục Vũ đem mọi chuyện đã xảy ra kể lại tỉ mỉ kỹ càng cho Lâm Tái, lại nói: “Hình dạng hiện tại của ngươi, dựa theo lời nói của những trưởng lão Thú nhân tộc, thì rất giống với hình dáng của thần thú, đó cũng là hình thái cường đại nhất của bộ tộc Nagas.” Đây rõ ràng chính là rõng a! Thật ra Lục Vũ rất muốn nói hình dạng của đối phương chính là rõng, nhưng nghĩ đến rõng trên thế giới này thậm chí thượng cổ cự long đều là rõng phương Tây, những con thần lân này, hần cũng không biết nói gì thêm.

Nhìn tới nhìn lui, vẫn là hình dạng rõng Trung Quốc của Lâm Tái hiện tại rất dễ nhìn, nhưng... có chút nhỏ nhỉ?

Lâm Tái nghe Lục Vũ nói xong, vừa á náy vừa lo lắng, lập tức muốn đi thăm Caroline, đáng tiếc chính là, hiện tại tay chân hần không phối hợp, lại càng không thể dùng bản lĩnh trời sinh của bộ tộc Nagas, vì thế “Rầm, rầm”, liên tục ngã vài cú.

Một con rõng, không thể đành vãn giá vũ trước mặt mình, lại đi trước mặt mình, đi cũng thì thôi, lại còn liên tục té ngã... Lục Vũ cảm thấy, nếu mình có thể chụp lại hình ảnh này, khẳng định sẽ làm cho người trên Trái đất chấn động! Có lẽ, hần nên nhờ Khương Đào chuẩn bị một cái máy quay nhỉ? Chụp lại để dành sau này buồn buồn đem ra coi cũng rất tốt nha!

“Rõng!” Lâm Tái cũng rất ngại khuất, nhưng hần vừa mới tiến hóa xong, trong cơ thể trống rỗng, một chút năng lượng cũng không có, hiện tại cũng chỉ có thể đi đi trên mặt đất mà thôi...

“Chúng ta từ từ đi qua, dĩ Caroline khẳng định sẽ không có việc gì, đứa em kia của ngươi cũng sẽ không có việc gì đâu.” Lục Vũ chỉ có thể an ủi Lâm Tái, không thể không nói, trước kia hần cảm thấy Thôn Phệ thú Tiểu Hắc rất đáng yêu, hiện tại lại cảm thấy hình rõng của Lâm Tái càng thêm đáng yêu.

Cha mình cũng thật lợi hại, mới mấy tháng mình đã có thêm một đứa em... “Khi!” Từ trong lỗ mũi Lâm Tái phun ra một hơi, sau đó bắt đầu thử khống chế thân thể của mình, không thèm nhìn đến những trưởng lão Thú nhân tộc cuồng nhiệt đứng xem ở xung quanh — những ánh mắt đó, giống như muốn ăn tươi nuốt sống hần vậy?

Rất nhanh liền tới chỗ ở của Caroline, mà lúc này, Caroline cũng đã tỉnh lại.

Caroline dựa vào khí tức mà nhận ra Lâm Tái, cho nên vừa nhìn thấy một cái đầu cực đại, liền kích động lên: “Lâm Tái, ngươi không có việc gì thì tốt rồi!”

Trước đó, nàng cũng giống như Momy, cũng cho rằng Lâm Tái là sẽ không qua khỏi.

Con trai vừa mới quen biết nhau không bao lâu, lại sẽ chết trước mặt mình... Khi đó, nếu không suy nghĩ như vậy, thì nàng cũng sẽ không dễ dàng té xỉu như vậy.

“Rõ ràng!” Nghe Lục Vũ kể lại những chuyện mà Caroline đã làm vì mình, Lâm Tái cũng rất cảm động, hiện tại nhìn thấy bộ dáng tiều tụy của Caroline cùng Momy, càng cảm thấy có lỗi với hai vị trưởng bối...

“Lâm Tái, ngươi không thể nói chuyện sao?” Caroline lập tức phát hiện điểm này, đồng thời cảm thấy tiếng rõ ràng của Lâm Tái có lực công kích, khiến cho nàng hoang mang.

“Rõ ràng!” Lâm Tái vội vàng gật đầu.

Lục Vũ cũng bị Lâm Tái liên tiếp rõ ràng vài tiếng biến thành đầu vàng não trạng, lần này Lâm Tái rõ ràng xong, hắn liền vỗ vỗ thân thể Lâm Tái: “Ngươi nhỏ nhỏ tiếng một chút! Viết chữ được không?”

Lâm Tái chu miệng, vươn ra móng vuốt của mình rồi viết một hàng chữ xuống phiến đá trên mặt đất: “Hiện giờ ta tốt lắm, cũng không biết làm sao để biến về, đừng nói là ta sẽ ở hình dạng này luôn nha?”

“Lâm Tái các hạ sao có thể vĩnh viễn ở hình dạng này được chứ? Phải biết thần thú vĩ đại, có thể tùy ý chuyển biến giữa các dạng hình thái! Bất quá, ta cảm thấy hình dạng này của Lâm Tái các hạ rất uy vũ!” Một đường đi theo lại đây, nhìn thấy Lâm Tái té ngã thiếu chút nữa đập bẻ đá phiến trên mặt đất, trưởng lão Hồ tộc mặt không đỏ khí không suyền mà mở miệng.

“Có thể biến về thì tốt.” Lâm Tái lại viết xuống một hàng chữ, sau đó liền phát hiện không còn chỗ để viết — chữ hắn viết hơi lớn... Đây cũng không phải là một biện pháp dài lâu, nếu hắn phải dùng móng vuốt viết chữ để giao tiếp với mọi người, không tới vài ngày, Thần Thú điện sẽ nơi nơi đều có bút tích của hắn!

Lâm Tái còn đang rối rắm, Momy cũng tỉnh lại.

Nhìn thấy cháu của mình thật sự không có việc gì, còn hoàn thành tiến hóa, tâm tình Momy tốt lắm, cũng bình tĩnh rất nhiều, bà đột nhiên nghĩ đến, lúc trước khi mình rời đi, Lâm Tái rõ ràng sắp tiến hóa thất bại...

“Lâm Tái... Không, Hughes, là ngươi phải không? Nhất định vì ngươi, mà Lâm Tái mới có thể tiến hóa thành công đi?” Nói xong bà liền nhìn về phía Lục Vũ, mà mọi người xung quanh, tất cả đều đồng thời nhìn về phía Lục Vũ.

“Trước kia sư phụ ta có cho ta được tề đề cao tổ chất thân thể, ta liền cho Lâm Tái ăn.” Lục Vũ trả lời, nơi này không có đan dược chỉ có được tề, hắn cũng chỉ có thể nói như vậy.

“Thì ra là thế! Ngươi thật sự là một đứa bé tốt!” Momy lập tức mở miệng, sau khi Lâm Tái gặp chuyện không may, bà luôn thấy sắc mặt khó chịu của Lục Vũ, giống như sự đau đớn của Lâm Tái động lay đến hắn vậy... Rồi sau đó, cống hiến tất cả được tề của mình, nếu không có Lục Vũ, Lâm Tái nhất định sẽ không thể tiến hóa hoàn toàn đi?

“Không có việc gì...” Đầu lớn như vậy, lại bị người khác coi là đứa bé ngoan... Lục Vũ có chút không biết làm sao.

“Rõ ràng.” Lâm Tái thấp giọng rõ ràng lên một tiếng, sau đó cọ cọ lên người Lục Vũ, Lục Vũ nhớ tới bộ dáng đi một bước ngã sấp một cái của đối phương, liền né qua một bên.

“Đứa nhỏ này, thận thận a!” Momy mở miệng lần nữa, tâm tình của bà rất tốt liền cười ha ha.

Lục Vũ nhất thời im lặng, mà Lâm Tái, hắn cũng muốn cười, nhưng hiện tại cũng không thể cười được — cái miệng của hắn, tại sao lại giống với quái vật vậy?

Mặc kệ là Momy hay là những người khác, đều nói Lâm Tái có thể biến về hình dạng nhân loại, nhưng sau đó, Lâm Tái vẫn không thể biến về...

Vốn dĩ Thần Thú điện rất an tĩnh, Momy lại không cho phép tiết lộ chuyện của Lâm Tái ra ngoài, cho nên Lâm Tái ở lại Thần Thú điện được Momy dạy pháp thuật của bộ tộc Nagas, tuy những trưởng lão Thú nhân tộc cả ngày đi theo bọn họ, dùng ánh mắt cuồng nhiệt mà nhìn bọn họ, nhưng không có ai đến quấy báis, khiến cho hắn thờ phào một hơi.

Hơn mười ngày sau, Caroline rốt cục khôi phục hoàn toàn, cũng bởi vì chuyện của Lâm Tái, nên tâm tình của nàng rất tốt, vì thể triệu chứng khi mang thai cũng biến mất, lúc này, sử giả của thành Kerr, đã vào thú nhân đế quốc!

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Luyện Đan

Tại thú nhân đế quốc, Thần Thú điện sở hữu tín ngưỡng của thú nhân, nhưng Thần Thú điện, cũng chỉ là tín ngưỡng mà thôi, sẽ không tham chính. (tham gia vào mấy chuyện chính trị)

Đối với thú nhân phổ thông mà nói, hàng năm hành hương đều có thể nhìn thấy con cháu của thần thú dưới chân núi Thần Thú điện, nhưng bọn họ vĩnh viễn cũng không thể tiến vào Thần Thú điện, trừ phi có một ngày thực lực của bọn họ trở nên rất mạnh rất mạnh, trừ phi bọn họ có được một con ma thú cấp 9 đỉnh phong.

Chỉ cần là thú nhân có được ma thú cấp 9 đỉnh phong, liền có cơ hội đến Thần Thú điện cầu xin long phượng hoàng, kế tiếp, họ sẽ được lựa chọn ở lại Thần Thú điện hoặc là trở lại bộ lạc của mình, Thần Thú điện tuyệt đối sẽ không can thiệp vào sự lựa chọn của họ.

Thần Thú điện là sức mạnh tuyệt đối, chính vì thế, thú vương thay đổi rồi thay đổi, mỗi thú vương tân nhậm, đều phi thường cung kính đối với Thần Thú điện. Nếu thú nhân đế quốc xuất hiện bất cứ chuyện gì, bọn họ cũng phái người báo cho Thần Thú điện.

Tin tức sứ giả thành Kerr đến, thú vương hiện tại chính là Thái Đặc của Sur tộc, hẳn phái người thông báo cho Thần Thú điện.

Khi nhận được tin tức, Caroline đang ăn đồ chua Lục Vũ cho nàng, còn khen mấy món đồ chua kia đến mức trên trời dưới đất đều không có — vốn dĩ người của bộ tộc Nagas, không ăn gì cũng không sao, hiện tại nàng đang mang thai thì khác, nhưng cổ tình khẩu vị của nàng không tốt lắm, mỗi ngày chỉ nuốt trôi mấy chục kí thịt. =.=” Mà hiện tại đã có đồ chua, ngay vừa rồi, nàng có thể ăn hết một con dê nướng — đây cũng không phải là con dê chỉ có mấy chục kí thịt trên Trái đất, mà là ma thú cấp 3, mỗi con khoảng hai trăm kí thịt!

Lâm Tái cũng không cảm thấy bất ngờ với Caroline, bởi vì hiện giờ Lâm Tái, thậm chí còn gấp bội Caroline.

Thôn Phệ thú khiến cho hắn cảm thấy không nuôi nổi, nhưng hiện tại Lâm Tái cùng Caroline...

“Tại sao thành Kerr lại phái sứ giả đến đây nhỉ? Lúc trước không phải ta đã thông báo cho Kha Đức Nhạc rồi sao?” Caroline cảm thấy vô cùng khó hiểu, cũng không thêm đề ý, sứ giả gì đó, mặc kệ bọn họ — đây là lời một vị trưởng lão nói với người mang tin tức tới Thần Thú điện.

“Cho dù Kha Đức Nhạc là thành chủ thành Kerr, thì người khác sẽ cho phép người giống trông khua chiêng mang đi Phượng Hoàng sao?” Mony vỗ vỗ đầu Caroline, chỉ cần nhìn đến bộ dáng không chút sứt mẻ của Caroline, liền biết bà không hề dùng lực.

“Lúc ấy ta cũng không suy nghĩ nhiều như vậy... Làm sao bây giờ? Lâm Tái bộ dạng này, chúng ta cũng không thể đem nó trả lại?” Caroline nhìn Lâm Tái ở bên cạnh cuộn mình thành một đoàn, mở miệng.

Tuy Lâm Tái đã biến thành hình dáng thần thú, nhưng đại khái là tuổi còn quá nhỏ, hẳn không thể giống với thần thú đẳng vân giá vũ miệng phun thiên hỏa, sừng trên đầu cũng chỉ mới nhô ra, thật sự là không đủ uy vũ.

Đương nhiên, nếu thần thú biết ý tưởng này của Caroline, nhất định sẽ không phản bác — Lâm Tái bao nhiêu tuổi chứ? Sao có thể so với hắn đã mấy trăm ngàn tuổi chứ?

“Đương nhiên không thể trả lại! Lâm Tái chính là hy vọng phục hưng bộ tộc Nagas nha!” Mony lập tức mở miệng: “Các người không biết, trước kia bộ tộc Nagas còn có hơn trăm tộc nhân, nhân loại tính là gì? Cho dù là thượng cổ cự long cũng phải nghe lời chúng ta nói! Nhưng hiện tại... Nếu Lâm Tái có thể phát triển đến trình độ của thần thú đại nhân...” Trên mặt Mony lập tức xuất hiện biểu tình cuồng nhiệt.

Càng không phải nói, những người vợ của thần thú đại nhân, đều sinh ra những đứa con cường đại nhất Nagas, hơn nữa, khi đó cơ hồ cách mười năm sẽ có một đứa con của thần thú đại nhân được sinh ra... (đại ngựa giống →.→)

“Bà Mony... Lâm Tái hy vọng có thể trở lại nhân loại đế quốc.” Lục Vũ chần chờ mà mở miệng, sau đó nhìn thoáng qua vẻ mặt chờ mong của Lâm Tái, sau khi phát hiện Lục Vũ có thể cảm nhận suy nghĩ của mình, Lâm Tái bắt đầu biến Lục Vũ thành ống loa của mình. Bất quá, Lâm Tái muốn trở về, Lục Vũ cũng cảm thấy ở lại Thần Thú điện cũng không sao, bởi vì hoàn cảnh nơi này, thật sự là quá tốt!

Hiện giờ mọi người trong Thần Thú điện đều đem Lục Vũ định nghĩa thành đại ân nhân kiêm bạn lữ của Lâm Tái, bởi vậy mỗi người đều đối với hắn rất tốt, cùng lắm chính là thái độ quá mức cung kính kia luôn khiến cho hắn cảm thấy có chút không thích ứng mà thôi... Nhưng không thích ứng thì sao? Nơi này có bao nhiêu người chứ? Mỗi ngày hắn có rất nhiều thời gian rảnh rỗi để tu luyện nha!

Trước kia Lục Vũ cảm thấy linh khí trong thành Kerr rất nồng đậm, vô cùng thích hợp tu luyện, nhưng sau khi đi đến Thần Thú điện, hắn mới phát hiện thành Kerr thật sự không thích hợp tu luyện!

Lúc trước, có lẽ là vì nơi này thích hợp tu luyện nhất, nên vị thần thú kia mới lựa chọn đặt chân ở trong này đi? Hiện tại, điều duy nhất Lục Vũ lo lắng, chính là mình tu luyện quá nhanh mà tẩu hỏa nhập ma.

“Lâm Tái, nơi đó có gì tốt chứ? Ở đây không tốt sao? Nếu người muốn cái gì, bà ngoại lập tức sai người tìm tới cho người!” Mony lập tức mở miệng, tuy thú nhân đế quốc trên nhiều khía cạnh so ra kém nhân loại đế quốc, nhưng qua nhiều năm tháng, bọn họ có thể khiến cho nhân loại đế quốc không dám mạo phạm, hoàn toàn có thể chứng minh sự cường đại của nó.

“Rõ ràng rồi!” Lâm Tái lắc đầu, Lục Vũ chỉ có thể thay hắn nói chuyện: “Người nhà Lâm Tái còn ở thành Kerr đó!” Kha Đức Nhạc còn được, nhưng

em trai em gái Lâm Tái coi như xong đi, Lục Vũ đối với hai người kia, thật đúng là một chút hảo cảm đều không có!

Lúc này Momy mới nhớ tới con rể của mình: “Đúng vậy, cha Lâm Tái còn ở thành Kerr đó! Đứa nhỏ này ngoan lắm, Caroline, tại sao ngươi lại không mang hắn về cùng vậy? Cho dù tuổi thọ của hắn kém hơn ngươi, nhưng sau này ai biết được, hắn cùng ngươi sinh ra mười tám đứa nhỏ rồi sao!”

“Mẹ!” Caroline đỏ mặt, dòi đề tài: “Chúng ta không nói chuyện này nữa, mấu chốt là bộ dạng hiện tại của Lâm Tái... Làm sao nó mới có thể biến về hình dạng nhân loại đây? Lúc trước thần thú đại nhân không phải có thể biến đổi giữa hình dạng nhân loại và hình dạng Nagas sao?” Cho dù đối với nàng mà nói, hình dạng Nagas là trạng thái chiến đấu, bình thường vẫn quen dùng hình dạng nhân loại sinh hoạt.

Momy nhìn nhìn Lâm Tái, tuy bộ dáng hiện tại của Lâm Tái quả thật làm cho nàng rất vui vẻ rất hưng phấn, nhưng hình dạng này cũng không tiện, thời điểm chiến đấu còn được, bình thường... Vẫn luôn cái dạng này, cho dù Lâm Tái muốn thân thiết với bạn hữu của mình một chút cũng không được! “Theo lý thì năng lượng hao hết trong cơ thể Lâm Tái hiện tại cũng bổ sung trở lại, sẽ không thể là hình dạng này a...”

Cả ngày nhìn thấy cháu ngoại rất giống thần thú mà đi đi trước mặt mình còn té ngã nữa chứ, bà cũng rất áp lực đó!

Mọi người thương lượng xong, không hề có biện pháp, Momy an ủi: “Lâm Tái, hiện tại ngươi không nên nhớ thương quá, trở về nghỉ ngơi cho thật tốt đi! Dù sao hiện tại ngươi cái dạng này, cho dù muốn trở về nhân loại đế quốc cũng không được.”

Lâm Tái bất đắc dĩ, chỉ có thể lắc lắc thân thể đi đến bên cạnh Lục Vũ, sau đó cùng Lục Vũ rời đi.

Lúc đầu, Lục Vũ cảm thấy phi thường mới mẻ đối với bộ dáng của Lâm Tái, còn thật sự lấy máy quay phim của Khương Đào quay lại bộ dáng của Lâm Tái, nhưng theo thời gian trôi qua, sự mới mẻ này cũng chậm rãi trôi qua, vấn đề hắn lo lắng nhất hiện giờ, chính là đan dược.

Mỗi ngày tại Thần Thú điện, Lục Vũ hoàn toàn không cần lo lắng tốc độ tu luyện của mình, sau đó, hắn đột nhiên nghĩ đến những đan dược bị tiêu hao hết.

Lục Vũ không phải không nghĩ đến thông qua Hệ thống vị diện giao dịch mà trao đổi đan dược với người của Tu Chân Giới, nhưng vừa nhìn thấy giá cả, hắn liền rút lui, sau đó, nhìn thấy giá cả thảo dược, hắn liền hứng khởi trở lại! Hiện tại hắn không thể luyện đan, nhưng tại một nơi có linh khí đầy đủ như thế này, tài liệu luyện đan sẽ không thiếu đi?

Trong chiếc nhẫn không gian mà vị sư phụ tiện nghi lưu lại, vẫn có ngọc giản liên quan đến luyện đan, hiện giờ Lục Vũ đang liếc mắt nhìn kỹ hình dáng của những hoa hoa thảo thảo, sau đó đi dạo xung quanh Thần Thú điện, ý đồ tìm vài loại tài liệu luyện đan.

Đáng tiếc chính là, hoa hoa thảo thảo có thể luyện đan thật sự rất nhiều, nhiều đến mức có mấy trăm ngàn loại, rất nhiều loại có hình dáng tương tự nhau, đối với một người ngay cả lúa mạch và lúa cũng không phân biệt được như Lục Vũ mà nói, muốn phân biệt các loại thảo dược thật sự là quá khó khăn, bởi vậy tìm hơn mười ngày, hắn cũng chỉ tìm thấy một loại mà thôi, còn không biết mình tìm có đúng hay không.

“Rong rong!” Lâm Tái tò mò mà nhìn Lục Vũ tìm kiếm thực vật xung quanh Thần Thú điện, lại không biết đối phương rốt cuộc là muốn làm gì.

“Ta đang tìm thảo dược.” Lục Vũ mở miệng trả lời, tâm linh tương thông cái gì, thật sự là quá tiện lợi, nếu lúc trước cho Tiểu Hắc ăn, hắn sẽ biết suy nghĩ của Tiểu Hắc đi? Cũng có thể ngăn chặn hành vi của Tiểu Hắc đi? Nhưng... thật ra hắn có ảo tưởng Lâm Tái sẽ trở thành sủng vật của mình, nếu sau này có thể cười rộ bay một vòng... (Khỏi cần tâm linh tương thông gì cả, tui vẫn biết Tiểu Hắc nghĩ gì, ăn ăn ăn...)

Tìm thảo dược? Lục Vũ nói, làm cho Lâm Tái hưng phấn lên, biến thành hình thái Nagas hoàn toàn là chuyện nằm ngoài dự liệu của hắn, hiện giờ hắn đạt được năng lượng nhưng hắn cũng không thể không chế, có một thứ không giống, chính là dược tề học!

Lúc trước cái gì cũng không biết, nhưng dược tề lại rất có thiên phú, còn hy vọng mình có thể trở thành một dược tề đại sư... Nếu Lục Vũ muốn tìm thảo dược... Thực vật trong Thần Thú điện sinh trưởng tươi tốt, thú nhân lại không biết tận dụng, hắn đã thấy rất nhiều loại thảo dược rất rất tốt!

Lâm Tái đi một vòng xung quanh, rất nhanh, liền ngấm một bó to hoa hoa thảo thảo đặt trước mặt Lục Vũ.

“Những thứ này là thảo dược sao?” Lục Vũ cảm nhận được ý tứ đối phương, hỏi han.

Lâm Tái lập tức dùng lực gật đầu.

Dược tề và đan dược cũng không đồng dạng đi? Lục Vũ cầm lên những thảo dược, đột nhiên lại nghĩ đến một chuyện. Luyện đan sư tại Tu Chân Giới khi luyện chế đan dược phải dùng linh lực tự thân, còn dùng ngọn lửa cường đại để rèn luyện, cho nên công dụng của đan dược mới thần kỳ như vậy, mà dược sư nơi này khi chế tác dược tề cũng không đưa năng lượng vào, nhưng công dụng của dược tề cũng không kém, vậy bọn họ có cách chế tác thảo dược cao siêu hơn sao?

Nghĩ như vậy, Lục Vũ lập tức lấy ra một miếng ngọc giản mà đối chiếu, sau đó, còn thật sự tìm được vài loại trong hàng ngàn hàng vạn loại dược thảo!

Lâm Tái biết dược tề, còn biết tìm kiếm thảo dược... Lục Vũ đột nhiên nhớ ra cái đó, lại lấy ra miếng ngọc giản nhìn kỹ một lần.

Tại Tu Chân Giới, luyện đan sư tốt nhất là tu luyện hỏa thuộc tính, nhân loại có thể tu luyện ra Tam Muội Chân Hỏa cũng đã rất cường đại rồi, có một loài, trời sinh liền có được ngọn lửa cường đại, đó là rồng.

Rồng có tuổi thọ gần như vô tận, còn có thể phun lửa, vô cùng thích hợp luyện đan.

“Lâm Tái.” Lục Vũ nghiêm túc mà nhìn về phía con rồng đi bên cạnh mình: “Ngươi có biết đồ vật lúc trước ta cho Tiểu Hắc bị ngươi ăn mất trân quý cỡ nào không? Ngươi có biết sau đó vì cứu ngươi mà ta cho ngươi ăn một thứ trân quý cỡ nào không?” Nhờ vậy mà Lâm Tái mới có thể vượt qua cơn nguy kịch đó!

Lâm Tái gật đầu, tỏ vẻ biết. Tuy Lục Vũ nói không nhiều lắm, nhưng từ miệng của đám người Caroline, hẳn cũng biết mấy ngày nay Lục Vũ lấy ra rất nhiều thứ tốt, mà trên thực tế, theo lý hẳn tuyệt đối không thể biến thành rồng, sau đó, nếu không nhờ Lục Vũ...

“Lúc trước sư phụ ta để lại một ít dược tề cho ta, bên trong có cải thiện thể chất, cũng có tăng cường thực lực, khôi phục lực lượng, nhưng cuối cùng, mấy thứ kia bởi vì ngươi mà tiêu hết toàn bộ!” Lục Vũ bị phản mà mở miệng.

“Rõ ràng.” Lâm Tái dùng móng vuốt vỗ vỗ lồng ngực của mình, không cần phải nói, dược tề sao, hẳn có thể nghĩ biện pháp trả lại cho Lục Vũ!

Lục Vũ đương nhiên cũng cảm nhận được sự tự tin của Lâm Tái, quả nhiên, hình tượng mập mạp trước kia là phần trư ăn lão hổ đi? Thật ra bộ dáng trước kia của hắn, đúng là rất giống heo!

Oán thầm Lâm Tái một chút, Lục Vũ phải đem tri thức luyện đan truyền thụ cho đối phương như thế nào đây, về phần chính mình... Hiện giờ hẳn là thể chất thuần âm, căn bản không thích hợp luyện đan, mà thảo dược hẳn tìm được, cũng chỉ hy vọng mình có thể thông qua Hệ thống vị diện giao dịch mà trao đổi đan dược với người khác mà thôi...

Trong tay Lục Vũ có không ít ngọc giản, trong đó có một cái chuyên môn giảng dạy luyện đan và nhận biết thảo dược, Lục Vũ lấy ra mấy miếng ngọc giản này, nhưng hẳn phải làm sao để Lâm Tái có thể học tập những tri thức trong đó bây giờ.

Một tảng đá như vậy, bên trong có tri thức? Lâm Tái cảm thấy lời nói của Lục Vũ rất huyền huyền, nhưng khi hắn dựa theo lời nói của Lục Vũ, đem tinh thần lực của mình tham nhập vào trong đó, cảm giác được vô số tư liệu nhồi vào đầu hắn trong nháy mắt!

Đây không phải là Cửu Diệp Liên sao? Còn có tác dụng như vậy sao? Còn có, linh lực là cái gì, chân hòa là cái gì? Lâm Tái không hiểu gì hết như mê như say.

Lục Vũ nhìn thấy Lâm Tái hết sức chuyên chú mà nghiên cứu, liền không quấy rầy đối phương nữa, lại đi vòng vòng xung quanh, đáng tiếc chính là, nhãn lực của hắn không ổn, vô số tài liệu luyện đan cũng chỉ có thể nhớ kỹ một phần nhỏ, một lát sau, hắn hoàn toàn từ bỏ ý tưởng này, ngược lại tìm một thân cây rồi ngồi xuống phía dưới, bắt đầu rèn luyện kinh mạch của mình.

Sau khi Lục Vũ tỉnh lại đã là chạng vạng, lúc này, hắn phải đi ăn cơm với Lâm Tái. Đi về chỗ Lâm Tái, Lục Vũ lại không thấy con rồng kim sắc xinh đẹp đâu, ngược lại thấy được một nam nhân trần trụi nằm sải lại trên mặt đất!

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Tiểu Hắc Dị Trạng

Người dẫn dắt binh đoàn sứ giả thành Kerr, vốn dĩ là Eno, dù sao hẳn là em trai Lâm Tái, thân phận cũng đủ, thích hợp đi sứ nhất. Nhưng, trước khi khởi hành một ngày, Eno đột nhiên bị sư phụ của mình phái đi lịch lãm.

Lịch lãm? Thật sự là chê cười! Việc này ai cũng biết là giả, ai cũng biết là Eno trốn tránh, nhưng Kha Đức Nhạc cũng không có biện pháp, cuối cùng, phái ra vị cao cấp mà pháp sư vẫn luôn đi theo Lâm Tái, mà pháp sư này có lẽ thực lực không mạnh, nhưng ít nhất hẳn cũng một lòng với Lâm Tái.

Kha Đức Nhạc phái ra những người rất bình thường, nhưng Ma sư pháp công hội lại phái ra một người nằm ngoài dự kiến của mọi người, Ma sư pháp công hội lại phái ra con gái của phó hội trưởng – Elina!

Bất quá, người khác cảm thấy vô cùng ngạc nhiên với quyết định này của Ma sư pháp công hội, còn Eno sau khi biết việc này liền hối hận không thôi, lại cảm thấy Ma sư pháp công hội thật sự là lãnh huyết vô tình thể nhưng ngay cả một cô gái như Elina cũng phái ra đi...

Mặc kệ người khác nghĩ như thế nào, rốt cục người đi đến đô thành của thú nhân đế quốc chính là Elina, Elina cảm thấy tò mò với mọi thứ ở đây — quyết định của nàng quả nhiên rất đúng.

Nàng sinh hoạt tại Ma sư pháp công hội từ nhỏ, chỉ quanh quẩn ở trong đó, luôn tràn ngập ảo tưởng với thế giới bên ngoài, nếu không phải vậy, lúc trước nàng cũng không thống khoái mà đáp ứng cha mình đến thử thời vận tại thành Kerr.

Cuối cùng, nàng cũng không có được trượng phượng hoàng, nhưng cũng không cam lòng cứ như vậy đi về, lần này nghe nói muốn phái binh đoàn đến thú nhân đế quốc, nàng liền chủ động yêu cầu trở thành một thành viên của binh đoàn.

Thú nhân tuy dã man, nhưng thượng tầng của thú nhân đế quốc, cũng không nguốc, dĩ nhiên cũng sẽ không đắc tội với người của Ma sư pháp công hội,

dưới tình huống như thế, Elina tuyệt đối sẽ không gặp nguy hiểm gì, cũng chính vì vậy, người của Ma sư pháp công hội mới cho phép nàng đi theo binh đoàn.

“Elina tiểu thư, kiến trúc của thú nhân đế quốc thật sự nằm ngoài dự đoán mọi người, không phải sao?” Bởi vì Elina gia nhập binh đoàn, nên Ma sư pháp công hội lại phái ra một nữ cao cấp ma pháp sư tên là Larry, Larry tuổi cũng không nhỏ, dọc theo đường đi quả thực xem Elina là đứa nhỏ mà chiều cổ, điều này cũng khiến cho Elina trên đường đi càng thêm thoải mái.

“Đúng vậy, mọi thứ ở đây, ta chưa từng thấy qua.” Elina gật gật đầu, những căn nhà được xây bằng đá có hình thù kỳ quái, còn có những túp lều dựng bằng cây cối... Một thủ đô, không phải rất sạch sẽ sao? Cho dù có bản một ít, nhưng cũng không ảnh hưởng đến người khác đi? Cũng chính nơi này, mỗi tòa kiến trúc đều có điểm độc đáo của mình, nhưng đặt chúng ở cùng một chỗ thì có chút kỳ quái.

“Ta thiết tình tán thành quyết định đi thú nhân đế quốc của Elina tiểu thư, nhìn xem thế giới này nhiều một chút, chúng ta sẽ cảm thấy tâm linh của mình cũng trở nên cường đại hơn, có thể hiểu biết nhiều thứ hơn.” Larry mở miệng lần nữa. Nàng biết, tuy Elina tuổi còn nhỏ đã là trung cấp ma pháp sư, nhưng thực lực của nàng đều nhờ Ma sư pháp công hội cung cấp điều kiện tu luyện tốt nhất, nếu bản về thực chiến, có lẽ nàng còn chỉ đánh ngang tay với ma pháp sư thấp hơn mình một bậc... Tuy vậy, Larry cũng không dám để cho vị tiểu thư được chiều chuộng này thật sự tham gia thực chiến.

Elina gật gật đầu tỏ vẻ đồng ý, trên thực tế, nàng cũng biết mình khiếm khuyết, nàng không có kinh nghiệm cũng không có trải qua thực chiến, nhưng thực chiến... Chuyện như vậy, bọn họ sao có thể cho nàng làm đây? Cho dù lần này đi sứ, có lẽ cha nàng cũng đã liên lạc với người của thú nhân đế quốc rồi.

Thú nhân đều dựa vào săn thú mà sống, rất ít thú nhân làm thủ công nghiệp, bởi vậy các thú nhân giống nhau sẽ không sinh hoạt chung một chỗ, đó cũng là nguyên nhân khiến cho đô thành của thú nhân đế quốc thoát nhìn không giống một cái đô thành.

Bất quá, đô thành của thú nhân đế quốc rất đơn sơ, nhưng nơi ở của Thú vương cũng phi thường hùng vĩ, Elina đã gặp qua Thú vương, Thú vương Sư tộc kia ngay cả cánh tay cũng thô như hông của nàng, nàng cảm thấy có lẽ mình chỉ đứng tới eo của đôi phương...

Bên ngoài xe ngựa truyền đến một tiếng ma thú rống lên, Elina hướng nơi đó nhìn lại, liền nhìn thấy một hổ nhân đang ấn một con ma thú cấp 2, sau đó lấy ra một cây đao từ bên hông, rạch một phát ngay cổ ma thú, con ma thú kia liền phun ra máu tươi, nó còn giãy dụa một chút, nhưng chỉ là giãy dụa lúc sắp chết, nó không thể nào chạy thoát khỏi tay của hổ nhân kia!

Elina cảm thấy có chút tàn nhẫn, nhưng rất nhanh lại nhớ đến thịt trên bàn cơm của mình, cuối cùng một câu cũng không nói.

Trước đó bọn họ đã gặp qua Thú vương, nhưng Thú vương mỗi câu đều nhắc tới Thần Thú điện, thoát nhìn vị Thú vương tặc tăng kia không hiểu quyền mưu vương giả, nhưng trong cũng lời nói không hề để lộ ra một chút tiếng gió nào, tất cả đồ lên đầu Thần Thú điện, làm cho bọn họ không thể nói gì mà chống đỡ, chỉ có thể lựa chọn ở lại vài ngày, sau đó chờ đợi Thần Thú điện đáp lại.

“Di Larry, người nói xem, lần này chúng ta thật sự có thể mang Lâm Tái về sao?” Elina quan sát chỗ ở của bọn họ, cũng coi như là một tòa kiến trúc bình thường, nhìn không được hỏi Larry bên cạnh.

“Ta cũng không biết, nhưng cho dù không thể mang về cũng không sao, dù sao những thú nhân vì Phượng Hoàng sẽ không xúc phạm tới Lâm Tái các hạ đâu.” Larry trả lời, cộng sinh khế ước, chính là một bên chết đi thì bên còn lại cũng không thể sống, Phượng Hoàng là thánh thú của Thú nhân tộc, những thú nhân này sẽ dùng mọi cách bảo vệ mạng sống của Phượng Hoàng, dưới tình huống như thế, có lẽ Lâm Tái muốn chết bọn họ còn liều mạng mà cứu sống hẳn nữa đó!

“Ta cũng không phải lo lắng cho hắn, nhưng Phượng Hoàng... Di Larry, ta đã thấy Phượng Hoàng, nó thật sự rất đẹp, đương nhiên, ta nói chính là Phượng Hoàng thành niên.” Nhớ lại cảnh tượng lúc trước, Elina nhìn không được mà lên tiếng, về phần Lâm Tái... Nàng cảm thấy, nếu không có Lâm Tái, thì con Tiểu Phượng Hoàng đáng yêu kia nhất định sẽ không chết sớm...

“Đáng tiếc, người có được trứng phượng hoàng không phải Elina tiểu thư.” Larry trả lời, lấy thiên phú của Elina, nhất định có thể trở thành pháp thánh, nếu nàng có vận khí tốt, có lẽ còn có thể trở thành pháp thần... Nhưng Lâm Tái thì khác.

“Đó là chuyện không ai biết trước, nhưng di Larry, ta nghe nói Thần Thú điện rất xinh đẹp, ngày mai chúng ta cùng đi xem có được không?” Hôm nay Thú vương Thái Đặc cứ luôn miệng nhắc tới Thần Thú điện, cũng khiến cho Elina càng thêm tò mò đối với Thần Thú điện! Hơn nữa, nàng là con gái của phó hội trưởng Ma sư pháp công hội, biết được nhiều chuyện hơn người khác, ví dụ như, bộ tộc Nagas.

Nghe nói, đó là hậu duệ thần tộc, cho nên có được năng lượng tinh thuần cường đại...

“Elina tiểu thư, chuyện này rất nguy hiểm!” Larry lên tiếng, nhưng không thể phủ nhận, Thần Thú điện có thể ganh đua dài ngắn với Ma sư pháp công hội, cũng khiến cho nàng phi thường tò mò.

“Chúng ta chỉ đứng dưới chân núi nhìn xem, chắc là không sao đâu? Không phải nói, cho dù không phải thời điểm hành hương, dưới chân núi Thần Thú điện cũng có không ít thú nhân lễ bái sao?” Elina lại nói, nàng không phải là người không biết chừng mực, cho nên cũng không dự định tiến vào Thần Thú điện.

“Được.” Larry gật đầu đồng ý. Ngày hôm sau, hai người nói chuyện này với những người trong binh đoàn sứ giả, kết quả cuối cùng là, mọi người trong binh đoàn đều quyết định đi nhìn thử Thần Thú điện bên kia xem sao, người phụ trách của binh đoàn chính là cao cấp ma pháp sư trung thành với Lâm Tái, thậm chí còn tính toán đến Thần Thú điện cầu kiến trưởng lão nơi đó!

Bình đoàn đang đứng dưới chân núi, chuyện này Lâm Tái cùng Hughes đều không biết, mà hiện tại, hai người bọn họ đang tắm.

Chạng vạng ngày hôm qua, Lâm Tái đột nhiên biến về hình dạng nhân loại, sau đó Lục Vũ phát hiện ra, hấn hưng phấn mà chạy khắp nơi một vòng, cuối cùng vẫn là Lục Vũ ngăn hấn lại rồi lấy ra quần áo cho hấn, mới khiến cho hấn yên ổn lại.

Sau khi biến về hình dạng nhân loại, rốt cục lại có khả năng nói chuyện, Lâm Tái lập tức cảm thấy cuộc sống tươi đẹp hơn khá nhiều, liền đưa ra yêu cầu trở về thành Kerr với Mony.

Lâm Tái chỉ hơn hai mươi tuổi, ở trong mắt Mony chính là một đứa bé, lúc trước bà có thể cho phép Caroline chạy loạn cả ngày không học vẫn không nghề nghiệp, hiện tại dĩ nhiên cũng có thể cho phép Lâm Tái yêu cầu một ít chuyện bốc đồng, chớ nói chi là Caroline còn hát đệm bên cạnh! Cho nên cuối cùng, Lâm Tái được phê chuẩn rồi đi Thần Thú điện — nhưng phải đợi hấn có thể vận dụng thuần thục năng lượng của bộ tộc Nagas mới được.

Ngọn núi Thần Thú điện này, chính là một tòa núi lửa đang hoạt động, mà sở dĩ nó không bùng nổ, là bởi vì bộ tộc Nagas và Phượng Hoàng vẫn luôn hấp thu năng lượng của nó.

Bất quá, núi lửa này tuy không bùng nổ, nhưng vì bên trong có nham thạch nóng chảy mà sinh ra một ít cảnh quan kỳ thú, ví dụ như ôn tuyền.

Lục Vũ đời trước đã từng đi du lịch, cũng từng có cơ hội ngâm mình trong ôn tuyền, nhưng khi đó bởi vì đủ loại nguyên nhân mà hấn phải tắm chung với một đám đại nam nhân, cũng không dám xuống nước, mà hiện tại thì khác, nơi này có rất nhiều ôn tuyền, hấn hoàn toàn có thể một người độc chiếm một cái!

“Ta đến Thần Thú điện lâu như vậy, đến bây giờ mới biết được sau núi có nhiều thứ tốt như vậy!” Lục Vũ hít sâu một hơi, nếu không phải hôm qua Lâm Tái muốn tắm rửa, căn bản là hấn sẽ không biết sự tồn tại của ôn tuyền!

Nhưng nói đến cũng không kỳ quái, ai mượn hấn có thói quen tắm rửa trong Hệ thống vị diện giao dịch làm chi?

“Chỗ này rất lớn, người không biết cũng rất bình thường! Chớ nói chi là người còn phải chăm sóc cho ta!” Lâm Tái ở trong một cái ao bên cạnh đặc ý hồ lên, trên thực tế hấn hy vọng có thể ngâm mình chung một ao với Lục Vũ, nhưng cuối cùng lại bị Lục Vũ không chút do dự mà cự tuyệt.

“Người học cách vận dụng năng lượng của bộ tộc Nagas tới đâu rồi?” Lục Vũ dời sang đề tài của Lâm Tái, hỏi thăm.

“Không biết... Nhưng mẹ ta nói, ta chỉ cần học vài giờ, sao đó làm nũng với bà ngoại sẽ không thành vấn đề.” Lâm Tái mở miệng.

“Nói đến đây... Tại sao dì Caroline lại giúp người như vậy?” Lục Vũ lại hỏi, đối với chuyện Lâm Tái phải rời khỏi, Caroline biểu đạt sự ủng hộ thật sự là quá mạnh mẽ liệt.

“Ách... Ta đoán là nàng cũng muốn rời khỏi chỗ này.” Lâm Tái thực rõ ràng mà mở miệng, nhìn bộ dáng của Caroline, hấn chỉ biết đối phương muốn trở về thành Kerr ở cùng một chỗ với Kha Đức Nhạc, ngăn lại cũng phải, nếu Lục Vũ đột nhiên xa hấn mấy tháng, hấn cũng sẽ rất muốn ở bên cạnh đối phương.

“Khẳng định nàng đang nhớ thương cha người đó!”

“Thì ra là thế.” Lục Vũ mở miệng, sau khi nói xong lại cảm thấy có điểm là lạ, vừa rồi là ai nói câu này vậy?

Hấn còn chưa suy nghĩ cẩn thận xong, quả nhiên nhìn thấy Mony xuất hiện ở bên cạnh, không cần suy nghĩ nữa, người nói chuyện vừa rồi khẳng định chính là Mony!

Thấy Mony xuất hiện, Lâm Tái cùng Lục Vũ theo bản năng mà trầm mình xuống nước, sau đó bọn họ liền nhìn thấy Mony đứng trên phần đất ngăn cách giữa hai cái ao, về mặt xem thường: “Có cái gì mà ta chưa thấy qua? Hai đứa nhỏ các người có cái đáng xem? Các người lại tròn lăm gì?”

“...”

“Nếu nói về đáng người, vẫn là báo nhân chồng ta lúc trước có đáng người hoàn mỹ nhất, các người cái dạng này...” Mony vừa nói chuyện, vừa thanh thản mà đi mất, qua một hồi lâu, xa xa bộc phát ra giọng nói vang dội của bà: “Caroline! Người vừa mới trở về lại muốn đi ra ngoài tìm tình nhân sao? Ta đã nói với người, trước khi sinh đứa nhỏ xong, người đừng mơ tưởng có thể rời khỏi tầm mắt của ta!”

Lâm Tái đi ra khỏi ao, sau đó từ trong nhắt không gian mình lấy ra quần áo thay: “Hughes, ta cảm thấy chúng ta nên tìm chỗ trốn đi!”

“Đúng vậy!” Mony nhất định là không dám động đến một sợi lông của Caroline đang mang thai, nhưng bọn họ sao... Hấn không có khả năng bị đánh, nhưng tuyệt đối là sẽ gặp phiền toái! “Người xoay người sang chỗ khác, ta muốn mặc quần áo!”

“Đều là nam nhân, ta cũng cho người xem nhiều lần rồi, người cho ta xem lại thì có sao đâu?” Lâm Tái ghé vào ao bên cạnh vẫn không nhúc nhích, người trước mắt này cả ngày đều nghiêm nghiêm thực thực khiến cho hấn ngay cả dung mạo của đối phương còn nhìn thấy không rõ không nữa, hấn muốn thân cận một chút cũng không được, thật sự là làm cho người ta thương tâm! Hiện tại vất vả lắm mới có cơ hội nhìn thấy thân thể đối phương...

Suy nghĩ từ Lâm Tái truyền đến khiến cho Lục Vũ không chút nghĩ ngợi mà ném một cái pháp thuật công kích về phía đối phương, sau đó quanh thân liền xuất hiện một đoàn hắc vụ, dưới sự che giấu của hắc vụ, hấn nhanh chóng thay quần áo, về phần Lâm Tái có bị phép thuật của hấn thương tổn được hay không... Vây ròng của đối phương cũng không phải dùng để trang trí!

“Hughes! Người quá vô tình!” Lâm Tái bất đắc dĩ mà mở miệng, nhìn thấy quần áo trên người Lục Vũ, đột nhiên lại muốn đến một chút: “Hughes, người có thấy mấy chiếc nhẫn thượng vàng hạ cám trên người của ta không? Tại sao sau khi ta tỉnh lại, liền không thấy chúng đâu hết? Chẳng lẽ chúng bị ta biến thành mảnh vụn rồi?” Những ngày hân hóa rồng, còn không nghĩ tới điểm ấy, nhưng đêm qua khi hân lửa thể liền theo bản năng mà lấy ra quần áo từ nhẫn không gian của mình... Nhưng sau khi Lục Vũ lấy ra một bộ quần áo cho hân, tâm tình của hân rất tốt, liền quên mất...

Nếu nhẫn không gian bị Lục Vũ lấy đi, hân khẳng định sẽ không để ý, dù sao người đó là Lục Vũ, đối phương lấy cũng không sao, nhưng hân thấy bộ dáng của Lục Vũ, giống như hoàn toàn không biết... Lục Vũ cũng không phải là người tùy tiện lấy đồ của người khác, hơn nữa, đối phương còn cho mình phương pháp luyện chế đan dược và đan dược trân quý như vậy, không thể nào tham ô nhẫn không gian của hân — đồ vật bên trong nhẫn không gian của hân không thể nào so sánh với những thứ của Lục Vũ!

Lục Vũ quả thật không thêm những trang sức thượng vàng hạ cám trên người Lâm Tái, khi đó Lâm Tái bị đau đớn hành hạ, đương nhiên hân cũng rất đau đớn, dưới tình huống như thế, hân làm gì có tinh lực để ý đến chuyện khác? Ví dụ như vậy của Lâm Tái đi, sau khi tình trạng của Lâm Tái ổn định hân mới đi nhặt, sau đó hân đem việc này báo cho Lâm Tái, còn bị Caroline cùng Mony giễu cợt là hân thu thập đồ vật trên người Lâm Tái làm tín vật đính ước...

Một khi đã như vậy, nhẫn không gian của Lâm Tái đâu? Bên trong có không ít thứ tốt đi?

Lục Vũ suy nghĩ một vòng, rất nhanh, liền tập trung vào một nghi phạm, lớn tiếng kêu lên: “Tiểu Hắc!”

Thôn Phệ thú Tiểu Hắc đột nhiên xuất hiện trước mặt hân, trên người còn ướt sũng, cũng đang tắm ôn tuyền à?

“Nhẫn không gian của Lâm Tái đâu?” Lục Vũ hung hăng mà nhìn đối phương, hỏi, hân đã phát hiện, Tiểu Hắc cũng không hề ngốc.

“Ác ác ác! A a a!” Tiểu Hắc há to miệng hướng về phía Lâm Tái mà rống lên một chút, sau đó, cọ cọ lên chân Lục Vũ, sau một hồi lâu cọ cọ, đột nhiên liền “đình đình đang đang” phun ra không ít đồ vật.

Nhẫn không gian gì đó, tất cả đều ở bên trong.

Sau khi Tiểu Hắc nhổ ra, liền dùng ánh mắt ướt sũng mà nhìn về phía Lục Vũ, một lát sau lại hung ác mà nhìn Lâm Tái, đối với nó mà nói, Lâm Tái là người đã đoạt thứ tốt của nó, cho nên phải trả thù...

“Tiểu Hắc, sau này người tìm được thứ tốt, nhớ đưa cho ta, có biết chưa?” Lục Vũ mở miệng, hân còn thật sự lo lắng Tiểu Hắc sẽ không đem mấy thứ này cho hân, nếu Tiểu Hắc hoàn toàn không nghe lời hân...

“Ác ác!” Tiểu Hắc gât gât đầu, sau đó lại lấy lòng mà cọ cọ chân Lục Vũ, cọ đến một nửa, đột nhiên nó toàn thân buộc chặt, sau đó dùng hai chân sau ngăn ngụt mà chống đỡ thân thể của mình, nhìn về một phía.

Lục Vũ lấy ra mấy viên tinh hạch cho Tiểu Hắc: “Tiểu Hắc thật ngoan!”

Tinh hạch chính là đồ vật mà Tiểu Hắc thích nhất, lần này nó lại không thêm nhìn đến tinh hạch trong tay Lục Vũ, ngược lại còn lớn tiếng kêu lên, sau đó hai chân sau thay phiên đập đập trên mặt đất, điên cuồng mà nhảy lên, gât gao nhìn chăm chăm về một phía.

Chẳng lẽ nơi đó có thứ tốt? Tiểu Hắc ngay cả phượng hoàng và rồng cũng gặp qua, còn ăn lông phượng hoàng và long huyết, mà bộ dạng điên cuồng của nó như vậy...

Lục Vũ còn không chưa suy nghĩ kỹ càng, Tiểu Hắc cắn cắn ống quần của hân, hình như muốn cho hân đi về phía bên đó.

“Rốt cuộc Tiểu Hắc làm sao vậy? Hiện tại, nó muốn chúng ta đi theo nó sao?” Lâm Tái tò mò mà mở miệng, rốt cuộc Tiểu Hắc bị gì vậy? Tại sao vừa mới sinh ra không bao lâu, liền thông minh như vậy?

“Ác ác!” Tiểu Hắc đột nhiên chạy về phía đó, thậm chí cũng không thêm để ý tới Lục Vũ nữa, hơn nữa, tốc độ của quả cầu nhỏ này, lại nhanh kinh người.

Lục Vũ cùng Lâm Tái nhìn nhau, không chút nghĩ ngợi liền đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: CỬ TÌM QUẢ

Bốn chân của Tiểu Hắc đều ngăn ngụt, nhưng tốc độ chạy bộ cũng không chậm, Lâm Tái hiện giờ đã giải khai phong ấn, dựa theo lời nói của Caroline, tuy hân còn chưa thể đánh thắng một pháp thánh, nhưng chạy trốn thì không thành vấn đề, cho dù là hân đang ở trạng thái nhân loại, dựa vào tố chất

thân thể hơn người muốn đuổi kịp Tiểu Hắc cũng không khó khăn lắm, nhưng Lục Vũ thì khác.

Lục Vũ đã đạt tới Trúc Cơ kỳ, nếu là người của Tu Chân Giới, lúc này đã có thể tế luyện vài cái pháp bảo phi hành, bằng không cũng có một ít phép thuật đơn giản trợ giúp hành tẩu. Nhưng, bởi vì sự phụ tiện nghi của hắn lưu lại toàn là những trân phẩm mà người khác không có được, ngay cả pháp bảo cũng là hàng cao cấp, phép thuật phi hành cũng không đủ khả năng tu luyện!

Đem linh lực trong cơ thể mình tập trung lên trên đùi, tốc độ của Lục Vũ tuy cũng rất nhanh, nhưng so ra kém hơn Tiểu Hắc cùng Lâm Tái. Dù sao nơi này hoa cỏ cây cối rất nhiều, Tiểu Hắc có thể chạy xuyên qua, tổ chất thân thể Lâm Tái đụng vào cây cũng có thể đẩy ngã, nhưng hắn phải chọn con đường thích hợp để đi.

“Người theo kịp không?” Lâm Tái quay đầu lại hỏi, sau đó dùng tay nâng Lục Vũ lên, hắn đã phát hiện, đối với tiếp xúc như vậy, Lục Vũ sẽ không quá mức phản kháng.

“Cảm ơn.” Lục Vũ mở miệng, hoàn cảnh nơi này rất tốt, cho dù không có đan dược, hắn cũng không cần lo lắng linh lực không đủ dùng, nhưng ở trong rừng rậm, muốn đẩy nhanh tốc độ thì không được rồi.

Ngay khi Lục Vũ miễn cưỡng đuổi theo, sắp từ bỏ, thì Tiểu Hắc đột nhiên rống lên một tiếng, sau đó dùng tốc độ nhanh hơn!

Rốt cuộc nó bị gì vậy? Lục Vũ bắt đầu sốt ruột, đành phải tăng tốc.

Lâm Tái nghĩ nghĩ, đột nhiên biến thành hình thái Nagas, sau khi hắn trong lúc vô tình biến trở về hình thái nhân loại, liền phát hiện có lẽ thời cơ đã đến, nên chỉ cần bản thân hắn nguyện ý, thì có thể tùy tiện chuyển hoá giữa hai loại hình thái! Hơn nữa, có lẽ lúc trước hoàn toàn toàn toàn mà biến thành bộ dáng thần thú, hắn đã luyện tập thật lâu, nên hiện giờ đã có thể thoải mái vận dụng đuôi của mình trượt đi, lúc này hắn biến thành Nagas, dùng cái đuôi vừa thô vừa lớn trượt trượt trong rừng cây, tốc độ so với trước còn nhanh hơn!

Bất quá, Lâm Tái biết chỉ có mình nhanh cũng vô dụng... Hơn nữa loại thời điểm này, nếu không lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn thì không phải là hắn! Nghĩ như vậy, đuôi Lâm Tái xoay chuyển một cái, quán lấy Lục Vũ đuổi theo Tiểu Hắc: “Chúng ta cùng nhau đuổi theo!”

Lâm Tái tại Thần Thú điện có nhiều lúc nhìn ra được Lục Vũ rất thích cái đuôi của mình, nếu hắn đi lên ôm Lục Vũ thì đối phương nhất định sẽ phản kháng, nhưng dùng cái đuôi cuốn lại... Có lẽ Lục Vũ cũng không để ý đâu nhỉ.

Hơn nữa, ôm Lục Vũ vào trong ngực, bởi vì hai người đều mặc quần áo, Lục Vũ cũng sẽ cường điệu đề phòng, nên hắn tuyệt đối không chiếm được tiện nghi gì cả, nhưng dùng đuôi thì khác...

Vây thoát nhìn giống với quần áo, nhưng thực tế lại hoàn toàn khác nhau, bởi vì vây của hắn cũng có cảm giác, tựa như lúc này đi, cuốn thắt lưng của Lục Vũ, hắn có thể cảm giác được phần eo mềm mại của đối phương một cách rõ ràng.

Sau này nếu rảnh rỗi, khi tắm rửa sẽ dùng đuôi trêu đùa Lục Vũ một chút...

Đuôi Lâm Tái rất dài, nhưng sau khi cuộn Lục Vũ lên, cũng có chút không đủ dùng, cho nên ngay từ đầu hắn vẫn trượt trượt trong rừng cây, sau này hắn lại bắt đầu dùng hai tay đu nhánh cây trong rừng cây! Như vậy, tốc độ còn nhanh hơn dùng đuôi, sau vài lần, hắn thậm chí còn chạy tới phía trước Tiểu Hắc.

Bọn họ cần Tiểu Hắc dẫn đường, dĩ nhiên chỉ cần có thể theo sát Tiểu Hắc là được, bởi vậy, ngược lại Lâm Tái có vẻ rất thoải mái, còn có thể chú ý đến tình huống của Lục Vũ, làm cho đối phương ngồi trên đuôi của mình vừa an toàn vừa thoải mái!

Sau khi Lục Vũ bị đuôi Lâm Tái quán lấy, liền ngẩn người, hắn vẫn không thích đụng chạm với người khác, cho nên đã rất lâu rồi không có ai tiếp xúc với hắn như vậy, nhưng có tình tiếp xúc với hắn lại là cái vây cứng rắn chứ không phải nhân thể nóng bỏng.

Cứng rắn lạnh lẽo, đuôi rỗng lông ánh sáng bóng giống như vàng, vừa thấy liền biết rất có lực, thậm chí Lục Vũ rất muốn sờ sờ một chút, mà sau đó đối phương đu cây, vì sự an toàn của bản thân, hắn theo bản năng mà ôm chặt cái đuôi trong tay.

Bất quá, hắn ôm chặt cái đuôi còn chưa tính, đoạn đường sau đó, đuôi Lâm Tái lại chèn giữa hai chân của hắn!

“Người làm gì vậy!” Lục Vũ bắt đầu hỏi, tuy động tác của đối phương rất quy củ, nhưng cái dạng này...

“Người có thể xem như là ghé dựa, cười như vậy rất thoải mái, không phải ta sợ người té sao!” Lâm Tái lập tức tỏ vẻ vô tội.

Vậy... Cười rỗng cũng không không tệ nhỉ? Lục Vũ bắt lấy đuôi Lâm Tái, nhìn đối phương nhảy nhót giữa rừng cây, đột nhiên cảm thấy Lâm Tái rất giống người vượn.

Bất quá, đuôi Lâm Tái rất dài, tuyệt đối không ngắn như Caroline cùng Mory!

Đi theo Tiểu Hắc một đoạn, cây cối dần dần biến mất, độ ẩm cũng dần dần hạ thấp.

“Chúng ta đang rời khỏi phạm vi của Thần Thú điện! Hughes, người mặc nhiều quần áo một chút, còn ta phải làm sao đây?” Lâm Tái vừa chạy vừa mở miệng, dưới chân núi Thần Thú hàng năm đều có thú nhân lễ bái, nếu như bị người khác thấy bộ dáng của hắn sẽ không tốt! Nhưng lại nói tiếp, bộ dáng hiện tại của hắn rốt cuộc là dạng gì đây? Hắn cũng không muốn biết đâu!

“Mặt của người... Người không hoàn toàn thú hóa sao!” Lục Vũ lập tức mở miệng, cười một con rồng lên sân khấu, tuyệt đối là phi thường phong cách!

Nhưng lại nói tiếp, bộ dáng hiện tại của Lâm Tái, thật ra cũng đã thay đổi rất nhiều. Hình thái nhân loại của Lâm Tái là tóc đen mắt đen, hiện giờ đôi phương lại toàn thân cao thấp một mảnh kim sắc!

Hơn nữa, giống như trạng thái Nagas của Caroline là một nữ thần cao quý không thể xâm phạm, hình thái nhân loại cũng là một người phụ nữ có diện mạo thanh tú, khí chất của Lâm Tái cũng đã biến hóa rất lớn. Hiện giờ Lâm Tái tóc vàng mắt vàng, cao lớn uy vũ, vô cùng uy nghiêm, khiến người ta không thể nhìn thẳng!

Nhưng khí chất có nhiều hơn nữa, thì mặt của Lâm Tái vẫn như vậy, mọi sự vẫn rất tuyệt vời.

“Nếu người khác gặp được, chỉ sợ càng thêm phiền toái.” Thần thú đột nhiên xuất hiện a!

“Cuốn ta lại gần mặt người một chút.” Lục Vũ mở miệng, sau đó lấy ra một cái mặt nạ màu đen từ nhẫn không gian của mình, thuận tay mang lên cho Lâm Tái.

Bộ áo choàng lúc trước hấn mua, đều có tặng kèm mặt nạ bảo hộ, nên hấn bọc kín không kê hở, sau này áo choàng bị hỏng, nhưng mặt nạ bảo hộ vẫn không sao, lúc này có thể lấy ra cho Lâm Tái che mặt.

“Vây là tốt rồi.” Lâm Tái cảm giác đồ vật trên mặt mình, mở miệng, lần trước hấn mặc quần áo của đối phương, lần này chính là mặt nạ bảo hộ, như vậy rất tuyệt.

Sau khi Lâm Tái mang mặt nạ của Lục Vũ, liền nhìn thấy Lục Vũ lấy ra một bộ áo choàng rộng thùng thình mà trùm kín mít, sau đó, khí tức trên người đối phương liền hoàn toàn biến mất!

Lúc trước Lục Vũ có thể giả trang cao nhân, là dựa vào thứ này đi? Lâm Tái phản ứng rất nhanh, nhưng khi đó trên người hấn còn có phong ấn, cho nên không phát hiện gì cả, hiện tại thì khác, lúc này, hấn hoàn toàn không thể cảm giác cường độ năng lượng trên người Lục Vũ! Có lẽ, đối phương thật sự có một vị sư phụ cường đại mà thần bí nhỉ?

Tiểu Hắc đúng là rời đi Thần Thú điện, bởi vì chạy rất nhanh, nên Lâm Tái cùng Lục Vũ nhìn thấy Tiểu Hắc chạy ở phía trước giống như đụng phải cái gì đó, ngã chổng vó.

“Là lá chắn năng lượng!” Lục Vũ mở miệng, tại sao lúc trước bọn họ tiến vào lại không cảm giác được? Chẳng lẽ là vì Caroline sao?

Hấn còn chưa suy nghĩ xong, Tiểu Hắc liền nhảy dựng lên, nhảy vào trong ngực của hấn, sau đó, bọn họ liền dễ dàng xuyên qua lá chắn mà ra ngoài. Xem ra, lá chắn năng lượng này, không ngăn trở người của bộ tộc Nagas.

Bên trong và bên ngoài lá chắn, là hai thế giới hoàn toàn khác nhau — bên ngoài lá chắn, bọn họ nhìn thấy là tuyết trắng mênh mông vô bờ.

Nơi này thật lạnh, nhưng lại có không ít thú nhân đang ở trong tuyết mà đáng vốc tuyết tạt về đầu, mà khi thân ảnh Lâm Tái xuất hiện trước mặt bọn họ, bọn họ đều hưng phấn mà hô to lên!

Nhưng lúc này, Lâm Tái cũng không dừng lại, bởi vì hấn phát hiện, có không ít thú nhân đang đi về một hướng, mà hấn cũng ngửi thấy một mùi hương nồng đậm trong không khí truyền đến.

Mùi hương kia, hấn ngửi được cũng cảm thấy cả người thư sướng, thứ Tiểu Hắc tìm, chính là thứ này đi?

Không cần đợi Tiểu Hắc dẫn đường nữa, Lâm Tái bay nhanh về hướng kia.

Đoàn người Elina, sau khi tuyết son của Thần Thú điện, đã bị rét lạnh nơi này dọa sợ.

Bọn họ một đường lại đây, đúng là càng đi về phía bắc càng lạnh, nhưng rốt cuộc vẫn chưa từng trải nghiệm băng thiên tuyết địa — lúc này, bọn họ mặc áo choàng lông thú nhưng vẫn cảm thấy băng hàn đến xương tủy!

Bất quá, trong binh đoàn của bọn họ có hòa hệ ma pháp sư, như thế khiến cho bọn họ ấm hơn không ít, sau khi hòa hệ ma pháp sư tạo lên một lồng phòng hộ hòa hệ cấp thấp, thật giống như tất cả rét lạnh đều bị chắn ở bên ngoài.

“Ta ngửi thấy một mùi hương.” Elina đột nhiên mở miệng.

Nàng không nói, người khác còn không có cảm giác gì, mà nàng vừa nói, người khác cũng ngửi được.

“Chúng ta đi nhìn thử đi, dù sao chúng ta cũng không thể tiến vào Thần Thú điện.” Larry lên tiếng.

Những người khác đồng ý rất nhanh, mùi hương truyền đến ngày càng đậm, ngay cả những thú nhân xung quanh cũng bị kinh động, vô số người đi về nơi đó.

Đó là một vách núi đá cao mấy chục thước, có một gốc thực vật toàn thân màu trắng sinh trưởng ở đó, trên thực tế, nếu trên cây không có mấy quả màu

lam sâu kín tận ra mùi hương, thì người khác cũng không thể biết được đây là một gốc thực vật, chỉ cho rằng đây là một căn băng trụ.

“Đó là cái gì?” Elina kinh ngạc mở miệng, những người khác trong binh đoàn, cũng không nói ra lời.

Phía dưới vách núi đã tụ tập không ít thú nhân, còn có vài người có ý đồ đi lên xem thử, nhưng vách núi trơn trượt, rất khó trèo lên, hơn nữa vách núi băng này vô cùng cứng rắn, không thể móc dây thừng lên được.

“Không biết, có lẽ là một loại dược liệu trân quý nào đó!” Phong hệ ma pháp sư trong binh đoàn trả lời, sau đó phát ra một cái phong nhận về phía đó. Cùng lúc đó, một thú nhân đã thả ra phi hành ma thú của mình.

Lục Vũ cùng Lâm Tái, cũng đang đuổi tới!

Sau khi tu chân, Lục Vũ hiểu biết không ít, cho nên ở xa xa, hắn liền thấy được thứ trên vách núi đá, cũng biết đó là cái gì — Cửu Tim quả!

Tu chân giả, truy cầu đại đạo, dựa vào cơ duyên, tranh đoạt bảo bối, tại Tu Chân Giới có thể nói là cạnh tranh gay gắt, mà Cửu Tim quả, chính là một loại bảo bối mà người người theo đuổi!

Cửu Tim quả ít nhất một ngàn năm mới kết quả, mỗi lần kết quả sẽ có chín quả, mà chỉ cần một quả trong đó, cũng mang lại rất nhiều chỗ tốt cho tu chân giả, có thể rèn luyện kinh mạch trong cơ thể tu chân giả, còn có thể dùng để đột phá bình cảnh, nếu dùng để luyện đan...

“Ác ác!” Tiểu Hắc nóng vội mà kêu lên, sau đó, Lục Vũ ngẫm hiểu, vung tay lên, liền ném Tiểu Hắc ra ngoài, ném về phía gốc cây Cửu Tim quả kia.

Lúc này, phong nhận cũng đánh lên cây Cửu Tim quả, lại căn bản không hề hấn gì, còn con phi hành ma thú kia bay đến một nửa, nhìn thấy Lâm Tái liền hạ xuống!

Cũng đúng lúc này, Tiểu Hắc xuất hiện, lúc bị Lục Vũ ném ra thì cơ thể lại, khi đến gần Cửu Tim quả đột nhiên trở nên vô cùng to lớn, sau đó “A ồ” một hơi, nó liền cắn vào cây Cửu Tim quả.

Cây Cửu Tim quả đã sinh trưởng mấy ngàn năm, là có thể so với tài liệu luyện khí — hàn thiết ngàn năm, nó cắn một cái như vậy, đương nhiên tuyệt đối không thể cắn đứt, vì thế, Tiểu Hắc liền bầu vào vách núi đá, bốn cái chân ngấn gùn đập đập, thậm chí còn bởi vì cây Cửu Tim quả rất lạnh, ngay cả miệng nó cũng bị đông lạnh...

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Ngộ Đạo

Lúc trước Lục Vũ xem qua những tài liệu luyện đan, xem không nhiều lắm, có thể nhớ kỹ càng ít, nếu không phải hình dáng Cửu Tim quả rất đặc biệt, có lẽ hắn cũng không nhớ được, lúc này hắn có thể nhận ra, thì Lâm Tái đương nhiên cũng có thể nhận ra.

Khi còn nhỏ, Lâm Tái đã phát hiện mình có thể nhớ kỹ những gì đã xem qua, nếu không thì hắn cũng không thể trở thành một dược sư phải nhớ kỹ vô số dược liệu. Dưới tình huống như thế, tuy hắn chỉ kịp xem qua một phần nhỏ trong ngọc giản của Lục Vũ, nhưng cũng nhớ kỹ không ít thứ, mà Cửu Tim quả trước mắt, đúng là một trong số đó.

Hơn nữa, hắn còn xem cẩn thận hơn Lục Vũ, biết được Cửu Tim quả, chính là tài liệu luyện chế “Cửu Mang đan”.

Mà Cửu Mang đan có thể kéo dài tuổi thọ!

Tu chân giả trước khi phi thăng, vẫn luôn lo lắng mạng mình ngắn, mà mục đích của phần lớn tu chân giả, chính là trường sinh.

Trường sinh, là tuyệt đại hấp dẫn đối với rất nhiều người, trước kia Lâm Tái cũng từng nghĩ tới, nếu mình có thể tu luyện, có thể sống lâu một chút, thì có thể nhìn thấy thế giới này thay đổi hay không? Mà hôm nay, trong lòng hắn đã không còn lo lắng vấn đề tuổi thọ nữa rồi, nhưng còn Lục Vũ, hắn lại vô cùng lo lắng, mà hắn cũng biết rõ, Caroline cũng vô cùng lo lắng cho Kha Đức Nhạc.

Hiện tại Kha Đức Nhạc đã hơn bảy mươi tuổi, nếu không phải hắn là cao cấp ma pháp sư, chỉ sợ là đã già, nhưng cho dù hắn là cao cấp ma pháp sư, nếu không thể đột phá đến thánh cấp, thì cũng chỉ có thể sống thêm trăm năm mà thôi!

Cửu Tim quả sinh trưởng tại băng thiên tuyết địa, tập hợp hàng nghìn hàng vạn tinh hoa băng tuyết làm một thể, giống như băng tuyết có thể đông lạnh phần lớn sinh vật vậy, Cửu Tim quả, cũng có thể đình trệ thời gian sinh lý của nhân loại.

Thấy Tiểu Hắc đang đu trên vách núi đá mà đóng đưa bốn chân của mình, sau khi Lâm Tái đem Lục Vũ đặt bên cạnh, liền dùng móng vuốt móc vào vách núi bị băng tuyết đông lạnh, bò về phía trước.

Lâm Tái xuất hiện, khiến cho những thú nhân tụ tập dưới vách núi đều kích động lên, bọn họ lễ bái Thần Thú điện, chứng tỏ bọn họ cũng không phải cường giả gì mà chính là tín đồ trung thành của thần thú mà thôi.

Nếu là cường giả Thú nhân tộc nhìn thấy Lâm Tái, sẽ kính ngưỡng sẽ tôn kính nhưng không có hành vi quá phận, nhưng các thú nhân này thì khác, bọn họ cơ hồ tất cả đều quỳ rạp xuống đất, lễ bái trong băng tuyết.

Lâm Tái cũng không biết tình huống phía dưới, hắn chỉ cảm thấy băng tuyết trên vách núi đá này vô cùng cứng rắn, điều này làm cho hắn rất khó đi về phía trước, nhưng cố tình hắn vừa thành niên không lâu, cũng không thể hoàn toàn không chế năng lượng trong cơ thể, chớ nói chi là bay lượn giống Caroline...

Bất quá, cho dù tốc độ của Lâm Tái không nhanh, cũng không tốn bao nhiêu thời gian đã đến bên người Tiểu Hắc, sau đó hắn vươn ra móng vuốt của mình, đào ra cây Cừu Tim quả trên vách núi và xách lên Tiểu Hắc đã bị đông cứng. Sau đó, hắn trực tiếp nhảy xuống mặt đất, đem mấy thứ này giao cho Lục Vũ.

Lục Vũ đem linh lực đưa vào cơ thể Tiểu Hắc, sau khi lướt một vòng quanh miệng nó, cuối cùng Tiểu Hắc cũng có thể buông ra Cừu Tim quả dinh trên miệng mình, sau đó nó trực tiếp phun ra Cừu Tim quả, lại dùng cặp mắt ngập nước mà nhìn về phía Lục Vũ, miệng đỏ bừng một mảnh. (Ham ăn ráng chịu ^^!~)

“Ác ác!” Tiểu Hắc hưng phấn mà nhảy tung tung bên cạnh Lục Vũ, ánh mắt thêm nhỏ dãi vẫn luôn nhìn Cừu Tim quả, khiến cho Lục Vũ cảm thấy vui mừng chính là, nó không có nhào lên cướp ăn.

Thứ này, dù sao cũng là Tiểu Hắc phát hiện, hơn nữa bản thân đã có chín quả, Lục Vũ cũng không keo kiệt, trực tiếp hái xuống một quả cho Tiểu Hắc, lại nói tiếp, mà pháp sư phát ra phong nhận trước đó nếu không tham lam mà chỉ hái xuống một quả, thì có lẽ đã sớm đắc thủ — Cừu Tim quả đã chín cũng không tốn sức mà có thể thoải mái hái xuống!

Tiểu Hắc nuốt vào Cừu Tim quả, mí mắt sụp xuống bắt đầu ngủ, Lục Vũ biết đối phương nhất định là tiến hóa, sau khi ôm Tiểu Hắc vào trong ngực, mới quan sát tình hình xung quanh.

Hình tượng của Lâm Tái, chính là hình tượng của sứ giả thần thú trong lòng thú nhân, đối với đám người Elina mà nói, cũng là chưa từng thấy qua — thì ra còn có thú nhân hoa lệ như vậy sao?

Tộc nhân của bộ tộc Nagas thật sự quá ít, nếu không tất yếu, sẽ không rời khỏi Thần Thú điện, lại càng không đi đến nhân loại đế quốc, cho nên đối với nhân loại mà nói, bộ tộc Nagas, không sai biệt lắm là hình ảnh trong truyền thuyết.

“Sứ giả Thần thú, van cầu ngài cứu huynh đệ của ta đi!” Đột nhiên có một thú nhân mở miệng, hắn là Mã tộc, bên cạnh hắn, còn nằm một mã nhân khác.

“Sứ giả Thần thú, huynh đệ của ta bị ma thú đã thương nội tạng, không thể chống đỡ đến ngày hành hương, van cầu ngài cứu hắn đi!”

Nửa tháng sau, chính là ngày hành hương hàng năm của Thú nhân tộc, khi đó, Sứ giả Thần thú sẽ xuất hiện bên ngoài thần điện, bọn họ còn chúc phúc cho thú nhân, mà thú nhân được chúc phúc, ám thương trên người đều biến mất, trạng thái cơ thể cũng trở nên vô cùng tốt. Hiện tại không phải ngày hành hương, nhưng nếu thấy được Sứ giả Thần thú, hắn sẽ cầu xin một lần.

Lâm Tái bị ánh mắt trông mong của đối phương nhìn, có chút không biết làm sao, hắn vừa mới đến Thần Thú điện, đừng nói là trị thương cho người khác, cho dù chỉ thi triển chúc phúc cho một thú nhân cũng không làm được — một người trước kia bởi vì năng lượng không đủ nên không thể tự do chuyển hoá hình thái, làm sao có thể trồng cây vào hắn vận dụng năng lượng thuần thực được chứ?

Trong khi Lâm Tái đang chần chờ, không biết có nên dùng năng lượng trong người mình đưa vào cơ thể đối phương để trị thương hay không, đột nhiên một trận kim quang từ trên trời giáng xuống, sau đó, mọi người đều đắm chìm trong trận kim quang kia.

Người đứng giữa không trung đang chúc phúc cho mọi người, chính là Mony.

Sau khi Lục Vũ đạt tới Trúc Cơ kỳ, đã có thể cảm nhận rõ ràng hơn sự dao động năng lượng ở xung quanh, tự nhiên cũng cảm giác được, mặc dù Mony đang phóng thích năng lượng trong cơ thể mình, nhưng cũng lấy năng lượng trong cơ thể mình làm chất dẫn, dẫn dắt năng lượng trong không khí tiến vào thân thể những thú nhân này.

Những năng lượng này cũng không lưu lại trong cơ thể thú nhân, trên cơ bản dùng không bao lâu, chúng nó sẽ tiêu tán, dung nhập vào trong không khí lần nữa. Nhưng dù vậy, những thú nhân được năng lượng rót rửa, vẫn nhận được rất nhiều lợi ích.

Lục Vũ cảm thụ năng lượng dao động, cảm nhận được Mony đem rất nhiều năng lượng rót vào trong cơ thể mã nhân bị thương kia, nhưng thương thế của mã nhân kia quá nặng, những năng lượng dừng lại trong cơ thể hắn cũng chỉ có thể chữa khỏi mặt ngoài, không thể hoàn toàn chữa khỏi cho hắn.

Trên thế giới này, có lẽ chỗ nào trong thiên nhiên cũng tồn tại năng lượng cường đại, nên mọi người đã quen sử dụng chúng rồi, rất ít khi luyện hóa bọn chúng thành của mình, cho dù bộ tộc Nagas trời sinh có được lực lượng rất mạnh, nhưng độ tinh khiết cũng không cao, mà năng lượng trong cơ thể của mình thì khác ...

Lục Vũ cảm nhận năng lượng trong cơ thể của mình, đột nhiên phát hiện, chỉ cần hắn dựa theo phương pháp của Mony, cũng có thể dẫn dắt năng lượng trong không khí, sau đó khuếch tán ra bốn phương tám hướng. Hơn nữa, có lẽ năng lượng trong cơ thể hắn có độ tinh khiết rất cao, nên hắn cảm thấy mình có thể làm tốt hơn Mony, đương nhiên, bởi vì vấn đề thực lực, nên hắn cũng không thể thi triển phạm vi lớn như Mony.

Nghĩ như vậy, Lục Vũ lập tức áp dụng vào thực tiễn, hần dẫn dắt năng lượng trong không khí, không giống dẫn dắt bọn chúng vào cơ thể của mình như thường ngày, ngược lại là dẫn dắt bọn chúng vào cơ thể của người khác, mà quan trọng nhất, đương nhiên chính là mã nhân bị thương kia!

Mã nhân bị thương này, phần lớn kinh mạch trong cơ thể đã vỡ vụn, Momy dùng năng lượng trị thương cho hần, nhưng không có chài chuốt những kinh mạch vỡ vụn cho hần, Lục Vũ thì khác, hần không chế năng lượng chạy trong cơ thể của đối phương, chài chuốt tất cả kinh mạch vận vẹo vỡ vụn...

Đây là một hình ảnh vô cùng thần kỳ, Lục Vũ cảm thấy, mình giống như một vị thần, hần bàng quan, chỉ huy năng lượng vui vẻ nhảy nhót xung quanh đi hoàn thành sứ mệnh của chúng nó, loại cảm giác này, làm cho người khác trầm mê.

Tinh thần lực của hần đã rời khỏi cơ thể mã nhân kia, rồi lại tiến nhập vào một người khác bên cạnh, trong thân thể người kia, giống như trời sinh đã ẩn chứa năng lượng cường đại, hần thấy được lực lượng chói mắt giống như thái dương, những năng lượng bùng nổ, khiến cho hần cảm thấy thoải mái dị thường.

Hần lại rời khỏi cơ thể của người này, cảm giác càng nhiều người, chỉ huy năng lượng trong không khí trị liệu tổn thương bên trong cơ thể bọn họ...

Ngay khi Lục Vũ muốn khuếch tán tinh thần lực của mình ra bên ngoài, đột nhiên lại phát hiện tinh thần lực của mình có chút không đủ dùng.

Hần đột nhiên lấy lại tinh thần, giống như trở về hiện thực một lần nữa, sau đó đầu óc đau nhức, ngã xuống mặt đất.

Sau khi Momy phát hiện Lâm Tái xuống núi, liền đuổi theo, nhìn thấy trường hợp hiện giờ, liền thuận thế thi triển chúc phúc — dù sao Thần Thú điện có thể đứng sừng sững không ngã mấy ngàn năm, đều dựa vào tín ngưỡng của dân chúng.

Nhưng sau khi thi triển không bao lâu, bà liền phát hiện tình huống của Lục Vũ.

Phương pháp tu luyện Lục Vũ khác hẳn thường nhân, chuyện này bà đã sớm phát hiện, nhưng Lục Vũ là đại ân nhân của Thần Thú điện, cho nên bà cũng coi như là không phát hiện, nhưng lúc này, cảm giác được tinh thần lực của Lục Vũ tăng trưởng theo tốc độ tên lửa, bà vừa vui vừa lo.

Vui là vì thực lực Lục Vũ tăng trưởng, lo là vì sợ đối phương sẽ xảy ra chuyện — bà đã sống nhiều năm như vậy, còn chưa có gặp qua tình huống quý dị như vậy đâu!

Bất quá, tình huống của Lục Vũ không đúng lắm, nhưng đối phương có thể trong khoảng thời gian ngắn liền bắt chước mình “Chúc phúc” cho người xung quanh, điểm này khiến cho Momy phi thường khâm phục — rõ ràng đây là thời cơ ngàn năm có một, tại sao cháu ngoại mình còn đứng thờ người ở một bên vậy chứ!

Vốn dĩ Momy cũng không thi triển chúc phúc lâu như vậy, dù sao cũng tiêu hao thể lực mà. Nhưng Lục Vũ không có ý định dừng lại, nàng cũng chỉ có thể hỗ trợ che dấu, cuối cùng, mắt thấy Lục Vũ ngã quỵ, sau đó cả người bị đuổi Lâm Tái cuốn lên, bà mới thở phào một hơi. Sau đó nói với những thú nhân đang lễ bái: “Thần thú ở trên! Gần đây Thần Thú điện có thành viên mới, năm nay hành hương bắt đầu sớm, duy trì liên tục nửa tháng, ngày mai bắt đầu, chúng ta sẽ thi triển chúc phúc cho người đến hành hương!”

“Thần thú ở trên!” Đám thú nhân hoan hô lên, chỉ có đám người Elina, bị cả kinh mà trợn mắt há hốc mồm.

Tuy bọn họ không hiểu tình hình hiện tại là sao, nhưng bọn họ vẫn nhớ rõ nguyên nhân tới đây, đặc biệt là người dẫn đầu binh đoàn, chính là vị ma pháp sư cấp 7 vẫn luôn đi theo Lâm Tái – Đức Lôi Khắc.

Lần này trong binh đoàn, có thêm một ma pháp sư cấp 9, nhưng Kha Đức Nhạc vẫn cho hần dẫn đầu, coi trọng chính là lòng trung thành của hần, đối với Đức Lôi Khắc mà nói, thành chủ đại nhân đem nhiệm vụ quan trọng như vậy giao cho hần, hần đương nhiên rất muốn hoàn thành viên mãn!

“Sứ giả Thần thú tôn kính, xin chờ một chút!” Đức Lôi Khắc trầm ngâm một hồi, vẫn lên tiếng.

“Người có chuyện gì sao?” Momy nhìn thấy bọn họ, cũng đã đoán được bọn họ là sứ giả thành Kerr, dù sao những thương đội nhân loại đến thú nhân đế quốc, cũng không có nhiều cao cấp ma pháp sư như vậy.

“Sứ giả Thần thú, ta muốn hỏi một chút, đại thiếu gia Lâm Tái của thành Kerr chúng ta, có ở Thần Thú điện hay không?” Đức Lôi Khắc vô cùng cung kính mà nhìn về phía Momy.

“Có thì sao, không có thì sao?” Momy hừ lạnh một tiếng rồi trả lời.

“Sứ giả đại nhân! Lâm Tái thiếu gia là người thành Kerr...” Đức Lôi Khắc lên tiếng lần nữa, lại nhìn thấy một đoàn kim quang lóe lên trước mắt, sau đó mấy người kia đã biến mất, mà thú nhân xung quanh, đều dùng vẻ mặt không tốt mà nhìn bọn họ.

Sau khi Lâm Tái bị mang về Thần Thú điện, chuyện đầu tiên cần làm chính là kiểm tra tình trạng của Lục Vũ, nhưng Lục Vũ hiện giờ giống với Tiểu Hắc, thoạt nhìn đều đang ngủ vô vù.

“Bà ngoại, Hughes không có việc gì chứ?” Thừa cơ hội khó có được này, Lâm Tái sờ soạng mặt Lục Vũ hai ba cái, sau đó mở miệng hỏi.

“Hần không sao đâu, nhưng sau khi hần tỉnh lại, thực lực có thể tăng trưởng không ít, mà ngoại...” Momy trừng hướng mắt về phía Lâm Tái.

“Bà ngoại, chính người cũng nói, ta còn nhỏ!” Đối với bộ tộc Nagas mà nói, có một số việc, vẫn cần có thời gian tích lũy.

“Người!” Momy bắt đầu đi, lại nói: “Chờ ngày hành hương qua đi, người có thể trở về thành Kerr.”

Không phải trước kia Momy còn không đồng ý sao? Tại sao hiện tại lại đồng ý rồi? Lâm Tái dị thường kinh ngạc: “Bà ngoại thật sự cho ta trở về sao?”

“Ta giam giữ người làm cái gì? Đến lúc đó, Caroline cũng đi.”

“Nhưng không phải bà ngoại nói không cho mẹ rời khỏi tầm mắt của người sao?” Lâm Tái kinh ngạc hỏi han, hẳn mới nghe Momy nói như vậy mà!

“Đương nhiên... Cho nên ta cũng sẽ đi, dùng danh nghĩa bảo vệ Phượng Hoàng.” Momy đắc ý nở nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Thú Vương

Ngày hành hương năm nay diễn ra sớm hơn, tin tức này, lan truyền ra rất nhanh.

Bởi vì ngày hành hương vốn dĩ nửa tháng sau sẽ bắt đầu, cho nên, lúc này đã có không ít thú nhân chạy tới bên ngoài Thần Thú sơn, bây giờ nghe được tin tức này, tự nhiên liền đi đến mặt ngoài của Thần Thú điện, tham gia hành hương.

Bên cạnh đó cũng có hai tin tức, một là Thần Thú điện có thêm thành viên mới, hai là một mã nhân sau khi được Sứ giả Thần thú chúc phúc, không chỉ sống lại, mà còn tăng cao thực lực!

Người của Thần Thú điện rất ít, ngoại trừ những trưởng lão Thú nhân tộc, cũng chỉ có bộ tộc Nagas, gần đây cũng không có trưởng lão Thú nhân tộc nào gia nhập Thần Thú điện, một khi đã như vậy, thành viên mới, tất nhiên là bộ tộc Nagas.

Thú nhân phổ thông cũng không hiểu biết về bộ tộc Nagas, vì Sứ giả Thần thú gia tăng mà cảm thấy vui vẻ tự đáy lòng, mà những Thú nhân thượng tầng...

Thái Đặc triệu kiến mã nhân được chúc phúc và người bạn tốt của hắn. Sau đó, nghe đối phương tường thuật tỉ mỉ kỹ càng lại chuyện lúc đó, từ thành linh nghĩ thấy mùi thơm đến bốn người sứ giả thành Kerr, mà quan trọng nhất, đương nhiên là hai vị Sứ giả Thần thú xuất hiện trước mặt bọn họ.

Thái Đặc là Thú vương, đương nhiên cũng biết một ít chuyện trong Thần Thú điện, hắn biết hiện giờ trong Thần Thú điện, chỉ còn lại hai tộc nhân Nagas, đều là nữ tính...

Ba mươi năm trước, khi tiền nhiệm Đại tể ti Momy giao chức vị lại cho con gái của mình, thậm chí hắn còn rất sợ tân nhậm Đại tể ti Caroline sẽ chọn hắn làm chồng — dù sao chuyện này đối với thú nhân phổ thông mà nói là một loại vinh quang cực đại, nhưng đối với hắn có thực lực có dã tâm mà nói, tránh còn không kịp, hắn cũng không muốn sau khi mình tân tân khổ khổ trở thành thú vương, lại phải ở lì trong Thần Thú điện!

Nhưng cuối cùng, vị tân nhậm Đại tể ti này không có kiếm chồng, mà mang theo Phượng Hoàng của mình rời khỏi Thần Thú điện... Thái Đặc dù sao cũng là Thú vương, chuyện của nhân loại đế quốc, vẫn biết một ít, chuyện đã xảy ra ở thành Kerr trước đó — Lâm Tái có được phượng hoàng, hẳn cũng biết một ít.

Caroline thực lực rất mạnh, năng không thể nào để cho trướng phượng hoàng rơi vào tay nhân loại, trừ phi...

Thái Đặc nghĩ nghĩ, gọi tới vài người, liền phân phó nhiệm vụ.

Nếu chồng của Đại tể ti Thần Thú điện lại là nhân loại, thì tin tức này, có thể khiến cho danh dự của thần điện bị tổn hại hay không? Thanh danh của Thần Thú điện không có lợi cho hắn, ít nhất hắn có thể dùng chuyện này uy hiếp Thần Thú điện, không phải sao?

Hắn là Thú vương, nhưng luôn bị tín ngưỡng của Thần áp chế... Làm sao hắn có thể cam tâm?

Về phần Thần thú, trên Eyal đại lục, đã thật lâu thật lâu rồi không có thần linh xuất hiện!

Mã nhân bị Thái Đặc triệu kiến vừa rời khỏi cung điện Thú vương, liền bị người khác mời đi, tại thú nhân đế quốc, đại đa số thú nhân đều vô cùng tín ngưỡng Thần thú, dưới tình huống như thế, đương nhiên cũng có rất nhiều người muốn nghe chuyện đã xảy ra lúc đó một chút.

So với người may mắn được Sứ giả Thần thú chúc phúc trị thương còn tăng lên thực lực, thì binh đoàn của thành Kerr lại không thoải mái lắm.

Người của Thú nhân đế quốc đều rất thẳng tính, thường xuyên có thương đội của nhân loại đế quốc tiến đến thú nhân đế quốc giao dịch với thú nhân, trong những thương đội này có thương đội làm ăn uy tín chất lượng, nhưng cũng thương đội hãm hại lừa gạt không chuyện ác nào không làm. Đem

thương phẩm chất lượng kém bán ra giá cao cũng không là gì, nhưng khoắc đa thương đội lại buồn lậu nô lệ, mới là điều khiến các thú nhân thống hận nhất, vài thú nhân có thực lực thấp thân hình gần giống nhân loại, thường bị những “Thương đội” này coi trọng. Cuối cùng, các bộ lạc nhỏ, sẽ bị những người này giết chết hơn phân nửa, mà phụ nữ và trẻ em, sẽ bị đổi phương mang đi, trở thành nô lệ trong nhân loại đế quốc...

Dưới tình huống như thế, các thú nhân bởi vì vật tư khan hiếm mà không thể không giao dịch với nhân loại, nhưng không tín nhiệm và căm thù đã ăn sâu vào máu thịt, nếu binh đoàn thành Kerr ở yên trong khách sạn không ra ngoài thì thôi, nhưng cố tình bọn họ còn nghi ngờ Sứ giả Thần thú...

Elina còn đang suy nghĩ chuyện hôm đó, nhớ đến cảm giác thoải mái khi trận kim quang kia bao phủ trên người mình, liền nhìn thấy Larri từ bên ngoài đi đến, vẻ mặt không vui: “Những thú nhân này thật sự rất đáng ghét! Thức ăn của chúng ta, bọn họ lại trực tiếp đưa thịt tươi! Chúng ta cũng không phải là thú nhân dã man, ngay cả thịt tươi cũng ăn!”

“Di Larry, ngươi không cần bức bối vì chuyện này, không thì tự chúng ta nấu ăn đi.” Elina mở miệng, ngày hôm qua tại phụ cận Thần Thú sơn, nàng cũng cảm giác được địch ý mãnh liệt đến từ các thú nhân. Khi đó, nếu không phải người trong binh đoàn đều có được thực lực cường đại, nếu không phải bọn họ quyết định rời khỏi thật nhanh, chỉ sợ là sẽ bị bọn họ vây công đi?

“Ta không giận nữa, ta đi nấu cơm đây, dù sao tay nghề của ta so với những thú nhân kia cũng tốt hơn nhiều.” Larry trả lời, cũng bình tĩnh trở lại.

Nhưng, không đợi Larry tự mình xuống bếp nấu cơm, vài thiếu nữ Hồ tộc đến chỗ ở của bọn họ, vừa hỏi, mới biết những người này đều là thị nữ do Thú vương phái tới, thái độ đối với bọn họ hoàn toàn khác với những thú nhân kia, những thiếu nữ Hồ tộc này dị thường dịu ngoan, thích làm việc, ngoại trừ có chút sợ hãi và tránh né những nam nhân trong binh đoàn, thì hoàn toàn không có khuyết điểm.

Những hồ nhân này tựa hồ rất sợ nam nhân, cũng rất thân cận Elina, mà người trong binh đoàn có thể nói chuyện chỉ có Larry và Elina, vì vậy các nàng đã thân với nhau rất nhanh.

“Tại sao các ngươi lại sợ nam nhân trong binh đoàn chúng ta vậy?” Sau vài ngày, Elina hỏi đối phương một vấn đề.

Trong đó, một thiếu nữ Hồ tộc lập tức liền đỏ hốc mắt: “Elina tiểu thư, chúng ta, chúng ta...”

“Rốt cuộc là sao vậy?” Elina dù sao cũng được chiều chuộng từ nhỏ, tự nhiên cũng bảo trì bản tính thiện lương của mình, lúc này nhìn thấy đối phương khóc, càng muốn biết đối phương có bị ủy khuất gì không, nhưng hình như người trong binh đoàn cũng không có mạo phạm đến những thiếu nữ hồ nhân này?

“Elina tiểu thư, ngươi đừng giận, nàng thương tâm như vậy, là vì mẹ và chị nàng bị nhân loại buồn lậu nô lệ bắt đi!” Một hồ nhân khác đứng ra mở miệng.

Elina kinh ngạc mà nhìn về phía đối phương: “Buồn lậu nô lệ?” Nàng biết tại nhân loại đế quốc có tồn tại buồn lậu nô lệ, lúc ở thành Kerr, nàng còn cứu một nữ nô khỏi tay Lâm Tái. Nhưng buồn lậu nô lệ ở nhân loại đế quốc, tại sao lại đến thú nhân đế quốc? Không đúng! Elina đột nhiên nghĩ đến một lần nàng nhìn thấy một nữ miêu nhân quý dưới chân một quý tộc, trên cổ nữ miêu nhân kia còn trói thiết liên, khi nàng xuất hiện, nữ miêu nhân kia đã bị dẫn đi mất, nhưng tình huống khi đó, nàng cũng không nhớ rõ lắm.

“Đúng vậy, chính là buồn lậu nô lệ, bọn họ nguy trang thành thương đội, mang theo muối vải vóc và những hàng hóa mà bọn ta không có, tìm một ít bộ lạc nhỏ làm giao dịch, cuối cùng lại vạch mặt, dùng đủ loại thủ đoạn bí ối giết chết đàn ông và người già trong bộ lạc, còn phụ nữ và trẻ em đều bắt làm nô lệ!” Thiếu nữ hồ nhân đỏ hốc mắt kia cắn răng mà mở miệng, một giọt nước mắt lấp lánh từ khóe mắt nàng chảy xuống, nàng khóc thút thít một hồi, lại nói: “Thật ra những bộ lạc nhỏ của chúng ta, vốn dĩ cũng có đối tượng giao dịch cố định, nhưng thương đội giao dịch giao dịch với bọn ta ban đầu dần dần nâng giá lên, còn càng ngày càng cao, mọi người chịu không nổi, sau đó một thương đội khác xuất hiện, bọn họ tặng đường viên cho đám trẻ con, còn nói sẽ dùng rất nhiều hàng hóa đổi lấy tinh hạch và da lông ma thú trong tay chúng ta với giá cả hợp lý, ai ngờ tối hôm đó, bọn họ liền lộ ra bộ mặt thật đáng ghê tởm, bắt đầu giết hại người trong bộ lạc bọn ta! Nếu ba ba của ta không đem ta giấu vào hầm, ta...”

Elina nhìn thiếu nữ hồ nhân trước mắt khóc lóc, lập tức cảm thấy áy náy: “Thực xin lỗi, ta không biết những chuyện này, ta không nên hỏi ngươi như vậy.”

“Không có việc gì, Elina tiểu thư, ta có thể nhìn ra được, ngươi là người tốt.” Thiếu nữ hồ nhân thiếu nữ lộ ra một cái tươi cười với Elina, khiến cho gương mặt đầy nước mắt của nàng có vẻ vô cùng kiên cường, cũng làm cho Elina càng thêm thương thức nàng, thậm chí trở thành bạn với đối phương.

Elina chơi đùa với mấy thiếu nữ Hồ tộc, cũng không có nhiều người để ý, nhưng người trong binh đoàn, đều cảm thấy Elina quá mức đơn thuần, Đức Lôi Khắc là người dẫn đầu binh đoàn, càng cảm thấy Elina quá mức đơn thuần, trước kia tại thành Kerr, nàng có thể trở thành bạn với Lina tiểu thư muốn lợi dụng nàng, hiện tại, còn muốn thân thiết với một đám thú nhân...

Nhưng bọn họ không biết, những thiếu nữ hồ nhân này, cung cấp lượng lớn tin tức cho Thái Đặc.

Mony rất bận, vô cùng vội.

Ngày hành hương bắt đầu, bộ tộc Nagas phải chúc phúc cho người hành hương, nhưng cố tình trong Thần Thú điện hiện tại, chỉ có một mình bà có thể chúc phúc...

Nếu không phải mấy năm trước Caroline không có ở đây, bà phải xử lý mọi chuyện một mình, chỉ sợ bây giờ không thể kiên trì nữa rồi.

“Bà ngoại, ta thật sự không thể hỗ trợ sao?” Lâm Tái tò mò hỏi han, lúc đầu, hấn canh giữ bên người Lục Vũ cả ngày, chỉ sợ Lục Vũ gặp chuyện không may, nhưng sau đó lại phát hiện khí tức Lục Vũ từ từ vững vàng, hơn nữa, không biết tại sao hấn lại cảm thấy đối phương không có việc gì, hấn cũng có

thể thờ phào một hơi, bởi vậy, hắn liền thấy được Momy vất vả.

“Không cần, lấy thực lực của ngươi, một lần có thể chúc phúc cho bao nhiêu người chứ? Ngươi vẫn nên ở đây luyện tập thêm đi.” Momy mở miệng, tuy Lâm Tái mới thành niên, nhưng năng lượng trong cơ thể, cũng cần có thời gian để tích lũy.

“Mấy ngày nay ta vẫn tu luyện đều đặn mà.” Lâm Tái mở miệng, càng không nói, hiện tại hắn còn mạnh hơn Lục Vũ một ít đó!

“Vậy ngươi cứ cố gắng đi.” Momy mở miệng, không kịp nhiều lời, liền ra ngoài Thần Thủ điện, bắt đầu chúc phúc cho người hành hương.

Tình trạng thân thể của Caroline mấy ngày nay cũng khá hơn nhiều, nhìn thấy Lâm Tái trở về, liền hỏi: “Thế nào, bà ngoại ngươi không cho ngươi hỗ trợ phải không?”

“Mẹ, ta cảm thấy, chuyện này đâu có liên quan đến thực lực đâu? Dù sao mỗi người đều có lần đầu tiên.” Lâm Tái mở miệng, chúc phúc cho người khác là Thần Thủ điện lung lạc thủ nhân, được các thủ nhân tín ngưỡng và cung phụng, nhưng đồng dạng, vận dụng năng lượng chúc phúc cho các thủ nhân, cũng có thể giúp cho bộ tộc Nagas rèn luyện, mà cơ hội rèn luyện như vậy, tại sao Momy lại không cho hắn?

“Đương nhiên thực lực của ngươi không tệ, lúc trước ta còn rất nhỏ, cũng đã bắt đầu đi theo bà chúc phúc cho người khác, mặc dù ta phát ra năng lượng rất ít, nhưng bà sẽ dùng những năng lượng kim sắc giúp ta che giấu... Nhưng, tình huống của ngươi rất đặc biệt, hơn nữa, ngươi cũng không thể mang theo mặt nạ bảo hộ mà chúc phúc cho người khác chứ?” Caroline mở miệng, ngoại trừ tình huống của Lâm Tái rất đặc biệt, nàng còn cảm thấy, đám người Momy đang tính toán gì đó... Bọn họ có âm mưu lớn gì sao?

“Ta đi xem Lục Vũ một chút, nếu thực sự cần dùng đến ta, thì cứ đến tìm ta.” Lâm Tái mở miệng, về mặt của những trưởng lão Thủ nhân tộc chung quanh có chút không tốt, hắn cũng có thể cảm giác được, nhưng hắn tin tưởng, Momy sẽ không xúc phạm tới bọn họ, mà những trưởng lão rất thành kính với thần thủ, hắn cũng có thể cảm giác được rõ ràng.

Nhưng loại cảm giác bị giấu giấu điểm điểm, hắn cũng không thích, cho nên, phải mau chóng tăng lên thực lực của mình!

Hơn mười ngày sau Thái Đặc triệu kiến sứ giả thành Kerr, còn báo cho đối phương, Thần Thủ điện đã quyết định chờ ngày hành hương chấm dứt, sẽ cho Lâm Tái về, nhưng đến lúc đó, Thần Thủ điện là sẽ chuyên môn phái ra hộ vệ bảo hộ Phụng Hoàng.

Tin tức này khiến cho Đức Lôi Khắc rất vui, Thái Đặc lại hơi nhủn nhủn.

Thủ nhân cùng nhân loại chiến tranh, Thần Thủ điện cho tới bây giờ cũng không chịu nhúng tay, thậm chí còn không chịu cho long phụng hoàng nhiều một chút, nhưng hiện tại, tên thành chủ thành Kerr lại có thể dùng long thánh thú của thủ nhân mà giao dịch với người khác... Dựa vào cái gì chứ? (Người ta có vợ cường đại, còn cung bày đặt sợ người ta lấy làm ck đồ, chắc cũng có cửa >.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60: Tỉnh Lại

Lục Vũ cảm thấy mơ mơ màng màng, giống như đang bay lượn trên biển rộng mênh mông vậy, vô cùng thoải mái, nhưng đột nhiên, hắn lại cảm thấy trên mặt mình ngứa ngứa... Bên tai mơ hồ có tiếng gì đó, Lục Vũ nhíu mày, mở mắt ra, liền phát hiện hắn đang nằm trong phòng của mình, nằm bên cạnh còn có một con rồng.

“Tại sao ngươi lại ngủ bên cạnh ta chứ?” Lục Vũ vươn tay đẩy ra cái đuôi thô lớn của Lâm Tái, nhìn thấy con rồng này, hắn liền có cảm giác đối phương là sủng vật của mình. Nhìn cặp mắt long lanh kia đi, còn có động tác rung đuôi đặc ý và cảm xúc vui sướng truyền đến...

“Ta lo cho ngươi a.” Lâm Tái đi xuống giường, sau đó khôi phục hình người, không thèm để ý mà vuốt ve thân thể của mình, đồng thời âm thầm cảm thấy may mắn vì mình phản ứng nhanh.

Ngay vừa rồi, hắn đang ghé vào người Lục Vũ, vừa quan sát tình trạng Lục Vũ vừa sờ sờ mặt đối phương, lại không ngờ Lục Vũ đột nhiên giật giật... Sau đó hắn quyết định thật nhanh, liền biến thành một con rồng.

Quả nhiên, nhìn thấy hình rồng của hắn, Lục Vũ sẽ không quá mức giận dữ! Lâm Tái tiến đến bên người Lục Vũ, thuận tiện lén lút cắt đồng quần áo bị rách nát vì mình đột nhiên biến thân vừa rồi vào nhẩn không gian.

Lục Vũ vừa mới tỉnh lại, còn có chút đầu choáng não trướng, ngược lại hoàn toàn không chú ý tới động tác của Lâm Tái, đương nhiên cũng không thèm chú ý tới cơ thể lồ lộ của đối phương— dù sao hắn đã thấy rất nhiều lần, nếu Lâm Tái vẫn biến thân qua lại, hắn cũng sẽ thấy hoài.

Ngồi trên giường trong chốc lát, Lục Vũ cũng cảm giác được biến hóa trên người mình, hình như tinh thần lực của hắn gia tăng rất nhiều? Trước kia, bởi vì linh khí ở đây quá mức dư thừa, hắn luôn lo sợ hấp thu linh khí quá nhiều mà tinh thần lực không theo kịp sẽ có vấn đề, nhưng hiện tại tinh thần lực của hắn tăng lên trên diện rộng, hắn cũng không cần lo lắng chuyện này nữa đi?

Chuyện này khiến cho Lục Vũ hưng phấn không thôi, sau đó, hắn liền nhớ đến Tiểu Hắc: “Tiểu Hắc đâu rồi?” Trước khi hắn hôn mê, Tiểu Hắc đã hôn mê rồi đi? Hiện tại nó đang ở đâu?

“Nó còn đang ngủ, toàn thân lạnh lẽo.” Lâm Tái chẳng hề để ý mà trả lời.

“Toàn thân lạnh lẽo? Vậy mà nói là ngủ hả?” Lục Vũ lập tức đứng lên, sốt ruột hỏi han, lại trừng mắt nhìn về phía Lâm Tái, hắn cảm giác rõ ràng đối phương bất mãn với Tiểu Hắc!

Ách, chẳng lẽ tinh thần lực gia tăng, nên tác dụng của Thần Thủ đan mang đến cũng sẽ gia tăng?

“Ai ai, nó thật sự không có sao cả!” Lâm Tái vội vàng gọi lại Lục Vũ: “Không phải lần trước nó ăn long phượng hoàng toàn thân cũng nóng lên đó sao? Lần này toàn thân lạnh lẽo thì cũng rất bình thường đi?”

Lục Vũ không để ý tới Lâm Tái, lúc này, hắn muốn nhìn Tiểu Hắc một chút.

Trên người Tiểu Hắc ngưng kết một tầng băng sương, nhưng lồng ngực nó vẫn cử động, chứng tỏ là đang hô hấp, mà hắn cũng không cảm thấy đối phương có gì không ổn.

“Tình huống của Tiểu Hắc thật kỳ quái, không biết nó là loài gì vậy... Nhìn bộ dạng hiện tại của nó, là đang tiêu hóa Cửu Tim quả đi.” Cửu Tim quả ẩn chứa lượng lớn hàn khí, cũng khó trách cả người Tiểu Hắc lạnh như băng, Lâm Tái nhìn con ma thú đang kết băng kia, cảm thấy tên tiểu tử này dám ăn mình và phượng hoàng càng ngày càng thần kỳ.

Nói như vậy, khi mới phá xác là ma thú cấp 1, biến dị thăng cấp cỡ nào, nhiều nhất chỉ có thể đạt tới cấp 3 mà thôi. Nhưng mà Tiểu Hắc... Dựa vào bộ dáng của Tiểu Hắc, tên tiểu tử này chẳng qua chỉ là trung cấp ma thú, nhưng cuối cùng nhất định sẽ có thể đạt tới thánh cấp đi? Có lẽ, nó còn có thể đạt tới thần cấp? Tình huống tăng cấp không ngừng như thế này, thật sự là không hợp với lẽ thường!

Lúc này Lục Vũ cũng xác nhận Tiểu Hắc không có việc gì, lập tức thở phào một hơi: “Có lẽ đúng là vậy, nhưng không biết lần này nó sẽ biến hóa thành cái dạng gì đây.” Con Thôn Phệ thú giao dịch với hắn có thể nói tiếng nhân loại nha!

“Cứ theo cái đà này, nếu nó cứ bất chấp hết mà ăn, nói không chừng còn có thể tiến hóa đến thần cấp.” Lâm Tái mở miệng, hắn càng thêm tò mò về lai lịch Lục Vũ, rõ ràng dựa theo những gì hắn điều tra, thì Lục Vũ chỉ là một hắc ám ma pháp sư bình thường đến mức không thể bình thường hơn, chỉ có một điểm khác với người bình thường đó chính là thích nam nhân, nhưng tại sao hiện tại lại thay đổi nhiều đến thế?

Nhưng nói đến người mà đối phương thích... Tên Black kia hắn còn chưa kịp xuống tay đã phải rời khỏi thành Kerr, thật sự là rất đáng tiếc! Nhưng không bao lâu nữa hắn sẽ trở về, hy vọng đến lúc đó đối phương còn ở.

“Nếu đạt tới thần cấp, chuyện đầu tiên nó làm, nhất định là nuốt cả người và Phượng Hoàng vào bụng đi!” Lục Vũ hướng về phía Lâm Tái lộ ra một nụ cười âm trầm, lại nói: “Ta muốn tắm rửa, ta đi trước!”

Lục Vũ tắm rửa hả Lâm Tái cũng lập tức đi theo, nhưng lần này, hắn cũng không lựa chọn ôn tuyền kế bên Lục Vũ nữa, mà là một ôn tuyền có độ ẩm rất cao, bắt đầu nấu đồ ăn.

Ôn tuyền phụ cận Thần Thủ điện, có cái thích hợp ngâm mình tắm rửa, nhưng cũng có cái nóng bỏng da. Hiện giờ Lâm Tái chọn một ôn tuyền sôi sục bọt nước, có thể dễ dàng nấu chín thịt và rau dưa.

Thần Thủ điện cũng không có nhiều rau dưa có thể lựa chọn, nhưng thịt có rất nhiều loại. Lâm Tái đơn giản xử lý nguyên liệu trong tay, sau đó liền đem đến trước mặt Lục Vũ: “Mấy ngày nay người đã không ăn gì rồi, có muốn ăn một chút hay không?”

“Ừm.” Lục Vũ đáp lời Lâm Tái nấu đồ ăn, hương vị cũng không tệ.

Nhưng, bộ dáng hờ hợt này của Lâm Tái... Đừng nói là Thần Thủ đan khiến cho Lâm Tái thực sự xem mình là chủ nhân của hắn đi? Đây chính là rỗng a! Có con rỗng là thú cười... (Chắc chắn cũng sẽ dc cười *hehe*)

Vừa ngâm mình trong ôn tuyền vừa ăn, chờ đến khi Lục Vũ ăn xong, liền cảm thấy cả người thư sướng!

Sau khi hắn trở về, nhất định phải tìm một ít phép thuật để luyện, bất quá, chờ Lục Vũ tiến vào Hệ thống vị diện giao dịch, dự định xem xét ngọc giản một chút, liếc mắt một cái liền thấy được tám quả Cửu Tim còn lại.

Nhìn thấy Cửu Tim quả, hắn liền lấy ra ngọc giản luyện đan, không lâu sau, hắn tìm thấy được một phương thuốc có liên quan đến Cửu Tim, mà viên đan được có thể kéo dài tuổi thọ kia, càng làm cho hắn giật mình.

Cha mẹ hắn, hiện giờ đang ở trên Trái đất, nếu có thể kéo dài tuổi thọ bọn họ... Đương nhiên, dù sao cũng là Trái đất, cha mẹ hắn không nên sống lâu quá mức, chính là một viên đan chia làm mấy phần, cũng sẽ không bị nghi ngờ đi? Nghĩ như vậy, Lục Vũ tìm đập cũng nhanh hơn, kích động lên.

Trong tay hắn có Cửu Tim quả, còn những dược liệu khác thì không có. Hơn nữa, tuy hắn muốn Lâm Tái luyện đan, nhưng Lâm Tái cũng chưa bao giờ tiếp xúc qua, lò luyện đan cái gì cũng không biết, một tên tân thủ như vậy, cho dù là hỏa long, cũng có thể phá hủy toàn bộ dược liệu đi?

Như vậy xem ra, mình cần mua một lượng lớn thảo dược để cho Lâm Tái luyện tập trụ cột, lại phải mua một ít vật phẩm dành cho luyện đan? Lục Vũ lấy ra giấy viết, bắt đầu liệt kê ra danh sách.

Đồ vật cần mua rất nhiều, tìm mua từng cái một sẽ rất lâu, tốt nhất là tìm một người của vị diện tu chân, sau đó giao dịch cùng đối phương.

Nếu trước kia, Lục Vũ khẳng định sẽ không có vật phẩm để giao dịch với người khác, nhưng hiện tại Lục Vũ đã khác xưa rồi, trong tay của hắn có Cửu Tim quả, còn có long lân phượng vũ, hai thứ này, đối người tu chân mà nói, khẳng định có giá rất xa xỉ đi?

Lục Vũ nhìn một vòng, rất nhanh liền phát hiện mục tiêu, mà người xuất hiện đối diện, là một lão nhân có bộ râu rất dài, mặc áo bào trắng toát ra vẻ tiên phong đạo cốt.

“Ta đã nói mà, vị kia đã sớm phi thăng, về phần ngươi, muốn giao dịch cái gì vậy?” Lão giả kia nhìn thấy Lục Vũ, liền cười mở miệng, hoàn toàn không có một chút suy nghĩ nào.

“Tiền bối, ta cần một ít thiết bị luyện đan và một ít tài liệu trụ cột.” Lục Vũ lập tức cung kính mở miệng, hiện tại hắn đã phát hiện, những thương nhân vị diện này, ngoại trừ Khương Đào ở vị diện cấp thấp, thì hình như mỗi người đều rất có thực lực.

“Một ít vật nhỏ a, ngươi muốn bao nhiêu? Ta cho người đi lấy.” Lão giả kia mở miệng, cũng không cần hỏi Lục Vũ lấy đồ vật để trao đổi.

“Ta muốn hơi nhiều, mặt khác, còn cần vài loại dược liệu...” Lục Vũ lập tức báo ra những dược liệu cần thiết.

Dùng Hệ thống vị diện giao dịch đã lâu, nên hắn cũng biết một chút giá cả thị trường, một khi đã như vậy, hắn dĩ nhiên sẽ không để cho đối phương chịu thiệt — đối với tu chân giả mà nói, thiếu nhân tình cũng không phải là chuyện tốt.

“Trong tay ngươi có Cửu Tim quả?” Lão giả kia nghe Lục Vũ nói xong, lập tức hỏi.

“Đúng vậy.” Lục Vũ mở miệng, đối phương tất nhiên rất hiểu biết về luyện đan, nhưng điều này cũng rất bình thường, tu chân giả sống lâu quá, đều kiểm một ít chuyện dễ làm, tỷ như luyện đan, tỷ như luyện khí.

“Ta cần Cửu Tim quả, ngươi cần những gì? Ta có thể trao đổi với ngươi.” Lão giả kia mở miệng lần nữa, Cửu Tim quả, chỉ có thể ngộ mà không thể cầu, tại vị diện của lão, đã thật lâu rồi không có xuất hiện.

Vật như vậy không có tác dụng gì lớn đối với lão, nhưng hậu nhân của lão thì khác...

“Ta chỉ cần những tài liệu luyện đan.” Lục Vũ mở miệng, hắn muốn số lượng rất lớn, hơn nữa là luyện đan cũng phải chất lượng, phải xứng đáng với một quả Cửu Tim chứ.

“Ngươi muốn bao nhiêu có bao nhiêu, Cửu Tim quả cũng không dễ kiếm, nhưng ngươi không muốn đồ vật khác, vậy không bằng ta cho ngươi thêm một cái lò luyện đan phẩm chất không tồi.” Lão giả kia lên tiếng, Lục Vũ muốn lò luyện đan, nếu không phải phẩm chất phi thường tốt, thì hắn hoàn toàn không để trong mắt.

Cho thêm một cái lò luyện đan? Theo Lục Vũ thấy, lấy trình độ hiện giờ của Lâm Tái, thật ra cũng không cần lò luyện đan quá tốt, còn sau này... Trong nhân không gian của hắn, có một lò luyện đan phẩm chất rất tốt nhưng yêu cầu sử dụng cũng rất cao do sự phụ đề lại, cho nên hiện tại, lò luyện đan phẩm chất tốt cũng không cần thiết: “Tiền bối, trong tay ta có một cái lò luyện đan không tồi, chỉ là không thích hợp dùng để luyện tập mà thôi, cho nên ta không dùng được, bất quá, ngươi có thể đổi thành một cái pháp bảo mà Trúc Cơ kỳ có thể sử dụng hay không?”

“Ngươi không có pháp bảo Trúc Cơ kỳ có thể sử dụng sao?” Lão giả kia kinh ngạc, sau đó nhìn Lục Vũ từ trên xuống dưới một lượt: “Bây giờ ngươi là tán tu đi? Cũng đúng, bảo bối người kia để lại, cũng không thích hợp gia nhập tông môn... Cứ quyết định vậy đi, ngươi chờ một chút, ta sẽ cho người đem đồ vật tới.”

“Vậy làm phiền tiền bối.” Lục Vũ mở miệng, trong lòng cũng hưng phấn lên, pháp bảo tốt một chút, cũng có thể làm cho thực lực của tu chân giả tăng lên gấp bội!

“Không có gì.” Lão giả kia liền biến mất trên màn hình, sau đó Lục Vũ chờ lâu lắm, cuối cùng lão cũng trở lại, trực tiếp nhấn nút giao dịch.

Lục Vũ biết, trong Hệ thống vị diện giao dịch này, những thương nhân vị diện sẽ không hề giờ trò lừa gạt, nên cũng không hoài nghi, liền đem Cửu Tim quả bỏ lên khay ảo.

Cuối cùng, Lục Vũ cầm trong tay là một cái túi Càn Khôn, mở túi ra, có thể nhìn thấy bên trong nhồi đầy tài liệu luyện đan, nhưng khiến cho hắn thích thú nhất, chính là ba món pháp bảo.

Đó là một thanh phi kiếm, một tấm lá chắn nhỏ còn có một đôi giày, cho dù hắn còn chưa bắt đầu tế luyện, chỉ cần nhìn ngoại hình của ba món đồ này, cũng có thể đoán ra tác dụng của chúng.

“Phi kiếm có thể dùng đến Kim Đan kỳ, lá chắn cũng có thể chống đỡ công kích của Kim Đan kỳ, về phần đôi giày kia, có thể đẩy nhanh tốc độ của ngươi.” Những pháp bảo này, mặc dù Trúc Cơ kỳ có thể dùng, nhưng giá trị không thấp chút nào, còn có thể dùng đến Kim Đan kỳ!

“Cám ơn tiền bối!” Lục Vũ mở miệng, có ba món pháp bảo này, hắn luyện thêm một ít phép thuật, thì thực lực của hắn cũng không còn kém nữa nhỉ?

“Không cần cảm ơn, sau này người có chuyện gì, có thể tới tìm ta.” Lão già kia nói.

Lục Vũ cũng không có chuyện gì, nhưng đối phương đã nói như thế, chính là muốn giúp đỡ hắn: “Tiền bối, ngài biết luyện khí không?”

“Ta cũng không tinh thông luyện khí, nhưng lại quen một đại sư luyện khí, thế nào, người muốn luyện chế gì sao?” Lão già kia hỏi.

“Ta muốn luyện chế một thanh đại kiếm, tài liệu...” Lục Vũ lấy ra những miếng long lân của Lâm Tái.

Trước đó hắn đã tra qua tư liệu, long lân vô cùng cứng rắn, là tài liệu luyện khí tốt nhất, nhưng bản thân ẩn chứa năng lượng rất ít, tác dụng đối với Thôn Phệ thú còn kém hơn long huyết, hơn nữa nhìn bộ dáng Tiểu Hắc, cần một hồi cũng không xi nhê gì. Một khi đã như vậy, những long lân này cũng không có tác dụng gì lớn đối với hắn, cũng không thể nói sự thật cho Momy biết, cứ coi như là tín vật đính ước đi?

“Long lân?” Lão già mở miệng lần nữa, sợ hãi thốt lên.

“Đúng vậy.” Lục Vũ trả lời, trực tiếp nhấn nút giao dịch, tuy long lân trân quý, nhưng long lân trước mắt là của ấu long có huyết thống không thuần khiết, cũng không trân quý lắm, đối phương khẳng định cũng không tham ô một chút đồ của hắn.

“Là long lân của ấu long a, lấy được khi nó thay vảy phải không? Người muốn làm một thanh đại song kiếm sao?” Sau khi lão già lấy được, liền hỏi Lục Vũ, đồng thời lại âm thầm kinh hãi.

Long lân của ấu long cũng không trân quý bao nhiêu, nhưng rồng đều vô cùng keo kiệt, làm gì có chuyện đem vảy của mình cho người khác chứ? Cũng không biết người đối diện lấy được bằng cách nào.

Lục Vũ lập tức nói ra kiểu dáng của thanh đại kiếm, kiểu dáng này dựa theo kiểu dáng trên Eyal đại lục, hiện giờ Lâm Tái không có vũ khí, có một thanh kiếm như vậy cũng không tồi.

Dù sao nhìn bộ dáng hiện tại của Lâm Tái, gần như xem hắn là chủ nhân luôn rồi.

“Hình dáng cũ khi người yêu cầu khá đơn giản, không cần phải đi tìm vị đại sư luyện khí kia, ta có thể làm cho người, chỉ cần cho ta những long lân còn thừa là được rồi.” Lão già kia lên tiếng.

“Vậy làm phiền tiền bối.” Lục Vũ nói.

Ngay người một đoạn thời gian trong Hệ thống vị diện giao dịch, mọi chuyện được giải quyết hoàn mỹ, Lục Vũ cũng thở phào một hơi, còn thanh đại kiếm kia, mấy ngày nữa mới làm xong.

Nếu đã đi vào Hệ thống vị diện giao dịch, Lục Vũ liền thuận tiện đi dạo thị trường giao dịch của hệ thống, ở đó có rất nhiều thương nhân vị diện rao bán những vật phẩm cổ quái.

Lục Vũ vừa nhìn, vừa mua một ít vật nhỏ, đột nhiên nhìn thấy được một món đồ kỳ quái từ một thương nhân vị diện của vị diện khoa học kỹ thuật — Mặt nạ trạng thái lỏng.

Mặt nạ trạng thái lỏng này, có thể hoàn toàn tùy chỉnh theo khuôn mặt của người đeo, nghe nói lúc đầu người nọ nghiên cứu một loại đồ vật dùng để trang điểm, nhưng vô tình làm thành cái Mặt nạ trạng thái lỏng này.

Dịch dung, đây chính là ao ước của biết bao nhiêu người đam mê kiếm hiệp Kim Dung trên Trái đất, Lục Vũ nhìn thấy món đồ này cũng giật mình, lập tức mua liền 5 cái — mua ít không đủ dùng, mua nhiều thì lãng phí.

Cuối cùng, khi Lục Vũ ra khỏi Hệ thống vị diện giao dịch, thì đã đến giờ cơm, chợt nghe nói Thủ vương đến đây, cầu kiến Caroline.

“Tên kia tới đây làm gì?” Lâm Tái đem một khối thịt lớn nhét vào miệng, tò mò hỏi trưởng lão báo tin bên cạnh.

“Thần tử, ta không biết.” Trưởng lão Báo tộc kia vô cùng nghiêm túc trả lời, về phần xưng hô Thần tử này, chính là bọn họ vừa thống nhất kêu Lâm Tái như vậy.

Đúng lúc này, trưởng lão Hồ tộc vội vã từ bên ngoài đi đến: “Thần tử, Thủ vương muốn nhìn thấy thành viên mới của Nagas xuất hiện mấy ngày trước, cũng muốn nhìn thấy con trai thành chủ thành Kerr.”

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 61: Đối Chọi Gay Gắt

Lâm Tái cùng Lục Vũ nghe thấy trưởng lão Hồ tộc kia nói, liền nhìn nhau, đều cảm thấy có biến.

Thú vương đột nhiên đến Thần Thú điện, còn một lần muốn gặp hai người... Hay là hắn biết gì rồi? Cũng đúng, Caroline làm việc thường theo ý mình, xảy ra đủ mọi chuyện, sơ hở cũng rất lớn.

Cho dù không có chút sơ hở nào, thì Lâm Tái ký kết ước với Phượng Hoàng, Kha Đức Nhạc có được long phượng hoàng...

“Nagas là người mà hắn muốn gặp là gặp hay sao? Còn có con trai thành chủ thành Kerr, Thần Thú điện lại không có bạc đãi, nên cũng không cần một Thú vương đến quan tâm đi?” Lâm Tái lên tiếng, sau đó nhìn về phía vị trưởng lão Hồ tộc kia: “Các ngươi không thể trả lời như vậy sao?”

Nếu địa vị Thần Thú điện cao cả, vậy cũng không cần quá mức coi trọng Thú vương đi?

Trưởng lão Hồ tộc nghe Lâm Tái nói xong, cũng chỉ cười khỏ: “Thần tử, ngài không biết đâu, lúc trước nhân loại và thú nhân sống hòa thuận với nhau, bộ tộc Nagas cũng có vô số thành viên, đúng là không ai dám đắc tội Thần Thú điện, nhưng hiện tại...”

Nhân loại và thú nhân rất nhiều năm mới bùng nổ một hồi chiến tranh, nhưng cũng khiến cho một ít thú nhân coi nhân loại là kẻ thù, cố tình trong chiến tranh, Thần Thú điện và Ma sư pháp công hội đã ước định song phương không được ra tay... Thần thú tín ngưỡng cũng không thể vì mình báo thù, dưới tình huống như thế, có rất nhiều người đầu nhập vào Thú vương.

Hơn nữa, chiến tranh đôi khi lại có thể mang đến chỗ tốt cho người chiến thắng, tuy thú nhân bọn họ cũng không đánh thắng nhân loại, nhưng không thể không nói, người dẫn đường cho thú nhân chiến đấu với nhân loại là Thú vương, hiện giờ phần lớn thú nhân trung thành với hắn, nên hắn có uy vọng rất cao.

“Hiện tại Thú vương có uy vọng rất cao sao?” Lâm Tái cũng nhận ra điểm này, cho dù Thần thú có được tín ngưỡng của thú nhân thì sao? Trước kia, thú nhân cư trú phân tán, chỉ có một bộ lạc mà không có Thú vương, tự nhiên Thần Thú điện là cực mạnh, nhưng hiện tại Thú vương đã xuất hiện nhiều năm như vậy... Có lẽ thú nhân đế quốc cứ thế phát triển, sau này cũng có thể ngang bằng với nhân loại đế quốc.

“Thái Đặc các hạ dù sao cũng là Thú vương, chúng ta cũng không thể quá mức chậm trễ.” Trưởng lão Hồ tộc kia mở miệng lần nữa. Lão không thích Thái Đặc, nhưng thân phận đối phương dù sao cũng không thể xem nhẹ.

Lục Vũ xem như đã nhìn ra, lần này Caroline phải gặp tên Thú vương kia, mà đối phương muốn gặp hai người, Thần Thú điện cũng không thể cự tuyệt.

Mấy ngày nay, người dưới chân núi thành kính mà tín ngưỡng vào Thần thú, nhưng những thú nhân này phần lớn đều là thú nhân tầng dưới chót, mà hiện giờ tại thú nhân đế quốc, cũng xuất hiện Thú vương cùng quý tộc, quý tộc sẽ nguyện ý lễ bái dưới trời tuyết một thần thú lâu rồi chưa xuất hiện sao?

Đúng vậy, Thần Thú điện có Phượng Hoàng, có bộ tộc Nagas, còn có một ít trưởng lão cường đại, nhưng cũng không thể không kiêng nể gì mà ra tay, hơn nữa, chẳng lẽ Thần Thú điện còn muốn ra tay với thú nhân sao?

“Một khi đã như vậy, Hồ trưởng lão, người hãy đi trước, một lát nữa chúng ta sẽ ra.” Lục Vũ mở miệng, sau đó vút cho Lâm Tái một ánh mắt.

Trưởng lão Hồ tộc kia cũng không có cách giải quyết, không khỏi có chút sốt ruột, nhưng theo lão thấy, Thần tử và người bạn hữu có thể làm cho Thần tử biến hóa thành Thần thú rất thần kỳ, liền không rồi rậm nữa, đi đến chỗ Caroline trước.

Lâm Tái đi theo Lục Vũ, tò mò hỏi han: “Ngươi có biện pháp gì không?” Thật ra nếu Kha Đức Nhạc không phải thành chủ thành Kerr, thì thân phận của hắn bại lộ cũng không sao, nhưng hiện tại Kha Đức Nhạc vẫn là thành chủ thành Kerr, nếu sự tình bại lộ...

Đầu tiên ma pháp nghiệp đoàn chắc chắn sẽ không bỏ qua hắn đi? Một nhân loại ký kết ước với Phượng Hoàng thì bọn họ sẽ bảo hộ, nhưng người ký kết ước với Phượng Hoàng chính là Nagas... Chỉ sợ tin tức này vừa truyền đi, bọn họ sẽ không thể quay về thành Kerr, tính mạng Kha Đức Nhạc cũng sẽ nguy hiểm

“Ta giả trang thành người, người đổi hình dạng khác, chúng ta cố gắng cho qua là được.” Lục Vũ mở miệng, thực may mắn, trước đó mình vừa mua mặt nạ trạng thái dịch.

“Ngươi có biện pháp có thể thay đổi dung mạo sao? Nhưng khí tức...” Lâm Tái nói đến một nửa, mảy lại giãn ra: “Đúng rồi, người có áo choàng có thể ẩn giấu khí tức.” Về phần hắn, thân phận Nagas cũng không phải giả, nhưng sau biến thân, khí tức trên người hắn cũng không thay đổi nhiều lắm.

Nhưng, người trước mắt còn thần kỳ hơn, hắn cảm thấy mình đột nhiên có được một thân phận kinh người, kết quả người đối diện còn kinh người hơn hắn.

“Cứ làm như thế đi!” Lục Vũ mở miệng, lấy ra hai món đồ mềm dẻo giống như cao su vậy.

“Hughes! Người giả dạng thành ta, không bằng ta liền giả dạng thành người nha?” Lâm Tái đột nhiên nghĩ tới chuyện này, hiện tại, có lẽ tên Thú vương kia đã suy đoán thân phận của mình rồi, nếu hắn cùng Hughes thân phận trao đổi... Đối phương khẳng định sẽ không hiểu ra sao đi?

Hơn nữa, nếu hắn thật sự thay đổi một khuôn mặt khác, như vậy “Hắn” đến Thần Thú điện vào lúc nào? Kế hoạch nhất định sẽ thất bại đi?

Cuối cùng, mình dùng khuôn mặt đối phương đi ra ngoài, sau đó có thể giải thích chuyện Lâm Tái có được Phượng Hoàng là bởi vì bộ tộc Nagas yêu thích... Ách...

Dù sao cha mẹ Hughes mất sớm, cho dù trực tiếp đầu quân vào bộ tộc Nagas cũng không sao... Lục Vũ nghĩ nghĩ, cảm thấy mình cũng không chịu thiệt, hơn nữa Thần Thủ điện dù sao chỉ có vài người..., “Ừm, cứ làm như thế.”

Mặt nạ trạng thái dịch sử dụng rất tiện, đối với người của vị diện khoa học kỹ thuật mà nói, bọn họ phải chậm rãi thay đổi dung mạo, nhưng đối với Lục Vũ cùng Lâm Tái mà nói, chỉ cần phóng thích tinh thần lực, liền có thể không chế lớp mặt nạ kia thay đổi theo ý mình một cách nhanh chóng.

Lâm Tái biến thành Lục Vũ, nhưng hình dáng hiện giờ của hắn là Nagas, bởi vậy ánh mắt và tóc cũng không có thay đổi. Lục Vũ biến thành Lâm Tái, sau đó mặc vào bộ áo choàng rộng thùng thình, thuận tiện nhờ Lâm Tái gắn vào tấm ván gỗ vào chân — dù sao huyết thống của Lâm Tái cũng bất đồng, thân thể cao lớn kia, chính là vượt qua đại bộ phận nhân loại.

Hai người giả dạng xong, khi đi đến chỗ của Caroline, liền nhìn thấy một sư nhân đang ngồi ở đối diện Caroline, vẻ mặt tươi cười, chẳng qua nụ cười kia, sau khi nhìn thấy bọn họ liền ngưng đọng lại.

Hắn đã xác định thành viên mới của bộ tộc Nagas là Caroline sinh tại thành Kerr, lại thu thập được không ít tin tức từ chỗ Elina, bởi vậy đem mục tiêu tập trung ở trên người Lâm Tái, nhưng hiện tại...

Lâm Tái là con trai thành chủ thành Kerr, nếu chồng Caroline là Kha Đức Nhạc, như vậy chỉ sợ phần lớn thú nhân sẽ không vui lòng, nhân loại cũng sẽ không cao hứng — bọn họ còn đang ngắm trông nhân loại có thể bắt cóc thánh thú của thú nhân để quốc đó!

Nhưng hiện tại, tộc nhân Nagas kia lại không phải Lâm Tái...

Vốn dĩ biểu cảm của Caroline rất khó nhìn, sau khi nhìn thấy hai người liền ngốc lăng trong chốc lát, nhưng lúc này lực chú ý của mọi người đều đặt trên người hai người mới tới, cũng không ai chú ý tới nàng.

“Mẹ, Thủ vương các hạ, không biết tại sao các người bảo ta đến đây vậy?” Lâm Tái đi vào, lên tiếng trước.

Tuy giọng nói của Lâm Tái thay đổi một ít, nhưng Caroline vẫn nghe ra, hơn nữa qua nhiều ngày như vậy, khí tức trên người Lâm Tái nàng đã sớm quen thuộc, nhưng không biết đối phương cải biến dung mạo bằng cách nào... Bất quá, cũng rất rất hữu dụng nha!

Vốn dĩ, nàng lo lắng thân phận Lâm Tái bại lộ, thú nhân để quốc sẽ không nguyện ý cho bọn họ đi đến thành Kerr mà còn ảnh hưởng không tốt đến Kha Đức Nhạc, nhưng hiện tại thì khác, nếu con nàng là “Hughes”...

“Cũng không có gì, Thái Đặc các hạ muốn gặp mặt người cùng Lâm Tái.” Caroline phản ứng rất nhanh, lúc này mở miệng.

Trước đó, Lâm Tái còn chưa tới, Thái Đặc hỏi nàng có phải lấy một nhân loại làm chồng hay không, có chút bộ dáng của người gây sự, còn nói cái gì mà nếu nàng lấy một nhân loại cũng không sao, nhưng nếu lấy một người có quyền thế lại còn đem đồ vật của thú nhân cho hắn thì không được... Nhưng hiện tại, nàng ngược lại muốn nhìn đối phương còn có thể nói gì nữa!

“Thú vương các hạ, xin chào.” Lâm Tái cùng Lục Vũ đều chào hỏi Thú vương.

Lúc này Thái Đặc mới kịp phản ứng, sắc mặt có chút khó coi.

Vốn là, hắn cho rằng người ký kết khế ước cùng phượng hoàng chính là tên Nagas kia. Cho nên, đem mục tiêu tập trung trên người Lâm Tái, nhưng hắn không bao giờ nghĩ đến, bộ tộc Nagas đều phải chờ sau khi Phượng Hoàng trưởng thành mới có thể ký kết khế ước cùng đối phương? Hơn nữa, dựa vào tính tình kiêu ngạo của Caroline, nếu thành chủ thành Kerr thật sự là chồng của nàng, thì làm sao nàng có thể dễ dàng tha thứ đối phương có nữ nhân khác? Nhưng cố tình tên thành chủ kia vừa có vợ vừa có tình nhân bé nhỏ... (Chắc mọi người cũng biết “tình nhân bé nhỏ” là ai rồi ha~)

Bất quá, nếu thật sự tên ma pháp sư Hughes kia mới là con trai của Caroline, thì mọi chuyện sẽ được giải thích rõ ràng, vị sư phụ thần bí đột nhiên xuất hiện kia, rất có khả năng chính là Caroline giả trang đi? Nhưng mà, cho dù lần này Phượng Hoàng sinh ra hai đứa con, tại sao bọn họ lại muốn cho Lâm Tái một con? Còn ngần ngại xa xôi đem đối phương đưa đến thú nhân để quốc?

“Xin chào! Quả nhiên đều là thanh niên tài giỏi!” Thái Đặc mở miệng, sau đó chớp mắt, nhìn về phía Caroline: “Đại tể ti, lần này thành chủ thành Kerr phái tới sứ đoàn, ta đã dựa theo sự phân phó của Thần Thủ điện mà báo cho bọn họ biết, sau khi ngày hành hương kết thúc Lâm Tái sẽ về. Lâm Tái có thể trở về, nhưng Phượng Hoàng là thánh thú của thú nhân chúng ta, làm sao có thể đi theo Lâm Tái trở về nhân loại để quốc?”

“Thú vương các hạ có ý gì?” Caroline bất mãn mà nhìn về phía đối phương.

“Ta không phải nghi ngờ quyết định của Thần Thủ điện, bất quá nếu Phượng Hoàng đi đến nhân loại để quốc, ta nghĩ những người tín ngưỡng vào thần thú, sẽ rất thương tâm thất vọng đi?”

Cái này không phải là nghi ngờ quyết định của bọn họ sao? Caroline cười lạnh đứng lên: “Thú vương các hạ, Phượng Hoàng mặc dù là thánh thú của thú nhân, nhưng chúng nó cũng là cao cấp ma thú, chúng nó có tự do của riêng mình chứ không phải bị thú nhân nuôi dưỡng!” Trí tuệ của Phượng Hoàng cũng không thấp hơn thú nhân, chúng nó ký kết khế ước cùng bộ tộc Nagas là cộng sinh khế ước chứ không phải chủ tớ khế ước!

“Đại tể ti! Người là Đại tể ti của Thú nhân tộc, cũng không thể vì tình cảm cá nhân mà thiên về phía nhân loại!” Phượng Hoàng là tự do, điểm ấy Thái Đặc cũng biết, nhưng cho tới nay, không phải Phượng Hoàng đều đứng về phía thú nhân sao? “Ta nghe nói, trong tay thành chủ thành Kerr có lông phượng hoàng, Đại tể ti, người tùy tiện giao Phượng Hoàng cho nhân loại thì thôi đi, thế nhưng còn tùy tiện giao lông phượng hoàng cho nhân loại...”

“Thú vương các hạ!” Lâm Tái đột nhiên đánh gãy lời của đối phương, sau đó mở miệng: “Lâm Tái là bạn hữu của ta, đồ của ta cũng là đồ của hắn... Chẳng lẽ như vậy cũng không được sao?”

“Lông Phụng Hoàng phải thuộc về Thú nhân tộc, hiện tại Thú nhân tộc còn nhiều ma thú chờ đợi thăng cấp như vậy, chính là khuyết thiếu lông phụng hoàng...”

Lâm Tái lần thứ hai đánh gãy đối phương: “Thú vương các hạ, ta nhớ rõ, thú nhân có ma thú đạt tới cấp 9 đỉnh phong, đều có thể tiến vào Thần Thú điện tiếp nhận khảo hạch, sau đó mới được lông phụng hoàng đi? Lông Phụng hoàng cũng có hạn, dù sao không phải Phụng Hoàng nào cũng nguyện ý mất đi lông chim ẩn chứa lực lượng của mình, người không thể quá mức tham lam!” Trong tay Caroline có một ít lông phụng hoàng thần cấp, đó cũng là bởi vì Phụng Hoàng Ngải Tì rơi xuống lúc sinh sản mà thôi! Trên thực tế nàng có được nhiều nhất, chính là lông phụng hoàng thánh cấp lúc Ngải Tì thành niên thay lông, những cọng lông phụng hoàng này, nhiều lắm cũng chỉ có thể làm cho trung cấp ma thú thăng cấp mà thôi.

“Như vậy mà tham lam sao? Chẳng lẽ phải mở mắt trừng trừng mà nhìn các người đem lông phụng hoàng giao cho nhân loại sao?” Thái Đặc cũng tức giận.

“Thú vương các hạ, phụng hoàng là tự do!” Lâm Tái mở miệng lần nữa.

Lúc này Thái Đặc cũng ý thức được, mình quá mức kích động, hẳn hy vọng Thần Thú điện có thể bang trợ mình, hy vọng có thể lấy Lâm Tái uy hiếp Caroline mà lấy được càng nhiều lông phụng hoàng, thậm chí đặc biệt chọn lúc Mony không có mặt mà đến bãi phóng, thật không thể thất bại trong gang tấc như vậy!

“Thật có lỗi, Sứ giả Thần thú, ta có chút kích động.” Thái Đặc mở miệng, nhìn về phía Lâm Tái: “Sứ giả đại nhân, ngài có thể không biết, thân nhân của ta chính là chết trong tay nhân loại, mà thú nhân thuộc hạ của ta càng đêm không xuể, ngài là Sứ giả Thần thú, tại sao lại muốn ở cùng một chỗ với nhân loại chứ? Chẳng lẽ ngài không biết, ngài đưa lông phụng hoàng cho nhân loại, chính là trợ giúp cho kẻ thù của thú nhân đó?”

Lời này của Thái Đặc rõ ràng rành mạch, thật sự khiến cho người khác không thể cãi lại.

Lục Vũ vẫn đứng bên cạnh nghe bọn họ nói chuyện, cho dù là nghe thấy Lâm Tái dùng khuôn mặt của mình mà thổ lộ với “Lâm Tái”, hắn cũng nhận, nhưng hiện tại, liền mở miệng: “Thú vương các hạ, nhân loại cùng thú nhân chiến tranh, phần lớn đều do thú nhân khơi mào mà phải không?”

Nhân loại có lẽ âm hiểm狡 hoạt, nhưng cũng không thích chiến tranh, ngược lại, tốc độ sinh sản của thú nhân rất nhanh, vì vậy dân cư quá nhiều, sau đó thức ăn không đủ, mà đến lúc này, bọn họ sẽ tấn công nhân loại để quốc. Ngay từ đầu thành Kerr còn chưa thành lập, những thôn trang nhân loại gần thú nhân để quốc, mùa đông hàng năm đều bị cướp sạch. Sau đó mỗi lần chiến tranh, thú nhân xâm lược nhân loại đều vì vật tư.

Đến hiện giờ, song phương lấy thành Kerr làm ranh giới, nhưng khi dân số Thú nhân tộc quá nhiều, bọn họ biết rõ rất khó đánh hạ thành Kerr, nhưng vẫn lựa chọn tiến công, sau đó thì thể của nhân loại cùng thú nhân sẽ chất đống tại thành Kerr.

Nhất thời Thái Đặc không nói gì, sau đó mới nói: “Một nhân loại cũng có thể ở Thần Thú điện, Sứ giả Thần thú lại trợ giúp nhân loại, ta sẽ báo chuyện này cho tất cả dân chúng!”

Nói xong lời này, hắn liền xoay người bỏ đi.

Mọi người ở lại nhất thời cũng không nói gì, bọn họ đã suy nghĩ rất kỹ, sau khi ngày hành hương kết thúc sẽ trở về thành Kerr, sau đó chờ đến lúc Kha Đức Nhạc dỡ xuống trọng trách thành chủ thành Kerr, bọn họ sẽ ẩn cư không còn liên hệ gì với người khác, nhưng hiện tại...

Nhưng hiện tại, mọi chuyện phát triển quá nhanh... Caroline nhìn về phía con trai của mình: “Lâm Tái, ta vốn cho rằng chờ đến khi người thành niên, cho người cũng không còn làm thành chủ...”

“Mẹ, hắn sớm có chuẩn bị, cho dù người không làm gì, ta chưa ký kết khế ước cùng Phụng Hoàng, hắn cũng có thể kiếm chuyện khiến cho Thần Thú điện cúi đầu.” Lâm Tái mở miệng, hắn nhìn ra được dã tâm của Thú vương, nhìn tình hình hiện tại, có lẽ đối phương đã âm thầm tính toán phát động một hồi chiến tranh rồi?

“Đúng vậy! Nhưng hiện tại chúng ta cũng không cần sợ hắn.” Mony đột nhiên xuất hiện ở tại trong phòng, mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 62: Thần Tử Và Thần Tích

“Bà ngoại có kế hoạch gì đó rồi ư?” Lâm Tái đột nhiên nhớ tới một ít hành động kỳ quái trước đó của Mony, còn lúc này rất tự tin, Lâm Tái liền hỏi.

Mony xấu hổ cười cười: “Ta cũng không có kế hoạch gì cả, nhưng chỉ cần người biến thành hình dạng thần thú đi ra ngoài một vòng, khẳng định sẽ

không có việc gì.” Lúc trước bà đã nghĩ, cho Lâm Tái xuất hiện thật phong cách, sau đó uy vọng của Thần Thú điện tất nhiên có thể lên tới cao nhất, bởi vậy, bà cũng có thể yên tâm mà rời đi Thần Thú điện.

“Như vậy là được sao?” Lục Vũ có chút không tin hỏi han.

“Thần thú mất tích nhiều năm như vậy, đột nhiên xuất hiện trước mặt các thú nhân...” Về mặt Momy kích động: “Lúc trước nhìn bộ dáng Lâm Tái, cho dù là ta, cũng vô cùng kích động!” Bất quá lúc ấy Lâm Tái vừa cử động một chút liền té ngã, thật sự là rất bị kích.

“Một khi đã như vậy, bà ngoại, ta thấy không bằng bà đem tất cả mọi chuyện nói rõ ràng cho dân chúng biết đi.” Lâm Tái mở miệng, nếu mọi chuyện bày ra ánh sáng, cho dù Thái Đặc muốn kiểm chuyện, cũng không thể làm gì đi?

“Như vậy cũng tốt, nhưng các người nói thử xem, chúng ta nên dùng một chút đạo cụ phụ trợ hay không?” Momy đột nhiên hỏi.

Lâm Tái có chút không hiểu: “Đạo cụ? Đạo cụ gì chứ?”

“Lúc trước Thần thú đại nhân, có thiết trí* một trận pháp tại Thần Thú sơn, chỉ cần khởi động thì tuyết kim sắc sẽ rơi xuống, đương nhiên, nó được tạo thành từ năng lượng.” Momy mở miệng: “Trận pháp này, cho tới nay, yêu cầu phải có thần tích mới khởi động được, cũng đã rất nhiều rất nhiều năm không sử dụng, năng lượng bên trong cũng đã sớm đầy.”

*thiết trí = thiết lập + bố trí

“Thần tích còn có thể làm ra?” Lâm Tái đột nhiên cảm thấy vị Thần thú kia có chút không đáng tin, thì ra, thần linh còn chế tạo thần tích cho hậu đại của mình dùng sao?

“Có thể a! Như vậy đi, ngày mai chúng ta phối hợp biểu diễn một chút thế nào?” Momy hỏi, chỉ cần nghĩ đến cảnh tượng lúc đó là bà có chút nôn nóng.

“Không thành vấn đề!” Lâm Tái trả lời, mình chỉ cần đi một vòng liền giải quyết hết tất cả vấn đề, loại cảm giác này thật sự rất tốt.

Ngày hôm sau, vô số thú nhân tập trung dưới chân núi Thần Thú, lúc này đã có một ít đồn đãi về Sứ giả Thần thú lựa chọn nhân loại làm bạn hữu, nhưng bọn họ đều không tin. Hơn nữa, nhận được chúc phúc của Sứ giả Thần thú dưới chân núi Thần Thú, mới là chuyện quan trọng nhất của bọn họ hiện tại!

Lúc trước Momy xuất hiện, sau khi nói một ít chuyện về Thần thú, liền bắt đầu chúc phúc cho người phía dưới. Nhưng lần này, sau khi bà xuất hiện, chính là thần tình mừng như điên: “Các tín đồ của Thần thú! Ta có một tin tức tốt muốn thông báo cho mọi người, thành viên mới của Thần Thú điện, hẳn đã trở thành Thần tử của chúng ta!”

“Thần tử?” Phía dưới có người nghi hoặc với cái xưng hô này, nhưng rất nhanh, những tín đồ cuồng nhiệt hô to lên: “Thần tử! Thần tử!”

“Sứ giả đại nhân, Thần tử đâu?” Cũng có người sau khi hô điên cuồng, liền nghĩ tới vấn đề này.

Mà đúng lúc đó, Lâm Tái lên sân khấu, hẳn vẫn là hình dạng Nagas, thoạt nhìn không có gì khác với Momy, thậm chí, cường độ năng lượng trên người hẳn còn kém Momy rất nhiều.

Dân chúng phổ thông cũng không biết trong Thần Thú điện có bao nhiêu Sứ giả Thần thú, vì vậy Lâm Tái xuất hiện, cũng không có phản ứng gì lớn, cảm thấy vị Thần tử đột nhiên xuất hiện này cũng không có gì đặc biệt, một sứ nhân đang đứng xa xa nhìn tình huống nơi này, cũng nhíu mày.

Hắn nghĩ nghĩ một chút, sau đó liền nhìn thoáng qua một người cách đó không xa, lập tức hô lên: “Sứ giả đại nhân, Thần tử có gì đặc biệt sao? Tại sao hẳn có thể trở thành Thần tử?”

“Đúng vậy, tại sao ta nghe nói thành viên mới của Thần Thú điện là do Đại tế ti cùng một nhân loại sinh ra? Thần tử của Thú nhân tộc chúng ta, cũng không thể để cho một tên có nửa dòng máu nhân loại đảm đương đi?”

“Thật sự như vậy sao? Tại sao Đại tế ti có thể lựa chọn một nhân loại làm bạn hữu chứ?”

Tiếng kêu gọi của mấy người đứng hàng đầu thật vang, lời nói của bọn họ đều được tất cả thú nhân ở đây nghe được.

“Im lặng!” Momy hô lên: “Đúng vậy, Thần tử là do Đại tế ti cùng một nhân loại sinh ra.”

Lời này vừa nói ra, phía dưới lập tức có vô số thú nhân bất mãn mà rống kêu lên, người mà mình tín ngưỡng lại gả cho địch nhân, bọn họ đương nhiên sẽ rất bất mãn.

Bất quá, những tiếng ồn ào vừa xuất hiện một lát, liền im bật, bởi vì vị Thần tử vừa xuất hiện kia, đột nhiên biến thành hình dáng Thần thú!

Tượng Thần thú, đương nhiên không phải chỉ Thần Thú điện mới có, trên thực tế những nơi khác cũng bảo tồn không ít. Bên cạnh đó, tượng Thần thú còn thường được thú nhân mô phỏng tại các nơi, sau đó dâng hương cúng bái.

Thú nhân có thể sẽ không biết Nagas, dù sao Nagas có chút tương tự xà nhân, nhưng bọn họ không thể không biết Thần thú!

“Thần tử!” Đột nhiên có một thú nhân kêu to lên, sau đó lập tức quỳ gối trên mặt đất.

Có người thứ nhất, cũng sẽ có người thứ hai, người thứ ba.

Về phần đồn đãi Thần tử có nửa dòng máu nhân loại bị bọn họ quên đến sau đầu, lúc này, tín ngưỡng đối với Thần thú làm cho tất cả bọn họ thành kính mà lễ bái!

“Rống!” Lâm Tái rống lên một tiếng, sau đó trên người liền toát ra kim quang, đồng thời, trên trời đột nhiên xuất hiện tuyết roi, đây cũng không phải là tuyết bình thường, mà là bông tuyết kim sắc, những bông tuyết này roi xuống là tả, mọi người đứng bên dưới, lập tức cảm thấy cả người thư sướng, có lẽ so với tiếp nhận chúc phúc của Sứ giả Thần thú còn mạnh hơn gấp trăm lần!

“Thần thú ở trên!” Cho dù là những người lúc trước muốn kiểm chuyện, lúc này cũng không dậy nổi tâm tư phản kháng!

Thần tích, đây chính là thần tích a! Thần tử xuất hiện, đều dẫn động thần tích!

Mony chờ người phía dưới an tĩnh lại, mới mở miệng lần nữa: “Đại tể ti của Thần Thú điện, hơn hai mươi năm trước rời đi Thần Thú điện cùng thánh thú Phượng Hoàng chờ sinh, mà trong khoảng thời gian đó, nàng sinh ra Thần tử, Phượng Hoàng cũng sinh ra hai quả trứng.”

Hai quả trứng Phượng Hoàng? Tin tức này có lẽ thú nhân thượng tầng như Thái Đặc sẽ biết, nhưng thú nhân phổ thông cũng không rõ ràng lắm, sau khi nghe được, bọn họ đều hoan hô lên, dù sao Phượng Hoàng là thánh thú của Thú nhân tộc.

“Đại tể ti sinh hoạt rất nhiều năm trong thành thị của nhân loại, Thần tử cũng sinh trưởng ở đó, vì cảm kích bọn họ, cũng bởi vì nhận được bọn họ trợ giúp, Phượng Hoàng đưa một quả trứng cho một nhân loại thuần khiết mà nó coi trọng, mà nhân loại này cũng đã thế, vĩnh viễn không đối địch với thú nhân.”

Thần tử xuất hiện, khiến cho các thú nhân phía dưới vô cùng hưng phấn, cho nên lúc này, đối với lời nói của Mony, bọn họ cũng không phản đối.

“Sau này, Thần tử sẽ chúc phúc cho mọi người!” Mony mở miệng, cũng không nói gì nhiều — không khí hiện tại đã đặc quánh lại!

Đồn đãi Thần Thú điện thân cận nhân loại vừa mới có mấy người biết, lúc này Thần Thú điện thả ra tin tức này khiến cho thú nhân hưng phấn lên.

Chồng Đại tể ti là nhân loại sao? Một con Phượng Hoàng lựa chọn ký kết kết ước với nhân loại sao? Không sao cả, chỉ cần bọn họ cam đoan không thương tổn thú nhân, thì chẳng có gì đáng lo cả. Phải biết, mặc dù bọn họ buôn lậu nô lệ giả mạo thương nhân, nhưng trong những thương nhân đến từ nhân loại đế quốc, cũng có một nửa thương nhân giao dịch công bằng với thú nhân, dù sao đối với những đại thương hội mà nói, mạo dịch ổn định và đáng kể mới là yêu cầu của bọn họ.

Hơn nữa, chiến tranh giữa nhân loại và thú nhân cũng đã qua lâu rồi, có người nhớ mãi không quên, nhưng cũng có người không thêm đề ý đến nữa.

Đem mọi chuyện nói rõ ràng, người của Thần Thú điện, ngược lại đều thở phào một hơi.

Mà đồng thời, sứ đoàn của thành Kerr cũng thở phào một hơi.

Lâm Tái bị thú nhân bắt đi, bọn họ cũng không phải không lo lắng, dù sao Lâm Tái là nhân loại duy nhất có được Phượng Hoàng, bọn họ chỉ sợ Thần Thú điện sẽ vì không thích Lâm Tái mà làm ra chuyện gì đó, cũng sợ Thần Thú điện sẽ căm thù nhân loại khiến cho bọn họ gặp xui xẻo, nhưng hiện tại, không cần lo sợ mọi chuyện nữa rồi!

Nhưng tên Lâm Tái kia, có phải là vận khí quá tốt hay không? Tại thành Kerr thì được hai cao thủ thánh cấp yêu thích, sau đó lại chiếm được trứng phượng hoàng, hiện tại cho dù là đến thú nhân đế quốc cũng lông tóc vô thương, hơn nữa, bọn họ còn nghe nói, vị Thần tử thú nhân kia rất có hảo cảm với Lâm Tái?

Người khác cao hứng, Thái Đặc cũng không thể cao hứng nổi.

Hắn là Thú vương, nên cảm thấy lãnh thổ thú nhân rộng lớn này đều thuộc về hắn, mà Thần Thú điện hoàn toàn không nghe theo mệnh lệnh của hắn, hắn cảm thấy đối phương như là một cây gai trong mắt, nhỏ không được mà không nhỏ cũng không xong.

Nếu Lâm Tái là con của Caroline, như vậy hắn sẽ không để cho Lâm Tái rời đi thú nhân đế quốc, cũng có thể lợi dụng Lâm Tái và Kha Đức Nhạc uy hiếp Caroline, dù sao tin tức này nếu truyền ra ngoài, Kha Đức Nhạc tuyệt đối không sống tốt, thậm chí còn có thể bị giết chết... Nhưng Lâm Tái lại không phải con của Caroline.

Lúc đầu, hắn có chút thất vọng, sau đó lập tức có một kế hoạch khác — Phượng Hoàng rơi vào trong tay nhân loại, chuyện này tuyệt đối có thể đánh rớt uy danh của Thần Thú điện!

Nhưng hiện tại, Thần tử xuất hiện, khiến cho mọi tính toán của hắn đều thất bại!

Thái Đặc đang nghiêng răng nghiêng lợi trong cung điện thú vương, còn Lâm Tái đang cố gắng học tập luyện đan.

Trước đó, Lục Vũ cho hắn ngọc giản luyện đan khiến cho hắn cảm thấy rất hân kỳ, lần này Lục Vũ cho hắn một đồng lớn tài liệu, càng khiến cho hắn trợn mắt há hốc mồm.

Những dược liệu này, có một phần hần nhận ra, nhưng phần lớn dược liệu đều chưa gặp qua... Đương nhiên, đối với hần, nhận thức dược liệu cũng không tính là gì, không chế lửa luyện đan, mới là chuyện khó nhất!

Hần có rất ít năng lượng trong cơ thể, muốn khống chế lửa luyện đan rất khó đó. Đây không phải là nói giỡn đi?

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Đại Kiểm Cùng Công Pháp

Hiện giờ Lâm Tái có thể nói là bận tới mặt tới mũi, hần phải ra ngoài chúc phúc cho người không nói, buổi tối còn phải trở về thử luyện đan, sau đó thất bại vài lần...

Bất quá, lực phòng ngự của rồng quả nhiên rất mạnh, tuy lò luyện đan nổ mạnh nhiều lần, nhưng hần vẫn lông tóc vô thương, thậm chí mỗi buổi sáng, còn có thần thái sáng láng mà đi ra ngoài chúc phúc cho các thú nhân.

Đương nhiên, bởi vì nở ra trận pháp Thú thần để lại, Lâm Tái gọi là chúc phúc, nhưng thật ra là đứng giữa không trung làm dáng Long thần mà thôi, nhiều ngày như vậy, dưới sự trợ giúp của Mony mà mấy chuyện đùa giỡn trên không trung, hần ngược lại đều học được.

Lâm Tái vội vàng luyện đan, Lục Vũ lại vội vàng tu luyện.

Nếu vẫn là hần của ngày hôm qua, khẳng định hần sẽ không cố gắng tu luyện như vậy, nhưng hiện giờ bên cạnh đều là cường giả, ngay cả Lâm Tái cũng thành rồng, hần liền biến thành người có thực lực kém cõi nhất Thần Thú điện, dưới tình huống như thế, hần đương nhiên có cảm giác nguy cơ, sau đó liều mạng tu luyện!

Hấp thu đầy đủ linh lực, Lục Vũ hít sâu một hơi, sau đó tiến vào Hệ thống vị diện giao dịch.

Lâm Tái vẫn rất cố gắng, cho nên mấy ngày nay, thảo dược mà Lâm Tái nhận biết còn nhiều hơn hần gấp mấy lần, chính vì vậy, bọn họ đột nhiên phát hiện, thì ra trong rừng rậm phụ cận Thần Thú điện, khắp nơi đều là bảo bối!

Cửu Tinh quả có thể ngộ mà không thể cầu, Lục Vũ cùng Lâm Tái cũng không tìm kiếm loại đồ vật quý hiếm này, nhưng những dược liệu trung cấp cao cấp khác bọn họ tìm được không ít, hơn nữa những dược liệu này có số năm rất cao!

Trừ lần đó ra, Caroline cùng Mony cũng cho hần một ít thứ tốt, thời gian Thần Thú điện tồn tại còn lâu hơn Ma sư pháp công hội, đã từng có Thần thú cư trú nữa, tuy rằng mấy năm gần đây có chút xuống dốc, nhưng thật lâu thật lâu trước kia vẫn tích lũy không ít thứ tốt, hiện tại trong tay Lục Vũ, có không ít thứ tốt như vậy.

Có nhiều thứ tốt như vậy, Lục Vũ đương nhiên sẽ không lãng phí, sau khi để lại một phần chính mình dùng, liền lấy một ít giao dịch với người khác, đổi lấy không ít điểm năng lượng còn có một ít thứ tốt, mà trong đó, hần tính toán lấy một ít đan dược cho cha mẹ mình dùng.

Đan dược bồi dưỡng thân thể cho phạm nhân, dược liệu sử dụng cũng không nhiều lắm, giá cả cũng tiện nghi, Lục Vũ một lần trao đổi hơn mười cân, một viên đan to cỡ hạt đậu xanh, nghe nói chỉ cần mỗi ngày ăn một viên, có thể tiêu độc dưỡng thân, rất tốt cho phạm nhân!

“Khương Đào, người có ở đó không?” Lục Vũ liên lạc với Khương Đào, muốn đưa đan dược cho cha mẹ, hần phải thông qua Khương Đào.

“Ồ đây! Lục Vũ, vài ngày không gặp người a!” Khương Đào vừa dứt tiếng, liền xuất hiện trên màn hình.

Khi hần vừa có được Hệ thống vị diện giao dịch, hần chỉ là con gà mờ không biết gì cả, nhưng hiện tại có Lục Vũ lôi kéo, liền trở nên rất tốt.

“Mấy ngày nay rất bận, đúng rồi, mấy thứ này người và Hughes, còn có cha mẹ ta cùng nhau chia ra sử dụng, người cũng có thể cho người thân của người một ít, mỗi ngày ăn một viên là được rồi.” Lục Vũ đem túi Càn Khôn trong tay đặt vào khay giao dịch.

“Đó là cái gì? Túi Càn Khôn hả?” Khương Đào lập tức hứng thú.

“Đúng vậy, cái gói to này cũng cho người luôn.” Lục Vũ trả lời, nếu là hần của ngày hôm qua, khẳng định sẽ cảm thấy túi Càn Khôn thực thần kỳ, nhưng hiện tại hần đã có thể giao dịch với người của vị diện tu chân, thứ này cũng không tính là gì.

“Người anh em, người thật sự là người tốt a! Yên tâm, cha mẹ người cũng chính là cha mẹ ta, ta khẳng định sẽ chăm sóc bọn họ thật tốt!” Khương Đào lập tức mở miệng.

“Tiến triển nhanh như vậy? Người đã xem cha mẹ ta thành cha mẹ người rồi à?” Lục Vũ trêu đùa.

“Người nói cái gì vậy?” Khương Đào cứng ngắc một chút, hỏi ngược lại.

Chẳng lẽ mình đã đoán sai? Lục Vũ nhớ tới trước đó vài ngày nhìn thấy Khurong Đào cùng Hughes hồ động, lại cảm thấy mình không hề đoán sai: “Không phải thường thường người cứ luôn miệng ‘Hughes nhà ta’ hay sao? Ta nghĩ bọn người cũng đã xác định quan hệ luôn rồi.”

“Cái gì, người anh em, ta biết người thích đàn ông, nhưng không phải ai cũng thích đàn ông nhé!” Khurong Đào lập tức mở miệng, tuy Hughes hơi có chút thuộc tính đồng chí, nhưng hẳn thật sự không nhìn ra đối phương là đồng tính.

“Người không thể chấp nhận đàn ông sao? Vậy người đối Hughes cũng quá tốt rồi đi?” Lục Vũ hỏi, lại nói tiếp, nếu không biết được người hại mình lúc trước hiện giờ đã nhận được trừng phạt thích đáng, thì có lẽ hiện tại hẳn cũng không thể trấn định mà đàm luận chuyện này như vậy.

“Không phải ta a, ta thấy Hughes cũng không cảm thấy hứng thú với đàn ông a!” Khurong Đào nhớ tới cảnh tượng lúc trước Hughes không chút do dự lấy côn điện chích người, đã cảm thấy toàn thân run lên, nói thật, không lâu trước đó hẳn nằm mơ, còn mơ thấy mình khinh bạc Hughes kết quả bị đối phương nướng khét đen! (Bị ám ảnh hơi nặng.v)

“Ai nói Hughes không có hứng thú với đàn ông? Bằng không Black thì sao?” Lục Vũ mở miệng.

“Black? Ta lúc trước cũng nghe thấy Hughes nhắc tới tên này không ít, người này là ai?” Khurong Đào lập tức hỏi han.

Lục Vũ cũng không giấu diếm, liền đem mọi chuyện về Black kể lại kỹ càng tỉ mỉ.

Sắc mặt Khurong Đào thay đổi, cuối cùng, nghiêng răng nghiêng lợi mà mở miệng: “Lục Vũ, con rồi nguyên rửa lần trước người cho ta thật linh nghiệm a! Chỗ đó của tên kia vô cùng đau đớn, cho đến bây giờ cũng không có ai tra ra nguyên nhân a... Người cảm thấy, có nên mua thêm một cái để nguyên rửa tên Black kia không?”

“Ý kiến hay!” Lục Vũ trả lời, đột nhiên cũng hưng trí lên.

Sau khi nói chuyện với Khurong Đào, Khurong Đào hứng thú hừng hực mà rời khỏi, còn Lục Vũ, lại cảm gương cẩn thận nhìn nhìn bộ dáng của mình.

Lúc đầu linh hồn trao đổi, hẳn có chút không thích ứng, cảm thấy đây không phải thân thể của mình, luôn muốn đổi trở về, nhưng hiện tại, hẳn ở thể giới này ràng buộc càng ngày càng nhiều, cũng bởi vì vậy, hẳn không bao giờ muốn trao đổi thân xác với Hughes nữa.

Nếu hẳn cùng Hughes thật sự đổi trở lại... Lục Vũ không muốn nghĩ đến giả thiết này.

Mấy ngày nay, Lục Vũ có thể cảm giác rõ ràng, Lâm Tái càng ngày càng ân cần với hẳn, nếu lúc đầu hẳn cho rằng Lâm Tái ân cần với mình là vì tác dụng của Thần Thú đan, nhưng hiện tại thì khác.

Trưởng lão Thú nhân tộc trong Thần Thú điện, mỗi người đều có ma thú, những ma thú này luôn kề vai sát cánh với bọn họ, tình cảm vô cùng thân thiết gần gũi, nhưng ánh mắt ma thú nhìn trưởng lão, hoàn toàn khác với ánh mắt Lâm Tái nhìn hẳn, loại ánh mắt này, hẳn đã từng nhìn thấy qua.

Nhưng lúc hẳn nằm bệnh viện người kia hoàn toàn không quan tâm, Lâm Tái lại không như vậy...

Đang nghĩ tới Lâm Tái, Lục Vũ đột nhiên lại thấy có người liên hệ với mình, mà người kia, chính là lão giả đã nhận long lân của hẳn để luyện chế đại kiếm.

“Xin chào, tiểu tử kia, thanh đại kiếm của người đã luyện chế xong rồi.” Lão giả kia xuất hiện trên màn hình, lấy ra một thanh đại kiếm lóng lánh kim quang.

Đại kiếm kim quang lóe lóe, một mặt khắc rồng, một mặt khắc phượng, khí phách nói không nên lời luôn.

“Cảm ơn.” Lục Vũ mở miệng, thanh kiếm này hẳn nhìn thấy liền rất thích, nhưng hẳn biết rõ, vật như vậy, Lâm Tái dùng mới thích hợp nhất.

“Không cần cảm ơn, ta cũng không phải cho không người.” Lão giả kia lên tiếng: “Sau này người muốn được liệu hay luyện chế đồ vật này nọ, cứ tìm ta.”

“Vậy sau này ta sẽ làm phiền người rồi!” Lục Vũ cười cười với đối phương, sau đó nhận lấy thanh đại kiếm kia, lại nói: “Tiền bối, ta có mấy vấn đề muốn hỏi người một chút.”

“Người có vấn đề gì? Hỏi đi, nếu ta biết, ta sẽ nói cho người.” Lão giả kia mở miệng, đối với thương nhân vị diện mà nói, tin tức luôn sẽ bù đắp cho nhau, cho nên lão biết rõ, Lục Vũ tuy hiện tại thực lực rất thấp, nhưng tiềm lực vô cùng.

“Ta muốn hỏi tác dụng của Thần Thú đan, còn có, rồng...” Lục Vũ nhú mày, đối với tình huống của Lâm Tái, ngược lại nhất thời không biết nên hỏi như thế nào mới được đây.

“Người có thể lấy được long lân do ấu long thay vậy... Là bởi vì người đem Thần Thú đan cho một con ấu long ăn?” Lão giả kia cũng đoán được không ít, cũng âm thầm cảm thán nhiệm chủ nhân Số 1 để lại không ít đồ tốt a.

“Đúng vậy.” Lục Vũ lập tức gật gật đầu.

“Có lẽ người không biết đi, Thần Thú đan nguyên vật liệu chính là một viên nội đan của một loại rắn hung ác, loại rắn này cũng là hậu đại của rồng, chỉ

cần có đủ thời gian, là có thể hóa rồng, cho nên Thần Thú đan rất tốt đối với long tộc có huyết thống không thuần khiết!” Lão già kia trả lời.

“Trách không được!” Lục Vũ mở miệng, lại nói: “Hiện tại ta tâm linh tương thông với con rồng kia, điểm này cũng không kỳ quái đi?”

“Đương nhiên không, các ngươi tâm linh tương thông, có chuyện gì đối phương đều có thể biết, hơn nữa, con rồng kia còn nảy sinh tình cảm sâu đậm với ngươi nữa...” Lão già kia trả lời, không thể không thừa nhận người đối diện có vận khí rất tốt.

“Tiền bối, hiện tại là như vậy, ta muốn con rồng kia học luyện đan, nhưng có lẽ hần còn quá nhỏ, nên không thể không chế ngọn lửa bốn mạng của mình.”

“Rồng và nhân loại bất đồng, lực lượng của bọn họ, cần có thời gian tích lũy. Nhưng có công pháp thích hợp, vẫn có thể cho bọn họ tiến hành tu luyện. Nếu muốn luyện đan, tốt nhất chính là tu luyện công pháp hòa thuộc tính. Nếu trong tay ngươi không có, thì chỗ này của ta có một ít.” Lão già kia lên tiếng, trước đó giao dịch cùng Lục Vũ, lão cũng nhìn ra được, Lục Vũ không phải là người sẽ lấy không đồ của người khác, dưới tình huống như thế, lão cũng không ngại dùng công pháp trong tay mà trao đổi một ít thứ tốt cùng đối phương.

“Cám ơn, nhưng công pháp loại này, ta cũng có.” Lục Vũ mở miệng, sau đó lấy ra vài cọng thảo dược gần đây Lâm Tái hái được: “Tiền bối, những thảo dược này chúng ta tạm thời không dùng đến, thậm chí còn chưa có biện pháp xử lý, nên ta muốn dùng nó đổi một lò luyện đan phổ thông với ngươi.”

Lò luyện đan mà Lục Vũ muốn đổi, giá trị kém hơn thảo dược của hần, nhưng số thảo dược này tạm thời vô dụng, lò luyện đan cần thiết hơn, coi như dùng số thảo dược này tạo mối quan hệ với đối phương đi.

Chờ đến khi Lục Vũ rời khỏi Hệ thống vị diện giao dịch, Lâm Tái cùng Momy còn ở bên ngoài chúc phúc cho thú nhân, Caroline có lẽ là đang ngủ, mà những trưởng lão Thú nhân tộc, cũng không tới quấy rầy hần đâu.

Một mình an an tĩnh tĩnh ngồi trong chốc lát, Lục Vũ mới lấy ra thanh đại kiếm kia và một cái ngọc giản, cái ngọc giản này là hần vừa dùng tinh thần lực của mình sao chép, bên trong là nửa bộ công pháp, chính là quyển 《Thiên Dương bí quyết》.

Tuy Lâm Tái cùng hần đã ở chung một khoảng không ngắn, hần cũng có hảo cảm với đối phương, nhưng hiện tại, hần vẫn không xác định mình nên đem hai thứ này giao cho Lâm Tái hay không.

Khi Lâm Tái chưa ăn Thần Thú đan, hần có thể cảm giác được Lâm Tái có hảo cảm với mình, nhưng vẫn không thể tin tưởng đối phương. Còn hiện giờ Lâm Tái đã ăn Thần Thú đan, hần có thể cảm giác được suy nghĩ đối phương, tình huống liền thay đổi.

Hần biết Lâm Tái hoàn toàn không có ác ý với hần, thậm chí dị thường trên người hần, Lâm Tái còn giúp hần che giấu trước mặt Momy cùng Caroline... Như vậy, hần cũng nên tin nhiệm Lâm Tái một lần đi?

Hơn nữa, nửa bộ 《Thiên Dương bí quyết》, hần là có thể khiến cho Lâm Tái tu luyện rất lâu, không bằng đến lúc đó hãy quyết định nên đưa nửa bộ còn lại cho đối phương hay không... Quyết định xong, Lục Vũ cảm thấy thoải mái rất nhiều.

Sau khi Lâm Tái biến thành rồng, không thể mặc quần áo, tuy Momy vẫn luôn tỏ vẻ không để ý nhìn cháu ngoại mình biến thân, nhưng Lâm Tái vẫn không cho đối phương nhìn thấy, cho nên khi Lâm Tái trở về, vẫn là hình rồng.

Hiện tại hần đang học cách bay, nhưng một con rồng mới sinh ra hơn hai mươi năm mà nói, hần thật sự rất khó khống chế năng lượng trong cơ thể mình, cũng bởi vậy nên không thể bay, dưới tình huống như thế, hần đương nhiên chỉ có thể lắc lắc thân mình bò tới!

“Rồng! Rồng rồng!” Đi đến cửa phòng Lục Vũ, Lâm Tái liền rồng lên.

“Ngươi đã trở lại?” Lục Vũ từ bên trong phòng đi ra, nhìn thấy con rồng kim quang lóe lóe trên mặt đất... Thật sự là tổn hại hình tượng của rồng a!

Còn có, suy nghĩ muốn dụ dỗ mình của đối phương truyền tới là chuyện gì nữa đây?

Ném một bộ quần áo cho Lâm Tái, sau đó nhìn Lâm Tái luống cuống tay chân mà mặc quần áo, Lục Vũ rốt cục mở miệng: “Sau khi ngươi mặc quần áo xong thì vào phòng ta, ta có đồ muốn cho ngươi.”

“Ta đã mặc xong rồi!” Lâm Tái lập tức mở miệng: “Hughes, ngươi có cái gì cho ta vậy?”

Lục Vũ lúc này mới nhớ tới, tuy trước kia hần đã từng nói với Lâm Tái mình tên là Lục Vũ, nhưng khi đó hần đang giả trang sự phụ của mình, mà sau khi Lâm Tái phát hiện thân phận của hần, giống với mọi người vẫn luôn gọi hần là Hughes: “Sau này nếu không có người khác, ngươi gọi ta là Lục Vũ đi.”

“Lục Vũ? Ngươi thích tên này sao?” Lâm Tái hỏi han, đột nhiên nhớ tới, lúc trước mình luôn đi theo phía sau mà xum xoe “Lục Vũ các hạ”.

“Ừm.” Lục Vũ mở miệng, chưa từng giải thích gì nhiều, mặc kệ thế nào, hiện tại, hần sẽ không cho Lâm Tái biết sự tồn tại của Hệ thống vị diện giao dịch.

“Ta cũng thích tên này, nhiều người gọi ngươi Hughes như vậy, chỉ có mình ta gọi ngươi là Lục Vũ, thật tốt!” Lâm Tái đi theo Lục Vũ vào phòng, sau đó ánh mắt lập tức bị một thanh đại kiếm kim quang lóe lóe hấp dẫn, thanh đại kiếm kia tựa hồ trời sinh nên thuộc về hần...

“Thế nào? Thanh kiếm này không tồi chứ hả?” Lục Vũ hỏi, nhìn biểu tình của Lâm Tái, hần chỉ biết đối phương rất thích thanh kiếm này.

“Đương nhiên rất tốt, hình khắc mặt trên chính là phượng hoàng sao?” Lâm Tái cảm kiểm lên, lại phát hiện một mặt khác dĩ nhiên là khắc bộ dáng của mình, lập tức càng đắc ý.

“Một mặt chính là phượng hoàng, một mặt khác là... Thần thú.” Lục Vũ mở miệng, lại nói: “Thanh kiếm này dùng long lân lúc trước ngươi thay ra làm, cho ngươi dùng là thích hợp nhất.”

“Trách không được ta cảm thấy nó giống như một bộ phận của cơ thể ta vậy! Lục Vũ, mấy ngày nay ngươi chế tạo thanh kiếm này sao?” Lâm Tái cảm kiểm trong tay, hưng phấn mà mở miệng hỏi, chỉ cần vừa nghĩ tới Lục Vũ mấy ngày nay vội vàng làm lễ vật cho mình, trong lòng hẳn liền nhin không được mà mềm nhũn, thậm chí Lục Vũ đem long lân cứng rắn làm thành một thanh kiếm như thế nào cũng không hiểu kỳ.

Lâm Tái vui sướng, Lục Vũ đương nhiên cảm giác được, thấy ánh mắt Lâm Tái nhìn mình, hẳn nhin không được liền nghĩ đến cảnh tượng một con rồng đang quắc quắc đuôi với hắn... .

“Chỉ cần ngươi thích thì tốt rồi.” Lục Vũ đem hình tượng trong đầu vứt rưng, lại không trả lời vấn đề của đối phương, dù sao thanh kiếm này cũng không phải hắn làm.

“Đương nhiên rất thích! Ngày mai ta lấy thanh kiếm này đi chúc phúc cho thú nhân thế nào?” Lúc này, Lâm Tái tính toán cảm thanh kiếm này đi khoe khoang với bà ngoại cùng mẫu thân của mình một chút, hình như long lân khi các nàng thay ra lúc trước vẫn còn cất giữ không có làm gì đi?

“Ta nhớ ngươi đùa giỡn trên không trung đều là nhờ bà Momy trợ giúp đi? Còn có móng vuốt của ngươi, ngươi cầm thanh kiếm này bằng cách nào? Cũng đừng có rớt xuống...” Hiện giờ đại tuyệt kim sắc chúc phúc cho thú nhân là trận pháp lúc trước Thần thú lưu lại, cho nên Momy cùng Lâm Tái hai người thoải mái không ít, chỉ cần làm dáng trên đầu mấy thú nhân thành kính lễ bái kia là được rồi, nếu lúc này thanh kiếm này rớt xuống, có lẽ sẽ rơi trúng vào thú nhân đi?

“Ai! Ta quên cái này nữa.” Lâm Tái thử quơ quơ hai cái, sau đó về mặt buồn bực.

Lục Vũ thấy biểu tình buồn bực của Lâm Tái, không hề muốn cảm nhận cảm xúc tiêu cực của đối phương: “Ngoại trừ thanh kiếm này, ta còn có một vật đặc biệt muốn cho ngươi.”

“Là cái gì?” Lâm Tái vừa hỏi xong, liền nhìn thấy Lục Vũ lấy ra một cái ngọc giản: “Là phương pháp luyện đan sao? Ta sẽ nghiêm túc học tập!” Hắn tin tưởng, hẳn nhất định sẽ trở thành một luyện đan sư! Đến lúc đó hẳn sẽ luyện chế rất nhiều đan dược, cho Lục Vũ ăn như đường đậu!

“Cái này không có liên quan đến luyện đan, mà là một bộ công pháp, cứ tu luyện chung với ta.” Lục Vũ mở miệng, phương pháp tu luyện của hắn hoàn toàn bất đồng với ma pháp sư, điểm này Lâm Tái đã sớm biết.

“Như vậy a! Thật tốt!” Lâm Tái lập tức cười tùm tùm mà nhận lấy cái ngọc giản kia, sau khi xem qua, ánh mắt lập tức sáng lên.

“Thật ra tu chân giả luyện đan, tốt nhất là tu luyện công pháp hóa thuộc tính, nhưng ngươi trời sinh có thể khống chế ngọn lửa bỏng mạng, cái này không cần, ta nghĩ hiện giờ, bộ công pháp này rất thích hợp với ngươi.” Năng lượng cùng thể chất của bộ tộc Nagas Lục Vũ cũng biết một ít, nếu như nói hắc ám ma pháp sư thể chất thiên về âm tính, thì bộ tộc Nagas hoàn toàn là dương tính, lại nói tiếp, Kha Đức Nhạc không phải là một hắc ám ma pháp sư sao? Chẳng lẽ là vì âm dương điều hòa, Caroline mới có thể mau con như vậy? Nếu suy xét kỹ lại, bọn họ là vì âm dương điều hòa mà hấp dẫn lẫn nhau sao?

Lâm Tái phi thường cao hứng, nóng lòng muốn đi khoe khoang với bà ngoại và mẹ một chút, Lục Vũ đương nhiên cũng cảm giác đến ý nghĩ cùng cảm xúc của hắn, lập tức nói: “Khi ngươi sử dụng đại kiếm, người khác chắc chắn sẽ nhìn thấy, đi ra ngoài khoe khoang một chút cũng không sao, nhưng bộ công pháp kia, thì không được cho người khác biết.”

“Ừm!” Lâm Tái nghĩ đến Lục Vũ có đủ loại thần kỳ, liền gật gật đầu, hắn cũng không muốn mang đến phiền toái cho Lục Vũ.

Sau khi Lâm Tái học thuộc 《Thiên Dương bí quyết》, mới rời khỏi phòng Lục Vũ, lúc này, trời đã gần sáng, mà trưởng lão Thú nhân tộc phụ trách nấu cơm cho bọn hắn, cũng đã chuẩn bị xong.

Lâm Tái đi ở phía trước, khiêng thanh đại kiếm, còn xoay tới xoay lui cho mọi người có thể thấy rõ hình ảnh long phượng được khắc trên đó. (→.→)

“Đây là cái gì vậy? Ngươi lấy đâu ra thế?” Momy vừa tiến đến, liền thấy được đại kiếm trong tay Lâm Tái, không chút nghĩ ngợi, liền đoạt lại đây.

Tạm thời không nói đến độ sắc bén và độ cứng rắn của thanh kiếm này, hình ảnh long phượng được khắc ở mặt trên vô cùng sống động. Mỗi cái vảy trên mình con rồng kia đều được khắc rất tỉ mỉ, ánh mắt dùng bảo thạch khảm nam trông rất chân thật giống như tùy thời đều có thể xông ra. Con phượng hoàng kia cũng được khắc họa vô cùng tinh tế, Momy vuốt hoa văn mặt trên, ánh mắt đều sáng lên.

Cái này còn chưa tính, khi bà phóng ra một ít năng lượng thăm dò thanh kiếm này, thế nhưng lại xuất hiện một đạo kiếm khí, khiến cho sàn nhà cứng rắn lưu lại một vết chém thật dài! Vũ khí ma pháp sao? Nhưng thứ này lại không giống ma pháp... Momy hận không thể mở thanh kiếm ra để xem!

“Bà ngoại, đây là dùng long lân của ta làm thành kiếm đó!” Lâm Tái đắc ý mở miệng, lại nói: “Là Hughes làm cho ta.”

“Dùng long lân của ngươi làm kiếm? Bảo sao lại cứng rắn như vậy... Lâm Tái, lấy thực lực bây giờ cầu ngươi, hoàn toàn không dùng được thứ tốt như vậy, không bằng cho ta đi!” Momy hoàn toàn luyện tiếu buông thanh kiếm trong tay.

“Bà ngoại, đây là dùng long lân của ta mà làm đó! Hughes làm cho ta đó!” Lâm Tái lập tức đoạt lại thanh kiếm trong tay Mony, nhưng cho dù như thế, ánh mắt của Mony và Caroline, vẫn dính chặt vào thanh kiếm.

“Chiêm chiếp!” Sao khi đến Thần Thú điện, không biết tại sao Tiểu Hồng lại bắt đầu học tiếng chim hót, nó đang xoay quanh bên cạnh Lâm Tái, nhìn chăm chăm thanh kiếm trong tay Lâm Tái, khi Lâm Tái lật sang mặt có hình rồng, nó lập tức phần nộ kêu to lên, làm bộ muốn đi mổ tóc Lâm Tái.

Cuối cùng, Lâm Tái cùng Mony phải đi chúc phúc cho thú nhân, mà thanh kiếm kia, thì bị Caroline năn nỉ mượn xem, như thế đồng thời, hai tiểu phượng hoàng được Thần Thú điện sủng ái yêu thương, lại rất yêu thích thanh kiếm này, cả ngày đều lượn qua lượn lại bên người Caroline.

Cuối cùng, hình như phòng Caroline, bị sụp? Dùng long lân luyện chế pháp bảo, kết quả rất chất lượng nha.

Tối hôm đó, Lục Vũ đang ngủ say, cửa phòng bị mở ra, đứng bên ngoài đứng là Caroline cùng Mony.

Hai người bọn họ đều khiêng một cái túi lớn, mở ra liền thấy, bên trong kim quang lóe lóe — vậy.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Đại Kiếm Cùng Áo Giáp

Caroline và Mony mang đến số vậy mà lúc trước các nàng thành niên thay ra.

Bộ tộc Nagas khi thành niên sẽ thay vậy một lần, bọn họ cất giữ số vậy này, đến khi bọn họ qua đời sẽ bồi táng theo. Nhưng hiện tại nhìn thấy thanh đại kiếm của Lâm Tái, hai người thương lượng một chút, liền nhất trí cảm thấy đem vậy chôn cùng thật sự không phải ý kiến hay, có một thanh vũ khí ma pháp thượng đẳng chôn cùng đó mới là lựa chọn tốt nhất! Nếu vũ khí kia có thể uy phong như Lâm Tái, vậy càng tốt hơn!

“Hughes, người xem, người có thể giúp ta làm một thanh kiếm hay không? Phải giống như Lâm Tái mới được!” Mony nhìn thấy Lục Vũ mở cửa đi ra, lên tiếng trước tiên, vẻ mặt khẩn cầu, thoát nhìn rất giống vẻ mặt nịnh nọt của Lâm Tái.

“Bà Mony cũng muốn làm kiếm sao?” Lục Vũ mở miệng, nhìn thấy tất cả trước mắt, hẳn cũng đã chuẩn bị tâm lý, hiện tại xem ra, quả là thế.

“Đừng vậy! Thời gian chậm một chút cũng không sao, dù sao ta không vội dùng, Hughes, người làm giúp ta một phen được không?” Mony tiếp tục mở miệng, ánh mắt sáng long lanh mà nhìn về phía Lục Vũ.

“Không thành vấn đề.” Lục Vũ gật gật đầu, nhiều vậy như vậy, nhờ lão giả kia luyện chế một thanh đại kiếm nhất định là không thành vấn đề.

Caroline mắt thấy Mony đã thành công, vội vàng mở miệng: “Hughes, ta cũng muốn làm, đúng rồi, người có thể khắc bộ dáng của ta hay không?” Thần thú cùng phượng hoàng trên thanh kiếm kia của Lâm Tái thật sự rất sống động, nếu trên thân kiếm khắc hình dáng của mình...

Nhân tình Mony sáng lên, trên vũ khí có hình dáng mình, rất có lực hấp dẫn nha! “Hughes, ta cũng muốn như vậy, người giúp ta được không?” Bà còn vội vàng hơn Caroline, lập tức lấy ra hai viên tinh hạch ký ức, đem hình dáng của mình và Caroline khắc vào trong.

“Được, ta thử xem sao.” Lục Vũ mở miệng, đối với người tu chân mà nói, dùng tinh thần lực khắc họa hai cái hình vẽ cũng không thành vấn đề.

“Rất cảm ơn!” Mony mở miệng: “Viên bảo thạch trên thanh kiếm của Lâm Tái ta không biết nó là gì, nhưng khẳng định là rất trân quý đi? Chỗ của ta có một chút tinh hạch ma thú, liền cho người.” Thần Thú điện không thiếu thứ tốt, đối phương lại là người một nhà, Mony đương nhiên nguyện ý cho đối phương một ít thứ tốt.

Caroline thấy thế, cũng lập tức lấy ra một ít đồ vật: “Những tài liệu luyện khí này là lúc ta còn trẻ có được, hiện tại cũng cho người luôn, mấy thứ này chính là thứ tốt mà ta lấy từ Maya đại lục đó!”

Sau khi Lục Vũ đến khỏi đại lục này, đây là lần đầu tiên nghe người khác nói đến một khỏi đại lục khác, nhưng không đợi hắn ra tiếng hỏi, Mony đánh lên đầu Caroline một cái: “Khi người còn trẻ? Chẳng lẽ bây giờ người không còn trẻ sao?”

Cuối cùng, Lục Vũ nhận lấy đồ vật này nọ của đối phương, sau đó nhìn các nàng vô cùng cao hứng mà đi khỏi.

Hai gói to long lân bị Lục Vũ thu vào nhẫn không gian, sau đó, hắn thuận tay mở ra cái túi nhỏ của Mony, lập tức, hắn bị đồ vật bên trong dọa sợ!

Trong túi nhỏ này chỉ có ba viên tinh hạch ma thú, nhưng khiến người ta kinh người, chính là khí tức từ nó truyền tới, ba viên tinh hạch ma thú này, là thánh cấp ma thú sao?

Trước đó, Mony cũng cho hắn không ít tinh hạch ma thú cao cấp, nói là cho hắn tu luyện, nhưng tinh hạch ma thú thánh cấp cũng không có cho hắn, kết quả lần này, lại cho tận ba viên!

Sau khi xem qua túi nhỏ của Mony, Lục Vũ tránh không được có chút kích thích, lúc này mới mở ra gói to Caroline cho hắn.

Bên trong gói to, chính là một ít kim loại, những kim loại này đều là khối nhỏ, đáng tiếc chính là, hắn hoàn toàn không biết lai lịch của mấy kim loại này, dù sao luyện đan hắn cũng vừa tiếp xúc mà thôi, còn luyện khí... Hắn cho từng tiếp xúc qua nha!

Mình chưa từng thấy qua, nhưng mình cũng có thể cho lão già kia nhìn thử.

Lục Vũ nghĩ như vậy, liền vào Hệ thống vị diện giao dịch.

Lần này, Lục Vũ tính toán tìm lão già kia, đáng tiếc đối phương lại không ở, ngược lại là Khương Đào, trước đó cũng cho hắn mấy cái tin tức, lúc này hắn vừa tiến vào Hệ thống vị diện giao dịch, đối phương lại lập tức liên hệ hắn.

“Làm sao vậy?” Lục Vũ hỏi.

“Cũng không có gì, nhờ phúc của ngươi, người anh em à, ta thổ lộ thành công rồi!” Khương Đào xuất hiện trên màn hình, vẻ mặt đắc ý, khoe miệng tươi cười không thể khép lại được.

“Chúc mừng!” Lục Vũ mở miệng, Khương Đào và Hughes có thể ở cùng một chỗ cũng rất tốt, hơn nữa, cha mẹ hắn cũng đã có người chiếu cố.

“Cùng vui cùng vui.” Khương Đào mở miệng, lại nói tiếp, đối với chuyện Hughes cùng Lục Vũ trao đổi linh hồn, hắn vẫn có chút gút mắc, nhưng nghĩ đến bọn họ có thể cả đời cũng không thể đổi lại, hắn liền không quan tâm nữa.

“Ta cũng không có chuyện gì vui.” Lục Vũ cười nói: “Hughes đâu rồi? Hai người xác định quan hệ, mặc kệ thế nào, hắn cũng phải làm một bàn đồ ăn mời ta chứ?” Thần Thủ điện có trưởng lão chuyên môn phụ trách nấu cơm, nói thật đối phương làm đồ ăn cũng rất không tồi, nhưng mỗi ngày đều ăn thịt, hắn sắp chịu không nổi rồi. Rau xào trứng chiên này nọ trên Trái đất vẫn hấp dẫn hơn, huống chi trù nghệ của Hughes còn rất tốt.

“Không thành vấn đề, một bàn đồ ăn tính là gì? Nếu ngươi muốn, ta đến khách sạn đặt mười bàn cho ngươi cũng không sao!” Khương Đào lập tức mở miệng: “Đúng rồi, Hughes có chuyện tìm ngươi, nếu không phải vậy, ta cũng không ngồi đợi ở đây!”

“Hắn có chuyện gì?” Lục Vũ hỏi.

“Có lẽ là chuyện về tên Black kia đi...” Khẩu khí của Khương Đào có chút chua, sau đó liền rời khỏi Hệ thống vị diện giao dịch, một lát sau, hắn cùng Hughes xuất hiện bên kia màn hình, cũng không biết có phải trùng hợp hay không, trong tay Hughes còn đang cầm một đĩa chân gà muối tiêu.

Đĩa chân gà muối tiêu kia đương nhiên thuộc về Lục Vũ, sau đó Lục Vũ vừa ăn, vừa cùng Khương Đào ngồi nghe Hughes kể lại chuyện giữa hắn và Black.

Hughes cùng Black xem như là thanh mai trúc mã, hai người bọn họ từ nhỏ đã có tình cảm rất tốt, bởi vì cha mẹ đều đã mất, lại đều là ma pháp sư, vì vậy sau này kết bạn cùng nhau sống qua ngày, mỗi lần Black nhận được lương bổng từ phủ thành chủ đều đưa cho Hughes, sau đó Hughes liền làm cơm cho hai người ăn.

Bất quá, giữa hai người bọn họ, người trả giá nhiều hơn, vẫn là Hughes, bởi vì chiều cố sinh hoạt của Black, thời gian Hughes tu luyện ít đi rất nhiều, hơn nữa tuổi Black còn lớn hơn Hughes, cuối cùng Black may mắn đột phá trở thành ma pháp sư cấp 4, Hughes cũng chỉ là một ma pháp sư cấp 2 mà thôi.

Ma pháp sư cấp thấp trên Eyal đại lục là vô số, hơn phân nửa chỉ có thể tìm một ít công việc liên quan đến ma pháp mà miễn cưỡng sống tạm qua ngày, nhưng ma pháp sư trung cấp thì khác, bọn họ có khả năng tiếp tục thăng cấp, cuối cùng trở thành ma pháp sư cao cấp, thậm chí là pháp thánh!

Nếu Black vẫn là một ma pháp sư cấp thấp, hoặc là thời gian hắn đột phá kéo dài vài năm, khẳng định hắn sẽ an an phận phận mà sinh hoạt tại thành Kerr, nhưng cố tình hắn lại đột phá rất sớm, cho nên hắn muốn rời khỏi thành Kerr, tìm kiếm tương lai vinh quang rực rỡ hơn.

Black bỏ đi, còn mang theo tất cả tài sản mà hai người bọn họ để giành, lúc đầu, hắn nói với Hughes là hàng năm hắn sẽ trở về thăm Hughes. Cuối cùng hắn đã đi ba năm, nhưng chưa từng trở về một lần.

Trong ba năm này, Hughes cũng trở thành ma pháp sư cấp 3, còn dành dụm được một ít tiền, hắn cố lấy dũng khí mà đi tìm Black, nhưng cuối cùng...

“Ngươi không cần phải nói, ngươi bị tên Black kia đuổi về phải không?” Thật ra trước kia Hughes cũng nói với Lục Vũ một ít chuyện lúc đầu, nhưng không kỹ càng tí ni như vậy mà thôi. Hơn nữa, cho dù đối phương không nói, từ thái độ của người khác, Lục Vũ cũng có thể đoán ra một ít.

“Đúng vậy, lúc đó ta rất nhớ hắn, cho nên, sau khi tìm được hắn, liền nói với hắn là ta thích hắn muốn cùng hắn một chỗ, nhưng cuối cùng lại bị hắn không chút lưu tình mà cự tuyệt. Hơn nữa, Black và con gái của sư phụ hắn rất thân thiết với nhau.” Hughes mở miệng, “Lúc ấy hắn nói như vậy, ta hoàn toàn không thể chấp nhận, nhưng hắn ám chỉ rất nhiều điều là hắn nguyện ý cùng ta một chỗ, cũng bởi vì vậy, cuối cùng ta làm ra chuyện ngu ngốc.”

“Người như vậy, ngươi nên đá rụng từ sớm.” Lục Vũ mở miệng

“Đúng vậy... Lục Vũ, ta muốn giải thích với ngươi một lần nữa, nếu khi đó ta không phát động ‘Hắc Ám thần chúc phúc’, thì hiện tại ngươi khẳng định vẫn còn ở trên Trái đất.” Hughes lên tiếng lần nữa, ngay từ đầu, hắn thật sự rất hối hận, nhưng hiện tại cũng rất may mắn.

Không thể sử dụng ma pháp thì sao? Ở đây có Khương Đào có cha mẹ còn có chị hai anh rể... Nhưng mấy thứ này vốn dĩ đều thuộc về Lục Vũ, cho nên hẳn luôn cảm thấy tội lỗi.

“Người không cần xin lỗi, thật ra ta cảm thấy như vậy cũng rất tốt, hiện tại, ta cũng có chút thích thế giới này.” Lục Vũ trả lời, tại thế giới ma pháp này, hẳn rất tự do, muốn làm gì thì làm, nếu còn ở trên Trái đất, hẳn cũng chỉ biết đi làm quần quật mà thôi.

“Như vậy thì tốt rồi.” Hughes gật gù đầu, “Chúc người hạnh phúc.”

Hạnh phúc? Lục Vũ hơi chần chờ, lúc nhỏ, hẳn vô cùng hạnh phúc, nhưng sau khi chuyện đó xảy ra, hẳn cảm thấy rất khó tìm kiếm hạnh phúc, mà hiện tại...

“Hy vọng mỗi người chúng ta đều có thể hạnh phúc.” Lục Vũ cũng cười cười với đối phương, nếu đã sống trên đời này, thì phải sống cho vui vẻ, sau này hẳn sẽ làm cho mình hạnh phúc hơn một chút.

“Ta đã rất hạnh phúc.” Hughes nở nụ cười, “Hồi nãy nói nhiều chuyện như vậy, nhưng hiện tại mới là chuyện ta muốn nói nhất, ta cảm thấy rất vui vẻ, rất hạnh phúc khi sống trên Trái đất, chuyện lúc trước cũng chỉ là mây khói thoáng qua.”

Hắn vừa thốt ra lời này xong, Khương Đào còn đang ăn giấm chua Black liền tươi tắn hẳn lên.

Hughes liền đi làm com, Khương Đào ở lại nói chuyện cùng Lục Vũ: “Người anh em, ta kính nhờ người chỉnh chỉnh tên Black kia một chút! Mặt khác, việc này ta không nói cho Hughes, người giúp ta giữ bí mật đi!”

“Không thành vấn đề.” Lục Vũ thực sáng khoái mà đáp ứng.

Đúng lúc đó, lão giả mà Lục Vũ vẫn đang chờ đợi đã xuất hiện.

Cùng Khương Đào tỏ cáo biệt, Lục Vũ rất nhanh liền liên hệ cái kia lão giả.

“Thế nào, thanh kiếm kia người dùng không thích hợp sao?” Lão giả kia mở miệng hỏi.

“Không phải.” Lục Vũ lập tức mở miệng, “Tiền bối, vấn đề hiện tại là dùng quá thích hợp.”

“Nói như vậy, người còn muốn luyện chế thêm sao?” Lão giả kia nhìn thấy biểu tình của Lục Vũ, liền hỏi lần nữa.

“Đúng vậy, cũng không phải là thứ gì khác, mà là làm thêm hai thanh đại kiếm giống vậy nữa.” Lục Vũ mở miệng, sau đó đem ra long lân của Caroline cùng Mony.

Số vảy này đã từng là một phần cơ thể của các nàng, cho nên dùng vảy làm vũ khí, nhất định là thích hợp nhất.

“Lại là long lân? Người quen biết rất nhiều rồng nhỉ.” Lão giả kia có chút kinh ngạc mở miệng, mặc dù huyết thống không thuần khiết, nhưng cũng là rồng a!

Cha mẹ sinh con trời sinh tính, bởi vì rồng thường lựa chọn một ít bạn lữ theo tiêu chuẩn kì quái, dưới tình huống như thế, huyết thống không thuần khiết cũng rất bình thường.

“Đúng vậy, thanh kiếm người luyện chế bọn họ rất thích, cho nên...” Lục Vũ mở miệng, luyện chế vũ khí cũng không phải giao dịch bình thường, phải phiên toái đối phương, hẳn còn có chút ngưng ngừng.

“Số vảy này, dư sức luyện chế hai thanh kiếm rồi, không bằng ta lại làm kiện áo giáp cho người, thế nào?” Lão giả kia mở miệng hỏi.

Trên người Lục Vũ đã có pháp khí phòng ngự, áo choàng của Huyết Ma cũng có lực phòng ngự kinh người, cũng không quá quan trọng đối với áo giáp, nhưng hẳn lại nghĩ đến hình thái của Caroline cùng Mony: “Tiền bối, long lân có thể làm áo giáp sao? Một khi đã như vậy, có thể làm hai kiện áo giáp nửa người hay không? Thích hợp cho hình thái này.” Hẳn phóng ra hình tượng của Caroline cùng Mony.

“Long nhân? Long nhân quả thật rất thích dùng vảy của mình làm áo giáp, mà bản thân bọn họ đã có lực phòng ngự rất cao rồi.” Lão giả kia mở miệng: “Ta có thể giúp người làm hai thanh đại kiếm và hai kiện áo giáp nửa người, số vảy thừa làm thù lao.”

“Tiền bối, nếu làm như thế sẽ không thừa bao nhiêu vảy đi? Chỗ của ta có một chút nguyên liệu luyện khí này, đối với ta cũng không có tác dụng gì, người nhìn thử có thể dùng hay không?” Lục Vũ mở miệng, sau đó đem vảy và những tài liệu Caroline cho hắn đều giao dịch cho đối phương.

“Theo ta thấy, nếu hai thanh đại kiếm này có thể dung hợp thêm một ít tài liệu, thì sử dụng sẽ thuận tay hơn.” Lão giả kia mở miệng, sau khi xem qua hai túi long lân liền để một bên, nhưng khi lão nhìn đến túi tài liệu của Caroline, liền mở to hai mắt.

“Tiểu huynh đệ, hiện tại ta rất hiếu kỳ, rốt cuộc vị diện của người là dạng gì, số tài liệu luyện khí này, đều là thứ tốt a! Người đem mấy thứ này cho ta, ta cũng không cam đoan mình có thể luyện chế ra đồ tương xứng!”

“Số tài liệu này rất trân quý sao? Tiền bối, ta cũng không rành luyện khí lắm, nhưng ta tin tưởng thủ nghệ của người.” Lục Vũ mở miệng, Caroline cùng Mony cũng không tu chân, cho dù luyện chế ra vũ khí vô cùng tốt, có lẽ bọn họ cũng không thể phát huy hoàn toàn.

“Còn yêu cầu gì nữa không? Có cần thay đổi ngoại hình một chút hay không, ngươi cứ nói cho ta biết đi.” Lão giả kia mở miệng: “Những tài liệu này quá trân quý, nhưng ngươi muốn, ta cũng dốc hết toàn lực mà luyện chế.”

“Tiền bối, đây vốn là thù lao của người.” Lục Vũ mở miệng: “Vũ khí cùng áo giáp là làm cho hai long nhân vừa rồi, các nàng hy vọng trên vũ khí có hình dáng của mình và phượng hoàng.”

“Ta đã biết, chuyện này hoàn toàn không có vấn đề, nữ tu đều yêu xinh đẹp, ta sẽ trang trí thật tốt, khẳng định không uổng phí số tài liệu này của ngươi.” Lão giả kia nói.

“Vậy làm phiền tiền bối rồi!” Lục Vũ lập tức mở miệng.

Khi rời khỏi Hệ thống vị diện giao dịch, thời gian cũng không còn sớm, sau khi Lục Vũ tu chân cũng rất ít ngủ, lúc này đương nhiên cũng không ngủ, mà ngồi xuống tu luyện một chút khôi phục tinh lực của mình. Chờ đến khi hắc tu luyện xong, trời đã gần sáng, bên ngoài cũng truyền đến tiếng đập cửa.

Lục Vũ mở cửa, Lâm Tái cùng phượng hoàng của hắc Tiểu Hồng cùng nhau bước vào, trên vai Lâm Tái còn khiêng thanh kiếm kia, nhìn thấy Lục Vũ, ánh mắt sáng lên: “Lục Vũ, bộ công pháp ngươi cho ta, hiệu quả thật sự rất tốt!” Hiện tại hắc cảm thấy thân thể của mình âm áp dào dạt, tinh lực dư thừa.

“Như vậy thì tốt rồi.” Lục Vũ mở miệng, Thiên Dương bí quyết nhất định sẽ không kém.

“Cứ tiếp tục như vậy, không bao lâu, ta có thể luyện đan rồi, đương nhiên, có lẽ khi đó chúng ta đã trở về thành Kerr rồi!” Lâm Tái vô cùng cao hứng, Thần Thủ điện mặc dù tốt, nhưng dù sao thành Kerr mới là nơi hắc lớn lên.

Lục Vũ cũng cảm nhận được sự vui sướng của đối phương: “Vậy ngươi cố gắng lên... Tiểu Hồng! Ngươi đến làm gì!” Hắc nói đến một nửa, liền nhìn thấy phượng hoàng Tiểu Hồng đang há miệng về phía thôn phệ thú Tiểu Hắc, mà mỗi lần nó há miệng, liền có một ít đốm lửa từ miệng phun ra.

“Chiêm chiếp!” Tiểu Hồng ngửa đầu kêu vài tiếng, bộ dáng vô cùng ủy khuất, giống như không rõ tại sao Lục Vũ lại hung dữ với nó vậy.

Lúc này Lục Vũ cũng nhìn thấy, Tiểu Hồng hoàn toàn giống như một đứa nhỏ hoàn toàn không hiểu cái gì, hơn nữa, hình như nó mới đi theo mẹ mình học tập một chút phép thuật hòa hệ sao? Hiện tại nó chạy tới phun lửa vào Tiểu Hắc, không phải là muốn làm cho Tiểu Hắc đang bị đóng băng âm áp hơn đi? “Tiểu Hồng, Tiểu Hắc không có việc gì, nó kết băng như vậy cũng không sao, nhưng nếu ngươi phun lửa vào nó, có lẽ nó sẽ bị đốt trụi.”

“Chiêm chiếp.” Tiểu Hồng từ bên người Tiểu Hắc lui ra, giống như nhận thức được sai lầm của mình, nhưng vẫn nghiêng nghiêng đầu khó hiểu mà nhìn Tiểu Hắc.

“Lục Vũ, Tiểu Hồng có vẻ rất thích Tiểu Hắc a, ta cảm thấy chúng nó rất có duyên.” Lâm Tái mở miệng, đối với hành vi chân chó của Tiểu Hồng còn cảm thấy rất có ý tứ, ách, hắc có nên học theo Tiểu Hồng không nhỉ? Lại nói tiếp, nếu Lục Vũ nguyện ý...

Lục Vũ cảm nhận được cảm xúc kỳ quái từ Lâm Tái truyền đến, hỏi: “Ngươi đang suy nghĩ gì đó? Tại sao ta lại cảm thấy ngươi không có ý tốt với ta vậy?”

“Không có suy nghĩ gì hết...” Lâm Tái đột nhiên cảm thấy chột dạ, trên thực tế, sau khi tỉnh lại, hắc cảm thấy dị thường thân thiết với Lục Vũ... Trước kia hắc cũng rất thích Lục Vũ, mà hiện giờ càng muốn dính chặt đối phương cả ngày, điều này cũng thôi đi, hi nộ ái ố của Lục Vũ, hắc cũng có thể cảm giác được một ít.

Bất quá, hắc có thể cảm giác được hi nộ ái ố của Lục Vũ, nhưng nhìn biểu hiện của Lục Vũ, tại sao lại giống như đối phương biết hết mọi suy nghĩ của mình vậy?

Lúc trước hắc biến thành rồng, cho dù không viết chữ, Lục Vũ cũng có thể đoán được ý nghĩ của hắc, còn giúp hắc nói chuyện, Mony nói đó là tâm linh tương thông, hắc lại cảm thấy không phải như vậy: “Lục Vũ, tại sao ngươi lại biết ta đang suy nghĩ gì?”

“Chẳng lẽ ngươi không biết ta đang suy nghĩ gì sao?” Không phải Thần Thủ đan có thể làm cho người và linh thú tâm linh tương thông sao?

“Ta chỉ có thể cảm giác được một ít cảm xúc của ngươi mà thôi!” Lâm Tái lập tức mở miệng, nhưng Lục Vũ hình như biết rất rõ hắc đang suy nghĩ gì a, tỷ như vừa rồi, hắc quả thật suy nghĩ một ít... Khụ khụ.

Là vậy sao? Lục Vũ cũng đã hiểu, hắc có thể cảm giác được rất nhiều ý tưởng của Lâm Tái... Đối với tu chân giả mà nói, bọn họ luôn muốn biết linh thú của mình đang nghĩ gì, cũng nguyện ý giúp linh thú của mình chia sẻ thống khổ này nọ, nhưng bọn họ lại không muốn đem tất cả suy nghĩ của mình cho đối phương biết... “Lúc trước ngươi ăn vật kia là ta dự định cho Tiểu Hắc, nếu Tiểu Hắc ăn, ta cũng có thể biết ý tưởng của nó.”

Thì ra là thế... Cứ như vậy, tại sao mình lại giống như là ma thú của Lục Vũ vậy? Nghĩ đến mình đã thi triển trạng thái thú hóa hoàn toàn trước mặt đối phương, Lâm Tái có chút mê mang.

Bất quá, hắc cũng không có ý tưởng không tốt với Lục Vũ, một khi đã như vậy, đối phương biết suy nghĩ của mình cũng không sao.

“Như vậy a, cũng không sao, dù sao ngươi cũng không thể biết suy nghĩ cụ thể của ta.” Lâm Tái mở miệng, không đem việc này để trong lòng nữa, nhưng không biết sau này, hắc thường thường bởi vì có cái ý nghĩ “Không tốt” mà bị đối phương mắng to sắc lang à nhảm sắc long... Ngay cả muốn

đánh lên một lần cũng rất khó thực hiện.

Sau khi Caroline cùng Mony giao vảy cho Lục Vũ, chỉ cần có thời gian rảnh rỗi, liền lượn lờ trước mặt Lục Vũ, rõ ràng là dùng hành động để tỏ vẻ sự nôn nóng của các nàng.

May mắn, lão già kia luyện chế xong rất nhanh, dù sao lão có không ít đồ tử đồ tôn, không cần làm một mình.

Hai thanh đại kiếm, hai kiện tiểu áo giáp, so với Lâm Tái còn hoa lệ hơn nhiều, tuy vẫn là kim sắc, nhưng bởi vì mặt trên được khảm không ít bảo thạch, lưu quang đủ mọi màu sắc, hết sức diễm lệ!

Hơn nữa, trên thân hai thanh kiếm kia, có khắc họa hình dáng Mony cùng Caroline, rõ ràng chỉ có vài nét ít ỏi, lại dị thường hình tượng, mà hai kiện áo giáp kia càng xinh đẹp, thoát nhìn giống như một mảnh phiến vảy xấu chuỗi mà thành, trên thực tế, lại kín không kẽ hở. Trước ngực, một con phượng hoàng giương cánh muốn bay, sau lưng, cũng là bộ dáng cự long bay lên, mà phượng hoàng cùng cự long này, đều dùng tài liệu không biết tên mà tạo thành, sống động đến mức chuẩn bị bay vụt ra khỏi áo giáp vậy.

Mony cùng Caroline, ngay cả nói cũng không thốt nên lời, lập tức đoạt lấy áo giáp của mình rồi mặc vào, sau đó bắt đầu vuốt ve đại kiếm trong tay mình: “Quá đẹp! Quá tốt!”

“Hughes, người thật sự rất đáng yêu!” Mony đột nhiên lấy lại tinh thần, sau đó đem kiếm của mình bỏ vào nhẫn không gian, trong giây lát liền vươn tay ôm lấy Lục Vũ, hôn một cái thật to lên mặt hắn.

Lục Vũ còn chưa kịp phản ứng, Lâm Tái đột nhiên vọt ra, hắn vừa mới từ bên ngoài trở về, bởi vì không có quần áo nên vẫn là hình rỗng, cứ như vậy mà đánh vào người Mony, đụng Mony lao đảo.

“Thằng nhóc thôi tha, ta hôn một chút cũng không được à?” Mony lập tức nổi giận, động tác của bà nhanh nhẹn, nhảy một cái ra sau lưng Lâm Tái, sau đó bắt lấy cái đuôi Lâm Tái, đem Lâm Tái xách đến giữa không trung.

“Rống!” Lâm Tái ghen khuất mà rống lên một tiếng, giữa không trung lay động thân thể của mình, hai vị trưởng lão giúp hắn cầu tình: “Đại trưởng lão, người mau buông Thần tử ra đi! Đây là Thần tử a!”

Nhìn Thần tử trong bộ dáng thần thú bị người ta xách ngược giữa không trung, rất khảo nghiệm thần kinh của bọn họ a.

Thần thú ở trên! Một màn này thoát nhìn rất khủng bố!

“Thần tử thì sao? Nó không phải cháu ngoại của ta sao?” Mony mở miệng, đắc ý cười ha ha.

Nhưng vào lúc này, Lâm Tái ngưỡng đầu lên, cắn một ngụm lên cánh tay Mony.

Lâm Tái cắn không nặng, nhưng bị công kích, Mony theo bản năng liền đem Lâm Tái ném đi, “Phanh” một tiếng vang thật lớn...

“Thần tử!” Vài trưởng lão vội vàng hứng.

Quả nhiên, vẫn là trưởng lão Thú nhân tộc thành kính thần thú nhất!

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Trở Về Thành Kerr

Một thần tử có thể thú hóa hoàn toàn giống như đúc với thần thú đột nhiên xuất hiện, đã khiến cho những âm mưu nhắm vào Thần Thú điện của Thú vương đều sinh non.

Còn Thần Thú điện, ngày hành hương kết thúc, để lại hình tượng vô cùng rực rỡ trong lòng thú nhân, đáng tiếc chính là, Thần Thú điện có thần quyền chứ không có chính quyền, Mony cùng Caroline cũng không ham thích quyền lực. Cho nên, nếu Thái Đặc không có âm mưu nhắm vào bọn họ, thì bọn họ cũng hoàn toàn không nhằm vào Thái Đặc.

Ngày hành hương cuối cùng, trước mặt tất cả thú nhân hành hương, Mony liền tỏ vẻ, Thần tử Thần Thú điện sẽ đến nhân loại để quốc lịch lãm, Thần Thú điện sẽ phái ra cao thủ bảo hộ, đương nhiên, Thần tử tuyệt đối đứng về phía thú nhân!

Đối với chuyện này, có lẽ là bọn họ đã có chuẩn bị tâm lý, trên cơ bản không ai phản đối, sau đó, Lục Vũ liền dùng thân phận Thần tử, mang theo Lâm Tái đi tìm sự giả thành Kerr, cùng những người này khởi hành trở về thành Kerr.

Lúc đầu, Lâm Tái là một tên mập mập khiến người ta chán ghét, sau đó lại chiếm được phượng hoàng, hắn liền trở thành một tên phệ vật có vận khí rất

tốt, mà hiện tại... Theo như những gì bọn họ được biết, Lục Vũ là Thần tử Thần Thủ điện, bởi vậy, Lâm Tái là người quen của Thần tử, hẳn liền trở thành một tên phế vật có vận khí siêu tốt.

Lâm Tái cùng Lục Vũ muốn trở về thành Kerr, Caroline đương nhiên cũng muốn đi theo, thậm chí ngay cả Momy cũng lén lút theo sau.

Thủ nhân đế quốc chủ yếu sinh hoạt tại đại thảo nguyên Sarah, trên thảo nguyên mênh mông vô bờ, chắc chắn sẽ có đủ loại nguy hiểm, cho nên trời còn chưa tối, Đức Lôi Khắc ra lệnh sứ đoàn dừng lại, an bài mọi người nhóm lửa nấu cơm.

“Thần tử đại nhân, người có muốn ăn gì không?” Sau khi dàn xếp xong, Đức Lôi Khắc dẫn đầu đi về phía Lục Vũ mà hỏi thăm.

Hắn đã đi theo Lâm Tái rất nhiều năm, lần này tiến đến thủ nhân đế quốc, lúc đầu hắn rất sợ, sợ mình không thể mang Lâm Tái trở về thành Kerr... Hiện tại thì tốt rồi, hắn nhận được Lâm Tái cũng không nói, ngay cả Thần tử Thần Thủ điện cũng nhận được!

Nói thật, đối với hắn mà nói, Thần tử Thần Thủ điện cũng không tính là gì, dù sao thủ nhân cũng là kẻ địch của nhân loại, nhưng thiếu gia nhà mình rất thích người nọ mà người nọ cũng thích thiếu gia nhà mình, tình huống liền khác. Cộng thêm vị thần tử trước mắt này lại tặng một con phượng hoàng cho Lâm Tái, hắn cũng sẽ hữu hảo với đối phương một chút.

“Không có.” Lục Vũ trả lời, trong sứ đoàn này, có người căm ghét thân phận thủ nhân của hắn, cũng có người không nguyện ý phản ứng với hắn, nhưng Đức Lôi Khắc trước mắt, vẫn luôn ân cần với hắn, đương nhiên, người mà Đức Lôi Khắc ân cần nhất, vẫn là Lâm Tái.

Ở xa xa, Lục Vũ nhìn thấy Lâm Tái chiếm lấy một cái nồi để nấu cơm.

Lục Vũ thấy được, Đức Lôi Khắc đương nhiên cũng thấy được.

“Thần tử đại nhân, thiếu gia nhà ta hiện đang nấu cơm, ta nghĩ cơm do hắn làm, nhất định có thể hợp khẩu vị của người.” Đức Lôi Khắc mở miệng lần nữa, tuy hắn có chút không thích ứng với biểu hiện của thiếu gia nhà mình, nhưng dưới sự nhắc nhở của Lâm Tái, hắn tuyệt đối cung kính với Lục Vũ.

“Lâm Tái thiếu gia cũng biết nấu cơm sao?” Một giọng nữ vang lên, Lục Vũ vừa ngẩng đầu, liền thấy được Elina, lúc này, nàng đang hiếu kỳ mà nhìn Lâm Tái đang nấu cơm ở xa xa.

Trong sứ đoàn này, Elina đã từng là một người có thân phận tôn quý nhất, nhưng hiện giờ, thân phận Thần tử của Lục Vũ là vô cùng cao quý.

Vốn dĩ Lục Vũ tưởng rằng Elina sẽ căm thù mình, nhưng không nghĩ tới, mấy ngày nay Elina thường thường tìm đến hắn nói chuyện, cũng không có chút địch ý nào, tương phản, Elina biểu hiện rất nhiều, giống như lúc trước hắn còn học trung học những nữ sinh có hảo cảm với hắn cũng biểu hiện như vậy... Đương nhiên, nhìn bộ dáng của Elina, cũng chỉ có hảo cảm mà thôi.

“Lâm Tái quả thật biết nấu cơm” Lục Vũ gật gật đầu với đối phương, trả lời. Trước khi hắn cùng Lâm Tái lại đây, Momy đã đặc biệt dặn dò, những người khác trong sứ đoàn thì không tính là gì, nhưng cô bé trước mắt này nên đối đãi tốt một chút, dù sao thực lực hiện giờ của Ma sư pháp công hội cao hơn Thần Thủ điện một chút, đối phương chỉ là con gái của phó hội trưởng, nhưng cũng không thể khinh thường.

Nếu không phải như vậy, hắn căn bản sẽ không phản ứng với đối phương.

Elina nhìn Lục Vũ, không thấy đối phương giống với lúc trước kim quang lóe lóe từ trên trời giáng xuống, không khỏi mà cảm thán một câu bộ tộc Nagas biến thân thật thần kỳ, lại nói: “Quả nhiên, cha ta nói không thể trông mặt mà bắt hình dong, Lâm Tái thiếu gia cũng có chỗ tốt a.” Chẳng lẽ Thần tử Thần Thủ điện thích Lâm Tái là bởi vì đối phương biết nấu cơm sao?

Lục Vũ không muốn tám nhăm với đối phương, xa xa mà nhìn Lâm Tái bung đồ ăn lại đây, lập tức mở miệng: “Ta muốn ăn cơm, Elina tiểu thư, cáo từ.”

“Tái kiến.” Elina mở miệng, nhìn Lục Vũ đi vào lều trại, liền khẽ cau mày trở về lều trại của mình.

“Elina tiểu thư...” Larry có chút lo lắng mà lên tiếng, Elina tựa hồ thích vị Thần tử kia rồi, điểm này nàng cũng phát hiện, nhưng Thần tử...

Lâm Tái và vị Thần tử kia cùng một chỗ, thượng tầng của Ma sư pháp công hội nhất định vui như mở cờ trong bụng, bởi vì Lâm Tái là nam nhân, còn là một phế vật không có thiên phú, nhưng Elina thì khác...

“Di Larry, người nói xem, Thần tử Thủ nhân tộc tại sao lại thích Lâm Tái, còn đem phượng hoàng cho hắn nữa chứ?” Elina cau mày mở miệng, mấy ngày nay, con Tiểu Phượng hoàng kia bay tới bay lui trong đội ngũ cả ngày, thường thường còn đứng trên vai vị Thần tử kia, làm cho nàng thích muốn chết, nhưng nghĩ đến con phượng hoàng này thuộc về Lâm Tái, thậm chí Nagas uy phong lẫm lẫm lúc trước cũng thuộc về Lâm Tái, nàng cảm thấy không thoải mái trong lòng.

Thì ra là vì phượng hoàng sao? Larry thở phào một hơi: “Elina tiểu thư, người không cần nhớ kỹ chuyện này, sau này, người sẽ có ma thú còn mạnh hơn cả phượng hoàng.”

Hai người nói chuyện bên này, bên kia Lâm Tái đang cầm đồ ăn vào lều trại Lục Vũ, cũng lập tức liền chua chát mà mở miệng: “Lục Vũ, người có biết hay không, Elina kia thích người đó?” Tuy trước kia hắn chưa từng yêu, nhưng kiến thức không ít, tiểu tâm tư của một cô bé hắn đương nhiên nhìn thấy rất rõ ràng.

Lục Vũ liếc mắt thấy một cái: “Lúc trước tại thành Kerr, nàng cũng đâu có cảm giác đặc biệt gì với ta đâu, cổ tình lần này, vừa thấy mặt liền rất nhiệt

tình... Người còn nhớ chuyện lúc trước hái Củ Tim quả không?” Elina thích hẳn? Đừng nói gờn! Trước kia hẳn vẫn luôn mặc áo choàng mang khăn che mặt, Elina thích hẳn mới là lạ, chắc chắn là lúc trước nàng bị tên Nagas kia kim quang lờ lờ hấp dẫn đi?

Lâm Tái cũng không ngốc, tuy Lục Vũ không có nói rõ ràng, nhưng hẳn cũng phản ứng rất nhanh, lập tức lộ ra vẻ mặt ngưng ngẫm: “Lục Vũ, người đừng để ý, trong lòng ta chỉ có một mình người mà thôi!”

“Ừ.” Lục Vũ gật gù đầu, tình ý của đối phương lại làm cho hẳn có chút không được tự nhiên, “Người luyện đan thế nào rồi?”

“Vẫn như cũ, Lục Vũ, vừa rồi chính là ta thô lộ với người đó, người không muốn hỏi tại sao ta lại mất hứng sao?”

“Ta hỏi người cái gì?” Lục Vũ mở miệng: “Nếu người không thể bù đủ số đan được bị tổn thất... Hừ hừ!”

“Ta sẽ cố gắng!” Lâm Tái lập tức mở miệng, vừa định tiếp tục biểu hiện trung tâm, bên ngoài đã có tiếng cảnh báo!

Một đám người chạy nhảy trên thảo nguyên, sao có thể không gặp các loại ma thú nguy hiểm được chứ? Lần này thủ vệ phát ra cảnh báo, chính là một đám Ma Lang cấp 4.

Ma Lang cấp 4, bản thân cũng không cường đại, nhưng chúng nó giỏi quần công... Bất quá, cho dù là một đám Ma Lang cấp 4, cũng không là gì, hiện giờ trong sứ đoàn có không ít cao cấp ma pháp sư, cho nên Lục Vũ cùng Lâm Tái nhìn nhìn động tĩnh bên ngoài, nhưng không có tiến lên.

Nhưng rất nhanh, bọn họ biết sự tình không có đơn giản như vậy!

“Thiếu gia! Thần tử đại nhân! Đám Ma Lang này được một con Ma Lang cao cấp chỉ huy! Chúng ta đã có người bị thương!” Giọng nói Đức Lôi Khắc vang lên ở bên ngoài, vô cùng lo lắng.

“Chúng ta đi nhìn xem.” Lục Vũ lập tức mở miệng, lần trước chúc phúc, hiện tại hẳn đã đạt tới Trúc Cơ tầng 3, mấy món pháp khí kia cũng đã có thể thoải mái sử dụng, đáng tiếc chính là, hẳn vẫn không có cơ hội tham gia chiến đấu!

Lâm Tái gật gù đầu, lại nói: “Muốn dùng mặt nạ hay không?”

“Không cần.” Lục Vũ mở miệng, chạy ra ngoài.

Bên ngoài doanh địa, vây quanh mấy trăm con sói, cũng có không ít xác chết, mà hiện tại, có một vài con còn đang tru lên, kêu gọi đồng bạn của mình!

Nếu chỉ có mấy con sói này, thì cũng không gây khó khăn cho cao thủ trong sứ đoàn, cố tình, trong bầy sói này, lại xen lẫn mấy con sói cao cấp!

Đúng vậy, là mấy con, không phải một con như lời của Đức Lôi Khắc, Lục Vũ nheo mắt lại, xuất ra phi kiếm trong tay mình, bấm một cái pháp quyết, liền chém về phía một con sói cao cấp!

Trúc Cơ tầng 3, không tính là lợi hại, nhưng thanh phi kiếm lão giả kia cho Lục Vũ lại dị thường sắc bén, một kiếm này của Lục Vũ, tựa như lưu quang mà bay đi, vừa lúc chém vào người con sói kia, lập tức thấy máu, khiến cho con sói kia thống khổ kêu rên!

Tốc độ Lục Vũ rất nhanh, trong mắt những người khác, vị Thần tử này vờn tay phát ra một đạo lưu quang đánh bị thương một con sói cao cấp!

Một kích này, tuy không biết là ma pháp gì, ma pháp sư trong doanh địa đều phấn chấn lên, nhưng ngay khi bọn họ muốn thừa thắng xông lên, xa xa truyền đến một ít thanh âm, sau đó bầy sói lại cúp đuôi rút lui! Ma pháp của ma pháp sư trong doanh địa ném ra, cũng chỉ có thể giết một ít Ma Lang cấp 4 tuột lại phía sau mà thôi!

“Bầy sói này là có người khống chế.” Lâm Tái nhíu mày, mở miệng.

“Mony cùng Caroline đâu rồi?” Lục Vũ nhẹ giọng hỏi, hai người này không phải nói muốn âm thầm đi theo bọn họ sao?

“Có thể các nàng đi trước rồi? Cho nên bầy sói này mới khẩn cấp mà đến công kích chúng ta?” Lâm Tái mở miệng, hiện tại trời còn chưa tối hoàn toàn, thật sự không phải thời cơ tiến công tốt nhất!

Bọn họ đang thu dọn tàn cuộc, cùng lúc đó, trong thành Kerr, có người đang thương lượng chuyện của bọn họ.

Kha Đức Nhạc mấy ngày nay có thể nói là ăn không ngon ngủ không yên, sợ vợ mình sẽ đi không về nữa, sợ thân phận của con trai mình bị người của Ma sư pháp công hội biết được sau đó giết người diệt khẩu, cũng sợ xuất hiện chuyện ngoài ý muốn khác... Mọi chuyện tụ chung một chỗ, ngược lại khiến hẳn có chút may mắn chính là lúc trước mình không có kiên trì cho Eno trở thành người phụ trách sứ đoàn, hiện tại Eno rõ ràng là có địch ý với Lâm Tái, có một em trai như vậy, sợ là chỉ biết kéo chân sau Lâm Tái đi?

Kha Đức Nhạc lại nghĩ đến, cho tới nay, tuy hẳn yêu thương Lâm Tái nhiều một chút, nhưng Lâm Tái không thể tu luyện ma pháp cùng vũ kỹ, đối với Eno một chút uy hiếp cũng không có đi? Hơn nữa hẳn vẫn luôn chỉ dạy cho Eno, chưa bao giờ bạc đãi nó, thậm chí khi nó chỉ có mười lăm mười sáu tuổi liền mang theo hẳn xử lý chính vụ của thành Kerr, dưới tình huống như thế, tại sao bọn họ có địch ý với Lâm Tái như vậy chứ?

“Kha Đức Nhạc, người đang suy nghĩ gì vậy?” Bizani bất mãn mà mở miệng, trừng mắt nhìn Kha Đức Nhạc, bọn họ ở trong này thương lượng chuyện thủ nhân đế quốc, nhưng Kha Đức Nhạc lại thất thần?

“Bizani đại nhân, thật có lỗi.” Kha Đức Nhạc lập tức mở miệng nói xin lỗi, vào lúc này, viện lý do gì đều là dư thừa, hắn chỉ cần xin lỗi là được.

“Chúng ta tiếp tục đi, Thần tử của thú nhân đế quốc, chúng ta phải xử lý như thế nào mới được đây?” Bizani mở miệng, hắn không có hảo cảm với thú nhân, nhưng Thần Thú điện chưa bao giờ nhúng tay vào chiến tranh giữa thú nhân cùng nhân loại, cho nên hắn cũng không thể tùy ý giận chó đánh mèo.

Bất quá, tên Hughes kia có thể thành công thi triển “Hắc Ám thần chúc phúc”, thì ra bởi vì hắn là Thần tử của thú nhân đế quốc sao?

Người khác không biết, Kha Đức Nhạc lại biết, Lâm Tái là một Nagas, nhưng hắn không rõ chính là, tại sao Thần tử lại là Lục Vũ? “Ta cảm thấy, đối với Thần tử, chúng ta phải chiều đãi thật tốt. Dù sao hắn cũng lớn lên tại nhân loại đế quốc, mà hắn cũng đã nói sẽ không nhúng tay vào chiến tranh giữa nhân loại cùng thú nhân rồi.”

“Ta cũng cảm thấy vậy.” Rammus mở miệng, Lâm Tái ở cùng một chỗ với vị Thần tử kia, rất hợp ý của hắn. (→.→ không ai giành Bizani nữa chứ gì?)

Bizani gật gù đầu: “Nhưng chuyện lần này, cũng không chỉ liên quan đến thành Kerr, đến lúc đó, chúng ta còn phải xem quyết định của Ma sư pháp công hội.”

“Ta sẽ đến hỏi quyết định của Ma sư pháp công hội.” Kha Đức Nhạc mở miệng, Bizani dù sao cũng là pháp thánh, mà phân hội trưởng của Ma sư pháp công hội ở đây cũng chỉ là cao cấp ma pháp sư mà thôi, có vấn đề gì, hắn đến hỏi thì thích hợp hơn.

“Cứ như vậy đi, người đi hỏi bọn họ, còn có, sứ giả hai đế quốc kia, tạm thời cũng không cần để ý tới ... Thần tử của Thú nhân đế quốc đã đến, nhất định sẽ khiến cho hai đế quốc kia phải ra sứ giả một lần nữa.” Bizani mở miệng, xem như tổng kết lại.

Sau khi Kha Đức Nhạc thương lượng với Bizani cùng Rammus, liền yên tâm, lại bắt đầu suy nghĩ đến chuyện của Lina.

Lúc trước hắn nói rõ mọi chuyện xong, Lina lại yên tĩnh được một đoạn thời gian, nhưng cũng không lâu lắm, nàng tiếp tục qua lại với tên hoàng tôn của Brass đế quốc, điều này cũng thôi đi, Bách Lệ còn muốn ủng hộ bọn họ!

Rammus đã mang theo Bizani thuận đi đi rồi, Kha Đức Nhạc rời khỏi thư phòng của phủ thành chủ, kết quả mới đi một nửa, liền có một thị nữ hành lễ trước mặt hắn: “Thành chủ đại nhân! Phu nhân mời ngài đi qua một chuyến, nói có chuyện muốn thương lượng với ngài.”

“Có chuyện gì?” Kha Đức Nhạc có chút bất mãn hỏi.

“Thành chủ đại nhân, ta không biết.” Thị nữ kia lập tức trả lời.

Kha Đức Nhạc cũng hiểu rõ, một thị nữ không thể biết điều này, lập tức không nhiều lời nữa, mà đi đến chỗ ở của Bách Lệ.

Bách Lệ rất đẹp, so với hình người của Caroline còn xinh đẹp hơn nhiều, nếu không phải như vậy, lúc trước anh trai hắn cũng không yêu thương đối phương sâu đậm, thậm chí cũng bởi vì đối phương mà chấp nhận quyết đấu với người khác, sau đó không cẩn thận bị thương rồi bị cừu gia giết chết.

Chính bởi vì chuyện này, hắn hoàn toàn không có một chút xú hảo cảm nào với Bách Lệ, đáng tiếc chính là, cha hắn lại thích Bách Lệ mà không thích Caroline. (Càng lúc càng cảm thấy ông cha này bị ngu bẩm sinh, cũng may là chết mất đất rồi!v)

Bách Lệ ở trong một viện tử trồng đủ loại hoa tươi, Kha Đức Nhạc cũng không muốn thưởng thức cảnh đẹp nơi này, hắn đi vào phòng, liếc mắt một cái liền thấy được Bách Lệ đang ngồi cạnh bàn trà: “Người tìm ta có chuyện gì?”

“Ta tìm người, là vì chuyện của Lina.” Bách Lệ lên tiếng, nhìn về phía Kha Đức Nhạc.

“Ta đã nói rồi, Lina tuyệt đối không thể gả cho hoàng tôn của Brass đế quốc, bởi vì thành Kerr không thể đứng thành hàng.” Kha Đức Nhạc mở miệng.

Bách Lệ nhìn về phía chồng mình, nhún mày: “Tại sao không thể, thành Kerr rõ ràng là có thể hợp tác với Brass đế quốc!”

“Đến bây giờ người còn không hiểu sao? Thành Kerr có thể độc lập, chính là vì chúng ta không thân cận với bất kỳ một quốc gia nào!”

Bách Lệ nhìn thấy thái độ kiên quyết của Kha Đức Nhạc, liền xuống nước nhỏ: “Ta nhớ lúc trước người có nói, nếu Lina buông tha thân phận con gái thành chủ thành Kerr, là có thể xuất giá?”

Kha Đức Nhạc vừa định gật đầu, lập tức cảnh giác lên: “Người có âm mưu gì vậy?”

“Dù sao Lina cũng là cháu gái của người, người cũng nuôi nấng nàng nhiều năm như vậy, dùng một cọng lông phượng hoàng làm của hồi môn cũng không quá đáng đi? Ta biết tính cách của người, nếu người đã muốn dùng lông phượng hoàng giao dịch với hai đế quốc này, như vậy trong tay người khẳng định không chỉ có hai cọng, một khi đã như vậy, lấy ra thêm một cọng thì có là gì? Chúng ta tuyệt đối sẽ không nói ra chuyện này, Brass đế quốc cũng sẽ xuất ra đầy đủ thành ý đối với một cọng lông phượng hoàng của người.” Bách Lệ giải thích, Lina không cam lòng xuất giá ở một nơi hẻo lánh như thành Kerr này, điểm này nàng cũng biết, mà con gái của mình, nàng không thể không giúp. (Quá nhiều cực phẩm>.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Hợp Hai Thành Một

Những binh lính trong sứ đoàn thu thập thi thể của bảy sói, sau đó đào ra tinh hạch, Lục Vũ và Lâm Tái cùng vài cao cấp ma pháp sư vào một cái lều, bàn bạc một chút chuyện.

Sứ đoàn có lực lượng rất cường đại, theo lý không có khả năng bị một đám Ma Lang khiến cho tay chân luống cuống, cho dù bên trong cũng có một ít ma thú cao cấp.

“Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì vậy? Đức Lôi Khắc, trước đó các ngươi chưa bao giờ gặp chuyện như vậy sao? Chỉ một bảy sói như thế này, tại sao ngươi lại không xử lý được chứ?” Lục Vũ mở miệng hỏi.

“Thần tử, lúc trước chúng ta tới đây, tuy cũng gặp một ít ma thú trên thảo nguyên, nhưng số lượng không nhiều như bảy sói này. Hơn nữa trước khi hạ trại, phạm vi doanh địa hơi lớn một chút.” Đức Lôi Khắc trả lời, phạm vi doanh địa quá lớn, bởi vậy, vì bảo vệ cho doanh địa, mọi người liền phân tán ra, nên bị ma thú cao cấp ẩn nấp trong bảy sói kia tiêu diệt từng bộ phận.

Lúc này Lục Vũ cũng phát hiện điểm này, vì trong sứ đoàn có rất nhiều người thân phận cao quý, nên mỗi người một cái lều, mà mấy cái lều này đều được trang trí rất sắc sỡ, bởi vậy, tất nhiên sẽ chiếm rất nhiều diện tích: “Đám ma thú này đột nhiên rút lui, có thể thấy được chúng nó bị người khác không chê, vừa rồi chính là bọn họ thăm dò, sau này khẳng định sẽ có đòn công kích đặc biệt chờ chúng ta, một khi đã như vậy, mọi người nên thu dọn lều trại một chút, ở cùng một chỗ cho thỏa đáng.”

Không sai biệt lắm mọi người đều gật đầu đồng ý, nữ ma pháp sư duy nhất đang ở đây Larry theo bản năng mà mở miệng: “Thần tử đại nhân, Elina tiểu thư là nữ, nếu ở cùng mọi người một chỗ, hình như có chút không thích hợp?” Nàng cùng Elina luôn ở trong trung tâm doanh địa, lều trại xung quanh cũng sẽ tự giác cách xa bọn họ một chút, nhưng hiện tại...

“Larry ma pháp sư, Elina tiểu thư thân phận tôn quý ta cũng biết, nhưng nếu kế tiếp lại gặp chuyện như vậy... Sau khi thăm dò xong, chắc hẳn bọn chúng sẽ phái ra đội ngũ cường đại hơn đi.” Lục Vũ lên tiếng, nếu không phải vì an toàn, hẳn cũng không làm vậy!

“Một khi đã như vậy, cứ quyết định như thế đi.” Lục Vũ không cho Elina mặt mũi, Larry cũng không có biện pháp, hơn nữa, thật ra nàng cũng sợ gặp lại trận tập kích mạnh mẽ hơn, dù sao nơi này là thú nhân đế quốc...

Đúng vậy, mặc kệ là nàng hay là Elina, trong tay đều có đồ vật bảo mệnh, nhưng không phải vạn bất đắc dĩ, nàng cũng luyến tiếc dùng vật như vậy.

Khi bảy sói đến tập kích, mọi người vừa mới ăn xong cơm chiều, sau đó mọi người dựng lều trại lại một lần nữa, chờ đến khi có thể nghỉ ngơi, sắc trời cũng không còn sớm.

Lều trại Lâm Tái rất lớn, cũng dị thường hoa lệ, lều trại Lục Vũ cũng không kém nhiều lắm, nhưng hôm nay những cao cấp ma pháp sư cũng đã vài người ngủ một cái lều, bọn họ cũng không thể chiếm cứ một vị trí lớn như vậy...

“Chúng ta ngủ chung một cái lều đi, đến lúc đó ta sẽ thú hóa hoàn toàn, khẳng định sẽ không dễ cho ngươi khó chịu đâu.” Sau khi phát hiện ra điểm này, Lâm Tái lập tức tiến đến bên tai Lục Vũ thì thầm.

Lục Vũ nghĩ nghĩ liền đồng ý, cho nên lúc này Lâm Tái biến thành rồng, bò về phía lều trại của bọn họ.

“Ngươi không ngồi yên được à?” Lục Vũ vốn dĩ muốn tu luyện, hiện giờ hẳn đã đem công pháp 《Thiên Dương bí quyết》 cho Lâm Tái, như vậy mình tu luyện trước mặt Lâm Tái cũng không sao. Nhưng khi hắn muốn tĩnh tâm tu luyện, thì con rồng bên cạnh đang vận vẹo nhúc nhích, rất khiêu chiến lực nhẫn nại của hắn nha!

Nhìn thấy một con rồng y hệt một con thần lân ở bên cạnh, cũng giống như nhìn thấy thần tượng của mình đứng mốc cút mũi trước mặt mình vậy, làm cho mình khó chịu trong lòng.

Lâm Tái lại vận vẹo hai cái, lúc này mới biến về hình người, không thèm để ý mà bày ra thân hình của mình trước mặt Lục Vũ: “Lục Vũ, nếu ngươi muốn tu luyện, vậy ta ngồi bên cạnh ngươi cùng tu luyện nha?” Hắn vừa mới có được 《Thiên Dương bí quyết》, nên rất hứng thú với bộ công pháp này, hơn nữa thân là Nagas, hắn không thể tu luyện ma pháp cùng đầu khí chỉ có thể dựa vào thời gian mà tích lũy năng lượng, bây giờ có công pháp có thể tu luyện...

Hiện giờ Lục Vũ đang mặc nguyên bộ trang bị mà Huyết Ma cho hắn, chuẩn bị tùy thời tham gia chiến đấu, bản thân cũng không dự định ngủ, như vậy Lâm Tái làm cái gì cũng không có quan hệ, hắn lập tức gật gật đầu: “Ừm.”

Thú nhân đế quốc hiện tại rất lạnh, nhưng Lâm Tái cũng không còn sợ lạnh, cho nên hắn cũng không mặc quần áo, ngồi tu luyện trong lều trại.

Hấp thu linh khí trong không khí, chuyển hóa thành năng lượng tự thân rồi chứa vào trong đan điền... Cuối cùng Lục Vũ cũng tĩnh tâm tu luyện, nhưng tu luyện tới một nửa, hắn lại cảm thấy xa xa có dị động.

Hiện giờ, hắn dùng thần thức quan sát Lâm Tái đang ngồi bên cạnh, liền thấy một đại hỏa cầu tán ra quang mang chói mắt, đương nhiên, bởi vì vừa mới bắt đầu tu luyện, nên chỉ là Luyện Khí kỳ mà thôi, từ phía trên còn có thể cảm giác được thần thức của đối phương quyền luyện với mình. Sau đó hắn kéo dài thần thức của mình ra ngoài, hắn có thể cảm nhận được vị trí của những ma pháp sư đang mình tưởng, còn có vị trí của những binh lính đang tuần tra, còn phía xa xa...

Hắn cũng cảm giác được sự không bình thường, ở một nơi rất xa, hình như có một người rất cường đại, hơn nữa, còn có một ít tiếng bước chân ồn ào...

Trước đó tấn công bọn họ, bây giờ lại muốn khởi xướng đợt công kích thứ hai sao? Lục Vũ thoát khỏi trạng thái tu luyện, muốn đánh thức Lâm Tái bên người.

Bất quá, không đợi hắn mở miệng đánh thức Lâm Tái, đối phương cũng tỉnh lại: “Lục Vũ, xảy ra chuyện gì sao?”

“Có kẻ địch tới gần!” Lục Vũ trả lời: “Chúng ta phải chuẩn bị chiến đấu!”

Trước đó Lâm Tái đang tu luyện, cảm thấy trên người đặc biệt nóng, nhưng Lục Vũ bên cạnh lại như một khối băng lớn có thể giảm bớt nhiệt độ cho hắn, cho nên tinh thần lực đều tập trung lên Lục Vũ. Lúc này Lục Vũ vừa tỉnh, hắn cũng tỉnh lại, nghe Lục Vũ nói như vậy, hắn lập tức mở miệng: “Lục Vũ, ta biến thành hình dạng Nagas rồi dùng đại kiếm của ta được không?”

“Ừm.” Lục Vũ gật đầu đồng ý, sau đó đeo lên mặt nạ — nếu Lâm Tái muốn dùng hình dạng Nagas xuất hiện, như vậy hắn cũng chỉ có thể biến thành bộ dáng Lâm Tái, sau đó âm thầm đánh lên!

Nhưng như vậy cũng không sai, tu chân giả vốn là chú trọng tấn công tầm xa, mà hắn chỉ cần chú ý một chút, thì người khác hoàn toàn không biết đó là phi kiếm từ trên người hắn phóng ra!

Sau khi Lâm Tái bán thú hóa, hai người liền rời khỏi lều trại, sau đó phát ra cảnh báo.

Sau khi bọn họ phát ra cảnh cáo, ma pháp sư trong doanh địa liền phản ứng ngay, nhanh chóng đi ra khỏi lều trại của mình, mà ngay cả Larry cùng Elina đều ra bên ngoài, lẳng lặng chờ đợi kẻ địch sắp đến.

“Những người đó có động tĩnh.” Lục Vũ thăm thỉ bên tai Lâm Tái, lần trước hắn đột phá, tinh thần lực liền mạnh hơn rất nhiều, muốn cảm giác tình huống ở xa cũng rất dễ dàng.

Lâm Tái gật đầu, lớn tiếng mở miệng: “Chúng ta chuẩn bị chiến đấu!” Giọng của hắn ép xuống rất thấp, tuy không giống với Lục Vũ, nhưng cũng rất khác so với giọng nói bình thường của hắn.

Có thể thấy được, thực lực của người kia rất mạnh, bọn họ vừa phát ra cảnh báo, đối phương liền có hành động, trong chốc lát, Lục Vũ cũng cảm giác có ma thú đang chạy rất nhanh về phía bọn họ!

Ma pháp sư đã dựng lên lồng phòng hộ xung quanh doanh địa, Lâm Tái khiêng đại kiếm đứng phía trước đội ngũ, mà người phía sau được mọi người bảo hộ, cũng chỉ có Lục Vũ giả dạng Lâm Tái cùng Elina.

Lục Vũ hết sức chăm chú mà điều tra tình huống, liền phát hiện ma thú chạy về phía bọn họ chính là bầy Ma Lang trước đó, nhưng số lượng lại rất nhiều!

Cũng không biết, trong đám Ma Lang cấp 4 này, có trộn lẫn ma thú cao cấp không nhỉ! Lục Vũ đem tinh thần lực của mình khuếch tán ra ngoài, muốn điều tra xem trong bầy sói có ma thú cao cấp hay không, lại đột nhiên phát hiện có một cỗ tinh thần lực cường đại khác đánh về phía hắn.

Nếu so sánh, thần thức của hắn cô đọng hơn, nhưng dù sao đối phương cũng cường đại hơn hắn, cho nên vừa chạm vào nhau, hắn đã bị chấn động đầu văng não trường, chỉ có thể thu hồi tinh thần lực của mình thật nhanh.

“Lâm Tái thiếu gia, ngươi làm sao vậy?” Thân thể Lục Vũ run rẩy, vừa mới đứng vững, chợt nghe thấy Elina bên cạnh mở miệng hỏi.

“Ta không sao, nhưng số lượng bầy ma thú này rất nhiều.” Lục Vũ kéo kéo khóe miệng về phía đối phương, đồng thời cũng học theo Lâm Tái mà đè thấp thanh âm.

Elina thấy Lâm Tái bị bầy ma thú đang tới gần dọa sợ tới mức phát run, ngay cả giọng nói cũng thay đổi, không khỏi mà có chút xem thường, nhưng lòng dạ của nàng cũng không xấu, lập tức nói với với Lục Vũ: “Ngươi yên tâm, chúng ta đứng ở bên trong, không có việc gì đâu, ngươi có muốn một viên ma hạch có khắc ma pháp phòng ngự hay không?”

Lục Vũ cũng không muốn lấy đồ của con gái, lập tức lắc lắc đầu, Elina cũng không cưỡng cầu, xoay chuyển ánh mắt, liền dừng lại trên người vị Thần tử kia.

Cái đuôi kim quang lờ lờ, còn khiêng một thanh đại kiếm kim quang lờ lờ, tuy khiến cho người khác có cảm giác tục khí, nhưng không thể phủ nhận, đó cũng là uy phong lẫm liệt vô cùng khí phách!

Nhìn thấy tầm mắt Elina dừng ở trên người Lâm Tái, Lục Vũ không khỏi mà cười thầm, hắn chỉ biết Elina coi trọng không phải mình cũng không phải Lâm Tái, mà là vị Thần tử có thực lực cường đại kia. Mà chỉ cần cho nàng biết Thần tử chính là Lâm Tái, sợ là sẽ tiêu tán hoàn toàn.

Nhưng trước mắt, cũng không phải là lúc rối rắm chuyện này, Lục Vũ nhìn đến bầy ma thú đang chạy cấp tốc về phía này, bọn chúng sắp đến doanh địa

rồi!

Lâm Tái thân là Nagas, trời sinh đã có năng lực khiến cho ma thú cấp thấp không dám công kích, cho nên những Ma Lang cấp 4 chạy phía trước khi gặp hắn, cũng không có công kích hắn, mà công kích về phía những ma pháp sư bên cạnh hắn. Ma thú cấp thấp không tấn công hắn, nhưng một con rồng có cấp bậc không thấp trực tiếp đánh về phía hắn!

Lâm Tái không thể tu luyện ma pháp, cho nên hắn từng học tập vũ kỹ, lúc nhỏ hắn mời rất nhiều người giỏi phương diện này tập luyện cho hắn. Nếu sau này hắn không tập trung tất cả tinh lực trên phương diện được tề, thì rất có thể cho đến bây giờ vẫn còn học, cho nên, hắn vẫn biết cách sử dụng đại kiếm, lập tức hai tay cầm kiếm, hết sức chăm chú mà bắt đầu đối địch.

“Thần tử cẩn thận! Đó là Băng Tuyết cự lang cấp 9!” Đức Lôi Khắc kiến thức rộng rãi, liền hô lên.

Ma thú cấp 9? Lâm Tái dùng đuôi ngăn cản công kích của đối phương, lại linh hoạt vọt đến một bên, cuối cùng, hắn cũng biết được những gì mà Mony buộc hắn học đều rất hữu dụng.

Nhưng hắn từ nhỏ đến lớn, cho tới bây giờ cũng chưa từng đánh nhau với ma thú, hiện tại lại gặp phải một con ma thú cấp 9, hắn cũng rất cảnh giác.

Lâm Tái âm thầm cười khổ, hiện tại chỉ có thể dựa vào lực phòng ngự cường đại của mình, còn có thanh đại kiếm sắc bén trong tay mà thôi, nhưng ma thú cấp 9, cũng không phải đùa hù!

Con cự lang cấp 9 kia, đương nhiên cũng có trí tuệ nhất định, cho nên ngay từ đầu, nó cũng tránh được đại kiếm trong tay Lâm Tái, ý vào thân thể linh hoạt mà tấn công hông Lâm Tái hoặc là phun ra mũi tên băng, nếu đuôi Lâm Tái không linh hoạt, sợ là đã bị nó cản ngang người hoặc là bị băng nhận chém thành hai nửa!

Lâm Tái cùng con cự lang kia chiến đấu rất kịch liệt, nhưng cũng không cần người khác ra tay giúp đỡ, điều này làm cho Lục Vũ hơi hơi an tâm, nhưng hắn vừa mới thả lỏng một chút, lại nhìn thấy hai con cự lang từ xa chạy tới! Mục tiêu đều là Lâm Tái!

Ba con ma thú cấp 9, lần này khiến cho Lâm Tái luống cuống tay chân, hơn nữa, ba con cự lang này đều là Băng Tuyết cự lang, có thể sử dụng ma pháp!

Hỏa diễm của Lâm Tái có kháng tính rất mạnh, cho dù đang đứng trong hỏa diễm hùng hục, cũng có thể hành động tự nhiên, nhưng băng tuyết thì khác, ba con cự lang kia đồng thời phát ra mũi tên băng về phía hắn, ngay từ đầu hắn còn có thể ngăn đỡ, càng về sau lại chỉ có thể dùng thân thể cứng rắn chống đỡ, cho dù vảy của hắn cứng rắn cỡ nào, cũng bị thương tổn!

Bất quá, tình huống của Lâm Tái, những ma pháp sư khác cũng nhìn thấy, liền bắt đầu trợ giúp hắn — nếu Thần tử Thần Thú điện bị người giết ở chỗ bọn họ, như vậy bọn họ chỉ có thể lau cổ chờ người của Thần Thú điện đến chém!

Nhưng bởi vì vài ma pháp sư bắt đầu giúp đỡ Lâm Tái đối phó mấy con Băng Tuyết cự lang kia, lực phòng ngự của doanh địa liền yếu bớt, đúng lúc này, đột nhiên lại có mấy con sói cấp 7 cấp 8 vọt lại đây, chỉ nghe thấy hét thảm một tiếng, đã có người bị cắn đứt cánh tay!

Tốc độ của Lục Vũ rất nhanh, thật ra ngay khi con sói kia chưa cắn vào cánh tay của người lính nọ, phi kiếm đã bay ra khỏi tay áo, nhưng hắn không nghĩ tới, con sói kia bị phi kiếm xuyên qua ngực, nhưng vẫn có thể thuận thế cắn cánh tay người lính nọ!

Mà lúc này, tuy người lính nọ cũng chưa chết, nhưng doanh địa đã bị bầy sói công phá!

Mọi người trong sứ đoàn, phần lớn đều có thực lực cường đại, cho nên doanh địa bị công phá, người nguy hiểm nhất, liền biến thành Lục Vũ cùng Elina.

Nhưng trên người Elina có không ít thứ tốt, rất nhanh, trên người nàng dâng lên một cái lồng phòng hộ không lớn không nhỏ vừa đủ bảo vệ nàng, hơn nữa Larry cũng tới cạnh nàng. So sánh với nhau, trên người Lục Vũ một chút phòng hộ cũng không có!

Larry liếc mắt nhìn Lục Vũ một cái, vừa định ra tay bảo hộ, lại không ngờ một con cự lang cấp 8 đánh về phía nàng, bởi vậy, nàng không thể rảnh tay rảnh chân, chỉ có thể hô to một tiếng: “Bảo hộ Lâm Tái!” Lâm Tái đã ký kết khế ước cùng phượng hoàng, bọn họ cũng không thể để cho đối phương chết ở đây!

Trên người Lục Vũ cũng không có ma hạch khác ma pháp phòng ngự, nhưng bộ quần áo trên người hắn có lực phòng ngự kinh người, còn có pháp bảo phòng ngự, thật ra so với Elina còn mạnh hơn, nhưng chuyện này hắn biết, người khác cũng không biết, nghe thấy tiếng la của Larry, lập tức có người ném ra ma hạch giúp Lục Vũ chống đỡ ma thú bên cạnh.

Nhưng vào lúc này, Lâm Tái đột nhiên thú hóa hoàn toàn, biến thành hình rồng, sau đó phát ra một tiếng rồng thật lớn!

Tiếng rồng này của Lâm Tái, khiến cho đám ma thú đang tấn công bọn họ tạm dừng một chút, mà bản thân hắn, cũng thừa cơ hội này, đi tới bên người Lục Vũ, sau đó dùng đuôi cuốn một cái, đem Lục Vũ cuốn lên thân thể của mình.

Này xem như là cười rồng nhì! Lục Vũ cười trên người Lâm Tái, làm cho mình ngồi vững vàng. Hắn cười trên lưng rồng, vốn là vô cùng uy phong, nhưng tương đối đáng tiếc chính là, Lâm Tái hiện giờ còn không biết bay, cho nên cảm giác đằng vân giá vũ, là hoàn toàn không thể nào.

“Rồng!” Lâm Tái lại rồng lên một tiếng, đại kiếm của hắn đã bị ném vào nhẵn không gian, hiện tại, đang dùng móng vuốt của mình vật lộn với cự lang!

Sau khi Lâm Tái biến thành rồng, lực phòng ngự lại tăng lên một bậc, Lục Vũ cười trên lưng hắn cũng không thể không xuất lực hỗ trợ, âm thầm sử dụng phi kiếm trong tay cùng pháp quyết giúp Lâm Tái chiến đấu, khiến cho Lâm Tái chiếm thượng phong!

“Ngao!” Con cự lang kia một phút sơ hở, liền bị phi kiếm của Lục Vũ cắt ngang cổ, nhất thời huyết hoa văng khắp nơi!

Sau khi bị thương, con cự lang kia không cam tâm mà đứng lên, nó lùi về sau thật nhanh, trốn trong bầy sói, nhưng không bao lâu, Lâm Tái cùng Lục Vũ cảm thấy độ ẩm bên người đột nhiên giảm xuống, sau đó lấy bọn họ làm trung tâm, mặt đất bị đóng băng cấp tốc!

Trong nháy mắt, Lục Vũ cảm thấy máu của mình đều bị đông lạnh, lúc này trầm thấp quát một tiếng: “Phá!”

Theo thanh âm của hắn, băng trên người hắn cùng Lâm Tái đều rơi xuống, đồng thời, hắn quyết định thật nhanh, đem tất cả linh lực của mình rót vào phi kiếm, cấp tốc vọt về phía con cự lang đang bị thương kia!

Ma pháp trước đó, tiêu hao không ít tinh lực của con cự lang kia, mà vừa rồi lại bị phi kiếm Lục Vũ cắt ngang cổ một nhát, hiện tại lập tức một kích mất mạng!

Cự lang tử vong, một tiếng hét bị thiết vang lên ở phía xa xa, đồng thời, đám ma thú xung quanh đột nhiên công kích càng thêm sắc bén!

Lục Vũ đã hao hết linh lực, hắn liền nuốt vào mấy viên đan mà hắn trao đổi trong Hệ thống vị diện giao dịch, mới dễ chịu một chút. Khi hắn dự định cùng Lâm Tái đối phó con cự lang tiếp theo, cách đó không xa lại truyền đến uy áp, sau đó, hắn liền nhìn thấy một người quần quanh da thú trên người xuất hiện trước mặt bọn họ.

Đó là lang nhân, hắn thoát nhìn vô cùng gầy yếu, nhưng trên người lại tràn ngập lực lượng, mà phía sau hắn, lại là một con... Bái thú?

Tại Thần Thú điện, Lục Vũ đọc rất nhiều sách về tri thức trên đại lục này, trong đó cũng có miêu tả về Bái thú, cái gọi là Bái thú, thật ra chính là một con sói khi sinh ra thân thể rất kém cỏi nhưng tinh thần lực lại rất cường đại!

Sói biến dị như vậy, không thể sử dụng ma pháp, tinh thần lực lại quá mạnh mẽ, cho nên cuối cùng, sẽ trở nên quái mô quái dạng, tỷ như con sói trước mắt này, đầu của nó vô cùng lớn, nhưng tứ chi và thân thể lại rất nhỏ.

Đương nhiên, sói biến dị rất nhiều, mà Bái thú lại rất ít. Có thể gọi là Bái thú, chính là một con sói biến dị có thể câu thông với con sói khác, khiến cho bầy sói tự nguyện nghe theo mệnh lệnh của mình!

Trên thực tế, nếu Bái thú không có tác dụng như vậy, sợ là khi vừa mới sinh ra sẽ bị sói mẹ vứt bỏ...

Nhưng hiện tại, tại sao có một lang nhân mang theo Bái thú chỉ huy bầy sói đột kích?

Trong lòng Lục Vũ khiếp sợ, nuốt vào một viên đan dược nữa, hết sức chăm chú mà nhìn về phía lang nhân đối diện. Bái thú, cường đại nhất chính là tinh thần lực, một khi đã như vậy, con Bái thú đối diện, có phải sẽ dùng tinh thần lực tiến công hay không? Vừa nghĩ đến điểm này, Lục Vũ cũng cảm giác được tinh thần lực công kích, hắn vội vàng dùng tinh thần lực ngăn cản, nhưng trận giao phong trước đó cũng đã chứng minh, hắn không phải là đối thủ của đối phương!

Ngay khi Lục Vũ cảm thấy sắp chịu không nổi, trên người Lâm Tái cũng dâng lên một cỗ lực lượng, đồng thời, tinh thần lực của Lâm Tái lại dây dưa với tinh thần lực của hắn, khiến cho hắn có thể đánh ngang tay với đối phương!

Tinh thần lực vừa chạm nhau liền thu lại, cho nên Lục Vũ cùng Lâm Tái giao thủ cùng đối phương, nhưng mọi người ở xung quanh, chỉ thấy được lang nhân vừa xuất hiện mà thôi!

Bọn người Đức Lôi Khắc sắc mặt đại biến, con Bái thú kia có thực lực thánh cấp, hơn nữa lang nhân ký kết khế ước cùng nó còn chỉ huy một bầy cự lang, hôm nay, bọn họ còn có thể thoát khỏi nơi này sao?

Hắn biết, trước kia Lâm Tái cùng Rammus quan hệ rất tốt, trên tay khẳng định có ma hạch có thể thuận di, Elina cũng nhất định có thể chạy trốn chết, nhưng bọn họ thì khác...

“Người là ai? Tại sao tập kích sứ đoàn thành Kerr chúng ta? Người không sợ khơi mào chiến tranh giữa nhân loại cùng thú nhân sao?” Một ma pháp sư đột nhiên hô lên.

“Ha ha...” Lang nhân kia cười khê một tiếng, đột nhiên ôm lấy Bái thú bên cạnh mình, sau đó khí thế cả người liền thay đổi!

Thú nhân sẽ bồi dưỡng tình cảm với ma thú của mình, bởi vì khế ước cùng tình cảm, càng về sau, thậm chí thú nhân còn có thể hoàn toàn lợi dụng lực lượng của ma thú, hiện giờ con Bái thú kia cùng lang nhân hợp lực với nhau, sẽ trở nên cường đại hơn rất rất nhiều!

Về mặt Lục Vũ ngưng trọng, Lâm Tái cũng đề phòng cẩn thận, đối phương hợp hai thành một làm cho bọn họ dị thường kinh hãi, mà phương pháp tăng cường lực lượng này...

Hắn đột nhiên cảm thấy, mình có thể bắt chước loại phương pháp này, bởi vì vừa rồi giao phong cùng đối phương tinh thần lực của hắn cùng Lâm Tái giao triển lẫn nhau vô cùng thân mật khăng khít, năng lượng trên người cũng có thể bù đắp cho nhau. Nhưng đối phương phải bồi dưỡng hơn trăm năm mới có được tình cảm sâu đậm, còn hắn cùng Lâm Tái, lại bởi vì Thần Thú đan mà tâm linh tương thông...

Hợp hai thành một?

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Momy Trở Về

Lâm Tái cùng Lục Vũ tu luyện công pháp đối lập nhưng hỗ trợ lẫn nhau, cộng thêm tác dụng tâm ý tương thông của Thần Thú đan, học theo phương pháp giao triển tinh thần lực của lang nhân cùng Bái thú kia, thật sự giống như thú nhân cùng ma thú vậy, có thể hợp tác kháng địch!

Những chuyện này đều phát sinh trong chớp mắt, vào lúc này, con Bái thú kia đột nhiên gầm nhẹ một tiếng, bảy ma thú đang vây công bọn họ giống như uống máu gà vậy, lập tức trở nên vô cùng hung hãn!

Lục Vũ có thể cảm nhận được, một cỗ tinh thần lực đang khuếch tán ra từ trên người lang nhân kia, mà những con Ma Lang tiếp xúc cỗ tinh thần lực này, đều trở nên vô cùng hung hãn!

Lang nhân này và con Bái thú trên tay hắn, có thể nói là mấu chốt của trận chiến này! Lục Vũ cùng Lâm Tái không cần lên tiếng, liền chạy nhanh về phía đối phương, nhưng bọn họ còn chưa đi được vài bước, liền có hai con cự lang ngăn trước người bọn họ.

Ma thú cấp 9, còn một lần hai con!

Kinh nghiệm đối địch của Lục Vũ cùng Lâm Tái cũng không nhiều, nếu lực phòng ngự trên người cũng không tệ, chỉ sợ đã chết dưới móng vuốt của hai con ma thú cấp 9 này rồi!

Hơn nữa, nhìn tình huống hiện giờ, gã lang nhân kia muốn đẩy bọn họ vào chỗ chết, cho nên bản thân hắn cũng thường dùng tinh thần lực đánh lén, điều này khiến cho tình huống của hai người bọn họ càng không xong.

Sau khi gã lang nhân kia lại đánh lén một lần nữa, một con cự lang đột nhiên thoát khỏi vòng chiến, phát ra một cái ma pháp cao cấp về phía bọn họ — Đóng Băng Ngàn Dặm.

Ma pháp này cũng không thể tổn thương được Lục Vũ cùng Lâm Tái, nhưng cũng hạn chế hành động của bọn họ trong một trình độ nhất định. Cùng lúc đó, con cự lang còn lại đang giao đấu với bọn họ, liền cắn về phía chân Lục Vũ!

Con cự lang này đã phát hiện, răng của nó rất khó cắn phá vậy Lâm Tái, mà ma pháp của chúng nó, cũng không thể thương tổn được Lục Vũ. Áo choàng trên người Lục Vũ có thể ngăn cản công kích ma pháp, cũng không nhất định có thể ngăn cản công kích vật lý!

Đuôi Lâm Tái đột phá ra khỏi tảng băng, Lục Vũ cũng đã dùng linh lực trong cơ thể đánh nát tảng băng bên cạnh mình, đúng lúc này, con cự lang kia đã cắn vào chân Lục Vũ! Tốc độ của nó rất nhanh, cũng nắm chắc thời cơ, thậm chí làm cho Lục Vũ không có thời gian sử dụng pháp bảo phòng ngự.

Lúc trước Lục Vũ bị Lâm Tái đập trúng một phát văng xuống đất, hiện tại, đương nhiên sau khi bị cự lang cắn trúng, suýt chút nữa bị cắn đứt chân!

Trên đùi truyền đến đau nhức khiến cho Lục Vũ hô đau một tiếng, sau đó hắn không chút nghỉ ngơi, điều khiển phi kiếm đâm về phía con cự lang kia.

Cự lang kia bị đâm một nhát, thống khổ tru lên một tiếng, Lâm Tái cũng phát ra một tiếng rống thật lớn, giống như thống khổ, lại giống như uy hiếp.

Mà sau khi hắn rống xong, đột nhiên quẫy đuôi, liền từ mặt đất bay lên!

Trước đó, cho dù Lâm Tái có thể bay giữa không trung, đều dựa vào sự trợ giúp của Momy, nhưng hiện tại, hắn hoàn toàn dựa vào năng lực của mình mà bay giữa không trung, trên lưng còn mang theo Lục Vũ.

Trước kia, Lục Vũ luôn tràn ngập ảo tưởng cười rống, Lâm Tái cũng hy vọng mình có thể tự nhiên bay lượn trên không trung. Nhưng đến lúc này, bọn họ đều không có loại tâm tình thanh thản này.

“Rống!” Lâm Tái lại rống lên một tiếng, sau đó há miệng, một đoàn hỏa diễm từ trong miệng hắn phun ra ngoài, đốt cháy đen con cự lang vừa rồi cắn Lục Vũ bị thương.

Lục Vũ ôm lấy Lâm Tái, dự định dùng thần thức chỉ huy phi kiếm của mình công kích, liền bị tinh thần lực của gã lang nhân kia công kích đầu choáng não tởm, dưới tình huống như thế, hắn chỉ có thể áp súc thần trí của mình lần thứ hai, mới đỡ hơn một chút.

Lâm Tái bay giữa không trung, còn đại phát thần uy, liên tục phun ra hỏa cầu, sau khi đốt trụi con cự lang cấp 9 kia, mới giật mình phát hiện, trong cơ thể của hắn, đã hoàn toàn không còn năng lượng để tiếp tục bay nữa!

Tất cả ma pháp sư cao cấp đều lâm vào khổ chiến, Lục Vũ trên người hắn cũng bị thương, có lẽ cũng không còn bao nhiêu năng lượng. Vào lúc này, nếu hắn rơi xuống...

Phản ứng đầu tiên của Lâm Tái, chính là dùng ma hạch khắc ma pháp không gian lúc trước Rammus cho hắn đem Lục Vũ thuận đi đi!

Bất quá, ngay khi hắn dự định chạy trốn, xa xa đột nhiên sáng lên kim quang, sau đó một nữ nhân mặc áo giáp kim sắc, quơ một thanh đại kiếm kim sắc xuất hiện trước mặt bọn họ, chính là Momy!

“Khốn khiếp!” Momy mắng to một tiếng, không chút nghĩ ngợi, liền quơ đại kiếm trong tay về phía gã lang nhân kia, nhưng phản ứng của gã lang nhân kia lại không hề chậm, sau khi hắn phát ra tinh thần công kích, liền chỉ huy con cự lang cấp 9 còn lại và hai con cự lang cấp 8 nhắm về phía Momy, còn mình thì chạy nhanh về phương xa.

Hắn thoát nhìn đã rất già, nhưng dù sao cũng là thú nhân, lúc này tốc độ chạy trốn lại vô cùng vô cùng nhanh!

“Đáng giận!” Momy đã đạt tới cấp bậc pháp thần, theo lý một pháp thánh tuyệt đối không thể đào tẩu trước mặt bà, nhưng có tình hình giờ bà đang ở hình người chứ không phải hình dáng Nagas, hơn nữa lực lượng của bà cường đại chứ không phải tinh thần lực, cho nên cái công kích tinh thần lực của gã lang nhân kia, đúng lúc cản trở bà một chút!

Mà khi bà kịp thời phản ứng chuẩn bị truy đuổi, Lâm Tái từ trên không trung rơi xuống!

Tình huống của cháu mình cùng Lục Vũ không ổn, Momy cũng không tiện truy kích kẻ địch, bà thả ra một đoàn quang mang kim sắc tiếp được Lâm Tái, sau đó không hề nói chuyện, trực tiếp mang theo Lâm Tái cùng Lục Vũ vào cái lều trại tốt nhất trong doanh địa!

Sau khi gã lang nhân kia rời đi, bầy ma thú công kích sứ đoàn liền rút lui, sứ đoàn tránh không được xuất hiện thương vong, nhưng đáng mừng chính là, ma pháp sư cao cấp mặc dù bị thương nhưng không ai tử vong.

Trong tất cả mọi người, tình trạng tốt nhất, tuyệt đối là người luôn trốn trong vòng bảo vệ, chưa từng chiến đấu với bất cứ con ma thú nào – Elina.

Elina nhìn những người đó thu thập thi thể, muốn động thủ hỗ trợ lại bị Larry ngăn cản, nàng chỉ có thể đứng ở một bên nhìn người khác làm việc, nhưng cũng may nàng rất nhanh tìm được việc mình có thể làm — đưa thuốc trị thương cho người bị thương.

Chờ đến khi doanh địa tạm ổn, Đức Lôi Khắc mới thở phào một hơi, mà lúc này, trời cũng đã sáng.

“Mọi người nghỉ ngơi một chút, sau đó ăn chút gì đi, tiếp theo, chúng ta sẽ cấp tốc lên đường!” Đức Lôi Khắc lên tiếng, những người khác đều gật đầu tán thành. Elina cũng lí nhí mà mở miệng: “Bọn họ, bọn họ vào lều trại của ta.”

Đúng vậy, lều trại xinh đẹp nhất hoa lệ nhất trong doanh địa, tuyệt đối là Elina. Lại nói tiếp, thật ra lều trại của Lục Vũ cùng Lâm Tái cũng là không tệ, tài liệu cũng rất tốt, nhưng bọn họ là nam nhân, mà Momy là một nữ nhân, thẩm mỹ của nam nhân cùng nữ nhân luôn không giống nhau.

Hiện giờ trong lều trại, Lâm Tái được Momy dùng kim quang bao phủ hồi lâu đã không có gì đáng lo, thậm chí bởi vì trước đó chiến đấu còn có dấu hiệu đột phá. Nhưng Lục Vũ thì khác, thể chất của hắn cùng Momy Lâm Tái hoàn toàn bất đồng, năng lượng kim sắc cũng có thể trị thương cho hắn nhưng sẽ khiến cho hắn đau đớn không chịu nổi... (Năng lượng kim sắc có thuộc tính thuần dương, còn Lục Vũ có thể chất thuần âm)

Lúc bắt đầu Lục Vũ vẫn thanh tỉnh, nhưng sau khi trị thương một hồi, hắn đau đến hôn mê.

“Bà ngoại không cần trị thương cho hắn nữa đâu!” Lâm Tái đột nhiên mở miệng, thấy chân Lục Vũ gần như đứt lìa, vừa đau lòng lại đau chân.

Vừa rồi con cự lang kia cắn trúng Lục Vũ, hắn cảm thấy chân mình cũng đau nói không nên lời, mà hiện tại Momy trị thương cho Lục Vũ, Lục Vũ thống khổ, hắn cũng cảm thấy toàn thân cao thấp đau đớn không thôi!

Hắn có thể chia sẻ thống khổ cho Lục Vũ sao? Mà hắn là người chia sẻ thống khổ đã đau đến mức này, vậy Lục Vũ còn đau đớn hơn đi? Nếu như vậy, hắn tình nguyện nghĩ biện pháp khác trị thương cho Lục Vũ, dù sao hắn nhất định có thể nổi lên xương cốt cho Lục Vũ!

“Nếu như vậy, ta đưa các ngươi đến thành Kerr trước nha?” Momy mở miệng, bà không có phương pháp trị liệu khác, nhưng những người đó sẽ có cách đi?

“Bà ngoại, trước đó bà đưa mẹ đến thành Kerr phải không?” Nghĩ đến Momy vẫn luôn không xuất hiện, hiện giờ đột nhiên xuất hiện nhưng không có hình dáng Caroline đâu, Lâm Tái mở miệng hỏi.

“Ừ, may mắn ta trở về sớm!” Momy lòng còn sợ hãi mà mở miệng, nếu không phải Caroline và tên Kha Đức Nhạc kia khênh khênh ta ta trước mặt bà khiến bà buồn nôn, có lẽ hôm sau bà mới trở lại... May mắn, may mắn bà đã trở lại!

“Nếu bà ngoại không trở về, chúng ta cũng sẽ chạy thoát!” Lâm Tái nhìn về phía Momy, hắn nói như vậy, cũng không muốn làm cho đối phương có cảm giác tội lỗi.

“Các ngươi có biện pháp chạy trốn? Vậy tại sao còn đánh nhau? Không thể bỏ chạy ngay từ đầu sao?” Momy vỗ đầu Lâm Tái một cái, lại nói: “Cũng do ta không tốt, biết rõ ma thú trên thảo nguyên nhiều nhất chính là sói, nhưng ta lại không để ý tới.”

Lâm Tái nhìn bộ dáng uể oải của Mony, nhưng cũng vô cùng bất đắc dĩ, hẳn biết, Mony đã không còn nhỏ tuổi, nhưng bởi vì số lượng Nagas quá ít, trên cơ bản bà chưa từng rời khỏi Thần Thú điện, dưới tình huống như thế, làm sao có thể trông cậy vào Mony có kinh nghiệm có lòng cảnh giác chứ?

Nhưng tình huống hiện tại của Lục Vũ, quả thật rất thê thảm. . . Lâm Tái cảm thụ đau đớn từ Lục Vũ truyền đến, đột nhiên nghĩ tới một chuyện: “Bà ngoại, lúc trước ta vừa tới Thần Thú điện, hẳn. . . Có phải cũng không thoải mái hay không?” Khi đó hẳn hôn mê, nhưng vẫn cảm thấy vô cùng vô cùng đau đớn, mà khi hẳn cảm thấy rất đau rất đau, hình như có người chia sẻ nỗi thống khổ của hẳn?

Trước đó Lâm Tái không có nghĩ đến chuyện này, nhưng vừa rồi, hẳn lại cảm giác Lục Vũ đang rất đau đớn, liền đột nhiên nghĩ đến, khi đó Lục Vũ hẳn là cũng rất đau.

Cảm giác đau đớn khi vậy bị tróc ra cũng không dễ chịu gì, hẳn bị một lần cũng không muốn ném thứ lần thứ hai, nhưng Lục Vũ cũng ném qua một lần?

“Đúng vậy, thân thể hẳn rất khỏe mạnh, nhưng khi người đau đớn dường như hẳn cũng bị theo, đau đến mặt mũi trắng bệch đứng cũng không vững. . . Nếu không phải như vậy, ta cũng không thoải mái tiếp nhận hẳn như vậy.” Mony trả lời, khi đó Lâm Tái biến dị đều là vì ăn đồ của Lục Vũ, tận mắt nhìn thấy đứa cháu mình vừa gặp mặt cứ như vậy chết đi, sao bà có thể không oán hận chứ?

“Ta đã biết.” Lâm Tái mở miệng, loại cảm giác này, giống như có một con mèo nhỏ đang gãi tâm của hẳn vậy, khiến trong lòng hẳn ngứa ngáy, lại cảm thấy vô cùng cao hứng.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Trị Thương

Bản thân Lâm Tái cũng không bài xích Thần Thú đàn, lúc này phát hiện tác dụng của nó, càng cảm thấy thứ này vô cùng tốt.

Nhưng cho dù lúc này tâm tình của hẳn không tồi, cũng không thể không lo lắng cho thương thế của Lục Vũ, sau khi suy nghĩ một hồi, hẳn liền nói với Mony: “Bà ngoại, người dẫn chúng con đến thành Kerr đi, nếu chúng ta không ở đây, hẳn là sứ đoàn cũng không phải chịu công kích đâu, hơn nữa đến thành Kerr, ta cũng có thể tìm thấy được tề trị thương cho hẳn.”

“Được!” Mony lập tức đồng ý: “Người muốn thu dọn một chút đồ vật hay không?”

Lâm Tái vừa định nói không có gì muốn thu dọn, theo bản năng mà nhìn cái lều trại này một chút, lúc này mới phát hiện nơi này thế nhưng không phải lều trại của mình: “Bà ngoại, nơi này không phải chỗ ở của chúng con, bất quá cũng không có gì muốn thu dọn.”

“Vậy chúng ta đi đi, thời gian không đợi người.” Mony dùng tay bắt lấy Lâm Tái, rồi cõng Lục Vũ ở trên vai, vừa định ra ngoài, liền phát hiện trước lều trại tụ tập một đồng người, nghĩ đến Lục Vũ nói cái lều trại này không phải của hẳn, bà liền hiểu rõ mà phóng lên cao, từ trên đỉnh lều trại rời khỏi nơi này, sau đó đi về phía thành Kerr, đương nhiên, cũng để lại một câu: “Ta đưa Thần tử đến thành Kerr trước!”

“Thần Thú điện cũng từng nói, người này do bọn họ phái ra người bảo vệ Thần tử đi?” Đức Lôi Khắc chân chờ mà mở miệng.

“Chắc vậy, nhưng Thần tử. . .” Tại sao Thần tử bị khiêng đi rồi? Hình tượng uy phong lẫm lẫm trước kia đâu!

“Đúng rồi, trước đó Lâm Tái thiếu gia hình như cũng đánh bị thương một con ma thú cao cấp. . . Trang bị trên người hẳn thật là tốt!” Cự lang kia cắn hẳn một ngụm cũng không thể phá hủy bộ quần áo này, thật sự là quá mạnh nha!

“Lều trại Elina tiểu thư bị phá, các người có tu sửa không?”

Những người có thực lực yếu kém trong sứ đoàn đều từ vong trong trận chiến này. Còn những ma pháp sư cao cấp có thực lực cường đại mà nói, đẩy nhanh tốc độ khởi hành cũng hoàn toàn không thành vấn đề.

Bất quá, tốc độ của bọn họ nhanh hơn nữa, cũng không nhanh bằng Mony, không tốn bao nhiêu thời gian, bà đã mang theo Lâm Tái cùng Lục Vũ đi tới thành Kerr, còn dựa theo chỉ thị của Lâm Tái, trực tiếp xông vào tháp ma pháp của Rammus.

“Là ai?” Rammus cảm giác có người xâm nhập, một cái thuần đi liền đến trước mặt Mony, sau khi nhìn thấy Lâm Tái, ngược lại thở phào một hơi: “Sao người lại tới đây, còn có bà là ai?” Hẳn hỏi chính là Mony.

“Vị này chính là cường giả của Thần Thú điện, ta tới tìm được tề, Rammus sư phụ, ta nhớ trước kia người luyện chế rất nhiều được tề nổi xương?” Lâm Tái lập tức mở miệng, mấy thứ kia hẳn cũng nhớ thương đã lâu rồi.

“Không cho.” Rammus trực tiếp trả lời, dựa vào cái gì hẳn phải đem đồ vật này nọ cho Lâm Tái?

“Người!” Mony quơ nắm tay tiến lên, Lâm Tái liền một phen giữ nàng lại, nói với Rammus: “Sư phụ, Hughes, cũng chính là Thần tử Thần Thú điện,

hắn bị thương, hiện tại ta rất đau lòng...”

Hắn muốn được tề của Rammus, lấy trình độ lòng dạ hẹp hòi của Rammus, nhất định sẽ không cho, nhưng người bị thương chính là Lục Vũ đó...

Rammus nghĩ nghĩ, mới nhớ đến tên Hughes kia chính là người mà Lâm Tái thích, nếu Hughes bị thương khiến cho Lâm Tái không thích hắn nữa mà Lâm Tái lại coi trọng Bizani thì sao? Tưởng tượng như vậy, hắn lập tức hỏi thăm: “Người muốn mấy bình?”

“Ba bình!” Lâm Tái lập tức mở miệng, có lẽ một bình là đủ rồi, nhưng để đề phòng, nhiều hơn hai bình cho chắc ăn.

Những dược liệu này nọ, mình tìm kiếm rất khó khăn a, ba bình, ba bình... Rammus đau lòng không thôi, nhưng nhìn thấy bộ dáng của Lục Vũ, vẫn cắn răng thuận đi để lấy được.

“Coi như hắn thức thời, Thần Thủ điện không phải dễ chọc.” Momy nhìn đến phản ứng của Rammus, vừa lòng mà gật gật đầu.

Thật ra hắn chỉ muốn cứu tình nhân của tình địch mà thôi... Lâm Tái cảm thấy suy nghĩ của Rammus thật sự không phải là thường nhân có thể hiểu được, cũng không giải thích với Momy.

Đúng rồi, hắn hiểu rõ suy nghĩ của Rammus, không phải đã nói lên, kỳ thật hắn chính là người phi thường?

Lâm Tái dần xếp Lục Vũ ở trong phòng mình trong tháp ma pháp Rammus, cuối cùng Lục Vũ cũng tỉnh lại.

Trước khi hắn hôn mê, ngoại trừ đau đớn, một nguyên nhân khác chính là khi chiến đấu ăn rất nhiều đan dược nên bị tác dụng phụ. Cho nên lúc này tuy tỉnh lại, nhưng tứ chi vô lực.

“Người tỉnh rồi! Thật đúng lúc, dược tề đã lấy đến đây, chờ người uống xong, chân của người sẽ không sao.” Lâm Tái mở miệng, cầm một bình dược tề đi đến bên cạnh Lục Vũ.

Sự thần kỳ của dược tề, Lục Vũ cũng biết một chút, lập tức tiếp nhận bình dược tề kia liền uống một hơi cạn sạch, sau đó, cảm thấy chân mình ngứa lên, ngứa đến mức hắn hận không thể vờn tay gãi thật mạnh.

“Hiện tại người không thể cử động!” Lâm Tái phản ứng rất nhanh, lập tức ôm chặt Lục Vũ không cho hắn nhúc nhích.

“Người làm gì vậy!” Lục Vũ không quen bị người khác ôm, lập tức phản kháng.

“Ta sợ người lộn xộn, xương cốt sinh trường sai lệch!” Lâm Tái nghĩa chính ngôn từ mà mở miệng, khó có được cơ hội quang minh chính đại mà ôm một cái, làm sao hắn có thể dễ dàng buông tha chứ?

Lục Vũ nhẩn nhẩn không nổi bão, chờ đến khi cảm giác trên đùi mình tốt hơn, cũng lập tức bỏ qua cho Lâm Tái: “Ta muốn tắm rửa!”

“Không thành vấn đề, ta lập tức đi chuẩn bị nước, nhưng chân của người không thể dùng lực mười ngày, muốn ta giúp người tắm hay không?”

“Chân ta không thể dùng lực, chứ không phải tay không thể dùng lực nhỉ?” Lục Vũ lập tức nhú mày, tâm tư chiếm tiện nghi này, cũng quá rõ ràng rồi đó!

Dưới sự kiên trì của Lâm Tái, rốt cuộc Lục Vũ vẫn bị hắn ôm đến cái bồn tắm kia, thậm chí còn bị đối phương dùng tốc độ cực kỳ thông thả mà cời áo ngoài, làm cho Lục Vũ không được tự nhiên.

Cuối cùng, Lâm Tái còn bố trí một ma pháp trận ngăn cách tinh thần lực ở bên cạnh hắn, lúc này mới rời khỏi phòng.

Mà Lâm Tái vừa đi, Lục Vũ vốn dĩ ngâm mình trong bồn tắm lớn, lại đột nhiên biến mất.

Lục Vũ vào Hệ thống vị diện giao dịch, sau đó tìm người quen của mình, lại chỉ có Huyết Ma đang ở, lập tức liên hệ với Huyết Ma.

Huyết Ma vẫn là bộ dáng hào hoa phong nhã, nhìn thấy Lục Vũ, liền nở nụ cười: “Lục Vũ, nghe nói gần đây người có rất nhiều thứ tốt a, nếu có các loại máu hiếm, nhất định phải cho ta biết, đúng rồi, Thôn Phệ Thú cho người một con tiểu Thôn Phệ thú, thật ra cũng có thể lấy máu nha.”

Máu? Long huyết cùng phượng huyết mình vẫn có thể lấy được... Nhưng Lục Vũ căn bản không muốn đi lấy: “Hiện tại ta không có vật như vậy, Thôn Phệ thú đang tiến hóa, nhưng dược thảo lại có rất nhiều.”

“Ta chỉ nói giỡn với người thôi, đúng rồi, người tìm ta có chuyện gì không? Muốn giao dịch sao?”

“Ta muốn hỏi một chút, có thứ gì trị thương tốt không?” Lục Vũ hỏi thăm, hắn rất sợ chân mình bị phế a!

“Vậy phải coi là bị thương như thế nào, nội thương sao?” Huyết Ma hỏi.

“Không phải, chân ta bị cắn đứt.” Lục Vũ lập tức mở miệng, lại nói: “Trước đó ăn khá nhiều đan dược, cho nên linh lực trên người không đủ.” Linh lực tự thân của tu chân giả, vốn dĩ cũng có thể dùng trị thương.

“Thì ra bị tiểu thương như vậy a... Ta đã nói với ngươi, ngươi nên đi tìm Số 765 của vị diện khoa học kỹ thuật trao đổi một cái khoang thuyền chữa bệnh đi, sau này cho dù bị thương vật lý ở đâu, chỉ cần nằm vào đó một chút sẽ không sao, còn có thể bảo dưỡng dung nhan nữa. Tên đó là một thương nhân chân chính, chỉ làm ăn chứ không tu luyện, nên có mặt cả ngày, đúng rồi, hắn rất thích các thứ có thể kéo dài mạng sống.” Huyết Ma mở miệng, gãi tay gãi chân đối với bọn họ mà nói chỉ là chuyện còn con mà thôi.

“Cám ơn!” Lục Vũ mở miệng, lại một lần nữa cảm thán khoa học kỹ thuật thần kỳ.

Cuối cùng, hắn dùng mấy thứ dược liệu kéo dài tuổi thọ, đổi lấy một cái khoang thuyền chữa bệnh, sau khi nằm ở bên trong một giờ, cảm giác chân của mình một chút, quả nhiên không sao nữa!

Khoa học kỹ thuật và ma pháp cùng kết hợp, hiệu quả thật tuyệt a! Lục Vũ nghĩ nghĩ, quyết định cho Khương Đào cái khoang thuyền chữa bệnh này, như vậy mặc kệ là ai sinh bệnh, chỉ cần nằm vào một chút thì tốt rồi. Không đúng, vừa rồi vị diện thương nhân Số 765 kia hình như nói dịch chữa bệnh bên trong phải thay đổi theo từng tình huống? Hơn nữa, dùng một lần sẽ không thể dùng nữa? Trách không được khoang thuyền chữa bệnh cũng không quý, thì ra có thể làm ăn lâu dài sao?

Sau khi Lục Vũ rời khỏi Hệ thống vị diện giao dịch, cũng đã hoạt động tự nhiên, nhưng nghĩ đến hành vi kiên trì phải giúp hắn tắm rửa của Lâm Tái trước đó, tạm thời hắn cũng không tính toán!

Lục Vũ không “khỏe”, dĩ nhiên được Lâm Tái ân cần hầu hạ. Sau khi Lâm Tái mang hắn về tửu lâu của bọn họ, phần lớn thời gian chính là lượn qua lượn lại ở trước mặt hắn, bưng trà rót nước, còn tự mình làm cơm làm đồ ăn.

Đối với những chuyện này, Lục Vũ đều vui vẻ tiếp nhận, nhưng những hành vi ăn đậu hủ của Lâm Tái, đều bị hắn cự tuyệt.

“Ngươi thật sự không cần ta giúp ngươi tắm rửa sao?”

“Thật sự không cần!”

“Lục Vũ, tự ngươi tắm rửa sẽ không sạch...”

“Ngươi không đi ra ngoài, lần sau cũng không cần vào nữa!”

“Được được, ta đi...”

“Ta ôm ngươi đi qua nha?”

“Không cần?”

“Ta biến thành rồng công ngươi đi ra ngoài nha?”

“Vây... Được rồi.”

Giữa hai người, ngày càng thân thiết hơn.

Lục Vũ nằm ở trên giường ngày thứ năm, đã sắp không chịu nổi nữa rồi, giả bộ chân mình vẫn còn bị thương, rốt cuộc là gây sức ép cho Lâm Tái hay là gây sức ép cho chính mình đây.

Mà hôm nay, Caroline đã biến mất vài ngày, cuối cùng cũng xuất hiện trước mặt bọn họ.

Trước đó vài ngày, Caroline có chút tiêu tụy, nhưng năm ngày không gặp, lúc này Caroline lại mặt mày rạng rỡ như châu như ngọc... Được rồi, nói như vậy có chút khoa trương, nhưng rất rõ ràng, tình trạng hiện giờ của Caroline rất tốt, mà Kha Đức Nhạ ở sau lưng nàng, thì phát ra một cỗ nồng đậm – ý vị.

“Vẫn là đồ vật của nhân loại ngon nhất a!” Caroline nhìn thấy con trai của mình, câu nói đầu tiên lại là cái này.

“Có thể thấy được, cha đã cho mẹ ăn thật no.” Lâm Tái lập tức mở miệng, trên thực tế, sau khi trở về tửu lâu của mình, mỗi ngày hắn cũng ăn rất no.

“Dĩ nhiên!” Caroline đắc ý mở miệng: “Gần đây bên ngoài đang lưu truyền tin đồn, thành chủ đại nhân trộm nuôi một con ma thú có sức ăn thật lớn, các ngươi có biết hay không? Bọn họ hoài nghi là một con ma thú cao cấp thích ăn thịt, còn nói anh ấy sẽ đem lông phượng hoàng cho ma thú đó dùng... Ha ha!”

“Cái kia... Di bị biến thành ma thú còn cao hứng như thế sao?” Lục Vũ vô cùng vô tội hỏi han.

Tiếng cười Caroline đột nhiên im bặt.

“Thật ra đây cũng không tính là gì... Lâm Tái, trước đó ta đến cứu các ngươi, hình như ngươi đang hợp thể cùng Hughes đi? Đây rõ ràng là thú nhân cùng ma thú của mình mới có thể làm được, tại sao ngươi và Hughes lại làm được chuyện này?” Momy đột nhiên mở miệng, thật ra lúc mới nhìn thấy bà cũng rất tò mò, đáng tiếc chính là, sau đó có rất nhiều chuyện xảy ra, bà cũng không nhớ đến... Hiện tại con gái mình nhắc tới, bà đột nhiên nhớ lại.

“Cái kia...” Lâm Tái cũng không thể nói gì hơn, bất quá, bị coi là ma thú cũng không sao, ít nhất Lục Vũ nguyện ý cùng hấn thân cận.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Tiết Lộ Bí Mật

Mony cũng không truy vấn chuyện Lục Vũ và cháu ngoại mình có thể hợp thể với nhau, theo bà thấy, Lục Vũ chính là người mà cháu ngoại mình thích, một khi đã như vậy, tâm linh tương thông này nọ, cũng thực bình thường.

So sánh với nhau, bà quan tâm tình trạng thân thể của con gái mình nhiều hơn một chút, biết được mấy ngày nay Kha Đức Nhạc vội vàng kiếm đồ bỏ cho con gái mình ăn, bà rất hài lòng: “Người giỏi lắm, Caroline ăn nhiều lại kén ăn, sau này vất vả cho người rồi.”

Kha Đức Nhạc một trận bất đắc dĩ, Caroline kén ăn sao? Tại sao hấn lại không thấy dấu hiệu nào chứng minh Caroline kén ăn vậy? Đừng nói là kén ăn, chỉ cần là thịt, cho dù chế biến không ngon thì Caroline vẫn muốn ăn: “Mẹ, Caroline không kén ăn đâu, khẩu vị của em ấy rất tốt, con sẽ cho em ấy ăn nhiều một chút.” Chỉ cần nghĩ tới khi vợ mình mang thai Lâm Tái vì ăn không đủ no mà chạy ra bên ngoài săn thú để ăn, Kha Đức Nhạc cảm thấy đau lòng không chịu được, dưới tình huống như thế, hấn nhất định phải cho Caroline ăn nhiều một chút.

“Đương nhiên khẩu vị của nó tốt rồi, người không thấy ta đang nói khiêm tốn sao?” Mony đảo cặp mắt trắng dã rồi mở miệng, sau đó mới kịp phản ứng: “Người kêu ta là mẹ sao?”

“Người là mẹ Caroline... Như vậy con gọi người là mẹ, không đúng sao?” Kha Đức Nhạc chần chờ mở miệng, sau khi phát hiện vợ mình và mẹ vợ vô cùng cường đại, hấn có thể khẳng định, trước khi hấn trở thành pháp thần, chỉ có thể làm một người theo đuôi mà thôi TT^TT.

Còn pháp thần... Có lẽ cả đời cũng không đạt được đi? TT^TT

“Đúng vậy đúng vậy,” Mony liên tục gật đầu, đối với bộ tộc Nagas cực độ khuyết thiếu hậu nhân mà nói, con cháu đều rất đáng yêu, mà Mony dạt dào tình thương của mẹ, tích góp từng tí một hơn một ngàn năm, “Rất tốt, ừm, sau này gọi thêm vài tiếng.”

“Mẹ, đồ ăn trong tủ lâu của Lâm Tái rất ngon a, con đề cử vài món cho mẹ được không? Mật khác, đầu bếp trong phủ thành chủ cũng không tệ, đặc biệt am hiểu thịt nướng...” Kha Đức Nhạc liền mượn cơ hội trò chuyện cùng Mony, vừa lấy lòng đối phương, vừa hỏi thăm một ít chuyện về Caroline — Caroline là Đại Tể Ti của Thú nhân tộc, dưới tình huống như thế, không biết hấn có tình địch cường đại nào không nhỉ?

Mony cùng Kha Đức Nhạc ở bên kia nói chuyện, Caroline cũng nghiêm mặt nhìn về phía Lâm Tái: “Khi các con trở về gặp nguy hiểm sao? Tại sao không nói cho mẹ biết?”

“Chúng con không muốn làm cho mẹ lo lắng...” Lâm Tái trả lời, quan sát về mặt Caroline một chút, lại nói: “Hiện tại trong bụng mẹ còn có một đứa nhỏ đó! Hơn nữa, chúng con cũng không có việc gì, còn nhân họa đắc phúc, con bay được rồi.”

Caroline trừng mắt nhìn Lâm Tái một cái, lúc này mới mở miệng: “Khi đó hai đứa gặp chuyện gì?”

Lâm Tái cũng rất nghi hoặc, tại sao gã lang nhân kia lại công kích mình, ngay từ đầu hấn cho rằng người nọ do Thú vương Thái Đặc phái tới, nhưng ngẫm lại lại cảm thấy không phải, tuy Thú vương muốn Thần Thú điện giúp đỡ hấn, nhưng Thần Thú điện thật sự xảy ra chuyện gì đó, cũng không có lợi cho hấn đi? Dù sao Thần Thú điện còn tồn tại, thú nhân thua nhân loại, cũng có thể lui về phía sau một bước, nếu không có Thần Thú điện...

Thái Đặc muốn lợi dụng bọn họ, nhưng hấn không ngờ đến mức tự hủy đế quốc của mình, vậy rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Kể lại mọi chuyện kỹ càng tỉ mỉ cho Caroline, Lâm Tái lại nói: “Con đã hỏi qua bà ngoại, bà không biết gã lang nhân kia, cũng không biết tại sao gã lại tấn công chúng con, bà còn muốn trở về chất vấn Thú vương một chút, lại bị con ngăn cản.”

Caroline gật gật đầu, nhìn thấy Kha Đức Nhạc dẫn Mony đi thưởng thức một số món ăn ngon, mới nói: “Bà ngoại của con đã lớn tuổi, cho nên cũng không có ấn tượng với cao thủ trẻ tuổi sau này, nhưng tên lang nhân kia, mẹ còn có chút ấn tượng...”

Gã lang nhân kia thoạt nhìn khá già rồi, thì ra trong mắt Caroline, chỉ là cao thủ trẻ tuổi? Lâm Tái có chút cảm nín, lúc này mới hỏi: “Hấn rốt cuộc là ai?”

“Lâm Tái, hấn là người cũng biết, không phải tất cả mọi người trong thú nhân đế quốc đều tin ngưỡng thần thú. Tuy rằng trước kia tất cả thú nhân đều tin ngưỡng thần thú, sau khi thực lực của bọn họ tăng lên, vinh quang tiến vào Thần Thú điện. Nhưng chiến tranh giữa thú nhân và nhân loại bùng nổ, Thú vương xuất hiện, một số bộ lạc bắt đầu có tư tâm, trước tiên bọn họ sẽ lung lạc những người có tiềm lực, cho dù đạt tới thánh cấp cũng ở lại bộ lạc chứ không phải đến Thần Thú điện, thậm chí Thú vương còn chuyên bồi dưỡng một đám người tẩy não thú nhân, làm cho bọn họ hoàn toàn trung thành với hấn nhưng lại đến Thần Thú điện cầu lấy lòng phượng hoàng... Đương nhiên, gã lang nhân này không phải do Thú vương bồi dưỡng.” Caroline mở miệng: “Đại khái là hai trăm năm trước, có một lang nhân thực lực cường đại lại đặc biệt nổi danh, còn tham gia chiến tranh giữa thú nhân cùng nhân loại lúc ấy. Trên chiến trường, vốn dĩ sắp giành thắng lợi, nhưng sơ suất một chút, đối thủ của hấn lại đột phá trên chiến trường, còn đánh hấn hấp hối. Sau đó, không biết là em trai hấn hay là con hấn mang hấn đến Thần Thú điện cầu cứu, chúng ta không xuất thủ cứu giúp.”

“Tại sao các ngươi không cứu người?” Lâm Tái tò mò hỏi han, dựa theo quan sát của hắn, thái độ của Thần Thú điện rất tốt với thú nhân.

“Đó cũng không phải là chuyện cứu hay không cứu.” Caroline mở miệng, “Khi đó đối phương bị thương quá nặng, trừ phi chúng ta hao hết toàn lực mới có thể giúp hắn chữa khỏi, nhưng hắn không phải trưởng lão của Thần Thú điện. Lúc ấy, ta còn nhỏ tuổi, Thần Thú điện chỉ có Momy là Nagas thành niên...” Huống chi lúc ấy chiến tranh giữa nhân loại cùng thú nhân còn đang diễn ra, Momy lo sợ Ma sư pháp công hội sẽ nhân cơ hội đánh lén, thậm chí ngay cả một giấc ngủ ngon cũng không có, dưới tình huống như thế, sao có thể dốc hết toàn lực cứu một lang nhân chứ?

“Thần Thú điện chỉ là không cứu người mà thôi, cũng không phải là người làm bị thương lang nhân kia, nếu vì vậy mà báo thù, cũng quá khôi hài đi?” Lục Vũ nhún mày nói.

“Đúng vậy, nhưng khi đó ta trộm nhìn xem lang nhân kia, lang nhân nhỏ tuổi mang hắn đến Thần Thú điện có ôm một con chó con... Đương nhiên, hiện tại ngẫm lại, đó không phải là chó con mà là Bái thú.” Caroline mở miệng.

Lúc này Lâm Tái cũng đột nhiên nghĩ tới điều gì đó: “Mẹ nói đối thủ người nọ đột phá trong chiến đấu sao? Ta nhớ hình như sư phụ của Bizani cũng đột phá trong trận chiến đó.” Cho nên, người nọ không phải không tìm thấy chính chủ mà là không đánh lại chính chủ, nên xuống tay với hai tiểu nhân vật là bọn hắn sao?

“Như vậy sao?” Caroline mở miệng: “Mặc kệ hắn xảy ra chuyện gì, chỉ cần ngươi tăng cao thực lực, khẳng định sẽ không có ai dám chọc giận ngươi!”

“Đúng vậy!” Lâm Tái gật đầu đồng ý, chỉ cần thực lực của hắn có thể cường đại hơn một chút, còn sợ cái gì nữa?

Khi bọn họ bàn bạc xong, cuối cùng Momy mang theo Kha Đức Nhạc trở lại, sau đó phi thường oán niệm mà nhìn về phía Lâm Tái: “Tại sao trong quán của ngươi có nhiều món ngon như thế mà ta vẫn chưa nếm qua?”

“Bởi vì ta không làm...” Lâm Tái đứng thẳng thân thể: “Bà ngoại, đồ ăn các người ăn, đều là con làm! Nếu con không xuất thủ chỉ dựa vào đầu bếp trong quán, phòng chừng bên ngoài sẽ dồn đại con nuôi hai con ma thú...”

“Thằng nhóc thôi!” Momy nhún mày: “Người kia của ngươi, còn ăn nhiều hơn ta đi?”

“Ta là tự mình động thủ, cơm no áo ấm.”

Một đám người cãi nhau âm ỉ, Lục Vũ “đường thương” mấy ngày cũng lành hẳn, hắn rất muốn ra khỏi phòng. Mà đám người Đức Lôi Khắc cũng đã trở lại.

Trên đường trở về, Đức Lôi Khắc cũng rất lo lắng, chỉ sợ lại gặp tập kích một lần nữa. Nhưng Lâm Tái cùng Lục Vũ đi mất, bọn họ cũng không bị tập kích nữa, đương nhiên, ngẫu nhiên cũng có một vài ma thú không có mắt đến tìm tra.

Bọn người Đức Lôi Khắc đã trở lại, Lục Vũ và Lâm Tái cũng phải lộ diện.

Kha Đức Nhạc tổ chức một yến hội long trọng cho sứ đoàn vừa trở về, trong yến hội này đều là những nhân vật có uy tín có danh dự của thành Kerr, trong đó, có người quen của Lục Vũ cùng Lâm Tái, đương nhiên cũng có người bọn họ không biết.

Sứ giả của Norma đế quốc cùng Brass đế quốc đến thành Kerr đã mấy tháng.

Lúc đầu, bọn họ chỉ vì lòng phượng hoàng mà đến, nhưng theo thời gian trôi qua, mục đích của bọn họ cũng đã thay đổi rất nhiều. Trong lúc đó, thậm chí thù địch của hai đế quốc từng phải thêm một ít phó sứ, chính là vì có thể giải quyết vấn đề của thành Kerr.

Lâm Tái đến yến hội, liền thấy người phụ trách của sứ đoàn Norma đế quốc – Tập Lỗ. Cũng coi như hắn thông minh, lần này cũng không có mang theo Black bên người.

Tập Lỗ nhìn thấy Lâm Tái, tuy biết đối phương đã từng đùa giỡn mình, nhưng cũng chỉ có thể cười tủm tỉm mà tiến lên đón: “Lâm Tái thiếu gia, đã lâu không gặp.”

“Đúng vậy, đã lâu không gặp.” Lâm Tái cũng cười mở miệng: “Tập Lỗ hầu tước, sắc mặt của ngươi có chút không tốt...”

Nghe được những lời này của Lâm Tái, Tập Lỗ tối sầm mặt, sắc mặt của hắn đương nhiên không tốt, lần đó hắn nghe Lục Vũ ám chỉ tính toán mỹ nhân kế, kết quả cuối cùng Kha Đức Nhạc chinh hắn một lần rồi lại một lần, bởi vậy, hắn cũng hiểu được, ma pháp sư tên Hughes kia, cũng không còn tình cũ gì với Black.

Khi đó hắn rất tức giận, thậm chí muốn giết Black cho hả giận, nhưng sau đó liền truyền đến tin tức Hughes chính là Thần tử Thần Thú điện thần, dù sao Black cũng có quan hệ với đối phương, rốt cuộc hắn không có xuống tay, mà để lại Black một cái mạng.

Bất quá, khiến hắn cảm thấy cao hứng chính là, tuy hắn không thu hoạch được gì, nhưng tên hoàng tôn của Brass đế quốc kia cũng không được gì.

“Ánh mắt của Lâm Tái thiếu gia thật tốt, gần đây ta ngủ không ngon, vì vậy, sắc mặt có chút kém.”

“Vậy thật sự là rất đáng tiếc, Tập Lỗ hầu tước tuổi còn nhỏ như vậy đã bị bệnh mất ngủ rồi sao? Đúng rồi, vị ma pháp sư Black kia đâu?” Lâm Tái tò

mở hời han.

Tạp Lỗ hầu tước lập tức mở miệng: “Hắn sinh bệnh, còn bệnh rất nặng, lần yến hội này sợ là không thể tới.” Trước kia Black cùng Hughes có quan hệ, hiện tại mọi người lại công nhận Lâm Tái thiếu gia cùng Hughes là một đôi. . . Tạp Lỗ thực sáng suốt mà quyết định, vẫn nên nói tình trạng của Black nghiêm trọng một chút cho thỏa đáng.

“Sinh bệnh? Như vậy lại rất tốt.” Lâm Tái thực vừa lòng mà gật đầu, sau đó nhìn thấy một người trẻ tuổi anh tuấn tóc đỏ bưng một ly rượu vang đi về phía mình.

Hoàng thất của Brass đế quốc, đều là tóc đỏ, bọn họ cũng coi đây là vinh dự. . . Lâm Tái lập tức đoán được thân phận của đối phương, nhớ đến Kha Đức Nhạc đã từng nói người này cùng Lina có quan hệ, hắn cũng chỉ khẽ cười cười, nói với Tạp Lỗ hầu tước: “Tạp Lỗ hầu tước, mạo muội hỏi một chút, người có biết người tuổi trẻ kia là ai không?”

Thái độ của Lâm Tái như vậy, không hề nghi ngờ chính là đang tỏ vẻ mình cùng Brass đế quốc không hề có quan hệ, Tạp Lỗ hầu tước lập tức nở nụ cười, giới thiệu nói: “Vị kia là hoàng tôn của Brass đế quốc, cha hắn chính là hoàng tử có khả năng thừa kế ngôi vị hoàng đế của Brass đế quốc đó!” Vừa nói xong, hắn liền phóng đại thanh âm, nói về phía thanh niên tóc đỏ kia: “Stephen các hạ, ta giúp người giới thiệu một chút đi, vị bên cạnh ta, chính là Lâm Tái thiếu gia.”

Stephen đi qua đây, chính là muốn làm quen với Lâm Tái, nhưng thái độ trước đó của Lâm Tái, tựa như đang đánh vào mặt của hắn, khiến trong lòng hắn rất không thoải mái. Nhưng có đôi khi, cho dù trong lòng không thoải mái cũng không có biện pháp, nể mặt Kha Đức Nhạc và Thần tử Thần Thủ điện, hắn phải dùng khuôn mặt tươi cười đón chào Lâm Tái: “Lâm Tái thiếu gia, lần đầu gặp mặt, xin chỉ dạy.”

“Thì ra các hạ chính là Stephen, ta từng nghe cha ta nhắc tới người.” Lâm Tái cười tủm tỉm mà mở miệng, Kha Đức Nhạc cũng không nói lời hay ho gì về người này.

Stephen cũng biết điểm này, sắc mặt càng không dễ nhìn: “Lâm Tái thiếu gia, tại sao Thần tử không đến đây? Hắn để một mình người tới tham gia yến hội sao?” Hắn nói như vậy chứng tỏ Lâm Tái không được Thần tử yêu thích.

“Điều này sao có thể?” Lâm Tái nở nụ cười: “Hắn không giống như ta thích giao lưu với đủ loại người, thậm chí là người mà mình chán ghét, cho nên tạm thời chưa có đến mà thôi. . . A, thật có lỗi, Stephen các hạ, ý của ta không phải nói ta chán ghét người.”

Stephen nghiêng răng nghiêng lợi mà nhìn Lâm Tái, nhưng nơi này là phủ thành chủ, hắn cũng biết mình không thể đắc tội thành chủ thành Kerr, chỉ có thể nuốt cục tức này, lại có chút oán giận Lina, lúc trước rõ ràng Lina đã nói người nọ là một tên phế vật, nhưng hiện tại xem ra, người có miệng lưỡi bén nhọn như vậy, cho dù trước kia không ra gì, hiện tại có Phượng Hoàng làm hậu thuẫn, cũng không tầm thường đi?

Đương nhiên, lấy quan hệ giữa hắn cùng Thần tử, là tuyệt đối không thể trở thành thành chủ thành Kerr, nếu hắn cùng vị Thần tử kia tách ra. . .

Được rồi, điều này cũng do hắn quá mức lo lắng, chuyện giữa hắn và Lina Kha Đức Nhạc luôn phản đối, chỉ sợ cuối cùng đáp ứng nhưng cũng không để cho hắn đạt được kết quả mong muốn, cái này rất phiền toái. . . Có lẽ hắn nên nghĩ biện pháp hỏi thúc Lina?

Trong tình yêu, lúc ban đầu đàn ông sẽ bị mê hoặc đến choáng váng đầu óc, nhưng thời gian trôi qua, đàn ông sẽ thanh tỉnh lại, đối thành phụ nữ bị mê hoặc đến ngu ngốc, chuyện tình giữa Stephen cùng Lina chính là như vậy.

Lúc đầu, Stephen coi trọng Lina, còn như mê như say, nhưng sau khi người nhà của hắn nhắc nhở hắn đã tỉnh ngộ lại, lại phát hiện Lina cũng không hoàn mỹ như hắn tưởng tượng, ngược lại là Lina, sau khi tiếp xúc với hắn hồi lâu, liền yêu hắn đến mức không thể tự kiềm chế.

Lâm Tái đã đi chỗ khác, yến hội còn chưa chính thức bắt đầu, Stephen nghĩ nghĩ, đi tới một bên, nói mấy câu với một thị nữ, sau đó rời khỏi đại sảnh, đi ra ngoài.

Cũng không lâu lắm, Lina cũng đi ra, đi tới bên cạnh hắn.

Stephen biết, ngay từ đầu Lina làm quen với mình, chính là nhìn trúng quyền thế cùng diện mạo của mình mà thôi, hiện tại hắn nói gì thì nghe theo nấy, mà cô gái tự cho là đúng này, lại khá ngu ngốc. . .

“Lina, hôm nay anh nhìn thấy Lâm Tái trong yến hội!”

“Đương nhiên anh sẽ nhìn thấy hắn, cha tổ chức yến hội là vì hắn mà.” Lina quệt mồ hôi, có chút bất mãn mà mở miệng.

“Hiện tại anh rất lo lắng, Lina, em cũng biết, nếu em không phải con gái của thành chủ thành Kerr hoặc là em gái của thành chủ thành Kerr, cha mẹ ông nội của anh sẽ không đồng ý chúng ta kết hôn! Mà hiện tại, cha em có thể đem ngôi vị thành chủ giao cho Lâm Tái hay không?”

“Điều này sao có thể? Lâm Tái là một tên phế vật!”

“Hắn là phế vật thì sao, trong tay của hắn có Phượng Hoàng, còn Thần tử Thú nhân tộc thậm chí vì hắn mà hứa sẽ không thương tổn nhân loại. . . Hơn nữa, Thần Thủ điện cho tới nay đều không nhúng tay vào chiến tranh của thú nhân cùng nhân loại.” Stephen chau mày, tựa hồ vô cùng lo lắng.

“Stephen, anh yên tâm đi, không có việc gì đâu, cha khẳng định sẽ đem ngôi vị thành chủ giao cho anh Eno!” Lina cắn môi mở miệng.

“Sao em chắc vậy? Anh nhìn ra được, thành chủ đại nhân rất thích Lâm Tái...”

Nghe Stephen nói như vậy, bắt mắt tích cóp từ nhỏ đến lớn khiến Lina nhũn mày, nàng nhìn Stephen thật sâu, mới nói: “Stephen, anh yên tâm, chúng ta có biện pháp khiến cho cha đem ngôi vị thành chủ giao cho Eno sớm một chút, chỉ cần Eno làm thành chủ, giữa chúng ta sẽ không có trở ngại nữa?”

“Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Lina, nếu em không nói rõ một chút, anh sẽ rất lo lắng.”

Lina nhìn bộ dáng lo lắng của Stephen, rốt cuộc trong lòng buông lỏng rất nhiều, dù sao hiện giờ nàng cũng chỉ có mười chín tuổi mà thôi...

“Stephen, em nói với anh. Mẹ Lâm Tái là một thú nhân, trên người Lâm Tái cũng có huyết thống thú nhân, cho nên hẳn không có khả năng trở thành thành chủ thành Kerr!”

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Ngô Đồng Tử

Lục Vũ đến yến hội trễ như vậy, là vì không thích đối mặt với đám người a dua nịnh hót. Nhưng hẳn không ngờ, trên đường đi lại chứng kiến được một cuộc đối thoại thú vị như vậy.

Tuy rằng Lina kiêu căng, tự cho là thông minh có tâm cơ, nhưng cũng chỉ là một cô gái chưa đến hai mươi tuổi mà thôi, trước kia nhất định cha mẹ rất chiều chuộng đi? Cho nên, bạn trai của mình tính kế rõ ràng như vậy, nàng lại đoán không ra.

Quần áo trên người Lục Vũ có công năng ngăn chặn tra xét của người khác, công pháp tu chân lại có thể làm cho khí tức mình không lộ ra ngoài, cho nên hẳn trốn trong góc, quan sát sắc mặt của thanh niên tóc đỏ nhất thanh nhị sở, đối phương lại hoàn toàn không phát hiện ra hắn.

Biểu cảm này, có lẽ lừa gạt được Lina ngu ngốc kia, nhưng trong mắt của hắn, chỉ là giả dối mà thôi. Hơn nữa, người nọ biết được Lina chưa nói hết mọi chuyện cho hắn, nên dùng thủ đoạn lừa Lina nói ra... So sánh với nhau, vẫn là Lâm Tái thành thật hơn, ít nhất ở trong lòng Lục Vũ, Lâm Tái chưa bao giờ có ác ý với hắn, hơn nữa, Lâm Tái cũng không ép hỏi hắn những chuyện mà hắn không muốn nói ra.

Rất nhiều lần, khi hắn cho Lâm Tái một ít đồ vật, hắn có thể cảm giác được Lâm Tái đang mãnh liệt tò mò, nhưng đối phương cái gì cũng chưa hỏi...

Đương nhiên, chuyện của Lâm Tái sau này hẳn tính, hiện tại quan trọng hơn, vẫn là chuyện trước mắt.

Nếu hai người họ chìm chuột với nhau, thì hẳn sẽ không nhúng tay vào. Nhưng chuyện mà bọn họ bàn luận, có thể uy hiếp Lâm Tái, cũng có thể uy hiếp hắn.

Mấy ngày nay, từ miệng Caroline cùng Lâm Tái, Lục Vũ cũng biết đại khái chuyện trong phủ thành chủ, cũng biết em trai em gái Lâm Tái là xảy ra chuyện gì, nhưng hắn không nghĩ tới chính là, Lina bọn họ còn biết vợ trước của Kha Đức Nhạc là một thú nhân...

Lục Vũ thật sự không hiểu nổi, tại sao lão thành chủ thành Kerr lúc trước lại nguyện ý tin tưởng Bách Lệ mà không nguyện ý tin tưởng con trai của mình...

Hiện tại, tên Stephen kia đã biết chuyện của Lâm Tái, không biết đối phương sẽ làm gì... Lục Vũ nghĩ nghĩ, rất có thể đối phương sẽ âm thầm uy hiếp, liền ẩn nấp thân thể, đợi đến khi hai người đối diện đều rời đi, mới đi về phía yến hội.

Lục Vũ không phải Nagas, nhưng trong mắt người khác, hẳn chính là Thần tử có thể biến thành hình dáng Thần thú của Thần Thú điện. Tuy mối quan hệ giữa nhân loại cùng thú nhân luôn rất tệ, nhưng thân phận của hắn, vẫn làm cho người khác cung kính với hắn.

“Thần tử đại nhân! Ngài đã tới!” Quả nhiên, Lục Vũ tiến vào yến hội, liền được nhiệt liệt hoan nghênh.

Lục Vũ cũng không thích giao tiếp cùng người lạ, Lâm Tái cũng biết điểm này, cho nên ngay khi Lục Vũ muốn nhũn mày, hắn đã đứng bên cạnh Lục Vũ, sau đó thay Lục Vũ bắt chuyện với mọi người.

“Chiêm chiếp!” Nhìn thấy Lục Vũ, trước đó vẫn luôn xoay quanh ở trên không trung, bị rất nhiều người quan sát, Tiểu Phượng Hoàng lập tức hạ xuống, nó rõ ràng là sủng vật của Lâm Tái, nhưng thân thiết với Lục Vũ hơn. Lúc này, dĩ nhiên cũng không chút ngoại lệ mà đậu trên vai Lục Vũ, sau đó cọ cọ mặt Lục Vũ.

Đối với Lục Vũ mà nói, chuyện lúc trước khiến cho hắn chán ghét tiếp xúc với người khác. Nhưng động vật tiếp xúc vẫn có thể chấp nhận, dù sao chút nữa hắn cũng phải tắm rửa, cho nên hắn cũng không cự tuyệt Phượng Hoàng thân cận, tùy ý đối phương dùng miệng chạm vào mặt mình, sau đó hắn còn lấy ra một viên Duyên Niên Ích Mang đan mà mình trao đổi được cho đối phương.

Loại đan dược này, sau khi đến thành Kerr, hắn liền thuận tiện cho Kha Đức Nhạc một ít, mà chính lần đó, hương vị của viên đan này bị Tiểu Phượng

hoàng ngửi thấy, kết quả đối phương thích không chịu được, nhất định phải ăn, hiện tại không sai biệt lắm mỗi ngày đều phải ăn mấy viên. (thêm 1 đĩa phá cửa, bởi vậy ta nói, chỉ có nvc mới đủ khả năng nuôi pet.)

Nếu loại đan dược này không rẻ, Lục Vũ thật sự sẽ cảm thấy, mình không nuôi nổi nhiều sủng vật như vậy ...

Thôn Phệ thú ăn tinh hạch, Lâm Tái thích ăn thịt, con Tiểu Phượng hoàng trước mắt này còn thích ăn đan dược... A, bên trong hình như có pha trộn một ít nguyên liệu kỳ quái... Đúng rồi, con Phượng Hoàng này càng ngày càng dính hần, chẳng lẽ cảm thấy hần là “Chủ nhân” của Lâm Tái, cho nên muốn lấy lòng chủ nhân của chủ nhân sao?

Lục Vũ có không ít suy nghĩ thương vàng hạ cám, nhưng con Phượng Hoàng đang chiếm tiện nghi kia, cũng đã bị Lâm Tái xách lên.

Hành vi thô lỗ của Lâm Tái đối với Phượng Hoàng, liền bị người khác khiển trách, Elina chính là người đầu tiên đứng ra: “Lâm Tái, tại sao ngươi có thể đối đãi Phượng Hoàng như vậy?”

Sau khi nói xong, nàng đau lòng mà nhìn Phượng Hoàng, còn liếc mắt nhìn Lục Vũ một cái.

“Đây là Phượng Hoàng của ta.” Lâm Tái cười cười, không thèm để ý chút nào mà xách Phượng Hoàng trong tay, sau đó lôi kéo Lục Vũ đi về phía góc phòng.

Lục Vũ lập tức mở miệng: “Ta có việc nói cho ngươi.”

Nhưng ngay khi Lục Vũ mở miệng, Lâm Tái cũng đồng thời mở miệng: “Ta có việc nói cho ngươi.”

Lục Vũ nghĩ đến chuyện mình muốn nói cũng không thể gấp gáp, Kha Đức Nhạc cũng không có ở đây, lúc này mở miệng: “Ngươi nói trước đi.”

“Ừm.” Lâm Tái mở miệng, “Lục Vũ, sau này ngươi không nên chiều Tiểu Hồng, miễn cho nó vô pháp vô thiên! Đúng rồi, viên đan dược ngươi cho cha ta hiệu quả tốt lắm, ta liền tìm hiểu thành phần của nó, phát hiện mình cũng có thể luyện chế, nhưng bên trong có một loại dược liệu phổ thông mà ta chưa từng thấy qua – Ngô Đồng Tử, ta cũng không biết phải tìm ở đâu.”

Sau khi hần biểu đạt sự ghen tuông của mình xong, liền đòi đề tài.

Quả nhiên Lục Vũ không có truy cứu, mà hỏi han: “Ngô Đồng Tử?”

“Đúng vậy, Ngô Đồng Tử.”

“Thứ này ta có, đúng rồi, cuối cùng ta cũng biết tại sao Tiểu Hồng khoái ăn đan dược này, thì ra là bởi vì Ngô Đồng Tử.” Lục Vũ cười sò sò Phượng Hoàng trong tay Lâm Tái, sau đó liền đem Phượng Hoàng đặt ở trên vai mình.

Lâm Tái thấy Tiểu Hồng lại muốn cọ cọ Lục Vũ, liền cố gắng nhẫn nhịn, âm thầm thè trong lòng, chút nữa trở về hần nhất định phải biến thành rồng cọ cọ trên người Lục Vũ.

Lục Vũ cảm giác được sự ghen tuông của Lâm Tái, nhưng chuyện trước mắt quan trọng hơn: “Vừa rồi trên đường ta đến đây, nhìn thấy em gái ngươi đang nói chuyện với tên tóc đỏ kia trong hoa viên.”

“Bọn họ nói cái gì?” Lâm Tái lập tức hỏi.

“Em gái ngươi nói cho tên tóc đỏ kia, mẹ ngươi là thú nhân, ngươi là bán thú nhân.” Lục Vũ mở miệng, kể lại mọi chuyện, lại hỏi: “Ngươi định giải quyết chuyện này như thế nào?”

“Hành sự tùy theo hoàn cảnh...” Lâm Tái mở miệng, sau đó nở nụ cười: “Huyết thống Thần thú rất cường đại, hiện tại ta cũng có thể dùng một ít, tuyệt đối không khiến cho người khác phát hiện thân phận của ta. Đương nhiên, nếu thật sự còn có tình huống khác phát sinh, ngươi mang mặt nạ giả dạng thành ta được không?”

“Được.” Lục Vũ gật gù đầu: “Cũng nên nói cho cha ngươi biết một chút đi.”

“Đương nhiên, việc này phải nói cho ông ấy biết. Nhưng ta lại có chút không hiểu, tại sao ông ta còn có thể dễ dàng tha thứ cho bọn họ...” Trước kia Lâm Tái cảm thấy Lina cùng Eno là anh em ruột của mình, nên nhẫn nhịn mấy trò đùa dai của bọn họ, nhưng hiện tại đã biết sự thật, hần cũng không cần nể mặt bọn họ.

Có đôi khi, quan hệ huyết thống thần kỳ như vậy đấy.

“Vậy việc này giao cho ngươi đi.” Lục Vũ mở miệng.

Sau đó, Lâm Tái giúp hần chặn những người muốn tìm hần nói chuyện, làm cho hần phi thường nhàn nhã. Sau đó, khi yến hội còn không chưa chấm dứt, hần liền cáo từ trước, mà sau khi hần rời đi, Lâm Tái cũng đi tới bên cạnh Kha Đức Nhạc, đem chuyện Lục Vũ nghe được nói cho Kha Đức Nhạc.

Nghe Lâm Tái nói như vậy, sắc mặt Kha Đức Nhạc đại biến, cuối cùng, lại lộ ra một cái tươi cười: “Như vậy a, cũng rất tốt.”

“Cha làm sao vậy?” Lâm Tái tò mò hỏi han, vốn dĩ Kha Đức Nhạc sẽ thương tâm hoặc là phẫn nộ, chứ không phải là cao hứng đi?

Kha Đức Nhạc cười cười: “Ta không sao, chỉ là đang suy nghĩ, không biết có nên đỡ bỏ trọng trách phiền phức này hay không, sau đó tiêu điều tự tại cùng mẹ con.” Từ nhỏ hắn đã không muốn làm thành chủ, nhưng nhân nhả sinh hoạt vài thập niên lại bị “không trâu bắt chó đi cày”, hắn rất phiền muộn nha!

“Cha dự định giao ngôi vị thành chủ cho Eno sao?” Lâm Tái tò mò hỏi han.

“Đương nhiên không phải, hiện tại Eno căn bản không thể đảm đương chức vụ thành chủ.” Kha Đức Nhạc lập tức mở miệng.

“Một khi đã như vậy...”

“Con có từng nghĩ tới chưa? Ngay cả Bizani đại nhân cùng tuổi với lão tổ tông bây giờ còn sống rất tốt, thì ông nội con làm sao có chuyện gì chứ?” Kha Đức Nhạc cười tủm tỉm hỏi han.

Lâm Tái biết, Bizani sinh cùng thời với lão tổ tông của mình, nhưng hắn chưa từng nghĩ tới ông nội mình: “Ông nội còn tại thế?”

“Đúng vậy.” Kha Đức Nhạc gật gật đầu, lúc trước hắn không hiểu quyết định của cha mình, hiện tại, cũng đã đến lúc gọi đối phương về hỏi rõ mọi chuyện!

Mặt khác, ngôi vị thành chủ này hắn đã không muốn đảm đương nữa rồi, một khi đã như vậy, cuối cùng vẫn phải nhờ người cha kia của mình giải quyết chuyện này đi.

Hai người nói xong, yến hội cũng đã đến lúc chấm dứt.

Kha Đức Nhạc làm chủ sự, đương nhiên không thể cứ ở chỗ này nói chuyện với con trai mình, cho nên hắn liền đi ra ngoài, nói vài câu với mọi người rồi kết thúc yến hội.

Những người đó đều đi rồi, nhưng Stephen vẫn ở lại, sau đó đi tới bên cạnh Kha Đức Nhạc.

“Stephen các hạ, người có chuyện gì sao?” Kha Đức Nhạc không cần suy nghĩ nhiều, cũng đã biết ý đồ của đối phương.

“Thành chủ đại nhân, hôm nay ta nghe được một việc, muốn nhờ người chứng thực một chút.” Stephen mở miệng.

Kha Đức Nhạc lén lấy ra một viên tinh hạch có thể thu âm, mở miệng hỏi: “Stephen các hạ muốn chứng thực chuyện gì?”

“Cũng không có chuyện gì... Ta nghe nói, vợ trước của thành chủ đại nhân không phải nhân loại?” Stephen mở miệng hỏi.

Lâm Tái là bán thú nhân? Trách không được, hắn được Thần tử đối đãi khác biệt...

Sau khi từ chỗ Lina nghe được đáp án, Stephen suy nghĩ thật lâu, cuối cùng quyết định lúc này tìm đến Kha Đức Nhạc, thử một lần xem mình đoán đúng hay không.

“Phải không? Tại sao ta lại không biết?” Biểu tình của Kha Đức Nhạc bất biến, tò mò hỏi han.

Nhìn thấy Kha Đức Nhạc biểu hiện như vậy, Stephen ngược lại không dám xác định, nhú mảy đứng ở đó.

Kha Đức Nhạc đã sớm hỏi qua Caroline về tình huống thân thể của Lâm Tái, cũng đã chuẩn bị sẵn sàng, cho nên lúc này, hắn lại cười nói: “Stephen các hạ, ta không biết người nghe tin này ở đâu, thật sự quá hoang đường, ta và vợ trước ở bên nhau rất lâu, sinh ra Lâm Tái, nàng là cô gái thẹn thùng hướng nội, tại sao người có thể tùy tiện nhục mạ nàng chứ?” “Không phải nhân loại”, giống như đang chửi người ta đi?

“Thật có lỗi, ta không nên tin tưởng mấy lời đồn đãi như vậy.” Stephen lập tức mở miệng, quyết định đợi lát nữa sẽ hỏi rõ ràng.

“Vậy sao? Stephen các hạ, nếu không có chuyện gì, ta đi nghỉ ngơi đây.” Kha Đức Nhạc lập tức mở miệng.

Sau khi cha hắn bỏ đi hai mươi năm trước, hắn cũng không cần đi tìm đối phương, nhưng nếu thân phận của Lâm Tái bị tiết lộ, cũng có thể đi tìm đối phương. Mà hiện tại, thân phận Lâm Tái, bị Bách Lệ tiết lộ.

Khi cha hắn trở lại, đối mặt với cục diện hồng бет, cũng không biết đối phương sẽ lựa chọn làm sao đây...

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Seraphim

Thành chủ tiền nhiệm của thành Kerr- Seraphim · Peters, có thể nói là cống hiến cho thành Kerr hơn nửa đời người.

Thiên phú ma pháp của ông rất cao, nhưng đến chín mươi tuổi, vẫn là ma pháp sư cao cấp mà thôi! Bởi vì đảm nhận ngôi vị thành chủ, muốn chuyên tâm tu luyện cũng không được.

Chính vì vậy, sau khi đạt tới cấp 9 đỉnh phong, ông liền muốn đem ngôi vị thành chủ giao cho con trai lớn của mình, sau đó bản thân sẽ đi du lịch khắp đại lục, tìm kiếm cơ hội đột phá.

Đáng tiếc chính là, lúc đó mặc dù ông có quyết định này, nhưng lại chậm chạp không tiến hành.

Con trai lớn được ông tỉ mỉ bồi dưỡng, thực lực cũng rất mạnh, xử lý sự vụ cũng rất tốt, nhưng lại có chút xúc động, điều này luôn khiến cho ông không yên lòng. Còn con trai thứ của ông, cả ngày chơi bời lêu lổng, cũng khiến cho ông vô cùng lo lắng.

Seraphim vẫn luôn chần chừ không giao lại thành Kerr cho bọn họ, chỉ sợ bọn họ sẽ xảy ra chuyện. Đúng lúc này, con trai thứ của ông gặp phải một việc!

Con trai thứ Kha Đức Nhạc cuối cùng cũng có người yêu, bởi vì thành Kerr không thể làm thông gia với người có thế lực. Cho nên khi biết được Kha Đức Nhạc thích một cô gái không có gì cả, ông cũng không phản đối, nhưng ông không ngờ tới, khi cô bé kia sinh một đứa nhỏ cho Kha Đức Nhạc, ngay khi ông cảm thấy rất hài lòng, thì trong lúc vô ý nhìn thấy cháu của mình đi đi ở trong sân liền mọc ra một cái đuôi, sau đó, đứa nhỏ phẫn nộ kia, liền chơi đùa với cái đuôi của mình!

Lúc ấy, Seraphim có một loại xúc động vọt vào giết chết con dâu của mình, thành Kerr được thành lập là vì chống cự thú nhân, mà vợ của con trai ông, lại là một cái thú nhân?

Thật ra, nếu Caroline là một thú nhân cũng thôi đi...

Sau đó Seraphim hỏi con trai của mình, con trai ông liền thẳng thắn nói với ông rằng vợ mình là một xà nhân, nghe nói như thế, ông cười lạnh trong lòng không thôi.

Caroline là một xà nhân? Cô gái này cũng không thành thật nhỉ? Hai đứa con trai của ông không có kinh nghiệm nên không nhận ra đối phương, nhưng sau khi ông nhìn thấy cái đuôi của Lâm Tái liền nhận ra, cái đuôi này, có chỗ nào giống với xà nhân? Đây rõ ràng chính là hậu nhân của Thần thú ở Thần Thú điện, Nagas!

Sau khi ông phát hiện Caroline là Nagas, liền đề phòng cô con dâu này, nếu đối phương thật sự là một xà nhân, hẳn sẽ có biện pháp khống chế đối phương, khiến cho đối phương an an phận phận mà cùng con trai của mình sống qua ngày, nhưng là Nagas... Hiện tại thú nhân đế quốc có bao nhiêu Nagas chứ? Tôn quý như vậy, thực lực cường đại như vậy, sao có thể thật sự coi trọng thẳng con trai của ông chỉ ăn không ngồi rồi hơn năm mươi tuổi mà mới đạt tới cấp 7 chứ?

Chắc chắn sẽ không, người phụ nữ này âm mưu nội ứng ngoại hợp để phá hủy thành Kerr đi?

Seraphim vô cùng đề phòng Caroline, ông không muốn đối phương biết được chuyện mình đã phát hiện thân phận thật sự của đối phương, nên ông giả bộ cho rằng đối phương là một xà nhân biểu hiện giả dối...

Nhưng khiến ông kinh ngạc chính là, Caroline đã mê hoặc con trai ông đến choáng váng đầu óc, nó còn cầu tình giúp cô ta nữa chứ. Cuối cùng, sau khi cô ta đánh con trai ông một trận, liền tiêu sái rời khỏi thành Kerr!

Caroline đi rồi, Seraphim thờ phào một hơi, còn đứa con mà Caroline để lại... Trong người đứa bé này có huyết thống của gia tộc Peters, ông cũng không muốn thương tổn đứa cháu nội mà mình đã từng yêu thích và chờ mong.

Vài năm sau đó cũng rất yên bình, điều duy nhất Seraphim lo lắng, chính là hôn sự của con trai lớn. Nhưng ông không ngờ tới chính là, con trai lớn của ông lại vì một người phụ nữ mà quyết đấu với người ta, quyết đấu cũng thôi đi, dù sao người thắng cuộc cũng là con ông, nhưng sau khi chiến thắng, thắng nhóc này lại thả lỏng cảnh giác, nên bị kẻ thù đánh lén mà chết!

Khi đó, Seraphim đã gần một trăm tuổi, ông biết rõ, nếu ông không nghĩ biện pháp, có lẽ cả đời cũng không thể đột phá đến pháp thánh!

Con trai lớn của mình chết, không phải ông chưa từng hoài nghi, thậm chí ông còn cảm thấy, con trai lớn của mình chết là vì ả Nagas kia tính kế. Chỉ cần con trai lớn của ông chết, ngôi vị thành chủ liền rơi vào tay Kha Đức Nhạc, mà tình cảm Kha Đức Nhạc dành cho người phụ nữ kia, vô cùng sâu đậm!

Nhưng sau đó, Seraphim biết được một việc, người yêu của con trai lớn đã mang thai.

Ông suy nghĩ trước sau, cuối cùng vẫn đem ngôi vị thành chủ truyền cho Kha Đức Nhạc, nhưng lại bắt buộc đối phương kết hôn với Bách Lệ, thậm chí còn bắt buộc đối phương thế sau này sẽ truyền lại ngôi vị thành chủ cho con của Bách Lệ...

Cũng không phải ông chưa từng nghĩ đến chuyện nói rõ chân tướng cho Kha Đức Nhạc, nhưng Kha Đức Nhạc luôn cho rằng người phụ nữ kia rất đơn thuần, ông liền cảm thấy mắc nghẹn một hơi ở trong ngực không thể nuốt xuống được — mạng Nagas dài như vậy, nghe nói cả đời có rất nhiều chồng,

con của ông chỉ sợ là một trong số đó mà thôi!

Cuối cùng, ông nói chuyện Lâm Tái là một bán thú nhân cho Bách Lệ, rồi cho Bách Lệ một ít lực lượng, cũng cho đối phương cách liên hệ với mình. Còn con trai của mình, ông chỉ để lại cách liên hệ với mình mà thôi.

Tuy ông vội vã tìm cơ hội đột phá, nhưng khi đó thành Kerr rất loạn, ông không thể lập tức rời đi. Cho đến khi Bách Lệ sinh ra hai đứa nhỏ, Kha Đức Nhạc đã tiếp nhận sự vụ của thành Kerr ổn thỏa, ông mới rời đi.

Hiện tại đã rời đi hơn mười năm rồi nhỉ? Seraphim nhớ rõ, khi ông bỏ đi, đứa nhỏ Lâm Tái kia đã năm sáu tuổi, nó không có chút thiên phú ma pháp nào cả, bắt đầu tu luyện vũ kỹ, mỗi ngày mồ hôi như mưa mà chạy bộ rèn luyện ở trong sân, nhưng cuối cùng hiệu quả lại cực kỳ bé nhỏ.

Tình huống của Lâm Tái như vậy, ông cũng không đem chuyện Caroline là Nagas nói cho Kha Đức Nhạc, nếu Kha Đức Nhạc biết Caroline là Nagas, có thể đối xử không tốt với đứa nhỏ này hay không? Mặc dù mẹ đứa nhỏ này là Nagas, nhưng hiện tại một chút thiên phú cũng không có, thật đáng thương ...

Vài năm đầu sau khi rời đi, Seraphim thỉnh thoảng vẫn chú ý đến tình hình của thành Kerr, nhưng sau đó rốt cục ông cũng sắp đột phá, nên không còn tinh lực mà chú ý đến chuyện này.

Tám năm trước, rốt cục ông cũng đột phá trở thành pháp thánh, cũng trở về thành Kerr một chuyến, nhìn thấy chính là một đôi song sinh đáng yêu và một đứa mập mập một chút thiên phú đều không có, nhưng vì vậy mà ông hoàn toàn yên tâm.

Sau khi an tâm, ông bắt đầu nghiêm túc nhìn ngắm phong cảnh bên ngoài thành Kerr, thậm chí còn tới Liên Minh Tự Do, ở lại đây một đoạn thời gian rất dài.

Có lẽ vì đột phá đến pháp thánh, trước kia Seraphim cảm thấy thành Kerr rất rất quan trọng, nhưng hiện tại ông cũng không quan tâm nhiều như trước nữa, thậm chí ông còn nguyện ý làm một người bình thường.

Ra khỏi phòng thuê của mình, đến tửu quán phụ cận uống một ly Hắc Ti, Seraphim vừa uống, vừa nghe các dong binh chung quanh nói chuyện, đề tài bàn tán của những người này rất thú vị, từ chuyện ma thú của đại dương cường đại ra sao cho đến một tên ma pháp sư kỳ quái như thế nào, cái gì cũng có.

Nhưng hôm nay, đề tài bàn tán của những người này đều xoay quanh — Phượng Hoàng.

Thành Kerr xuất hiện Phượng Hoàng, con trai lớn của thành chủ thành Kerr có được trứng Phượng Hoàng!

Tin tức này, có lẽ thượng tầng của Liên Minh Tự Do đã sớm biết, nhưng bọn họ là hạng người tầng dưới chót nhất, sau khi thương đội từ thành Kerr trở về Liên Minh Tự Do, mới biết được tin tức này!

Seraphim nghe những người đó nói chuyện, càng nghe càng khiếp sợ, đột nhiên đứng lên, dự định xuất phát trở về thành Kerr. Và sau đó, chiếc nhẫn trên tay ông đột nhiên phát ra ánh sáng mãnh liệt, ông liền che giấu ánh sáng chói mắt này, nhất định phải trở về một chuyến!

Lúc trước Caroline xuất hiện tại thành Kerr, thì ra là vì Phượng Hoàng tồn tại sao?

Hiện giờ Seraphim đã là pháp thánh, đương nhiên sẽ không giống với những thương đội, từ thành Kerr trở về Liên Minh Tự Do mất mấy tháng, trên thực tế, nếu ông đi suốt một đường, chỉ có vài ngày mà thôi.

Trong mấy ngày này, đương nhiên thành Kerr cũng đã xảy ra rất nhiều chuyện.

Ngày đó, sau khi Kha Đức Nhạc vô cùng bình tĩnh mà trả lời câu hỏi của Stephen, ngày hôm sau liền thông báo cho cha mình, đồng thời, hắn cũng đi tìm Caroline, hy vọng có thể nhận được một cái đáp án khẳng định.

“Anh yên tâm, bộ tộc Nagas rất cường đại, cho nên anh hoàn toàn không cần lo lắng bọn họ sẽ phát hiện thân phận của Lâm Tái.” Caroline vừa ăn gà nướng do Lâm Tái tự tay chế biến, vừa mở miệng.

Nàng và Lâm Tái giống nhau, đều tình hữu độc chung với ọt, cũng rất thích thú với một ít gia vị tự nhiên linh tinh, đáng tiếc chính là, Lục Vũ đặc biệt cấm dạn nàng không thể ăn những đồ vật nói trên, cho nên nàng chỉ có thể ăn gà nướng không thêm gia vị do Lâm Tái tự tay chế biến.

“Như vậy thì tốt rồi, anh cũng có thể yên tâm.” Kha Đức Nhạc mở miệng, Lâm Tái là con hắn, hắn tận tâm khổ khổ nuôi nhiều năm như vậy, không muốn đối phương gặp một chút rắc rối nào.

“Ừm, Kha Đức Nhạc, anh muốn ăn một chút thịt nướng hay không? Hương vị của thứ này rất tốt a, so với anh làm còn tốt hơn nhiều.” Caroline giới thiệu, sau đó dùng con dao nhỏ trong tay cắt một khối thịt nướng cho đối phương.

Con trai của mình lợi hại hơn mình, sao có thể không khiến cho Kha Đức Nhạc đổ kỵ chứ. Làm thành chủ thành Kerr, Kha Đức Nhạc cũng không thể dùng tay cầm thịt để ăn. Nhưng nếu thịt này do vợ mình đưa cho, hắn đương nhiên sẽ ăn.

Kha Đức Nhạc vươn tay nắm chắc khối thịt kia, liền phát hiện, cảm giác dùng tay cầm thịt ăn lại rất tốt nha.

“Lâm Tái, thời gian nướng thịt hơi ngắn, phải lâu hơn một chút.” Giọng nói của Mony vang lên, Kha Đức Nhạc lập tức lia mắt về phía con trai của mình.

Con trai của hắn, thật là đáng thương, trước kia chỉ nướng thịt cho một mình Caroline ăn đã cảm thấy không xong, mà hiện tại phải nướng thịt cho hai dạ dày vương ăn...

“Bà ngoại! Con đã nướng lâu lắm rồi đó!” Lâm Tái bắt mồm mà mở miệng, sau đó trở mặt một con ma thú bị cỡ hắn đang nướng trên vỉ, mà phía dưới con ma thú, là một loại gỗ có mùi rất thơm khi đốt cháy.

Dùng loại gỗ này nướng thịt, khiến cho thịt nướng có mùi rất thơm, cho tới nay giới quý tộc rất ưa chuộng, nếu Kha Đức Nhạc không phải thành chủ thành Kerr, lấy số lượng thịt nướng của bọn họ, không thể mua nổi số gỗ này a.

Lục Vũ ngồi ở một bên, trước đó ăn một loại rễ cây được Lâm Tái nướng tốt, hắn cũng không có bất mồm gì về thịt nướng của Lâm Tái, nhưng quả thật có thể nướng lâu hơn một chút... “Lâm Tái, không phải gần đây ngươi đang luyện đan sao? Ngươi có thể dùng lửa trong cơ thể của ngươi để nướng thịt, đương nhiên, độ mạnh yếu của lửa nhất định phải không chế thật tốt.”

“Không thành vấn đề, ta thử xem sao!” Lâm Tái mở miệng, thả ra một ngọn lửa nướng con ma thú kia.

Lâm Tái vừa vươn tay, bên cạnh đột nhiên xông ra một sinh vật lạ đen tuyền, sau đó trong giây lát thân thể phình lớn lên, liền một ngụm nuốt con ma thú kia!

Trên thực tế, nó nuốt toàn bộ con ma thú kia cũng không sao, mấu chốt là, lúc này Lâm Tái đang định dùng lửa bản mạng để luyện đan, thử xem có thể nướng con ma thú này nhanh hơn hay không...

Tiểu Hắc vừa mới tấn cấp, trong bụng trống tuếch cho nên chạy đến kiếm gì đó ăn, nhưng nó không ngờ, nó chỉ ăn một con ma thú bị nướng chín nóng hằm hạp mà thôi, vậy mà mình bị người ta dùng lửa nướng ngược lại! Tuy nó cảm thấy trên người lạnh như băng nên muốn hâm nóng một chút, nhưng cũng không muốn bị người khác đem đi nướng tiêu đâu!

Ngọn lửa trong tay Lâm Tái đụng tới thân thể Tiểu Hắc, lập tức khiến nó hét lên một tiếng, sau đó nó ngã xuống trong ngọn lửa kia, đóm lửa bắn tung tóe.

Đối với Tiểu Hắc mà nói, ngọn lửa bình thường không thể thương tổn nó được, nhưng ngọn lửa trong tay Lâm Tái thì khác. Tiểu Hắc dùng cặp mắt tràn ngập nước mắt về phía Lâm Tái, sau đó thân thể đang phình to liền xẹp xuống, cùng lúc đó vài cục than rơi vào đầu nó, nó vô cùng thê thảm mà “Ác á” kêu lên, giống như đang lên án Lâm Tái vậy.

“Tốc độ của Tiểu Hắc lại nhanh hơn... Còn có, vừa rồi ta thật sự không cố ý!” Lâm Tái bắt đắc dĩ mà mở miệng.

Đương nhiên Lục Vũ sẽ không vì chuyện này mà chỉ trích Lâm Tái, trên thực tế, hiện tại hắn nhìn thấy Tiểu Hắc, khóe miệng của hắn nhin không được có chút co rút.

Con Thôn Phệ thú này, vừa rồi còn nuốt vào một con ma thú to lớn, còn bây giờ vừa lăn lộn, vừa nuốt mấy cục than vào bụng nữa...

Vừa rồi, Lâm Tái chiếm một khoảng lớn để nướng thịt, khiến cho nơi này khá lộn xộn, nhưng hiện tại, chỗ này đã vô cùng sạch sẽ, thậm chí một chút gia vị vương vãi trên đất, cũng bị Tiểu Hắc hút một hơi, tất cả đều vào bụng nó.

“Tiểu Hắc, ngươi cũng dễ nuôi quá nhỉ?” Lục Vũ kéo Tiểu Hắc qua, phát hiện trên người nó vẫn còn lạnh lẽo, thể mới biết tại sao Tiểu Hắc ăn đồng than này, có lẽ nó muốn sưởi ấm?

“A a!” Tiểu Hắc dùng sức cọ cọ trong ngực Lục Vũ, vừa cọ vừa làm nũng, Lục Vũ không cần suy nghĩ nhiều cũng biết đối phương nhất định đang xin ăn!

Lúc này trước mặt Lâm Tái hoàn toàn trống rỗng không còn lại gì, nhưng hiện tại, trước mặt hắn lập tức xuất hiện hai viên tinh hạch: “Tiểu Hắc, muốn ăn không? Nếu muốn ăn, thì lại đây mà ăn a!”

Tiểu Hắc không nói hai lời, liền buông Lục Vũ ra, trực tiếp nhào vào trong ngực của hắn, ngược lại là con Phượng Hoàng của Lâm Tái, đứng ở trên vai Lục Vũ, tò mò nhìn nhìn Tiểu Hắc, nhìn trong chốc lát, liền bay đến bên cạnh Tiểu Hắc, phun lửa!

Nhìn thấy Tiểu Phượng Hoàng phun lửa, Tiểu Hắc theo bản năng mà lui lại một bước, nhưng sau khi phát hiện Tiểu Phượng Hoàng phun lửa nướng những viên tinh hạch cho nó, nó liền hân hoan mà ăn.

“Con này là loài gì vậy?” Kha Đức Nhạc đứng ở bên cạnh quan sát thật lâu nhin không được mở miệng hỏi, nó đột nhiên xông ăn nhiều đồ như vậy, vừa rồi cũng trở nên rất lớn, nhưng hiện tại, lại biến thành một con thú nhỏ xíu vậy?

“Không biết, nhưng nó chỉ biết ăn.” Lục Vũ mở miệng, cái gì nó cũng ăn, thật là rất mất mặt a!

Lại nói tiếp, nếu lúc trước hắn không ngăn cản, Tiểu Hắc không có chuyện gì làm, chắc chắn nó sẽ ăn sạch sành sanh gia cụ trong phòng a!

“Đúng vậy, nó còn ham ăn hơn em nữa đó!” Caroline gật đầu đồng ý lời nói của Lục Vũ, lúc trước nàng tận mắt chứng kiến nó âm mưu ăn Phượng Hoàng nữa đó!

Quả nhiên, là một đám cật hóa... Kha Đức Nhạc trầm nghĩ.

Tiểu Hắc tỉnh lại, bên người Lục Vũ liền trở nên náo nhiệt hơn, Tiểu Hắc cùng Tiểu Hồng có đôi khi cãi nhau, có đôi khi lại ở chung vô cùng hài hòa, khiến người khác nhìn thấy không biết nên khóc hay cười.

Bất quá, Lục Vũ rảnh rồi chơi đùa cùng hai con ma thú này, nhưng Lâm Tái cũng không rảnh, bởi vì hắn phải đón đãi những người đến xem Phượng Hoàng và Thần Tử, chuyện này cũng không tính, hắn còn phải đối phó với Tập Lỗ cùng Stephen hai tên sư giả không có ý tốt này tiếp cận.

“Lục Vũ, hiện tại người tới ngày càng nhiều, cứ tiếp tục như vậy, ta hoàn toàn không thể tập trung luyện đan a!” Ban ngày vội vã, ban đêm còn bị bắt làm cu li, Lâm Tái vô cùng buồn bực mà mở miệng.

“Bắt đầu từ ngày mai, người không cần quan tâm đến bọn họ nữa.” Lục Vũ mở miệng, dựa vào tình huống hiện tại của bọn họ, hoàn toàn có thể không để ý tới những người đó. Nhưng trước đó, hắn thấy Lâm Tái mỗi ngày ý chí chiến đấu sục sôi mà đi đón đãi những người đó, hắn còn tưởng rằng Lâm Tái rất thích cuộc sống như thế...

Vốn dĩ Lâm Tái cảm thấy quá cực khổ, nhưng hắn không nghĩ tới, thì ra mọi chuyện lại có thể đơn giản như vậy... “Tại sao trước đó ta không nghĩ tới... Cha ta luôn dùng khuôn mặt tươi cười ngênh tiếp người khác, cho tới bây giờ cũng không để cho những người đến bãi phóng đại lâu, nhưng ta lại quên, ta đâu phải thành chủ thành Kerr.”

Đừng nói là không phải thành chủ thành Kerr, hiện tại, lấy thân phận rồi tung rồi mù của hắn hiện giờ, có lẽ sẽ trở thành đối tượng trọng điểm cần phải giám thị của các đế quốc và Ma sư pháp công hội đi.

“Chuyện quan trọng nhất hiện giờ, chính là tập trung luyện đan.” Lục Vũ mở miệng, sau đó lấy ra một chút Ngô Đồng Tử cho Phượng Hoàng ăn, thứ này do hắn trao đổi trong Hệ thống vị diện giao dịch, mấy viên tinh hạch cấp 1 liền đổi được một ngàn cân, nếu không phải Phượng Hoàng của Caroline cùng Momy đều ở lại Thần Thủ điện, có lẽ Phượng Hoàng thân thiết với hắn bây giờ, sẽ không chỉ có một mình Tiểu Hồng mà thôi.

“Đừng vậy! À, Lục Vũ, ngày mai hình như là sinh nhật của cha ta, chúng ta đến phủ thành chủ nha?” Lâm Tái mở miệng hỏi.

“Ừm.” Lục Vũ gật gật đầu, quyết định lát nữa tiến vào Hệ thống vị diện giao dịch nhìn xem một chút, không biết Kha Đức Nhạc sẽ thích món quà như thế nào đây? Có lẽ là một ít đồ dùng của nam giới? Hình như ông ấy không còn trẻ đâu nhỉ?

Không đúng, Caroline đang mang thai, Kha Đức Nhạc có lẽ không thích mấy món đồ như thế, một khi đã như vậy, không bằng kiếm một chút mỹ phẩm bảo dưỡng dung nhan?

Không thể không nói, bề ngoài của Caroline rất có tính lừa gạt, nàng cùng Kha Đức Nhạc đứng chung một chỗ, khiến cho người khác cảm thấy Kha Đức Nhạc là trâu già gặm cỏ non...

Lục Vũ đang cân nhắc không biết cho Kha Đức Nhạc món quà gì mới được, mặt khác, trước sinh nhật một ngày Kha Đức Nhạc gặp lại người cha đã lâu không thấy bóng dáng của mình.

Seraphim đi không ngừng nghỉ vài ngày, đã mệt không chịu được, vừa nhìn thấy phủ thành chủ, liền cảm thấy cả người trầm tĩnh lại, ông vừa thả lỏng, lại bị một đám người vây quanh — mấy ngày nay, thành Kerr phát sinh rất nhiều chuyện, hộ vệ của phủ thành chủ, đã được tăng mạnh.

Cuối cùng, nếu không phải Kha Đức Nhạc xuất hiện đúng lúc, chỉ sợ ông đã bị những hộ vệ của phủ thành chủ công kích.

“Kha Đức Nhạc, gần đây thành Kerr đã xảy ra chuyện gì vậy?” Ngồi trong thư phòng của phủ thành chủ, Seraphim lo lắng hỏi han.

“Cha, gần đây thành Kerr đã xảy ra rất nhiều chuyện, ta cảm thấy, tuy ta không xử lý hoàn mỹ, nhưng cũng không đến mức không xong, mà Bách Lệ... Cô ta đem thân phận của Lâm Tái nói cho người khác.” Kha Đức Nhạc mở miệng.

Vừa thấy mặt, hắn liền biết cha mình đã là pháp thánh, nhìn thấy cha mình bởi vì đột phá đến pháp thánh mà dung mạo không hề khác so với hai mươi năm trước, hắn không khỏi có chút cảm khái.

Seraphim hơi ngần ngại, lúc trước ông đem chuyện Lâm Tái là bán thú nhân nói cho Bách Lệ, là vì muốn Bách Lệ an tâm một chút, để cho nàng không suy nghĩ miên man hoặc là ra tay đối phó Lâm Tái mà thôi, nhưng ông hoàn toàn chưa từng nghĩ đến, Bách Lệ lại không biết nặng nhẹ như vậy: “Vậy bây giờ phải làm sao? Chẳng lẽ phải ủy khuất Lâm Tái sao?” Seraphim nhíu mày, Lâm Tái chính là hậu nhân của Nagas, nếu bị người khác phát hiện, cũng không bị giết chết đâu nhỉ? (WTF O.O)

“Thân phận Lâm Tái hẳn là sẽ không bị phát hiện, nhưng hiện tại thành Kerr thật sự có nhiều chuyện lắm, ta cảm thấy ta không thích hợp đảm nhiệm ngôi vị thành chủ thành Kerr nữa.” Kha Đức Nhạc mở miệng.

Có lẽ có vài người ham mê quyền thế, thích cái vị trí thành chủ này, nhưng hắn một chút cũng không thích.

“Tại sao?” Seraphim không hiểu mà hỏi han.

Kha Đức Nhạc cũng không nói nhiều, một năm một mười mà kể lại mọi chuyện đã xảy ra ở thành Kerr gần đây, lại nói: “Một khi thân phận Lâm Tái bại lộ, nó sẽ gặp nguy hiểm, hiện giờ Caroline lại mang thai, trên cơ bản không có sức chiến đấu, mặt khác, Bách Lệ vẫn luôn cản trở...”

Nghe Kha Đức Nhạc nói như vậy, Seraphim cũng có chút xấu hổ, lúc ấy ông là thành chủ thành Kerr, nên mọi chuyện đều âm mưu hóa một chút, ông nghĩ con trai mình sẽ làm tổn thương Bách Lệ, cũng sợ Bách Lệ vì con của mình mà xúc phạm Lâm Tái, sau khi nghĩ tới nghĩ lui, liền nghĩ ra một phương pháp, nhưng không ngờ, cuối cùng mọi chuyện lại phát triển đến tình trạng như hiện tại.

“Kha Đức Nhạc, ngươi muốn làm gì?”

“Cha, ta cảm thấy, ta đã không thể tiếp tục đảm đương cái ngôi vị thành chủ này nữa rồi.” Kha Đức Nhạc trực tiếp trả lời.

Seraphim trầm mặc một hồi lâu mới mở miệng: “Ta đã biết, Kha Đức Nhạc, chuyện kể tiếp, cứ giao cho ta.”

Mặc kệ là Kha Đức Nhạc Lâm Tái, hay là Eno Lina, đều là người của gia tộc Peters, Seraphim không thể buông bỏ bên nào cả.

“Cám ơn.” Kha Đức Nhạc tự đáy lòng mà cảm ơn, cha của hắn vẫn rất hòa hảo với hắn, những chuyện lúc trước...

“Thật xin lỗi, Kha Đức Nhạc, khi đó, ta cho rằng một Nagas sẽ không thể ở bên ngươi mãi mãi.” Seraphim mở miệng, không thể không nói, từ miệng Kha Đức Nhạc biết được tình trạng hiện giờ của Caroline, Caroline lại có một đứa nhỏ, ông vô cùng khiếp sợ.

Thần Thú điện cùng Ma sư pháp công hội chưa từng nhúng tay vào chiến tranh, nhưng khi đó...

Lúc đầu, Kha Đức Nhạc rất muốn nhìn xem biểu hiện của cha mình sau khi phát hiện Bách Lệ là một người như vậy, nhưng hiện tại... Nghe cha mình giải thích, trong lúc nhất thời hắn cũng không biết nên phản ứng như thế nào.

Kha Đức Nhạc không nói chuyện, Seraphim liền mở miệng lần nữa: “Ta nhớ rõ, ngày mai chính là sinh nhật của ngươi đi? Đến lúc đó, ta muốn nhìn Lâm Tái một chút, cũng xử lý mọi chuyện thật tốt.”

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Sinh Nhật

Sau khi Seraphim quyết định phải xử lý tốt mọi chuyện, sáng sớm ngày hôm sau, ông liền đi đến chỗ ở của Bách Lệ.

Ông không ở trong phủ thành chủ khá lâu, hiện giờ người của phủ thành chủ, phần lớn đều không biết ông là ai, cho nên ông cũng không đi bằng cửa lớn, mà đi vào từ cửa sau, nhưng chính vì vậy, cuối cùng ông lại nghe được một chuyện mà ông hoàn toàn không muốn nghe.

Lúc trước, khi Bách Lệ và Kha Đức Nhạc đang nói chuyện thì bị Mony đánh ngất xỉu, sau đó Mony Caroline cùng Kha Đức Nhạc cũng không để ý tới nàng mà rời đi. Cho nên, ngày hôm sau nàng tỉnh lại, liền cho rằng người đánh mình tối hôm qua chính là Kha Đức Nhạc.

Trong lúc tranh luận Kha Đức Nhạc lại đánh nàng ngất xỉu! Tình huống này khiến cho Bách Lệ hoảng sợ, cho nên vài ngày kế tiếp, nàng cũng không dám hó hé chuyện gì nữa, sau đó cũng không tham gia yến hội tiếp đón Thần tử.

Bách Lệ lớn lên trong sự nuông chiều của cha mẹ, sau đó gả cho Kha Đức Nhạc cũng luôn ở một mình trong sân viện này, thật ra mà nói, nàng cũng không có tiếp xúc với nhiều người, dĩ nhiên nàng hoàn toàn không hiểu những chuyện liên quan đến quốc gia đại sự.

Mặc dù không hiểu, nhưng sau khi nghe Kha Đức Nhạc nói ra tình huống của thành Kerr, nàng cũng biết một chút, thành Kerr phải độc lập, nàng vừa mới nhận ra điều này, thì bị Lina cùng Eno thuyết phục.

Theo suy nghĩ của Lina, Kha Đức Nhạc muốn thành Kerr độc lập, là bởi vì hắn không thích có người đứng trên mình, hắn muốn có được quyền lực tối cao. Nhưng Eno lại nghĩ khác, Eno thích tu luyện hơn, vì vậy Lina gả cho Brass đế quốc thì sao?

Thành Kerr phụ thuộc Brass đế quốc thì sao? Chỉ cần Eno có được tước vị của Brass đế quốc, thành Kerr trở thành đất phong của hắn, thì cũng đâu có ảnh hưởng gì?

Lina yêu thích Stephen, dĩ nhiên luôn nói tốt cho Stephen, Eno còn trẻ, tuy ngôi vị thành chủ rất hấp dẫn, nhưng trở thành pháp thánh còn hấp dẫn hơn rất nhiều. Một pháp thánh như Bizani, cho dù thành chủ thành Kerr, cũng phải cung kính.

Eno đã sớm biết, muốn trở thành thành chủ thành Kerr, thì phải buông tha cái gì. Ví dụ như cha của hắn, rõ ràng thiên phú rất tốt, nhưng vẫn không thể đột phá trở thành pháp thánh, chẳng lẽ, hắn cũng phải như vậy cho đến khi già đi sao?

Eno muốn ngôi vị thành chủ, lại càng muốn thực lực cường đại, hướng chỉ, hắn còn rất yêu Elina.

Elina là con gái của trưởng lão Ma sư pháp công hội, hiện giờ thực lực của bọn họ còn tương đương, nhưng sau này thì sao? Hơn nữa, Kha Đức Nhạc

không đồng ý Lina và Stephen ở bên nhau, có thể cũng không đồng ý hân và Elina ở bên nhau?

Mỗi người đều có tâm tư riêng, cuối cùng, mấu chốt chính là gã Lina cho Stephen.

Stephen cũng nhìn thấu điểm này, cho tới nay, đưa cho Bách Lệ không ít lễ vật, lại cố ý giúp đỡ Eno tiếp cận Elina, dù sao hân cũng là sứ giả của Brass đế quốc, có một số việc, cho dù Kha Đức Nhạc muốn ngăn cản, cũng ngăn cản không được.

Eno và Lina đều có tình cảm “Thâm hậu” với Stephen, đương nhiên càng thêm bất mãn với hành vi của Kha Đức Nhạc. Bọn họ biết được phản ứng của Kha Đức Nhạc sau khi Stephen thăm dò, liền tìm đến Bách Lệ.

“Mẹ, Lâm Tái thật sự là bán thú nhân sao?” Lina tò mò hỏi: “Tại sao cha hoàn toàn không thêm đề ý đến sự uy hiếp này vậy?”

“Lâm Tái là bán thú nhân, chuyện này do ông nội các người nói cho ta biết, khẳng định không sai.” Bách Lệ trả lời, nhưng cũng không dám khẳng định trăm phần trăm, dù sao nàng cũng không thấy tận mắt Lâm Tái thú hóa.

“Nhưng cha căn bản không hề quan tâm đến sự uy hiếp này!” Lina mở miệng, nàng biết mẹ mình cũng dùng chuyện này để áp chế quá cha mình.

Bách Lệ có chút chần chờ: “Ta cũng không biết... Lina, người nhất định phải gã cho Stephen sao?”

“Mẹ! Stephen đối xử với ta rất tốt. Hơn nữa, tại thành Kerr, chẳng lẽ còn có thể tìm thấy một người xuất sắc như Stephen sao?” Lina lập tức mở miệng.

“Nhưng phải làm sao bây giờ? Cha các người căn bản không đồng ý chuyện này...”

“Hân căn bản không phải là cha của chúng con!” Lina giận dữ mà mở miệng: “Nếu thành chủ là Eno thì tốt rồi! Lên làm thành chủ thành Kerr, Eno càng thêm xứng đôi với Elina, ta cũng có thể gã cho Stephen.”

“Lina, người nói cái gì!” Eno vội vàng đánh gãy lời nói của em gái mình, so với Lina, hân ở chung với Kha Đức Nhạc một khoảng thời gian khá lâu, cũng có tình cảm.

Seraphim vốn dĩ muốn nói chuyện với con dâu của mình, nhưng nghe thấy đoạn đối thoại này, cũng không còn tâm trạng nữa! Hân liền rời khỏi phủ thành chủ, đi đến tháp ma pháp của Bizani.

Bizani cùng thời với ông nội của ông, khi đó ông nội của ông và Bizani cùng nhau tham gia trận chiến với thú nhân, trở thành anh em vào sinh ra tử, cho nên sau này, ông nội của ông qua đời, Bizani vẫn luôn chiều cố bọn họ. (Bizani thành tinh rồi)

Ông nội của ông thiên phú rất tốt, thiên phú của ông cũng rất tốt, còn cha của ông thân thể rất yếu, nên tạ thể đã lâu. Cho nên hiện giờ tại thành Kerr, được Seraphim thừa nhận là trưởng bối, cũng chỉ có Bizani.

Tháp ma pháp của Bizani, vẫn an tĩnh như thường lệ. Sau khi Seraphim đi vào, Bizani liền xuất hiện trước mặt ông, hơi hơi ngần ngại một chút, Bizani mới nhận ra đối phương: “Seraphim?”

“Bizani đại nhân!” Seraphim hành lễ một cái, tuy ông cũng là pháp thánh, nhưng Bizani là trưởng bối, hơn nữa, nếu ông cùng Bizani thật sự đánh nhau, nhất định sẽ đánh không lại đối phương.

“Tốt lắm.” Đương nhiên Bizani cảm giác được thực lực của Seraphim, lúc này gật gật đầu, lại nói: “Người theo ta vào đi.”

Seraphim biết, mình không nên nói quá nhiều chuyện cho Bizani, dù sao thân phận của Lâm Tái quá mức kinh người, cho dù chỉ có thể ngồi an an tĩnh tĩnh trong tháp ma pháp của Bizani trong chốc lát cũng tốt, chuyện tối hôm nay, ông phải suy nghĩ kỹ càng.

Lâm Tái mở tù lâu, việc làm ăn ngày càng tốt, quy mô cũng càng ngày càng lớn.

Lục Vũ ngồi bên cửa sổ với Tiểu Phượng hoàng và Thôn Phệ thú, quan sát ma pháp sư thổ hệ đang tạo một cái khe rãnh thoát nước phía dưới, sau đó vài vong linh pháp sư khổng lồ chế vong linh xây nhà, Lâm Tái liền bước vào: “Lục Vũ, người đang nhìn cái gì vậy?”

“Xem náo nhiệt.” Lục Vũ mở miệng.

“Đúng rồi, có hai vong linh pháp sư bị mất hai bộ xương khô, đừng nói là Tiểu Hắc ăn đi?” Lâm Tái chính vì việc này mà lên đây, nghe nói vừa rồi, hai vong linh pháp sư kia khổng lồ chế vong linh của mình làm việc, kết quả một chút thất thần, liền bị mất hai bộ xương khô, lúc này quá sợ hãi, phải người tìm đến hân. Cuối cùng, nếu hân không đáp ứng bồi thường tổn thất, có lẽ hai ma pháp sư này đã bãi công.

Đang làm việc ngon lành tại sao hai bộ xương khô lại biến mất chứ? Lâm Tái cũng không cho rằng Lục Vũ tâm huyết dâng trào muốn nghiên cứu xương khô, Caroline cùng Mony cũng sẽ không nhầm chán như vậy, dưới tình huống như thế, Tiểu Hắc mấy ngày nay vẫn luôn tìm một ít đồ vật kỳ quái thượng vàng hạ cám để ăn, liền thành đối tượng bị tình nghi cuối cùng.

“Đúng vậy...” Lục Vũ có chút bất đắc dĩ mà mở miệng. Lần này sau khi Tiểu Hắc tỉnh lại, thực lực lại tăng cao một ít, đồng thời, trí lực cũng cao một ít, sau đó, có lẽ là tò mò, nên nó luôn tìm một ít đồ vật kỳ kỳ quái quái để ăn, một vài bàn ghế chén đĩa trong tù lâu cũng thôi đi, vừa rồi, nó còn xuống tay với hai bộ xương khô...

Tiểu Hắc cái gì cũng ăn... Không thể không nói, Lục Vũ đang lo lắng, không biết có nên đổi ma thú với Lâm Tái hay không.

Lâm Tái cảm nín: “Rốt cuộc có cái gì mà nó không thể ăn không?” Bản thân hắn suýt chút nữa đã trở thành com trong miệng Tiểu Hắc... Con ma thú kỳ quái này, thật sự không có cái gì không thể ăn sao?

“Không biết, nhưng nó sẽ không ăn ta.” Lục Vũ mở miệng, Tiểu Hắc rất quyến luyến với hắn, giống như xem hắn là ba ba của mình vậy.

“Lục Vũ, ta cảm thấy ngươi nên đánh nó một trận, con nít không ngoan, phải giáo dục như vậy!” Lâm Tái mở miệng.

“Ngươi dạy bảo con nít hồi nào? Hay là thành chủ đại nhân đánh ngươi?” Lục Vũ hỏi lại, rồi nói: “Ta đang chờ, không biết có nên bóp chết lòng hiếu kỳ cũng sức sáng tạo của Tiểu Hắc không nhỉ.” Tiểu Hắc thường thường nhìn thấy đồ vật mới mẻ liền muốn nếm thử hương vị một chút, tuy rằng hắn có thể ngăn cản, nhưng cũng có lúc không ngăn cản được.

May mắn, có lẽ hắn là nhân loại, nên Tiểu Hắc cũng nghĩ bản thân là nhân loại, cho nên chưa có nghĩ đến chuyện ăn thịt người.

“Tiểu Hắc, nếu ngươi tiếp tục ăn bậy đồ vật này nọ, thì sau này sẽ không cho ngươi tinh thạch nữa, ta còn đánh ngươi một trận đó!” Lâm Tái ôm Tiểu Hắc lên khỏi mặt đất, dùng khẩu khí uy hiếp mà nói chuyện với đối phương.

Như vậy cũng được sao? Lục Vũ cảm thấy hình ảnh này rất buồn cười, liền nhìn thấy Tiểu Hắc gật đầu...

Lâm Tái cũng ngây người trong nháy mắt: “Ngươi biết sai sao?” Con ma thú kỳ quái này, cũng quá thông minh đi?

Tiểu Hắc lại gật đầu.

Lâm Tái có chút đắc ý, sau đó lấy ra một viên tinh thạch cấp 1 cho đối phương, rồi đặt đối phương xuống dưới: “Lục Vũ ngươi xem, dạy bảo trẻ con đơn giản như vậy đây, nhất định phải hung dữ một chút mới được!” Hắn vừa dứt lời, Tiểu Hắc đột nhiên nhào tới trên người của hắn, sau đó một hơi cắn y phục của hắn, ăn luôn...

“Vừa rồi, nó thật sự nghe hiểu lời của ngươi sao?” Lục Vũ nhìn cười hỏi lại.

“Quần áo của ta, hình như được khảm tinh hạch cấp 1.” Lâm Tái mở miệng.

Tiểu Hắc nghe hiểu tiếng người, sau khi Lục Vũ cùng Lâm Tái tiếp tục thí nghiệm liền xác định. Nhưng đối với Tiểu Hắc mà nói, ăn là việc quan trọng nhất, cho nên nó đâu buông tha dễ dàng như vậy, cũng may, cuối cùng nó muốn ăn cái gì cũng phải hỏi Lục Vũ trước, sau khi nó đồng ý yêu cầu này xong, liền chỉ vào Phượng Hoàng Tiểu Hồng mà kêu lên.

Lục Vũ đương nhiên không có khả năng đem Tiểu Hồng vừa đáng yêu thực lực lại cường đại cho Tiểu Hắc ăn, cho nên cuối cùng Tiểu Hắc nhận được, cũng chỉ là một bàn tay của Lục Vũ mà thôi, đồng thời, vì trấn an nó, Lâm Tái cho nó một cọng lông phượng hoàng sau khi thành niên thay ra. Khi Phượng hoàng vị thành niên thực lực chỉ là thánh cấp, cho nên lông chim sau khi chúng nó thành niên thay ra cũng không trân quý, trong tay bọn họ cũng có rất nhiều.

Một ngày náo loạn ầm ĩ cũng trôi qua, đến tối, Lâm Tái liền mang theo một đám người xuất phát.

Kha Đức Nhạc cũng không có tổ chức yến hội sinh nhật, cho nên người đến chúc mừng hắn rất ít, dưới tình huống như thế, cho dù là Momy cùng Caroline, cũng có thể lên đến chúc mừng hắn.

Phù thành chủ hiện giờ cũng không khác gì ngày thường, xe ngựa của bọn họ tiến vào, cũng không gặp ngăn trở gì cả, nhưng sau khi vào trong, Momy cùng Caroline liền đề phòng: “Có một pháp thánh đang ở bên cạnh Kha Đức Nhạc! Các ngươi cẩn thận một chút.”

“Con đã biết!” Lâm Tái gật gật đầu, tuy hắn không rõ vì sao có một cái pháp thánh ở bên cạnh Kha Đức Nhạc, nhưng cẩn thận một chút thì tốt hơn.

“Các ngươi tới rồi.” Nghe được âm thanh bên ngoài, Kha Đức Nhạc mở cửa ra, sau đó dẫn mọi người đi vào.

Seraphim ngồi ở trong phòng, khi Kha Đức Nhạc dẫn người tiến vào, ánh mắt đầu tiên liền nhìn thấy Lâm Tái đi bên cạnh Kha Đức Nhạc: “Ngươi chính là Lâm Tái? Đã lớn như vậy rồi sao... Ngươi và ông nội của ta rất giống nhau.”

Ngay từ đầu Lâm Tái còn không biết thân phận của đối phương, nghe thấy câu này, liền phản ứng rất nhanh: “Ông nội?”

“Ừm.” Seraphim gật gật đầu, sau đó mới nhìn về phía Caroline: “Caroline các hạ, xin chào.”

Lúc trước sau khi Caroline gả cho Kha Đức Nhạc, đương nhiên gặp qua Seraphim rất nhiều lần, nhưng thái độ Seraphim như vậy lại làm cho nàng có chút không biết làm sao: “A?”

“Caroline, ta có thể gọi con như vậy không?” Seraphim cười hỏi, vì tương lai thành Kerr, ông cũng không ngại ân cần với Caroline một chút.

“Đương nhiên có thể!” Caroline vội vàng mở miệng, hai mươi năm trước, tuy rằng Seraphim phản đối nàng, nhưng cũng không có hành vi thiếu tôn trọng đối với nàng, nàng cũng không mang thù.

“Caroline, thật có lỗi, khi đó ta cho rằng một Nagas sẽ không có khả năng thật sự yêu Kha Đức Nhạc, cho nên ta cũng không muốn cho các người bên nhau.” Seraphim mở miệng lần nữa, xem như giải thích sự tình của hai mươi năm trước.

“Không sao, khi đó ta cũng có sai.” Caroline lập tức mở miệng, không thể không nói, khi đó nàng cũng quá xúc động.

Seraphim nhớ tới chuyện hồi sáng mình nghe được, liền thở dài: “Lúc ấy ta đã quyết định sai lầm, thế nên mọi chuyện ngày càng phức tạp, hiện tại cũng đã đến lúc ta gánh vác trách nhiệm. Kha Đức Nhạc, trưa nay ta cũng đã nói chuyện với Bizani đại nhân, bắt đầu từ ngày mai, người không còn là thành chủ thành Kerr nữa, ta sẽ tiếp tục đảm nhiệm ngôi vị thành chủ này như trước đây, đối với chuyện này người có ý kiến gì hay không?”

“Ta không có ý kiến gì cả.” Kha Đức Nhạc lập tức lên tiếng, trong lòng cũng có chút rung động, thật ra hắn cũng nhìn ra được, Seraphim không hứng thú gì với ngôi vị thành chủ này.

“Ta làm thành chủ thành Kerr, người cũng lấy lại tự do, bất quá, Kha Đức Nhạc, sai lầm người đã phạm phải, ta cũng hy vọng người có thể gánh vác trách nhiệm.” Seraphim mở miệng lần nữa.

Kha Đức Nhạc có chút không hiểu: “Cha?”

“Kha Đức Nhạc, người không nghiêm túc giáo dục Eno cùng Lina, biểu hiện của hai đứa nhỏ kia, không thể không nói, thật sự khiến cho ta rất thất vọng.” Seraphim mở miệng, trên thực tế, nếu Kha Đức Nhạc nghiêm túc giáo dục hai đứa nhỏ kia, tình huống hiện tại cũng không rối loạn như bây giờ? Eno cũng đã mười chín tuổi, theo lý mà nói, không đến vài năm nữa là có thể trở thành một thành chủ có đủ tư cách.

Kha Đức Nhạc sững sốt, hắn thật sự chưa từng nghĩ đến chuyện này.

Thứ nhất, hắn làm thành chủ thành Kerr, thật sự rất bận rộn. Thứ hai, ba đứa nhỏ này hắn đều nuôi thả, chưa từng nghĩ đến chuyện phải giáo dục như thế nào...

“Thực xin lỗi.” Kha Đức Nhạc mở miệng, thật ra hắn cũng không có bạc đãi Eno cùng Lina, bên cạnh đó, còn dạy Eno rất nhiều tri thức, nhưng phần lớn thời gian, hai đứa nhỏ kia đều đi theo Bách Lệ.

Hiện tại ngẫm lại, nếu hắn chú ý bọn họ nhiều một chút, rất có thể cục diện hiện tại đã khác.

Seraphim hít một hơi: “Hiện tại cũng không cần nói chuyện này nữa, Kha Đức Nhạc, người lựa chọn Caroline, nên không thể tiếp tục ở lại thành Kerr nữa. Ta cảm thấy, các người có thể lựa chọn Liên Minh Tự Do làm điểm dừng chân, đương nhiên, các người muốn đến thủ nhân đế quốc cũng không sao.” Theo Seraphim thấy, Liên Minh Tự Do, tuyệt đối là một quốc gia vô cùng xinh đẹp. Mà cuộc sống sau này của ông tại thành Kerr, ông phải quản lý tòa thành thị này, còn có hai đứa nhỏ kia nữa!

“Kha Đức Nhạc, chúng ta đến Liên Minh Tự Do đi!” Momy vẫn không nói chuyện, lúc này liền giúp Kha Đức Nhạc quyết định.

Bà sống nhiều năm như vậy, bởi vì có chuyện mà đến Liên Minh Tự Do được một lần, nhưng chưa từng dừng chân tại đó, nếu bây giờ có thể đi một chuyến, thế thì tốt quá!

Kha Đức Nhạc lập tức gật gật đầu, lời nói của Momy, hắn không có can đảm cự tuyệt.

Kha Đức Nhạc gật đầu, Seraphim cũng có chút tò mò: “Kha Đức Nhạc, vị tiểu thư này là ai?”

“Cha, bà là mẹ của Caroline.” Kha Đức Nhạc lập tức mở miệng, không thể không nói, chỉ nhìn bề ngoài một cách đơn thuần, Momy so với hắn còn muốn trẻ hơn...

Seraphim khiếp sợ mà nhìn Momy, sau đó theo bản năng mà sờ sờ một đầu bạc trắng của mình, đột nhiên nghĩ đến, Kha Đức Nhạc đã từng nói, Caroline đã hơn hai trăm tuổi...

Sau khi Seraphim trò chuyện cùng đám người Kha Đức Nhạc, liền rời khỏi nơi này, nói là muốn đi nhìn Bách Lệ một chút. Đợi ông đi rồi, Caroline cùng Kha Đức Nhạc mới dám thở lỏng.

Lần sinh nhật này của Kha Đức Nhạc, dưới sự nhắc nhở của Lâm Tái, nên tất cả mọi người đều chuẩn bị lễ vật cho hắn, Lâm Tái chuẩn bị một bình đan dược lớn có hiệu quả bài độc dưỡng nhan cải thiện thể chất, vừa lấy ra, liền bị Tiểu Hồng đoạt đi mấy viên, cuối cùng vẫn là Lục Vũ lấy ra Ngô Đồng Tử, Tiểu Hồng mới xem như là di tình biệt luyến.

Lễ vật của Caroline, là một bộ ma pháp bảo do nàng tự tay may, Lục Vũ vẫn luôn cho rằng, Caroline dốt đặc cán mai với mấy chuyện nữ công gia chánh, nhưng không ngờ nàng còn có tay nghề như vậy. Sau khi tìm được một loại tơ do ma thú phun ra, nàng bận rộn hai ngày liền may ra một bộ ma pháp bảo khá đẹp, nghe nói trong lúc đó còn chỉnh sửa vài lần... Không thể không nói, cao thủ cấp bậc pháp thần, tốc độ thật sự rất nhanh a.

Lễ vật của Lâm Tái cùng Caroline, đều là tự tay chế tác, nhưng Momy lại không tốn nhiều tâm tư như vậy, bà tùy tay lấy ra một miếng vải đưa cho Kha Đức Nhạc.

“Đây là... Miếng vải của con?” Caroline cảm nhận được khí tức phía trên, tò mò hỏi han.

“Đúng vậy.” Momy mở miệng.

“Mẹ lấy ở đâu ra vậy? Không phải đều dùng để chế tạo áo giáp cùng vũ khí rồi sao?” Caroline tò mò hỏi han.

“Lúc người còn nhỏ, có một lần té bị thương...”

“Đúng vậy... Con còn nhớ là mẹ trị thương cho con, kết quả không cẩn thận tróc ra ba miếng vậy...” Caroline oán niệm.

Kha Đức Nhạc cũng mặc kệ chuyện xảy ra giữa Caroline cùng Mory, hần cười tủm tỉm mà tiếp nhận miếng vải, sau đó nhìn về phía Lục Vũ.

Lục Vũ tặng cho hần mặt nạ bùn, còn có bản thuyết minh dùng ngôn ngữ thế giới này phiên dịch ra, mặt nạ bùn này nghe nói là một nữ tu dùng một ít thảo dược mỹ dung dưỡng nhan chế thành, hiệu quả vô cùng tốt.

Đáng tiếc chính là, sau khi nhìn thấy bản thuyết minh kia, Caroline liền nhanh tay lẹ mắt mà đoạt lấy mặt nạ bùn kia, có lẽ, Kha Đức Nhạc không có cơ hội sử dụng...

Thời tiết thành Kerr thay đổi!

Chỉ là một buổi tối mà thôi, bọn hạ nhân trong phủ thành chủ rõ ràng không có nghe được động tĩnh gì cả, kết quả ngày hôm sau, thành chủ đã đổi người!

Bất quá, trong phủ thành chủ vẫn có một vài lão nhân, mà những lão nhân này, cuối cùng cũng nhận ra Seraphim.

Seraphim lại một lần nữa trở thành thành chủ, chuyện đầu tiên tuyên bố, chính là đem Lina cùng Eno gia nhập vào quân đội thành Kerr!

Tại thành Kerr, trên cơ bản là không có người làm nông nghiệp, nhưng lại nuôi quân đội số lượng khổng lồ, mà người trong quân đội, mỗi ngày đều phải luyện tập gian khổ, còn phải tiếp thu một ít giáo dục tẩy não... Một đại thiếu gia cùng một Đại tiểu thư, thích hợp sao?

Cho dù Eno thiếu gia cùng Lina tiểu thư đều là ma pháp sư, nhưng thân thể so với người bình thường còn không bằng, trong quân đội bắt buộc tiến hành các loại huấn luyện cường độ cực đại, có lẽ...

Bất quá, người khác cảm thấy không thích hợp, Seraphim cũng mặc kệ, trừ lần đó ra, ông còn chủ động liên hệ với sứ giả của Norma để quốc cùng Brass để quốc, sau khi nói ra yêu cầu của mình, liền đem hai cộng lõng phượng hoàng đặt trước mặt bọn họ.

Tập Lỗ đã sớm biết, Kha Đức Nhạc bởi vì chuyện lúc trước mà có ý kiến với hần, Lâm Tái cũng chán ghét Black bên cạnh hần, dưới tình huống như thế, có thể lấy được lõng phượng hoàng như vậy là đủ rồi, nào dám ý kiến ý cò gì? Về phần Stephen, nhìn thấy ánh mắt tràn đầy uy hiếp của Seraphim, nghĩ đến Lina, hần liền thỏa hiệp rất nhanh.

Kha Đức Nhạc Caroline muốn đến Liên Minh Tự Do, đương nhiên không thể đi ngay lập tức, cho nên tạm thời bọn họ còn ở trong tửu lâu của Lâm Tái. Sau đó, ngày hôm Seraphim trở thành thành chủ, bọn họ liền nghênh đón người phụ trách của Ma sư pháp công hội, đó là ma pháp sư cao cấp đã nhiều lần giao tiếp với Kha Đức Nhạc.

Thực bì thăm, làm chủ nhân Phượng Hoàng, Lâm Tái không có thực lực cường đại, nhất định rất khó được tự do.

Bất quá, Ma sư pháp công hội tọa lạc trên một hòn đảo nhỏ phụ cận Liên Minh Tự Do, đối với chuyện bọn họ muốn đến Liên Minh Tự Do, Ma sư pháp công hội nhất trí tán thành.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Khởi Hành

Tháo xuống trọng trách thành chủ, Kha Đức Nhạc liền cảm thấy thoải mái nhẹ nhàng, nhưng hần cũng không phải thật sự không có chuyện gì làm, ví như phân hội trưởng của Ma sư pháp công hội trước mắt, hần vẫn phải tiếp đãi.

Phân hội trưởng của Ma sư pháp công hội, cũng không nói nhiều với Kha Đức Nhạc, đối phương tỏ vẻ hoan nghênh với chuyện hần muốn đi Liên Minh Tự Do, sau đó lại đề xuất, hy vọng Elina tiểu thư có thể đi cùng bọn họ.

“Như vậy không tốt lắm đâu! Ta sợ chúng ta không thể chiều cổ Elina tiểu thư.” Kha Đức Nhạc vội vàng từ chối, cô nàng Elina kia cũng ở lại phủ thành chủ một đoạn thời gian. Tuy nàng đơn thuần thiện lương rất dễ ở chung, nhưng người bên cạnh nàng thì không như vậy.

“Kha Đức Nhạc các hạ, lần này người đến Liên Minh Tự Do, hần là muốn đột phá thánh cấp đi? Liên Minh Tự Do là phúc địa của ma pháp sư, có rất nhiều pháp thánh và pháp thần định cư ở đó, chỉ cần người nguyện ý mang theo Elina tiểu thư đến Liên Minh Tự Do, Ma sư pháp công hội chúng ta sẽ viết một bức thư đề cử cho các hạ.”

Kha Đức Nhạc làm thành chủ thành Kerr đã lâu, tiền bạc thì không thiếu, nhưng cơ hội hiếm có này, hẳn rất quý trọng.

Vợ con hẳn đều trường thọ, hiện tại trong bụng vợ hẳn, còn có một đứa nhỏ, dưới tình huống như thế, hẳn vô cùng khát vọng trường sinh bất tử, người khác không thể tưởng tượng nổi đâu.

Chần chờ trong chốc lát, nghĩ đến nhân số của hai đoàn người cũng không ít, cho dù cùng đi cũng không có vấn đề gì, Kha Đức Nhạc liền gật đầu.

Tại đế quốc nhân loại, có rất nhiều ma pháp học viện bồi dưỡng thanh thiếu niên, mời không ít ma pháp sư cấp cao làm lão sư. Nhưng những trường học này, có thể làm cho học sinh trở thành ma pháp sư trung, cao cấp cũng rất ít ỏi, đại bộ phận chính là dẫn học sinh tiến vào cánh cửa ma pháp mà thôi.

Mà ma pháp sư cao cấp, muốn đột phá trở thành pháp thánh, cũng cần phải có lão sư chỉ đạo, mà lão sư tốt nhất, chính là pháp thánh tu luyện ma pháp đồng dạng.

Trước kia, Kha Đức Nhạc không ít lần thỉnh giáo Bizani, nhưng Bizani cũng không muốn chỉ điểm cho người khác, cho nên mọi chuyện liên quan đến thánh cấp, đối với hắn mà nói, như lọt vào trong sương mù. Dưới tình huống như thế, thứ đề cử của Ma sư pháp công hội, rất quan trọng với hắn!

Đồng ý đề nghị của vị phân hội trưởng kia, trở lại phòng, Kha Đức Nhạc liền nhìn thấy vợ mình đang dùng một ít sợi tơ mềm mại đan quần áo trẻ con, những sợi tơ này đều không có màu sắc, sau khi đan xong, lại biến thành một bộ quần áo lấp lánh ánh sáng, thoát nhìn vô cùng đáng yêu.

“Kha Đức Nhạc, có vẻ anh không vui, làm sao vậy?” Caroline mở miệng hỏi.

“Cũng không có gì, anh đồng ý cho người của ma pháp nghiệp đoàn đi cùng chúng ta đến Liên Minh Tự Do.” Kha Đức Nhạc mở miệng.

“Anh nói chuyện này sao? Em nghe được, nhưng hình như đâu có vấn đề gì?” Caroline hoàn toàn không thêm đề ý.

Lúc đầu, bọn họ cũng đã phân tích, lấy tình huống hiện giờ của Lâm Tái, người của Ma sư pháp công hội khẳng định sẽ nhìn bọn họ chằm chằm, một khi đã như vậy, một người nhìn bọn họ chằm chằm và một đám người nhìn bọn họ chằm chằm, cũng không có gì khác biệt đi?

Kha Đức Nhạc vừa rồi còn đang rầu rĩ, không biết nên nói chuyện này với Caroline như thế nào, lại không ngờ đối phương đã nghe thấy đầu đuôi câu chuyện, cuối cùng cũng chỉ có thể cười khê: “Đúng vậy, quả thật như thế.”

Lâm Tái cùng Lục Vũ cũng biết tin Elina đồng hành, hai người cũng không phản đối, dù sao bọn họ đã sớm biết người của Ma sư pháp công hội sẽ đi theo bọn họ.

...

“Hạt giống lúc trước ta cho các ngươi, bây giờ nó phát triển thành những thứ này sao?” Lục Vũ tò mò mà nhìn những quả Ớt quá khổ trước mắt.

“Thần tử đại nhân, những hạt giống người cho, chúng ta đều dựa theo phương pháp ngài nói mà gieo trồng, nhưng kết quả lại có chút khác với những gì ngài miêu tả.” Người phụ trách giao đồ cho Lục Vũ có chút thấp thỏm mở miệng, lúc trước Lục Vũ nói với hắn mấy trái Ớt này chỉ lớn bằng ngón tay út, nhưng hiện tại, tại sao bây giờ lại to như hai ngón tay vậy?

“Trước tiên cứ đem số gia vị này tới phòng bếp đi, khổ người lớn một chút, chắc cũng không sao.” Lục Vũ mở miệng, chỗ này linh khí đầy đủ, trồng ra những gia vị có quả khổ, hẳn là rất bình thường đi?

“Dạ, thần tử đại nhân!” Người nọ mở miệng, sau đó mang theo đồng phụ liệu vào phòng bếp, Lục Vũ vẫn tiếp tục đem đám gia vị đã dọn dõ ở chỗ Khương Đào cất vào kho hàng.

“Thật ra ngươi không cần phải lưu lại nhiều như vậy, cho dù chúng ta đi Liên Minh Tự Do, thì thu nhập hàng tháng vẫn có người giúp chúng ta mang đến phía nam, đến lúc đó bảo bọn họ mang gia vị về không được sao?” Lâm Tái nhìn hành vi của Lục Vũ mà mở miệng.

Trên người Lục Vũ có rất nhiều điểm đáng ngờ, hắn phát hiện càng ngày càng nhiều, nhưng lại chưa từng hỏi nhiều quá một câu, cũng không nói chuyện này với người khác.

Lục Vũ dừng động tác trong tay, nhìn về phía Lâm Tái: “Ngươi không tò mò ta lấy mấy thứ này từ đâu ra sao?”

“Cũng không phải là không hiếu kỳ... Lục Vũ, tại sao ta lại cảm thấy ngươi không phải là người trên đại lục này... Được rồi, không phải ngươi có một vị sư phụ đặc biệt thần kỳ sao?” Lâm Tái mở miệng hỏi.

“Ta quả thật không phải là người trên đại lục này.” Lục Vũ lộ ra hàm răng, cười cười với Lâm Tái.

“Trên Maya đại lục, có rất nhiều chủng tộc kỳ quái, Lục Vũ, ngươi thuộc chủng tộc nào? Có thể thú hóa giống như chúng ta không?” Mắt Lâm Tái sáng lên.

“Chủng nào ngươi bù đủ số lượng đan dược đã tổn thất cho ta, ta sẽ nói cho ngươi biết.” Lục Vũ mở miệng lần nữa, sau đó dòi đề tài: “Cha ngươi không làm thành chủ nữa, bên ngoài có phản ứng gì không?”

“Cũng không có gì, mọi người đều cho rằng cha ta vì có thể trở thành pháp thánh nên không làm thành chủ nữa. Nhưng cũng có người đồn đãi nói thành

chủ đại nhân mang theo thị nữ thân mật và ma thú ông nuôi dưỡng bỏ trốn...” Lâm Tái cười mở miệng, thật ra tin đồn lớn nhất chính là Eno và Lina, mọi người không rõ tại sao bọn họ ưu tú như vậy lại bị lão thành chủ tiền nhiệm đưa vào quân doanh. Dù sao dựa theo trình độ gây họa, Lina cùng Eno tuyệt đối thua kém hẳn.

Hiện tại, Kha Đức Nhạc muốn dẫn con trai lớn đi Liên Minh Tự Do, còn vợ và hai đứa con nhỏ bị bỏ lại... Lúc này, có vài người hoài nghi Eno cùng Lina thật ra không phải người của gia tộc Peters, nhưng lại nói tiếp, Eno cùng Kha Đức Nhạc lại có chút giống nhau.

“Ách...” Lục Vũ cũng có chút buồn cười, đột nhiên nhớ ra cái gì đó, lại hỏi: “Chúng ta phải rời đi, người có cần từ biệt ai không?”

“Có a!” Lâm Tái lập tức gạt đầu, hẳn còn dự định dành chút thời gian đi xem em trai em gái của mình một chút đây!

Eno cùng Lina mấy ngày nay cũng không tốt lắm.

Hôm sinh nhật Kha Đức Nhạc, bọn họ vốn dự định cùng nhau đến chúc mừng Kha Đức Nhạc, trước kia bọn họ đều làm như vậy, nhưng lần này, bọn họ lại bị hộ vệ của Kha Đức Nhạc ngăn ở bên ngoài!

Eno cùng Lina trong phủ thành chủ, muốn đi nơi nào thì đi nơi đó, làm sao nghĩ đến chuyện có một ngày mình bị ngăn lại? Dĩ nhiên là vô cùng tức giận, dưới tình huống như thế, làm sao có thể trông cậy bọn họ sẽ nói ra lời hay ý đẹp gì ở chỗ Bách Lệ chứ?

Mà bọn họ không ngờ tới chính là, oán giận của bọn họ, lại bị ông nội nghe vào tai!

Lúc Seraphim tiến vào, Bách Lệ liền sợ hãi, mà sau khi biết thân phận của đối phương, Eno cùng Lina cũng vô cùng sợ hãi.

Mấy ngày nay bọn họ nghĩ ra rất nhiều biện pháp để thực hiện mưu đồ của mình, nhưng trên thực tế, bọn họ cũng biết mình làm sai, một khi đã như vậy, Kha Đức Nhạc phản đối, ông nội bọn họ cũng nhất định sẽ phản đối đi?

Quả nhiên không ngoài sở liệu của bọn họ, sau khi Seraphim tiến vào, liền thu hồi quyền lực trong tay Bách Lệ, còn cảnh cáo bọn họ, đồng thời, cũng đem bọn họ ném vào quân doanh.

Thật ra Kha Đức Nhạc cũng từng dẫn Eno tới quân doanh, nhưng dù sao Eno cũng là thiếu gia của phủ thành chủ, cho dù hẳn từng cùng những binh lính ngồi chung một chỗ uống canh thịt này nọ, nhưng loại chuyện tham gia huấn luyện này, cho tới bây giờ cũng chưa từng làm!

Đối với ma pháp sư mà nói, quan trọng là tinh thần lực chứ không phải tố chất thân thể, Eno tuổi còn trẻ đã trở thành trung cấp ma pháp sư, có thể chỉ huy rất nhiều khô lâu tham gia chiến đấu. Nhưng nếu chạy bộ vài vòng, hẳn sẽ thở hồng hộc!

Seraphim đặc biệt phái hai cao cấp ma pháp sư đến quán thúc Eno cùng Lina, thậm chí còn hứa với bọn họ, nếu bọn họ làm tốt, ông sẽ chỉ điểm cho họ một chút!

Được một vị pháp thánh chỉ điểm, đây chính là việc mà rất nhiều cao cấp ma pháp sư tha thiết ước mơ. Cho nên hiện tại, Eno cùng Lina huấn luyện, cũng hoàn toàn không thể thả lỏng.

Lâm Tái dẫn Lục Vũ đến quân doanh, khi bọn họ tới, Eno cùng Lina đang chạy bộ theo đám tân binh, đối với dân chúng bình thường của thành Kerr mà nói, chạy bộ thật sự không tính là gì, nhưng đối với bọn họ hẳn mà nói, sắc mặt Eno trắng bệch, còn Lina, nằng nhăm mắt lại, quả thực chính là cố gắng lê lét từng bước một!

“Eno cùng Lina, không có gặp rắc rối gì trong quân doanh chứ?” Lâm Tái hỏi vị cao cấp ma pháp sư bên cạnh.

“Lâm Tái thiếu gia, Seraphim các hạ phân phó, bọn họ không được nói chuyện, nếu vi phạm sẽ bị bịt miệng. Mặt khác, Seraphim các hạ còn bắt bọn họ mặc một vài món trang bị đặc biệt, cho nên hiện tại bọn họ không thể sử dụng ma pháp.” Cao cấp ma pháp sư Seraphim phái tới trông coi Eno mở miệng.

“Thì ra là thế.” Vốn dĩ Lâm Tái hưng trí bừng bừng mà đến quan sát em trai em gái của mình đang gặp xui xẻo, nhưng nhìn thấy bộ dạng này của Eno cùng Lina, hẳn lại không vui nổi.

Khi còn bé hẳn cũng không có ấn tượng gì với mẹ của mình, cho nên hẳn vô cùng chờ mong Bách Lệ và hai đứa bé trong bụng nàng, nhưng lúc đầu, Bách Lệ đều đề phòng hẳn, còn hai đứa nhỏ này, càng lớn lại càng chán ghét người anh trai là hẳn...

“Chiêm chiếp!” Tiểu Phượng hoàng sôi nổi trên đỉnh đầu Lâm Tái, khiến cho ưu sầu tình hình xuất hiện của Lâm Tái trở thành hư không.

Sau khi Eno cùng Lina chạy xong, liền bắt đầu cầm đại đao luyện tập một ít động tác đâm chém đơn giản, mục đích của động tác này chỉ giúp cho binh lính có thể sử dụng thuần thục đại đao mà thôi.

Khác với động tác nhẹ nhàng của những binh lính, Eno và Lina đứng kế bên, ngay cả cầm thanh đại đao cũng không vững...

“Chúng ta trở về đi.” Lục Vũ mở miệng, trong quân doanh, hẳn lại nhìn thấy vài người quen. Lúc trước những người đó dẫn hẳn đến thành Kerr, khi đó hẳn còn làm đồ ăn cho bọn họ, lúc này tuy họ nhận ra hẳn, nhưng cũng không dám tiến lên bắt chuyện.

Lâm Tái gạt gạt đầu: “Ừm, chúng ta trở về đi, dựa theo lời nói của ông nội, cho đến khi Eno cùng Lina hiểu rõ tình cảnh của thành Kerr, thì bọn họ sẽ

không được thả ra.” Bấy giờ hắn rất may mắn, mình không cần đảm đương cái ngôi vị thành chủ này, dù sao vị trí này đối với những người muốn biến cường mà nói, hoàn toàn không có ích lợi gì.

Nếu hắn thừa kế ngôi vị thành chủ, thì người bị Seraphim bắt đi huấn luyện hiện tại chính là hắn đi?

Dựa theo lời nói của Seraphim, sau khi Eno cùng Lina thích ứng với hoàn cảnh trong quân doanh, ông sẽ cho bọn họ trải nghiệm sinh hoạt của binh dân trong thành Kerr. Tại thành Kerr, binh dân đều có chỗ ở cố định nhiệm vụ cố định, không dễ dàng rời đi, thậm chí ngay cả thức ăn cũng phân phối cố định... Hiện tại, cho dù Eno ở trong quân doanh có chút khổ cực, ít nhất cũng không thiếu cái ăn cái mặc, nhưng nếu bắt bọn họ tự lập thì sao? Bọn họ có thể lấy ra một ổ bánh mì loại lớn để ăn sao?

Rời khỏi quân doanh, Lâm Tái mượn một ít thứ tốt của Caroline, liền đi gặp Bizani.

Bizani rất tốt với hắn, nếu không có sự tồn tại của Bizani, chỉ sợ hắn cũng không thoải mái sống đến bây giờ. Hiện tại hắn phải rời khỏi thành Kerr, nên muốn đi thăm Bizani một chút.

Bất quá, Lâm Tái cùng Lục Vũ không nghĩ tới chính là, khi bọn họ đi vào tháp ma pháp của Bizani, lại gặp Rammus.

Rammus vẫn bày ra khuôn mặt anh tuấn lạnh lùng của mình, ngồi bên cạnh nhìn thẳng về phía Bizani, còn Bizani thì toàn thân nấp trong bóng tối, vẫn không nhúc nhích.

Trước kia Lâm Tái cũng không ít lần tới tháp ma pháp của Bizani, lúc này mang theo Lục Vũ đi vào, cũng là ngựa quen đường cũ, nhưng hắn không ngờ, cuối cùng lại nhìn đến trường hợp như vậy.

Nhưng nếu đã đến đây, thì không thể bỏ về: “Lão tổ tông, sư phụ, ta tới chào tạm biệt!”

“Àn.” Bizani gật gật đầu.

“Hừ.” Rammus bắt mắt mà liếc mắt Lâm Tái một cái.

Lâm Tái cũng không để ý thái độ của Rammus, ngược lại còn cười tủm tỉm mà lấy ra lễ vật đã chuẩn bị sẵn. Gần đây hắn lấy được không ít dược liệu, cho nên phần lễ vật của Rammus không có chuẩn bị kia, tùy tiện lấy hai loại dược liệu quý hiếm ra là được rồi.

Rammus cầm dược liệu của Lâm Tái, sau đó liền đứng lên: “Bizani, ta đi đây.”

“Tạm biệt.” Bizani gật gật đầu, thấy Rammus biến mất tại chỗ, mới xoay đầu lại nhìn Lâm Tái: “Lễ vật của ngươi không tồi.”

“Lão tổ tông ngươi thích thì tốt rồi! Đúng rồi, lão tổ tông, sư phụ ta tới đây làm gì vậy?” Lâm Tái tò mò hỏi han, Rammus qua trăm năm rồi cũng không dám thổ lộ, lại càng không chịu bỏ cuộc, hiện tại làm sao vậy?

Không thể nhìn rõ biểu tình của Bizani, nhưng có thể tưởng tượng, hắn cũng rất nghi hoặc: “Ta cũng không biết, gần đây hắn thường đến đây ngồi một lát, cũng không biết hắn muốn làm gì.”

Tình cảnh của Rammus cũng có chút đáng thương, nhưng ai bảo hắn vẫn luôn thầm mến mà không biểu hiện ra ngoài? Lâm Tái nhớ lại thái độ của Rammus đối với mình, liền không có ý định giúp đỡ phương.

“Lão tổ tông, ngươi có dự định ra ngoài một chuyến hay không? Có lẽ sẽ tìm thấy cơ hội đột phá.”

Bizani cũng gật gật đầu, sau đó lại hít sâu một hơi: “Ta cũng có suy nghĩ này, còn nói với Rammus, hy vọng hắn có thể tạm thời thay thế ta ở lại thành Kerr, nhưng hắn kiên trì muốn đi theo ta... Nên ta chỉ có thể ở lại.” Kha Đức Nhạc chưa từng trải qua thực chiến, cũng chưa từng thấy thế giới bên ngoài, nếu ra ngoài mở rộng tầm mắt, thì nhất định sẽ có thu hoạch. Nhưng hắn đã có khá nhiều kiến thức, ở lại tòa tháp ma pháp này chuyên tâm nghiên cứu, có lẽ cơ hội đột phá còn lớn hơn.

Hèn gì Rammus thường thường đến chỗ Bizani ngồi một chút, đừng nói là sợ Bizani đột nhiên bỏ đi sao? Lâm Tái cạ lời, nếu Rammus cứ tiếp tục như vậy, sợ là cả đời này Bizani cũng không biết tình cảm của hắn đi? Nhưng nói đi cũng phải nói lại, hiện giờ Bizani cũng không còn nhỏ, nếu vẫn không thể đột phá thân cấp... thì hắn cũng không sống được bao lâu nữa đi?

“Lão tổ tông, mấy ngày nay ta luyện chế một ít dược tề, có thể điều trị thân thể, ngươi uống một ít đi.” Lâm Tái lấy ra một bình đan dược đưa cho Bizani.

Dựa vào thực lực hiện giờ của Bizani, đan dược có thể khiến cho hắn đột phá, Lục Vũ cũng không đủ khả năng luyện chế. Dưới tình huống như thế, chỉ có thể cho đối phương một ít đan dược bình thường rèn luyện thân thể mà thôi.

“Cám ơn.” Bizani mở miệng, mở cái bình kia ra, sau đó cầm một viên đan bỏ vào trong miệng, hắn rất tin tưởng Lâm Tái. Hơn nữa, thân phận hiện tại của Lâm Tái cũng không thua kém gì hắn.

Loại đan dược này, tại Tu Chân Giới, người thường dùng để rèn luyện thân thể, nhưng đối với tu chân giả mà nói, bọn họ đã có thân thể hoàn hảo, dùng cũng không có tác dụng gì.

Đối với Lâm Tái cùng Lục Vũ mà nói, dùng loại đan dược này nhiều hơn nữa cũng vô dụng. Nhưng Bizani là ma pháp sư, hiệu quả rất tốt, mà hiện tại

mọi người không biết điểm này mà thôi.

Ma pháp sư dùng tinh thần lực thúc giục ma lực trong không khí tiến hành công kích, khi dùng tinh thần lực phác họa ma pháp trận, trong cơ thể cũng sẽ tồn tại một ít ma lực, những ma lực này giúp ma pháp sư kéo dài tuổi thọ. Nhưng bởi vì ma lực này cũng không tinh thuần, cho nên hiệu quả không thể giống với linh lực do tu chân giả tu luyện. Đối với cơ thể ma pháp sư tồn đọng những ma lực không tinh thuần, thì hiệu quả của đan dược này vô cùng tốt!

“Lão tổ tông, sau này ngươi nhớ dùng dược tề này mỗi ngày nhé!” Lâm Tái mở miệng.

“Ừm.” Bizani gật gù đầu, hắn cũng vừa biết được Lâm Tái là dược tề sư từ chỗ Rammus. Sau khi nói xong những lời này, hắn dời tầm mắt về phía Lục Vũ.

“Thần tử các hạ, đã lâu không gặp.”

“Đã lâu không gặp.” Lục Vũ gật gù đầu với đối phương, sau khi có thân phận thần tử, thì thái độ của rất nhiều người đã thay đổi, nhưng thái độ của người khác ra sao, hắn cũng không quan tâm.

Bizani nhìn chằm chằm Lục Vũ một hồi lâu mới nói: “Lâm Tái là đứa nhỏ tốt, ngươi phải đối xử với hắn thật tốt.” Cảm giác của hắn đối với Lục Vũ cũng không tồi, Thần Thú điện lại không tham gia vào chiến tranh, nên hắn cũng không có ác cảm.

Lục Vũ nghe Bizani nói vậy, trong đầu liền hiện lên bộ dáng Lâm Tái biến thành rồng rung đùi đắc ý, nghĩ đến đây, hắn lập tức gật gù đầu: “Không thành vấn đề.”

Lúc đầu Lâm Tái còn có chút bất mãn khi Bizani dặn dò sai đối tượng, mặc kệ thấy thế nào, đều là hắn phải đối tốt với Lục Vũ mới đúng chứ?

Rời khỏi chỗ của Bizani, Lâm Tái đi kè kè theo Lục Vũ: “Lục Vũ, thật ra ngươi cũng thích ta đúng không?”

“Ngươi...”

“Ngươi đừng nói gì hết, chờ đến khi ta bù đủ đan dược cho ngươi, ngươi phải trả lời ta đó!”

“Vậy khi nào ngươi tu luyện tới Nguyên Anh kỳ, ta sẽ trả lời ngươi.”

“Lục Vũ, ngươi cũng đừng quên, vừa rồi, ngươi rõ ràng là đáp ứng Bizani phải đối tốt với ta!”

“Tiểu Hắc, cắn hắn một cái đi.” Lục Vũ trực tiếp mở miệng.

Tiểu Hắc vẫn luôn nhớ thương máu của Lâm Tái, được sự cho phép của Lục Vũ, liền há miệng nhào về phía Lâm Tái...

Nếu lúc này bọn họ một mình một chỗ, Lâm Tái sẽ biến thành rồng bán manh, nhưng có tình, bây giờ bọn họ đang trên đường cái...

Bị Tiểu Hắc cắn một cái, may mà Lâm Tái da dày thịt béo nên không bị thương, cuối cùng Lâm Tái chỉ có thể mang về mặt đau khổ mà đi theo sau Lục Vũ, sau đó nhìn về phía Tiểu Hắc bởi vì chưa nếm được máu thịt của hắn mà lã chã – chực khóc.

Điều này cũng thôi đi, phượng hoàng Tiểu Hồng của hắn, lại cọt cọt bên người Tiểu Hắc để an ủi đối phương...

Cái con gà tây này, chẳng lẽ không phát hiện tiểu tử kia đang nhìn nó chảy nước miếng sao?

Mặc kệ thế nào, sau khi xử lý tốt mọi chuyện ở thành Kerr, đoàn người rốt cục cũng khởi hành, đi dọc theo Rừng Rậm Ma Thú, xuyên qua Norma đế quốc, rồi đến Liên Minh Tự Do! Lựa chọn lộ trình như vậy, là vì trên đường đi có thể rèn luyện năng lực thực chiến cho mọi người.

Lục Vũ, Lâm Tái, thậm chí Kha Đức Nhạc, đều chưa từng trải qua thực chiến, cho dù là ma thú cấp thấp phụ cận Rừng Rậm Ma Thú, để cho bọn họ luyện tập một chút cũng được.

Dù sao Caroline cũng đang mang thai, tuy nàng thực lực cao cường, nhưng Kha Đức Nhạc lại chăm lo cho nàng như một người yếu nhất. Cho nên, lần này bọn họ khởi hành, đặc biệt chuẩn bị hai chiếc xe ngựa rộng rãi thoải mái, một chiếc cho Caroline, một chiếc dùng vào chuyện khác.

Trừ lần đó ra, Kha Đức Nhạc còn đặc biệt bố trí thị vệ bảo vệ xe ngựa, thế cho nên Momy cảm thấy hắn quá mức xa hoa.

Nhưng đến cuối cùng, sau khi bọn họ nhìn thấy đội ngũ hộ tống Elina của Ma sư pháp công hội, lại đột nhiên cảm thấy, đội ngũ của bọn họ, có quá mức khó coi một chút hay không?

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: Huấn Luyện

Thành Kerr phụ cận Rừng Rậm Ma Thú, bởi vì tài nguyên trong Rừng Rậm Ma Thú quá mức phong phú, nên có một đường hướng nam dọc theo Rừng Rậm Ma Thú.

Kha Đức Nhạc là vong linh pháp sư, mấy năm nay tại thành Kerr cũng tích góp không ít thứ tốt, cho nên lần xuất phát này, trong đội ngũ bọn họ có không ít vong linh, những vong linh này phần lớn đều là ma thú cao cấp từ vong sau đó bị vong linh pháp sư luyện chế, có thể kéo xe ngựa không nói, còn có thể trở thành thú cưỡi.

Kha Đức Nhạc chọn một con Thổ Hùng vong linh làm thú cưỡi, kích cỡ Thổ Hùng rất lớn, Kha Đức Nhạc đặt trên lưng nó một cái ghế dựa, ngồi trên đó mà từ từ đi, vô cùng thoải mái!

Lục Vũ cũng chọn một con Cốt Mã, hắn cũng bắt chước đặt một cái ghế dựa, nhưng ghế dựa của Kha Đức Nhạc rất lớn, còn Lục Vũ thì tương đối nhỏ. Cái ghế dựa này giống như yên ngựa nhưng có thể làm cho hắn ngồi rất thoải mái mà không đến mức ma sát bị thương bắp đùi của mình.

Hai người bọn họ ngồi thoải mái, còn Lâm Tái thì khác, thú cưỡi của hắn không phải vong linh, mà là một con ma thú Mony tìm cho hắn.

Con ma thú này là Lôi Báo, tốc độ cực nhanh, chỉ là thân thể gầy còm cũng không thích hợp làm thú cưỡi. Lôi Báo còn chưa nhận Lâm Tái làm chủ, cho nên Lâm Tái muốn ngồi vững trên lưng nó và bắt nó nghe lời của mình, cũng không phải là dễ dàng!

Khác với bọn họ, Mony cùng Caroline chọn ngồi xe ngựa, chỉ là xe ngựa của bọn họ không có hoa lệ như Elina, trong xe ngựa thậm chí còn đặt một cái bếp lò nhỏ dùng hỏa hệ ma tinh cùng với ma pháp trộn chế tác. Bếp lò kia vừa có thể thịt nướng vừa có thể nấu canh hầm này nọ, đúng lúc trong không gian của các nàng chứa đầy nguyên liệu nấu ăn, dư sức cho các nàng hưởng thụ trên đường đi!

Lúc đầu, bọn họ gặp khá nhiều thương đội và mạo hiểm giả trên đường, nhưng sau đó, thỉnh thoảng gặp được một vài người, mà những người đó cũng vô cùng đề phòng.

Lục Vũ đã sớm biết, khi còn ở thú nhân đế quốc, tinh thần lực của hắn cũng đã tăng cao, nhưng hiện giờ hắn muốn tăng lên thực lực của mình, phương pháp nhanh nhất vẫn là thực chiến tinh thần lực. Cho nên, ngày hôm sau khi bọn họ tụ cùng một chỗ ăn sáng, hắn liền nói mình muốn đi vào Rừng Rậm Ma Thú lịch lãm một chút.

Lục Vũ đưa ra yêu cầu như thế, Lâm Tái đương nhiên cũng muốn đi theo, đối với yêu cầu này, Kha Đức Nhạc lập tức đồng ý, nhưng Larry hộ tống Elina lại nhũn mủ: “Thần tử đại nhân, Lâm Tái thiếu gia, thân phận của các người rất tôn quý, tiến vào Rừng Rậm Ma Thú như vậy, có thích hợp hay không?”

“Chúng ta chỉ rèn luyện ven Rừng Rậm Ma Thú một chút, không có việc gì đâu.” Lục Vũ mở miệng, hiện tại hắn đang mang thân phận thần tử, Ma pháp sư công hội sẽ không ngăn được hắn.

“Nếu thần tử đại nhân cùng Lâm Tái thiếu gia muốn tham quan Rừng Rậm Ma Thú một chút, thì không bằng ta đi cùng a!” Larry mở miệng lần nữa.

“Người sao, nếu thực sự gặp nguy hiểm, người có ích lợi gì?” Larry vừa dứt lời, một giọng nữ khác cũng vang lên, sau đó, Mony nhanh nhẹn bước ra khỏi xe ngựa.

Sau khi hội họp với đội ngũ của Kha Đức Nhạc, Larry cùng Elina vô cùng tò mò với người ngồi trong xe ngựa đối diện bọn họ, nhưng có tình, người trong xe ngựa chưa từng ra ngoài, cho dù là đồ ăn này nọ, đều là Kha Đức Nhạc mang vào. Ngay từ đầu Larry còn hoài nghi người bên trong có khi nào là tinh nhân của Kha Đức Nhạc mà mọi người trong thành Kerr đồn đãi không, nhưng hiện tại nhìn thấy Mony, liền biết mình đã đoán sai.

Bởi vì, Mony mặc kim sắc áo giáp còn cầm thanh đại kiếm kim sắc kia, đối với nàng mà nói thật sự là quá quen thuộc! Nàng nhớ rất rõ ràng, trước đó bọn họ bị bảy sói vây công, chính là nữ nhân này cứu Lâm Tái và vị thần tử kia!

Thực lực của người này, ít nhất là thánh cấp, có khả năng là thần cấp, đối mặt với một nữ nhân cường hãn như vậy, cho dù Larry bị đối phương miệt thị cũng không dám nói gì, chỉ có thể nói: “Ta chỉ sợ thần tử đại nhân cùng Lâm Tái thiếu gia sẽ xảy ra chuyện.”

“Người không cần lo lắng chuyện này, đến lúc đó ta sẽ đi theo bọn họ!” Mony trực tiếp mở miệng, nhìn thấy Larry muốn nói thêm gì đó, liền trực tiếp chặn lời của đối phương: “Ta chỉ trông chừng hai người họ, nếu người khác cũng muốn đi, ta sẽ không hỗ trợ. Khi gặp chuyện không may cũng chỉ dẫn bọn họ đi trước.”

Vốn là Larry muốn nói Elina cũng đi, như vậy nàng và một số người khác có thể dùng danh nghĩa bảo vệ Elina cũng cùng đi, nhưng nàng không nghĩ tới chính là, đối phương lại cự tuyệt dứt khoát như vậy.

Bất quá, Kha Đức Nhạc còn đứng bên cạnh bọn họ, Lâm Tái cùng Lục Vũ lại có một người mạnh như vậy trông coi, hẳn là sẽ không gặp chuyện không may, Larry lập tức gật gật đầu: “Chúng ta vô cùng tin tưởng thực lực các hạ, nếu các hạ đã quyết định, vậy thì làm theo ý của các hạ!” Nàng cũng không thể thật sự để cho Elina chịu khổ trong rừng rậm, nếu đối phương bị thương, chỉ sợ người bị xui xẻo chính là nàng.

“Nếu như vậy, hai người các người mau chóng ăn sáng đi, sau đó liền theo ta vào rừng!” Mony cũng không quan tâm tới Larry, nhìn chằm chằm Lâm Tái cùng Lục Vũ mở miệng.

Hai người kia muốn đi dạo ven Rừng Rậm Ma Thú sao? Bớt nói giỡn! Một người có thể hoàn toàn thú hóa Nagas cùng một người ăn đầu không ít bí mật... Trước đó ngay cả ma thú cấp 9 hai người họ còn có thể đỡ nổi, như vậy lúc này sao có thể chỉ đánh ma thú cấp thấp chứ? Momy đã tính toán tốt lắm, đợi lát nữa nàng sẽ dẫn hai người kia vào sâu trong Rừng Rậm Ma Thú, lúc đầu sẽ khiêu chiến ma thú cấp 8 cấp 9, sau đó...

Rừng Rậm Ma Thú rất thích hợp để rèn luyện, hẳn là còn có thể tìm được rất nhiều thứ tốt ở bên trong, một khi đã như vậy, nhất định phải kêu cho Kha Đức Nhạc giảm bớt tốc độ, sau đó bọn họ vào trong rèn luyện nhiều hơn mới được!

“Không thành vấn đề!” Lâm Tái cùng Lục Vũ lập tức mở miệng, không dám phản đối với quyết định của Momy, bọn họ cũng không có biện pháp phản đối a.

“Đáng tiếc.” Momy mở miệng, tiện tay cầm lên thịt nướng Lâm Tái đang nướng để ăn, mà khi bà nói “Đáng tiếc”, nhìn về phía Kha Đức Nhạc.

Vốn dĩ bà cũng muốn dẫn Kha Đức Nhạc đi rèn luyện một chút, nhưng hiện tại Caroline cần phải có người chăm sóc, nếu bọn họ đi hết thì người của Ma pháp sư công hội khẳng định sẽ không đồng ý... Chẳng lẽ phải thay phiên nhau sao?

Momy cảm thấy ý tưởng thay phiên này cũng khá hay ho, bởi vì bà chọn đối thủ đầu tiên cho Lâm Tái cùng Lục Vũ chính là một con chim ưng cấp 9, cho nên bọn họ bị đánh bại rất nhanh, còn bị thương không nhẹ.

Chim ưng cấp 9 tuy so ra kém hơn ma thú thánh cấp, nhưng trên bầu trời, hầu như nó không có đối thủ. Tuy Lâm Tái cũng đã học bay rồi, nhưng cũng không thể so sánh với con chim ưng này!

Momy lén lút trộm trứng trong sào huyết của con chim ưng này, sau đó phá hủy sào huyết của nó rồi đổ lỗi cho Lục Vũ cùng Lâm Tái, bởi vậy, Lục Vũ cùng Lâm Tái tự nhiên biến thành mục tiêu của con chim ưng này!

Lúc đầu, bọn họ bay giữa không trung chiến đấu với chim ưng, kết quả đánh tới một nửa, Lục Vũ bị nó mổ vài phát liền rút khỏi lưng Lâm Tái xuống dưới, điều này cũng thôi đi, Lâm Tái dự định đỡ lấy Lục Vũ, liền bị nó dùng móng vuốt câu lấy thắt lưng Lâm Tái giữa không trung. Cho nên Lục Vũ đứng dưới đất, chỉ có thể nhìn thấy Lâm Tái vừa lắc lư thân thể tránh thoát móng vuốt của con chim ưng vừa tránh né cái mỏ nhọn hoắt của nó đang mổ xuống.

Nhưng cơ thể con chim ưng kia khá cứng rắn, đặc biệt là móng vuốt và mỏ. Sau khi nó mổ vài phát, thật sự làm cho đầu Lâm Tái bị thương, sau đó nếu Lục Vũ không khống chế phi kiếm công kích, chỉ sợ Lâm Tái còn xui xẻo hơn.

Cuối cùng, kẻ thua vẫn là Lâm Tái cùng Lục Vũ, bởi vì Lâm Tái không thể bay cao như con chim ưng kia, mà công kích của Lục Vũ, bởi vì đối phương cách khá xa nên có thể thoải mái tránh thoát!

Đương nhiên, khi Lâm Tái cùng Lục Vũ sắp rơi vào bị kích, Momy cũng cứu bọn họ xuống dưới.

Momy cứu bọn họ, nhưng cũng không giúp bọn họ báo thù, thậm chí còn trả lại quả trứng mà bà ăn cấp trước đó cho con chim ưng kia. Theo suy nghĩ của bà, ma thú cao cấp và nhân loại cũng không khác biệt gì lớn.

Lần chiến đấu này, có lẽ song phương đều rất buồn bực, đặc biệt là con chim ưng kia, tuy cuối cùng trứng của mình không bị lấy mất, nhưng vô duyên vô cớ đánh nhau với nhân loại một trận, sào huyết của mình còn bị hủy, thật sự khiến cho người ta buồn bực a!

Về phần Lục Vũ cùng Lâm Tái... đầu Lâm Tái nở hoa, trên người cũng bị thương không ít, Lục Vũ rơi từ trên không trung xuống xem tí thì gãy chân, linh lực cũng cạn kiệt...

Nhưng, nặc kệ song phương chiến đấu buồn bực ra sao, Momy Tiểu Hồng Tiểu Hắc ngồi bên cạnh xem cuộc vui thì vô cùng cao hứng. Ngay khi Lâm Tái bị con chim ưng kia mổ bị thương, Tiểu Hắc tranh thủ liếm những giọt máu của Lâm Tái rơi xuống, còn lông chim của con chim ưng kia bị phi kiếm của Lục Vũ đánh rớt xuống, tất cả đều vào trong bụng nó. →.→

Sau khi chấm mút được chút lợi ích, Tiểu Hắc thỉnh thoảng nhìn về phía cuộc chiến, rồi nhìn về phía quả trứng mà Momy đang cầm trên tay còn có Tiểu Hồng đang xoay quanh...

Cuối cùng, Momy thật sự không chịu nổi ánh mắt của nó, nên đánh hai con ma thú cấp thấp cho nó ăn, nếu không nó sẽ đứng ở đó chảy nước miếng mãi!

Cuối cùng, Momy dẫn theo hai người bọn họ và hai con sủng vật trở lại doanh địa, trong lúc đó, Tiểu Hắc còn nhai nhai tóc của bà, nhưng cũng không nhai đứt.

Khi bọn họ trở về, mọi người còn đang ăn cơm trưa.

Chỉ mới không gặp một chút, Lục Vũ cùng Lâm Tái lại trở nên thâm thâm như vậy... Mọi người trong đội ngũ cũng nghe tin Lục Vũ muốn tìm một vài ma thú cấp thấp để rèn luyện, hiện tại xem bộ dáng của bọn họ...

Nghe nói thân từ mới hơn hai mươi tuổi, dựa theo tuổi thọ của bộ tộc Nagas mà nói, hẳn chỉ là một đứa bé mới biết đi, mà Lâm Tái... Hiện tại phượng hoàng không thể giúp hắn đánh nhau, nên hắn cũng giống như một người bình thường mà thôi!

Nghe như vậy, những người đó cũng không quan tâm tới Lục Vũ cùng Lâm Tái nữa, đương nhiên, có người không quan tâm, nhưng cũng có người cũng rất kính nể mà nhìn Lục Vũ.

Elina cùng Larry đều đã từng chứng kiến cảnh Lâm Tái biến thành rồng đánh nhau với đám ma lang cấp 9, khi đó các nàng cũng không biết hành động của Lục Vũ, chỉ cho rằng tất cả công lao đều thuộc về hình rồng của Lâm Tái, cho nên hiện tại, tự nhiên cũng dám không xem thường bọn họ, không, xem thường thần tử đại nhân.

Lục Vũ cùng Lâm Tái bị thương không nhẹ, ngay cả ăn cơm cũng không vô, nên được đưa vào chiếc xe ngựa thứ hai, sau đó Momy liền mang theo Kha Đức Nhạc rời khỏi đội ngũ, lúc này, tất cả mọi người bừng tỉnh đại ngộ.

Trách không được Kha Đức Nhạc lại ân cần với Momy như vậy, thì ra là muốn nhờ Momy giúp hắn đột phá trở thành pháp thánh sao? Dựa vào thực lực của Momy, làm như vậy rất thích hợp!

Momy mang theo Kha Đức Nhạc rời đi, ở trong xe ngựa, Lục Vũ cùng Lâm Tái cũng đang chữa thương.

Hiện tại đã xem qua nhiều ngọc giản liên quan đến luyện đan, Lâm Tái cũng biết bộ dáng của mình trong thế giới thần kì kia được gọi là rồng, mà long huyết chính là đồ vật đặc biệt dùng để luyện đan nhỉ?

Trước đó, khi hắn đánh nhau máu rơi xuống đều bị Tiểu Hắc ăn sạch, mà hiện tại miệng vết thương còn chưa khép lại, cũng vừa lúc có thể lấy một ít máu để lưu trữ!

Nghĩ như vậy, Lâm Tái thật sự lấy một bình nhỏ máu chảy ra từ đầu mình, trong khi Lục Vũ đang lôi kéo Tiểu Hắc, liền nhanh nhẹn cắt vào nhả không gian của mình.

Đương nhiên, sau đó Tiểu Hắc cọ đến trên đầu của hắn mà liếm vài cái... Chính là chuyện không thể tránh khỏi.

Lâm Tái toàn thân đều là thương tích, thì Lục Vũ cũng vô cùng khó chịu mà cảm thấy cả người ngứa ngáy, chân hắn đã xử lý sơ sơ, nhưng trước đó bị chim ưng mổ mà chạy trốn khắp nơi, nên cả người hắn đều là bùn đất. Hiện tại, những vết bùn đất này khiến cho cả người hắn không thoải mái!

“Xe ngựa quá nhỏ, chờ đến tối chúng ta hạ trại, người tắm rửa thế nào?” Lâm Tái cũng đã nhìn ra Lục Vũ không thoải mái, liền mở miệng.

“Còn lâu lắm mới hạ trại.” Lục Vũ mở miệng, thật ra ngoại trừ cả người dơ bẩn ra, thì chân hắn cũng phải xử lý cẩn thận.

“Lục Vũ, chân của người bị thương không bao lâu, hiện tại lại bị thương, tốt nhất không nên vận động mạnh, nếu có thể, người có thể nhịn tắm rửa vài ngày hay không?” Lâm Tái thử thăm dò mở miệng.

Hắn đã phát hiện, Lục Vũ hiện tại so với trước kia, trình độ yêu sạch sẽ đã giảm rất nhiều, ít nhất hiện tại Lục Vũ cũng ăn thức ăn do người khác làm, cũng không bọc mình kín mít nữa. Nhưng đáng tiếc chính là, Lục Vũ vẫn không cho hắn thân cận.

“Không được!” Lục Vũ liền cự tuyệt rất nhanh, sau đó mới nhìn về phía Lâm Tái: “Tại sao người không nói ra những điểm kỳ quái của ta?”

“Bởi vì ta thích người a!” Lâm Tái trực tiếp mở miệng: “Hơn nữa, ta còn hưởng không ít thứ tốt, nếu như vậy, tại sao ta phải đem chuyện của người nói cho người khác biết chứ?”

“Vói... Một khi đã như vậy, Lâm Tái, trong khoảng thời gian tiếp theo, người đừng cho ai tiến vào xe ngựa nha!” Lục Vũ mở miệng.

“Tại sao?” Lâm Tái không hiểu mà hỏi han.

“Ta muốn rời đi một chút.” Lục Vũ mở miệng, sau đó liền tiến vào Hệ thống vị diện giao dịch.

Từ khi Lâm Tái ăn Thần Thủ đan, hắn có thể cảm giác được cảm xúc của Lâm Tái, hắn càng ngày càng tin nhiệm Lâm Tái, nếu không phải như vậy, lúc này hắn cũng sẽ không tiến vào Hệ thống vị diện giao dịch trước mặt Lâm Tái.

Lục Vũ đột nhiên biến mất tại chỗ, Lâm Tái liền ngây người, rồi lại hoảng hốt.

Chung quanh không có chút dao động ma pháp nào, cho nên Lục Vũ thật sự biến mất chứ không phải giống như Rammus thuận di!

Biến mất... Trước kia Lục Vũ giống như hoàn toàn không quan tâm đến cái thế giới này, hiện tại còn có thể đột nhiên biến mất... Lâm Tái đột nhiên phát hiện, bí mật trên người Lục Vũ càng ngày càng nhiều!

Bất quá, tại sao trước kia Lục Vũ không nói cho hắn biết, mà hiện giờ, Lục Vũ cho hắn công pháp tu luyện, cho hắn học luyện đan, bây giờ còn biến mất trước mặt hắn, có phải đã nói lên, thật ra Lục Vũ càng ngày càng tin nhiệm hắn không?

Nghĩ như vậy, tâm tình Lâm Tái cũng tốt lên, vừa nằm ở trong xe ngựa dưỡng thương, vừa nghĩ cách phải làm thế nào khiến cho Lục Vũ tiếp thu hắn nhanh một chút.

Sau khi Lục Vũ tiến vào Hệ thống vị diện giao dịch, liền nhanh nhẹn tắm rửa một phen, sau đó không chút do dự liền nằm vào cái khoang thuyền chữa bệnh kia mà trị thương.

Tuy Momy huấn luyện thô bạo, nhưng không thể không nói, trong trận chiến này, hắn cảm nhận được rất nhiều thứ, đối mặt với sống hay chết, con người

luôn có thể đột phá cực hạn!

Nếu hấn bị thương, như vậy vài ngày tiếp theo khẳng định sẽ không thể tham gia chiến đấu nữa, cho nên hiện tại, tác dụng của khoang thuyền chữa bệnh này không thể xem nhẹ.

Sau khi trị thương xong, nghĩ đến bên ngoài hiện tại là ban ngày, nên Lục Vũ liền rời khỏi Hệ thống vị diện giao dịch. Đến khi hấn xuất hiện trước mặt Lâm Tái, cũng chỉ qua hai giờ mà thôi.

Lâm Tái thấy Lục Vũ thay một bộ quần áo khác, trên người cũng nhìn không ra một chút thương tích nào, vết thương do cành cây xước trên mặt, hiện tại lại bóng loáng nhẵn nhụi giống như khi Rammus vừa bảo dưỡng da mặt xong vậy ...

“Lục Vũ, ngươi đi đâu vậy?”

“Bây giờ còn chưa thể nói cho ngươi biết.” Lục Vũ mở miệng, sau đó lại hỏi: “Thương thế của ngươi sao rồi?”

“Thương thế của ta không có việc gì, dựa vào tốc độ khôi phục của ta, ngày mai sẽ hoàn toàn lành lặn, còn ngươi thì sao?”

“Thương thế của ta đã lành rồi.” Lục Vũ mở miệng.

Lâm Tái không có hỏi nữa, lại nghỉ ngơi trong chốc lát, mới hỏi: “Lục Vũ, chúng ta có nên tìm kiếm thảo dược ven đường hay không?”

Nghĩ đến số lượng thảo dược khổng lồ trong thế giới này, lại bị rất nhiều người cho là thực vật bình thường, Lục Vũ không chút nghỉ ngơi liền gật gật đầu.

Vết thương của Lục Vũ đã không có việc gì, thoải mái nhảy xuống xe ngựa, còn Lâm Tái bởi vì trước đó bị móng vuốt chim ưng câu lấy thắt lưng nên có chút mất tự nhiên, trên đầu cũng bị thương, so ra thì chật vật hơn nhiều.

“Thần tử đại nhân quả nhiên rất giỏi, thương thế của ngươi đã khôi phục rồi sao?” Nhìn thấy bọn họ xuống xe, Elina mở miệng, sau đó dùng đôi mắt sáng rực rỡ mà nhìn về phía Lục Vũ.

Thân thể có tốc độ khôi phục rất nhanh, chính là Lâm Tái... Nhưng Lục Vũ biết điểm ấy cũng không có phản bác: “Thương thế của ta đã tốt lắm.”

“Tốc độ khôi phục của thần tử đại nhân quả nhiên không tầm thường.” Larry đứng bên cạnh cũng mở miệng, nhưng lại âm thầm quan sát Lâm Tái, một chút thực lực cũng không có lại muốn đi cùng, mà hiện tại, rõ ràng khi trở về miệng vết thương trên đầu của hấn khá nhỏ, hiện tại lại lớn hơn một chút...

“Thân thể này tốt lắm.” Lục Vũ mở miệng, sau đó liền lôi kéo Lâm Tái đi theo đội ngũ bắt đầu thu thập thảo dược.

Vốn dĩ đội ngũ bọn họ đi khá chậm, mà hiện tại bọn họ bắt đầu thu thập thảo dược, nên càng đi chậm hơn, đội ngũ của Elina vốn dĩ có thể đi trước, nhưng cố tình muốn quan sát bọn họ...

Cuối cùng, hai đội ngũ đều cười ma thú, nhưng lại dùng tốc độ của người đi bộ mà tiến về phía trước. Ngăn ngừa vài giờ, bọn họ đã bị ba thương đội vượt qua, mà trong những thương đội này có rất nhiều lính đánh thuê dựa vào hai chân của mình mà đi bộ, khi vượt qua bọn họ, tất cả mọi người đều dùng ánh mắt kỳ quái mà nhìn bọn họ.

Ma thú kéo xe cho Elina và ma thú tọa kỵ của thánh cấp kỵ sĩ trong Ma pháp sư công hội đều có tốc độ rất nhanh, mà đám ma thú này bị tốc độ chậm chạp làm cho bất mãn, một tiếng tiếp một tiếng mà kêu to, cuối cùng, bọn họ chỉ có thể tự mình đi bộ, sau đó mấy con ma thú kia tới tới lui lui mà chạy hai vòng.

Khi Kha Đức Nhạc trở về, cũng chật vật y như Lục Vũ cùng Lâm Tái.

Nhưng hấn cũng có chỗ khác với bọn họ, Mony phải nể mặt Caroline, nên cũng không khiến cho Kha Đức Nhạc bị thương gân cốt, chỉ là bị thương trên da thịt khá nhiều, sau đó cũng không biết có phải Mony cố ý hay không, cả khuôn mặt của Kha Đức Nhạc lại bị bóng hoàn toàn!

Trở lại đội ngũ, Kha Đức Nhạc cũng được đưa vào xe ngựa rất nhanh, sau đó Lâm Tái liền đi vào, đem một ít thuốc trị thương mình vừa luyện chế cho Kha Đức Nhạc, đôi phương mới dễ chịu một chút.

“Hughes, thuốc mỡ dưỡng nhan trước kia ngươi làm quà sinh nhật tặng cho ta xài rất tốt...” Kha Đức Nhạc hít sâu một hơi, nhẹ nhàng chạm vào mặt mình, hiện tại trên mặt hấn, cơ hồ không có một chỗ nào lành lặn.

Đương nhiên, dược tề của Lâm Tái hoàn toàn có thể trị thương trên mặt hấn, nhưng nếu ngày mai... Còn có ngày một, ngày kia... Cứ tiếp tục như vậy, Kha Đức Nhạc tin chắc, mình khẳng định sẽ bị hủy dung!

Hấn cũng biết, tình huống hôm nay không phải Mony cố ý, nhưng khi có ma thú kia sử dụng hỏa hệ ma pháp, mặt của hấn không có phòng hộ chỉ có thể đứng mũi chịu sào, nhưng tình cảnh ngày hôm nay lại tiếp diễn, sau này cũng không đảm bảo có thể tránh thoát a.

“Chỗ này của ta còn có một hủ.” Lục Vũ lại lấy ra một hủ thuốc mỡ: “Thuốc mỡ này cũng có thể trị thương giảm nhiệt, nếu các hạ không để ý, sức trực tiếp một chút, hấn là sẽ không sao.”

Kha Đức Nhạc đương nhiên không để ý, trực tiếp sức lên mặt của mình.

Bên ngoài đã bắt đầu hạ trại, cũng có người bắt đầu làm cơm chiều, Lục Vũ cùng Lâm Tái mắt thấy thương thế trên người trên mặt Kha Đức Nhạc đều tốt lắm, ba người mới cùng đi xuống xe ngựa.

Bên ngoài, Momy đang từng ngum từng ngum mà ăn thịt nướng, chung quanh có không ít người bị sức ăn của bà làm cho ngây người. Nhìn thấy bọn họ đi ra, trên mặt Momy thoáng hiện lên một tia kinh dị, sau đó mới nói: “Nhìn không ra năng lực khôi phục của các người mạnh như vậy, một khi đã như vậy, sáng mai một tổ chiều mai một tổ, ta cũng sẽ không cứu các người sớm như vậy!”

Đám người Lục Vũ hai mặt nhìn nhau, được rồi, loại chuyện bị thương này, bị riết cũng quen nhỉ?

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Đột Phá

Đã từng có một vị pháp thần sinh hoạt tại Rừng Rậm Ma Thú hai trăm năm, sau khi hẩn rời khỏi nơi này, liền viết một quyển sách về ma thú, bên trong nhắc tới rất nhiều ma thú mà trước kia nhân loại hoàn toàn không biết đến, hẩn còn tỏ vẻ trong Rừng Rậm Ma Thú có rất nhiều ma thú, thực lực rất cao có thể chống lại nhân loại, thần cấp ma thú có hơn mười con, mà thánh cấp ma thú, tuyệt đối hơn một trăm con!

Thánh cấp ma thú đã nhiều như vậy, vậy ma thú cấp 9 càng không đếm xuê!

Bản thân Momy chính là pháp thần, lại là Nagas, nên dẫn theo vài người vào Rừng Rậm Ma Thú tìm ma thú cấp 9, thật sự là chuyện vô cùng đơn giản. Trên cơ bản, chưa đầy nửa giờ Momy đã tìm thấy một con ma thú cấp 9, sau đó khiến cho con ma thú cấp 9 kia đuổi đánh bọn họ...

Lục Vũ cùng Lâm Tái hợp lực đối phó một con ma thú cấp 9, còn Kha Đức Nhạc lại một mình đối phó một con. Hai người họ đi từ sáng tới chiều, mỗi lần trở về, lần sau thảm hơn lần trước.

Lúc đầu, bọn họ chỉ bị thương ngoài da, nhưng sau khi Momy thấy được tốc độ khôi phục của bọn họ, thời gian tới cứu bọn họ cũng càng ngày càng chậm, cho nên bọn họ bị đám ma thú ngược cũng càng ngày càng thảm.

Đương nhiên, Momy cũng không kiêng kị ma thú cấp 9, ví dụ như, có một lần bà ném Kha Đức Nhạc vào tổ ong, còn dùng sữa ong chúa bôi lên người Kha Đức Nhạc...

Sau đó, khi Kha Đức Nhạc bị bà mang trở về, khuôn mặt sưng húp còn bự hơn đầu heo, trên người cũng không có chỗ nào lành lặn, nếu không phải trình độ luyện đan của Lâm Tái ngày càng tiến bộ, chỉ sợ Kha Đức Nhạc đã bị hủy dung!

Bất quá, tuy rằng bọn họ thường xuyên bị thương, nhưng lại có được không ít chỗ tốt. Trong thế giới này, linh lực vô cùng nồng đậm, hoàn toàn không thua kém với động phủ của thần tiên ở vị diện khác, tinh thần lực Lục Vũ lại không kém, cho nên sau khi dùng hết linh lực trong cơ thể, lại tu luyện trở về, cứ tiếp tục tình huống như vậy, thực lực của hẩn cũng chậm rãi tăng trưởng. Sau khi bọn họ đi được một tháng lộ trình, hẩn liền đạt tới Trúc Cơ tầng 8!

Thực lực Lục Vũ gia tăng rất nhanh, Lâm Tái đương nhiên cũng không khác gì. Lúc đầu, hẩn còn chưa thể bay thuần thực, nhưng trải qua ngàn ấy thời gian, hẩn cũng đã có thể bay không thua kém gì phi hành ma thú trung cấp!

Chính vì vậy, dần dần, khi bọn họ hợp lực đối phó đám ma thú cấp 9, cũng có thể đánh ngã đám ma thú này! Chỉ là bọn hẩn vừa tiến bộ như vậy, Momy liền không cho phép bọn sử dụng trang bị cũng như không được sử dụng đan dược trong lúc chiến đấu...

Bất quá, tiềm lực của con người là rất mạnh mẽ, sau khi trải qua vô số chà đạp, Lục Vũ cùng Lâm Tái rốt cuộc đã có thể đánh ngang tay với phần lớn ma thú cấp 9!

Lần này, Momy dẫn bọn họ tới phụ cận một cái vách núi, phong cảnh nơi này rất đẹp, đồng thời, cũng vô cùng quen thuộc...

“Nơi này chính là sào huyệt của con chim ưng đánh nhau với các người lần trước, lần này, các người đánh lại một trận thử xem! Tranh thủ lấy một ít lông chim!” Momy cười mở miệng, sau đó trực tiếp đuổi đám chim ưng ra khỏi sào huyệt, rồi lại cướp trứng của nó một lần nữa.

Ma thú trên mặt đất luôn dễ đối phó hơn ma thú bay trên trời, nhưng trước kia Lâm Tái còn chưa bay thuần thực, Lục Vũ lại không có biện pháp khống chế phi kiếm công kích chim ưng bay lượn trong tầng mây, cuối cùng chỉ có thể bị đối phương đánh cho thất bại thảm hại, hiện tại đỡ hơn rất nhiều...

Cuối cùng, Lục Vũ và Lâm Tái giằng co với đối phương trên không trung, cố gắng kéo đối phương xuống mặt đất, nhưng nghĩ đến trứng của nó, bọn họ cũng không có nặng tay, chỉ giật xuống không ít lông chim mà thôi.

Sau khi đánh xong, con chim ưng kia liền ôm trứng của mình mà bay đi, có lẽ nó sẽ dọn ổ sang chỗ khác, còn Tiểu Hắc thì bắt đầu nhặt lông chim trên mặt đất để ăn, sẵn tiện bị phần mà nhìn Lâm Tái.

Lúc đầu, Lâm Tái luôn bị thương, nhưng hiện tại lại không dễ dàng bị thương nữa, điều này làm cho nó vô cùng buồn bực, phải biết, máu thịt của rồng đều ẩn chứa năng lượng rất mạnh!

“Hôm nay các ngươi biểu hiện không tồi.” Momy cười tùm tùm mà mở miệng, chứng kiến hai đứa nhỏ này ngày càng tiến bộ, đúng là chuyện khiến người khác cao hứng!

“Chứ sao! Hôm nay con rất lợi hại nha.” Lâm Tái đắc ý mở miệng.

“Nếu vậy, ta cảm thấy, sau này trong lúc chiến đấu, Lâm Tái không được tiếp tục ý lại lực phòng ngự mạnh mẽ của hình thái hoàn toàn nữa! Khi ngươi chiến đấu, cũng chỉ có thể dùng hình thái nhân loại! Còn có Lục Vũ, vũ khí của ngươi rất cổ quái cũng rất mạnh, nhưng có thể thấy được, không cần vũ khí ngươi cũng có thể phát động công kích, nếu như vậy, sau này ngươi không cần sử dụng vũ khí nữa!” Momy nghiêm túc mà mở miệng.

“Bà ngoại, những thứ này là đồ vật tùy thân của chúng con, người không cho Lục Vũ mặc bộ quần áo phòng ngự của hắc đã khiến hắc bị thương, hiện tại ngay cả vũ khí cũng không thể dùng...” Lâm Tái nhìn Momy, liền hy vọng Momy có thể thay đổi chủ ý.

“Thế nào, ngươi cho là ta cố ý làm khó dễ các ngươi sao?” Momy mở miệng, lại hít một hơi: “Thực lực bây giờ của các ngươi, muốn khiêu chiến thánh cấp còn có chút hão huyền. Lúc trước, nếu không phải lang nhân kia có sở trường là tinh thần lực, cộng thêm tinh thần lực của Lục Vũ cũng rất mạnh, thì các ngươi đã bị đánh chết từ lâu! Ma thú và nhân loại đồng cấp, thì luôn ma thú luôn mạnh hơn một ít... Dưới tình huống như thế, các ngươi vẫn nên tiếp tục khiêu chiến với ma thú cấp 9 thì hơn!” Momy cũng từng nghĩ đến chuyện Lâm Tái cùng Lục Vũ đánh bại ma thú cấp 9 sẽ khiêu chiến ma thú vượt cấp, nhưng thánh cấp ma thú trong Rừng Rậm Ma Thú rất hung hãn, nên bỏ qua suy nghĩ này. Bất quá, chờ thực lực Lục Vũ cùng Lâm Tái cường thịnh hơn một chút, vẫn có thể đi khiêu chiến một chút, dù sao trên người hai người này có rất nhiều thứ tốt.

Lục Vũ cùng Lâm Tái lần này không bị thương quá lớn, cho nên đi một hồi, lại bắt đầu tìm kiếm thảo dược ở phụ cận đội ngũ. Mà Kha Đức Nhạc lại bị Momy xách đi rồi, hiện tại đã đến phiên hắc đi chiến đấu với ma thú cấp 9!

Bây giờ Kha Đức Nhạc còn là ma pháp sư cấp 9, mà nhân loại cấp 9 lại có chút yếu kém hơn ma thú cấp 9, cho nên mỗi khi hắc chiến đấu với ma thú cấp 9 đều bị thương, sau đó, cũng không biết là hiệu quả thuốc mỡ dưỡng nhan của Lục Vũ quả tốt, hay là hắc bị thương quá nhiều nên thịt non trên người lại mọc ra một lần nữa, vì vậy da thịt của hắc hiện giờ rất trắng trẻo!

Khi còn ở thành Kerr, Kha Đức Nhạc đã đạt tới cấp 9 đỉnh phong, nhưng cánh cửa thánh cấp, hắc còn chưa chạm đến chút nào. Mà hiện giờ một tháng trôi qua, khả năng thực chiến của hắc mạnh hơn không ít, mơ mơ hồ hồ còn chạm đến biên giới thánh cấp.

Lần này, Momy dẫn hắc đi đối phó một con hắc báo cấp 9 hệ hắc ám.

Cùng nhân loại học tập vong linh ma pháp có rất nhiều điểm bất đồng, trong giới ma thú, vong linh hệ rất hiếm hoi, nhưng con hắc báo cấp 9 trước mắt này, lại chính là một trong số đó!

Trong nháy mắt không gian của Kha Đức Nhạc, có rất nhiều vong linh đã ký kết khế ước với hắc. Đến nơi Kha Đức Nhạc liền phóng ra tất cả vong linh, sau đó chiến đấu cùng con hắc báo kia, mà con hắc báo kia đang ở trên địa bàn của mình, nên không thiếu vong linh!

Song phương chiến đấu hết sức căng thẳng, ngày càng nghiêm trọng! Ma lực hắc ám trong không khí cũng nồng đậm lên.

Thánh cấp là cái gì?

Là tinh thần lực cô đọng? Là thực lực thăng hoa?

Chiến đấu đến cuối cùng, vong linh của song phương đã chết hết, tinh thần lực của Kha Đức Nhạc và con hắc báo kia cũng đã muốn dùng hết, trong lúc này, con hắc báo kia ý vào tổ chất thân thể mạnh mẽ mà đánh về phía Kha Đức Nhạc!

Tốc độ con hắc báo kia rất nhanh, há to cái miệng rộng lớn lộ ra cả hàm răng, Kha Đức Nhạc cảm giác nó sẽ cắn nát đầu của hắc!

Trong tình thế chỉ mình treo chuông, Kha Đức Nhạc đột phá!

Không khí xung quanh Kha Đức Nhạc tràn ngập ma lực mãnh liệt, sau khi Momy ném con hắc báo kia đi, liền hộ vệ bên cạnh hắc.

Kha Đức Nhạc đột phá đến thánh cấp, tốn không ít thời gian, cho nên khi Momy dẫn hắc trở về doanh trại đã là nửa đêm.

Kha Đức Nhạc về muộn, nên có rất nhiều người nhớ thương, Lâm Tái vừa luyện đan vừa chú ý tình huống bên ngoài, Lục Vũ vừa tu luyện 《Thiên Âm bí quyết》 vừa phóng ra một cỗ thần thức để quan sát xung quanh.

Bất quá, bọn họ không cần phải chú ý tình huống bên ngoài như vậy, bởi vì khi Kha Đức Nhạc còn chưa tới gần doanh địa, liền đột nhiên thét dài lên, đây là hắc đang phát tiết, cũng là biểu hiện sự hưng phấn của hắc!

Thánh cấp, hắc luôn cho rằng đây là cấp bậc mà không thể chạm tới, hắc dự định dùng mười năm để tu luyện, bây giờ chỉ ngắn ngủi một tháng lại đột phá!

Kha Đức Nhạc quả thực không thể diễn tả cảm giác hưng phấn của mình, chỉ có thể thét dài một tiếng như vậy, mà tiếng thét ẩn chứa tinh thần lực này, khiến cho người khác biết được thực lực của hắc!

“Thánh cấp!”

“Dĩ nhiên là thánh cấp!”

“Kha Đức Nhạc đã đột phá!”

Trong doanh địa có người hô lên, còn những người còn lại thì rất kinh ngạc.

Elina cùng Larry đi ngủ từ sớm, động tĩnh bên ngoài đánh thức các nàng, Larry ghen tị mà nhìn Kha Đức Nhạc bị Mony xách trở về, không nghĩ tới mới nửa ngày không gặp, Kha Đức Nhạc liền đạt tới thánh cấp!

Trước kia, thực lực bọn họ bằng nhau, nàng là người của Ma pháp sư công hội nên địa vị của Kha Đức Nhạc so với nàng còn thấp hơn một ít, nhưng sau này thì khác...

Lần này đương nhiên Kha Đức Nhạc cũng bị thương, trước kia sau khi trở lại doanh địa hắn liền tìm Lục Vũ trị thương, sau đó mới đến xe ngựa của Caroline thăm nàng, nhưng lần này, hắn lại cố ý xông vào xe ngựa của Caroline trước!

Thời kỳ mang thai của Nagas chỉ khoảng hai tháng của nhân loại, mà bây giờ, bụng Caroline cũng đã nhô cao, Kha Đức Nhạc hưng phấn vọt vào, ôm cổ Caroline liền hôn một hơi: “Anh đạt tới thánh cấp rồi!”

“Em tin anh sẽ làm được!” Caroline lập tức mở miệng.

“Đúng vậy! Hiện tại anh đạt tới thánh cấp, Caroline, về sau, anh có nhiều thời gian ở bên cạnh em hơn, chứng kiến con của chúng ta trưởng thành!”

Hai người thủ thỉ tâm tình, sau đó Mony tiến vào xe ngựa, chân mày nhíu ngày càng chặt, vốn dĩ bà muốn ném Kha Đức Nhạc toàn thân bản hệ hệ còn dám ôm con gái của mình ra ngoài, nhưng hiện giờ Kha Đức Nhạc nói chuyện rất cảm động, bà cũng bỏ qua cho hắn.

Bà từng có ba đời chồng, người chồng thứ nhất rất ngưỡng mộ bà, nên xem bà như thần thánh mà cung phụng. Người chồng thứ hai có thực lực mạnh mẽ nhưng cũng có dã tâm, cho nên cảm thấy vô cùng bất mãn khi Thần Thủ Điện dùng chồng bà để kéo dài hậu đại của bộ tộc Nagas. Người chồng thứ ba cũng rất tốt với bà, nhưng cũng không giống Kha Đức Nhạc như vậy...

Vốn dĩ bà có chút không hiểu với lựa chọn của con gái, nhưng hiện tại, bà lại cảm thấy ánh mắt của con gái mình rất tốt.

Aizzz, đáng tiếc bà đã lớn tuổi, nếu không, nói không chừng bà cũng sẽ đi bắt một tiểu bạch kiểm để hưởng thụ một chút cảm giác được sủng ái! (Ngoại cũng muốn chồng, mấy đứa đừng có khành khạnh ta ta trước mặt ngoại nữa:v)

Kha Đức Nhạc đột phá đến thánh cấp, điều này làm cho mọi người trong đội ngũ càng thêm cung kính với Mony, dù sao vị này dám xách Kha Đức Nhạc thánh cấp trở về!

Trước đó, tuy rằng tất cả mọi người đã đoán Mony là thần cấp, nhưng hiện tại, mọi người đã xác định bà là thần cấp, bởi vậy, còn có ai dám bất kính với bà chứ?

Bất quá, Mony vẫn như thường, chỉ là bà nhường xe ngựa của mình cho Kha Đức Nhạc cùng cố tu vi, còn mình thì cười con vong linh Thổ Hùng kia của Kha Đức Nhạc rêu rao khắp nơi.

Kha Đức Nhạc vừa mới đột phá, cần phải cùng cố tu vi cho vững chắc, nên mấy ngày kế tiếp, Mony cũng không dẫn hắn đi tham gia chiến đấu, mà tập trung vào Lục Vũ cùng Lâm Tái. Hôm nay bọn họ cùng đối phó một con ma thú cấp 9, thấy thời gian còn sớm, liền bắt đầu đi tìm thảo dược.

Mony không biết nhiều loại thảo dược, nhưng người ta thực lực cao cường nên có thể cảm nhận được những thực vật ẩn chứa nhiều năng lượng, cho nên cuối cùng, thảo dược bà tìm về tuy bà không biết nó là gì, nhưng lại vô cùng trân quý.

Bất quá, cho dù Mony tìm thấy thảo dược trân quý, nhưng bà không biết cách thu thập, nên nhiều lần làm thương tổn những thảo dược trân quý, ví dụ như một gốc nhân sâm ngàn năm, bà tiện tay nhổ về, khiến cho những căn rễ bị đứt hết...

“Cháu ngoan! Bà ngoại lại tìm được một cây thảo dược rất tốt, ta mang ngoạii qua đó nha!” Lâm Tái đang tìm thảo dược, Mony đột nhiên trở lại, sau đó xách hắn lên đi về phía bên kia.

Sau khi Mony tàn phá rất nhiều thảo dược, rốt cục Lâm Tái đưa ra một đề nghị, khi bà phát hiện thảo dược tốt thì báo cho Lâm Tái, Lâm Tái sẽ không thương tổn đến thảo dược!

“Bà ngoại, ngoạii không cần vội vã như vậy!” Lâm Tái vội vàng mở miệng, nhưng đến khi hắn nói xong, thì bản thân cũng đã ở giữa không trung.

Mony đã chứng kiến hiệu quả của dược tề và đan dược Lâm Tái luyện chế, chính vì vậy, nên bà rất nhiệt tình với công việc tìm kiếm thảo dược, sau đó nhờ Lâm Tái giúp mình luyện chế một ít đan dược.

Giữa không trung, Lâm Tái vẫn có chút không tình nguyện, bởi vì vừa rồi hắn phát hiện một ít thảo dược không tồi, nhưng sau khi nhìn thấy thảo dược Mony tìm được, Lâm Tái lập tức mở to hai mắt, vô cùng hưng phấn!

Đó là một cây nấm linh chi, một nấm cây linh chi lấp lánh ánh sáng tím, nếu không phải nó sinh trưởng trên vách núi, thì rất có thể nó sẽ bị đám nấm linh chi bình thường xung quanh che lấp, hoặc là nó sẽ bị phi hành ma thú đi ngang qua ăn mất!

“Bà ngoại! Ánh mắt của người thật tốt!” Lâm Tái kính nể mở miệng.

“Nào có nào có.” Momy liền khiêm tốn, nhưng vẻ mặt lại vô cùng tự đắc.

Phụ cận cây nấm linh chi kia có không ít rắn độc, nhưng cấp bậc cao nhất cũng chỉ là cấp 7. Sau khi Momy cùng Lâm Tái xuất hiện, chúng nó bị khí tức trên người hai người dọa sợ tới mức trốn sang một bên!

Thoải mái mà thu thập cây nấm linh chi kia, Lâm Tái nói với Momy: “Bà ngoại, tại sao gần đây người không vào trong xe ngựa ngồi?” Trước kia Momy đều ở trong xe ngựa cùng Caroline, còn Kha Đức Nhạc thì bị đuổi ra bên ngoài, hiện tại Momy lại cho Kha Đức Nhạc ở trong xe ngựa của Caroline?

“Không có cách nào khác, ta ngồi bên cạnh bọn nó, liền cảm thấy mình thật dư thừa.” Momy vô cùng bất đắc dĩ mà mở miệng, nhưng đây cũng chỉ là viện cớ mà thôi, sự thật là, dù sao Caroline cũng là con gái cưng của bà, bà đương nhiên sẽ hy vọng Caroline cùng Kha Đức Nhạc có thể hạnh phúc bên nhau.

Lâm Tái đồng ý mà gật gù đầu: “Đúng vậy, bà ngoại, hai người bọn họ sến chày nước, luôn khiến người khác thực bất đắc dĩ.” Nếu hẳn cũng có thể sến súa với Lục Vũ một chút thì tốt rồi!

“Thằng oắt con! Có đứa con nào nói cha mẹ mình như vậy hông?” Momy vỗ bàn tay Lâm Tái một cái, lúc này mới mở miệng: “Chúng ta đi tìm Lục Vũ đi, xem hẳn có tìm được cái gì tốt không.” Không bao lâu thì Lục Vũ nói tên thật của mình cho đối phương biết, luôn bị người khác kêu Hughes cũng khiến hẳn rất không quen!

“Đừng vậy! Bà ngoại, bây giờ cũng đã đến lúc trở về!” Lâm Tái mở miệng, tuy tìm được một ít thảo dược quý hiếm khiến hẳn rất vui, nhưng trận đánh trước đó, hình như Lục Vũ bị thương đi?

Nghĩ như vậy, Lâm Tái đột nhiên cảm giác được một cổ cảm xúc kinh hoàng, lúc này hẳn biến sắc, nhìn về phía Momy: “Bà ngoại! Lục Vũ gặp nguy hiểm! Chúng ta qua đó nhanh lên!”

Bên này Lâm Tái cùng Momy thu thập thảo dược, bên kia Lục Vũ cũng gặp nguy cơ.

Hắn cùng Lâm Tái mấy ngày nay khiêu chiến rất nhiều ma thú cấp 9, nhưng cũng không có thương tổn những con ma thú này, cho nên phần lớn bọn chúng cũng không có oán hận hai người họ, nhưng phần nhỏ còn lại lại mang thù, tỷ như con linh cầu trước mặt Lục Vũ hiện tại.

Lục Vũ biết, trên Eyal đại lục, ma pháp sư gọi con ma thú có hình dạng giống linh cầu này là Tiểu Yêu Lang, mà con ma thú trước mắt hẳn, đúng là Tiểu Yêu Lang thuộc tính hỏa cấp 9!

Trước đó, khi Lục Vũ cùng Lâm Tái cùng nhau chống lại đối phương, bởi vì bọn họ đã phối hợp vô cùng thuần thục ăn ý, nên hoàn toàn áp đảo đối phương. Nhưng tình huống hiện tại có chút bất đồng, dù sao bây giờ chỉ có một mình hẳn.

Mặc tất cả trang bị lên người, vẻ mặt Lục Vũ ngưng trọng mà nhìn con linh cầu kia, sau đó mũi đối phương giật giật, sau khi cảm thụ khí tức xung quanh một chút, liền phóng về phía hẳn!

Lục Vũ nhanh chóng tránh về phía bên trái, nhưng sau lưng hẳn lại xuất hiện một biển lửa! Lục Vũ cả kinh, liền xuất ra phi kiếm của mình!

Trước đó Lục Vũ chiến đấu với đối phương cũng không có sử dụng phi kiếm, cho nên phi kiếm vừa xuất hiện, liền chém ra một vết thương thật dài trên người con linh cầu kia, nhưng sau khi nó bị thương, liền trở nên hung ác hơn!

Khi Momy mang theo Lâm Tái đuổi tới, làn da trắng nõn của Lục Vũ đã bị ngọn lửa đốt bị thương, nhưng cũng không đáng ngại, bộ áo choàng Huyết Ma chế tạo kia giúp hẳn chặn lại phần lớn công kích!

Bất quá, bộ áo choàng kia chống đỡ được ma pháp hỏa hệ của con linh cầu, cũng không ngăn được linh cầu cắn xé, cho nên dưới thân Lục Vũ, đã có một bãi máu. Lần này, cánh tay cùng phần eo của hẳn đều bị cắn bị thương.

Lục Vũ nỗ lực chống đỡ, nếu tiếp tục bị thương, hẳn sẽ không chút do dự mà trốn vào Hệ thống vị diện giao dịch. Đúng lúc đó, cuối cùng Momy cũng xuất hiện!

“Lục Vũ!” Lâm Tái nhìn thấy bộ dáng của Lục Vũ liền hô lên, cảm giác được khí tức của Momy, con linh cầu kia vội vàng xông vào rừng cây bên cạnh.

Dùng sức gãy dựa, Lâm Tái liền tránh thoát khỏi tay Momy, trực tiếp biến thành hình rồng, đánh về phía con linh cầu kia, nhảy lên lưng đối phương.

Thật ra mấy ngày nay, Lâm Tái tiến bộ chậm chạp nhất, tuy hẳn đã có thể sử dụng thuần thục rất nhiều kỹ năng, nhưng bởi vì hẳn có lực phòng ngự rất mạnh, bọn họ lại biết mình chiến đấu với đám ma thú cấp 9 không phải là quyết chiến sinh tử, cho nên hẳn rất khó có cảm giác nguy cơ, mà thời gian còn lại, hẳn cố gắng hết cho luyện đan...

Nhưng lần này, Lâm Tái thật sự muốn giết chết con ma thú dám xúc phạm tới Lục Vũ kia!

Trước đó con linh cầu chiến đấu với Lục Vũ cũng bị thương, hiện tại Lâm Tái biến thành hình rồng, khổng lồ nó hoàn toàn, móng vuốt còn đâm vào da thịt của nó, điều này làm cho nó phẫn nộ mà kêu lên!

Mà Lâm Tái, trong lúc nhất thời không thể giết chết đối phương, lại bởi vì mình da dày thịt béo nên không sợ ma pháp hỏa hệ của đối phương gây thương tổn cho hắn, ngược lại có chút nóng nảy, dưới cơn nóng giận, Lâm Tái há miệng cắn lên cổ đối phương!

Răng nanh Lâm Tái vô cùng sắc bén, là một vũ khí rất tốt, nhưng trước kia Lâm Tái luôn cảm thấy mình là nhân loại, cho nên chưa từng nghĩ đến chuyện dùng răng nanh công kích. Trong những trận chiến trước đây, chính vì vậy mà hắn buông tha rất nhiều cơ hội đắc thắng!

Bất quá, lần này Lâm Tái sẽ không để cho con linh cầu này chạy thoát!

Ném được máu của đối phương, trên người lại nhận lấy vài cái ma pháp hỏa hệ của đối phương, Lâm Tái nhịn xuống cảm giác bỏng rát trên lưng mình, tiếp tục dùng sức...

Con linh cầu kia đột nhiên kêu lên một tiếng, đồng thời, giọng nói của Momy cũng vang lên: “Cẩn thận!”

Lâm Tái lúc này cũng cảm giác được không ổn, con ma thấp cấp 9 sắp bị mình giết chết này, muốn tự bạo sao?

Bay nhanh đến không trung, cũng đã không còn kịp rồi, Lâm Tái vừa mới bay lên, con linh cầu bị hắn cắt gần đứt cổ cũng đã tự bạo!

Nguyên tố trong không khí cuộn cuộn, Lâm Tái bị năng lượng tự bạo đánh trúng, đúng lúc dừng lại trên ngọn lửa sinh ra khi con linh cầu tự bạo!

“Hắn không có việc gì chứ?” Lục Vũ đang bị Momy khiêng giữa không trung, nhìn thấy tình huống phía dưới, liền lo lắng hỏi han.

Tuy hắn có thể cảm ứng được sự tồn tại của Lâm Tái, nhưng vẫn rất lo lắng...

“Không có việc gì, nó còn sống.” Momy mở miệng, sau đó nhìn chằm chằm chùm ánh sáng chói mắt phía dưới.

Thời gian từng giây từng phút mà trôi qua, Lục Vũ có thể cảm nhận được đau đớn trên người mình và đau đớn từ Lâm Tái truyền đến, nhưng phía dưới linh lực hỗn loạn lại làm cho hắn không thể biết tình huống cụ thể bên trong.

Ngay từ đầu Momy còn có thể bình tĩnh, dần dần cũng nhịn không được, liền mang theo Lục Vũ đến gần chỗ con linh cầu kia tự bạo.

Linh lực hỗn loạn do con linh cầu tự bạo cũng dần dần biến mất, nhưng hiện tại, những linh lực cuồng bạo còn lại tụ tập cùng một chỗ, chỗ đó chính là cơ thể Lâm Tái!

Ngay từ đầu Lục Vũ còn có chút không rõ, đột nhiên liền phản ứng lại, Lâm Tái đột phá!

Trước đó, Lâm Tái chỉ có Luyện Khí tầng 7, nhưng năng lượng của con linh cầu lại tương tự với năng lượng của hắn, sau khi linh cầu tự bạo, hắn bị thương nên theo bản năng mà vận chuyển 《Thiên Dương bí quyết》, cũng vừa lúc nhân họa đắc phúc, hấp thu linh lực trong không khí, đột phá đến Trúc Cơ kỳ!

Bất quá, trước kia hắn đột phá đều ăn mặc chỉnh tề khoanh chân mà ngồi, nhưng hiện tại Lâm Tái đang nằm trên mặt đất của một bình địa, cái này còn chưa tính, trên người hắn còn có không ít máu thịt không thuộc về hắn, bao gồm cả miệng...

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Thần Cấp Ma Thú

Sau khi Kha Đức Nhạc đột phá đến Thánh cấp, mỗi ngày đều ru rú trong xe ngựa với bà xã, sau đó mình tưởng một chút. Còn Lâm Tái thì hoàn toàn tương phản, hắn đột phá đến Trúc Cơ kỳ, khả năng khống chế và uy lực của hỏa diễm cũng tăng cao, dưới tình huống như thế, đương nhiên là phải lợi dụng tài nguyên sẵn có, luyện đan nhiều hơn một chút!

Kể từ ngày hôm đó Lâm Tái trở về, Momy cũng không dẫn bọn họ đi tập luyện nữa, muốn cho Lâm Tái nghỉ ngơi một chút, nhưng cuối cùng, Lâm Tái không được nghỉ ngơi không nói, còn phải tăng ca thêm giờ luyện chế một lò Cổ Nguyên đan.

Cổ Nguyên đan là đan dược gia tăng và củng cố tu vi khá khó luyện chế trong Tu Chân giới, Lâm Tái luyện chế một lò cũng chỉ có 5 viên, sau khi “hiếu kính” Lục Vũ 3 viên, chính mình ăn một viên, còn lại cho Kha Đức Nhạc một viên.

Kha Đức Nhạc nhận được viên đan dược do chính tay con trai cung luyện chế, liền trực tiếp liền nuốt vào bụng, cũng không lâu lắm, toàn thân bắt đầu âm ập dào dạt, tựa như có một cỗ năng lượng từ bụng khuếch tán ra các bộ phận khác trong cơ thể, làm cho hắn đột nhiên cảm thấy cả người giống

như tràn ngập lực lượng.

“Lâm Tái, người luyện chế viên đan dược này như thế nào vậy? Hiệu quả so với dược tề tốt hơn rất nhiều!” Chờ đến khi Kha Đức Nhạc mở to mắt ra, hai mắt sáng ngời dị thường, ánh mắt như thể đặt trên khuôn mặt của một người trung niên, thoát nhìn có chút kỳ quái.

“Là Lục Vũ dạy.” Lâm Tái mở miệng, “Thực lực hiện tại của con còn chưa mạnh mẽ, cho nên không thể luyện chế những loại đan dược lợi hại hơn, cũng chỉ có thể làm ra mấy loại này!”

“Chỉ bằng mấy thứ này, cũng tốt hơn dược tề của đám Dược Tề sư kia rồi!” Kha Đức Nhạc mở miệng, sau đó nghĩ nghĩ, lại nói: “Ta cảm thấy ta có thể đột phá Thánh cấp, chắc chắn có liên quan đến mấy viên đan dược trước kia.”

“Duyên Niên Ích Mang sao?” Lâm Tái nhớ rõ trước đó chính là Duyên Niên Ích Mang và Đường Nhan đan, làm sao có thể liên quan đến chuyện Kha Đức Nhạc đột phá chứ?

“Chỉ là có liên quan mà thôi, không phải hoàn toàn dựa vào những viên đan dược kia.” Kha Đức Nhạc cười cười, “Ma lực trong cơ thể của ta trước kia khá hỗn loạn, có đôi khi không cẩn thận còn bị thương, nhưng từ khi ăn đan dược do người luyện chế, ta cảm thấy ma lực trên người mình thuần túy hơn nhiều, thân thể cũng khá hơn.”

Ngoại trừ chuyện này, Momy huấn luyện đương nhiên cũng rất hữu ích, trước kia Kha Đức Nhạc chưa bao giờ rèn luyện thân thể, cho nên tổ chất thân thể cũng không tốt lắm, nhưng hiện tại, hắn cảm thấy mình hoàn toàn có thể vật lộn với ma thú cùng cấp bậc!

“Nếu hiệu quả tốt như vậy, sau này phụ thân nhớ ăn nhiều một chút!” Lâm Tái mở miệng, loại đan dược này người tu chân Luyện Khí kỳ đều có thể luyện, thường cho người thường sử dụng, nhưng nếu Kha Đức Nhạc sử dụng có hiệu quả, vậy hắn đương nhiên muốn luyện chế nhiều hơn một chút!

Đúng rồi, lúc trước hắn còn tặng Bizani một ít, không biết có nên gửi cho hắn một ít nữa không?

“Àn, thứ này không mắc hả? Lâm Tái người không thiếu tiền sao?” Kha Đức Nhạc hỏi thăm, tuy rằng hiện tại hắn không còn làm thành chủ nữa, nhưng ít nhất vẫn là một tài chủ.

“Phụ thân, con không thiếu tiền!” Lâm Tái lập tức mở miệng.

“Không thiếu tiền là tốt rồi.” Kha Đức Nhạc gật gù đầu, rồi nói, “Lại nói tiếp, nếu sớm biết ta có thể đột phá Thánh cấp nhanh như vậy, thì lúc trước sẽ không đồng ý đi cùng người của Ma pháp sư công hội.”

“Phụ thân, cho dù người không đồng ý, bọn họ cũng sẽ phái người đi theo, đây là chuyện không thể nào tránh khỏi.” Lâm Tái cười cười, dù sao người của Ma pháp sư công hội cũng không làm gì được hắn, hắn cũng không để ý lắm.

“Ta chỉ cảm thấy, Caroline ngay cả xuống xe nửa bước cũng không được, điều này làm cho ta rất khó chịu.” Kha Đức Nhạc mở miệng, Caroline là vợ của hắn, mà vợ mình chỉ có thể ngồi trên xe cả ngày, khiến cho hắn rất khó chịu.

“Kha Đức Nhạc, hiện tại mỗi ngày em chỉ muốn ngủ mà thôi, có thể ngồi ở trong xe là tốt nhất, về phần vận động... Em cũng không phải nhân loại, tân bộ đối với em hoàn toàn vô dụng, nếu thật sự muốn vận động thì nên đến Rừng Rậm Ma Thú tìm một con thánh cấp ma thú luyện tập.”

Kha Đức Nhạc lập tức không nói nữa, vợ mình cho dù đang mang thai, nhưng cũng là một người phụ nữ mang thai mạnh mẽ!

Bọn họ đang nói chuyện ở trong xe ngựa, bên ngoài lại truyền đến tiếng hét của Tiểu Hắc, mấy ngày nay Lâm Tái cùng Tiểu Hắc khá quen thuộc, tuy không thích đối phương lắm nhưng nể mặt Lục Vũ nên hắn vẫn đối xử với nó rất tốt, hiện tại nghe được tiếng kêu thê thảm của Tiểu Hắc, hắn lập tức xuống xe ngựa.

Vốn dĩ, Lâm Tái cho rằng mình sẽ thấy người nào đó đang khi dễ Tiểu Hắc, nhưng hắn không nghĩ tới chính là, hắn vừa bước ra, liền nhìn thấy Tiểu Hắc đang cắn góc áo của Lục Vũ, sau đó khốc lóc om sòm lẫn lộn nằm vạ, đặc biệt là nó vừa khốc lóc om sòm, vừa phát ra tiếng hét thê thảm, khiến cho người ta không nói được lời nào.

“Tiểu Hắc, nó làm sao vậy?” Lâm Tái mở miệng hỏi.

“Có lẽ nó muốn đi theo chúng ta đến Rừng Rậm Ma Thú.” Lục Vũ mở miệng, lúc đầu, Tiểu Hắc cùng Tiểu Hồng vẫn luôn đi theo bọn họ đến Rừng Rậm Ma Thú, nhưng sau đó Tiểu Hắc nhìn đám ma thú cao cấp thêm nhỏ dãi không nói, còn quần lấy Momy đòi đi săn thú, dần dần, Momy không chịu mang nó theo. Mà vừa rồi, trong lúc nói chuyện Lục Vũ vô ý nhắc tới con linh cầu bị Lâm Tái giết chết kia, vừa dứt lời, Tiểu Hắc dường như bị kích thích vậy!

Hiện tại Lâm Tái nghĩ đến Lục Vũ lúc trước gặp nguy hiểm mà lòng còn sợ hãi, lúc này nhìn thấy cái dạng này của Tiểu Hắc, liền mở miệng: “Người hãy mang theo Tiểu Hắc đi, hiện tại nó cũng có thể tính là ma thú cao cấp, chỉ là thời gian sinh ra quá ngắn cho nên giống với Tiểu Hồng mà không có sức chiến đấu gì cả... Nhưng cho dù nó không có sức chiến đấu, lần sau khi người gặp nguy hiểm, vẫn có thể đem nó ra.”

Tiểu Hắc ngay cả Lâm Tái cũng dám nuốt vào bụng, huống chi là đám ma thú bọn họ gặp được ngày hôm qua, có lẽ không cẩn thận còn bị nó tiêu hóa luôn ấy chứ!

“Nếu lần sau ta mang bọn người đi chiến đấu, ta khuyên các người không nên mang nó thì tốt hơn.” Momy đột nhiên xuất hiện bên cạnh bọn họ, “Hiện tại Lâm Tái sắp đột phá, lần sau, ta sẽ mang bọn người đi khiêu chiến thánh cấp ma thú! Nếu thời điểm các người chiến đấu bị nó phân tâm...”

“A a! Ác ác!” Tiểu Hắc nhảy dựng tại chỗ, tựa hồ rất không vui lòng.

Lâm Tái nhìn nhìn Tiểu Hắc, đột nhiên có chủ ý: “Như vậy đi, Tiểu Hắc, về sau mỗi ngày ta sẽ cho ngươi một đồng tinh hạch ma thú, ngươi không cần đi theo chúng ta được không?”

Tiểu Hắc nhãn tinh sáng lên, lập tức gật đầu một cách mạnh mẽ, sau khi thu phục được nó, Lâm Tái mới nhìn về phía Mony: “Bà ngoại, ngày mai chúng ta thật sự đi khiêu chiến thánh cấp ma thú sao?”

“Đương nhiên là thật!” Mony mở miệng: “Trong khu Rừng Rậm Ma Thú này chắc có mấy trăm con thánh cấp ma thú đi, khi nào các ngươi đánh bại hết bọn chúng, thì thực lực của các ngươi mới đủ nhìn.”

Có thể đánh bại thánh cấp ma thú, thực lực như vậy cũng chỉ là đủ nhìn? Lâm Tái sờ sờ mũi: “Bà ngoại, chúng ta sẽ cố gắng!”

“Ngoan!” Mony cười tủm tỉm mà mở miệng.

Vốn dĩ chiến đấu với ma thú cấp 9, Lục Vũ cùng Lâm Tái đã có thể thủ thắng, nhưng hiện tại đối thành thánh cấp ma thú... Lại một tháng trôi qua, Lục Vũ cùng Lâm Tái mỗi ngày đều bị chà đạp.

Bất quá lúc này, người bị chà đạp, rốt cục lại nhiều hơn — Kha Đức Nhạc — thực lực đã cùng cố không sai biệt lắm, tự nhiên cũng bị Mony mang theo huấn luyện!

Trước kia, Mony còn tính toán chờ Kha Đức Nhạc chết sẽ tìm một tấm chồng cho con gái, mà hiện tại, bà hy vọng Kha Đức Nhạc có thể sống lâu một chút, nếu vận khí tốt, con gái của bà có lẽ còn có thể sinh thêm mười tám đứa cháu!

Không nên ngạc nhiên, mục tiêu này của bà khá nhỏ bé, dựa trên tuổi thọ của bộ tộc Nagas, cho dù Caroline sinh thêm một trăm đứa cũng không có vấn đề gì!

Thánh cấp ma thú thực lực rất mạnh, cũng không giống ma thú cấp 9 tùy ý có thể thấy được, cho nên trong cuộc sống kế tiếp, Lục Vũ cùng Lâm Tái thường gặp cùng một con thánh cấp ma thú, mà sau khi bọn họ giao thủ với nó xong, thì buổi chiều Kha Đức Nhạc lại gặp nó và đánh với nó thêm một trận...

Không thể không nói, đám thánh cấp ma thú này cũng rất xui xẻo, sau khi gặp phải bọn họ, thì luôn bị quấy rầy...

Bất quá, mặc dù có vài thánh cấp ma thú thích an tĩnh không thích bị bọn họ quấy rầy, nhưng có một ít thánh cấp ma thú thích đánh nhau lại vô cùng thích bọn họ quấy rầy!

Đám thánh cấp ma thú không biết nói, nhưng thấy biểu tình hăng hái của chúng nó, liền biết chúng nó rất hoan nghênh những người tìm đến khiêu chiến này! Tỷ như con Phong Hồ thánh cấp trước mắt này.

Phong Hồ là một loại ma thú hiếm thấy, thực lực lại không phải dạng thường, cách vận dụng năng lượng phong hệ cũng cao hơn đại bộ phận phong hệ ma pháp sư, hơn nữa, bởi vì bọn chúng trời sinh đã biết sử dụng năng lượng phong hệ, cho nên đối với Phong Hồ mà nói, lợi dụng năng lượng phong hệ để phi hành không phải là việc gì khó.

Có lẽ Mony thấy đối phương rất thích đánh nhau cùng bọn họ nên cũng không tìm mục tiêu khác, bên cạnh đó Phong Hồ cũng đúng lúc xuất hiện trước mặt bọn họ, đây đã là lần thứ bảy bọn họ đánh nhau với con Phong Hồ này!

Trong một tháng này, thực lực của Lục Vũ lại gia tăng rất nhiều, hiện giờ đã đạt tới đỉnh phong Trúc Cơ kỳ, tuy vậy, muốn từ Trúc Cơ kỳ đột phá đến Kim Đan kỳ cũng không dễ dàng.

Đối với Kim Đan kỳ, Lục Vũ phi thường mong đợi, bởi vì chỉ cần đạt tới Kim Đan kỳ, hẳn cũng có thể tự do mà bay lượn trên không trung, chứ không giống như hiện giờ, hằn ngồi trên lưng Lâm Tái mới có thể phi hành!

Nhìn thấy Lâm Tái cùng Lục Vũ xuất hiện, con Phong Hồ kia hưng phấn mà rống lên một tiếng, sau đó liền vọt lại đây một đồng phong nhận để chào hỏi bọn họ!

Sở dĩ nói đối phương vọt phong nhận lại đây để chào hỏi, là bởi vì đám phong nhận này tuy rằng không tệ, nhưng đều xược qua người Lâm Tái, cũng không thương tổn đến thân thể.

Trong một tháng này, ban đầu Lục Vũ cùng Lâm Tái cũng giống như lúc mới bắt đầu chiến đấu với ma thú cấp 9, mỗi ngày đều bị trọng thương, Lục Vũ còn thường xuyên đứt tay gãy chân, nhưng hiện giờ bọn họ cũng đã có thể bảo vệ mình không bị trọng thương nữa!

Chiến đấu với con Phong Hồ kia bắt đầu!

Lục Vũ cười trên lưng Lâm Tái, rất nhanh liền phát hiện, thực lực con Phong Hồ kia so với lúc đầu, cũng đã mạnh hơn rất nhiều, có thể thấy được, sau nhiều lần chiến đấu, không chỉ bọn họ có thu hoạch, mà ma thú chiến đấu với bọn họ cũng hưởng không ít lợi!

Đã đánh nhau khá nhiều trận, cho nên lần chiến đấu này tuy rằng vô cùng kịch liệt, nhưng cuối cùng cũng hòa bình chấm dứt, chờ đến khi chiến đấu chấm

dứt, Lục Vũ lại một lần nữa bị Phong Hồ đánh té khỏi lưng Lâm Tái xuống mặt đất, Lục Vũ cảm thấy cánh cửa ngăn cách mình với Kim Đan kỳ đã bắt đầu buông lỏng!

Nếu để cho những người ở vị diện tu chân biết được tốc độ tu luyện của Lục Vũ, thì có lẽ bọn họ đều cảm thấy bất khả tư nghị, mặc dù đang ở vị diện tu chân, người tu chân chỉ cần một viên đan được là có thể đạt tới Trúc Cơ kỳ, nhưng từ Trúc Cơ kỳ tu luyện tới Kim Đan kỳ, nếu nhanh cũng mất mười năm hai mươi năm, nếu chậm thì hơn trăm năm, còn hắn không đến một năm liền đạt tới Kim Đan kỳ...

Bất quá, Lục Vũ có tốc độ như vậy, cũng thực bình thường, ngay từ đầu hắn thông qua Tái Sinh đan trở thành thể chất thuần âm, cộng thêm 《Thiên Âm bí quyết》, bên cạnh đó, đây là một vị diện chưa từng có người khai quật qua, nên linh lực vô cùng dồi dào!

Tư chất được cải tạo đến tốt nhất, tu luyện công pháp tốt nhất, còn được tu luyện trong hoàn cảnh tốt nhất, Lục Vũ có tốc độ tu luyện như vậy, cũng không tính quá mức khác người.

“Lục Vũ, ngươi làm sao vậy?” Tâm tình Lục Vũ vừa kích động vừa khẩn trương, Lâm Tái đương nhiên cũng cảm giác được, lúc này mở miệng.

“Ta không sao.” Lục Vũ mở miệng, “Có thể là sắp đột phá.”

“Ngươi sắp đột phá? Thật tốt quá!” Lâm Tái tự đáy lòng mà cao hứng, bản thân hắn có lực phòng ngự rất mạnh nên không dễ dàng bị thương, còn Lục Vũ thì khác, mấy ngày nay mỗi lần nhìn thấy Lục Vũ bị thương hắn liền khó chịu muốn chết, nếu thực lực Lục Vũ trở nên mạnh mẽ hơn sẽ không hề bị thương...

Mony cũng nhìn thấy tình huống của Lục Vũ: “Ngươi sắp đột phá? Muốn đổi chỗ khác hay không?” Mặc dù có người giống như Lâm Tái đột nhiên đột phá, nhưng phần lớn đều có cảm ứng đối với chuyện đột phá của mình, còn chọn trước một nơi để tu luyện.

“Dạ.” Lục Vũ mở miệng, hắn cũng không cần chọn làm gì, tiến vào một cái hang động, liền khoanh chân ngồi đó.

Lục Vũ muốn đột phá, mặc kệ là Lâm Tái hay Mony, đều không quá lo lắng, nhưng bọn họ không thể tưởng tượng được chính là, Lục Vũ đột phá, lại tốn đúng mười ngày!

Trên thực tế, nếu không phải nơi này linh khí đầy đủ, đừng nói mười ngày, ngay cả một năm, cũng có khả năng!

Thực lực của người tu chân Kim Đan kỳ tương đương với thực lực của thánh cấp ma pháp sư! Mà Trúc Cơ kỳ đến Kim Đan kỳ, chính là quá trình lột xác về chất của năng lượng!

Lục Vũ trước kia, kinh mạch cùng đan điền đều tràn ngập năng lượng, những năng lượng này sau khi hắn đạt tới Trúc Cơ tầng 10 đã cô đọng lại, mà hiện tại, những năng lượng cô đọng này lại đang áp súc dung hợp, cuối cùng hình thành một vũng nước nhỏ.

Ngoại trừ năng lượng trong cơ thể bị áp súc, thì năng lượng trong không khí cũng bị hấp thu vào, đó chính là lý do tại sao người tu chân bế quan hay đột phá đều thích tìm một nơi linh lực dư thừa, tỷ như Lục Vũ hiện tại, trong hang động linh lực dư thừa, nên tốc độ hấp thu linh lực trở nên rất nhanh, vì thế tốc độ đột phá cũng nhanh hơn!

Năng lượng trạng thái dịch trong kinh mạch đang gom góp từng chút một vào trong đan điền, chậm rãi, năng lượng trạng thái dịch trong đan điền càng ngày càng nhiều...

Lục Vũ vận chuyển công pháp khắp cơ thể, rốt cục, đan điền gần như không thể chứa thêm năng lượng trạng thái dịch nữa, vì thế, chỉ có thể tiếp tục áp súc...

Rõ ràng không có thanh âm, Lục Vũ lại cảm thấy trong đan điền giống như “Oanh” một tiếng, xảy ra nổ mạnh, mà vụ nổ qua đi, một hạt châu đen tuyền, liền xuất hiện trong đan điền của hắn!

Đây là kim đan!

Lục Vũ tâm tình kích động, hiện tại, hắn cảm thấy toàn thân đều tràn ngập năng lượng, mà năng lượng vận dụng càng thêm nhanh nhạy và dễ dàng, điều này cũng thôi đi, lần thăng cấp này, thân thể hắn đều được rèn luyện qua một lần nên càng thêm cường tráng, Lục Vũ tin tưởng, về sau bản thân sẽ không dễ dàng bị thương như vậy nữa!

Nếu đã đột phá, Lục Vũ cũng tỉnh lại, nhưng hắn không nghĩ tới chính là, vừa mới khôi phục ý thức, hắn cảm giác được một nỗi lo lắng nồng đậm, mà nỗi lo lắng này, chính là từ Lâm Tái truyền đến.

Lâm Tái đang lo lắng cho mình sao? Lục Vũ đột nhiên ám áp trong lòng, mấy ngày nay, mỗi lần hắn bị thương đều có thể cảm nhận được cảm xúc lo lắng từ Lâm Tái, không thể không nói, cảm giác có người quan tâm, thật sự rất tốt.

“Lục Vũ, ngươi tỉnh rồi!” Nhìn thấy đôi mắt Lục Vũ giật giật, Lâm Tái lập tức nhẹ giọng mở miệng.

Lục Vũ mở mắt: “Ừm, ngươi làm sao vậy?” Bộ dáng hiện tại của Lâm Tái vô cùng tiêu tụy, ngay cả râu cũng mọc ra.

“Ta không sao! Ngược lại là ngươi, lần này đột phá thật lâu!” Lâm Tái mở miệng.

Lục Vũ đột phá lần này, chính là mười ngày! Mưa gió trong mười ngày này, Lâm Tái đều ngăn cản cho Lục Vũ, nhưng dù vậy, trong lòng hắn vẫn vô cùng vô cùng lo lắng.

“Ta tu luyện bao lâu rồi?” Lục Vũ mở miệng, lúc này mới phát hiện bên ngoài đang mưa.

Hắn yêu thích sạch sẽ, nhưng Momy cũng mặc kệ, trong hai tháng rèn luyện này, cho dù trời mưa to cỡ nào, bà cũng mang theo Lâm Tái cùng Lục Vũ đi tìm ma thú chiến đấu, Lục Vũ một hai lần còn chưa quen, nhưng dần dần cũng sáng khoái chịu đựng, sau đó về nhà tắm rửa một trận.

“Mười ngày, ngươi đã tu luyện tròn mười ngày!” Momy từ bên ngoài trở về, mở miệng. Trong tay bà là một con ma thú cấp thấp, sau khi tiến vào, liền ném bên chân Lâm Tái: “Ngươi nướng nó đi, chờ đến khi chúng ta ăn xong, Lục Vũ hẳn là cũng khôi phục không sai biệt lắm, đến lúc đó chúng ta liền cùng nhau trở về.”

“Không thành vấn đề!” Lục Vũ tỉnh lại, tâm tình Lâm Tái rất tốt, lập tức xử lý con ma thú trước mặt mình.

Mặc dù Momy trở về từ con mưa, nhưng trên người bà lại không dính một hạt mưa, bà cũng không quan tâm đến Lâm Tái nữa, chỉ là về mặt phức tạp mà nhìn Lục Vũ: “Rốt cuộc ngươi tu luyện cái gì vậy?”

“Bà Momy...” Lục Vũ theo bản năng mà rút lui một bước — ánh mắt Momy thật sự rất đáng sợ.

“Ngươi có biết lần đột phá này của ngươi gây ra động tĩnh lớn cỡ nào không? Các loại nguyên tố xung quanh đều trở nên điên cuồng! Cho dù chúng ta từ Pháp thánh đột phá đến Pháp thần, cũng không gây ra động tĩnh lớn như vậy!” Momy có chút kích động mà mở miệng.

“Bà Momy, ta tu luyện, là sư phụ ta dạy cho ta...” Lục Vũ mở miệng, bất quá còn chưa nói xong, hắn cũng cảm giác được một cỗ uy áp cường đại từ bên ngoài truyền đến.

Lục Vũ hiện giờ đã có rất nhiều kinh nghiệm, cho nên khi cỗ uy áp kia vừa mới xuất hiện, hắn đã phát hiện, người kia ít nhất chính là Pháp thần!

Tại sao lại có một Pháp thần đột nhiên xuất hiện ở đây? Lục Vũ biến sắc, Lâm Tái ngừng nướng thịt, mà ngay cả Momy, vẻ mặt cũng trở nên ngưng trọng.

Trong cơn mưa to bên ngoài, đột nhiên xuất hiện một luồng ánh sáng, bên trong luồng ánh sáng ngay cả một giọt mưa cũng không thể thấm vào, mà bên trong luồng ánh sáng thật lớn kia, có một con hồ ly tuyết trắng đang mở to hai mắt, tò mò nhìn ba người trong sơn động.

Cỗ uy áp cường đại kia, chính là từ trên người con hồ ly này truyền đến, mà sau khi nó nhìn thấy đám người Lục Vũ, cỗ uy áp cường đại kia lại đột nhiên chột lóe rồi biến mất!

“Nagas?” Lục Vũ đang kinh ngạc, thì con hồ ly kia đột nhiên mở miệng.

Một con hồ ly lại có thể nói chuyện? Lục Vũ ngăn người, lập tức phản ứng lại, thánh cấp ma thú có được trí tuệ, mà thần cấp ma thú lại có thể nói chuyện, đương nhiên, chúng nó có thể nói chuyện, chỉ là vị trí lực đã trở nên rất cao, sau đó dùng một ít phương pháp bắt chước nhân loại phát âm mà thôi.

“Xin chào, ta là Đại Tế Ti của Thú Nhân Đế Quốc — Momy.” Sau khi đối phương thu hồi uy áp, Momy cũng thu liễm khí thế cường đại trên người mình, rồi mở miệng.

“Xin chào, ta là tuyết hồ Ti Na,” Con hồ ly kia mở miệng, “Ta đã sớm nghe nói về các ngươi.”

“A, phải không?” Momy mở miệng, tuy rằng thoát nhìn đối phương không có gì lợi hại, nhưng bà biết, thực lực đối phương ngang bằng với mình!

Một kinh địch như vậy, đương nhiên đủ để Momy thận trọng đối đãi!

“Ừm, có rất nhiều người cáo trạng với ta, bất quá các ngươi cũng không có tàn sát ma thú trong Rừng Rậm Ma Thú, như vậy ta cũng không muốn nhúng tay việc này, nhưng, trước đó rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?” Ti Na tò mò mà mở miệng.

Nó đã đạt tới Thần cấp rất lâu rồi, một khu Rừng Rậm Ma Thú này, chính là lãnh địa của nó. Trong khoảng thời gian này, có rất nhiều ma thú báo cáo rằng có người luôn khiêu chiến với chúng nó, nó cũng không quan tâm lắm, lại càng không dự định ra tay, nhưng mấy ngày nay cảm thụ được dị động ở nơi này, khiến cho nó tò mò đến đây.

“Trước đó là do đệ tử của ta đột phá.” Momy hàm hồ mà trả lời.

“Chính là vị có thể thú hóa hoàn toàn biến thành bộ dáng Thần Thú — Thần Tử sao?” Ti Na lần thứ hai hỏi han, ma thú bọn họ cũng có tin tình báo của riêng mình, mà những ma thú bị khiêu chiến, cũng mô tả bộ dáng và tên tuổi của bọn họ cho nó, cái gọi là rắn mọc sừng, không phải là bộ dáng Thần Thú hay sao?

Momy không trả lời, tình huống của Lục Vũ thực đặc biệt, mà hiện giờ Lâm Tái đang tu luyện công pháp đồng dạng với Lục Vũ, trước đó bà đã xem xét tình hình khi đột phá của Lục Vũ, chắc có lẽ về sau Lâm Tái cũng sẽ gây ra động tĩnh như thế, một khi đã như vậy, còn không bằng nhận đến trên người Lâm Tái, cũng làm cho đối phương có điều kiêng kỵ.

Quả nhiên, Momy trầm mặc bị đối phương cho rằng là thừa nhận, con hồ ly tuyết trắng kia lại lộ ra biểu tình bội phục, nháy mắt như đang vút mị nhãn: “Nagas bộ tộc quả nhiên không đơn giản, không biết Thần Tử đại nhân có nguyện ý đánh với ta một trận hay không?”

Có thể làm ra động tĩnh lớn như vậy, thực lực của Thần Tử hẳn là phi thường cường đại đi? Nghĩ như vậy, trong mắt nó cũng dấy lên ý chí chiến đấu.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Được Tề Sư

Lâm Tái cùng thần cấp ma thú đánh nhau? Chỉ sợ cuối cùng long lân của hắn sẽ bị đối phương lột sạch đi!

Về phần Lục Vũ, hắn rốt cục đã đạt tới Kim Đan kỳ, thực lực nhảy vọt về chất, nhưng hiện tại hắn chỉ vừa mới đột phá...

Thực lực của người tu chân Kim Đan kỳ tương đương với Thánh cấp ma pháp sư, nhưng bởi vì tính đặc biệt của người tu chân, nên luôn có thể đánh bại thánh cấp ma pháp sư, thậm chí người đạt tới Kim Đan tầng 10 còn có thể khiêu chiến Thần cấp ma pháp sư. Nhưng mà lúc này Lục Vũ chỉ có Kim Đan tầng 1, hơn nữa, còn rất nhiều công pháp Kim Đan kỳ chưa được học. Như vậy, cho dù cùng với Lâm Tái chống lại Thần cấp ma thú, cũng chỉ có thể bị ngược mà thôi.

Lục Vũ làm ra động tĩnh như vậy Momy cũng thấy được, nhưng thực lực trước đó của Lục Vũ bà rất rõ ràng, cho dù Lục Vũ đột phá, theo bà thấy hẳn là chỉ có thể chống lại một cao thủ vừa mới thăng cấp Thánh cấp mà thôi, còn một con hồ ly thăng cấp Thần cấp đã lâu rồi...

“Thật có lỗi, Ti Na các hạ, đứa nhỏ này vừa mới đột phá, lực lượng cũng không ổn định, hẳn năm nay cũng chỉ hơn hai mươi tuổi, trước đó một mình một người ngay cả thánh cấp ma thú đều đánh không lại...” Ý tứ của Momy rất rõ ràng.

Ti Na lúc này cũng phản ứng lại, nó nghe được tin tức của đối phương từ miệng của đám ma thú, tự nhiên biết được thực lực của đối phương cũng chỉ có thể khiêu chiến thánh cấp ma thú, ngay cả khi hai người cùng tiến lên đều không thể đánh thắng, nếu như vậy, sau khi đột phá, hẳn là cũng chỉ có thể đánh với thánh cấp mà thôi.

“Phải nói xin lỗi chính là ta, ta không suy xét đến điểm này.” Ti Na lại vô ý thức mà vút mị nhãn với Momy, “Hơn hai mươi tuổi, chỉ là con nít mà thôi... Yên tâm, ta sẽ không khiêu chiến với con nít, bất quá Momy các hạ...” Nói như vậy, tất cả ánh mắt của nó đều đặt lên người Momy.

Momy biết, có rất nhiều ma thú hiểu chiến, mà đạt tới cái cấp bậc này, muốn tìm đối thủ cũng không dễ dàng, cho nên lúc này, đối phương đem chủ ý đánh tới trên người mình.

Mấy ngày nay Momy nhìn Lâm Tái cùng Lục Vũ hai người đánh nhau với ma thú, nên có thể thống thống khoái khoái mà chiến đấu một hồi cũng rất hứng thú. Bất quá, cao thủ Thần cấp chiến đấu, cũng không phải một chốc lát là có thể dừng lại: “Ti Na các hạ, chúng ta đang muốn ăn cơm, hơn nữa, bởi vì rời đi doanh địa đã lâu lắm rồi, ta muốn đem bọn họ đưa trở về trước!”

Hồ ly tuyết trắng nhẹ nhàng nhảy vào son động: “Không thành vấn đề, đến lúc đó, chúng ta đánh một hồi nha?”

“Được!” Momy sáng khoái mà đáp ứng.

Momy vô cùng tự tin với kỹ năng nấu nướng của Lâm Tái, lại không thể để cho đối phương nhìn bọn họ ăn được, lúc này đưa ra lời mời: “Ti Na các hạ, muốn ăn cùng chúng ta hay không?”

Con hồ ly tuyết trắng kia gật gù đầu, tuy nó chỉ là một con hồ ly, nhưng không biết vì cái gì lại tràn ngập phong tình: “Được, ta bảo chúng nó đem con mồi đến.” Nói như vậy, nó liền phát ra một thanh âm trầm thấp, thanh âm kia không vang, nhưng lại truyền ra ngoài rất xa, vô cùng xa.

Lần này sẵn thú, Momy chỉ bắt một con ma thú cấp thấp, tuy rằng khổ người rất lớn, nhưng không nhất định đủ cho ba người bọn họ ăn, cho nên hành động của con hồ ly kia, ngược lại rất đúng lúc. Cũng không lâu lắm, liền có một con hồ ly màu xám hình thể cực đại ngậm một con ma thú khổ người không nhỏ còn sống lại đây, chính là ma thú cấp 4 Phong Linh Dương.

Phong Linh Dương chất thịt mềm ngon hương vị rất tốt, nhưng bởi vì tốc độ rất nhanh nên không dễ bắt giữ, trong khoảng thời gian ngắn ngủi như vậy lại có thể mang đến một con Phong Linh Dương còn sống... Lục Vũ nhìn nhìn con hồ ly màu xám kia, quả nhiên, đối phương là một thánh cấp ma thú!

Lâm Tái lúc này đang nướng thịt, vì có thể nướng nhanh hơn, hắn lấy ra một cái vỉ nướng, rồi cắt thịt ra từng mảnh từng mảnh đặt trên vỉ nướng, lúc này, những miếng thịt nướng đã chín đang tỏa ra hương thơm ngào ngạt!

“Ti Na các hạ, muốn nếm thử một chút hay không?” Momy lập tức mở miệng, đẩy mạnh tiêu thụ với đối phương.

Nhưng con hồ ly tuyết trắng kia lắc lắc đầu: “Không cần, ta quen ăn sống.” Nó nói như vậy, liền một hơi cắn lên cổ con Phong Linh Dương kia, Phong Linh Dương vừa rồi bị uy thế của nó dọa sợ tới mức động cũng không dám động, lập tức tắt thở.

Con hồ ly tuyết trắng này mặc dù là Thần cấp ma thú, hình thể lại không lớn lắm, thậm chí chỉ lớn hơn Tiểu Hắc một chút. Lục Vũ nhìn con hồ ly tuyết trắng khéo léo đáng yêu kia đang ngồi xổm bên cạnh con Phong Linh Dương khổng lồ không ngừng hút máu Phong Linh Dương, cảm giác có chút không thích hợp.

Nhưng, hồ ly tuyết trắng lấy dính một ít máu, lại tạo nên sự mỉa mai hoặc huyết tinh, thoạt nhìn lại càng mê người.

Hồ ly tuyết trắng đang hút máu Phong Linh Dương, trên người đột nhiên xuất hiện một ít quả cầu tuyết nhỏ, sau đó những vết máu dính trên người đều được quả cầu tuyết mang đi, trên người trở nên sạch sẽ, một chút vết bẩn cũng không có.

Hồ ly tuyết trắng ở bên kia dùng băng nhận giải phẫu Phong Linh Dương, Lâm Tái cũng đã nướng xong một đĩa thịt nướng bự, hắn đem mấy thứ này cho Mony cùng Lục Vũ mỗi người chia một nửa.

Thịt nướng khá nhiều, mùi hương tràn ngập trong không khí càng thêm nồng đậm, hồ ly tuyết trắng đột nhiên nhìn về phía bọn họ: “Thức ăn chín, ăn ngon lắm hả?”

“Đương nhiên!” Mony lập tức mở miệng, bà đã quen ăn thức ăn chín, cho dù chế biến dở một chút, hẳn là cũng ăn ngon hơn thức ăn sống đi?

“Ăn nhiều thức ăn chín, chẳng lẽ không đánh mất bản lĩnh của chúng ta sao?” Hồ ly tuyết trắng mở miệng lần nữa.

Lục Vũ vốn cho rằng đối phương muốn ăn sống là bởi vì khẩu vị của ma thú khác biệt, nghe đối phương nói như vậy, nhìn con hồ ly trắng trắng lông xù khó hiểu mà trừng to đôi mắt đen lũng lũng, không khỏi yêu thích trong lòng: “Nếu là ma thú cấp thấp, có lẽ sẽ bị nhân loại dùng đủ loại phương thức thuần dưỡng mà không biết cách đi săn, nhưng Tì Na các hạ mạnh như vậy, đã sớm không tự mình đi săn, ăn thức ăn chín hẳn là không có quan hệ gì đi?”

“Ừm!” Con hồ ly tuyết trắng kia gật gật đầu, sau đó khống chế quả cầu tuyết rửa sạch gan của con Phong Linh Dương kia: “Người có thể giúp ta nướng một chút không?”

“Đương nhiên có thể.” Lâm Tái gật gật đầu, hắn biết phần lớn ma thú thích bắt đầu ăn từ trong bụng con mồi, mà gan động vật nhân loại không thích ăn, nhưng đối với ma thú mà nói, gan có thể bổ sung năng lượng trong thân thể chúng nó nhanh chóng, sau đó nâng cao thị lực của bọn chúng.

Bữa cơm này, cả khách lẫn chủ đều vui vẻ, mà con hồ ly tuyết trắng Thần cấp này, đương nhiên cũng không keo kiệt, viên ma hạch của con Phong Linh Dương kia hoàn toàn không lọt vào mắt nó không nói, nó còn lấy ra một viên ma hạch của ma thú cấp 9 đưa cho Lâm Tái.

Chỉ là trên đường trở về, Lâm Tái liền đem viên tinh hạch này đưa cho Lục Vũ, nói là cho Tiểu Hắc lưu trữ từ từ ăn.

Tiểu Hắc đối với đồ vật hàm chứa năng lượng, là có bao nhiêu liền ăn bấy nhiêu, bất quá Lục Vũ cũng không thể nào cho nó ăn quá nhiều. Hiện giờ Tiểu Hắc tuy sinh ra không bao lâu, nhưng đã có thực lực của cao cấp ma thú, Lục Vũ tận mắt nhìn thấy một con ma thú cấp 5 bị Tiểu Hắc nuốt trọn, nếu thực lực của Tiểu Hắc tiếp tục tăng trưởng, mà nó lại thấy cái gì liền ăn cái đó... Nghĩ đến Thôn Phệ Thú giao Tiểu Hắc cho Lục Vũ đã từng nói, sau này Tiểu Hắc hoàn toàn có thể cắn nuốt một tinh cầu, Lục Vũ không khỏi có chút sợ hãi, nếu Tiểu Hắc thật sự như vậy...

Thời điểm Lục Vũ cùng Lâm Tái trở về, đội ngũ của bọn họ lại không hề di chuyển, hơn nữa, còn có rất nhiều người đang ở trong doanh địa.

Dọc theo Rừng Rậm Ma Thú, có một đại lộ nam bắc, dành cho những người muốn tiến vào Rừng Rậm Ma Thú thám hiểm hoặc là đội ngũ đi ngang qua Rừng Rậm Ma Thú, mà hiện tại, bên cạnh con đường này, một đám lều trại sắp hàng chỉnh chỉnh tề tề, hòa mình trong màu xanh của cây cối, thoạt nhìn âm áp dị thường.

“Đã trở lại! Bọn họ đã trở lại!” Khi Mony và bọn họ xuất hiện, một ma pháp sư của thành Kerr la lên, vừa dứt tiếng, ánh mắt mọi người ở đây đều đặt lên trên ba người bọn họ đang từ không trung đáp xuống.

“Tại sao các ngươi không khởi hành mà dừng lại tại đây?” Mony đem Lâm Tái cùng Lục Vũ hạ xuống dưới, vừa thả ra tinh thần lực của mình liền gặp trở ngại, liền mở miệng.

“Các hạ, chúng ta lo lắng cho Thần Từ cùng Lâm Tái các hạ, không biết mấy vị đã đi đâu?” Một ma pháp sư mặc áo bào trắng mở miệng, thoạt nhìn lão cũng không còn nhỏ tuổi, hơn nữa, dĩ nhiên lại là Pháp thần!

Đưa mắt có thể thấy được, hiện tại trong doanh địa có rất nhiều ma pháp sư mặc áo bào trắng giống lão, ăn mặc như vậy, chính là nhân vật đặc biệt trong Ma pháp sư công hội.

Mặc dù bọn họ rời đi mười ngày, nhưng Phượng Hoàng, Tiểu Hắc còn có Kha Đức Nhạc đều ở lại trong doanh địa, tại sao người của Ma pháp sư công hội lại không yên tâm?

“Chúng ta chỉ gặp một vài sự tình mà thôi.” Lục Vũ mở miệng, sau khi đạt tới Kim Đan kỳ, lực cảm ứng của hắn cũng mạnh hơn, cảm thấy tình huống hiện tại trong doanh địa có điểm kỳ lạ.

Đột nhiên xuất hiện nhiều người của Ma pháp sư công hội như vậy không nói, Kha Đức Nhạc cũng không thấy đâu...

“Thần Từ, thân phận của ngài đặc biệt, tại dạng địa phương này, không nên tùy ý làm bậy mới đúng.” Lão Pháp thần kia nhú mày mở miệng.

“Thần Từ muốn làm cái gì cũng không liên quan tới ngươi!” Sắc mặt Momy càng ngày càng khó coi, đột nhiên khí thế toàn thân tăng vọt.

Lão Pháp thần kia cảm giác được thực lực của Momy, sắc mặt cũng trở nên khó coi: “Các hạ là cao thủ của Thần Thú điện? Thực lực quả nhiên không tầm thường! Thần Từ có các hạ bảo hộ, nhất định là không đáng lo ngại, chỉ là Lâm Tái thiếu gia, chính là người của Ma pháp sư công hội chúng ta, hân hạnh tích chúng ta quả thực rất lo lắng.”

Lục Vũ nhìn về phía lão Pháp thần kia: “Chúng ta ở trong Rừng Rậm Ma Thú phụ cận, tại sao không thấy người của các hạ đi tìm?”

Bị một thẳng nhóc khiêu khích, lão Pháp thần kia có chút không vui, nhưng nghĩ đến thân phận của Lục Vũ, nên phải kiềm chế xuống: “Chúng ta cũng vừa mới lại đây mà thôi.”

“Chiêm chiếp!” Đột nhiên, Tiểu Hồng kêu vang lên, Lâm Tái vội vàng đi qua xem, nhưng lại không thấy Tiểu Hồng, chỉ biết tiếng Tiểu Hồng truyền tới từ một lều trại nào đó.

Lúc trước nếu Tiểu Hồng cảm giác hân đã trở lại, nhất định sẽ lao ra khỏi lều trại tới đón tiếp hân, lúc này đột nhiên phát ra tiếng kêu thê lương như vậy lại còn không xuất hiện...

Lâm Tái có chút sốt ruột, nhìn không được tiến vào cái lều trại kia, lại không ngờ, hân còn chưa đến gần đã bị hai cao cấp ma pháp sư ngăn cản, hai người này, một là Larry, người còn lại là một ma pháp sư mặc áo bào trắng mà hân chưa từng thấy qua.

“Lâm Tái thiếu gia, ngươi chờ một chút, Phụng Hoàng của ngươi rất nhanh sẽ đi ra!” Larry mở miệng, thần sắc đã có chút xấu hổ.

“Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Các ngươi làm gì Phụng Hoàng của ta?” Lâm Tái nhìn đến sắc mặt của đối phương, lớn tiếng hỏi.

“Lâm Tái các hạ, ngươi không cần lo lắng, chúng ta sẽ không thương tổn Phụng Hoàng của ngươi.” Lão Pháp thần kia mở miệng, khí tức cũng tập trung vào Momy, mà lực chú ý của Momy đều đặt trên người của lão.

“Ác ác! A a!” Đột nhiên, tiếng Tiểu Hắc cũng phát ra từ cái lều kia, sau đó liền nghe thấy có người hét thảm một tiếng.

Thần sắc của Momy vẫn luôn ngưng trọng, lúc này cũng cười cười: “Tiểu Hắc cái tên kia, nguyên lai cũng có chút tác dụng.”

Bà vừa dứt lời, trong cái lều kia đột nhiên xuất hiện một quả cầu đen thật lớn, sau khi lăn ra ngoài, mặt trên quả cầu đen nứt ra một lỗ hồng, sau đó, Tiểu Hồng liền bay ra từ cái lỗ hồng kia.

“Chiêm chiếp!” Tiểu Hồng bay đến không trung, hét lên hai tiếng, sau đó chui vào trong ngực Lâm Tái, bắt động.

Lâm Tái nhìn nhìn Tiểu Hồng, phát hiện lông chim trên người Tiểu Hồng vô cùng hỗn độn, nhưng cũng không có thiếu sợi lông nào cũng không có bị thương, lúc này mới yên lòng: “Các ngươi muốn làm gì?”

“Không có gì, chỉ là muốn lấy hai giọt máu của nó mà thôi.” Một giọng nói vang lên, sau đó, một nam tử tuổi còn trẻ liền xuất hiện trước cửa lều, trên mặt của hân che một mảnh vải.

Máu Phụng Hoàng? Lâm Tái biết rõ, máu Phụng Hoàng là một loại tài liệu ma pháp cực kỳ trân quý, chỉ là Tiểu Hồng còn quá nhỏ, cho nên, mặc dù hân thu thập máu của mình khi bị thương, chứ chưa từng thương tổn Tiểu Hồng.

Hai giọt máu, có lẽ đối với Tiểu Hồng không có trở ngại gì, nhưng tên trước mắt này đột nhiên xuất hiện, lại làm cho Lâm Tái có ác cảm mãnh liệt: “Các hạ là có ý gì?”

“Đúng vậy, Thánh Thú của thú nhân chúng ta, có thể tùy tiện thương tổn sao?” Momy cũng mở miệng.

“Thật có lỗi, các hạ, chúng ta có việc gấp, nhưng các hạ lại mang theo Lâm Tái biến mất rất nhiều ngày.” Lão Pháp thần kia mở miệng, “Máu Phụng Hoàng, chúng ta cần dùng gấp.”

“Lâm Tái thiếu gia, lần này Khoa Duyệt Kỳ các hạ tới lấy máu Phụng Hoàng, cũng là vì cuộc thi Duyệt tề sư vài ngày sau! Khoa Duyệt Kỳ các hạ là được tề sư cấp bậc cao nhất của Ma pháp sư công hội chưa tới 50 tuổi, lần này cũng là vì làm vẻ vang cho Ma pháp sư công hội, ngươi là một thành viên của Ma pháp sư công hội nên ủng hộ mới đúng.” Larry đột nhiên mở miệng.

Lúc này, Lâm Tái mới biết được nam tử trẻ tuổi bắt giữ Tiểu Hồng tên là Khoa Duyệt Kỳ.

Cuộc thi Duyệt tề sư, chuyện này Lâm Tái cũng biết đến. Trên đại lục Eyal, ngoại trừ Ma pháp sư công hội, vẫn còn có rất nhiều công hội tồn tại, tỷ như Linh đánh thuê công hội, Duyệt tề sư công hội, Chế tạo sư công hội, những công hội này so ra kém hơn Ma pháp sư công hội, nhưng bởi vì có nét đặc đáo riêng, nên cũng rất được tôn sùng, đặc biệt Duyệt tề sư công hội.

Duyệt tề sư công hội sở hữu tám phần mười Duyệt tề sư trên đại lục, cấp bậc thấp thì chữa bệnh cho dân chúng phổ thông, cấp bậc cao thì luyện chế các loại dược tề thần kỳ, bởi vì ma pháp sư cũng phải sử dụng dược tề, cho nên Duyệt tề sư công hội rất được tôn sùng.

Mà Cuộc thi Duyệt tề sư, nói là trận đấu giữa những Duyệt tề sư, không bằng nói là Duyệt tề sư công hội muốn khai quật những phương pháp bảo chế

thuốc của những Dược tề sư trẻ tuổi, bởi vì trận đấu đầu có một quy định, chính là tuổi không thể vượt qua năm mươi.

Lâm Tái còn chưa kịp nói chuyện, Momy đột nhiên mở miệng: “Ta mặc kệ là Cuộc thi Dược tề sư gì gì đó, ta chỉ biết Phụng Hoàng là Thánh Thú của Thú nhân tộc chúng ta, cho dù con Tiểu Phụng hoàng này ký kết cộng sinh khế ước cùng Lâm Tái, cũng không đại biểu nó chính là Lâm Tái, mà các ngươi, đương nhiên cũng không thể tùy tiện lấy máu của nó.”

Tên Dược tề sư Khoa Duy Kỳ kia biến sắc: “Hiện tại, ta không có được máu Phụng hoàng, ngược lại bị con ma thú kỳ quái kia cắn bị thương!” Tay trái của hắn vẫn luôn đặt ở phía sau, lúc này vươn ra, khiến cho mọi người nhìn thấy vết máu loang lổ ở phía trên. (Linh Lăng: Đáng đời mi.)

“A a!” Tiểu Hắc nhảy vài vòng bên người Lục Vũ, thoạt nhìn rất phần nộ.

Lục Vũ đương nhiên sẽ không trách tội Tiểu Hắc, nhưng lão Pháp thần đang giảng co với bọn họ sắc mặt đại biến: “Khoa Duy Kỳ, tay ngươi bị thương?”

Khoa Duy Kỳ nhìn thoáng qua lão Pháp thần kia: “Ngũ trưởng lão, ta không sao, sẽ không ảnh hưởng trận đấu.”

Lão Pháp thần được xưng là Ngũ trưởng lão nghe đối phương nói như vậy mới yên tâm, sau đó thần sắc không vui mà nhìn thoáng qua Tiểu Hắc, lúc này mới lấy ra một tảng đá màu lửa đỏ, nhìn về phía Momy: “Các hạ, đây là hóa nguyên tố kết tinh, chúng ta nguyện ý lấy nó đổi vài giọt máu Phụng Hoàng.”

Hóa nguyên tố kết tinh! Momy nhìn khối hóa nguyên tố kết tinh kia, vẻ mặt khó coi, phụng hoàng niết bàn mà sinh, như vậy hóa nguyên tố kết tinh, đối với Tiểu Hồng tác dụng đương nhiên không nhỏ. Nhưng ngay từ đầu đám người của Ma pháp sư công hội cũng không lấy ra, ngược lại đến lúc này mới lấy ra trao đổi...

Đương nhiên, quan trọng nhất là, vừa rồi bà cảm ứng rõ ràng khí tức của Caroline không xong!

Nhưng bởi vì cảm giác đó, lúc đầu, bà mới không dám có điều dị động, mà hiện tại, bà càng thêm phần nộ: “Máu Phụng Hoàng là vô giá! Các hạ, nếu đã không có ý tốt, dựa vào cái gì muốn chúng ta giao dịch với ngươi chứ?”

“Các hạ, chúng ta cũng không có ác ý!” Lão Pháp thần kia mở miệng lần nữa, cũng hiểu bản thân có chút xui xẻo.

Bọn họ vừa mới biết được phần thưởng của Cuộc thi Dược tề sư, cho nên vô cùng vội vàng mà nghĩ tới máu Phụng Hoàng, lại không ngờ, Lâm Tái cùng Thần Tử mất tích!

Tuy rằng Lâm Tái mất tích, nhưng Phụng Hoàng vẫn còn, như thế bọn họ cũng không quá lo lắng. Nhưng bọn họ không nghĩ tới chính là, vừa tới đây, đề xuất yêu cầu với Kha Đức Nhạc, Kha Đức Nhạc liền không chút do dự cự tuyệt. Khi bọn họ đang bất mãn, đột nhiên có người ra tay với bọn họ!

Lão biết người công kích lão đang ở bên trong chiếc xe ngựa kia, nhưng đối phương hình như ngay từ đầu đã bị thương, cho nên bọn họ dùng tinh thần lực chỉ huy nguyên tố ma pháp trong không khí tấn công, sau đó đối phương cũng không còn động tĩnh nữa.

Sự tình đã đến mức này, lão liền sử dụng thủ đoạn cường hoành, nhưng lão không nghĩ tới chính là, đám người Lâm Tái đã quay trở về đúng lúc này!

Tiểu Hồng vốn đang nằm trong lòng Lâm Tái, sau khi người kia lấy ra hóa nguyên tố kết tinh, nó liền bay lên, vừa tò mò vừa thêm thò thò mà nhìn khối hóa nguyên tố kết tinh kia, chờ thời cơ để bay qua.

“A a!” Tiểu Hắc kêu một tiếng, đột nhiên nhảy dựng lên, liền đem Tiểu Hồng nuốt vào bụng, sau đó chạy nhanh vào xe ngựa của Caroline.

Lâm Tái cùng Lục Vũ nhìn nhau, cũng biết Kha Đức Nhạc và Caroline lúc này còn chưa xuất hiện nhất định là xảy ra vấn đề, lập tức đi theo Tiểu Hắc vào xe ngựa.

Caroline nằm trong xe ngựa rất lớn, bởi vì thân phận của nàng, cộng thêm nàng đang mang thai. Cho nên, mọi người đều ngủ trong lều trại, nhưng nàng vẫn luôn thư thư phục phục mà nằm ngủ say trong chiếc xe ngựa trang sức tinh xảo này, nhưng hiện tại, sắc mặt của nàng không tốt đang dựa vào người Kha Đức Nhạc.

“Mẹ làm sao vậy?” Lâm Tái lo lắng hỏi han, sau đó liền nhìn thấy Tiểu Hắc phun Tiểu Hồng ra, mà Tiểu Hồng hiện tại thoạt nhìn càng thêm chật vật. Mặc dù khá chật vật, nhưng nó cũng rất cao hứng mà đứng trên người Tiểu Hắc.

Caroline giật giật miệng mình: “Ta cũng không biết, vốn dĩ đang tốt lành, sau khi giao thủ với tên Pháp thần kia, bụng liền không thoải mái.”

Nếu không phải bụng đột nhiên không thoải mái, nàng cũng không mất mở trùng trùng mà nhìn Tiểu Hồng bị bắt.

Kha Đức Nhạc không phải là đối thủ của đối phương, thực lực của Ma pháp sư công hội lại giỏi hơn Thần Thú điện một chút, nếu Momy chưa trở về mà nói, cho dù Tiểu Hắc lúc ấy cứu Tiểu Hồng, thì khẳng định Tiểu Hồng vẫn bị đối phương lấy máu!

Lâm Tái đặc biệt tìm kiếm những đan dược an thai, nữ tu mang thai không dễ dàng, cho nên hắn tìm được không ít, cũng luyện chế một ít.

Bất quá, thân thể Caroline vẫn luôn khá tốt, trước kia cũng không cần thiết, hắn lại sợ mình luyện chế không tốt, nên chưa lấy ra, nhưng hiện tại, hắn lấy ra một bình đan dược nhỏ cho Caroline: “Mẹ ăn hai viên đi.”

“Ừm.” Caroline gật gù đầu, nuốt hai viên đan dược, rồi hỏi: “Bên ngoài thế nào rồi?”

“Bà ngoại nhất định sẽ không từ bỏ.” Lâm Tái mở miệng, Mony có tình cảm rất sâu đậm với Thần Thú điện, tình cảm đối với Caroline càng sâu hơn, những người đó muốn máu Phượng hoàng cũng thì thôi, thế nhưng còn thương tổn Caroline. . .

Quả nhiên, khí tức của hai cường giả bên ngoài ngày càng mạnh, Lục Vũ không chút nghĩ ngợi lấy ra pháp bảo phòng ngự của mình.

“Lúc này xé rách mặt với Ma pháp sư công hội. . .” Kha Đức Nhạc có chút lo lắng mà mở miệng, Caroline nếu xảy ra chuyện. . .

“Sẽ không xé rách mặt.” Lâm Tái mở miệng, “Ma pháp sư công hội trước đây đều phản ứng bình thường, lần này lại đột nhiên dùng thủ đoạn cường thế như vậy, khẳng định có nguyên nhân. . . Lúc này, chúng ta cũng không thể yếu thế!”

Hơn nữa, tại sao hẳn cảm thấy Mony chỉ phóng thích khí thế chứ chưa bắt đầu đánh nhau, có thâm ý khác sao?

Quả nhiên, ngay khi Mony và lão Pháp Thần kia phóng ra khí thế mạnh nhất, trong Rừng Rậm Ma Thú cũng dâng lên một cỗ khí thế không kém gì bọn họ!

Cỗ khí thế này đối với Lâm Tái cùng Lục Vũ mà nói cũng không xa lạ, trước đó còn cùng một chỗ với bọn họ nữa — Ti Na.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Liên Minh Tự Do

Ngũ trưởng lão của Ma pháp sư công hội — Amos thấy Mony không thuận theo cũng không muốn buông tha, sắc mặt đã có chút khó coi, mà sau khi bên trong Rừng Rậm Ma Thú dâng lên một cỗ khí thế cường đại, sắc mặt gần như xanh mét.

Từ đầu Ma pháp sư công hội muốn có được trứng Phượng Hoàng, nhưng sau đó Phượng Hoàng sinh sản, Elina lại không thể đắc thủ, bọn họ bắt đầu muốn mượn sức Lâm Tái.

Ban đầu bởi vì Kha Đức Nhạc cảm lòng Phượng Hoàng và rất nhiều đồ vật giao dịch với Ma pháp sư công hội, cho nên bọn họ cũng không lập tức xuống tay với Lâm Tái, rồi sau đó, Lâm Tái trở về từ Thú Nhân đế quốc, vì vậy, Ma pháp sư công hội có hai luồng ý kiến trái chiều.

Vài người cảm thấy, Lâm Tái cùng Thần Tử của Thú Nhân đế quốc không minh bạch, lại ký kết khế ước cộng sinh với Phượng Hoàng, bọn họ nhất định phải đem Lâm Tái nghiêm mật khống chế ở trong tay mới được. Mà có rất nhiều người lại cảm thấy, Thần Thú điện cũng không phải dễ chọc, nếu bọn họ làm như vậy khẳng định sẽ chọc giận người của Thần Thú điện, cuối cùng sẽ phát sinh chuyện gì cũng không thể đoán trước được!

Mà lão, đồng ý thực hiện ý kiến thứ nhất.

Nhân loại cùng thú nhân không có khả năng hòa bình sống chung, nếu không phải Phượng Hoàng rất hữu dụng đối với nhân loại, hơn nữa tuổi thọ của Lâm Tái rất ngắn không có khả năng nuôi dưỡng Phượng Hoàng trưởng thành, chỉ sợ lão đã đề nghị giết chết Lâm Tái thuận tiện khiến cho Thần Thú điện thiếu mất một con Phượng Hoàng!

Bất quá, tuy lão có ý nghĩ như vậy, nhưng có rất nhiều người trong Ma pháp sư công hội chỉ muốn an ổn mà thôi, đặc biệt là những ma pháp sư đã sống khá lâu kia, năm tháng trôi qua khiến cho thực lực của bọn họ trở nên rất mạnh mẽ, nhưng cũng mài mòn hùng tâm tráng chí của bọn họ, những người này phần lớn đều không có hứng thú với quyền thế, đương nhiên cũng không muốn ra tay với Thần Thú điện.

Bởi vì nguyên nhân này, cuối cùng Ma pháp sư công hội đối với Lâm Tái và Thần Tử của Thần Thú điện áp dụng thái độ không quan tâm.

Bọn họ cái gì cũng không quản cái gì cũng không làm, cho đến khi tin tức của Cuộc thi Dược tề sư truyền ra.

Ma pháp sư công hội vẫn luôn thêm nhỏ dãi Dược tề sư công hội, nhưng không giống như Ma pháp sư cấp thấp đều có phòng ở riêng, đại bộ phận Dược tề sư cấp thấp sẽ trộn lẫn vào trong bình dân, chữa bệnh cho dân chúng mà sống. Những Dược tề sư cấp thấp này tạo thành bộ phận trọng yếu trong Dược tề sư công hội, cũng có rất nhiều người thường không học ma pháp. Nếu Ma pháp sư công hội thật sự thấu hiểu Dược tề sư công hội, thì Ma pháp sư trong Ma pháp sư công hội khẳng định sẽ chú ý đến những Dược tề sư cấp thấp mà song phương sinh ra mâu thuẫn. Hơn nữa, cho dù thấu hiểu, những Dược tề sư cao cấp trong Dược tề sư công hội cũng không có khả năng cung cấp miễn phí dược tề cho bọn họ, một khi đã như vậy, còn không bằng song phương tách ra.

Huống chi, hiện tại trên Eyal đại lục có rất nhiều ma pháp sư vẫn không gia nhập Ma pháp sư công hội, nếu tiếp tục thêm nhỏ dãi những Dược tề sư này thì không ổn lắm.

Bất quá, tuy Dược tề sư công hội không có khả năng xác nhập vào Ma pháp sư công hội, nhưng trong Ma pháp sư công hội cũng có không ít ma pháp sư kiêm học dược tề, trong đó có một trưởng lão, còn đồng thời là trưởng lão của Dược tề sư công hội. Mặc kệ những người lãnh đạo có đã tâm nghĩ

đến cái gì, trên cơ bản ma pháp sư cao cấp thậm chí Thánh cấp Thần cấp, đều nguyện ý giao hảo với một Dược tề sư cao cấp, bởi vì cứ như vậy, sau này bị thương này nọ, muốn sử dụng dược tề cũng dễ dàng.

Dưới tình huống Dược tề sư vô cùng trân quý, Ma pháp sư công hội lúc ấy cũng bồi dưỡng một ít Dược tề sư. Bọn họ thường xuyên tuyển chọn một ít ma pháp sư có thiên phú ma pháp cũng không khá lắm, sau đó bồi dưỡng bọn họ trở thành Dược tề sư, mà Khoa Duy Kỳ, là một trong số đó.

Khoa Duy Kỳ là đời sau của một vị Thánh cấp ma pháp sư trong Ma pháp sư công hội, bản thân hắn thiên phú ma pháp cũng không phải rất mạnh, chỉ sợ đến cuối đời cũng chỉ có thể trở thành cao cấp ma pháp sư, nhưng trên phương diện dược tề thì khác, hiện giờ hắn vẫn còn khá trẻ, nhưng đã có thể luyện chế vài loại dược tề, còn dựa vào chính mình cố gắng phát minh ra ba loại dược tề hoàn toàn mới!

Ma pháp sư công hội tận sức đem hắn bồi dưỡng thành Dược tề sư cao cấp, thậm chí không cho những người khác biết, cho tới hôm nay.

Cuộc thi Dược tề sư mỗi mười năm tổ chức một lần, theo lý là sang năm mới tổ chức, nhưng không biết vì cái gì, lần này Dược tề sư công hội tổ chức Cuộc thi Dược tề sư trước thời hạn, còn lấy ra phần thưởng dị thường mẽ người.

Chỉ cần đoạt giải quán quân trong Cuộc thi Dược tề sư, có thể được một bình Ma thánh đan có thể giúp cho cao cấp ma pháp sư gia tăng xác suất thành công khi thăng cấp Thánh cấp, còn có thể trở thành đệ tử của Đại trưởng lão Dược tề sư công hội — Duy Nhĩ Phúc, Duy Nhĩ Phúc thậm chí còn cam đoan trước mặt mọi người, cho dù cuối cùng đoạt giải quán quân không phải là người của Dược tề sư công hội, ông ấy cũng sẽ dốc lòng đem tất cả tri thức về dược tề của mình giảng dạy!

Nếu như nói, long Phượng Hoàng Thần cấp là đồ vật mà cao cấp ma thú tha thiết ước mơ, thì Ma thánh đan tuyệt đối chính là đồ vật mà cao cấp ma pháp sư tha thiết ước mơ!

Hiện giờ toàn bộ Eyal đại lục còn không quá ba con Phượng Hoàng Thần cấp, có đôi khi một năm cũng không thể lượm được một con long Phượng Hoàng Thần cấp nào. Tương tự, hiện giờ Dược tề sư có thể luyện chế Ma thánh đan trên Eyal đại lục không vượt qua năm, bởi vì tài liệu khó cầu, xác suất thành công quá thấp, một năm cũng không thể luyện chế ra một viên.

Một bình Ma thánh đan ước chừng có 10 viên, cho dù là người của Ma pháp sư công hội cũng phải động tâm, còn có thể được Duy Nhĩ Phúc truyền thụ... .

Nếu Khoa Duy Kỳ có thể đoạt giải quán quân, đây không phải đã nói lên, những tri thức trước kia Dược tề sư công hội không truyền cho ngoại nhân, bây giờ Ma pháp sư công hội có thể biết nhất thanh nhị sở?

Chính vì vậy, lần này Duy Nhĩ Phúc được ký thác kỳ vọng rất lớn.

Amos không biết Khoa Duy Kỳ có phải thật sự bức thiết muốn có được long Phượng Hoàng hay không, nhưng Lâm Tái cùng Thú Nhân đế quốc quan hệ không rõ, hơn nữa Ma pháp sư công hội nhất định phải đạt được quán quân cuộc thi năm nay, vì thế lão mới mang người đến đây.

Nhưng sau khi đến nơi này, Amos mới biết, Lâm Tái cùng Thần Tử của Thú Nhân đế quốc đã mất tích tròn mười ngày, mà Elina và Larry lại không hề báo cáo!

Hành động này của Lâm Tái khiến cho Amos vô cùng bất mãn, cũng chính vì vậy, dưới tình huống Kha Đức Nhạc phản đối, lại có người công kích lão, nên lão quyết định cường ngạnh đoạt lấy máu Phượng Hoàng!

Mặc dù lão muốn giúp Khoa Duy Kỳ lấy được máu Phượng Hoàng, nhưng cũng không nguyện ý chống lại một Pháp thần có thực lực tương đương với mình — nhân loại và ma thú có chút bất đồng, ma thú thích chiến đấu để gia tăng thực lực của mình, còn nhân loại lại không thích thế.

Nhưng cho dù Amos không thích, đến lúc này cũng không cho phép lão rút lui, cho nên, lão mới có thể lựa chọn so đấu khí thế cùng Momy, nhưng sau khi xuất hiện một cỗ khí thế khác trong Rừng Rậm Ma Thú... .

Amos cảm giác được, cỗ khí thế đến từ Rừng Rậm Ma Thú kia, là tập trung vào lão, hai chọi một, cho dù thời kỳ cường thịnh nhất của lão, cũng khẳng định đánh không lại đối phương!

Nghĩ nghĩ, Amos nhanh chóng thu hồi tinh thần lực của mình, thái độ cũng trở nên hữu hảo hơn, sau đó nhìn về phía Momy: “Các hạ có ý gì?”

Khi Amos thu hồi khí thế, Momy cũng thu hồi khí thế của mình, nghe nói như thế, cũng hừ lạnh một tiếng: “Chuyện này ta phải hỏi người mới đúng! Cường ép cướp đoạt máu Thánh thú của Thú Nhân đế quốc chúng ta... Chẳng lẽ không phải người muốn đánh với ta một trận sao?”

“Ta muốn dùng hòa nguyên tố kết tinh trao đổi máu Phượng Hoàng.” Người kia mở miệng lần nữa.

“Ta không đổi!” Momy nhìn chăm chăm đối phương, bà biết, hiện giờ có Ti Na ở một bên, đối phương khẳng định sẽ không dám cùng bà cá chết lười rách!

Quả nhiên, dưới tình huống Momy vẫn luôn kiên trì, Amos hơi chần chờ, cũng không chào hỏi, liền mang theo Khoa Duy Kỳ rời đi.

Amos vừa rời đi, những người khác của Ma pháp sư công hội cũng lập tức rút lui.

Momy đương nhiên sẽ không khó xử những người đi theo Amos này, bà lại lo lắng cho tình huống của Caroline hơn, cho nên, sau khi đối phương đi hết,

lập tức chui vào xe ngựa.

Caroline lúc này đã uống thuốc dưỡng thai, cả người cũng thoải mái hơn rất nhiều, chỉ là sắc mặt vẫn có chút tái nhợt, nhìn thấy tình huống của nàng, Momy lập tức liền nhíu mày: “Caroline, con làm sao vậy?”

“Bụng con không thoải mái.” Caroline mở miệng, so sánh với lúc mang thai Lâm Tái, nàng cảm thấy tình huống hiện giờ của mình thật sự là rất không xong!

Trước kia mang thai Lâm Tái, nàng muốn đi nơi nào thì đi nơi đó, nhưng hiện tại cả người luôn khó chịu... Bất quá, nàng không nghĩ tới chính là, khi nàng mang thai Lâm Tái vẫn luôn được Kha Đức Nhạc chăm sóc rất tốt, mà hiện giờ nàng gặp phải tình huống khó khăn hơn!

Caroline đã mang thai gần bảy tháng, bụng cũng khá lớn, bình thường còn có thể cảm giác được thai động, Momy vươn tay đặt lên bụng Caroline, cũng cảm giác được chỗ mình đặt tay lên có chuyển động.

“Tiểu tử này đang chào hỏi ta sao?” Momy có chút kích động mà mở miệng, sau đó lại liếc mắt nhìn Caroline một cái: “Con không có gì trở ngại, nhưng sau này nhất định phải chú ý một chút mới được, hiện tại con chính là một bà bầu đó!”

Caroline sờ sờ đầu của mình: “Con thật sự không có việc gì sao? Nhưng vừa rồi rất không thoải mái.”

“Cho dù chỉ là một đứa nhỏ còn trong bụng, nhưng nó cũng sẽ vì mình sinh tồn mà cố gắng. Lúc trước con vận chuyển năng lượng cho Lâm Tái, nên năng lượng trong người khô kiệt, uy hiếp sinh mạng của nó. Hiện tại con lại một lần nữa điều động năng lượng quy mô lớn, nó nhất định là khó chịu.” Momy mở miệng, bà nói có chút trù tượng, nhưng lần này Caroline mang thai gặp phải khá nhiều chuyện, cho nên thân thể không tốt cũng là sự thật.

Nghe Momy nói như vậy, Caroline cũng thở dài một hơi: “Thì ra là vậy, sau này con sẽ chú ý hơn!”

“Ta sẽ nhìn chăm chăm con!” Momy mở miệng, thực lực hiện tại của Kha Đức Nhạc còn có Lâm Tái Lục Vũ đều đã đề cao, cho nên cần chú ý nhất, vẫn là đứa nhỏ trong bụng con gái mình!

Momy nói về sau muốn nhìn chăm chăm Caroline, nhưng trước mắt còn có một việc phải giải quyết, chính là chiến đấu giữa bà và Ti Na.

Vốn dĩ, Momy muốn cho đám người Lâm Tái đi xem cuộc chiến, nhưng tình huống bây giờ đã khác, xảy ra chuyện như vậy, làm sao bà dám để đám Kha Đức Nhạc Lục Vũ Lâm Tái đều rời khỏi đây chứ? Bất quá, Lục Vũ cùng Lâm Tái tu luyện công pháp rất kỳ quái, chiến đấu giữa Pháp thần, có lẽ dễ cho Kha Đức Nhạc đi xem thích hợp nhất.

Mấy người nói chuyện trong chốc lát rồi mới đi xuống xe ngựa, sau đó liền thấy Elina cùng Larry đang chờ ở bên ngoài, nhìn thấy bọn họ, hai người này về mặt có chút xấu hổ.

“Thật sự rất xin lỗi, tình hình Ngũ trưởng lão không tốt lắm.” Elina mở miệng, địa vị của nàng trong Ma pháp sư công hội vẫn có phân lượng nhất định.

“Chuyện này cũng không liên quan đến Elina tiểu thư, nếu như vậy, Elina tiểu thư cũng không cần nói xin lỗi.” Momy lãnh đạm mà mở miệng, Lâm Tái cùng Lục Vũ cũng không có ý tứ đáp lời cùng đối phương.

Elina dù sao cũng là người của Ma pháp sư công hội, trên đường đi vẫn luôn đi theo bọn họ, rõ ràng chính là giám thị, chẳng lẽ bọn họ còn phải đối đãi nhiệt tình với Elina nữa sao?

Bị lạnh nhạt, Elina cũng không giận, sau khi nói xin lỗi một lần nữa, liền rời khỏi doanh địa của bọn họ, mà Elina vừa đi, Momy liền xách lên Kha Đức Nhạc, đi vào Rừng Rậm Ma Thú.

Chiến đấu giữa Pháp thần, động tĩnh đương nhiên sẽ không nhỏ, cho nên không bao lâu sau, bọn họ cũng cảm giác được dị động từ Rừng Rậm Ma Thú truyền đến.

Buổi tối này, mọi người trong doanh địa đều không ngủ được, mà trắng đêm nhìn về phía Rừng Rậm Ma Thú, thẳng đến hừng đông, chiến đấu bên kia vẫn chưa đến hồi kết!

Chạng vạng ngày hôm sau, dị động vẫn luôn truyền đến từ Rừng Rậm Ma Thú, đột nhiên trở nên vô cùng an tĩnh.

Sau đó không bao lâu, Momy liền mang theo Kha Đức Nhạc trở lại, trên vai, còn ngồi xổm một con hồ ly tuyết trắng vô cùng tinh xảo.

Về mặt Momy vô cùng phấn khởi, còn Kha Đức Nhạc thì ngất xỉu, mà con hồ ly tuyết trắng ngồi xổm trên vai bà lại tò mò nhìn mọi người trong doanh địa.

“Tại sao cha ta lại ngất xỉu vậy?” Ở trước mặt mọi người, Lâm Tái sẽ không kêu Momy là bà ngoại.

“Có lẽ là bị năng lượng hỗn loạn làm cho hôn mê.” Momy mở miệng, bà biết Kha Đức Nhạc không có việc gì, bất quá chiến đấu đến hồi kết, bà cùng con hồ ly tuyết trắng kia thật sự đánh quá mức kịch liệt một chút, bởi vì vậy, bà cũng quên mất sự tồn tại của Kha Đức Nhạc.

Kha Đức Nhạc bị Momy tùy tay thả xuống bãi cỏ, Lâm Tái nhìn nhìn tình huống của hắn, lúc này mới cho hắn nuốt vào một viên đan dược.

Lâm Tái chú ý tình huống của Kha Đức Nhạc, còn Lục Vũ vẫn luôn quan sát con hồ ly tuyết trắng kia: “Bà Mony, tại sao nó cũng tới đây?”

“Sau này nó sẽ đi theo chúng ta, nếu có cơ hội, chúng ta sẽ đánh một trận luyện tập!” Mony hưng phấn mà mở miệng.

Đến trình độ của bà, muốn thống thống khoái khoái mà đánh một trận cũng không dễ dàng, có thể tìm tới một đối thủ ngang tài ngang sức, cũng là chuyện đáng được ăn mừng.

“Đúng vậy.” Hồ ly tuyết trắng gật gật đầu, “Hon một trăm năm trước, ta đã từng đến nhân loại quốc gia du ngoạn, lần này đi theo các người một chút cũng tốt.”

“Người đã từng đến nhân loại để quốc du ngoạn?” Lục Vũ tò mò hỏi.

“Đương nhiên! Nếu không thì người cảm thấy ta học nói chuyện như thế nào?” Ti Na liếc mắt khinh thường Lục Vũ một cái, đương nhiên, cái liếc mắt này của nó thoát nhìn giống như đang vút mị nhãn.

Một Mony cũng đã đủ bừa hăn, hiện tại, lại tới một con Thần cấp ma thú có thể nói chuyện? Elina xa xa đứng nhìn, có cảm giác giống với những người khác trong doanh địa — cạn lời.

Lúc đầu, Lục Vũ cùng Lâm Tái còn không biết Ti Na vì cái gì quyết ý gia nhập đội ngũ của bọn họ, sau này, Mony đem sự tình giải thích rõ ràng: “Có Ti Na, không phải chúng ta càng an toàn hơn sao? Cho nên ta đề nghị Ti Na cùng đi với chúng ta.”

Tốc độ di chuyển của bọn họ rất chậm, chậm đến nỗi mọi người oán trách, nhưng sau này, tốc độ đã bình thường, đội ngũ của bọn họ trang bị không ít ma thú, cái gọi là tốc độ bình thường, đương nhiên so với những thương đội đội ngũ linh tinh cũng nhanh hơn khá nhiều.

Tốc độ di chuyển nhanh hơn, Mony cũng không mang Lâm Tái cùng Lục Vũ đi chiến đấu với ma thú nữa. Dưới tình huống như thế, Lục Vũ cùng Lâm Tái ngược lại có cơ hội thu thập đủ loại thảo dược.

Một đường hướng nam, nhiệt độ càng ngày càng ấm, mà thảo dược trên đường cũng phong phú hơn.

Bên cạnh việc tìm kiếm thảo dược, Lâm Tái còn thích nói chuyện phiếm cùng người trong những thương đội tới từ Liên Minh Tự Do.

Lục Vũ vẫn luôn ở cùng một chỗ với Lâm Tái, Lâm Tái cùng bọn họ tán gẫu cái gì hần đương nhiên cũng rất rõ ràng, cho nên, tới hôm đó khi hai người nghỉ ngơi trong doanh địa, hần lập tức hỏi: “Lâm Tái, người muốn đến Liên Minh Tự Do tham gia Cuộc thi Dược tề sư sao?” Một ngày nay, Lâm Tái luôn chú ý cái này.

“Đúng vậy.” Lâm Tái mở miệng, sau đó tiếp tục phân loại những dược liệu tìm được.

“Tuy rằng phần thưởng của Cuộc thi Dược tề sư lần này thực mê người, nhưng đối với người mà nói, tác dụng cũng không lớn đi?” Lục Vũ lại hỏi. Dược tề tuy rằng lợi hại, nhưng so ra vẫn kém luyện đan, cho nên, có thể làm đệ tử của Duy Nhĩ Phúc đối Lâm Tái lực hấp dẫn cũng không lớn, mà Ma thánh đan kia... Nếu Kha Đức Nhạc còn chưa trở thành Pháp thánh, như vậy đối với bọn họ mà nói rất hữu dụng, nhưng hiện tại Kha Đức Nhạc cũng đã trở thành Pháp thánh, như vậy điều này cũng không có tác dụng gì đi?

Lâm Tái đem tất cả thảo dược thu vào nhẫn không gian: “Nếu người của Ma pháp sư công hội muốn có được thứ gì, ta sẽ cố tình khiến cho bọn họ không chiếm được! Hon nữa, ta cũng không hy vọng người khác luôn cảm thấy ta là phế vật.” Trước kia Pháp thần của Ma pháp sư công hội nhìn hần bằng thần sắc tràn ngập khinh bỉ.

“Vậy người cứ thử xem sao, ta tin người có thể.” Lục Vũ mở miệng, trên thực tế, so sánh với hần, Lâm Tái biết nhiều thứ hơn, đương nhiên Lâm Tái sẽ không hiểu vì phân và tích phân.

“Có những lời này của người, đến lúc đó ta nhất định phải giỏi hơn người của Ma pháp sư công hội mới được!” Lâm Tái mở miệng, phương diện dược tề của hần cũng không kém, hiện giờ học luyện đan là suy một ra ba.

Lúc này, Lâm Tái cũng đã xử lý thảo dược xong, lập tức cười tùm tùm nhìn về phía Lục Vũ: “Lục Vũ, tới nay ta không biến thành rồng ngủ ở nơi này cũng không thể được? Vẫn luôn nằm úp sấp ngủ ta cũng muốn đổi tư thế.” Sau khi biến thành rồng, cũng không thể nằm lật ngửa lên trời mà ngủ đi?

“Người muốn ngủ như thế nào thì liên quan gì đến ta? Chỉ cần người không ngủ đến trên giường ta là được.” Lục Vũ lập tức mở miệng, có thể cảm giác được cảm xúc của Lâm Tái cả ngày, lại ở cùng một chỗ với Lâm Tái, hần cũng đã quen đối phương tồn tại.

Lúc này Lâm Tái nở nụ cười, tuy hiện tại không thể ngủ trên giường Lục Vũ, nhưng hần tin tưởng một ngày nào đó mình có thể ngủ ở đó!

Tuy rằng tốc độ di chuyển nhanh hơn, nhưng thành Kerr và Liên Minh Tự Do cách nhau rất xa, cho nên qua một tháng, bọn họ mới xem như đi đến Liên Minh Tự Do.

Trong lúc đó, bởi vì đi ngang qua Norma đế quốc, bọn họ còn gặp rất nhiều quý tộc lớn của Norma đế quốc, những người đó đều không ngoại lệ đều là “Ngẫu nhiên” gặp phải bọn họ, nhưng chuyện ngẫu nhiên gặp gỡ nhiều người như vậy, cũng trở nên giả dối.

Những người này một vài là muốn nhìn xem náo nhiệt, một vài là muốn moi tin tức, còn có một ít là muốn kiểm chỗ tốt, nhưng mặc kệ đối phương có ý tưởng gì, Lâm Tái cùng Lục Vũ lại một mực không quan tâm, cũng chỉ có Kha Đức Nhạc, phải nói chuyện với một số người trong đó, sau đó lại nhận

được không ít lễ vật.

Norma đế quốc phòng ngự sâu nghiêm, nhưng sinh hoạt giữa bình dân cùng quý tộc chênh lệch rất xa. Liên Minh Tự Do được xưng là không có quý tộc, trên thực tế cũng không sai biệt lắm, bởi vì ở trong này, sinh hoạt giữa người có tiền và người không có tiền cũng chênh lệch rất nhiều rất nhiều.

Đối với mấy chuyện này, Lâm Tái cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, nếu nhân dân trong Liên Minh Tự Do thật sự sinh hoạt rất tốt, chỉ sợ bình dân của Norma đế quốc cùng Brass đế quốc sẽ tranh nhau tới nơi này định cư mất thôi!

Nhưng ông nội của hắn cảm thấy nơi này tốt cũng là có đạo lý, tại Liên Minh Tự Do, quy củ rất ít, lễ nghi rất ít, đối với bọn hắn mà nói, đương nhiên sẽ sinh hoạt thực thoải mái.

Liên Minh Tự Do sở dĩ được xưng là liên minh, đã nói lên nó không giống với hai đế quốc còn lại. Nắm quyền hành trong hai đế quốc là hoàng đế, còn Liên Minh Tự Do là thương hội, mà thương hội được tạo thành các thương đoàn lớn có thực lực mạnh mẽ trong Liên Minh Tự Do.

Thương nhân đối đãi với những người hữu dụng với bọn họ, luôn nhiệt tình hơn chính trị gia. Cho nên mới vừa tiến nhập Liên Minh Tự Do, đoàn người Lục Vũ liền được một thương nhân nhiệt tình tiếp đón, cho dù bọn hắn không đáp ứng ở trọ nhà của đối phương, nhưng vị thương nhân này vẫn chuẩn bị chỗ ở dọc đường đi cho bọn hắn, còn đúng hạn đưa tới thực vật tinh mỹ, ngẫu nhiên thời điểm bọn họ tạm dừng một chút, thậm chí còn có nô lệ đến giúp bọn hắn tắm rửa chải lông cho đám ma thú!

Đối phương nhiệt tình như vậy khiến cho những người đến từ thành Kerr có chút không thích ứng, nhưng may mắn, bọn họ không đi bao lâu sẽ đến thủ đô của Liên Minh Tự Do — Tự Do Chi Thành.

Thành Kerr có tường thành cao lớn, Norma đế quốc cùng Brass đế quốc cũng có tường thành, nhưng Tự Do Chi Thành lại không có tường thành, thậm chí còn không có đường ranh giới rõ ràng.

Nhưng trong thành phố này, có sàn bán đấu giá lớn nhất Eyal đại lục, có thị trường giao dịch lớn nhất Eyal đại lục, có ma pháp học viện lớn nhất Eyal đại lục, có khu chăn nuôi lớn nhất Eyal đại lục... Đồng thời, nơi này còn có rất nhiều ma pháp sư Thánh cấp thậm chí Thần cấp định cư, còn tổng bộ Dược tề sư công hội cũng tọa lạc tại đây.

Tự Do Chi Thành vô cùng lớn, nhưng cho dù cái thành phố này rất lớn, giá nhà vẫn rất cao, đương nhiên, bọn họ những người ở tạm thời là không cần mua nhà. Vừa đến nơi, bọn họ liền được thương hội mời chào, sau đó tạm trú tại khu nhà khá trang nhã dành cho khách mới đến, thậm chí bọn họ còn được mời đi xem Cuộc thi Dược tề sư sắp diễn ra.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Cuộc Thi Dược Tề Sư

Cuộc thi Dược tề sư được tổ chức long trọng chưa từng có, người tham gia trận đấu cũng nhiều hơn so với năm rồi, nếu không có hạn chế độ tuổi, Lâm Tái tin chắc sẽ hấp dẫn càng nhiều người hơn, đến lúc đó, cho dù Tự Do Chi Thành vô cùng rộng lớn, sợ là cũng không chứa được nhiều người như vậy!

Mọi người sẽ sinh bệnh, mà phần lớn dược tề sư đều chữa bệnh kiếm tiền, đương nhiên, cũng có dược tề sư chuyên môn luyện chế dược tề giảm béo dược tề mỹ dung, mà những dược tề sư cấp bậc cao, trên cơ bản chỉ phục vụ cho ma pháp sư!

Liên Minh Tự Do được quản lý bởi thương nhân, mà thương nhân đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội kiếm lời từ một cuộc thi long trọng như vậy, cho nên Liên Minh Tự Do chủ động giúp đỡ Dược tề sư công hội gánh vác trận đấu, cũng dán một ít quảng cáo nơi diễn ra trận đấu, sau đó xuất hiện không ít quầy hàng bán đủ loại đồ vật ở phụ cận, đồng thời, mọi người muốn xem Cuộc thi Dược tề sư phải dùng một ngân tệ mua lệnh bài ra vào sân đấu có thời hạn vài ngày.

Ngoài ra, chính là các loại đánh cược, thấp nhất một ngân tệ, mọi người đều có thể tham gia!

Sau khi Lâm Tái nghỉ ngơi và hồi phục một ngày, liền đề cập đến chuyện mình muốn đi báo danh tham gia Cuộc thi Dược tề sư.

“Người muốn tham gia Cuộc thi Dược tề sư?” Kha Đức Nhạc có chút kinh ngạc hỏi han.

Hắn biết con trai mình có học dược tề, còn có thể luyện chế ra rất nhiều đồ vật thú vị, nhưng thân phận của Lâm Tái... Hắn luôn nhìn không được lo lắng thân phận Lâm Tái sẽ bại lộ, bản thân hắn không thành vấn đề, nhưng nếu con trai xảy ra chuyện gì...

Mony nghe được chuyện này, phản ứng lại hoàn toàn bất đồng với Kha Đức Nhạc: “Tốt lắm! Ta cảm thấy con so với đám gọi là cao cấp dược tề sư kia còn lợi hại hơn nhiều, cứ tham gia đi! Tin tưởng con khẳng định mạnh hơn tên lần trước nhiều! Nhất định phải đứng hạng nhất đấy!”

“Bà ngoại! Không thành vấn đề, con khẳng định sẽ cố gắng!” Lâm Tái lập tức mở miệng, hắn nhất định sẽ hạ gục Duy Nhĩ Phúc! Hơn nữa, tri thức về dược tề mặc dù hắn đã học qua, nhưng sau khi luyện đan tác dụng không lớn, nhưng vẫn có thể dùng để nghiệm chứng cùng luyện đan, biết đâu hắn lại

có thể trở thành một luyện đan sư cường đại rồi sao!

Lục Vũ đã sớm biết quyết định của Lâm Tái, lúc này đương nhiên sẽ không nói thêm cái gì: “Nếu ngươi muốn tham gia, vậy có nên đi báo danh sớm một chút hay không? Hiện tại cách Cuộc thi Dược tề sư chỉ khoảng một tháng thôi rồi!”

“Ta sẽ đi báo danh, nhưng lần này Cuộc thi Dược tề sư cho đến ngày cuối cùng cũng có thể báo danh, cho nên hiện tại không vội.” Lâm Tái mở miệng, “Nếu ta đã quyết định tham gia, đương nhiên sẽ chọn phương thức phong cách một chút!”

“Tốt, có chí khí!” Momy lập tức tỏ vẻ.

“Ta có một ít thảo dược trân quý, ngươi muốn hay không?” Ti Na hỏi: “Ta nhớ rõ cửa cuối cùng của Cuộc thi Dược tề sư đều cho phép người tham gia sử dụng thảo dược của mình.”

Được mọi người ủng hộ, trong khoảng thời gian kế tiếp, Lâm Tái bắt đầu bận rộn vì trận đấu sắp tới, hẳn đặc biệt đi đến Đồ Thư quán ở Liên Minh Tự Do, giao một khoảng lớn tiền thế chấp để tìm hiểu về những trận đấu trước đây của Cuộc thi Dược tề sư.

Mà sau khi xem qua những bộ sách tương quan, hẳn tạm coi như hiểu biết nhất định về Cuộc thi Dược tề sư.

Bởi vì mỗi dược tề sư có sở trường khác nhau, cho nên Cuộc thi Dược tề sư sẽ để cho những dược tề sư tham gia trận đấu luyện chế dược tề do bọn họ chỉ định, mà một dược tề sư nếu có bản lĩnh, cho dù không đi đến cuối cùng, cũng nhất định có tiền đồ rất tốt!

Dược tề sư cũng giống như ma pháp sư có tuổi thọ khá cao, cho dù dược tề sư không thể tu luyện ma pháp, nhưng dựa vào tri thức dược tề của mình, làm cho mình sống đến một trăm tuổi cũng không khó, mà những dược tề sư cấp bậc tương đối cao, có thể luyện chế một ít dược tề duyên niên ích mạng, làm cho mình sống đến một trăm năm mười tuổi cũng không thành vấn đề. Mà người có thể triển lộ tài năng trong Cuộc thi Dược tề sư, cấp bậc khẳng định sẽ không thấp, người như vậy cho dù đã năm mươi tuổi, cũng còn có rất nhiều thời gian để đề cao năng lực!

Sau khi Lâm Tái hiểu biết về Cuộc thi Dược tề sư, cuối cùng cũng an tâm, sau đó, hẳn bắt đầu dẫn theo Lục Vũ du ngoạn khắp Tự Do Chi Thành, bọn họ đi mọi nơi, ném thử đủ loại mỹ thực, ngày qua ngày vô cùng tiêu sái, cứ như vậy, vẫn luôn duy trì liên tục đến trước khi Cuộc thi Dược tề sư bắt đầu hai ngày.

Tuy Lâm Tái dự định đi báo danh trễ một chút, nhưng cũng không dự định ngày cuối cùng mới vội vội vàng vàng, cho nên hẳn đặc biệt đi báo danh trước thời hạn một ngày.

Cuộc thi sắp bắt đầu, cho nên người đến báo danh cũng ít đi, khi Lâm Tái cùng Lục Vũ đi vào, hơn một trăm đài báo danh nhưng cũng chỉ có vài trăm người mà thôi, hơn nữa, mặc dù có vài trăm người, những người này cũng không phải đang xếp hàng chờ báo danh, mà là đang luyện chế dược tề.

Sau khi nhìn thấy Lục Vũ cùng Lâm Tái đi vào, lập tức có người tiếp đón: “Các người cũng muốn báo danh sao?”

“Đúng vậy, ta muốn báo danh, còn hẳn đi theo giúp ta.” Lâm Tái lập tức mở miệng.

Lâm Tái ăn diện giống như một thiếu gia nhà giàu, cho nên đối với chuyện có người đi báo danh cùng hẳn, những người đó cũng không cảm thấy kỳ quái, mà chuyện đầu tiên phải làm khi báo danh, đương nhiên chính là kiểm tra tuổi.

Kiểm tra tuổi bằng một loại thiết bị ma pháp, nghe nói cũng có một chút khác biệt, nhưng phần lớn sẽ không sai, Lâm Tái vốn còn rất trẻ, đương nhiên lập tức được thông qua.

Người nọ nhìn thấy tuổi Lâm Tái cũng không ngạc nhiên, sau khi rút ra một tờ phiếu báo danh, liền chỉ vào một tấm ván gỗ treo cao cao bên cạnh, rồi mở miệng: “Phía trên viết tên mười loại dược tề, ngươi tùy tiện chọn một loại, sau đó nhận nguyên liệu từ ta là có thể qua bên kia luyện chế, chỉ cần người luyện chế thành công, liền có thể tham gia Cuộc thi Dược tề sư ngày mai!”

“Ta đã biết.” Lâm Tái nhìn thoáng qua tấm ván gỗ kia, những dược tề ghi trên đó cũng không dễ luyện chế, cho nên, chỉ sợ Dược tề sư công hội dự định loại bỏ một lượng lớn thí sinh khi báo danh đây mà.

Như vậy cũng tốt, nếu trận đấu ngày đầu tiên trên đài đông nghìn nghịt một mảnh... Muốn quản lý cũng không dễ dàng, hơn nữa Dược tề sư công hội hẳn là không tìm ra nhiều giám thị như vậy.

Dược tề sư cũng phân chia cấp bậc, từ cấp thấp cho đến cấp 9 Thánh cấp Thần cấp, đương nhiên, Thần cấp dược tề sư cùng Thần cấp ma pháp sư khác nhau, Thần cấp dược tề sư cho tới nay cũng chỉ có trong truyền thuyết, trên Eyal đại lục, cho tới bây giờ không ai có thể xưng là Thần cấp dược tề sư.

Mặc dù dược tề sư phân chia cấp bậc, nhưng bởi vì luyện chế dược tề có đôi khi cần phải có vận khí, nên cũng không thể phân chia rõ ràng, mà chỉ chia làm cấp thấp, trung cấp cùng cao cấp mà thôi. Đương nhiên, Dược tề sư công hội cũng có vài Thánh cấp dược tề sư, tỷ như Duyệt Nhĩ Phúc sẽ thu nhận đồ đệ trong trận đấu lần này, hẳn có thể luyện chế Ma Thánh đan, tại năm mươi năm trước đã được mọi người xưng là Thánh cấp dược tề sư.

Mười loại dược tề mà Dược tề sư công hội yêu cầu, đều là trung cấp dược tề, tương đối rườm rà trung cấp dược tề.

Lâm Tái cũng không chọn lựa, tùy ý chọn một loại, sau đó có người lấy nguyên liệu cho hẳn, còn hỏi: “Xin hỏi các hạ có cần phương pháp chế tác kỹ càng tí mi không?”

“Không cần.” Lâm Tái mở miệng, cự tuyệt đối phương đề nghị, nhưng cũng có chút bội phục Dược tề sư công hội, bọn họ hỏi thí sinh có cần phương pháp luyện chế kỹ càng tỉ mỉ hay không, chính là hy vọng không bỏ sót một ít người có thiên phú nhưng trước kia chưa từng luyện chế những loại dược tề này đi? Hơn nữa, cho phép mọi người lựa chọn một trong mười loại dược tề, như vậy cũng giúp cho thí sinh có chuẩn bị. Tuy rằng sẽ có một ít người có thiên phú thường thường được người khác chỉ đạo, nhưng ít nhất cũng cam đoan sẽ không bỏ sót bất cứ một thí sinh có thiên phú nào.

Dựa theo tư liệu trước kia Lâm Tái đã xem, người có thể thành danh trong Cuộc thi Dược tề sư, phần lớn đều là người có thiên phú vô cùng cao!

Lâm Tái đi đến chỗ chỉ định mà bắt đầu luyện chế, Lục Vũ cũng chờ ở một bên, mà người cùng chờ ở bên cạnh hắn cũng có không ít, về mặt tất cả mọi người không sai biệt lắm đều khẩn trương mà nhìn những người đang luyện chế dược tề, sau đó chờ kết quả cuối cùng.

Hiện giờ đang luyện chế dược tề ước chừng có hơn trăm người, mà tỉ lệ thông qua, chính là một một, bởi vì hiện giờ trận đấu sắp diễn ra, cho nên người đến báo danh đều có thiên phú không tệ. Nghe nói trước đó vài ngày, phần lớn đều không thể thông qua.

Trước kia Lâm Tái luyện chế những loại dược tề này không ít lần, cho nên rất nhanh, hắn liền chế tác thành công, sau đó đi đến chỗ giám khảo đăng ký.

“Người là người thành Kerr, rất xa a, chúc người may mắn.” Vị giám khảo kia mở miệng, tuy rằng Lâm Tái cùng Lục Vũ gần đây rất nổi danh, nhưng cũng không phải tất cả mọi người đều biết bọn họ.

“Cám ơn.” Lâm Tái mở miệng, chờ đến lúc hắn đi ra cửa, cảm giác rõ ràng có người đang chú ý mình, phỏng chừng chính là người của Ma pháp sư công hội.

Bất quá, chuyện hắn hiểu biết dược tề, dọc theo đường đi hắn thu thập thảo dược cũng không giấu diếm, cho nên đối phương cũng biết được, cũng không có ảnh hưởng gì với hắn. Lúc này, hắn quyết định cùng Lục Vũ đi mua lướt nước quả (?) ăn cho thỏa thích, không thể không nói, bởi vì khí hậu của Liên Minh Tự Do, nên hoa quả cùng rau dưa khá đa dạng! Tại thành Kerr, mọi người đều lấy thịt làm chủ, mà ở Liên Minh Tự Do, mọi người phối hợp cả thịt lẫn rau.

Thời gian hai ngày chớp mắt một cái đã qua, Cuộc thi Dược tề sư bắt đầu, Lâm Tái cảm lệnh bài đăng kí thân phận của mình, đi đến địa điểm diễn ra trận đấu.

Cuộc thi Dược tề sư lần này, tham gia đấu vòng loại có hơn bốn ngàn người, hiện tại, hơn bốn ngàn người đều cách xa nhau một khoảng nhất định, mỗi người ấn vào dây số tương ứng trước bàn của mình, chuẩn bị vào trận đấu.

Lâm Tái báo danh xong, đương nhiên cũng là cuối cùng trong góc phòng, phía trước bàn của hắn, có ba mươi loại thảo dược trụ cột, mà sau khi nhìn thấy đồng thảo dược này, hắn đã nghĩ đến gần mười loại dược tề có thể luyện chế.

Một giám thị của Dược tề sư công hội cảm thiết bị ma pháp khuếch đại âm thanh mà phổ biến quy tắc của trận đấu. Trận đấu này, mỗi thí sinh có ba giờ, bọn họ có thể lựa chọn thảo dược trước mặt mình để luyện chế dược tề, thí sinh muốn luyện chế dược tề thể nào là tùy thuộc vào lựa chọn của mình, có thể luyện chế bao nhiêu là dựa vào khả năng của mình. Cuối cùng, dựa vào chất lượng và tổng số lượng dược tề do thí sinh luyện chế ra quyết định ai sẽ đi tiếp ai sẽ bị loại.

Trình độ dược tề của Lâm Tái không kém, bởi vì tuổi tác còn nhỏ nên chưa phát minh ra dược loại dược tề mới nào, nhưng như vậy hắn vẫn tự tin có thể vượt qua vòng này, lập tức mượn dược liệu bắt đầu luyện chế. Sau khi hắn quan sát số lượng những loại dược liệu này, liền bắt đầu luyện chế những loại dược tề khác nhau, bất quá luyện chế dược tề cần thời gian, cho nên đến cuối cùng, hắn cũng luyện chế được bốn loại dược tề.

Sau khi hết giờ, thí sinh bắt đầu dọn dẹp mọi thứ, sau đó giám thị bắt đầu xem xét dược tề của mỗi thí sinh để chấm điểm, nếu thí sinh không vừa lòng với số điểm của mình, còn có thể chất vấn giám thị ngay tại chỗ.

“Phương pháp như vậy rất tốt.” Ở ngoài sân đấu, bởi vì dược thương hội mời ngồi ở vị trí tốt tầm mắt trống trải, Mony nói với Lục Vũ bên cạnh.

Lục Vũ gật gật đầu: “Đúng vậy, thực hiện công khai công bằng, có thể nói là vô cùng dân chủ.”

“Dân chủ là cái gì vậy? Dân chúng làm chủ sao?” Ngồi ở trên vai Mony, Ti Na mở miệng, liếc Lục Vũ một cái.

Lục Vũ lại một lần nữa cảm thán hồ ly tinh yêu nghiệt: “Chỉ là ta tùy tiện nói mà thôi.” Trên khối đại lục này, cũng không có khái niệm “dân chủ” này.

Thật sự là có thí sinh nghi ngờ giám thị chấm điểm thấp cho mình, nói là giám thị không nghe hắn giải thích mà đã cho rằng một bình dược tề là phế phẩm, mà trên thực tế, bình dược tề kia chính là độc dược.

Người này cuối cùng cũng được điểm cao.

Sau khi cho điểm, Dược tề sư công hội trực tiếp chọn ra năm trăm người cao điểm, có thể tham gia trận đấu ngày hôm sau, mà Lâm Tái chính là một trong số này.

Điểm số của hắn không cao lắm, nhưng cũng không thấp, bất quá Khoa Duy Kỳ của Ma pháp sư công hội và một nữ dược tề sư của Dược tề sư công hội – Laura, đều được điểm tối đa, dĩ nhiên chói mắt.

“Lâm Tái, rất tốt!” Cho dù cháu của mình không phải cao điểm nhất, nhưng Mony vẫn cảm thấy Lâm Tái là giỏi nhất, cho nên sau khi Lâm Tái đi lại đây,

bà liền hoàn toàn quên mất chuyện mình hy vọng Lâm Tái có thể đề bẹp Khoa Duy Kỳ.

“Đĩ nhiên! Kế tiếp ta sẽ lợi hại hơn.” Lâm Tái cười tùm tùm mà mở miệng, hắn biết muốn đạt điểm tối đa phải sử dụng hòa hệ ma pháp để gia tốc thời gian luyện chế, sau đó đem tất cả dược liệu đều luyện chế thành dược tề mới được. Dựa vào trình độ hiện tại của hắn đương nhiên cũng không thành vấn đề, nhưng lúc này làm náo động cũng không có ích lợi gì, hắn lại được công nhận là ma pháp phế sai, nên cũng không phí phạm công phu kia làm gì.

Hạng mục thi đấu ngày hôm sau còn chưa tiết lộ, bởi vậy mọi người đều rất lo lắng, tâm tính Lâm Tái cũng rất tốt, buổi tối vẫn ở chỗ cũ, còn không ngừng quán lấy Lục Vũ hy vọng có thể ở chung phòng với Lục Vũ.

Ngay từ đầu Lâm Tái đề xuất yêu cầu như thế, Lục Vũ sẽ bạo lực trấn áp, nhưng dần dần, hắn cũng lười phản ứng lại, thậm chí còn có khi Lâm Tái không nói ra yêu cầu như thế, hắn còn vô cùng kinh ngạc.

Trận đấu ngày đầu tiên bởi vì thí sinh rất nhiều, nên có chút náo nhiệt, nhưng trận đấu ngày hôm sau, số lượng thí sinh đã giảm xuống còn năm trăm người, chỉnh chỉnh tề tề mà có vẻ dị thường căng thẳng, hơn nữa, người đến xem trận đấu cũng nhiều hơn, ít nhất những người trước đó bị loại, tất cả đều được một cơ hội quan sát trận đấu miễn phí.

Có thể thông qua cửa thứ nhất tiến vào cửa thứ hai, thực lực của mỗi thí sinh đều rất tốt, cho dù bọn họ không thể tiếp tục tiến vào vòng trong, chỉ sợ cũng có thể được một ít quý tộc mời chào, sau này ít nhất cũng có một công việc ổn định.

Bất quá, phần lớn vẫn hy vọng có thể tiếp tục tiến vào vòng trong, bởi vì top 10 cuối cùng, đều có được những phần thưởng phong phú, còn có thể thu hoạch bất ngờ!

Trận đấu trước, tuy rằng cũng có nhân vật quan trọng xuất hiện, nhưng những giám thị đó cũng không nổi danh, chỉ là một ít cao cấp dược tề sư phổ thông mà thôi, mà lần này thì khác — hai người mặc áo choàng màu lam đậm, đeo huy chương Thánh cấp dược tề sư màu vàng kim, đột nhiên bước xuống từ một chiếc xe ngựa, rồi đi đến hàng đầu tiên của khán đài!

Sau khi nhìn thấy Thánh cấp dược tề sư, không sai biệt lắm các thí sinh đều trở nên kích động. Lâm Tái cảm giác được, mọi người xung quanh hắn, sau khi Thánh cấp dược tề sư xuất hiện, hô hấp đều trở nên dồn dập. Đáng tiếc chính là thứ hạng của hắn không cao, cho nên tình huống của Khoa Duy Kỳ phía trước như thế nào cũng rõ.

Nhưng mặc dù Thánh cấp dược tề sư xuất hiện, nhưng người công bố trình tự cùng quy tắc trận đấu, vẫn là người ngày hôm qua, hắn theo thường lệ đứng sau thiết bị ma pháp khuếch đại âm thanh, phổ biến quy tắc trận đấu.

Giọng nói của hắn được khuếch đại truyền ra xa, đừng nói là thí sinh, cho dù là khán giả, đều nghe được rành mạch.

Trận đấu lần này, thật ra vẫn có chút tương tự với trận đấu đầu tiên, nhưng lại có chút khác biệt, lần này phải sử dụng công cụ luyện chế dược tề do Dược tề sư công hội cung cấp, nhưng thí sinh vẫn có thể yêu cầu dược liệu mà mình muốn, Dược tề sư công hội sẽ định giá những dược liệu mà thí sinh yêu cầu, sau đó dược tề được luyện chế cũng sẽ được định giá, mà giá trị của dược tề thấp hơn giá trị của dược liệu, thí sinh phải đền bù. Mà lần này thí sinh vẫn có bốn giờ để luyện chế dược tề.

Quy tắc trận đấu như vậy, đương nhiên cũng khiến cho thí sinh không dám tùy tiện yêu cầu dược liệu quý trọng, dù sao luyện chế dược tề cũng có tỉ lệ thất bại nhất định, nếu sử dụng dược liệu vô cùng trân quý nhưng lại thất bại...

Dược tề sư công hội đặc biệt mời đến phong hệ ma pháp sư bày trí kết giới cách âm, cho nên thí sinh sẽ không nghe được âm thanh ồn ào bên ngoài, Lâm Tái sau khi coi bỏ phong ấn liền luyện tập 《Thiên Dương bí quyết》, nhĩ lực cùng thị lực liền trở nên phi thường tốt lắm, mà lúc này, cũng chỉ nghe được tiếng “Sân sạt” viết chữ và tiếng một người nhẹ giọng báo ra đồ vật mình muốn — rất khó tưởng tượng, trong đám người tiến vào vòng này, lại có một người không biết chữ.

Dược liệu Lâm Tái yêu cầu khá phổ thông, nhưng sau khi nhìn thấy danh sách dược liệu của hắn, giám thị cũng kinh ngạc nhìn hắn một cái — dược liệu và phân lượng này, đúng là một loại dược tề có thể dùng cho ma pháp sư nhanh chóng khôi phục ma lực, loại dược tề này mặc dù không cần dược liệu trân quý, nhưng thủ pháp luyện chế cực kỳ rườm rà lại cực kỳ dễ thất bại, mà Lâm Tái chỉ cần ba phần nguyên liệu...

“Trận đấu bắt đầu!” Rốt cục, thí sinh nhận được nguyên liệu mình cần, sau khi kiểm tra không có sai lầm, trận đấu liền bắt đầu.

Lâm Tái hít sâu một hơi, bắt đầu luyện chế dược tề.

Loại dược tề có thể nhanh chóng khôi phục ma lực này quả thật vô cùng rườm rà, nhưng khi còn ở thành Kerr, Lâm Tái cũng đã luyện chế đến nỗi không còn phạm sai lầm.

Bizani luôn thích những đồ vật hữu dụng như vậy, còn Rammus vì có thể lấy lòng Bizani, đương nhiên cũng sẽ chế tác nhiều hơn, mà hắn làm đệ tử Rammus, đương nhiên, hắn cũng bị bắt làm tay sai.

Khi đó Lâm Tái là kẻ vô tích sự, dĩ nhiên liền dồn tất cả hy vọng lên phương diện dược tề, cũng nguyện ý luyện tập nhiều hơn, cho nên, hắn luyện chế loại dược tề này, trên cơ bản sẽ không xảy ra sai lầm.

Mà trên đường đi đến Liên Minh Tự Do, bởi vì Kha Đức Nhạc thường xuyên hao hết ma lực, hắn cũng chế tác một ít dược tề này cho Kha Đức Nhạc mang theo dùng khi chiến đấu, bởi vậy, hắn rất tự tin.

Hiện tại, hắn cũng không giống với lúc trước, động tác nhanh nhẹn, nhãn lực cũng tốt, dưới trạng thái hoàn hảo này nếu hắn vẫn không thể luyện chế thành công, Lâm Tái cảm thấy mình hắn là không cần tiếp tục lần lộn nữa.

Thời gian bốn giờ nhanh chóng trôi qua, mà Lâm Tái trong khoảng thời gian này, cũng đem ba phần nguyên liệu chế tác thành được tề.

Mặc dù trên phương diện được tề học Lâm Tái cũng không kém, nhưng so với Khoa Duy Kỳ được Ma pháp sư công hội tỉ mỉ bồi dưỡng và Laura lớn lên tại Được tề sư công hội cũng hoàn toàn kém hơn.

Tuy ba phần được tề hắn đều luyện chế thành công, nhưng người có thể làm được như vậy cũng không ít, còn có vài người luyện chế được tề do mình sáng tạo ra, càng được đánh giá cao.

Lần này có thể bước vào vòng trong chỉ có năm mươi người, mà Lâm Tái, vừa lúc xếp hạng thứ bốn mươi.

Người không thể vào vòng trong đã rời khỏi, cuối cùng trên đài chỉ còn lại năm mươi người. Lâm Tái đứng trong đoàn người, nhưng thân hình cao lớn tướng mạo anh tuấn, nên được mọi người chú ý khá nhiều, đương nhiên, hắn cũng không nổi bật bằng Khoa Duy Kỳ cùng Laura trước mặt.

Lâm Tái chú ý người chung quanh, thuận tiện quan sát một chút Khoa Duy Kỳ phía trước, sau đó, cũng không biết có phải trùng hợp hay không, Khoa Duy Kỳ liền xoay đầu lại, còn cười tủm tỉm đi về phía hắn.

Khoa Duy Kỳ cùng Laura thân phận đặc biệt, khiến cho thí sinh khác không dám tới gần, cho nên khi hắn đi về phía Lâm Tái, vài người đứng bên cạnh Lâm Tái đều theo bản năng mà chỉnh lý một chút y phục của mình, nhưng Khoa Duy Kỳ chỉ là trực tiếp đi tới trước mặt Lâm Tái: “Lâm Tái, đã sớm nghe nói người muốn tham gia trận đấu, nhưng không nghĩ tới người lại có thể đi đến nơi này.”

“Phải không? Kỳ thật ta cảm thấy ta còn rất tốt.” Lâm Tái lập tức mở miệng.

“Xem ra, người cũng không phải chỉ có vận khí mà thôi.” Khoa Duy Kỳ cười cười, “Bất quá, cho dù người tại phương diện này có chút thiên phú, còn có... Người cũng không thể so với ta.” Đoạn tạm dừng của hắn, hắn dùng khẩu hình để phát âm hai chữ “Phượng hoàng”.

Thái độ Khoa Duy Kỳ như vậy, khiến cho Lâm Tái vô cùng bất mãn, nhưng không đợi hắn nói chuyện, Khoa Duy Kỳ liền xoay người bỏ đi!

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 80: Trận Đấu Tiếp Tục

Lâm Tái vào top năm mươi, lúc này có không ít người đến chúc mừng hắn, ngay cả thương hội của Liên Minh Tự Do cũng phái một người trẻ tuổi mập mạp lại đây tặng quà cho Lâm Tái, còn nói không ít lời hay.

Tại Liên Minh Tự Do, có tiền chính là đại ca, cho dù Lâm Tái không có gì hết cũng sẽ không có ai khinh bỉ hắn, mà hiện giờ hắn ở phương diện được tề có thành tựu, cũng khiến cho mọi người dị thường hâm mộ!

Mà Lâm Tái, đối với thanh niên trước mặt này cũng rất có hảo cảm, tại thành Kerr bởi vì đủ loại nguyên nhân mà không thể nhìn thấy những người mập mạp, nhưng hiện giờ tại Liên Minh Tự Do, người mập mạp nhiều lắm! Điều này làm cho hắn rất vừa lòng.

Ngoại trừ người của thương hội đến đây chúc mừng, cho dù là Ma pháp sư công hội, cũng đến chúc mừng hắn, đồng thời, Được tề sư công hội cũng phái người đến đây hỏi thăm tình huống của hắn, hỏi chỗ ăn chỗ ở của hắn có đầy đủ hay không.

Dựa theo biểu hiện Được tề sư công hội, nếu Lâm Tái ăn không ngon ngủ không tốt, bọn họ nhất định sẽ hỗ trợ xây dựng cho hắn một nơi dừng chân thích hợp.

Không thể không nói, Được tề sư công hội thật sự cho thí sinh đãi ngộ tốt nhất, chính vì vậy, mới có nhiều người nguyện ý ngàn dặm xa xôi tới tham gia trận đấu như vậy.

Ngày hôm sau, trận đấu thứ ba bắt đầu, dựa theo lệ thường, lần này chỉ có mười người lọt vào vòng trong, mà mười người này sẽ tham gia trận đấu kế tiếp.

Lâm Tái xem qua những tư liệu tương quan, biết được trận đấu hôm nay phải chia làm hai hạng mục, quả nhiên, cuối cùng liền xác định, buổi sáng tiến hành một trận đấu, buổi chiều tiến hành một trận đấu nữa.

Trận đấu buổi sáng, chính là quan sát hai loại được tề, rồi sau đó xác định được liệu hàm chứa bên trong, mà hai loại được tề này, do chính tay hai vị Thánh cấp được tề sư luyện chế.

Bọn họ tùy ý dùng tới trăm loại được liệu đồng thời luyện chế, trong lúc đó còn vận dụng đủ loại phương pháp, mà thí sinh phải nhận biết được chủng loại

của những loại dược liệu đó.

Mỗi thí sinh đều nhận được hai bình dược tề đen tuyền, tản ra mùi vị khó ngửi.

Lâm Tái nhìn hai bình dược tề này, tuy rằng mùi vị khó ngửi nhưng hẳn cũng có thể nhận biết một hai loại dược liệu, nhưng hẳn biết, muốn đắc thắng khẳng định không thể chỉ viết một hai loại...

Hắn còn đang chần chờ, thì Khoa Duy Kỳ phía trước đã cầm lên một bình, sau khi dùng ngón tay dính dính ngửi thử mùi vị, lại uống một chút, sau đó lại phun ra. Mà Laura của Dược tề sư công hội vẫn luôn duy trì ưu thế tuyệt đối với Khoa Duy Kỳ, cũng đang chia ra một ít dược tề, sau đó dùng hỏa hệ ma pháp hong khô, rồi bắt đầu nhận biết những bột phần còn sót lại.

Lâm Tái nghĩ nghĩ, cầm lên một cái bình trong đó, quyết đoán uống một hơi.

Cũng không biết là xảy ra chuyện gì, rõ ràng mùi vị rất khó ngửi, nhưng uống vào lại vô cùng thanh lương, có chút lành lạnh lại có chút chua chát, vẫn lạnh cho tới khi xuống bụng của hắn, mà còn giống như đang tưới mát một ít năng lượng cực nóng của hắn. Phòng chừng bên trong đều là dược thảo hàn tính.

Trên Eyal đại lục, cũng không có khái niệm dược thảo hàn tính, dược thảo hỏa tính, nhưng luyện đan phải chú ý cái này... Lâm Tái cảm giác một chút, đột nhiên nghĩ đến, dựa vào tình huống của Dược tề sư công hội, rất có thể đã biết được một ít thảo dược phân chia âm dương! Nghĩ như vậy, Lâm Tái cầm lấy một bình dược tề khác, lại uống một hơi.

Không ngoài dự liệu, bình dược tề này mới tiến vào miệng hắn, khiến cho hắn cảm thấy miệng mình muốn bốc cháy, mà sau khi hắn nuốt vào, cảm giác hắn giống như đang nuốt một ngọn lửa, vẫn luôn đốt cháy thực quản của hắn, đốt đến trong lòng nóng bỏng, cũng làm cho cả người hắn ấm lên, thậm chí cảm giác lạnh như băng vừa rồi bởi vì uống xong bình dược tề thứ nhất cũng bị xua tan!

Lâm Tái biết thân thể mình cường hãn, cũng biết hai loại dược tề này tương sinh tương khắc, cùng uống vào cũng không sao, hơn nữa nói thật, cảm giác băng hỏa lưỡng trọng thiên cũng không tệ, bởi vì trong đó ẩn chứa rất nhiều thảo dược không tồi, còn có thể khiến cho hắn tăng trưởng một chút thực lực!

Nghĩ như vậy, Lâm Tái liền một hơi một hơi mà uống hết, đương nhiên, đồng thời hắn vẫn không quên nhận biết dược thảo trong đó, sau đó viết lại tên gọi của chúng nó.

Hai loại dược tề này đều được luyện chế từ hơn trăm loại thảo dược, tuy rằng Lâm Tái đối thảo dược hiểu biết không ít, nhưng dù sao vẫn luôn ở tại thành Kerr, nên không thể nào biết được một ít thảo dược chỉ có thể sinh trưởng tại Liên Minh Tự Do, cho nên sau khi phân biệt được năm sáu chục loại, hắn liền có chút không biết nên viết như thế nào mới tốt, hơn nữa, hắn cảm nhận được hương vị của thảo dược, nhưng loại thảo dược này hẳn hoàn toàn chưa từng thấy mô tả trong các bộ sách tương quan dược tề, cũng không biết tên gọi...

Nghĩ nghĩ, vì có thể đạt được nhiều hơn, Lâm Tái liền vẽ lại hình dáng của loại thảo dược này, sau đó đánh dấu tác dụng của nó ở bên dưới.

Khoa Duy Kỳ cùng Laura có lẽ đều được huấn luyện tương quan, dù sao lịch sử Cuộc thi Dược tề sư cũng khá lâu đời, đề mục như vậy thường thường sẽ xuất hiện, cho nên hai người cũng đã viết tràn đầy tờ giấy kia. Nhưng những người khác lại không giống, rất nhiều người viết cũng không được bao nhiêu, thậm chí còn có vài người chỉ viết mấy thứ thảo dược mà thôi.

Những người uống vào dược tề cũng có bộ dáng rất khủng bố, trước đó Khoa Duy Kỳ cùng Laura hai người cũng thật cẩn thận mà không dám uống, cho nên ngay từ đầu tất cả mọi người đều rất cẩn thận, chỉ là mất mớ trùng trùng nhìn thấy Lâm Tái uống một hơi lại một hơi, rốt cuộc có người cắn chặt răng, cũng ôm lấy bình dược tề uống một hơi...

Người kia uống xong dược tề không bao lâu, liền run rẩy ngã trên mặt đất, cả người lạnh run, sắc mặt trắng bệch! Cảnh tượng như vậy khiến cho các thí sinh khác đều bị hoảng sợ, sau đó xoay đầu lại nhìn Lâm Tái, đều dùng ánh mắt nhìn quái vật.

Thí sinh vừa rồi bị té ngã kia bị người của Dược tề sư công hội mang đi, những người khác cho dù muốn dùng miệng để phân dược liệu, cũng không dám nuốt vào mà chỉ nhấp nhấp môi thoáng qua, nhưng cho dù chỉ là thoáng qua một lần, dù là lạnh run hay là nóng bỏng, cũng là làm cho bọn họ cảm thấy đau khổ a.

Nhưng người khác rất khó chịu, Lâm Tái lại không có gì khác thường, thậm chí hắn còn uống rất cao hứng, thời gian trận đấu vẫn chưa hết, hắn đã đem hai bình dược tề kia uống xong, sau đó giám thị lại đây hỏi muốn lấy thêm hai bình nữa không, hắn hào sảng mà nói một câu —— “Muốn!”

Động tĩnh của Lâm Tái khiến cho Khoa Duy Kỳ cùng Laura đứng ở phía trước cũng đều quay đầu nhìn hắn một cái, sau đó, cũng không biết có phải bởi vì không cam lòng hay không, Khoa Duy Kỳ đột nhiên cũng uống một hơi dược tề hàn tính, rồi lập tức uống một hơi dược tề hỏa tính, đồng thời hít sâu một hơi làm cho mình không thất thố.

Khoa Duy Kỳ tại phương diện dược tề rất có thiên phú, bản thân cũng đã hơn bốn mươi tuổi, lại có Ma pháp sư công hội vẫn luôn bồi dưỡng hắn, đối với hiểu biết về dược tề đương nhiên là vượt qua Lâm Tái, cho nên sau khi phân tích phần lớn thảo dược, hắn cũng biết, hai loại dược tề này uống cùng lúc sẽ không thành vấn đề.

Sau khi Khoa Duy Kỳ uống vào, người thứ ba chính là Laura, mà sau khi Laura cũng uống, những người khác xem như kịp phản ứng, thì ra hai thứ này uống cùng lúc mới không có việc gì!

Trên sân đấu xuất hiện rất nhiều người trong chốc lát lạnh run trong chốc lát le lười giải nhiệt, mà mọi người có thể viết tên được liệu cũng ngày càng nhiều, đương nhiên, trong lúc uống không cẩn thận xảy ra vấn đề cũng có, bọn họ sau khi ngã xuống một đoạn thời gian không thể đứng lên, thì người của Dược tề sư công hội sẽ mang bọn họ đi.

Lâm Tái lại tiếp tục uống tất cả dược tề, lần này không có ai tới hỏi hán muốn dược tề nữa hay không. Hán có thể viết đều đã viết tất cả, nên không có việc gì mà chú ý đến hai vị Thánh cấp dược tề sư trên đài.

Hán lại không biết, khi hán chú ý hai Thánh cấp dược tề sư kia, thì thật ra bọn họ đã chú ý tới hán lâu rồi.

Lần này hai người bọn họ luyện chế ra dược tề, thật ra không phải là độc dược gì cả, mà là bọn họ ủ rượu do chính họ phát minh ra mà thôi.

Hai người bọn họ đều thích uống rượu, sau đó cũng thích dùng dược liệu ủ rượu, mà bọn họ rượu do bọn họ luyện chế, cũng chính là hai người bọn họ uống qua mà thôi!

Hai loại rượu này bọn họ ủ cùng lúc, bọn họ xưng là Băng Chi Hỏa Diễm, bởi vì khi ủ rượu đều dùng thảo dược, cho nên uống riêng từng loại cũng không sao, còn có thể tăng cường ma lực của băng hệ ma pháp sư hoặc là tăng cường ma lực của hỏa hệ ma pháp sư, bất quá muốn uống nhiều một chút, thì nhất định phải uống cùng lúc, sau khi uống vào, trên người phiên giang đảo hải – sông cuộn biển gầm sẽ không dễ chịu, nhưng đối với cơ thể rất có lợi.

Dựa theo phỏng đoán của bọn họ ngay từ đầu, người đầu tiên uống hán là Khoa Duy Kỳ, bởi vì Laura trời sinh cẩn thận sẽ không dễ dàng mạo hiểm, nhưng bọn họ không nghĩ tới chính là, người đầu tiên uống lại chính là Lâm Tái.

Hiện giờ tình huống của mỗi thí sinh tham gia trận đấu, bọn họ đều nắm rõ, thân phận của Lâm Tái đương nhiên cũng đã biết, người ký kết khế ước với Thánh thú Phụng Hoàng của Thú Nhân đế quốc ở thành Kerr tới này, lại có thiên phú dược tề mạnh như vậy sao?

Hơn nữa, hán chỉ có hai mươi mấy tuổi...

Kế tiếp, còn phải quan sát khả năng sáng tạo của hán, nếu hán quả thật có thể sáng tạo ra loại dược tề mới, cho dù cuối cùng không thể lọt vào top 3, bọn họ cũng sẽ đề cử hán đi gặp vị kia!

Một cửa này, đương nhiên Lâm Tái thông qua, nhưng xếp ở vị trí thứ năm.

Lục Vũ ngồi trên khán đài, hán giống với những khán giả xung quanh, đều không hiểu gì hết, nhưng theo như lời của vị thương nhân bên cạnh bọn họ, cho dù xem không hiểu trận đấu, chỉ cần nhìn thấy ma pháp tạo thành vàng sáng cách âm trên sân đấu và đại nhân vật của Dược tề sư công hội là dược, về sau còn có cái để khoắc lác với người khác.

Trận đấu mười năm mới có một lần, một ngân tệ có thể xem vài ngày, thật sự là không quá mắc, cho dù dân chúng nhìn không hiểu cái gì, nhưng cũng sẽ không quá để ý một ngân tệ — nếu ở trên Trái Đất cũng chỉ tương đương với một trăm đồng tiền mà thôi.

Buổi chiều còn có một trận đấu, Lục Vũ vốn dĩ tưởng rằng, Lâm Tái sau khi kết thúc trận đấu sẽ cùng bọn họ đi ăn cơm, sau đó buổi chiều tiếp tục thi đấu, lại không ngờ tất cả thí sinh đều được người của Dược tề sư công hội mang đi, tình huống như vậy khiến cho Momy vốn dĩ đang hưng phấn vô cùng bất mãn, thậm chí còn dự định lên đi qua nhìn xem cháu ngoại cưng của mình có bị bạc đãi hay không.

Mặc dù bà có ý nghĩ như vậy, nhưng bị Kha Đức Nhạc và Caroline ngăn cản, Cuộc thi Dược tề sư lần này, chính là có Pháp thần tọa trấn, cho dù đối với Pháp thần mà nói, tác dụng của dược tề cũng không lớn, nhưng dù sao bọn họ vẫn có hậu thế cùng đồ đệ, những người này quả thực rất cần dược tề.

Đám người Lục Vũ lười trở về ăn cơm, nên mua nguyên bộ đồ ăn của một thương nhân gần đó, còn mua rất nhiều cơm nắm của một cô bé bán điểm tâm trước cửa địa điểm thi đấu, sau đó tụ cùng một chỗ ăn cơm.

Ẩm thực thành Kerr rất thô ráp, chỉ là canh thịt cùng bánh mì loại lớn, cũng chỉ là có một vài khách sạn lớn mới có thể ăn được thức ăn tinh mỹ, nhưng tại Liên Minh Tự Do thì khác, đủ loại thức ăn đủ loại hương vị khác nhau, cho dù không có đồ gia vị thượng vàng hạ cám, nhưng cũng ăn rất ngon.

Canh rau củ hầm thịt, thịt nướng cắt lát tinh tế, còn có cơm nắm nhân thịt... Hương vị thuần thiên nhiên vô cùng hấp dẫn, Lục Vũ đề cử Caroline ăn nhiều một chút, đáng tiếc chính là Momy không thích, bà thích ăn những khối thịt nướng lớn, thức ăn ở Liên Minh Tự Do tinh xảo nhưng phân lượng ít như vậy, cũng chỉ đủ bà nhét kẻ răng mà thôi, hơn nữa, cơm nắm nhân thịt tuy rằng mùi vị không tệ, nhưng bà lại luôn cảm thấy thiếu thiếu cái gì đó, sau đó lấy ra một chai tương ớt Lâm Tái tự chế, mới xem như hứng thú nòng hậu mà ăn.

Chai tương ớt kia Lâm Tái dùng loại ớt rất cay, Lục Vũ cũng không dám ăn, nhưng Lâm Tái cùng Momy lại rất thích, hai người này hiện tại đã trở nên vô cùng thích cay! Bất quá Momy rất thích ăn, Lâm Tái vì không để đầu lưỡi mất đi cảm giác, nên không dám ăn nhiều.

Mọi người rất nhanh liền ăn xong, bất quá lượng đồ ăn ở Liên Minh Tự Do thật sự rất ít, cho nên cuối cùng, bọn họ không thể không tìm đến vài gian hàng rong bán trái cây bên đường, sau khi ăn xong đồng trái cây bọn họ mới miễn cưỡng ăn no, đồng thời, Lục Vũ cũng phát hiện, mọi người ở Liên Minh Tự Do tựa hồ rất thích ăn cơm nắm, mà cơm nắm nhân thịt, cũng có nhân dưa muối, thậm chí còn còn có nhân đậu.

Momy ở bên cạnh rồi rầm cảm thấy ăn không đủ no, Lâm Tái bên kia cũng giống vậy.

Đám thí sinh bọn họ bị Dược tề sư công hội mang đi, sau đó Dược tề sư công hội đã chuẩn bị thức ăn cho bọn họ rất nhiều, vì chăm sóc cho mọi người

đến từ nhiều nơi khác nhau, bọn họ còn dựa theo khẩu vị địa phương mà làm đủ loại kiểu đáng thức ăn, mà ngay cả bánh mì loại lớn Lâm Tái vẫn luôn rất quen thuộc, hẳn cũng nhìn thấy.

Nhưng đối với hắn mà nói, hiện tại cần chú ý không phải cái này, mà dựa theo sức ăn hiện tại của hắn, chắc chắn sẽ ăn không đủ no...

Giữa nhà ăn, có một bàn thịt nướng lớn, đều được cắt thành lát còn được tẩm ướp được liệu rất thơm, vốn dĩ không có nhiều người ăn lắm, liền bị Lâm Tái ăn sạch, sau đó, hắn bị người khác dùng ánh mắt ngạc nhiên nhìn chằm chằm...

Nếu không sợ người khác nhìn ra mình không phải nhân loại, Lâm Tái tin tưởng, mình nhất định sẽ quét sạch tất cả thức ăn nơi này, nhưng hiện giờ, hắn lại chỉ có thể mang bụng đói đi tham gia trận đấu buổi chiều, còn thực xui xẻo mà bị Khoa Duy Kỳ trừng mắt vài cái.

“Trận đấu buổi chiều, hoàn toàn khác biệt với trước kia, lần này Được tề sư công hội chúng ta hy vọng có thể nhìn thấy khả năng sáng tạo của các vị, các ngươi có thể yêu cầu bất cứ thứ gì từ chúng ta, bất quá chúng ta hy vọng các ngươi có thể sử dụng những được liệu này luyện chế ra một ít đồ vật có thể làm cho chúng ta sáng mắt!”

Làm một được tề sư, nhất định phải có khả năng sáng tạo, như vậy mới có thể nâng cao tác dụng của được tề ngày càng lớn! Mà sau khi cân nhắc cấp bậc của được tề sư, sáng tạo ra vài loại được tề, đó cũng là đánh giá tiêu chuẩn nhất, cho dù tác dụng của được tề không lớn.

Khoa Duy Kỳ cùng Laura tuyệt đối có sung túc được liệu để làm thử luyện, được tề sư luôn luôn có ý thức như vậy, cho nên nghe đến chuyện này cũng không cảm thấy khó xử, những thí sinh khác cũng không sai biệt lắm, hơn phân nửa đều có chuẩn bị, về phần Lâm Tái... Luyện đan cùng được tề cũng có chỗ tương tự!

Hai thánh cấp được tề sư ngồi ở phía trên nhìn những thí sinh nghiêm túc mà viết được liệu mình cần, ánh mắt hơi hơi mị lên.

Khảo nghiệm này chính là sáng tạo, nhưng bởi vì mỗi Cuộc thi Được tề sư đều có trận đấu này, cho nên thật ra cũng là một cửa không đáng tin, từng có rất nhiều thí sinh biểu hiện xuất sắc, nhưng trên thực tế, bọn họ lấy được tề được thầy hoặc là người thân của họ sáng tạo ra, cho nên một cửa này, bọn họ nhất định phải kiểm tra cẩn thận mới được!

Lâm Tái đã từng nhìn thấy một loại đan được rất đơn giản, đúng là dùng vài loại được liệu thông thường của bọn họ để luyện chế, chỉ là phương pháp xử lý được liệu khác nhau mà thôi, hắn đã từng lấy phương thức luyện chế được tề để thử luyện chế loại đan được này, tuy không sử dụng linh lực không sử dụng linh hóa thì hiệu quả giảm đi, nhưng vẫn vô cùng hữu hiệu, nhưng tác dụng của loại được tề này có chút làm cho người ta không nói được lời nào — dùng để xua đuổi côn trùng, đương nhiên, tại Tu Chân Giới, nếu dùng phương pháp chính tông luyện chế ra, ngay cả Thích Huyết Ma Trùng cũng có thể xua đuổi được.

Lúc trên đường đến Liên Minh Tự Do, nhìn thấy hiệu quả như vậy, liền dùng ở xung quanh doanh địa, sau đó, nghe nói xung quanh doanh địa không có sâu nhưng lại có rắn, hắn lại bỏ thêm chút thảo dược đuổi rắn, thượng vàng hạ cám mà bỏ vào chung với nhau, cuối cùng làm ra một loại được tề khiến cho dã thú rất không thoải mái nhìn không được nhưng bộ lui bình...

Lâm Tái yêu cầu hơn trăm loại được liệu, sau đó liền chuẩn bị nôi, chậm rãi bắt đầu luyện chế.

Mà trong lúc hắn bắt đầu động thủ, những người khác cũng đã bắt đầu động thủ.

“Tên Lâm Tái kia, thủ pháp luyện chế của hắn hoàn toàn bất đồng với thủ pháp chúng ta thường dùng.” Một vị Thánh cấp được tề sư mở miệng, dưới sự trợ giúp của dụng cụ ma pháp, bọn họ có thể nhìn thấy rõ mỗi động tác của mỗi người.

Hành động của Lâm Tái quả thật rất kỳ quái, có vài thảo dược, hắn nướng trên lửa một hồi mới bỏ vào nôi, hơn nữa, hắn vẫn luôn dùng tốc độ rất nhanh để khuấy chất lỏng trong nôi, bởi vì thảo dược ngày càng nhiều cho nên chất lỏng trở nên sền sệt...

“Có lẽ hắn chỉ tùy tiện mà làm thôi, không phải trước kia có vài người không biết phải làm như thế nào, nên trực tiếp bỏ rất nhiều được liệu có độc vào cùng một lúc để làm độc được sao?” Quả thực có thể luyện chế ra độc được, nhưng bởi vì quá nhiều dược thảo có độc, hiệu quả ngược lại trở nên giống nhau, người nọ đương nhiên cũng không thể qua cửa.

Cuối cùng, Lâm Tái nộp lên thành phẩm là một loại được tề sền sệt.

Hai Thánh cấp được tề sư cùng nhau quan sát đánh giá, Laura luyện chế ra một loại được tề nếu bôi lên vật phẩm có thể làm cho vật phẩm sáng lên nóng lên. Được tề do Khoa Duy Kỳ luyện chế có thể làm cho ma pháp sư khôi phục thể lực nên được đánh giá rất cao. Rồi sau đó là đủ loại được tề có màu sắc hình dáng khác nhau, bọn họ chia ra rồi đánh giá từng loại một, trong những được tề này, thậm chí còn có một loại được tề ném vào trong sông thì bọn cá sẽ tranh nhau mà nhảy ra khỏi sông, nghe nói loại được tề này, chỉ cần trên mặt sông tùy tiện giăng một tấm lưới, là có thể bắt được rất nhiều cá, bởi vì bọn cá sẽ nhảy ra khỏi sông rồi rơi vào tấm lưới.

Rốt cục cũng đến phiên được tề của Lâm Tái.

Được tề do Lâm Tái luyện chế ra, đã hoàn toàn bất đồng với đan dược lúc trước, cuối cùng hắn luyện chế thành dạng cao, loại cao này có thể thoa lên người cũng có thể thoa lên quần áo, chỉ cần sau khi thoa lên, những loại sâu bọ và rất nhiều ma thú cấp thấp sẽ không thích mà tự động tránh đi, đương nhiên, đối với ma thú trung cấp cao cấp tác dụng cũng không lớn.

“Đây là cái gì, có hiệu quả gì?” Hai Thánh cấp được tề sư ánh mắt vô cùng tốt, dựa theo được liệu thí sinh sử dụng, không sai biệt lắm có thể đoán ra tác dụng của được tề, nhưng loại được tề của Lâm Tái, bọn họ thật sự không đoán ra.

Lúc này Lâm Tái cũng rất sáng khoái mà giới thiệu tác dụng của loại được tề này.

Trận đấu này, chính là khảo nghiệm khả năng sáng tạo của thí sinh, tựa như được tề do Laura phối trí, trước kia chưa từng xuất hiện, tự nhiên cũng được đánh giá rất cao. Được tề của Khoa Duy Kỳ tuy rằng trước kia cũng có loại tương tự, nhưng hẳn dùng được liệu giá cả tương đối thấp, cho nên cũng có thể đạt được điểm cao, mà Lâm Tái cái này...

Bọn họ đầu tiên là làm thí nghiệm, sau khi xác định thật sự có hiệu quả, liền cho Lâm Tái một cái nhận xét coi như đánh giá cao, loại được tề như vậy trước kia chưa từng xuất hiện, cũng chỉ có một ít được tề đuôi sâu bọ mà thôi... Nhưng Lâm Tái dùng không ít được liệu, mà phương pháp luyện chế cũng rất khó, cho nên mới tụt lại phía sau một chút.

Kết quả cuối cùng, trong mười người đứng đầu, Lâm Tái xếp thứ tư.

Những người bị loại về mặt tiếc nuối, những người tiếp tục bước vào vòng sau về mặt vô cùng hưng phấn. Nhưng Lâm Tái thấy được, nhìn thấy hân qua cửa, biểu tình Khoa Duy Kỳ càng thêm khó coi.

Còn lại mười người, cũng không được phép về nhà, mà bị mang vào Được tề sư công hội, bởi vì tiếp theo, ngoại trừ quyết định top 10, còn sẽ quyết định top 3.

—oOo—

Tầng hầm ngầm trong tổng bộ Được tề sư công hội, vài Thánh cấp được tề sư ngồi ở chỗ kia, về mặt mỗi mặt.

“Chúng ta lần này, ngay cả Cuộc thi Được tề sư cũng tổ chức sớm hơn, mặc kệ thế nào, nhất định phải tiếp thu ý kiến quần chúng, nghĩ biện pháp chữa khỏi cho người kia mới được, nếu ba người đứng đầu cũng không có biện pháp, vậy hãy cho 47 người còn lại thử xem sao!”

“Như vậy có ổn không? Nếu tình huống của người kia bị người khác biết...”

“Bản thân hẳn cũng đồng ý, thì có sao chứ? Còn có, ngày mai có thể để cho những người đó thử xem nhìn có thể trị liệu người kia hay không...”

“Chúng ta nhiều người như vậy còn trị không được, một đám con nít thì có ích lợi gì? Có lẽ chỉ là lãng phí thời gian mà thôi!”

“Chuyện này còn chưa chắc đâu, người cũng đừng quên, người ta tới tìm chúng ta, nghe nói là được Thần chỉ dẫn...”

“Thần? Trên thế giới này đã từ lâu không có Thần rồi, cũng chính là bọn họ...”

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 81: Người Chiến Thắng

Thật ra, đãi ngộ của Được tề sư công hội rất tốt, ngoại trừ lượng thức ăn khá ít.

Đương nhiên, cảm thấy thức ăn không đủ, cũng chỉ có một mình Lâm Tái mà thôi, mà những người khác, cũng cố gắng khắc chế bản thân ăn ít một chút, không muốn bản thân xấu mặt!

Buổi tối, mỗi người đều có một chỗ ở, mà sau khi Lâm Tái xác định không có giám thị, liền lấy ra một khối thịt nướng từ nhẫn không gian của mình mà ăn no nê một hồi — cũng chỉ có ăn uống no đủ, thì mới đủ sức lực để nghênh chiến, không phải sao?

Ngày hôm sau, tất cả mọi người đều thức dậy rất sớm. Sau khi bọn họ tiến vào sân đấu, bên cạnh mỗi người đều có một cao cấp được tề sư võ trang đầy đủ đứng giám thị, còn cung cấp ghế dựa thoải mái cùng với nước trà điểm tâm cho bọn họ.

“Lần này, chúng ta sẽ cho các người một phần máu, phần này máu lấy từ một vị bệnh nhân, mà nhiệm vụ của các người, chính là nghĩ biện pháp chữa bệnh cho hắn. Trong trận đấu này, các người có thể sử dụng đồ vật của mình, cũng có thể yêu cầu với chúng ta. Cuối cùng, căn cứ tình huống của mỗi người mà tổng hợp lại chấm điểm, đương nhiên, không liên quan đến chuyện các người dùng được liệu như thế nào. Mặt khác, ta khuyên các người một câu, nhất định phải cẩn thận mới được!” Lần này, người nói chuyện sau thiết bị ma pháp khuếch đại âm thanh, chính là một trong hai vị Thánh cấp được tề sư kia.

Mà sau khi hắn nói xong những lời này, không lâu sau có người bưng đến một cái khay, trên khay là một đồng lọ thủy tinh nho nhỏ, mà trong mỗi lọ, đều có một giọt máu đỏ tươi.

Những lọ thủy tinh này được bảo quản rất cẩn thận, giống như bên trong chứa kịch độc vậy...

Sau khi Lâm Tái được phát cho lọ máu kia, chỉ biết thứ này tuyệt đối không thuộc về nhân loại, chỉ là hần hoàn toàn không đoán ra phần máu này là của ai...

“Đây là máu của vị bệnh nhân kia, đồng thời, ta cũng có thể nói cho các người biết, các người tuyệt đối không thể nhắm nháp giọt máu này, ngày hôm qua uống được tề do chúng ta điều phối còn có thể sống sót, nhưng uống cái này... Loại máu này, ngay cả chạm, các người cũng không thể!” Vị Thánh cấp được tề sư kia mở miệng lần nữa, hần nói như vậy, khiến cho động tác của mọi người đều trở nên cẩn thận gấp bội.

Mặc dù động tác của mọi người đều trở nên vô cùng cẩn thận, nhưng có vài người không thể nhìn ra lọ máu kia có vấn đề gì, thậm chí trong mắt phần lớn thí sinh, thứ trước mắt này căn bản không phải là máu, mà là một loại chất lỏng không biết tên... Nhưng lại có thể khẳng định bên trong loại chất lỏng không biết tên này hần là có độc tố, vì vậy chất lỏng đang tỏa ra mùi vị thơm ngọt hấp dẫn như vậy, thường thường chính là độc được.

Đề mục của Được tề sư công hội, đa số là để mở, chỉ cần mỗi thí sinh làm hết sức là được, cho nên trong khi tất cả mọi người đều không biết đó là loại độc gì, lại có vài người bắt đầu luyện chế được tề giải độc sở trường của mình, chỉ có năm người vẫn chưa động thủ.

Lâm Tái nhìn thoáng qua Khoa Duy Kỳ cùng Laura phía trước, hiện tại, hai người kia đều gất gao mà nhú mày, sau đó nhỏ ra một giọt máu tiến hành phân tích thí nghiệm...

Sau khi suy nghĩ một hồi, Lâm Tái cũng đổ ra một giọt, quan sát thật kỹ.

Máu tỏa ra mùi vị thơm ngọt, có lẽ là thuộc ma thú, mà một ít hạt nhỏ li ti ẩn chứa bên trong máu, có lẽ đó chính là độc tố...

Không sai! Lâm Tái đột nhiên phát hiện, những hạt nhỏ li ti nhỏ đến mức mắt thường cơ hồ không thể nhìn thấy hình như đang di chuyển, tựa hồ là vật sống...

Vật sống ở trong máu?

Lâm Tái lại nhìn Khoa Duy Kỳ, trước đó, Khoa Duy Kỳ đã dùng lửa đốt giọt máu kia, sau đó cẩn thận xem xét bột phần còn lại, mà hiện tại, đối phương yêu cầu cấp được tề sư đứng ở bên cạnh hần mang đến một con thú nhỏ còn sống, sau đó hần đem một giọt máu nhỏ vào miệng con thú này, sau đó, lại lấy một ít máu của nó.

Con thú này ngay từ đầu không phản ứng gì, nhưng đột nhiên lại chậm rãi, chậm rãi già đi!

Khoa Duy Kỳ cũng phát hiện điểm này, sau đó cũng không lâu lắm, Khoa Duy Kỳ liền mất mớ mớ mà nhìn con thú này chết già trước mặt mình!

Con thú này vẫn không có gãy dựa kịch liệt, cũng không có phản ứng khó chịu, nó chỉ dần dần chết già mà thôi...

Thí nghiệm của Khoa Duy Kỳ hấp dẫn ánh mắt của rất nhiều người, cho dù là những người đang luyện chế được tề giải độc, cũng đều ngừng tay lại, vốn dĩ bọn họ cho rằng chỉ cần cố gắng luyện chế được tề giải độc sở trường của mình là có thể đạt được điểm cao, hiện tại xem ra, hoàn toàn không phải như vậy!

Đây rốt cuộc là loại độc gì vậy? Không hề khiến người ta đau đớn mà lại khiến người ta chết già?

Bất chước Khoa Duy Kỳ, nên có rất nhiều người yêu cầu ma thú làm thí nghiệm, hoặc là đem máu độc rót vào thân thể ma thú, hoặc là lấy máu ma thú sau đó trộn lẫn với máu độc, hoặc là trực tiếp nhỏ giọt máu độc lên thân thể ma thú. Mặc kệ là thế nào, chỉ cần tiếp xúc với giọt máu kia, ma thú sẽ chết già, mà ma thú chết già này sẽ bị hòa hệ ma pháp sư đứng ở bên cạnh nhanh chóng hóa thiêu, phòng chừng là vì không cho độc tố truyền ra bên ngoài.

Đột nhiên, một người trong đó kinh ngạc hô lên, sau đó lui về sau vài bước rồi chỉ vào con thú mà hần làm thí nghiệm: “Bệnh độc này có thể truyền nhiễm! Thật là đáng sợ!”

Hần nói như thế, khiến cho những người khác cũng khản trương lên, rất nhanh sau đó, Được tề sư công hội liền đưa dụng cụ phòng hộ cho bọn hần, còn căn dặn bọn họ phải vô cùng cẩn thận mà tiến hành thí nghiệm.

Lâm Tái mặc đồ phòng hộ vào xong, nhưng vẫn đứng không nhúc nhích, không tiến hành thí nghiệm. Sau khi hần giải trừ phong ấn, tự nhiên rất có hảo cảm với ma thú, hần muốn ăn thịt cho nên giết chết ma thú, đây là nhược nhục cường thực (cá lớn nuốt cá bé), nhưng cứ như vậy giết chết một con ma thú, hần cũng không nguyện ý, hơn nữa, nhìn người chung quanh làm thí nghiệm, hần cũng có thể thu thập đầy đủ tư liệu.

Trận đấu này, không ai biết sẽ kéo dài bao lâu, nhưng trong tay mọi người đều có được rất nhiều máu độc. Sau đó, mặc kệ bọn họ dùng được tề giải độc, thậm chí là được tề giải kịch độc, cũng không thể hóa giải chất độc trong máu, cũng không có biện pháp ngăn cản ma thú chết già...

Lâm Tái vẫn luôn suy nghĩ, vật sống bên trong rốt cuộc là cái gì.

Sau khi tu luyện < Thiên Dương bí quyết >, hần xem qua rất nhiều tư liệu liên quan tới tu chân, trong đó miêu tả rất nhiều động vật cùng thực vật thần kỳ, hần cũng từng nhìn thấy một vài loài sâu thật nhỏ có thể tiến vào mạch máu của sinh vật sau đó khiến cho sinh vật tử vong, nhưng cũng không có loại sâu nào giống với vật sống này...

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Được tề sư công hội vẫn chưa tuyên bố chấm dứt trận đấu, thậm chí đến giữa trưa, bọn họ còn đưa tới rất nhiều thức ăn cho thí sinh, xem ra, buổi chiều vẫn tiếp tục trận đấu.

Trận đấu mấy hôm trước, mặc dù có rất nhiều người đến xem, nhưng trên thực tế phần lớn đều là những người không hiểu được tề, tựa như bò nghe radio, nhưng hôm nay thì khác, nhìn thấy ma thú chết già như vậy, người xem càng nghiêm túc hơn, đồng thời cũng có chút lạnh xương sống — nếu bọn họ đụng phải một giọt máu như vậy, chẳng lẽ cũng bị chết già sao?

Khi một con ma thú nữa lại chết đi, rốt cục, một quý phu nhân hét lên một tiếng, sau đó ngất xỉu, tiếp sau nàng, có rất nhiều nữ nhân dờn tằm mắt đi, đối với nữ nhân mà nói, nếu mình chết già như vậy, các nàng không thể tiếp thu nổi!

“Ta muốn một tử tù, hoặc là một nô lệ!” Khoa Duy Kỳ đột nhiên mở miệng.

Bọn họ đã dùng rất nhiều ma thú làm thực nghiệm, tất đều đều chết già, như vậy nhân loại thì sao?

Nếu nhân loại cũng không thể tránh được sự ăn mòn của loại máu này... Khoa Duy Kỳ cảm thấy lạnh sống lưng, nếu hiện tại người phía sau tạt máu lên người hắn... May mắn thay, hắn đang mặc đồ phòng hộ.

Lời nói của Khoa Duy Kỳ khiến cho các thí sinh khác đều cả kinh, nhân loại...

Lâm Tái cũng ngăn người, hắn biết, kỳ thật ma thú mạnh hơn nhân loại rất nhiều, nhưng ngay cả một con ma thú hoàn toàn có thể sống thêm một trăm năm nữa, sau khi tiếp xúc loại máu này cũng nhanh chóng già đi, dưới tình huống như thế, kết cục của nhân loại cũng không khác mấy đi?

Nghĩ nghĩ, Lâm Tái đột nhiên nghĩ tới máu của mình.

Trước đó, khi đánh nhau với ma thú trong Rừng Rậm Ma Thú bị thương, hắn liền cố gắng mở rộng vết thương, lấy một ít máu của mình dự định luyện đan, hiện tại...

Trong lúc ánh mắt mọi người đều nhìn chăm chú vào Khoa Duy Kỳ, Lâm Tái lấy ra máu của mình, nhỏ vào một lọ thủy tinh rỗng, sau đó lại nhỏ vào một giọt máu độc.

Thị lực của hắn tốt hơn người bình thường rất nhiều, tựa hồ có thể nhìn thấy những con sâu nhỏ đang di chuyển bên trong giọt máu, nhưng sau khi máu của hắn hòa vào, những con sâu nhỏ giống như gặp phải thiên địch mà chậm rãi tan rã!

Máu của hắn hữu dụng?

Lâm Tái có chút kinh ngạc mà nhìn lọ máu của mình phía trước, hắn biết mình trong Tu Chân Giới gọi là rỗng, mà máu rỗng vô cùng trân quý cũng tràn ngập Hạo Nhiên Chính Khí, dưới tình huống như thế, có lẽ máu của hắn thật sự có thể khắc chế loại sâu này?

Đúng rồi, bởi vì bản thân là rỗng, cho nên hắn rất lưu ý những thông tin liên quan tới rỗng, hình như đã từng xem qua, máu rỗng là khắc tinh của một loại sâu độc có thể giết chết tiên nhân, loại sâu này hình như tên là Âm U trùng? Nhưng giới thiệu về Âm U trùng lại chỉ có một câu — đã diệt sạch.

Nếu những con sâu nhỏ này thật sự là Âm U trùng mà nói, vậy chúng còn chưa bị diệt sạch sao? Hơn nữa, trước đó Dược tề sư công hội nói là người bệnh chứ không phải là người chết, nếu đúng như vậy, thì trong máu của người kia sinh sôi nảy nở rất nhiều Âm U trùng lại còn chưa chết?

Lâm Tái còn chưa suy nghĩ cẩn thận xong, Dược tề sư công hội đã mang đến một thanh niên, trên trán người thanh niên kia có một chữ “Tù”, không hề nghi ngờ, đây là một tử tù.

Vị giám khảo dẫn thanh niên này đến liền giới thiệu cho mọi người, lúc này mọi người mới biết, thanh niên này vốn là một nô lệ, tàn nhẫn giết chết cả nhà chủ nhân của mình, cho nên mới bị phán tử hình, trên thực tế, nếu không phải hắn hữu dụng mà nói, thật ra bất cứ người nào cũng có thể giết chết người này mà không cần làm chuyện dư thừa như là phán xét này.

Người thanh niên kia thực chất phác, nghe người khác kể tội của mình, cũng không có phản ứng gì, người khác cũng không hề đồng cảm. Khoa Duy Kỳ nghĩ nghĩ, liền đem một giọt máu nhỏ vào lòng bàn tay của tên tử tù này.

Vốn dĩ là một thanh niên hai mươi mấy tuổi, chậm rãi, tóc bắt đầu trắng dần, trên mặt bắt đầu xuất hiện nếp nhăn, hắn mờ mịt mà nhìn chung quanh, tựa hồ hoàn toàn không biết gì cả về tình cảnh của mình hiện giờ.

Nhìn thấy người này vẫn lão hóa nhanh như vậy, Khoa Duy Kỳ lập tức lấy ra một ít dược tề cho hắn uống, còn kêu hắn mô tả cảm giác của mình, nhưng người này chỉ có thể mô tả mùi vị dược tề mà thôi, hắn càng ngày càng già!

“Thật sự một chút biện pháp cũng không có sao?” Trên đài, một Thánh cấp dược tề sư thuốc mở miệng, thực nghiệm như vậy bọn họ cũng đã làm, nhưng vẫn giống với những gì đã diễn ra trên đài, mặc kệ bọn họ cho đám ma thú đã nhiễm độc uống loại thuốc giải nào, cũng không thể ngăn cản đối phương lão hóa... Đương nhiên, vẫn có một số dược tề có thể trì hoãn quá trình lão hóa, nhưng mấy thứ này đều bị tên kia dùng hết...

“Hiện tại mọi người đều có chút kích động, khi nào chúng ta tuyên bố chấm dứt đây?” Vị Thánh cấp dược tề sư còn lại hỏi.

“Chờ một chút...”

Ngay lúc người kia sắp chết già, Khoa Duy Kỳ đã buông tay, Lâm Tái liền đứng dậy.

Một nô lệ giết chết chủ nhân của mình... Nhất định là hắn đã bị ngược đãi, dưới tình huống như thế, hắn vẫn có chút đồng tình với người này, nhưng hắn

thật sự không biết có nên lấy ra máu của mình hay không...

Nếu máu của hân hữu dụng, cuối cùng hân có bị bắt đi lấy máu hay không?

Bất quá, lần này hân muốn đánh bại Khoa Duy Kỳ, nhưng trong những trận đấu trước, Khoa Duy Kỳ biểu hiện vô cùng xuất sắc không nói, cũng luyện chế ra vài loại dược tề giải độc mà hân chưa từng thấy qua...

Sau khi suy nghĩ một hồi, Lâm Tái rốt cuộc vẫn đứng dậy, dù sao máu “Thần tử” hữu dụng, những người đó nên tôn trọng bộ tộc Nagas chứ không phải mổ gà lấy trứng!

Tên nô lệ kia đã không thể phản kháng, hân tiến lên vài bước, dùng bàn tay đã mang bao tay của mình nắm chắc cầm đối phương, sau đó trực tiếp đem máu của mình rót vào miệng đối phương.

Thanh niên đã già nua hân là biết kết cục của mình, nhưng rốt cuộc vẫn có chút không cam lòng, ánh mắt nhìn Lâm Tái đều trở nên hung ác, một giây tiếp theo, hân ôm bụng của mình ngã trên mặt đất.

Mọi người đều theo bản năng mà muốn cách Lâm Tái cùng người kia xa một chút, trước đó bọn họ làm thí nghiệm, đều là từng giọt từng giọt một, nhưng Lâm Tái lại đổ cả một lọ vào miệng người vốn dĩ sắp chết này, cũng thật là ngoan độc đi?

Nhưng mà, không phải tên nô lệ kia sẽ lão hóa nhanh chóng sau đó không hề thống khổ mà chết đi sao? Tại sao hân lại đau đớn như vậy?

“Hân đang chuyển biến tốt!” Đột nhiên, giám thị đã dẫn tên nô lệ kia đến kinh hô lên.

Một viên đá phá vỡ mặt nước tĩnh lặng!

Sau khi giám thị nói như vậy, mọi người đều kinh ngạc mà nhìn về phía tên nô lệ đang quay cuồng trên mặt đất kia, đúng vậy, tình huống của người kia đang chuyển biến tốt, cũng không già nua giống như ban đầu, ngược lại là chậm rãi trẻ hóa.

Bất quá, cũng chỉ thân thể hân trẻ lại mà thôi, một đầu tóc bạc của hân vẫn như cũ, phỏng chừng cũng là vì vậy, nên ngay từ đầu mọi người không chú ý tới điểm này.

“Hân đang phục hồi lại!”

“Người này đã dùng cái gì vậy?”

“Chẳng lẽ lấy độc trị độc, cho hân uống một ít độc dược liền chuyển biến tốt?”

...

Tất cả mọi người đều kinh ngạc, đúng lúc đó, hai Thánh cấp dược tề sư vẫn luôn ngồi ở trên đài cao cũng đi xuống, đi tới bên người Lâm Tái: “Vừa rồi ngươi cho hân uống cái gì? Tại sao hân có thể chuyển biến tốt?”

“Là máu phượng hoàng! Nhất định là máu phượng hoàng!” Khoa Duy Kỳ đột nhiên mở miệng, sau đó liền trừng mắt về phía Lâm Tái. Vừa rồi hân vẫn luôn nhớ thương máu phượng hoàng, hân đã thí nghiệm nhiệt độ, cho dù đem máu độc đông lạnh thành băng, thì độc tố bên trong cũng không có biến hóa gì, nhưng dùng lửa đốt, độc này lại có thể tan thành mây khói, phượng hoàng dục hỏa trùng sinh là hỏa hệ ma thú cực mạnh, như vậy có phải máu phượng hoàng có thể khắc chế loại độc này hay không?

Hân chỉ nghĩ như vậy thôi, nhưng trong tay lại cô tình không có máu phượng hoàng, khi đó lại có chút hận Lâm Tái trước đó không cho, mà hiện tại...

Lâm Tái có thể lấy ra, nếu không phải máu phượng hoàng, còn có thể là cái gì chứ?

“Thứ vừa rồi ngươi cho hân uống, thật sự là máu phượng hoàng?” Hai Thánh cấp dược tề sư kia đều kích động mà nhìn về phía Lâm Tái, nếu máu phượng hoàng hữu dụng mà nói... Thì ra, vấn đề phức tạp lâu như vậy, lại nhẹ nhàng như vậy liền có thể giải quyết? Trách không được vị kia nói mình được Thần chỉ dẫn đến đây, thì ra là vậy!

Trong lúc nhất thời Lâm Tái cũng không biết nên nhận hay là không, nếu nhận, cùng lắm thì sau khi hân trở về sẽ giả mạo là máu của Tiểu Hồng...

“Lúc trước ta muốn đổi lấy máu phượng hoàng máu, ngươi còn nói cái gì mà phượng hoàng còn nhỏ không thể bị thương tổn, kết quả chính ngươi còn không phải thương tổn phượng hoàng sao?” Khoa Duy Kỳ châm chọc mà mở miệng. (Linh Lăng: xin ngta mà nói chuyện giọng nẹ thì có chó mới cho mày:)))

Lâm Tái nghe vậy, cũng cười cười: “Thật có lỗi, đây không phải là máu phượng hoàng.”

“Không phải máu phượng hoàng, vậy là cái gì?” Một Thánh cấp dược tề sư hỏi đạo, một người khác, cũng đã mở miệng tên nô lệ đã ngắt xiu mà xem xét.

“Đây là... Máu Thần Tử.” Lâm Tái mở miệng, sau đó nhìn thoáng qua Lục Vũ ở phía xa xa.

Gian tình giữa Lâm Tái cùng Lục Vũ, hiện tại chỉ tùy tiện hỏi thăm một chút, là có thể biết đến, nhưng máu Thần Từ của Thú Nhân đế quốc, còn có tác dụng như vậy? Nghe Lâm Tái nói như thế, nhiều người đều nhìn về phía thánh phòng.

Những người khác còn đang nghi hoặc, vị Thánh cấp được tề sư kia đang ngồi xổm xuống kiểm tra cũng đứng lên, sau đó đồng ý mà gật đầu: “Đúng rồi! Năng lượng của bộ tộc Nagas chính là tràn ngập sinh khí có thể trị liệu cho người, hơn nữa, bọn họ giống như phượng hoàng có thể sinh hoạt bên trong Hỏa Diệm sơn... Nguyên lai, là máu Thần Từ... Lâm Tái, Cuộc thi Được tề sư lần này ngươi đứng nhất.”

Thần Thú điện được xây dựng trên núi lửa, tin tức này đối với bọn hắn mà nói, cũng không phải bí mật.

Hạng nhất Cuộc thi Được tề sư, cứ như vậy liền quyết định? Mặc kệ là thí sinh hay là người xem đều cảm thấy vạn phần kinh ngạc.

Mà sắc mặt Khoa Duy Kỳ, nghe đến những lời này liền càng thêm khó coi, Lâm Tái dựa vào vận khí mà thắng, thật đúng là khiến hắn rất khó chịu!

Hắn tự nhận thực lực hoàn toàn không kém gì Lâm Tái, thậm chí còn xuất sắc hơn vài bậc, nhưng dựa vào cái gì Lâm Tái hôm nay đứng ở chỗ này vẫn không nhúc nhích, cuối cùng xuất ra một ít máu không thuộc về mình liền thắng chứ? (Linh Lăng: sao mày biết? Cảm ơn lại nhé, asshole!!~)

“Ta không phục, hôm nay trên cơ bản hắn không làm gì cả, có thể ngay cả thuốc giải độc cao cấp cũng không thể luyện chế, dựa vào cái gì có thể trở thành đệ nhất chứ?” Khoa Duy Kỳ mở miệng.

Những thí sinh khác nghe nói như thế, cũng vô cùng bất mãn, nếu như là Khoa Duy Kỳ hoặc là Laura được hạng nhất, bọn họ cũng sẽ không dị nghị gì, nhưng Lâm Tái...

Biểu hiện của Lâm Tái cho tới nay cũng chưa có gì xuất chúng, hôm nay cái gì cũng chưa làm, dựa vào cái gì hắn có thể trở thành đệ nhất?

Sau khi Lâm Tái nghe được kết quả, liền biết mình sẽ phải chịu nghi ngờ, quả nhiên không ngoài sở liệu!

“Trong trận đấu, vận khí cũng rất trọng yếu...” Một vị Thánh cấp được tề sư mở miệng, máu Thần Từ, bọn họ nhất định phải thông qua Lâm Tái mới có thể có được, mà Lâm Tái có thể trị khỏi cho vị kia, tất nhiên sẽ được vị kia yêu thích, đến lúc đó, Được tề sư công hội bọn họ, nói không chừng còn phải dựa vào Lâm Tái nữa đó, dù sao trong tay vị kia có rất nhiều thứ tốt!

“Thật ra ta còn có biện pháp, có thể trị hoãn loại độc tố này phát tác, đương nhiên, đây không thể gọi là độc, bởi vì trong máu là vật sống.” Lâm Tái mở miệng lần nữa.

“Đúng vậy, trong máu là vật sống... Ngươi nói ngươi có biện pháp trị hoãn phát tác sao?” Thánh cấp được tề sư kia nhíu mày: “Ngươi phải dùng một ít dược liệu trân quý có thể gia tăng sinh mệnh lực sao?” Vị kia gần đây mỗi ngày đều uống nước linh linh sinh mệnh...

“Không phải, dùng một cái dược liệu phổ thông cũng có thể luyện chế.” Lâm Tái mở miệng, đan dược gia tăng sinh mệnh lực, tại Tu Chân Giới cũng không hiếm thấy.

“Thật sự?” Thánh cấp được tề sư kia kinh ngạc mà mở miệng, nước tinh linh sinh mệnh cỡ nào trân quý? Ngay cả bọn họ đều không có được, chỉ là một ít dược liệu phổ thông...

“Chỗ này của ta có một ít.” Lâm Tái từ nhẫn không gian của mình lấy ra một bình đan dược, lúc trước hắn luyện chế rất nhiều Duyên Niên Ích Mạng có thể cho người thường ăn, mà sau khi hắn đạt tới Trúc Cơ kỳ, liền luyện chế bản nâng cấp của loại đan dược này, dự định cho Kha Đức Nhạc dùng, hiện tại trên người đúng lúc có một bình!

Dù sao thời gian của hắn cũng không nhiều lắm, đan dược luyện chế thành công trên người cũng là rất ít, nhưng thứ này Lục Vũ rất thích, Kha Đức Nhạc lại có thể dùng, nên hắn cũng luyện chế không ít...

Ánh mắt mọi người đều tập trung lên cái bình trên tay Lâm Tái, nếu Lâm Tái thật sự có thể luyện chế được tề có thể gia tăng sinh mệnh lực...

Mặc kệ là quốc vương hay là quý tộc, mặc kệ là thương nhân hay là bình dân, mặc kệ là pháp sư hay là võ sĩ, ai không hy vọng mình có thể sống lâu một chút? Mà ngay cả độc vật có thể làm cho người ta lão hóa nhanh chóng cũng bị kiềm chế, thì nó có thể gia tăng bao nhiêu sinh mệnh lực chứ?

“Thứ này thật sự do ngươi luyện chế?” Khoa Duy Kỳ mở miệng lần nữa, Lâm Tái còn có thể luyện chế vật như vậy, không phải là gạt người đi?

Hắn vừa dứt lời, ánh mắt mọi người liền dồn lên người Lâm Tái.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82: Long Tộc

Bốn phía dĩ thường an tĩnh, chỉ còn lại tiếng rên nhỏ vụn của tên nô lệ kia, khi tất cả mọi người đang chờ đáp án của Lâm Tái, Lâm Tái nhẹ nhàng nở nụ cười.

“Đương nhiên là ta luyện chế.” Lâm Tái mở miệng, vô cùng tự tin.

“Nếu như vậy, người có thể trước mặt mọi người luyện chế một lần hay không? Cũng cho ta khai mở nhãn giới, mặt khác, người nói thuốc này hữu hiệu, hiện tại, có nên làm một chút thí nghiệm hay không?” Khoa Duy Kỳ mở miệng lần nữa, sau đó gất gao mà nhìn chăm chăm Lâm Tái, không chút nào thả lỏng.

Nguyên liệu luyện chế loại đan dược này cũng không trân quý, nhưng tại Eyal đại lục, có vài loại cũng không tìm thấy.

Trong tình trạng này, Lâm Tái quyết định phải thắng áp đảo đối phương, lập tức gật gật đầu: “Không thành vấn đề! Hiện tại có thể làm thí nghiệm!”

Hắn vừa dứt lời, một giọng nói như sấm vang toàn bộ quảng trường: “Cái gì không thành vấn đề? Chẳng lẽ muốn lãng phí thứ tốt như vậy sao? Mau đem tới cho ta ăn!” Theo giọng nói này vang lên, đột nhiên, một nam nhân cao ít nhất hai thước, đột nhiên xuất hiện trên không trung.

Dược tề sư công hội cho người dựng lên lồng phòng hộ để bảo vệ thí sinh, nghe nói hoàn toàn có thể ngăn cản công kích của Thánh cấp ma pháp sư. Nhưng lồng phòng hộ này, sau khi người kia bước vào liền hoàn toàn tiêu tán, mà sau khi lồng phòng hộ tiêu tán, người nam nhân này lập tức vọt tới bên người Lâm Tái, một phen đoạt lấy bình đan dược trên Lâm Tái sau đó rót hết vào miệng mình!

Động tác của người kia vô cùng nhanh, Lâm Tái hoàn toàn không có khả năng ngăn cản, chỉ có thể mở mắt trừng trừng mà nhìn đối phương ăn hết đan dược của mình, đồng thời, hắn cũng phát hiện một ít tình huống, sau khi người trước mặt này nuốt hết đan dược của hắn, nếp nhăn trên mặt tựa hồ mờ nhạt hơn một chút... Chẳng lẽ, người này cũng trúng độc?

Bất quá, nếu trong máu người trước mặt này cũng có Âm U trùng, vậy sao chỉ biểu hiện một chút giả nua mà không có tử vong? Rõ ràng sau khi bị, là rất nhanh sẽ tử vong... Hơn nữa những đan dược như vậy một chai bình ăn, sẽ không ăn phá hư bụng sao?

“Có hiệu quả, nhưng so với nước sinh mệnh của Tinh Linh cũng không sai biệt lắm...” Sau khi người kia nuốt hết bình đan dược, liền lôi kéo quần áo của Lâm Tái: “Máu Thần Tử của Thú Nhân tộc có thể giải độc sao? Hắn ở đâu? Người mau dẫn ta đi cầu giải dược!” Hắn nói xong lời này, vừa định nói gì đó, lại đột nhiên nhú mày nhìn về phía Lâm Tái.

Lâm Tái sững sốt, thân phận của mình người khác nhìn không thấu, nhưng người trước mặt này ngay cả Âm U trùng đều có thể ngăn cản, lại không xem nước sinh mệnh của Tinh Linh bộ tộc ra gì, có lẽ là đã nhìn thấu đi...

Nhưng không đợi Lâm Tái kịp phản ứng, trong thính phòng liền dâng lên một cỗ khí thế cường đại mà lại quen thuộc, hắn vừa giương mắt lên, liền nhìn thấy Momy đang bay trên không trung, tròn mắt nhìn nam nhân đứng đối diện hắn.

Nam nhân kia đột nhiên nở nụ cười, sau đó thả Lâm Tái ra, đồng thời vurun tay phui phui quần áo Lâm Tái, dùng ngữ điệu nhu hòa hoàn toàn bất đồng với vừa rồi mà mở miệng: “Ta không có ác ý, chỉ hy vọng có người có thể giúp ta giải độc mà thôi, thật sự.”

“Hừ!” Momy gất gao mà theo dõi hắn: “Thần tử tuyệt đối không thể bị thương tổn!”

“Không thương tổn không thương tổn, ta như thế nào làm Thần Tử bị thương chứ?” Người kia vội vàng mở miệng: “Chỉ cần Thần Tử có thể trị hết cho ta, ta khẳng định sẽ có hậu tạ!”

Người nam nhân này đột nhiên xuất hiện, thực lực lại cường đại đồng thời còn nói như vậy, điều này làm cho ánh mắt mọi người đều dồn lên trên người hắn, cũng làm cho mọi người biết rõ ý đồ của hắn.

Cuộc thi Dược tề sư lần này đột nhiên xuất hiện đề mục khó giải như vậy, thì ra đều là vì người trước mặt này? Nếu như vậy, người này có thân phận gì đây?

Ánh mắt Khoa Duy Kỳ phức tạp mà nhìn Lâm Tái, hắn biết Dược tề sư công hội cường đại, sau khi nhìn thấy người này, cũng biết đối phương ít nhất là cường giả Pháp thần, người này còn xác nhận thuốc của Lâm Tái thật sự hữu dụng... Hôm nay Lâm Tái khẳng định sẽ đoạt giải quán quân, hơn nữa, không chỉ là đoạt giải quán quân, từ nay về sau, tên tuổi Lâm Tái còn vang vọng toàn bộ Eyal đại lục!

Hắn không cam lòng, hắn thật sự không cam lòng, nhưng đối mặt với tình huống như vậy, cho dù hắn không cam lòng cỡ nào cũng vô dụng! Nghĩ như vậy, Khoa Duy Kỳ không tính toán sẽ ở lại chỗ này nữa, dù sao phần thưởng của hạng hai và hạng ba, hắn cũng không xem ở trong mắt.

Lúc này Lâm Tái cũng không rảnh chú ý đến Khoa Duy Kỳ, nam nhân trước mặt này nhìn hắn bằng ánh mắt bình bình đạm đạm, khiến cho hắn có cảm giác bị xem thấu, dưới tình huống như thế, hắn làm gì rảnh rồi chú ý đến chuyện khác chứ? Cho nên, Khoa Duy Kỳ đột nhiên rời khỏi, hắn cũng không nhìn thấy.

Lâm Tái bị tình cảnh trước mắt khiến cho chân tay luống cuống, nhưng hắn không biết, không chỉ có một mình hắn có cảm giác như thế, chính là hai vị Thánh cấp dược tề sư kia, hiện tại cũng rất muốn than thở một tiếng.

Vị đại gia này, tại sao lại xuất hiện ở đây vậy?

Đúng vậy, quả thật tinh thần lực của hắn rất cường đại, cho dù cách xa như vậy vẫn có thể chú ý đến tình huống của cuộc thi, nhưng cũng không cần phải

kích động như vậy đi? Được rồi, nếu bọn họ trong tình huống như vậy khẳng định cũng sẽ rất kích động, vị đại gia trước mắt này tuy rằng thiên phú dị bẩm hần là có thể chịu đựng thêm một hai năm, nhưng mất thường có thể thấy được hần đang lao hóa dần dần.

“Các hạ, cho dù muốn trị liệu, cũng không nên nóng lòng nhất thời, hiện tại, trước tiên là tuyên bố kết quả trận đấu, sau đó người hãy mang theo Lâm Tái các hạ đi tìm Thần Từ trị liệu nha.” Một vị Thánh cấp được tề sư mở miệng, đối với người trước mắt, hần cũng chỉ có thể khuyên nhủ mà thôi.

Nam nhân kia nghĩ nghĩ, gật gật đầu: “Không thành vấn đề, cứ như vậy đi, người nhanh lên một chút!” Hần nói xong lời này, nhìn Lâm Tái một cái thật sâu, sau đó liền bay lên, đi tới bên người Mony: “Vị tiểu thư mỹ lệ này, không bằng chúng ta ngồi chờ một chút nhé?”

Mony liếc mắt nhìn nam nhân kia một cái, gật gật đầu, bà có thể cảm giác được sự cường đại của đối phương, có lẽ còn cao hơn mình, dưới tình huống như thế, đương nhiên không cần xung đột với đối phương.

Mặc dù bà không dự định xung đột với đối phương, nhưng cũng không dự định dẫn hần đến chỗ con gái mình đang mang thai, cho nên trực tiếp an vị tại một chỗ gần lối ra.

Xung quanh chỗ Mony ngồi vốn dĩ có khá nhiều người, nhưng sau khi Mony ngồi xuống, bọn họ liền sợ hãi mà nhìn thoáng qua người kia, sau đó chạy mất dép.

“Không có lòng phòng hộ, cái thứ đáng sợ kia có thể chạy đến hay không?” Đột nhiên trên thính phòng có người mở miệng.

Lời này vừa ra, vốn dĩ dân chúng đang chờ công bố kết quả cuối cùng, sau khi yên tĩnh một chút, đột nhiên tất cả đều điên cuồng bỏ chạy về phía cửa chính...

Mony nhìn tất cả mọi người trên đài đều giống như nơi này có kịch độc mà bỏ chạy, không khỏi mà lo lắng cho con gái của mình. Mặc dù những người đó đang lần trốn nhưng vẫn không đụng trúng bọn họ... Không, phải nói là không dám đụng nam nhân trúng độc kia, nhưng đám người hỗn độn như vậy vẫn quấy nhiễu tầm mắt của bà, nên bà chỉ có thể dùng tinh thần lực thăm dò tình huống của Caroline.

Tinh thần lực của bà vừa mới thả ra, lập tức phát hiện tinh thần lực của người bên cạnh đang cuộn cuộn, điều này làm cho bà lập tức cảnh giác.

Mony đã sống hơn một ngàn năm, tuy rằng bà rất ít khi rời khỏi Thần Thú, nhưng bà vẫn rất hiểu biết những cường giả trên đại lục, trên đại lục này, căn bản không có cường giả nào giống người bên cạnh bà!

Trừ phi... Mony đột nhiên nghĩ tới một đại lục khác trong truyền thuyết, trên đại lục kia, đủ loại chủng tộc sinh sống, mà nổi danh nhất trong đó, dĩ nhiên chính là đám người vô cùng tôn kính bộ tộc Nagas bọn họ khi Thần Thú các hạ còn tồn tại, sau khi Thần Thú các hạ biến mất liền có chút khinh thường bọn họ – Long tộc!

Mặc kệ là tinh linh, người lùn hay là những chủng tộc hiếm thấy khác, thực lực đều không sánh bằng Long tộc. Hơn nữa, trong khi bộ tộc Nagas bọn họ chỉ có vài thành viên, thì tộc nhân của Long tộc rất nhiều, bao gồm những loài bò sát khổng lồ cũng thuộc Long tộc, bọn họ đều có tuổi thọ và thực lực ngang ngửa bộ tộc Nagas...

Về mặt Mony trở nên hết sức nghiêm túc, trên cơ bản bà đã có thể xác định tên bên cạnh chính là Long tộc, nhưng tộc nhân của Long tộc cũng không có khả năng có thực lực cao hơn bà, như vậy người bên cạnh...

Tất cả mọi người đều chạy về phía cửa ra, nếu đây là trái đất mà nói, khẳng định sẽ phát sinh tình trạng dẫm đạp nhau, nhưng nơi này không phải trái đất... Lục Vũ tròn mắt há hốc mồm mà nhìn vài ma pháp sư đẩy ngã vách tường của sân đấu, rất nhanh sau đó, mọi người bước qua những bức tường đã bị xô ngã này, rồi chạy tán loạn, thấy một màn như vậy, vẫn không có ai cảm thấy kỳ quái... Bên cạnh đó, bức tường này hình như được thương hội cho thổ hệ ma pháp sư cùng hắc ám ma pháp sư xây dựng tạm thời, hiện tại có người hỗ trợ phá tường, có lẽ bọn họ còn cảm thấy mình đỡ phải tốn sức phải phá tường đi?

Đương nhiên, tuy rằng nghĩ như vậy, nhưng Lục Vũ vẫn luôn đặt chú ý lên người Caroline, Caroline là phụ nữ mang thai, hần thật sự sợ đối phương xảy ra chuyện.

“Quán quân Cuộc thi Được tề sư lần này, chính là Lâm Tái ở thành Kerr, hạng nhì là Khoa Duy Kỳ của Ma pháp sư công hội, hạng ba là Laura ở Liên Minh Tự Do...” Vị Thánh cấp được tề sư kia đứng sau thiết bị ma pháp khuếch đại âm thanh công bố kết quả, đáng tiếc chính là, cho dù giọng nói của hần vô cùng vang vọng, nhưng dưới tình huống nhiều người chạy trốn như vậy, phỏng chừng không ai rảnh nghe mấy lời này đi.

Mục đích tổ chức Cuộc thi Được tề sư hiện tại đã đạt được, cho nên vị Thánh cấp được tề sư này cũng không có gì không hài lòng, thậm chí còn vô cùng cao hứng mà dùng tốc độ nhanh nhất công bố, sau đó dẫn theo tất cả thí sinh ngoại trừ Khoa Duy Kỳ đi về phía Được tề sư công hội.

Nam nhân ngồi bên cạnh Mony ngay từ đầu vẫn không có phản ứng gì, sau khi bọn họ rời đi, cũng lập tức đứng lên, sau đó cười cười với Mony, liền phóng lên cao bay về phía Được tề sư công hội!

Tốc độ của hần rất nhanh, nhưng Mony vẫn luôn chú ý hần nên tốc độ cũng không chậm, nhìn đến đối phương có động tác, Mony liền đứng lên, sau đó không chút nghĩ ngợi lấy ra bảo kiếm của mình, thuận tay đem Ti Na đang ghé vào vai bà ném về phía đối phương.

Nam nhân kia vội vã tìm Lâm Tái giải độc cho mình, nhưng nhìn thấy bộ dáng của Mony, cũng biết sự tình không có đơn giản như vậy, bởi vậy chỉ có thể quay đầu lại nhìn về phía Mony: “Tiểu thư xinh đẹp, ta còn có việc gấp...”

“Người muốn đi tìm Lâm Tái? Ta cũng đi!” Momy lập tức mở miệng.

“Chúng ta cũng đi!” Caroline cũng mở miệng, người xem xung quanh bọn họ cũng đã đi rồi, hiện tại chỉ còn lại vài người bọn họ vẫn đứng trên khán đài này.

Momy nhìn thấy Caroline nhủ thầm, nhưng cũng không biết làm thế nào, hơn nữa, tuy bà không có hảo cảm với Long tộc, nhưng vẫn có thể cảm giác được người trước mắt này không có ác ý, nếu như vậy, cùng đi đi!

Nam nhân kia cũng phóng một ít lực chú ý lên đám người Caroline, hất bỏ qua Kha Đức Nhạc, khi nhìn đến Caroline trên mặt lộ ra nụ cười, mà khi nhìn đến Lục Vũ, trên mặt lại xuất hiện một ít kinh ngạc.

Nhưng cho dù hắt cảm thấy ngạc nhiên với đám người Momy Caroline, với hắt mà nói, hiện tại chuyện trọng yếu nhất vẫn là giải độc cho mình, cho nên, hắt liền cùng đám người Momy đi về phía Dược tề sư công hội.

Lúc mới bắt đầu, những thí sinh khác cảm thấy bất mãn khi Lâm Tái đoạt giải quán quân, nhưng người kia đột nhiên xuất hiện thừa nhận thuốc của Lâm Tái hữu dụng, bọn họ liền tâm phục khẩu phục.

Một cường giả như vậy, còn có Dược tề sư công hội, không có khả năng liên hợp lại giả mạo, cho dù muốn làm giả, cũng nên đem cho Laura mới đúng, một khi đã như vậy, Lâm Tái có thể luyện chế dược tề có thể so với nước sinh mệnh của Tinh Linh tộc, bọn họ không nên đắc tội!

Phần thưởng của quán quân thật sự rất phong phú, nhưng phần lớn cũng không phải là vật chất. Sau khi đoạt giải quán quân, cho dù Lâm Tái không gia nhập Dược tề sư công hội cũng có thể tiến vào Tầng Thứ lâu của Dược tề sư công hội để nghiên cứu các loại điển tịch, còn có thể bái đại trưởng lão Duy Nhĩ Phúc của Dược tề sư công hội làm sư phụ!

Trên thực tế, mới vừa tiến vào Dược tề sư công hội không bao lâu, Lâm Tái liền nhìn thấy Duy Nhĩ Phúc, trang phục của lão nhân này so với những Thánh cấp dược tề sư khác còn xa hoa hơn rất nhiều, sau khi chào hỏi hai Thánh cấp dược tề sư, liền cười tủm tỉm mà nhìn hắt.

Lâm Tái còn chưa kịp chào hỏi đối phương, thậm chí biểu tình kích động trên mặt những thí sinh khác còn chưa rút đi, nam nhân kia liền mang theo đám người Momy tiến vào, sau đó cũng không chờ người khác kịp phản ứng, hắt liền lôi kéo Lâm Tái: “Tiểu huynh đệ, người nhất định phải giúp ta!”

Người của Dược tề sư công hội có chút kỳ quái, tại sao không đi cầu Lục Vũ mà lại cầu Lâm Tái, nhưng lập tức liền nghĩ đến, có lẽ là Lục Vũ đã cự tuyệt hắt.

Lâm Tái một chút cũng không kỳ quái, hắt cảm giác được, người trước mắt này đã nhìn ra thân phận của mình: “Chúng ta tìm một chỗ an tĩnh, ta sẽ trị bệnh cho người! Mọi người cùng đi đi.”

“Không thành vấn đề!” Người nọ lập tức đồng ý: “Ta là Douglas, tiểu huynh đệ, sau này người có thể trực tiếp gọi tên của ta.” Hắt vô cùng nhiệt tình, bởi vì hắt nhìn ra được, tuy rằng năng lượng trên người Lâm Tái hiện tại phản ứng không mãnh liệt lắm, nhưng sau này chắc chắn sẽ có thực lực cường đại, tiền đồ của Lâm Tái, có khả năng còn vượt qua hắt.

Hắt là đế vương Long tộc, nhưng năm đó Long tộc bị Thần Thú đánh bại đến tâm phục khẩu phục vẫn không thể phủ nhận, mà Thần Tử này của Thú nhân tộc, nghe nói có thể biến thành hình thái hoàn toàn của Thần Thú lúc trước...

Nhưng hắt cũng không yếu, Thần Tử có thể cứu hắt, hắt đương nhiên sẽ không truy cứu những ân oán trước kia.

“Douglas, xin chào.” Lâm Tái gật gật đầu với đối phương, sau đó dưới sự hướng dẫn của đối phương, trực tiếp tiến vào bên trong Dược tề sư công hội, đương nhiên, thời điểm rời đi, hắt vẫn chào tạm biệt với đám người Duy Nhĩ Phúc.

Đó là một căn phòng vô cùng rộng lớn, trang trí cũng vô cùng xa hoa, vừa bước vào, Douglas liền nở nụ cười với Lâm Tái: “Người mới là Thần Tử phải không? Có thể... Có thể hay không...”

“Không thành vấn đề.” Lâm Tái mở miệng, hắt biết thực lực của người trước mắt này sâu không lường được, cho nên hôm nay hắt nhất định phải lấy máu, nhưng chỉ cần dùng một chút máu mà được một người cường đại như thế này cảm kích, thật ra cũng là một vụ làm ăn có lời nhĩ?

“Tiểu huynh đệ quả nhiên sáng khoái!” Douglas vô cùng cao hứng mà mở miệng, thật ra hắt bị trúng độc đã nhiều năm, lúc mới bắt đầu, hắt nơi nơi tìm kiếm trợ giúp trên Maya đại lục, đáng tiếc đến cuối cùng tuy rằng cướp sạch nước sinh mệnh của Tinh Linh Tộc, nhưng vẫn không có biện pháp làm cho mình chuyển biến tốt đẹp... Cũng chính là hắt vận khí tốt, sử dụng các loại thiên tài địa bảo, chẳng biết tại sao lại có thể kiềm chế loại độc kia phát tác, vì vậy mới sống đến hiện tại, thậm chí còn có thể sống thêm một năm.

Lúc đầu, nhà tiên tri của Long tộc tiên đoán là một chút hy vọng cũng không có. Cho đến nửa năm trước, lại đột nhiên bói ra cho hắt một đường sinh cơ, chính vì vậy, hắt mới quyết định đi đến Eyal đại lục, tìm Dược tề sư công hội xin giúp đỡ — khi đó, nhà tiên tri vĩ đại kia nói cho hắt biết, hy vọng của hắt ở trong này.

Hiện tại, cuối cùng hắt cũng biết hy vọng của hắt rốt cuộc là cái gì... Trách không được trước kia mỗi lần tiên đoán đều chỉ có đường chết, sau này lại xuất hiện đường sống... Không phải trước đó Thú Nhân đế quốc vẫn chưa xuất hiện Thần Tử sao?

Ánh mắt Douglas sáng ngời mà nhìn chằm chằm Lâm Tái, Lâm Tái chỉ có thể cầm dao nhỏ lấy máu của mình, đáng tiếc chính là, lực phòng ngự của hắt quá mạnh mẽ, dao nhỏ thật sự không thể gây thương tổn cho hắt...

Chương 92: Buổi Đấu Giá (Trung)

Người sử dụng có khả năng tử vong?

Những người đạt tới thánh cấp đỉnh phong tâm tâm niệm niệm muốn lấy được được tề để cho mình trở thành pháp thân, nghe đến tin tức này, lập tức có cảm giác bị lừa gạt.

“Nếu có thể sẽ chết, cho dù trở thành pháp thân thì có ích lợi gì?”

“Đúng vậy, tác dụng phụ này cũng quá lớn đi?”

“Có biện pháp gì giải quyết vấn đề này hay không? Nếu thật sự là vậy, chẳng lẽ chúng ta phải chờ đợi đến khi bản thân sắp chết rồi lại sử dụng?”

...

Rất nhiều người đưa ra nghi vấn, nhìn thấy trường hợp như vậy, Duy Nhĩ Phúc cũng chỉ cười cười: “Mặc kệ là cấp 9 đột phá đến thánh cấp, hay là thánh cấp đột phá đến thần cấp, đều có tính mạo hiểm nhất định. Đúng vậy, Thần Chúc Phúc có thể giúp cho mọi người thăng cấp, nhưng cũng có tác dụng phụ, nó khiến cho người sử dụng thống khổ bất kham, bởi vì nó hàm chứa bột phần nguyên tố kết tinh, cũng có thể khiến cho người sử dụng tử vong ngay tại chỗ...”

“Duy Nhĩ Phúc, nếu thật sự là vậy, giá trị của Thần Chúc Phúc nên được đánh giá lại một lần nữa!” Một giọng nói đột nhiên vang lên, mọi người cùng nhau ngẩng đầu, liền nhìn thấy cánh cửa của một gian ghé lộ được mở ra, mà một lão pháp thân râu tóc bạc trắng đang đứng ở nơi đó.

Lão pháp thân này, rất nhiều người không biết, nhưng Duy Nhĩ Phúc lại quen biết, đối phương chính là đại trưởng lão của Ma pháp sư công hội. Lão cùng Duy Nhĩ Phúc đều là đại trưởng lão, nhưng Được tề sư công hội hoàn toàn kém hơn Ma pháp sư công hội, cho nên Duy Nhĩ Phúc cũng không thể so với đối phương.

“Đại trưởng lão.” Duy Nhĩ Phúc cười cười, “Tuy rằng tác dụng phụ của Thần Chúc Phúc rất lớn, nhưng không phải không thể giải quyết.”

“Thật sự?” Vị đại trưởng lão kia mở miệng hỏi.

Năm nay tuổi đã rất cao, thậm chí còn cảm thấy không bao lâu sau mình sẽ mất mạng, cho nên phải sắp xếp ổn thỏa mọi chuyện, bởi vì bản thân còn có con cháu, lão cũng không muốn đắc tội đến người khác, chỉ hy vọng gia tộc của mình có thể bình an khi bản thân qua đời, chính bởi vì vậy, chuyện tranh giành phượng hoàng sau đó lại là chuyện Thần Tử xuất hiện tại thành Kerr, lão hoàn toàn không muốn nhúng tay, cũng không muốn dùng cấp bậc mà bắt ép đám người Lâm Tái.

Nhưng mà, lão và một vài trưởng lão tuổi tác đã cao không muốn đắc tội với người khác, cũng không muốn căng thẳng với Thú Nhân đế quốc, không có nghĩa là những người khác cũng không muốn, Ma pháp sư công hội, vẫn có một vài người trẻ tuổi, muốn đánh tới Thần Thú điện, đem phượng hoàng cướp về.

Đối với những người này, lão chỉ cảm thấy buồn cười, trên khối đại lục này, có rất nhiều truyền thuyết về Thần, nhưng chân chính xuất hiện cũng chỉ có Thần Thú mà thôi, năm đó thực lực của Thần Thú có thể áp chế tất cả cường giả trên đại lục, nhân tài trong bộ tộc Nagas cũng xuất hiện lớp lớp, cho dù hiện giờ bộ tộc Nagas đã suy yếu, nhưng chẳng lẽ trong tay bọn họ không có đòn sát thủ sao? Phải biết, vòng bảo hộ trên núi Thần Thú, ngay cả pháp thân cũng bị ngăn lại!

Chính bởi vì vậy, lão vẫn luôn ôn hòa với đám người Lâm Tái, nhưng sau đó lại trở nên phức tạp... Nhưng cũng không sao, Ma pháp sư công hội cho dù quan hệ không tốt với Lâm Tái, chỉ cần bọn họ có thể lấy được Thần Chúc Phúc sẽ không sao.

Lão chính là vì Thần Chúc Phúc, mới rời khỏi Ma pháp sư công hội, đương nhiên cũng hy vọng Thần Chúc Phúc thật sự không làm thất vọng.

“Đúng vậy, dùng Thần Chúc Phúc sẽ có khả năng tử vong, đó là vì thân thể người sử dụng không đủ cường tráng, nhưng chỉ cần điều trị thân thể thật tốt, như vậy tác dụng phụ duy nhất, cũng chỉ là khiến cho người ta cảm thấy thống khổ vạn phần mà thôi.” Duy Nhĩ Phúc mở miệng: “Sau khi bán đấu giá Thần Chúc Phúc, chúng ta còn bán đấu giá một ít được tề có thể điều trị thân thể, chỉ cần người sử dụng kiên trì rèn luyện thân thể và sử dụng được tề thích hợp, như vậy nhất định sẽ đột phá đến thần cấp.”

“Như thế thì quá tốt!” Vị Đại trưởng lão kia mở miệng, một lần nữa trở về ghé lộ của mình.

Duy Nhĩ Phúc nói rõ tình huống cụ thể của Thần Chúc Phúc, phải điều trị thân thể như thế nào, Thần Chúc Phúc phân chia thuộc tính ra sao. Lúc này mới bắt đầu buổi đấu giá.

Bán đấu giá trong dĩ vãng, đều tính theo kim tệ, mà vật phẩm đấu giá, đều có giá quy định từ một kim tệ trở lên, nhưng hiện giờ bán đấu giá được tề, cũng không dùng kim tệ mà là dùng tinh hạch.

Bởi vì Hệ thống vị diện giao dịch và Tiểu Hắc, Lục Vũ rất cần tinh hạch ma thú, điểm này Lâm Tái rất rõ ràng, hơn nữa, đối với ma pháp sư mà nói, tinh

Bọn thủy thủ rơi xuống biển, Amos liền mang theo Khoa Duy Kỳ bay lên giữa không trung, mà những pháp thánh khác cũng không chế ma lực trong không khí để bản thân lơ lửng trên không trung. Thủy hệ ma pháp sư kia nhìn thoáng qua chỗ chiếc thuyền lớn bị lật cùng đám thủy thủ kêu cứu, hắn rất muốn xuất thủ cứu bọn họ, lại là thủy hệ ma pháp sư, chuyện này đối với hắn cũng chỉ là nhấc tay chỉ lao, nhưng cảm giác được ma thú cường đại, hắn cũng không dám dễ dàng ra tay.

Quả nhiên, ngay khi bọn họ vừa mới bay lên không trung, liền có vài cột nước đánh về phía bọn họ, đồng thời, chiếc thuyền của bọn họ cũng bị đánh trúng, nhất thời tan tành thành trăm mảnh! Mà những vỡ này rơi trúng đám thủy thủ, làm cho mặt biển loang lổ vết máu.

Chiến đấu, bắt đầu!

Lục Vũ cùng Lâm Tái thực lực mạnh hơn những người khác một ít, cho nên, tuy rằng bọn họ không cảm giác được bọn người Amos lén lút đi theo, nhưng khi con ma thú xuất hiện tạo nên thanh thế quá lớn, bọn họ liền cảm giác được.

Sắc mặt Lục Vũ trở nên vô cùng khó coi: “Có người đi theo chúng ta!”

“Còn trêu chọc ma thú thần cấp...” Lâm Tái cắn chặt răng, khoảng cách giữa bọn họ không xa, nếu những người đó gặp chuyện không may, rất có thể sẽ liên lụy đến bọn họ... lúc này hắn hô lên: “Tăng tốc mau lên! Nhất định phải dùng hết tốc lực!”

“Lâm Tái, làm sao vậy?” Sau khi Duy Nhĩ Phúc không bị say tàu nữa, liền đi theo Lâm Tái, hắn dạy Lâm Tái rất nhiều tri thức, cũng học được không ít điều từ Lâm Tái, hai người giúp đỡ lẫn nhau.

“Lão sư, phía sau cách chúng ta không xa đang có chiến đấu, có ma thú thần cấp xuất hiện!” Lâm Tái mở miệng, may mắn là những thuyền viên đã bắt đầu tăng tốc, hắn nhẹ nhàng thở phào.

Duy Nhĩ Phúc là thánh cấp được tề sư, trước kia cho dù nhìn thấy thần cấp ma pháp sư cũng có thể ngang hàng, nhưng điều này chỉ thành lập dưới tình huống thần cấp ma pháp sư kia đang cần được tề, còn ma thú...

“Ma thú trên biển hung tàn hơn ma thú trên đất liền rất nhiều, chúng ta phải đề phòng mới được!”

“Ừm.” Lâm Tái gật gật đầu, liền bắt đầu bố trí, thêm đầy đủ ma tinh vào những khẩu ma tinh pháo, Lục Vũ cũng lén lút chuẩn bị, cuộc chiến xảy ra ở phụ cận, bọn họ thật sự không dám khinh thường.

Mọi người trên thuyền chuẩn bị kỹ càng không bao lâu, Lục Vũ có nhãn lực tốt nhất liền nhìn thấy vài bóng đen bay về phía bọn họ.

Mấy người... bóng đen kia hẳn là nhân loại, lén lút đi theo bọn họ, còn trêu chọc thần cấp ma thú, đối với bọn hắn mà nói, tuyệt đối là địch không phải bạn! Cho nên, hắn không chút nghĩ ngợi, liền phát động ma tinh pháo.

Ma tinh pháo tuyệt đối là vũ khí vô cùng lợi hại, thành Kerr vẫn luôn có thể ngăn trở thú nhân công kích, đương nhiên không tránh khỏi có quan hệ với ma tinh pháo trên tường thành!

Ma tinh pháo lợi dụng ma pháp trận lấy năng lượng từ tinh hạch ma thú tiến hành công kích, cũng có một ít ma tinh pháo có thể trực tiếp đem ma pháp trận khắc trên ma tinh phát động công kích. Mặc dù đây là vũ khí ma pháp, nhưng người thường cũng không thể sử dụng, bởi vì sau khi ma tinh pháo bắt đầu công kích, cần phải có người dùng tinh thần lực khống chế hướng công kích.

Lục Vũ không chế cỗ năng lượng cường đại kia, điều khiển nó công kích về phía mấy bóng đen kia, nhưng hắn không nghĩ tới chính là, thực lực của đối phương thật sự rất mạnh, không chỉ cản lại công kích của hắn, mà còn vọt về phía thuyền bọn họ!

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Chiến Đấu

Con ma thú thần cấp kia là một con cá hình thể khổng lồ, mặc dù Amos thấy được, nhưng lão cũng không biết nó là giống gì.

Tuy rằng ma thú trên biển cường đại, nhưng cũng chỉ ở dưới nước, sau khi Amos bay lên giữa không trung, đối phương liền phần nộ, cho dù nó có thể rời khỏi mặt nước, nhưng cũng không nguyện ý.

Sau khi ma thú thần cấp phần nộ, đương nhiên sẽ không thành thành thật thật mà thối lui, cho nên, cột nước liên tiếp đánh về phía đám người Amos, làm cho bọn họ vô cùng chật vật.

Lúc đầu, đám thủy thủ còn kêu cứu thảm thiết, nhưng không lâu sau, tất cả đều biến mất trong tiếng sóng gầm, còn Amos cùng vài pháp thánh một bên ngăn cản những cột nước công kích, một bên tiến hành công kích con ma thú dưới nước, trong lúc nhất thời cũng không rảnh rỗi.

Hắn quyết định chủ ý, sau khi cách đủ xa, liền trốn vào Hệ thống vị diện giao dịch, đến lúc đó Amos sẽ ra sao, hắn cũng chẳng thèm quan tâm!

Nhưng hiện tại, còn phải tiếp tục bay thêm một đoạn nữa mới được!

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: Thẳng Thắn

Lục Vũ dẫn Amos và con ma thú phía sau bay về một phương hướng, tốc độ của bọn họ đều rất nhanh, cho nên không bao lâu, liền lệch khỏi quỹ đạo của tuyến đường an toàn.

Lục Vũ vẫn luôn ẩn giấu khí tức, nhưng Amos và con ma thú phía sau hắn lại không giống, sau khi bọn họ chạy một đoạn, lại xuất hiện thêm một con ma thú thần cấp, khí thế của đoàn người càng tăng cao. Mà ba con ma thú thần cấp như vậy, sao có thể không khiến cho ma thú khác chú ý chứ? Cho nên dọc theo đường đi, ma thú cấp thấp chạy trốn bốn phía, ma thú cấp cao lặng lẽ đuổi theo, đội ngũ lại tăng thêm không ít.

Lục Vũ đột nhiên nhìn thấy một hòn đảo nhỏ ở xa xa, hắn không chút nghĩ ngợi, liền vọt về phía hòn đảo kia, sau khi chạm đất, liền lén lút vào Hệ thống vị diện giao dịch.

Amos theo sau Lục Vũ, liền có chút hối hận. Mặc dù lão là thần cấp ma pháp sư, so với ma thú thần cấp cũng không kém bao nhiêu, nhưng mọi người đều biết, thân thể ma pháp sư tương đối kém, sự chịu đựng đương nhiên cũng kém, tiếp tục chạy trốn như vậy, lão nhất định sẽ không thoát khỏi hai con ma thú thần cấp, nhưng cố tình, Lục Vũ chạy phía trước cũng không có ý định dừng lại!

Một bên bay lượn, một bên chờ chết, cảm giác thực không xong, con ma thú thứ hai lại có thể nhảy khỏi mặt nước, Amos vì tánh mạng của mình mà suy nghĩ, cho dù muốn dừng lại nghỉ ngơi một chút cũng không được!

Hòn đảo nhỏ kia, Amos cũng nhìn thấy, khi nhìn thấy hòn đảo này, lão có thể nghỉ ngơi trên đảo một chút, nhưng lão không nghĩ tới chính là, Lục Vũ đột nhiên tăng tốc, hơn nữa, sau khi thân hình chợt lóe lên, vậy mà lão không nhìn thấy đối phương nữa!

Thần Tử của Thần Thú điện, quả nhiên có chỗ hơn người! Amos lơ lửng trên không trung của đảo nhỏ, không muốn chạy nữa.

Bên ngoài chiến đấu vô cùng kịch liệt, Lục Vũ thì nói chuyện phiếm cùng Khương Đào trong Hệ thống vị diện giao dịch.

Trước mặt Lâm Tái, Lục Vũ cũng không giấu diếm chuyện Hệ thống vị diện giao dịch, cũng không có giải thích mà thôi, cho nên, tuy rằng từ trước đến nay ở cùng một chỗ với Lâm Tái, nhưng hắn vẫn thường xuyên tiến vào Hệ thống vị diện giao dịch, liên hệ chặt chẽ cùng Khương Đào.

Bên kia Hệ thống vị diện giao dịch, Hughes cùng Khương Đào đang ngồi cùng một chỗ, Hughes mang theo khuôn mặt của hắn mà ái muội cùng Khương Đào...

“Các người cũng không ngại túm tụm trước mặt ta sao?” Lục Vũ bất mãn mà mở miệng, thuận tiện ăn thức ăn đối phương vừa mới giao dịch cho hắn.

Sau khi tiến vào Kim Đan kỳ, hắn không ăn cơm cũng không sao, mặc dù như thế, có lẽ là bởi vì thực lực của hắn tăng lên quá nhanh, hắn còn chưa kịp thích ứng với điểm này, thậm chí còn cảm thấy đói bụng.

“Chúng ta không có túm tụm, đây đều là những hành động tự nhiên!” Khương Đào mở miệng, sau đó nhìn thoáng qua Lục Vũ: “Thật ra người đang ghen tị đi? Tại sao không tìm một người túm tụm cho chúng ta xem?”

Lục Vũ nhất thời im lặng, bất quá nghe được những lời này của Khương Đào, hắn cũng không thể tránh né mà nghĩ tới một người — Lâm Tái.

Lại nói tiếp, Lâm Tái cũng theo đuổi hắn lâu rồi, mọi người xung quanh đều mặc định cho rằng bọn họ là một đôi, nếu không phải chuyện lúc trước, sợ là hắn đã sớm chấp nhận Lâm Tái rồi.

Mà hiện tại, cho dù có chuyện trước kia, hắn cảm thấy hắn đã quen có Lâm Tái bên cạnh.

“Tại sao người không nói nữa? Không phải là thật sự có người rồi đi? Là ai?” Khương Đào tò mò hỏi han, biểu tình trên mặt Lục Vũ, chính là có chút nhột nhạt.

“Lâm Tái.” Lục Vũ mở miệng, cũng không dự định giấu diếm.

Hắn thích sạch sẽ cũng không phải bẩm sinh, đều là nhân tố tâm lý, hiện tại thực lực gia tăng, cũng thay đổi thân thể thay đổi thế giới, hắn cảm thấy hắn đã không để ý đến chuyện này nữa.

Cảm giác được lo lắng từ Lâm Tái truyền đến, Lục Vũ rất muốn nói cho đối phương biết mình không có việc gì, nhưng lúc này, hắn lại không có biện pháp liên lạc với Lâm Tái.

“Lâm Tái? Trách không được gần đây ngươi luôn nhắc tới hắn... Ngươi dự định khi nào thì dẫn hắn tiến vào cho chúng ta xem đây?” Khương Đào hưng trí bồng bồng mà mở miệng.

“Cứ từ từ.” Lục Vũ mở miệng, tuy rằng biết Lâm Tái sẽ không đem chuyện của hắn nói cho người khác biết, cũng tuyệt đối giữ bí mật, nhưng nói chuyện Hệ thống vị diện giao dịch cho Lâm Tái, cũng chính là thừa nhận tình cảm của Lâm Tái...

Lục Vũ nghĩ người trong Hệ thống vị diện giao dịch khí thật lâu, đột nhiên cảm thấy trên đùi đau xót.

Hiện giờ hắn đang ở một nơi vô cùng an toàn, cũng không thể đột phát bệnh hiểm nghèo, hắn đau như vậy, khẳng định chính là Lâm Tái... Lục Vũ có chút lo lắng, bất quá, hiện giờ bên ngoài không có gì bất ngờ xảy ra chính là đang đánh nhau, hắn không thể tùy tiện đi ra ngoài, nghĩ nghĩ, Lục Vũ tìm người mua một ít Ân Thân phù.

Võ trang đầy đủ, dùng Ân Thân phù, Lục Vũ lén lút ra ngoài, lại không nghĩ đến, vậy mà một hồi hỗn chiến, càng không nghĩ tới, bên trong cuộc hỗn chiến này, hắn còn nhìn thấy Lâm Tái.

Ma thú trên biển, cũng không phải tất cả đều là cá, Amos cùng Lục Vũ không biết chính là, hòn đảo nhỏ này, thật ra là địa bàn của một loài ma thú rùa, không khéo chính là, bọn họ một đường chạy tới địa bàn của ma thú rùa thần cấp.

Ma thú rùa tính tình vô cùng tốt, nhưng dù tốt tính cỡ nào, cũng không dễ dàng tha thứ cho người đánh nhau trên đỉnh đầu của mình! Cho nên, khi Amos chiếm cứ đảo nhỏ này mà đánh nhau với hai con ma thú thần cấp, trong khi hai con ma thú kia thay phiên nhau tấn công, nó cũng đi ra.

Đây là một hồi loạn chiến.

Ma thú thần cấp trí tuệ cũng không thấp, chỉ là nóng nảy hơn nhân loại mà thôi, trước hết, con ma thú đầu tiên không thuận theo không buông tha, đó là vì Lục Vũ cùng Amos đánh nó bị thương, còn con ma thú thứ hai, lại là hiếu chiến, cho nên tới địa bàn của ma thú khác, cũng không dừng tay.

Ngay khi con ma thú rùa kia xuất hiện, hô lên một tiếng để kêu gọi những ma thú thánh cấp trong lãnh địa, công kích ba người xâm lấn, Lâm Tái liền đến đây.

Thần Thú đan giúp linh thú nhận chủ, đương nhiên cũng có thể giúp linh thú cảm giác được sự tồn tại của chủ nhân, mà Lâm Tái, chính là dựa vào điều này mà đuổi tới.

Hắn có thể cảm giác được, Lục Vũ không có việc gì, nhưng đã đến nơi này, nhìn thấy chiến trường hỗn loạn này, tránh không được vẫn vô cùng lo lắng.

Mà hắn lo lắng Lục Vũ, đám người đang chiến đấu cũng phát hiện sự hiện hữu của hắn, liền thay đổi sắc mặt.

Lúc này, con ma thú thứ nhất chủ yếu công kích Amos, con ma thú thứ hai chủ yếu công kích đám ma thú pháp thánh ở đây, về phần con ma thú rùa kia, nó cũng muốn đem những người khác đuổi đi. Đương nhiên, trong đó người thừa nhận áp lực lớn nhất vẫn là Amos.

Lúc này Lâm Tái hoàn toàn thú hóa, thoát nhìn thật uy vũ, còn có thể bay trên không trung, cổ tình lại khiến người khác cảm giác không được tu vi của hắn...

Ngay từ đầu Amos còn suy nghĩ có phải lại có ma thú khác chạy tới hay không, nhưng sau đó liền phản ứng: “Thần Từ! Chúng ta liên thủ!” Lão rất muốn nhắc đối phương hồi, cũng muốn châm chọc đối phương đột nhiên biến mất lại hiện ra thân hình, nhưng sau khi suy xét, vẫn cảm thấy có một đồng minh quan trọng hơn.

Lão không phải không muốn chạy, nhưng ma pháp của ma thú thần cấp, khoảng cách công kích vô cùng xa, lão đã bị công kích khá nhiều, hoàn toàn không có cơ hội chạy trốn.

Lâm Tái nghe được Amos nói, chỉ biết đối phương coi mình là Lục Vũ, Lục Vũ hắn là không có việc gì, nhưng đúng lúc này, hắn cũng bắt đầu bị cuốn vào trận tranh đấu này, hơn nữa, bởi vì thực lực của hắn yếu nhất, cho nên cũng không lâu lắm, liền bị thương.

Thời điểm Lục Vũ rời khỏi Hệ thống vị diện giao dịch, nhìn thấy một màn này.

Trên người hắn có rất nhiều bí mật, Lâm Tái cũng biết, hắn thường xuyên đột nhiên biến mất ai cũng tìm không thấy, Lâm Tái cũng biết, nhưng dưới tình huống như thế, Lâm Tái vẫn theo kịp... Lục Vũ lấy ra phi kiếm của mình, lén lút đi tới giữa không trung: “Lâm Tái!”

Bên người đột nhiên xuất hiện giọng nói của Lục Vũ, Lâm Tái sửng sốt, sau đó cũng cảm giác được có người nắm chặt mình, trong nháy mắt, hắn liền xuất hiện trong một căn phòng rộng rãi, giống như chiến đấu trước đó hoàn toàn là ảo giác!

Lâm Tái xuất hiện khiến cho Amos có một tia hy vọng, nhưng Lâm Tái đột nhiên biến mất giữa không trung, lão liền tuyệt vọng, sau đó, cho đến khi lão kiệt lực, muốn chạy trốn lại bị một cái thủy hệ ma pháp đánh trúng... Lâm Tái cũng không có xuất hiện lần thứ hai.

“Nơi này là đâu?” Lâm Tái tò mò hỏi han, lại có chút hưng phấn, hắn cảm giác được, những gì mình thấy được, hắn là bí mật của Lục Vũ.

“Ta chậm rãi nói cho ngươi.” Lục Vũ đã hóa giải Ân Thân phù trên người mình, liền lên tiếng.

Thật ra, cho đến khi hắn đem Lâm Tái mang vào Hệ thống vị diện giao dịch, hắn mới suy nghĩ cẩn thận mình nên làm gì. Nhưng nếu Lâm Tái đã tiến vào, như vậy giải thích với đối phương một chút cũng không sao, còn chuyện hoán đổi linh hồn...

Lâm Tái có thể không ngại nguy hiểm, trực tiếp đi kiểm hán, liền đủ để chứng minh tình ý của đối phương...

Lục Vũ nói đại khái chuyện của mình, Lâm Tái nghe được liền tròn mắt há hốc mồm, bất quá, tuy rằng kinh ngạc, nhưng hắn lại tiếp thu rất nhanh.

Trước kia, Lục Vũ lấy ra những đồ vật kỳ kỳ quái quái, dạy hắn công pháp tu chân, hắn cũng có chút hoài nghi, hiện tại nói như thế, ngược lại giải thích được tất cả...

Năng lực tiếp thu của Lâm Tái không tồi, lúc này tuyệt đối có rất nhiều thời gian cho hắn tiếp thu — một đám cao thủ thần cấp đang chiến đấu bên ngoài, tạm thời bọn họ không có khả năng đi ra!

Sinh hoạt trong Hệ thống vị diện giao dịch khá đơn điệu, nhưng có người ở bên cạnh thì khác, Lâm Tái cầm lấy một món đồ rồi hỏi, Lục Vũ liền giải thích, hai người cứ tiếp tục như vậy, khiến cho Lâm Tái biết được rất nhiều tin tức.

Lúc mới bắt đầu, Lục Vũ còn không dự định giới thiệu Lâm Tái, thậm chí còn cự tuyệt lời thỉnh cầu trò chuyện của Khương Đào, nhưng Khương Đào cũng rất kiên nhẫn, liên tục phát ra yêu cầu...

Nhìn thấy Lâm Tái tựa hồ đã tiếp thu được mọi chuyện, Lục Vũ có chút suy nghĩ xấu xa, liền chấp nhận yêu cầu.

Khương Đào bên kia Hệ thống vị diện giao dịch nhìn thấy Lâm Tái, cũng chỉ chúc mừng vài câu, khiến Lâm Tái có chút đắc ý, Hughes cũng có chút kinh ngạc: “Lâm Tái thiếu gia, không nghĩ tới ngươi gầy đi lại dễ nhìn như vậy!”

“Thân mến, ngươi gầy đi cũng rất dễ nhìn.” Khương Đào lập tức mở miệng.

Tuy rằng đã không thêm để ý, Lục Vũ vẫn nhìn không được muốn phun tào, đó rõ ràng là thân thể của hắn...

Khi nói chuyện cùng Khương Đào và Hughes, Lâm Tái vẫn luôn phong độ nhẹ nhàng, nhưng sau khi trò chuyện một hồi, hắn liền đổi thành bộ đáng thương hề hề: “Lục Vũ, ngươi xem, chuyện của ta ngươi đều biết, nhưng chuyện của ngươi ta lại không hề biết...”

“Không phải hiện tại ngươi đã biết rồi sao?”

“Ta còn có một việc không biết!” Lâm Tái tiến đến bên người Lục Vũ, sau khi phát hiện Lục Vũ không có né tránh, càng thêm đắc ý: “Ngươi xem, ta đã thổ lộ với ngươi nhiều lần như vậy, cũng không biết ý ngươi ra sao.” Trước kia, Lục Vũ đều lấy thực lực của hắn và đan dược (số đan dược thiếu nợ á) để từ chối, hắn cũng thật sự không thể đợi được nữa.

Mặc kệ là thực lực tăng lên hay là kỹ xảo luyện chế đan dược tăng lên, cũng không phải trong lúc nhất thời có thể làm được.

“Ta cũng rất thích ngươi.” Lục Vũ cười cười mở miệng, trước kia hắn không xác định tình cảm của mình, đương nhiên không dám dễ dàng hứa hẹn, nhưng lúc này, cũng không cần phải giấu diếm nữa.

Lâm Tái còn đang dự định mề neo với Lục Vũ như mọi khi, thậm chí nếu Lục Vũ giận, hắn liền biến thành rỗng làm nũng, vậy mà không ngờ Lục Vũ lại đáp ứng, điều này làm cho hắn sửng sốt một lúc.

Sau khi Lâm Tái kịp phản ứng lại, Lục Vũ đã chuẩn bị tốt một bữa cơm rồi, hắn cười cười bắt đầu ăn cơm, càng ăn càng đắc ý, nụ cười cũng càng ngày càng sáng lạn.

Lục Vũ nhìn khuôn mặt tươi cười của Lâm Tái, tâm tình cũng rất tốt, nhưng nghĩ đến trước kia Lâm Tái luôn muốn thân cận cùng mình nên cũng không ít lần bỏ lên giường mình, liền mở miệng: “Trước kia, ta xảy ra một chuyện.”

“Chuyện gì?” Lâm Tái tò mò hỏi han.

Ngoại trừ người thân, Lục Vũ cho tới bây giờ cũng chưa nói chuyện lúc trước cho người khác, nhưng hiện tại, hắn đột nhiên lại muốn nói.

Có lẽ thăng thần cũng tốt, sau khi đến thế giới này, hắn chôn dấu trong lòng rất nhiều chuyện, muốn tìm một người để chia sẻ, mà trước đó cũng đã nói khá nhiều chuyện cho Lâm Tái, nói thêm chuyện này nữa cũng không sao.

Sau khi Lục Vũ trầm ngâm một lúc, rốt cuộc vẫn nói ra chuyện trước kia.

Ngay từ đầu Lâm Tái chỉ cảm thấy thế giới trước kia của Lục Vũ thật thần kỳ mà thôi, nhưng sau khi nghe được vấn đề chính, hắn liền tức giận.

Lục Vũ nghiệm sạch sẽ, hắn cũng cảm thấy phiền toái, cảm thấy nếu Lục Vũ nghiệm sạch sẽ thì tốt hơn rất nhiều, nhưng hắn chẳng ngờ tới, nguyên nhân khiến Lục Vũ nghiệm sạch sẽ là như vậy...

“Nam nhân kia hiện tại thế nào? Ta muốn giết hắn!” Lâm Tái phẫn nộ mà mở miệng, đây là lần đầu tiên hắn có xúc động muốn giết người!

“Ta đã báo thù rồi.” Lục Vũ cười cười, “Thật ra ta muốn nói chính là, hiện tại ta cũng không bài xích người tiếp xúc, nhưng mà...” Lâm Tái muốn tiến thêm một bước sẽ rất khó khăn.

Lâm Tái cảm thấy bối rối trong lòng, còn đang suy nghĩ chuyện trước kia của Lục Vũ, lại không ngờ Lục Vũ sẽ nói như vậy... Bất quá, nhìn thấy thái độ của Lục Vũ, hẳn cũng biết Lục Vũ không còn quan tâm đến chuyện kia nữa.

“Không sao, ta sẽ chờ.” Ý tứ trong lời nói của Lục Vũ, đương nhiên Lâm Tái hiểu được, hơn nữa, hẳn cũng không để ý đến chuyện này lắm.

Chẳng lẽ là tuổi của hắn tại bộ tộc Nagas còn quá nhỏ sao? Tuy rằng hắn cũng có dự vọng, nhưng không phải quá mức mãnh liệt.

Lục Vũ cùng Lâm Tái ngay người trong Hệ thống vị diện giao dịch vài ngày, tuy rằng không biết tình huống bên ngoài, nhưng cũng có thể đoán được đại khái. Cho dù đám ma thú thần cấp phát sinh tranh đấu cũng sẽ không quyết chiến sinh tử, nhưng Amos thì khác, ba con ma thú thần cấp sẽ công kích lẫn nhau...

Thời điểm hai người đi ra ngoài, liền nhìn thấy hòn đảo nhỏ kia đã bị phá hủy gần hết, con ma thú rùa thần cấp kia đang phơi nắng như không có chuyện gì xảy ra.

Hai người bọn họ lén lút tránh né đối phương, dùng thần thức quét một vòng xung quanh, quả nhiên tìm thấy mảnh nhỏ áo choàng ma pháp của Amos.

Áo choàng ma pháp của Amos coi như là trang bị ma pháp cao cấp, sẽ không dễ dàng phá hủy, nếu Amos áo choàng ma pháp của Amos đã tan tành, thì bản thân Amos...

“Chúng ta đi thôi.” Lâm Tái mở miệng, mặc dù hắn chạy đến tìm Lục Vũ, nhưng đám người Dược tề sư công hội, cũng có chút lo lắng, dù sao khi đó Ma pháp sư công hội còn có hai thánh cấp ma pháp sư chạy thoát.

“Ân, chúng ta đuổi theo nhanh lên.” Lục Vũ cũng nói, may mắn là trong tay bọn họ còn có hải đồ, trước tiên xác định vị trí của mình, sau đó đi con đường gần nhất, hẳn là vẫn có thể đuổi theo đi?

Lần này bọn họ đi Maya đại lục, bởi vì khả năng gặp nguy hiểm rất lớn, nên để lại phượng hoàng Tiểu Hồng, còn Tiểu Hắc đòi đi theo, hiện giờ đang ở lại trên thuyền... Hẳn có chút nhớ nó rồi.

Lâm Tái cùng Lục Vũ tìm thấy khu vực lãnh địa của ma thú rùa trên hải đồ, Lục Vũ cùng Lâm Tái lại xem xét vị trí của hai con ma thú thánh cấp phụ cận, cuối cùng cũng xác định vị trí của bọn họ, sau đó ẩn giấu tu vi, bay về phía thuyền của Dược tề sư công hội.

Thuyền của Dược tề sư công hội dựa theo con đường an toàn nhất mà đi, tránh không được sẽ đi vòng vèo, nhưng Lâm Tái cùng Lục Vũ đã ẩn giấu tu vi, lại dùng ảo thuật, nên đi đường vô cùng thuận lợi.

Dưới yêu cầu mãnh liệt của Lâm Tái, Lục Vũ ngồi trên lưng Lâm Tái, Lâm Tái cồng hắn bay đi, còn hắn thì sử dụng ảo thuật che giấu cả hai.

Hai người bọn họ bay trên không trung, một mỗi thì trở vào Hệ thống vị diện giao dịch, nên vô cùng thoải mái. Hơn nữa, ma thú trên biển cũng không thêm để ý đến không trung, chớ nói chi là Lục Vũ cùng Lâm Tái đã ẩn giấu tu vi, cho nên bọn họ hoàn toàn không gặp nguy hiểm gì cả, qua vài ngày liền đuổi kịp thuyền của Dược tề sư công hội.

Thời điểm Lục Vũ cùng Lâm Tái xuất hiện trên không trung, bị người trên thuyền thấy được, chờ đến khi hai người đáp xuống, càng được nhiệt liệt hoan nghênh, nhưng khiến Lâm Tái cùng Lục Vũ cảm thấy kinh ngạc chính là, vậy mà Tiểu Hắc lại đi ở phía trước mọi người, ánh mắt Dược tề sư nhìn nó, còn vô cùng sùng bái...

“Mấy ngày này có phát sinh chuyện gì hay không?” Lâm Tái mở miệng hỏi.

“Có! Hai tên ma pháp sư của Ma pháp sư công hội tìm đến đây...” Duy Nhĩ Phúc mở miệng, khi đó, hắn cũng thực khẩn trương, nhưng sau đó... Hẳn cũng cảm thấy dở khóc dở cười.

“Các người không có việc gì đi?”

“Không có việc gì, bọn họ đều bị Tiểu Hắc các hạ ăn.”

“...”

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Tiểu Hắc Nói Chuyện

Có lẽ là tại Tự Do Chi Thành không tiện, nên Douglas chưa bao giờ lộ ra nguyên hình của mình, cho nên Lục Vũ cũng không tận mắt nhìn thấy, nhưng hiện giờ, hẳn cũng có thể đoán được nguyên hình của Douglas là cái dạng gì!

“Đúng vậy, trên người các người có khí tức của Douglas, Douglas đang ở đó sao?” Tốc độ của con rồng kia rất nhanh, đã chạy đến phụ cận, sau đó thanh như hồng chung.

Lục Vũ đã từng nghĩ đến, ngôn ngữ trên hai khối đại lục có giống nhau hay không, nhưng hiện tại nghe thấy tiếng của một con hắc long, liền yên lòng: “Các hạ là người của long tộc sao?”

“Cái gì là người của long tộc? Ta là rồng của long tộc!” Con hắc long kia lớn tiếng mở miệng, sau đó cúi xuống thân mình nhìn về phía Lục Vũ: “Tiểu tử kia, Douglas đâu?”

“Douglas các hạ ở lại Eyal đại lục...”

“Rõ ràng! Tại sao hẳn ở lại trên Eyal đại lục, không phải là người muốn gạt ta đi?” Douglas trừng mắt nhìn còn một mình đi đến Eyal đại lục, bọn họ cũng rất lo lắng, chỉ sợ đối phương bị đám cường giả trên Eyal đại lục quờ quạng.

“Chúng ta tuyệt đối không có gạt người! Ta còn có tín vật của Douglas các hạ!” Lâm Tái chạy về, mở miệng, đồng thời lấy ra tín vật Douglas cho hẳn.

Con rồng kia cúi đầu nhìn nhìn, lập tức liền gắt gắt đầu: “Douglas được các người chữa trị hả? Tốt lắm! Nhưng tại sao hẳn không trở lại?”

Bởi vì coi trọng bà ngoại ta... Tuy rằng Lâm Tái nghĩ như vậy, lại không có nói ra, đồng thời nhìn đến con cự long cao mười thước trước mặt, nhìn không được bắt đầu bốn chân trong lòng, bà ngoại của hẳn nhỏ như vậy còn Douglas lại lớn như vậy, hai người không xứng đôi không nhỉ?

“Douglas các hạ rất thương thức mỹ thực cùng đồ chơi trên Eyal đại lục...”

“Trách không được, tiểu tử kia chỉ biết ăn thôi!” Khẩu khí của con hắc long kia rất lớn, mà sau khi hẳn biến thành hình người, Lâm Tái cũng tại sao hẳn khẩu khí lớn như vậy — bản thể của đối phương là hắc long, sau khi biến thành người, lại là một lão nhân râu tóc bạc trắng, có thể thấy, tuổi đối phương tuyệt đối không nhỏ.

Sau khi nói chuyện một hồi, cuối cùng Lâm Tái cũng biết thân phận của đối phương, lão nhân này... Không, phải là lão long, dĩ nhiên là trưởng lão long tộc, mà lần này trưởng lão tự mình ra mặt, là bởi vì ngôn ngữ trên Eyal đại lục, không phải mỗi con rồng đều hiểu... Dù sao, giữa hai khối đại lục, đã thật lâu thật lâu rồi chưa có liên hệ.

Giống với phỏng đoán ban đầu, long tộc cũng không xem bọn hẳn ở trong mắt, cho dù bọn họ biết Lâm Tái là người của bộ tộc Nagas, nhưng sau khi phát hiện Lâm Tái còn chưa đến trăm tuổi, liền hoàn toàn không có ý tứ nhắm vào Lâm Tái, ngược lại còn cho phép bọn hẳn hái thảo dược trong lãnh địa long tộc, dù sao đối với long tộc bọn họ mà nói, những hoa hoa thảo thảo này cũng không có tác dụng gì. Hơn nữa, dù sao bọn hẳn cũng cứu Douglas, cũng nên cho bọn hẳn một chút mặt mũi.

Con rồng này sau khi thấy đám người Lâm Tái ăn cơm trưa xong, cũng không quay đầu lại mà rời đi, mà đám người Dược tề sư công hội, coi như là thở phào một hơi.

Bọn họ gặp mặt long tộc, cũng giống như người nhập cư trái phép vào vòng bảo hộ, trong cuộc sống kế tiếp, bọn họ không cần lo lắng gặp phải nguy hiểm gì nữa, trên người bọn họ phát ra khí tức long tộc, đám ma thú cũng không dám trêu chọc bọn họ!

Sau khi con rồng kia rời đi, cũng không lâu lắm, đám người Lâm Tái nghe thấy một trận tất tất tốt tốt thanh âm.

Địa phương bọn họ đóng quân còn có sinh vật trí tuệ khác, điểm này Lục Vũ cùng Lâm Tái cũng biết, nhưng người khác lại không biết, cho nên cuối cùng một đám địa tinh đột nhiên xuất hiện trước mặt bọn họ, đám người Duy Nhĩ Phúc đều bị dọa nhảy dựng.

Đàn địa tinh này thân hình thấp bé, nhưng có mặc quần áo, hơn nữa, tuy rằng ngôn ngữ không thông, nhưng bọn họ khoa tay múa chân, Lục Vũ cũng có thể nhìn ra một ít nhiệt tình.

Song phương khoa tay múa chân một hồi liền thông suốt, sau đó đám địa tinh kia liền để lại rất nhiều trái cây hồng sắc, mà sau lần giao lưu này, thời điểm bọn họ ra ngoài thu thập dược liệu, liền thường xuyên hội ngộ địa tinh đi săn hoặc hái hoa quả, song phương cũng tương an vô sự.

Đám người Dược tề sư công hội tạm thời sẽ không gặp nguy hiểm, Lục Vũ cùng Lâm Tái nhìn nhau, rốt cục quyết định đi long tộc mộ địa nhìn một chút, nơi đó có tung tích của người tu chân!

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 101: Thần Thú

Những lời nói lúc trước của Douglas, Lâm Tái đều ghi tạc trong lòng, sau khi kiểm tra phía trước phía sau một lần, hắn liền tìm đến vách núi theo như lời của Douglas.

Giữa khu rừng xanh um tươi tốt là một ngọn núi cao cao đứng sừng sững, mà một mặt của nó đã bị phá hư.

Sau khi Lục Vũ cùng Lâm Tái đến gần, liền phát hiện trên vách núi này có một sơn động, mà trong sơn động này, có rất nhiều dấu vết người tu chân lưu lại, nhưng niên đại của mấy thứ này lại vô cùng lâu đời, cho dù là pháp khí, lúc này cũng đã hư hao.

Mà tận cùng bên trong huyết động, có vết tích sinh hoạt của nhân loại, mà hiện tại, nơi đó cũng bởi vì thời gian trôi qua mà không còn lại cái gì, ngược lại có chút âm trầm.

Lục Vũ nghĩ tới những chủng tộc có thể sống mấy ngàn năm trên khối đại lục này, nghĩ tới nhân loại đã trải qua rất nhiều thời đại mà vẫn không có phương pháp tu luyện tiến bộ, hơn nữa, nơi này có tung tích của người tu chân...

Tất cả những điều này, giống như một bí ẩn rất lớn, mà hắn lại có dự cảm, chìa khóa mở ra bí ẩn kia, hẳn là ngay nơi này.

“Nơi này thật sự từng có người tu chân sao? Lục Vũ, ngươi phải cẩn thận, nếu có Âm U trùng...” Lâm Tái mở miệng, hắn không sợ Âm U trùng, nhưng Lục Vũ thì khác.

“Ngươi thả ra ngọn lửa, thấp sáng phía trước một chút đi.” Lục Vũ mở miệng, Âm U trùng sợ lửa, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, chắc chắn chúng ở ngay phía trước.

Hiện giờ Lâm Tái còn chưa đạt tới Kim Đan kỳ, ngọn lửa cũng không mạnh lắm, nhưng sau khi ngọn lửa kia lượn một vòng, trên vách đá kia, vậy mà hai người thấy được một cái nắm tay, trong sơn động này, thậm chí còn có một cánh cửa đá?

“Phía dưới sơn động này khẳng định có gì đó.” Lâm Tái mở miệng, sau đó thật cẩn thận mà đi về phía trước.

Lục Vũ đi theo bên cạnh Lâm Tái: “Ngươi cẩn thận một chút.”

“Ta biết! Đã qua nhiều năm như vậy, phỏng chừng cũng không có gì nguy hiểm.” Lâm Tái cười cười với Lục Vũ, sau đó mở miệng, Lục Vũ quan tâm, hắn rất hưởng thụ.

Đi vào, Lục Vũ mới phát hiện, nơi đó đích xác có một cánh cửa đá hình tròn, phía trên còn có một cái nắm tay, hắn cảm thấy chỉ cần xoay nắm tay một cái, liền có thể lộ ra hoàn cảnh phía sau.

Lâm Tái liếc mắt nhìn Lục Vũ một cái, trực tiếp nắm chặt cái nắm tay kia sau đó thử xoay một cái.

Lâm Tái khí lực rất lớn, nhưng cho dù hắn dùng hết sức, cánh cửa kia vẫn không có động tĩnh gì cả.

“Đề ta thử xem.” Lục Vũ mở miệng, liền dùng phép thuật, hắn cũng không tin mình không thể đánh sập cánh cửa này!

Ngay khi Lục Vũ chuẩn bị sử dụng phép thuật, đột nhiên một giọng nói vang lên bên tai bọn họ: “Không ngờ lại có người đến... Cánh cửa đá này phải xoay ba vòng mới có thể mở ra.”

Lục Vũ cùng Lâm Tái hai mặt nhìn nhau, không biết giọng nói kia là từ đâu tới, chỉ cảm thấy tóc gáy dựng thẳng đứng! Bất quá, cũng đến đây rồi, không thể tay không trở về chứ!

Lâm Tái thử thử, cửa đá này quả nhiên có thể chuyển động, sau khi xoay thêm hai vòng, liền lộ ra một cái động khẩu, phía dưới tối đen.

“Các ngươi xuống đây đi, ta không có ác ý.” Giọng nói kia lại vang lên một lần nữa.

“Chúng ta đi xuống!” Lục Vũ nhìn thoáng qua Lâm Tái, liền nắm chặt tay Lâm Tái, hắn có Hệ thống vị diện giao dịch, gặp nguy hiểm liền có thể trốn vào trong.

Hai người nhảy xuống, nhưng không gặp nguy hiểm gì, chỉ cảm thấy đang lơ lửng trên một cái gì đó!

Lục Vũ lập tức quan sát bốn phía, vốn dĩ hắn tưởng rằng mình sẽ không nhìn thấy gì ngoài bóng tối, lại không ngờ nham thạch nóng chảy đang chiếu sáng thế giới trong lòng đất này, đồng thời, giọng nói kia lại vang lên một lần nữa: “Vậy mà là một người tu chân và hậu đại của ta...”

Hậu đại? Lục Vũ cùng Lâm Tái đồng thời nhìn về phía giọng nói truyền đến, quả nhiên, bọn họ thấy được một con rồng thật lớn, thật uy vũ, mình rồng đang quán quanh vị trí cao cao tại thượng kia, đuôi rồng thì cách đó không xa. Con người của đối phương cho dù đang ở dưới lòng đất những rất sáng ngời, thời điểm nhìn bọn họ, lóe lên một chút phức tạp.

Đây không phải là hình rồng mà bọn họ nhìn thấy trước đó trên mặt đất, mà giống như đúc với khi Lâm Tái biến thân, cũng chính là rồng chân chính trong Tu Chân Giới.

Không, nói đối phương giống như đúc với khi Lâm Tái biến thân, còn không bằng nói đối phương giống như đúc với pho tượng Thần Thú trong Thần Thú điện! Lại kết hợp với lời của đối phương. . .

“Người là Thần Thú?” Lâm Tái kinh ngạc mà mở miệng, hắn biết bộ tộc Nagas là hậu đại của Thần Thú, nhưng không phải Thần Thú đã biến mất thật lâu rồi sao? Tại sao lại xuất hiện dưới lòng đất trong lòng tộc mộ địa?

“A, đây là xưng hô mà những người đó gọi ta, khi ta mới đến thế giới này.” Con cự long kia mở miệng, có lẽ vẫn luôn sống ở chỗ này, ngàn vạn năm không thay đổi, nên hắn vẫn luôn nhớ kỹ ký ức lúc trước.

Đối với Lâm Tái mà nói, hắn đi tìm tung tích người tu chân này nọ, chủ yếu vẫn là khiến Lục Vũ vui vẻ, nhưng hắn chẳng thể nghĩ tới, cuối cùng lại tìm được lão tổ tông của mình. . .

Mony cùng Caroline đều vô cùng thần tượng Thần Thú, hắn cũng nghe rất nhiều truyền thuyết về Thần Thú, chỉ là, tại sao Thần Thú trong truyền thuyết cơ hồ không gì không làm được, hiện giờ lại xuất hiện dưới lòng tộc mộ địa? Thoạt nhìn còn không quá tốt. . .

Lâm Tái kinh ngạc, con cự long đối diện hắn là cũng nhìn thấy, hắn thở dài một hơi, lúc này mới mở miệng: “Các người rất kinh ngạc đi? Không hiểu tại sao ta lại ở chỗ này?”

“Đúng vậy, ngài thật sự là Thần Thú sao? Nhưng tại sao ngài lại ở chỗ này?” Lục Vũ mở miệng hỏi.

“Người tu chân a. . . Trên đại lục này, thậm chí có người tu chân. . .” Con cự long kia phát ra tiếng cười, nhưng lại giống như đang châm chọc.

Lâm Tái nhận ra điều không thích hợp trong tiếng cười kia: “Tu chân trên đại lục này không tốt sao? Rõ ràng thực lực có thể tiến triển nhanh như vậy. . .”

“Thực lực tiến triển quả thật là rất nhanh, nhưng thực lực càng mạnh, sẽ chết càng sớm, người muốn chết như các người, thật sự là quá hiếm thấy!” Con cự long kia nở nụ cười khó.

“Người nói cái gì?” Lâm Tái quá sợ hãi, đột nhiên nghĩ đến một chuyện, mặc kệ là chủng tộc gì, tu luyện tới pháp thần đã là cực hạn, mà pháp thần muốn đột phá lên. . . Tất cả đều sẽ tự bạo mà chết!

Đối với chuyện này, hắn cùng Lục Vũ cũng từng thảo luận với nhau, lúc ấy hai người đều cảm thấy có lẽ là có liên quan với phương pháp tu luyện của người nơi này, thậm chí chỉ cần có phương pháp thăng cấp, sẽ có rất nhiều người có thể đột phá, nhưng hiện tại. . .

“Các người cho rằng, tại sao ta lại sống ở chỗ này?” Phí Tư, cũng chính là Thần Thú trước đây, hiện giờ chỉ sống trong một nơi chật hẹp tăm tối mà cười khổ hỏi lại.

Hắn không phải là sinh ra trên tinh cầu này, trên thực tế, hắn đã từng là một con rồng có thể tự do bay lượn trọng vũ trụ, mà trong ấn tượng của hắn, tinh cầu này, chính là cấm địa trong truyền thuyết.

Khi đó, tinh cầu cấm kỵ này, có rất nhiều tin đồn, nhưng chuyện mà ai cũng biết, chính là có vào không có ra.

Tuy rằng hắn rất tò mò về nơi này, nhưng chưa từng nghĩ đến chuyện đi khám phá, cho đến một lần hắn bị rất nhiều người tu chân đuổi giết, bị đánh trọng thương, sau đó không thể không tiến vào tinh cầu này.

Trong lúc sinh tử hắn cố hết sức tiến vào tinh cầu bị sương trắng bao phủ này, lúc mới tiến vào, không phát hiện chút nào nguy hiểm, còn tưởng rằng tất cả truyền thuyết đều là tin đồn!

Khi đó thực lực của hắn giảm xuống rất nhiều, cho nên hắn nghỉ ngơi lấy lại sức trong một ngọn núi lửa ở Thú nhân tộc, chờ đến khi thực lực khôi phục đến Kim Đan kỳ liền rời đi, sau đó hắn liền phát hiện, hắn quả thật không có biện pháp rời khỏi tinh cầu này.

Không thể rời đi thì thôi, khi đó hắn cũng không coi trọng chuyện này, thậm chí cảm thấy, cho dù sống tại tinh cầu này luôn cũng rất tốt, so với bị người đuổi giết còn thoải mái hơn.

Cho dù thực lực của hắn đã giảm xuống rất nhiều, nhưng dựa vào thân thể cường hãn và các loại pháp bảo tùy thân, nên rất nhanh liền trở thành cường giả đứng đầu trên tinh cầu này, sống vô cùng tùy ý, cho đến một ngày hắn phát hiện dị trạng.

Khi đó hắn quen biết rất nhiều cường giả, trong đó có một người đạt tới pháp thần đỉnh phong, trên người hắn cũng không thiếu đan dược, nên muốn giúp đối phương một tay, người nọ cũng rất cảm kích và cũng muốn biết cảnh giới truyền kỳ trên pháp thần có thật sự tồn tại hay không.

Bọn họ chuẩn bị rất nhiều, lại không ngờ, lúc mới bắt đầu thăng cấp vô cùng thuận lợi, nhưng sau khi thăng cấp thành công, lại tự bạo!

Phí Tư nhớ tới cảnh tượng lúc đó, vẫn còn cảm thấy hoảng sợ.

Đó là một loại lực lượng khiến hắn cảm thấy không thể đối kháng, tinh cầu này bài xích loại lực lượng siêu việt vượt qua nó, một khi xuất hiện năng lượng như vậy, nó sẽ ra tay hủy diệt!

Khi đó, hấn bơi vì bị thương mà thực lực giảm xuống, nhưng cấp bậc vẫn còn đó, cho nên cảm thụ được sự biến hóa của nơi này, đồng thời cũng nhìn thấu không ít thứ.

Trong rất nhiều năm tiếp theo, hấn du hành khắp tinh cầu này, cũng tìm được rất nhiều dấu vết, tất cả đều chứng tỏ, tinh cầu này, không cho phép xuất hiện cường giả có cấp bậc cao hơn pháp thần, mà đối với người tu chân, chính là cao hơn Nguyên Anh kỳ.

Đúng vậy, hấn là long tộc, biết được công pháp tu chân, cho nên hấn tại Nguyên Anh kỳ liền có thể đánh bại những cường giả đồng cấp khác, nhưng bọn họ tu luyện ma pháp, muốn đạt tới pháp thần đỉnh phong là vô cùng khó khăn, nếu không có cơ hội cũng tuyệt đối không có khả năng thăng cấp, cho nên trên cơ bản đều là dậm chân tại chỗ, nhưng người tu chân lại bất đồng, công pháp tu chân vô cùng thần kỳ, trên tinh cầu này lại tràn ngập linh lực, cho dù là người lười nhác nhất, đến nơi này cũng sẽ rất nhanh liền tu luyện tới Nguyên Anh kỳ!

Thật ra, nếu khi đó hấn cam tâm tử vong thì tốt rồi, nhưng cố tình hấn không cam tâm... Hiện tại ngấm lại, sớm muộn gì cũng chết, có gì khác nhau chứ? Mặc dù hấn sống rất nhiều rất nhiều năm, nhưng chỉ ru rú một chỗ như vậy, ngay cả một người nói chuyện cũng không có, cuộc sống còn có ý nghĩa sao?

Có đôi khi, hấn cảm thấy sống không bằng chết, đáng tiếc chính là, sau khi phát hiện điểm này, hấn muốn chết cũng không dễ dàng.

Phí Tư kể lại chuyện của mình, cuối cùng mới bắt đầu dĩ mà mở miệng: “Ta nhìn ra được, hai người các ngươi thời gian tu chân cũng không dài, nhưng nói vậy các ngươi cũng phát hiện đi? Ở trong này tốc độ tu luyện vô cùng vô cùng mau, hiện tại cho dù các ngươi đình chỉ tu luyện, sợ là không tự chủ mà thăng cấp.”

Lục Vũ nghe đối phương nói vậy, càng nghe sắc mặt càng khó coi, hấn luôn muốn tăng lên thực lực thật nhanh, sau đó rời khỏi nơi này, trở về trái đất thăm cha mẹ của mình, mà hấn cũng biết, sau khi đạt tới Nguyên Anh kỳ, không sai biệt lắm là có thể vui chơi trong vũ trụ, như vậy muốn trở lại trái đất cũng không khó, nhưng hiện tại...

“Lục Vũ! Ngươi đã đạt tới Kim Đan kỳ!” Lâm Tái lo lắng mà nhìn về phía Lục Vũ, sau đó lập tức nhìn về phía Phí Tư: “Thần Thú đại nhân, thực lực của ngài, hấn là đã vô cùng mạnh đi? Nếu như vậy, tại sao ngươi không có việc gì?”

Nghe được Lâm Tái nghi ngờ, Lục Vũ cũng liền phản ứng lại, sau đó nhìn về phía Phí Tư.

Hấn cảm giác được, năng lượng trên người Phí Tư còn mạnh hơn mình rất nhiều, khẳng định là trên Nguyên Anh kỳ, nếu như vậy, tại sao Phí Tư không có việc gì?

“Ta còn sống, hoàn toàn chính là vì đại trận phía trên, mà các ngươi... Mặc kệ là tu luyện hay không tu luyện, đều sống không được bao lâu.”

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Một Trăm Năm

Phí Tư có thể sống, quả thật là dựa vào đại trận phía trên.

Tinh cầu này là cấm địa trong truyền thuyết, đương nhiên cũng khiến rất nhiều người tò mò, từng có người tò mò mà đi vào nơi này, mà bên cạnh đó, trong mấy ngàn mấy vạn năm qua, cũng có rất nhiều người giống hấn vì chạy trốn chết mà đi vào, cũng có người bởi vì không muốn sống nữa mà đi vào.

Có thể tự do phiêu lưu trong vũ trụ, phần lớn đều có thực lực không kém, cho nên những người đi vào, liền tự bạo mà chết, nhưng cũng có một số người chưa chết ngay lập tức, mà còn phát hiện dị trạng ở đây giống như hấn.

Đại trận này, hấn là có một người đạt tới Nguyên Anh kỳ bắt đầu lo lắng sinh tử tồn vong của mình mà bố trí, nhưng đáng tiếc chính là, hiện giờ người đó cũng đã biến mất trong dòng lịch sử rồi, hấn bố trí đại trận này, cũng không hoàn hảo.

Rất nhiều năm trôi qua, phỏng chừng vẫn có vài người phát hiện ra đại trận này, cũng tu bổ hoàn thiện một ít, mà người cuối cùng phát hiện ra đại trận này, chính là hấn.

Hấn hoàn thiện đại trận này, còn đem phương pháp tiến vào nói cho những con thần lân sinh hoạt phụ cận, thi thể của bọn họ, cũng có thể giúp hấn che dấu một ít tự thân khí tức.

Sau khi làm tốt chuẩn bị, hấn ở lại hầm ngầm này, dựa vào trận pháp thật lớn này để che lấp tự thân khí tức, một mình một người sinh hoạt, sống vô cùng thống khổ, duy nhất đáng ăn mừng chính là, không được bao lâu nữa hấn là có thể giải thoát rồi...

“Đại trận kia có thể che dấu khí tức, bởi vì có trận pháp này, cho nên ngươi mới sống lâu như vậy sao?” Lục Vũ mở miệng hỏi, thực lực Phí Tư sâu không lường được, nhưng cứ sống như vậy cũng không có ý nghĩa gì.

biển.

“Thật ra đều là lỗi của ta... Khó được có người đến đây, các người kể cho ta nghe tình huống bên ngoài một chút đi.” Phí Tư mở miệng, thật ra hai năm trước có một tên tiểu tử chạy vào sơn động phía trên còn bị Âm U trùng thương tổn, hắn dự định kêu gọi đối phương, đáng tiếc người nọ chạy quá nhanh, hắn còn chưa kịp mở miệng, mà bản thân hắn sợ đại trận bị hủy hoại mà một cử động nhỏ cũng không dám.

Lâm Tái nhìn nhìn Phí Tư, lập tức kể chuyện Thần Thú điện, thật ra hắn cũng không biết nhiều về thú nhân cùng Thần Thú điện, nhưng dù sao con rồng trước mắt này đã phong bế mấy trăm ngàn năm!

“Bộ tộc Nagas, vậy mà chỉ còn vài người như vậy?”

“Thậm chí thú vương... Thú vương còn không nghe lời Thần Thú điện?”

“Đám thần lẫn bên ngoài lại trở thành người mạnh nhất...”

“Mẫu thân của người cũng quá hồ nháo, phượng hoàng sinh trứng cũng đâu quan trọng bằng con mình?”

...

Đầu của Phí Tư tựa vào thân thể của mình, nghe Lâm Tái nói chuyện, ngẫu nhiên còn phát biểu một ít ý kiến của mình.

Lâm Tái nói nửa ngày, miệng khô lưỡi khô, cuối cùng cũng ngừng lại, đột nhiên lại muốn nói đến chuyện Douglas: “Thần Thú đại nhân, trước khi chúng ta đi vào, vốn dĩ có một bộ hải cốt, bên trong còn có Âm U trùng, đây là người tu chân sau này mới xuất hiện sao?”

“Không phải, người đó xuất hiện trước ta, sau đó ta liền xử lý hấn sạch sẽ, dù sao ta cũng không sợ mấy thứ này.”

“Thì ra là thế.” Lâm Tái gật gật đầu.

“Người còn chưa có tích cốc đi? Mấy tiểu tử các người khẩu vị rất lớn, muốn ra ngoài tìm đồ ăn hay không? Sau đó lại nói chuyện với ta.” Phí Tư mở miệng, bây giờ hấn ước gì luôn có người nói chuyện với hấn, nhưng vẫn phải lo lắng nhiều một chút.

“Chúng ta có mang theo đồ ăn.” Lục Vũ mở miệng, hiện tại hấn cũng không cần ăn cơm nữa, nhưng Lâm Tái thì khác, cho nên trong nhần không gian của hai người, đều mang theo rất nhiều thức ăn.

Hơn nữa, cho dù trong nhần không gian không có thức ăn, còn có Hệ thống vị diện giao dịch, chỉ cần có đầy đủ năng lượng, bọn họ cũng không cần lo lắng vấn đề thức ăn, đương nhiên, chỉ có ra mà không có vào, điểm năng lượng cũng sẽ dùng hết, trong hệ thống vị diện giao dịch khí không có linh lực, đồng thời bọn họ cũng không thể tu luyện, vì vậy thực lực bản thân sẽ có vấn đề...

“Đừng vậy!” Lâm Tái lấy ra bộ đồ ăn từ nhần không gian của mình: “Thần Thú đại nhân, ngài muốn dùng một chút hay không?”

Phí Tư vội vàng gật đầu, sau đó lại nhìn về phía nhần không gian của Lâm Tái: “Là ứng dụng của không gian ma pháp sao? Thoạt nhìn rất tốt.”

“Quả thật không tồi, Lục Vũ, người muốn ăn cái gì?” Lâm Tái mở miệng, sau đó liền nhìn về phía Lục Vũ, lại phát hiện biểu tình của Lục Vũ có chút kỳ quái: “Người làm sao vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Hôn Một Cái

Tay nghề của Lâm Tái được rất nhiều người khen ngợi, ngay cả Duy Nhĩ Phúc ăn nhiều mỹ vị như vậy cũng khen không dứt miệng, chớ nói chi là Phí Tư nhiều năm rồi chưa ăn gì, ngay từ đầu Lâm Tái bắt đầu nướng thịt hấn còn thực bình tĩnh, nhưng sau khi mùi thơm tỏa ra, hấn liền tròn to mắt, há mồm hút khí, hành động này đã chứng minh quá rõ ràng!

“Lục Vũ, người ăn trước một chút, ta nướng tiếp.” Lâm Tái nướng thịt rất nhanh, miếng thịt đầu tiên không bao lâu liền nướng chín, sau khi Lâm Tái lấy miếng thịt xuống khỏi vỉ nướng, liền bỏ vào trong đĩa của Lục Vũ.

“Nướng cho ta một ít!” Phí Tư có chút vội vàng mà mở miệng, đồng thời cũng có chút buồn bực, thân thể hiện tại của hấn thật sự là quá lớn, miếng thịt như vậy vừa vào miệng của hấn, cũng không đủ nhét kẽ răng đi?

Lâm Tái nghe Phí Tư nói, cũng không từ chối: “Đi! Ta nướng toàn bộ cho ngài được không?” Hiện tại hấn đã tu chân, khả năng khống chế lửa cũng rất mạnh, mà ngọn lửa của người tu chân, cũng không phải ngọn lửa bình thường có thể so sánh, cho nên tốc độ nướng thịt, đương nhiên cũng rất nhanh.

với Lâm Tái như vậy.

Nhưng lúc này, nghe tiếng tim đập của Lâm Tái truyền đến, hắn lại bắt đầu muốn tiếp xúc thân mật với đối phương!

Nắm tay Lâm Tái, Lục Vũ nghiêng đầu, hôn lên má đối phương một cái.

Đây chỉ là một động tác rất nhỏ, đối với Lục Vũ mà nói, cũng chỉ là một loại thăm dò của mình mà thôi, thử xem mình có thể thân thiết với người khác một chút hay không.

Kết quả lại ngoài dự kiến của Lục Vũ, cũng làm cho hắn cảm thấy cao hứng, bởi vì hắn cũng không có cảm giác chán ghét, thậm chí còn rất thích.

Bất quá, Lục Vũ cảm giác không tồi, nhưng phản ứng của Lâm Tái khiến cho người ta cảm thấy chán kinh, hắn giống như bị hóa đá vậy, cả người cứng ngắc!

“Ta cảm thấy, ta đã tốt lắm rồi.” Lục Vũ mở miệng.

“A?” Lâm Tái trong lúc nhất thời không kịp phản ứng, qua một hồi lâu sau, hắn mới nhào tới Lục Vũ, sau đó hôn lên mặt Lục Vũ.

Vừa rồi hắn thật sự khiếp sợ! Dù sao đây là lần đầu tiên có người hôn hắn... Sau khi phản ứng lại, hắn đương nhiên cũng muốn ôm lấy Lục Vũ và hôn đối phương vài cái.

Lục Vũ đã không để ý cùng người khác tiếp xúc, nhưng cũng không tỏ vẻ hắn thích bị người khác hôn mặt mình dính đầy nước miếng: “Người dừng lại!”

“Làm sao vậy? Người không thích sao?” Lâm Tái cảm thấy càng hôn càng thích!

“Không phải, người không được dùng đầu lưỡi liếm mặt ta! Dính nước miếng rất khó chịu!” Lục Vũ cảm thấy bộ dáng hiện giờ của Lâm Tái có chút giống với Tiểu Hắc, có ai thích dùng lưỡi liếm khắp mặt người khác hay không?

“Vậy người cũng thích hả?” Lâm Tái giống như chỉ nghe thấy hai chữ “Không phải”, lập tức không ngừng cố gắng mà liếm một hồi, hắn cảm thấy trên người Lục Vũ đều mùi vị của hắn!

Hai người dây dưa trong chỗ lát, tâm tình Lục Vũ cũng khôi phục không ít: “Lâm Tái! Sau này chúng ta luôn ở bên nhau đi!” Có người cùng nói chuyện, cho dù không thể trở lại trái đất, hắn cũng không có nhiều tiếc nuối.

“Chúng ta nhất định sẽ luôn ở bên nhau mà!” Lâm Tái ôm Lục Vũ, chỉ cảm thấy toàn thân thư sướng.

Thời điểm Lục Vũ cùng Lâm Tái âu yếm trong Hệ thống vị diện giao dịch, Phí Tư lại đang hoài nghi năng lực của mình.

Hắn đã sống rất nhiều rất nhiều năm, tuy rằng không thể rời khỏi trận pháp này, thậm chí ngay cả thần trí của mình cũng không thể ra khỏi trận pháp, nhưng ở bên trong trận pháp này, cho dù hắn không thể vận dụng lực lượng trong cơ thể, nhưng cũng biết được động tĩnh ở đây, có đôi khi hắn thật sự tịch mịch, liền đem lực chú ý của mình đặt trên một gốc cây.

Hắn rất thích có người tiến vào, con hắc long trước đó không lâu bị Âm U trùng thương tổn kia, hắn thực thích tiểu tử kia, cho nên sau khi đối phương chạy thoát ra ngoài, hắn vẫn luôn rất hối hận, hối hận không kêu hắn tiến vào.

Hắn có thể biết mọi động tĩnh trong trận pháp này, khiến hắn cảm thấy kinh ngạc chính là, ngay vừa rồi, hai tiểu tử có thực lực không mạnh kia, vậy mà biến mất trong tầm mắt của hắn!

Tại sao lại biến mất? Cho dù bọn họ đã phi thăng thành tiên, dựa vào thực lực hiện giờ của hắn, cũng nhất định có thể tìm thấy tung tích của bọn họ, nhưng hiện tại, hai người kia cũng không thấy đâu, hơn nữa, hắn cũng không cảm giác được điều gì bất thường cả!

Phí Tư không rõ chuyện này là sao, nhưng càng khó hiểu sẽ càng để ý, cuối cùng rối rắm vạn phần mà khó chịu, vốn dĩ cảm thấy thời gian thong thả trôi qua, nhưng bây giờ càng ngày càng chậm!

Cuối cùng, chờ đến khi Lục Vũ cùng Lâm Tái ra khỏi Hệ thống vị diện giao dịch, lần thứ hai khiến hắn cảm nhận được, Phí Tư mới hết rối rắm, sau đó, Lục Vũ cùng Lâm Tái tiến vào hầm ngầm, hắn lập tức mở miệng hỏi: “Trước đó các người biến mất như thế nào vậy? Có phải bởi vì không gian ma pháp hay không? Hiện tại không gian ma pháp thần kỳ như thế sao?”

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 104: Quyền Dưỡng Thần Long

không phải địch nhân.

“Lâm Tái a, tân nhiệm hội trưởng của Dược tề sư công hội a, lớn lên cũng không tồi đi?” Sắc mặt nữ nhân kia đột nhiên biến đổi, hì hì mà cười hai tiếng: “Nghe tên đã lâu a, ta chính là tiền nhiệm hội trưởng của Dược tề sư công hội, vị trí kia vừa mới bị người đoạt mất!”

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Trở Về

Tiền nhiệm hội trưởng của Dược tề sư công hội tên là Krala, luôn luôn xuất quỷ nhập thần, đối với người của Dược tề sư công hội mà nói, bà đã mất tích rất nhiều năm, mọi người đều cho rằng nàng đang trốn tại một chỗ nào đó trong Rừng Rậm Ma Thú mà nghiên cứu dược tề, lại không nghĩ rằng, thật ra nàng đã tới Maya đại lục.

Krala đã đạt tới cấp bậc pháp thần, lại là dược tề sư, còn có một người bạn tốt là hải tộc, nên mới có thể đến Maya đại lục, đáng tiếc chính là, sau khi nàng gặp người trên đại lục này vài năm, mới phát hiện mình không tìm thấy người bạn tốt hải tộc của mình, đương nhiên cũng không có biện pháp đi trở về.

Lại nói tiếp, lần này Krala tìm tới cửa, cho dù Duy Nhĩ Phúc ở cùng nàng đã rất nhiều năm, thiếu chút nữa cũng không nhận ra nàng, một nhân loại có thực lực cường đại, muốn sinh hoạt thoải mái trên một đại lục chỉ có dị tộc là không có khả năng, Krala khi đó có thể nói là vô cùng chật vật.

Krala có thực lực rất mạnh, nhưng đại khái chính nàng cũng biết mình không thích hợp làm hội trưởng của Dược tề sư công hội, bởi vậy đối với Lâm Tái, trên thực tế cũng không có bao nhiêu ý kiến, ngay từ đầu có chút giết mình, nàng liền hòa ái với Lâm Tái. Bất quá, ngoài dự kiến của Lâm Tái, Krala tựa hồ có ý kiến với Duy Nhĩ Phúc, trên đường trở về, còn kể lại mọi chuyện của mình trên đại lục này.

Trở lại chỗ ở của Dược tề sư công hội, Lâm Tái liền phát hiện nơi này lại mở rộng không ít, bất quá, khi mọi người nhìn thấy vị hội trưởng tiền nhiệm của Dược tề sư công hội là Krala, sắc mặt đều có chút cổ quái.

Duy Nhĩ Phúc cũng chỉ giới thiệu cho bọn hắn một chút mà thôi, cũng không nói thêm gì, Krala lại ở bên cạnh, Lâm Tái cũng không nên hỏi nhiều, mà sau khi vào phòng, hắn liền lấy ra mấy thứ mà mình tìm được.

Lâm Tái cùng Lục Vũ đi rất nhiều nơi, hai người lại có năng lực cảm giác được thực vật có linh lực, cho nên tìm được rất nhiều, không sai biệt lắm đều là thứ tốt, Duy Nhĩ Phúc nhìn mấy thứ này, ánh mắt liền phát sáng: “Lâm Tái! Mới một tháng, người lại tìm được nhiều thứ tốt như vậy, có nhiều loại cho tới bây giờ ta cũng chưa thấy qua! Ta thấy, người nên đi nhiều một chút.”

“Lão sư, cho dù ta muốn đi nhiều một chút, thời gian cũng không còn kịp rồi? Chúng ta hẳn là nên khởi hành trở về rồi?” Lâm Tái mở miệng, hắn nhớ rõ, thời gian lúc trước bọn họ tính toán ở lại Maya đại lục, không sai biệt lắm đã sắp đến.

Duy Nhĩ Phúc nghe nói như thế, trầm ngâm một chút, rồi lại có chút luyến tiếc: “Nơi này chính là một khối bảo địa a!”

“Lão gia này, ta đã nói người thật tham lam, người còn không tin, ta thấy người muốn dọn sạch nơi này mới cam tâm đúng không?” Krala đột nhiên mở miệng, vừa rồi chủ ý của nàng đều đặt trên đồng cỏ dược của Lâm Tái, nàng đã gặp người trên Maya đại lục gần mười năm, nhưng cũng không tìm được nhiều dược liệu hữu dụng, cô tình Lâm Tái...

“Ta không phải tham lam, chẳng lẽ người không biết, phải bù đắp cho nhau, chẳng lẽ người trên Maya đại lục không có chỗ tốt sao?” Duy Nhĩ Phúc mở miệng, mấy ngày nay hắn kiến thức được rất nhiều đồ vật, thiết tình cảm thấy có chút đáng tiếc khi hai khối đại lục không thể liên thông nhau.

Đương nhiên, trước kia cho dù hắn nghĩ như vậy, bởi vì điều kiện không cho phép mà không làm được, nhưng hiện tại biết được Krala có thể quen biết một người bạn hải tộc mà dễ dàng xuyên qua đại dương, hắn tự nhiên cũng trở nên hưng trí.

“Lão gia này, người thú lắm!” Krala thật ra lớn tuổi hơn Duy Nhĩ Phúc, nhưng cũng không thể ngăn cản nàng xưng hô Duy Nhĩ Phúc là lão gia này lão gia nọ: “Đến lúc đó, đám quý tộc bắt nhóm địa tinh xây dựng thành trì này nọ, người rất vui vẻ đúng không?”

Mấy ngày nay quan hệ giữa Duy Nhĩ Phúc cùng địa tinh rất tốt, Krala nói như vậy hắn cũng đồng ý, nhưng nếu Dược tề sư công hội có một con đường an toàn...

“Lão sư, ta cảm thấy sau này nếu không tất yếu, vẫn không nên tới Maya đại lục.” Lâm Tái nghĩ đến tình cảnh sinh hoạt an nhàn của các chủng tộc trên đại lục này, liền mở miệng, “Cho dù chúng ta không có ý xấu, nhưng không thể cam đoan tất cả mọi người không có ý xấu, ví dụ như, đại trưởng lão của Ma pháp sư công hội rõ ràng giao hảo với chúng ta rất tốt, nhưng sau đó người của Ma pháp sư công hội vẫn đi theo.”

Nói đến người của Ma pháp sư công hội, Duy Nhĩ Phúc liền nghĩ đến tình huống trước trên biển lúc trước, khi đó, mọi người đều đứng giữa lẫn ranh sinh tử!

“Các người nói cũng đúng, lần này chúng ta cũng thu hoạch quá nhiều rồi, còn góp nhặt rất nhiều hạt giống, chỉ cần cẩn thận một chút, hẳn là có thể gieo trồng những loại được liệu này trên Eyal đại lục.”

Được tề sư công hội đến Maya đại lục đã lâu rồi, tuy rằng bọn họ có thể ở lại thêm một khoảng thời gian nữa, nhưng đồ dùng sinh hoạt trong nhần không gian cũng đã tiêu hao hơn phân nửa, bọn họ vẫn quyết định khởi hành trở về.

Trở lại trên thuyền, sắc mặt Duy Nhĩ Phúc liền thay đổi, sau đó đi tìm Lâm Tái muốn thuốc say tàu, những người khác đều thật cao hứng, dù sao bọn họ đã đến Maya đại lục khá lâu rồi, cũng có chút nhớ nhà.

Sau khi xuất phát, Lục Vũ cùng Lâm Tái liền từ trong khoang thuyền mà tiến vào Hệ thống vị diện giao dịch.

Mấy ngày nay, Phí Tư vẫn ở trong Hệ thống vị diện giao dịch, bởi vì hắn không phải là chủ nhân nên không thể giao dịch cùng người khác, nhưng sinh hoạt của hắn cũng không tồi, dù sao nhiều năm như vậy căn bản không ai nói chuyện cùng hắn, hắn cũng không thể tùy tiện cự động, mà hiện tại, hắn cũng có thể tìm chút việc tiêu khiển, mặc kệ là ngọc giản ghi lại kỹ vấn dị sử hay là những đồ vật mà hắn chưa từng thấy qua, đều có thể tiêu tốn rất nhiều thời gian của hắn.

Thời điểm Lục Vũ cùng Lâm Tái đi vào, liền nhìn thấy Phí Tư đang phá hư máy phát điện.

“Phí Tư các hạ, ngươi đang làm gì vậy?” Lục Vũ tò mò hỏi han, tuy rằng máy phát điện này là Khương Đào cho miễn phí, nhưng phá hư nó, đồ điện trong đây cũng không thể sử dụng.

“Ta đang nghiên cứu tại sao cái máy này lại phát ra điện, đáng tiếc là, thường thường bởi vì điện lưu quá mạnh mẽ mà phá hủy đồ vật...” Hắn có chút bất đắc dĩ mà chỉ chỉ mấy thứ đồ điện bên cạnh, lúc này Lục Vũ mới phát hiện, đồ điện này nọ giống như bị sét đánh vậy...

Không sao, coi như nể mặt đồng vầy của hắn đi, mấy thứ này cũng có thể đổi lại từ chỗ Khương Đào, hắn muốn làm gì thì làm.

Nói đến vậy rồi, Lục Vũ nhớ tới một việc, sau khi trở lại doanh địa nhìn thấy Tiểu Hắc, liền muốn nhân cơ hội này cho nó thăng cấp.

Trên tay hắn có không ít thứ tốt, trước đó, cũng kiếm được không ít nguyên tố kết tinh cũng chính là tiên thạch, Tiểu Hắc ăn nhiều một ít, hẳn là có thể thăng cấp đi?

“Phí Tư các hạ, ngài có nghe nói về Thôn Phệ thú không?” Lục Vũ mở miệng hỏi, hắn nuôi Tiểu Hắc như con mình, đương nhiên cũng muốn biết một ít chuyện về nó.

“Thôn Phệ thú? Cái gì vậy?” Phí Tư mở miệng hỏi, sau khi nghe Lục Vũ giải thích kỹ càng tỉ mỉ, mới bừng tỉnh đại ngộ: “Ngươi nói là thiên cầu phải không?”

“Thiên cầu?” Thiên cầu thực nhậ? Hình như trên trái đất có truyền thuyết này.

“Thiên cầu có thể nuốt cả trời đất, thực lực rất mạnh, trước kia đã từng xuất hiện tại Tu Chân Giới, cắn nuốt rất nhiều cường giả, sau đó có người tiến vào bụng nó mới có thể giết nó... Ngươi nuôi một con thiên cầu sao?” Trên mặt Phí Tư lộ ra một chút biểu tình khiếp sợ.

Mẹ Tiểu Hắc vẫn còn đó, cũng không thấy có người muốn giết nó... Lục Vũ mở miệng: “Ta bắt đầu nuôi Tiểu Hắc từ nhỏ, đang nghĩ có nên cho nó thăng cấp hay không.”

Trên mặt Phí Tư lộ ra tươi cười: “Như vậy đi, ta cảm thấy rất hứng thú với thiên cầu, không bằng ngươi đem nó đưa vào Hệ thống vị diện giao dịch đi, ta sẽ nuôi nó, cam đoan nó sẽ trở nên vừa cường đại vừa thông minh!” Trong lòng tặc, truyền lưu không ít tin tức liên quan đến thiên cầu, trong đó tựa hồ còn nói đến... .

Hai người kia vận khí cũng thật sự là quá tốt!

Cho Phí Tư nuôi Tiểu Hắc? Tuy rằng những món đồ điện xung quanh bị hư hại là do Phí Tư, nhưng nghĩ đến thân thể to lớn lúc trước của Phí Tư, Lục Vũ vẫn rất kính nể: “Như vậy đi, Phí Tư các hạ, buổi tối ta sẽ mang Tiểu Hắc tiến vào?” Tiểu Hắc được một con rồng sống nhiều năm như vậy dạy dỗ, hẳn là rất có ích đi?

“Không thành vấn đề!” Phí Tư liền đáp ứng, buổi tối có chút việc để làm, cũng rất tốt.

Buổi tối Tiểu Hắc liền đi theo Lục Vũ tiến vào Hệ thống vị diện giao dịch, sau đó liền đoạt một mảnh vảy trước kia Phí Tư thay ra mà ăn ngấu ngiến, nó cũng không phản đối chuyện ở lại Hệ thống vị diện giao dịch cả đêm.

Thậm chí, sau khi trải qua một buổi tối, nó cũng không muốn rời khỏi Hệ thống vị diện giao dịch, mặc dù nó ở bên trong bị người kia thoạt nhìn cũng rất mỹ vị lẫn qua lộn lại giăng co thật lâu, nhưng cũng ăn được rất nhiều thứ tốt, còn có thể gặm đối phương chơi... So với ở bên ngoài đói bụng còn thoải mái hơn nhiều.

Cuối cùng, Lục Vũ nhìn Phí Tư lắc lắc tay, lại không thoát khỏi hàm răng của Tiểu Hắc, chỉ có thể một mình rời khỏi Hệ thống vị diện giao dịch, để Tiểu Hắc lại.

Khi trở về, vẫn đi con đường cũ, điểm khác biệt duy nhất, đại khái chính là trên thuyền nhiều hơn một vị pháp thần.

Cũng vì vậy, ngay từ đầu Duy Nhĩ Phúc vô cùng lo lắng, chỉ sợ có ma thú đến tìm tra, bất quá, vận khí của bọn họ khá tốt, lần này cũng không gặp được cái gì nguy hiểm, dễ dàng mà trở về Eyal đại lục.

Sau khi trở về, mọi người đương nhiên đều không đề cập tới chuyện nửa đường gặp đám người Ma pháp sư công hội, Duy Nhĩ Phúc mang theo hạt giống thảo dược trở về Dược tề sư công hội, rồi đi tìm các trưởng lão khác mà cùng nhau nghiên cứu, còn Lục Vũ cùng Lâm Tái, cũng dự định trở về Thần Thú điện một chuyến, đó cũng là yêu cầu của Phí Tư, bởi vì, nghe nói hắc đã chôn rất nhiều thứ tốt ở phía sau Thần Thú điện ...

Thời điểm Lục Vũ cùng Lâm Tái từ thành Kerr đến Liên Minh Tự Do, là ngồi xe ngựa chậm rì rì mà tới, nhưng lần này trở về, hai người cũng lựa chọn con đường Rừng Rậm Ma Thú, nhưng là bay trở về!

“Uy! Hai người các người, từ từ!” Khiến Lục Vũ cùng Lâm Tái không nghĩ tới chính là, bọn họ vừa mới xuất phát, thế nhưng đã bị Krala đuổi theo.

“Krala, có chuyện gì sao?” Lâm Tái mở miệng hỏi, hiện tại Krala là tiền nhiệm hội trưởng Dược tề sư công hội.

“Ta vừa mới chạy đến, dự định cùng đi với hai người, thuận tiện đi thăm tiểu đồ đệ rất nhiều năm chúng ta chưa gặp nhau, chúc mừng hắc vừa mới trở thành pháp thần.” Krala nhếch môi cười, lộ ra hàm răng trắng tinh.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Trở Lại Thành Kerr

Krala là một người có tính cách rất cổ quái, trên đường trở về từ Maya đại lục, Lục Vũ cùng Lâm Tái cũng đã tình huống chuyện này.

Nàng rất lười, có đôi khi ngay cả rửa mặt cũng lười, có đôi khi muốn làm đẹp lại tắm rửa sạch sẽ thơm tho, đương nhiên, đối với một lão bà mà nói, thật ra xinh đẹp cũng có hạn.

Nhưng dù nói như vậy, Krala cũng không phải là người đặc biệt khó ở chung.

Lâm Tái cùng Lục Vũ nghe được ‘vừa mới trở thành pháp thần’, liền có cảm giác vi diệu, cuối cùng nhìn Krala một đường đi vào thành Kerr, sau đó đi vào tháp ma pháp của Rammus, cuối cùng cũng có thể xác nhận.

Rammus là từ đâu tới đây, chuyện ấy vẫn không ai biết, nhưng hiện tại xem ra, Rammus hẳn là đệ tử của Krala đi?

“Rammus! Rammus!” Krala thanh âm vang dội mà hô lên, rất nhanh, Rammus liền xuất hiện trước mặt nàng.

“Đồ đệ ngoan, rất nhiều năm không gặp, người cũng chưa già nữa, quả nhiên bảo dưỡng rất tốt a!” Krala cười tủm tỉm mà mở miệng, nhìn khuôn mặt vẫn trẻ tuổi anh tuấn của Rammus, vô cùng vừa lòng.

“Lão sư.” Rammus mở miệng, tuy rằng một chút biểu tình cũng không có, nhưng trên thực tế cũng có chút kích động. Nhờ Krala mà hắc mới có thành tựu như hôm nay, trước kia hắc gặp phải vấn đề, cũng thích tìm Krala giải quyết, đáng tiếc chính là, hắc đã rất nhiều năm chưa gặp Krala.

“Đồ đệ ngoan a, nghe nói Lâm Tái là đồ đệ của người? Kế nhiệm vị trí của ta lại là đồ tôn của ta, thật ra ta cũng không sao a!” Krala cười mở miệng.

“Người nói cái gì?” Rammus hỏi thăm, lại liếc mắt nhìn Lâm Tái một cái, trước kia hắc còn nhìn Lâm Tái không vừa mắt, hiện tại cũng đã bình tĩnh, dù sao hắc cũng không thấy Bizani có hành động khác thường với Lâm Tái.

Krala ngẩn người, mới nhớ đến hình như mình không nói chuyện mình là hội trưởng Ma pháp sư công hội cho hắc, đương nhiên, hiện tại nàng đã không phải.

“Đồ đệ a, việc này nói rất dài dòng, đứng rồi, gần đây người sống tốt không?” Krala mở miệng hỏi.

“Không tốt.” Rammus hơi hơi nghiêng đầu, sau đó liền nhớ tới chuyện mà mình vẫn luôn muốn hỏi, “Lão sư, thích một người phải làm như thế nào?”

“Ta không phải người đã từng nói sao? Chỉ cần mình xinh đẹp một chút, sau đó lượn lờ trước mặt hắc nhiều một chút.” Krala chẳng hề để ý mà mở miệng, đồ đệ nàng cũng là pháp thần, không đạo lý còn có người chương mất hắc.

“Vô dụng...” Rammus mở miệng, hắc đã rất cố gắng, nhưng vẫn luôn không có tiến triển.

“Vậy người trực tiếp bắt người về nhà.” Krala cười mở miệng, đối với một người cho tới bây giờ còn chưa suy nghĩ đến chuyện tình cảm mà nói, muốn nàng đưa ra một chủ ý tốt tuyệt đối là rất khó.

Nói như vậy, chỉ cần là cảm chế tương đối cao thâm, người tu chân Kim Đan kỳ không có biện pháp nhận thấy được, nhưng cảm chế trên tinh cầu này lại bất đồng, nó vô cùng cao thâm, không ai có thể phá, nhưng người tu chân Kim Đan kỳ lại có thể lần mò một chút dấu vết.

Dựa theo lời nói của Phí Tư, cố gắng cảm thụ mọi thứ xung quanh, Lục Vũ rốt cục cũng cảm nhận được sự tồn tại của cảm chế, những cảm chế rậm rạp đan xen nhau bao phủ khắp tinh cầu này, một cái rồi lại một cái, muốn tìm đầu mối cũng không ra, hơn nữa, hắn vừa mới cảm nhận được một chút mà thôi, liền không chịu nổi uy áp đến từ cảm chế kia, vội vàng thu hồi thần thức!

Lục Vũ động tác rất nhanh, nhưng khi thu hồi thần thức, hắn vẫn cảm thấy ngực bị đè nặng, suýt chút nữa phun ra một búng máu.

“Lục Vũ, người thế nào?” Lâm Tái lo lắng mà mở miệng, hai người tâm ý tương thông, Lục Vũ khó chịu, hắn đương nhiên cũng cảm giác được.

“Ta không sao.” Lục Vũ mở miệng, tuy rằng cảm thấy rất khó chịu, nhưng hắn quả thật không có việc gì.

Bất quá, cảm chế kia cuộn cuộn không điểm cuối, khiến hắn cảm thấy mình thật nhỏ bé, cảm giác này rất mãnh liệt.

Nói cho Phí Tư cảm nhận của mình, kể lại mọi chuyện kỹ càng tỉ mỉ, rồi Lục Vũ chờ Phí Tư phán đoán.

“Nếu ở nơi khác, người khẳng định không có biện pháp kiên trì lâu như vậy, cho nên nói, cảm chế nơi này thật sự có lỗ hổng ... Thì ra, cảm chế trên tinh cầu này cũng không phải vô địch!” Phí Tư kiên trì lâu như vậy, chỉ có thể làm cho mình sống lâu vài năm mà thôi, mà hắn biết cảm chế này có thể phá vỡ, nhưng cho rằng nhất định phải hy sinh sinh mệnh của mình mới có tác dụng, nhưng hiện tại ... Cảm chế này cũng có lỗ hổng?

Biết được ngọn núi lớn đè nặng trên người mình bao lâu nay cũng có lỗ hổng, Phí Tư nói không nên lời, mình nên cười to hay là nên ảo não.

Nhưng mà, cho dù có lỗ hổng thì sao? Cảm chế kia, cao thủ Nguyên Anh kỳ còn không có khả năng lay động, mà hắn lại không thể ra ngoài ...

Trầm ngâm một hồi, ánh mắt Phí Tư lại bỏ vào trên người Tiểu Hắc, thiên cầu, đây chính là sinh vật đáng sợ có thể cắn nuốt mọi thứ, có lẽ tương lai của bọn họ, đều đặt ở trên người nó!

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107: Đám Cưới Của Mony

Tuy rằng Phí Tư đặt hy vọng lên Tiểu Hắc, nhưng bởi vì không xác định, nên không nói cho Lục Vũ cùng Lâm Tái, chờ đến khi Tiểu Hắc tỉnh lại, rồi cẩn thận đưa ra nghi vấn, dù sao hy vọng càng lớn thất vọng càng nhiều, hơn nữa ngay cả bản thân hắn cũng không dám cam đoan có phải thật sự khả thi hay không.

Lục Vũ cùng Lâm Tái cũng không biết suy nghĩ của Phí Tư, chỉ cảm thấy hắn có chút ẻo ỏi, mặc dù có chút ẻo ỏi, nhưng sinh hoạt vẫn bình thường, lúc này, bọn họ liền yêu cầu đi Thần Thú điện thăm nhóm người Caroline.

Tại buổi đầu giá trước đó, Lâm Tái lấy ra Sinh Mệnh được tề và Thần Chúc Phúc, lại trở thành hội trưởng Được tề sư công hội, cho nên hiện giờ tại thành Kerr, địa vị của hắn đã biến hóa nghiêng trời lệch đất, mà danh tiếng của hắn, thậm chí vượt qua Krala là pháp thần kiêm tiền nhiệm hội trưởng Được tề sư công hội.

Một tên mập mạp tại thành Kerr bị mọi người khinh bỉ, đột nhiên trở thành một thanh niên anh tuấn trẻ tuổi đầy hứa hẹn, khiến không biết bao nhiêu người hối hận nghiêng răng nghiêng lợi.

Mà những người hối hận, hoặc là những gia tộc có hành động không hữu hảo với Lâm Tái trước đây, đương nhiên sẽ nghĩ biện pháp tạo lập quan hệ, cho nên Lâm Tái thu hoạch không ít lễ vật, may mắn là có Lục Vũ, ngược lại không ai dám cho hắn mỹ nữ mỹ nam.

Cùng lúc đó, nghe nói hắn muốn đi Thú Nhân đế quốc, lập tức có người của thương hội bãi phòng, tỏ vẻ có thể cung cấp xe ngựa tốt nhất và mời bọn họ đồng hành, chỉ là, tốc độ của thương đội ...

Lần này Lâm Tái mang theo Lục Vũ bay một đường đến Thần Thú điện, mà Krala thì ở lại thành Kerr không có đi, nàng vốn dĩ đến thăm đồ đệ, hiện tại đương nhiên cũng sẽ ở lại bồi dưỡng một chút tình cảm cùng đồ đệ.

Thần Thú điện vẫn bị màn hào quang thật lớn bao trùm, lúc trước nhìn thấy màn hào quang này Lục Vũ cảm thấy vô cùng thần kỳ, nhưng hiện tại nhìn thấy một lần nữa, lại phát hiện đây cũng là một cái trận pháp, mà năng lượng duy trì trận pháp này, hẳn là núi lửa dưới Thần Thú điện.

Tuy rằng thời gian tách ra cũng không ngắn, nhưng đối với những người sống mấy ngàn tuổi này, cũng không tính là cái gì, nhưng đứa bé kia, trong khoảng thời gian này giống như thổi khí mà trưởng thành rất nhiều.

lữ mà thôi...” Phí Tư cau mày rồi rầu một chút: “Không phải qua ngàn ấy năm thể chất phát sinh biến hóa đi?” Lúc trước hắn cũng có rất nhiều con, phương diện này hẳn là không có vấn đề gì mới đúng!

“Bằng không, luyện chế một ít đan dược tăng khả năng mang thai đi.” Lục Vũ mở miệng, cái này có vẻ dễ dàng hơn nhiều!

Thật ra, cho dù bộ tộc Nagas có tỉ lệ sinh sản thấp, nhưng vẫn có thể sinh sản, lại nói tiếp, người tu chân có tỉ lệ sinh sản còn thấp hơn bộ tộc Nagas...

Người tu chân theo đuổi trường sinh, nên phần lớn cũng bỏ quên chuyện sinh sản hậu đại, nhưng vẫn có vài người muốn sinh con, cho nên, dùng đan dược để mang thai cũng có.

Lâm Tái đang cân nhắc chuyện luyện chế một ít đan dược nâng cao khả năng mang thai, Thú Nhân đế quốc lại xảy ra đại sự.

Thú vương hiện giờ của Thú nhân đế quốc có thái độ đối đầu với Thần Thú điện, hắn yêu cầu cao thủ của Thần Thú điện giúp hắn kinh sợ những cường giả nhân loại, về phương diện khác, hắn lại không thích người của Thần Thú điện được thú nhân kính ngưỡng hơn hắn... Nhưng mà, cho dù luôn muốn Thần Thú điện nghe lệnh của hắn, nhưng hắn cũng sẽ không dùng thủ đoạn quá kích, chỉ là hắn không dùng, không có nghĩa là thủ hạ của hắn cũng sẽ không dùng, đặc biệt là lang nhân lúc trước tập kích Lâm Tái cùng Lục Vũ.

Huynh trưởng của lang nhân kia, hy sinh trong trận chiến giữa thú nhân và nhân loại, nhưng cố tình, Thần Thú điện ngay từ đầu lại cự tuyệt cho huynh trưởng hắn lòng Phụng hoàng, sau đó, lại không cứu huynh trưởng hắn...

Dựa vào cái gì, bọn họ vì thú nhân đế quốc mà chiến đấu, thậm chí còn tử vong, những người đó có thể không làm mà hưởng trên Thần Thú sơn, tại sao được thú nhân cung phụng như thánh thần chứ?

Mấy trăm năm qua, nhân loại và thú nhân không chết không ngừng, nhưng thành niên của bộ tộc Nagas trong Thần Thú điện đều lựa chọn dị tộc làm bạn lữ...

Có chút oán hận, càng để lâu càng nhiều.

Hắn có thể không chế bầy sói, mà tính mạng của hắn cũng gần tới cuối, dưới tình huống như thế, coi như hắn liều chết!

Hắn cũng không có không biết tự lượng sức mình mà tập kích Thần Thú sơn, nhưng lại ra tay với tín đồ của Thần Thú, chính bởi vì những người kính ngưỡng Thần Thú này tồn tại, mới thúc đẩy địa vị của Thần Thú điện lên cao, mới để cho những người đó có thể hưởng thụ bọn họ cung phụng mà không cần trả giá gì cả?

Một cao thủ thánh cấp đối với bình dân mà nói, tuyệt đối là vô cùng đáng sợ, chính bởi vậy, trong vòng hai ngày ngắn ngủi, thú nhân đế quốc có vài tiểu bộ lạc bị bầy sói công phá!

“Người kia điên rồi sao?” Bởi vì đối phương hành tung bí ẩn, cho nên Thần Thú điện nhận được tin tức đã là hai ngày sau, mà sau khi nghe được tin tức này, tất cả mọi người đều vô cùng khiếp sợ.

“Ta đi đối phó hắn!” Douglas lập tức tỏ vẻ, lúc này hắn sắp kết hôn với Mony, chính là thời điểm mà mình phải biểu hiện tốt một chút.

Trong mọi người, Douglas có thực lực mạnh nhất, đối với lời đề nghị của hắn, cũng không có ai phản đối, nhưng thú nhân đế quốc rộng lớn như vậy, muốn tìm một lang nhân cũng không dễ dàng, cho nên cuối cùng Thần Thú điện, ngoại trừ Caroline Kha Đức Nhạc và đứa con của bọn họ, thì tất cả đều xuất động.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Dự Đoán Của Phí Tư

Trưởng lão Thần Thú điện chia làm ba đường đi tìm tên lang nhân kia, mà Douglas cùng Mony, còn có Lục Vũ cùng Lâm Tái cũng chia nhau ra xuất phát.

Thực lực của Lục Vũ cùng Lâm Tái đã không còn như xưa, là người tu chân, trên phương diện điều tra thì người khác không thể so, cho nên, bọn họ tìm được lang nhân kia đầu tiên, cũng giao thủ cùng đối phương.

Trên ngọn núi cao nguy nga mọc đầy cây xanh tươi tốt, nhìn bề ngoài, nơi này an an tĩnh tĩnh không có chút nào khác thường, nhưng Lục Vũ cùng Lâm Tái lại biết, hiện tại trong ngọn núi này, ẩn nấp vô số cự lang!

Tuy rằng ngay từ đầu lang nhân kia tiêu diệt vài tiểu bộ lạc, nhưng cuối cùng vẫn bị bọn họ bức trốn đến nơi này, cũng không biết, bây giờ hắn thật sự trốn ở chỗ này, hay là ôm cây đợi thỏ mà mai phục chờ người khác tới cửa...

“Chúng ta đi xuống đi.” Lục Vũ mở miệng, cho dù lang nhân kia mai phục bọn họ thì sao? Mấy ngày nay bọn họ đã đánh đuổi hần chạy khắp nơi, dưới tình huống như thế, sao phải sợ hần chứ?

Chỉ cần nghĩ đến những bộ lạc bị tiêu diệt chỉ còn lại hài cốt, xác trẻ con la liệt khắp nơi, cho dù là Lục Vũ, cũng muốn đem đối phương băm thây vạn đoạn.

Kết quả chiến đấu giống như trong tưởng tượng, thực lực của lang nhân kia so với trước đây cũng không có đề cao, nhưng thực lực của bọn họ đã mạnh mẽ hơn rất nhiều rất nhiều, nếu dưới tình huống như thế bọn họ vẫn thua, vậy thì cuốn gói về quê nuôi heo luôn đi!

Bất quá, ánh mắt oán độc cuối cùng của lang nhân kia lại khiến cho Lục Vũ cùng Lâm Tái nhin không được thờ dài, nhân loại cùng thú nhân đã đối địch vài vạn năm, vô số người chết trên chiến trường, dưới tình huống như thế, bọn họ có thể làm gì chứ?

Nếu bọn họ có thực lực cường đại, có lẽ thật sự có thể làm chút gì đó đi? Nhưng hiện tại bọn họ lại phải dùng mọi biện pháp mà không chế thực lực của mình.

Lang nhân kia tử vong khiến cho dân chúng của thú nhân đế quốc hoan hô nhảy nhót, Momy biết hành vi giết hại dân chúng trước đó của tên lang nhân kia khiến cho toàn bộ thú nhân bất mãn, nên dự định tổ chức một cuộc thi để trấn an dân chúng, suy nghĩ của bà không tồi, nhưng lại bị một sự kiện ngăn trở.

Một ngày nào đó Momy đột nhiên tỉnh lại, phát hiện bụng dưới khó chịu, ngay từ đầu bà nghĩ ăn nhiều quá nên trướng bụng, mấy ngày nay Lâm Tái đang nghiên cứu điển tịch về quá trình mang thai của bộ tộc Nagas trong Thần Thú điện, khi Lâm Tái nghe bệnh trạng của bà, mới phát hiện căn bản không phải trướng bụng, mà rõ ràng là Momy đang mang thai!

Nhưng mà, trước kia Momy có ba người chồng, cũng chỉ sinh ra một đứa con là Caroline, hiện tại sao lại mang thai nhanh như vậy? Chẳng lẽ bộ tộc Nagas và long tộc sẽ dễ dàng thụ thai, nếu là chủng tộc khác sẽ khó khăn hơn sao?

Lâm Tái vốn dĩ muốn luyện chế đan dược có thể gia tăng tỷ lệ thụ thai, nhìn thấy tình huống này, quyết đoán mà thay đổi đan dược khác, chính là đan dược dưỡng thai.

Bất quá, cho dù Lâm Tái lấy ra không ít thứ tốt cho Momy dùng, nhưng trạng thái của Momy vẫn không tốt lắm, giống với Caroline lúc trước, phản ứng khá nghiêm trọng.

Đồng thời, sau khi nghiên cứu điển tịch của bộ tộc Nagas, Lâm Tái cũng phát hiện có chỗ không thích hợp.

Đúng vậy, bộ tộc Nagas sinh dục càng ngày càng thấp, Caroline cách không lâu có thể sinh đứa con thứ hai càng là hiếm thấy, nhưng thật lâu trước kia, khả năng sinh sản của bộ tộc Nagas còn mạnh hơn long tộc không ít, do rất nhiều tộc nhân của bộ tộc Nagas cả đời không tìm kiếm bạn lữ, nên dân số cũng không tăng trưởng...

Được rồi, tại sao khả năng sinh sản của bộ tộc Nagas bị giảm xuống? Caroline cùng Momy, hiện tại tại sao có thể liên tiếp mang thai?

Hai đứa con của Caroline, đều thụ thai tại thành Kerr, còn đứa con này của Momy, trước khi đuổi giết lang nhân kia.

Mấy năm nay, số lượng Nagas càng ngày càng ít, mà Nagas trời sinh tính tình an tĩnh, đều là cả đời sống trong Thần Thú điện, sau đó, cho dù bọn họ thay đổi vài bạn lữ, cũng rất khó có được hậu đại của mình...

“Điều này sao có thể? Lâm Tái, không phải ngươi đoán sai rồi chứ?” Đối với Momy mà nói, Thần Thú sơn chính là chỗ an toàn nhất, nhưng bởi vì vậy, bà mới có thể kiên trì bắt Caroline quay về đây, nhưng hiện tại... Chẳng lẽ trên Thần Thú sơn, còn tồn tại nguy hiểm?

“Bà ngoại, hần là như vậy...” Lâm Tái mở miệng, hần cùng Lục Vũ đã bắt đầu kiểm tra Thần Thú sơn, cũng không biết chuyện này do ai làm, là ở đâu...

Momy không nói gì, bộ tộc Nagas có thực lực vô cùng cường đại, trước kia cũng từng có người sinh được mấy trăm đứa con, hiện tại chỉ có một... Hơn nữa, năm đó bà và cha Caroline, quả thật từng rời khỏi Thần Thú điện, mặc dù thời gian rời đi rất ngắn.

Sau khi hoài nghi như vậy, không lâu lắm Lâm Tái cũng tìm được sự thật.

Đó là một tảng đá không biết tên, bị ném vào nguồn nước uống của Thần Thú điện, mà tác dụng của nó ngoài trừ tránh thai, hình như cũng không có tác dụng khác...

“Tránh thai?” Momy không hiểu mà nhìn tảng đá đen tuyền kia, tâm tình vô cùng không tốt.

Bên ngoài Thần Thú điện có màn hào quang phòng hộ, người không được bộ tộc Nagas đồng ý, là tuyệt đối không vào được, nhưng hiện tại, nguồn nước của bọn họ lại bị động tay động chân!

Không biết tảng đá kia xuất hiện ở đó từ khi nào, cũng không biết là ai vứt tảng đá đó xuống nguồn nước... Momy có cảm giác bị phản bội.

Lâm Tái gật gật đầu, trên thực tế, nếu không phải trước đó Momy dùng không ít đan dược điều trị thân thể, thì có lẽ cũng không thể mang thai nhanh như vậy.

“Bộ tộc Nagas... Nếu không phải chúng ta còn có lông phượng hoàng, chỉ sợ là đã bị diệt tộc.” Caroline nghiêng rằng nghiêng lợi mà mở miệng, trước kia bộ tộc Nagas còn sung túc, chiến tranh giữa nhân loại cùng thú nhân đầu giống như hiện tại cách hai trăm năm liền đánh một trận? Nhưng mà, mấy năm nay cường giả của thú nhân đế quốc đã không coi bộ tộc Nagas ra gì, chỉ coi bọn họ là thú nhân có được lông phượng hoàng mà thôi...

Mony cũng có chút sa sút, bà luôn cảm thấy Thần Thú điện là an toàn nhất, nhưng sự thật trước mắt lại hung hăng đánh bà một bạt tai... Vỗ bàn một cái thật mạnh, Mony lập tức đứng lên: “Mấy vạn năm qua, chuyện đó đã không thể điều tra, những bây giờ, ta nhất định phải sinh thật nhiều đứa nhỏ, tức chết bọn họ!” Càng nhiều người càng cường đại, bà bất cứ giá nào.

Lâm Tái cùng Lục Vũ lập tức 囧.

Nửa tháng sau, mọi khó chịu khi mang thai đều biến mất, mà hôn lễ của Mony và Douglas, cũng bắt đầu tổ chức.

Hôn lễ này được tổ chức khá đơn giản, nhưng mọi người trong Thần Thú điện, đều vô cùng hưng phấn, sau khi hôn lễ kết thúc, Lục Vũ cùng Lâm Tái liền tiến vào Hệ thống vị diện giao dịch, mấy ngày nay bởi vì hôn lễ của Mony, vài ngày rồi bọn họ chưa tiến vào.

Sau khi Lục Vũ cùng Lâm Tái đi vào, mới phát hiện Tiểu Hắc đã tỉnh, Tiểu Hắc lại lớn hơn một vòng, cũng không phải đáng yêu giống như lúc trước, ngược lại cho người ta một loại cảm giác dữ tợn.

Nhìn thấy Lục Vũ, Tiểu Hắc lập tức cọ cọ lại đây: “Đồ tốt! Đồ tốt!”

Lấy ra mấy khối tinh hạch cho Tiểu Hắc, Lục Vũ cùng Lâm Tái cũng thấy được biểu tình phức tạp của Phí Tư.

“Phí Tư các hạ, làm sao vậy?” Lục Vũ mở miệng hỏi, mấy ngày nay Phí Tư luôn nghiên cứu làm sao để rời khỏi Hệ thống vị diện giao dịch, hiện tại không phải là rõ ràng đi?

“Cũng không có gì, bất quá, Tiểu Hắc đích thật là thiên cầu có thể cắn nuốt trời đất.” Phí Tư mở miệng, nhìn thấy sinh vật trong truyền thuyết của Tu Chân Giới, hần cảm thấy vô cùng kinh ngạc, sau đó nghĩ đến một ít truyền thuyết về thiên cầu.

Sau khi thiên cầu trở thành, hoàn toàn có thể cắn nuốt trời đất, ngay cả một tinh cầu cũng có thể cắn nuốt, thiên cầu sẽ sợ cấm chế quán quanh trên tinh cầu này sao? Hơn nữa, thiên cầu cũng có thể cắn nuốt cấm chế và đủ loại công kích đi?

Đương nhiên, tinh cầu này tài nguyên phong phú lại không có cường giả, nếu tùy tiện bại lộ trước mặt người tu chân, ngược lại không tốt, dùng thiên cầu hủy diệt cấm chế, còn không bằng nghĩ biện pháp khác rồi đi tốt hơn... Ví dụ như, cái lỗ hồng kia.

“Chỉ thế thôi sao?” Lục Vũ mở miệng hỏi, nhìn bộ dáng của Phí Tư, khẳng định không chỉ như vậy.

“Đương nhiên không phải.” Phí Tư đột nhiên nở nụ cười, sau đó liền kỹ càng tỉ mỉ mà giải thích một chút, lại nói: “Tiểu Hắc hiện tại tuy rằng lớn hơn rất nhiều, nhưng vẫn không cường đại bằng thiên cầu thành niên, nếu người cho nó trưởng thành, chỉ sợ phải dùng vô số tinh hạch.”

Mà đến khi Tiểu Hắc thật sự lớn lên, thì bọn họ có thể thoát khỏi tinh cầu này rồi.

Lúc trước hần nghĩ người bên trong cái trận pháp bí ẩn kia vô số năm, mới có thể đạt được thực lực như bây giờ, mà Tiểu Hắc... Nó phải ăn bao nhiêu đồ vật mới có thể trưởng thành như bây giờ đây?

Phí Tư đột nhiên cảm thấy áp lực rất lớn.

Lục Vũ cùng Lâm Tái cũng biết điểm này, sau khi hai mặt nhìn nhau, liền thờ dài một hơi. Nơi này là quê hương của Lâm Tái, nhưng đối với một cường giả mà nói, đều hy vọng trở nên mạnh mẽ, hần cũng vậy. Dưới tình huống như thế, sao hần nguyện ý vĩnh viễn ở trong này chứ?

Hiện tại, bọn họ cần rất nhiều rất nhiều tinh hạch, cũng cần thời gian bồi dưỡng Tiểu Hắc, ngược lại có thể cho hần thời gian giải quyết mọi chuyện ở đây, sau đó nghĩ biện pháp rời khỏi.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 109: Rời Đi

Trên Eyal đại lục cùng Maya đại lục, có vô số ma thú sinh hoạt, cũng có người chăn nuôi ma thú cấp thấp, nhưng trước kia, cho dù có người chăn nuôi ma thú cấp thấp, đều là vì ăn thịt ma thú mà thôi, dù sao giá trị của ma hạch cấp 1 rất thấp, nhưng hiện tại, rất nhiều người đã cải biến ý nghĩ này.

Trong mười năm này, khiến mọi người trên đại lục chú ý, hần là Dược tề sư công hội và “Quán ăn ngon” mọc lên như nấm, mặc kệ là Dược tề sư công hội hay là “Quán ăn ngon”, đều rất thích ma hạch cấp 1, điều này cũng đẩy mạnh việc tiêu thụ ma hạch cấp 1, ngày càng nhiều người nguyện ý chăn nuôi ma thú cấp 1.

“Hiện tại Dược tề sư công hội càng ngày càng nhiều, vừa thuận tiện vừa hiệu quả... Nghe nói hiện tại bên kia lại cải cách, rất nhiều dược tề sư đổi sang trồng trọt.” Một cụ ông ngồi cạnh hàng rào, vừa quan sát ma thú bậc 1, vừa mở miệng.

Trước kia những người này, nếu bệnh nhẹ còn có thể tìm dược tề sư cấp thấp mà trị liệu một chút, nếu bệnh nặng, cũng chỉ nghe theo mệnh trời, hiện tại thì khác, có vài loại dược tề thật là thần kỳ a!

“Đúng vậy, nhưng người ta không phải là trồng trọt, mà là trồng thảo dược, đúng rồi, Dược tề sư công hội thay đổi, dân chúng chúng ta thật khỏe a!” Một người khác mở miệng, bọn họ đều là dân chúng bình thường trong Norma đế quốc, vốn dĩ, Norma đế quốc không có hoàn cảnh địa lý thuận lợi như Liên Minh Tự Do và Brass đế quốc, dân chúng bình thường cũng chỉ có thể ăn no mặc ấm mà thôi, muốn ăn thịt cũng rất khó, nhưng hiện tại thì khác.

Dược tề sư công hội hình như rất thích ma hạch cấp 1, cũng không xoi mói với nhân công chăn nuôi, trước kia, một viên ma hạch cấp 7 có thể đổi được dược tề, cho dù người lấy một vạn viên ma hạch cấp 1 cũng không đổi được, nhưng hiện tại, người dùng một ngàn viên ma hạch cấp 1 là có thể đổi được dược tề!

Một viên ma hạch cấp 7 và một ngàn viên ma hạch cấp 1, cái nào có giá trị hơn? Cũng không cần suy nghĩ, phỏng chừng tất cả mọi người sẽ nói là ma hạch cấp 7.

Ma thú cấp 1 trên cơ bản không có gì nguy hiểm đối với nhân công chăn nuôi, thậm chí người thường cũng có thể nuôi ma thú ăn cỏ cấp 1, còn ma thú cấp 7 cần phải có cao thủ xâm nhập vào Rừng Rậm Ma Thú mới có thể quơ được...

Quý tộc đế quốc, trước kia luôn khinh thường ma hạch cấp 1, hiện tại đều cổ vũ hạ nhân chăn nuôi ma thú cấp 1, thậm chí có thể dùng ma hạch để nộp thuế.

“Đúng rồi, hôm nay có người giết heo sao? Con dâu ta đang mang thai, mỗi ngày phải ăn một chút thịt mới tốt.”

“Cho dù không ai giết heo, cứ đi đến chợ, khẳng định sẽ có thể mua được.” Sau khi mọi người nuôi ma thú cấp 1, thịt cũng không đắt đỏ nữa.

“Ta liền đi thử xem!” Ông cụ kia mở miệng.

Chờ bọn hắn đi rồi, Lục Vũ cùng Lâm Tái mới từ rừng cây bên cạnh trong đi ra, sau khi nhìn nhau, nhin không được liền cười cười.

Một ngàn viên ma hạch cấp 1 và một viên ma hạch cấp 1 ở trước mặt hắn, hắn nhất định sẽ chọn một ngàn viên ma hạch cấp 1. Đối với ma pháp sư mà nói, tác dụng của ma hạch cấp 7 rất lớn, nhưng đối với hắn thì khác, ma hạch cấp 7 ẩn chứa năng lượng, không sai biệt lắm với sáu trăm viên ma hạch cấp 1, Tiểu Hắc cũng không kén ăn, dưới tình huống như thế, hắn đương nhiên yêu thích ma hạch cấp 1 hơn.

Mười năm qua, thực lực của hai người đều tăng cao, cùng lúc đó, Tiểu Hắc cũng ăn vô số ma hạch và các loại trân bảo hữu ích với nó, sau đó cũng thăng cấp vài lần.

Trong mười năm này, Lục Vũ gặp qua vô số trân bảo, đáng tiếc chính là, phần lớn đều lọt vào bụng Tiểu Hắc, thậm chí đồng vảy của Phí Tư lúc trước, cũng bị Tiểu Hắc ăn hết.

Đương nhiên, Tiểu Hắc ăn càng nhiều cũng càng lớn nhanh, ít nhất lúc này, thực lực của đối phương cũng đã vượt qua bọn họ, thậm chí vượt qua mẹ của nó.

Nuôi một con Thôn Phệ thú phải dùng rất nhiều rất nhiều năng lượng, tình cầu này bởi vì cấm chế mà phong bế nên năng lượng vô cùng sung túc, vì vậy mới có thể nuôi dưỡng thôn phệ thú đi?

“Tốt lắm, chúng ta đi thôi, sau khi từ biệt nhóm người Caroline, chúng ta sẽ bắt đầu bế quan.” Lâm Tái mở miệng.

Dựa theo lời nói của Phí Tư, thế giới bên ngoài tràn ngập nguy hiểm, trong mười năm này tốc độ tu luyện của bọn họ rất nhanh, nhưng cũng không thể không áp chế tu vi, bởi vậy cũng chỉ có Nguyên Anh kỳ mà thôi, dưới tình huống như thế, tốt nhất vẫn là tiến vào trận pháp trong long tộc mộ địa mà bế quan một đoạn thời gian, sau đó sẽ rời đi.

“Àn.” Lục Vũ gật gật đầu, nhìn thấy Lâm Tái có chút luyến tiếc, lại nói: “Chúng ta còn có cơ hội trở về.” Phí Tư luôn nghiên cứu lỗ hổng của cấm chế và phương pháp ẩn giấu tu vi, có lẽ không bao lâu sau, sẽ có kết quả.

Lâm Tái gật gật đầu, mấy ngày nay hắn cùng Lục Vũ đã thương lượng rất nhiều lần, chỉ cần không phá hư cấm chế trên tình cầu này, hắn cũng không quá lo lắng cho nhóm người Mony, hơn nữa, mười năm này, bộ tộc Nagas lại nhiều hơn ba thành viên!

Trong ba thành viên này, một đứa lúc trước Mony mang thai, còn hai đứa còn lại, Mony cùng Caroline sinh ra trong mười năm này.

Mony cùng Douglas đã có hai đứa con, đều mang hình dáng của bộ tộc Nagas, khiến cho Douglas buồn bực không thôi, hắn là tộc trưởng long tộc, bởi vậy hắn rất muốn trở về Maya đại lục, cố tình Mony lại kiên trì không chịu rời đi, hắn lại không yên lòng hai đứa nhỏ, sau khi Mony biết mình có khả năng sinh sản nên lên kế hoạch “Sinh con”, vì vậy Douglas chỉ có thể ở lại.

Lục Vũ cùng Lâm Tái muốn rời đi một đoạn thời gian, Mony cùng Caroline cũng không để trong lòng, tuy rằng tuổi Lâm Tái còn rất nhỏ, nhưng trong mắt bọn họ, cũng có thể một mình đảm đương một phía, vì thế, dưới tình huống hai người bọn họ đều có con nhỏ, các nàng cũng không thể chăm sóc

cho Lâm Tái.

Sau khi để lại không ít đan dược và dược tề, Lục Vũ cùng Lâm Tái lấy ra phi kiếm luyện chế từ vảy của Phí Tư, đi tới long tộc mộ địa trên Maya đại lục.

Tu chân vô năm tháng, nhưng Lục Vũ vẫn nhớ thương cha mẹ của mình, nên cùng Lâm Tái tu luyện mười năm, mặc dù chỉ có mười năm, nhưng tinh cầu này linh khí dồi dào hơn cả động phủ tốt nhất trong tiên giới, làm cho bọn họ cách phi thăng chỉ có một bước!

“Chúng ta đi thôi.” Lục Vũ mở miệng, hẳn rất muốn tu luyện nhiều hơn, nhưng hẳn biết rõ, mặc kệ là hẳn hay là Lâm Tái, đều phải ra ngoài gặp người thân mới được.

Bụng Thôn Phệ thú, ngay cả một tinh cầu cũng có thể chứa được, có thể nói là một cái không gian trả hình.

Lúc trước Thôn Phệ thú tàn sát bữa bãi trong Tu Chân Giới, cái gì cũng không sợ, sau lại các đại tiên thực lực cao cường liên hợp lại, mang theo thần binh tiến vào bụng nó, mới tìm được nhược điểm và giết chết nó.

Có thể nói, đối với Thôn Phệ thú mà nói, cường đại nhất chính là bụng của nó, nhưng nhỏ yếu nhất cũng là bụng của nó.

Lục Vũ cùng Lâm Tái, hiện tại tránh ở trong bụng Tiểu Hắc.

Sau khi Tiểu Hắc mang theo bọn họ rời khỏi long tộc mộ địa, bọn họ liền cảm nhận được uy áp cường đại, trong nháy mắt như vậy, Lục Vũ thậm chí cảm thấy mình có thể sẽ chết ở chỗ này, nhưng mà, Tiểu Hắc rốt cuộc vẫn mang theo bọn họ rời khỏi tinh cầu này.

Bên trong không gian vô tận, có vô số tinh hệ, mỗi cái tinh hệ, đều có vô số tinh cầu, đây là một thế giới thật lớn, đang chờ bọn họ đi khám phá.

“Phí Tư ta rốt cục cũng thoát rồi!” Cuối cùng, người hưng phấn nhất có lẽ không phải Lục Vũ cùng Lâm Tái, mà là Phí Tư đã bị cầm tù vô số năm.

Mặc kệ thế nào, bọn họ rốt cục vẫn rời khỏi lồng giam này!

“Tiểu Hắc, ngươi cũng không nên có ý nghĩ xấu!” Lục Vũ đột nhiên phát hiện Tiểu Hắc đang chảy nước miếng với tinh cầu bên cạnh, vội vàng mở miệng.

Tiểu Hắc đã từng chảy nước miếng với nhân loại, hiện tại Tiểu Hắc... Được rồi, hẳn nên cảm thấy may mắn chính là, đối phương vẫn luôn xem bọn họ là người thân, vô cùng nghe lời. Hơn nữa, Phí Tư cũng dạy dỗ nó tốt lắm.

“Ô ô... Bất ta không có ý xấu là không có khả năng a, bất quá ta chỉ suy nghĩ một chút mà thôi!” Tiểu Hắc cọ đến bên người Lục Vũ, sau đó lập tức bị Lâm Tái ngăn cản, thật vất vả mà hiện tại Lục Vũ không còn nghiện sạch sẽ nữa, hẳn đương nhiên cũng không thể dễ dàng để cho người khác tùy tiện đụng chạm Lục Vũ.

“Đi thôi! Ta mang bọn ngươi đi Tu Chân Giới vui đùa một chút, có ta đương hậu trường, các ngươi nhất định có thể đi ngang!” Phí Tư nở nụ cười.

“Chúng ta cũng không muốn gây chuyện!” Lục Vũ cười cười, chuyện hẳn muốn làm nhất hiện giờ, chính là trở về thăm cha mẹ, bất quá, hẳn là nhìn liếc mắt một cái thôi.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110: Phiên Ngoại 1- Trở Về Trái Đất

Phí Tư là một người trọng tình cảm, hơn nữa Lâm Tái là hậu đại của hắn, hẳn đương nhiên cũng không thể tùy tiện tiện mà vứt bỏ Lâm Tái cùng Lục Vũ, cho nên cuối cùng, thật sự giống như hắn đã từng nói, mang theo Lục Vũ cùng Lâm Tái đi dạo Tu Chân Giới.

Tại Tu Chân Giới, long tộc luôn khinh thường nhân loại, nhân loại lại coi long tộc là bảo tàng mà thèm nhỏ dãi vầy rồng, máu rồng, gân rồng... Vì thế Lục Vũ cùng Lâm Tái là một đôi song tu bạn lữ, khiến cho một đồng người kinh ngạc mà rất cảm.

Thực lực của Lục Vũ cùng Lâm Tái không kém, còn có Phí Tư làm hậu thuẫn, vì vậy hoàn toàn có thể đi ngang tại Tu Chân Giới, sau vài năm, bọn họ rốt cục tìm được trái đất.

Người tu chân đều là lãnh tâm lãnh tình, đề tâm nhất chính là trường sinh đạo, bởi vậy, bọn họ chỉ động tâm với một ít thiên tài địa bảo có thể tăng cường tu vi, mà trái đất ngay cả một tia linh khí cũng không có, hoàn toàn không khiến cho bọn họ chú ý, chính bởi vì vậy, trái đất ngược lại trở nên vô cùng an toàn.

Sau khi Lục Vũ cùng Lâm Tái lén lút đi vào trái đất, liền phát hiện Khương Đào đã trở thành một đại phú hào, cùng Hughes là một đôi người người hâm mộ, mà cha mẹ người thân của Lục Vũ cũng sống rất tốt.

Lục Vũ lên lút đi gặp Khương Đào, cho đối phương không ít thứ tốt, đồng thời, cũng dặn đối phương nhất định phải chăm sóc cha mẹ mình thật tốt, sau đó, hẳn lại lên lút rồi đi.

Thời điểm rời đi, tâm tình Lục Vũ có chút phức tạp, những chuyện Khương Đào đã làm khiến Lục Vũ vạn phần yên tâm, nhưng hẳn cũng lên lút hạ cấm chế lên người Khương Đào, có cấm chế này, sau này Khương Đào làm gì, bọn họ liền rõ như lòng bàn tay.

Lục Vũ tin tưởng Khương Đào, nhưng không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, cho nên, cuối cùng vẫn dùng một chút thủ đoạn nhỏ, đương nhiên, hẳn cũng cho Khương Đào rất nhiều thứ tốt để bồi thường.

“Lục Vũ, chúng ta song tu đi!” Lục Vũ còn đang sầu não ly biệt, tâm tư Lâm Tái lại hoàn toàn thay đổi.

Lúc ban đầu, Lục Vũ muốn chạm cũng chạm không được, hiện tại hai người cũng đi tới bước cuối cùng, đương nhiên hẳn cũng muốn nhiều hơn.

“Người không thể suy nghĩ chuyện khác sao? Muốn đi bế quan hay không?” Lục Vũ cắn chặt răng mà mở miệng, Lâm Tái dưới sự trợ giúp của Phí Tư mà thành niên, cuối cùng khiến hẳn kiến thức được thể lực của long tộc, sau đó, hẳn cảm thấy có chút ăn không tiêu.

“Bên ngoài linh khí loãng như vậy, bế quan một trăm năm cũng có kết quả gì, ta không muốn bế quan.” Lâm Tái vô cùng bất đắc dĩ: “Bất quá chúng ta tu luyện công pháp rất xứng đôi, song tu tốc độ tu luyện sẽ rất nhanh, vì có thể làm cho chúng ta càng cường đại, nên vận động nhiều một chút đi!”

“Cút ngay!” Lục Vũ vươn tay đẩy, nhưng Lâm Tái lại biến thành hình rồng, quấn chặt quanh người Lục Vũ, mà đột nhiên vô cùng hưng trí: “Lục Vũ Lục Vũ, ta biến nhỏ một chút, chúng ta thử dạng này được không?”

Con rồng chết tiệt kia liền biến nhỏ lại! Lục Vũ đột nhiên rất muốn cắn đối phương một ngụm, sau đó, hẳn còn chưa kịp suy nghĩ, liền bị đối phương “Cắn”.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 111: Phiên Ngoại 2-Thần Thú Hiện Linh

“Mony!” Một tiếng hét thật lớn vang lên trong Thần Thú điện, sau đó, một người đột nhiên phóng lên cao, sau đó đụng đầu vào vòng bảo hộ của Thần Thú sơn, lại rớt xuống dưới.

“Douglas, ông lại muốn làm gì?” Mony mang theo con trai của mình, ngẩng đầu lão chồng vừa mới rơi xuống mặt đất đập hư không ít hoa hoa thảo thảo.

“Mony, dựa vào cái gì mà bà có thể dạy con những tri thức của Thần Thú điện, lại không cho ta dạy hẳn lịch sử vinh quang của Long thần bộ tộc?” Douglas bất mãn mà mở miệng, đương nhiên, lý do thật sự khiến hẳn phát tác, cũng chính là nguyên nhân mấu chốt, hiện giờ là thánh hành hương của thú nhân, vì thế Mony vội vàng trấn an dân chúng, gần hai mươi ngày rồi không cùng hẳn ôm ngủ một giấc!

“Ông thích dạy thì dạy, ta cần ông sao?” Mony bĩu môi.

Douglas nói không ra lời, Mony đích xác không ngăn đón, nhưng hiện tại hẳn đang ở địa bàn của Thần Thú điện a! Cho dù hẳn muốn dạy, nhưng nhi tử cũng không nghe.

“Mony, bà xem, hiện tại Thần Thú điện cũng có khá nhiều người, thánh hành hương này cũng không cần bà quan tâm đi? Hiện tại chỉ còn lại vài ngày, bà đem mọi chuyện giao cho Caroline, chúng ta đi dạo một chút thế nào? Còn có thể thử xem ở trong nước... Hì hì!”

Lúc trước Mony chui vào cửa sổ của Douglas, cho nên bà cũng không biết thẹn thùng, nghe đến đề nghị này, thậm chí còn thực thích, nhưng cho dù thích, bà cũng sẽ không đi lúc này: “Chờ thánh hành hương kết thúc, ta sẽ đi cùng ông.”

“Còn tới mười ngày lận!” Douglas buồn bực, cho dù Mony mang thai hẳn phải cấm dục, nhưng cũng không đến mức một tháng liền không thể sờ đến bà xã mình! Vì thế, đối với Douglas mà nói, hận nhất chính là thánh hành hương: “Ta thấy Thần Thú đã sớm mất, bà...”

“Ông đừng nói lung tung! Coi chừng Thần Thú đại nhân trừng phạt ông!” Mony mở miệng, cũng không biết có phải trùng hợp hay không, bà vừa dứt lời, không trung liền truyền đến một tiếng rồng to, sau đó hai người nhấc đầu, liền thấy được thân ảnh thật lớn đang ở trên không trung.

“Thần Thú! Là Thần Thú!” Mony lập tức kêu to lên, mà những thú nhân đi hành hương, cũng hô to lên cùng bà.

Douglas cũng tròn mắt, cự thú trên không trung rõ ràng so với hẳn mạnh hơn rất nhiều, Thần Thú... Sẽ không thật sự hiện linh đi? Chẳng lẽ vì trừng phạt mình?

Trên người cự thú giữa không trung hạ xuống điểm điểm kim quang, giống nhau như đúc với thần tích trước kia, mà kim quang đụng tới thân thể, liền khiến thân thể sáng khoái từ đầu đến chân.

Trong những thủ nhân tham gia hành hương, cũng có một số người không tin ngưỡng Thần Thú, nhưng hôm nay, Thần Thú nhất định sẽ có thể rất nhiều tin đồ.

Kim sắc trên không trung quả thực có thể che trời lấp đất, nhưng qua một đoạn thời gian, hấn rốt cuộc hạ xuống, tiến vào Thần Thú điện.

Mony cùng trưởng lão của Thần Thú điện liền xông ra ngoài, chỉ có Douglas thật cẩn thận mà đi ở phía sau, nhưng mà không đợi Douglas tới gần, chợt nghe thấy bà xã mình hét lớn một tiếng: “Thằng nhóc thú! Đã nhiều năm không trở về, vừa trở về liền giờ trò đùa giỡn, ngươi cũng thật uy phong đó a!”

“Ai ai! Bà ngoại, ta hiếm khi đùa giỡn một hồi uy phong a!” Lâm Tái ôm đầu chạy loạn, hấn cùng Lục Vũ và Phí Tư thật vất vả cùng nhau nghiên cứu ra phương pháp hoàn toàn ẩn dấu thực lực, sau đó quay về nhìn xem một chút, nghi thức hoan nghênh có cần nhiệt liệt như vậy không?

“Tụi nhỏ bây giờ, thực sự rất hoạt bát a!” Phí Tư từ ái mà nhìn Mony, nói chuyện với Lục Vũ.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Phiên Ngoại 3-Rammus Và Bizani

Tâm tư Rammus dành cho Bizani, Krala biết nhất thanh nhị sở, nhưng đồ đệ của mình thật sự là quá mức “Vô dụng”, cũng làm cho nàng gấp đến mức giờ chân giờ tay.

“Hạ được ngươi không chịu, bắt cóc cũng không được, hấp dẫn thì không lành nghề... Ngươi dự định thâm mền đến chết luôn hả?” Ra một đồng chủ ý đều bị đồ đệ phủ quyết, Krala nhìn không được hỏi.

“Hắn không thích ta...” Rammus nhú mày, người Bizani thích chính là tên kia có khuôn mặt giống với Lâm Tái, yêu thâm mấy trăm năm, chỉ cần nghĩ đến điểm này, Rammus liền hận mình không thể có được khuôn mặt kia.

“Ngươi không đi hỏi thử, thì sao biết hắn không thích ngươi? Hơn nữa, lão tình nhân của hắn... Không, tên kia cũng chưa cùng ở cùng một chỗ với hắn, lại chết nhiều năm như vậy!” Krala lời kéo quần áo đồ đệ mà lay động: “Ngươi thật ngu ngốc, cứ tiếp tục thâm mền như vậy, lỡ có một ngày hắn chết trước ngươi thì sao?” Nói tới đây, ánh mắt của nàng đều đỏ.

Ta sẽ chết cùng hắn... Rammus rất muốn nói như vậy, nhưng biết mình nói như vậy Krala khẳng định sẽ tức giận, nên cũng không nói gì.

“Nhìn dáng vẻ của ngươi, chỉ biết là ngươi không thể trông cậy vào.” Krala buồn bực, nhưng vẫn bình tĩnh tính toán Bizani, nghĩ tới nghĩ lui, liền muốn hỏi Bizani một chút.

Chuyện tình cảm này, Bizani đã mấy trăm năm không nghĩ tới, cho nên, nửa đêm Krala xông vào trong phòng hắn, kéo y phục của hắn hỏi hắn có hứng thú tìm bạn đời hay không, hấn lập tức gạt mình.

“Krala tiền bối?” Krala trong mắt của hấn chính là một tiền bối đáng kính, hấn tuyệt đối không có tâm tư với đối phương!

“Có một người, hấn rất thích ngươi, hơn nữa, thực lực cường đại cũng xứng đôi với ngươi...” Krala trong lúc nhất thời không biết phải khen đồ đệ của mình như thế nào mới tốt, chỉ có thể hàm hồ vài câu.

Bizani càng thêm giật mình, đột nhiên nhớ tới, hình như Krala vẫn luôn chú ý đến mình, bất quá, cho dù hấn không quan tâm người khác, cũng không có hứng thú với nữ nhân: “Krala tiền bối... Ta...” Cho dù hấn thích người khác, cũng là nam nhân mới đúng! Trong đầu Bizani, đột nhiên hiện ra bộ dáng của một người.

“Sau này ngươi không cần cung kính xưng hô ta như vậy!” Krala vỗ vỗ bả vai Bizani, xưng hô tiền bối này nàng nghe quá nhiều rồi, vẫn hy vọng đối phương có thể kêu mình một tiếng “Lão sư”.

Bizani là nàng nhặt được, nàng lại không biết phải dạy dỗ đứa nhỏ như thế nào, cuối cùng đã bị nàng dạy thành... Hiện tại nàng cũng chỉ có thể quan tâm nhiều hơn một chút.

Bị một pháp thần so với mình cường đại hơn rất nhiều coi trọng đây gọi là chuyện gì nhỉ? Bizani nhất thời im lặng, hấn lớn lên cũng không xuất chúng, lại vẫn luôn âm trầm... Cho dù Krala thích người khác, cũng nên chọn Rammus như vậy đi? “Krala tiền bối, ta không có dự định tìm bạn đời.”

“Tại sao ngươi không muốn tìm bạn đời? Chẳng lẽ trong đêm tối, ngươi không cảm thấy tịch mịch sao? Nếu có người cùng trò chuyện, thật là tốt biết bao?”

Có người cùng trò chuyện? Nghe Krala nói đến chuyện này, Bizani ngược lại lập tức nhớ tới một người: “Đã có người nói chuyện với ta rồi.” Mấy năm nay, nếu hấn thật sự ở một mình, nhất định sẽ chịu không nổi, may mắn là còn có Rammus, mặc dù có nhiều lúc đối phương làm ra những hành động mà

hắn không hiểu nổi, nhưng không thể không nói, ngần ấy năm hai người bọn họ thủ thành Kerr, cũng có tình hữu nghị sâu đậm.

“Là ai?” Krala lập tức mở to hai mắt.

“Chính là Rammus.” Bizani mở miệng, tuy rằng hắn thực coi trọng Lâm Tái, nhưng dù sao cũng không phải là người nọ, đồng thời, hắn cũng xem đối phương là con cháu cầu mình, nhưng Rammus thì khác, hai người vẫn luôn cư xử ngang hàng, đối phương cũng là bằng hữu quan trọng nhất của mình.

Nghe được đáp án, Krala vui vẻ ra mặt: “Vậy người cảm thấy Rammus thế nào?”

Bizani cảm thấy tình huống này có chút kỳ quái: “Tuy rằng Rammus tính tình không tốt lắm, nhưng cũng không tồi.”

“Đĩ nhiên! Đồ đệ của ta dĩ nhiên không tệ lắm.” Krala cười cười, lại bay đi từ cửa sổ.

Krala không có dây dưa, ngược lại khiến cho Bizani thở phào một hơi, nhưng hắn lại hoàn toàn không biết, sau khi trở về, Krala đem chuyện này kể lại cho Rammus: “Bizani nói, hắn không cần bạn đời, có người là đủ rồi!”

“Thật sự?” Rammus lập tức mừng như điên.

“Thế nào, vẫn là lão sư có biện pháp đi? Ta đã nói với người, người đợi lát nữa liền đi tìm hắn, sau đó đem thuốc này cho hắn ăn, hắn có thể nói thật với người.” Krala lấy ra một chai dược tề, có một số việc phải giải quyết, phương pháp nhanh nhất hắn là đi thẳng đến chủ đề!

“Đây là dược tề gì vậy?” Rammus nghiêng cứu chai dược kia, lại nhìn không ra đây là cái gì.

“Dược tề khiến cho người ta nói thật lòng, người cho hắn dùng xong, các người có thể thành đôi!” Krala lên tiếng, dược tề này là nàng luyện chế tại Maya đại lục, Rammus nhận ra mới là lạ! Mà Bizani một khi ăn... .

Krala lên kế hoạch xong, nhưng không thể phủ nhận chính là, nàng đánh giá sai đệ tử của mình.

Không biết tên dược tề, Rammus không dám cho Bizani ăn, hơn nữa, nói thật loại chuyện này... . Khi đối mặt với Bizani, người nói không ra lời là hắn.

Cầm trong tay kia bình dược kia, sau đó đi đến tháp ma pháp của Bizani, Rammus một cử động nhỏ cũng không dám.

“Rammus?” Krala vừa mới cất bước rời đi, Rammus liền tới, không khỏi có chút kinh ngạc.

“Người, người...” Nghĩ đến những lời vừa rồi của Krala, mặt Rammus càng ngày càng hồng, một câu cũng nói không nên lời.

Thở lộ, thở lộ... Không phải Krala nói là thở lộ sao? Rammus cân nhắc một chút, cảm thấy mình cần dược tề nói thật, vì thế lấy ra cái chai trong tay, liền uống vào một hơi.

Rammus đột nhiên chạy đến chỗ của mình, sau đó uống một chai dược tề, sau đó... Rammus lại uống dược tề thúc giục tình dục?

Bizani lần đầu phát hiện, bộ dáng Rammus cũng rất dễ nhìn, hơn nữa, cân nhắc trước sau một chút, coi như là hiểu được ý tứ của Krala khi đó.

Thì ra, Rammus thích hắn? Bizani đột nhiên có chút động tâm.

Nếu là một trăm năm trước, Bizani nhìn thấy hình ảnh hoạt sắc sinh hương trước mắt liền quay đầu bước đi, nhưng hôm nay hắn đã trở thành pháp thần, chuyện năm đó cũng đã sớm buông tay...

Tính cách của Rammus, Bizani cũng biết một ít, hơn nữa, qua nhiều năm như vậy, hắn luôn ở bên cạnh mình, hiện tại Bizani cũng có chút yêu thương nhưng nhớ...

Một đêm không nói chuyện.

Ngày hôm sau, Rammus tỉnh lại nhìn thấy tình huống của mình, vừa sợ hãi vừa thẹn thùng, không kịp nghĩ nhiều, phản xạ có điều kiện mà dùng không gian ma pháp bỏ chạy, nhưng cố tình, hắn quên Bizani vẫn đang ôm hắn.

Vì thế, Krala đang chờ đồ đệ trở về báo kết quả, liền nhìn thấy hai lửa nam đột nhiên xuất hiện, vì thế mở rộng tầm mắt mà còn hỏi hận không thôi, xế chiều hôm đó liền hoá tốc thu dọn đồ đạc trốn chạy.

Bạn đang đọc truyện *Dị Thế Chi Thành Thần Lộ Con Đường Trở Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.